PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE

SRI CHITRA STATE COUNCIL

Vol. VI

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1936

PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL.

FIRST COUNCIL.

SIXTH SESSION.

Friday, the 19th July, 1935/3rd Karkatakam, 1110.

(OFFICIAL REPORT)

Vol. VI—No. 1.

CONTENTS.

		Pages
Presentation of the Budget for 1111 M. E.	...	1 - 21

TABLE OF CONTENTS.

Vol. VI.

19th July to 13th August 1935.
3rd to 28th Karkatakam 1110.

Date.	Contents.	Pages.
Friday, 19th July 1935/3rd Karkatakam 1110.		
	Presentation of the Budget for 1111 M. E. ...	1-21
Tuesday, 6th August 1935/21st Karkatakam 1110.		
	Members sworn ...	23 & 69
	Questions and Answers ...	24-33
	Adjournment motion—notice of ...	34
	Regulations assented to by His Highness The Maha Raja ...	34
	Statement laid on the table ...	35
	Panel of Chairmen—announcement of...	36
	Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on his Highness the Maha Raja ...	36-43
	Demands for Supplementary Grants—	
	Demand VI—Land Revenue ...	43, 44
	Demand XXV—Co-operative Department—Discussion on the Report of the co-operative Enquiry Committee...	44-89
	Annexure—Minutes of the meetings of the Standing Finance Committee held from the 4th to the 9th July, 1935 (inclusive.)	
Wednesday, 7th August 1935/22nd Karkatakam 1110.		
	Questions and Answers. ...	91-102
	Reference re : answering of interpellations ...	102
	Adjournment motion *re* famine and pestilence in the country (allowed) ...	103
	Procedure *re* general discussion of the Budget ...	103-104
	Statement *re* reductions made by the Assembly in the Budget for 1111 M. E.	104
	General discussion of the Budget ...	105-190
Thursday, 8th August 1935/23rd Karkatakam 1110.		
	Questions and Answers ...	191-218
	Member sworn ...	244
	Voting of Demands for Grants	
	Demand I—Land Revenue ...	218-258

G. P. T. 1210. 850. 18-11-1111.

CONTENTS. Pages.

Date

Thursday, 8th August 1935/23rd Karkatakam 1110.—(*contd*).

Voting of Demands for Grants.—(contd.)
Demand II—Public Works Department ... 258-272
Adjournment motion *re*:
Famine and pestilence in the country ... 272-307

Friday, 9th August 1935/24th Karkatakam 1110.

Oath of office ... 357
Questions and Answers .. 309-330
Voting of Demands for Grants—
Demand II—Public Works Department (contd.) ... 330-352
Demand III—Education ... 352-392
Demand IV—General Administration, excluding Account Office and Legislative Bodies and including Public Service Commissioner ... 392-413
Demand V—General Administration-Legislative Bodies ... 413-415

Saturday, 10th August 1935/25th Karkatakam 1110

Members sworn ... 417
Questions and Answers ... 417-441
Voting of Demands for Grants.—(contd.)
Demand V General Administration-Legislative Bodies (contd). ... 442-456
Demand VI—Do. Account Office ... 457-463
Demand VII—Industries ... 463-481
Demand VIII—Agriculture and Fisheries ... 481-500
Demand IX—Co-operative Department ... 500-509
Demand X—Excise ... 509-520

Monday, 12th August 1935/27th Karkatakam 1110

Members sworn ... 521 & 567
Questions and Answers ... 521-541
Voting of Demands for Grants.—(contd.)
Demand X—Excise Department (contd.) ... 542-550
Demand XI—Forest Department ... 550-566
Demand XII—Police Department ... 566-586
Demand XIII—Electricity and Telephone ... 586-593
Demand XIV—Taxes on Income ... 593-600
Demand XV—Medical Department ... 600-619

CONTENTS. Pages.

Date.		
Monday, 12th August 1935/27th Karkatakam 1110—(*contd*)		
	Demand XVI—Ayurveda Department ...	619-622
	Demand XVII to Demand XXXVI...	622-624
Tuesday, 13th August 1935/28th Karkatakam 1110		
	Members sworn ...	625
	Questions and Answers ...	625-652
	Members elected to the Public Accounts Committee and the Standing Finance Committee for 1111 M. E. ...	653
	The Travancore Provident Insurance Societies Regulation (Amendment) Bill (as passed by the Assembly) ...	653
	The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill (as passed by the Assembly) ...	653-672
	Standing Orders—amendment to—...	671-672
	The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	672-719

PROCEEDINGS
of
THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL

(OFFICIAL REPORT)

FIRST COUNCIL.

VOLUME VI—NUMBER 1.

SIXTH SESSION—1935/1110.

Friday, the 19th July, 1935/3rd Karkatakam, 1110.

A Joint sitting of the Council and the Sri Mulam Assembly met in the Victoria Jubilee Town Hall, at Eleven of the Clock, the President, Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E. Kt., LL. D., Dewan of Travancore, presiding.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar (*Ag. Financial Secretary to Government*): Sir, I rise to present the Budget Estimates of the State for 1111. But before doing so, it would be of some use to take a brief survey of the present financial position of the State.

Mr. P. K. Narayana Pillai (*Ambalapuzha I—Assembly*): Sir, I rise to a point of order. There are certain new members in this House who have not been sworn in. I wish to know whether they should not be sworn in first before the Financial Secretary begins his speech.

President: Not necessary. There is the necessary quorum even without the new members being sworn in.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Till recently, the financial policy of the Government had been generally to keep each year's expenditure within the revenue realisations of that year and to lay by the available surpluses as a reserve for future requirements. The reserve so built up by Government rose as high as Rs 170·13 lakhs at the close of 1104. Excepting the Kodayar Irrigation Project and the Quilon-Shencotta Railway, practically no commercial or capital work had been

G. P. T. 2724. 350. 3--21111.

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

undertaken till then. The Kodayar Project was financed from the revenue surpluses, while the Quilon-Shencottah Railway was financed by the Secretary of State for India, this Government only guaranteeing to recoup the loss, if any, in its working. Though the two undertakings may be considered productive in the sense that they have contributed much to raise the value of land, to extend cultivation and improve means of communications, they have not been adequately remunerative from the purely financial point of view. The yield on the capital invested on the Kodayar Project is only 2·2 per cent. while the loss on account of the working of the Quilon-Shencotta Railway has had to be recouped every year from the revenues of the State. The extension of the Railway to Trivandrum improved matters to some extent. But the recent extension still further of the line to Tampanur, having consumed a comparatively larger proportionate capital outlay, has made the scheme less remunerative. The Neendakara and the Neriyamangalam bridges may be cited as other recent capital undertakings, which though really helpful in opening out to road traffic tracts till then not easily accessible nor explored, cannot be strictly called remunerative. The Trivandrum Water Works is, no doubt, an undertaking of immense public utility. But from a financial point of view, the scheme cannot be expected to fetch anything like an adequate return on its capital outlay. In fact, except for a few recent electrical undertakings, none of our capital works, whether financed out of the Reserve with Government or from borrowed funds, have begun to yield a return that can compensate Government for the interest they lose, or have to pay back to their creditors, by not investing their surplus cash balances in gilt-edged Securities. None the less, it was the reserves alone that were mostly drawn on hitherto to meet the cost of such undertakings; and as a result the Government balance which stood at Rs 170·13 lakhs in 1104 had fallen down to Rs 119·74 lakhs at the end of 1108.

The State revenue, which reached its highest point, *viz.*, Rs 251·16 lakhs in 1104 has also been declining since then; and in spite of retrenchments in expenditure during the years that followed, there was a heavy deficit of Rs 12·23 lakhs in 1106, the first of its kind after 1097, though the years 1105, 1107 and 1108 ended with surpluses.

The question of financing the Pallivasal Hydro-Electric Scheme costing Rs 70·76 lakhs came up for the consideration of Government in 1109 and the Sinking Fund of Rs 70·67 lakhs which had been accumulated out of current revenues for purchasing the Quilon-Shencotta Railway was proposed to be diverted, in case of necessity,

for that scheme and a major portion of that fund amounting to Rs 60·55 lakhs has since been reconstituted as a general reserve.

This question came up for discussion at the budget session last year. Government have also been considering for some time past the best way of financing undertakings like the schemes just mentioned. It is an admitted canon of financial policy that the amounts taken from the tax-payer and held in reserve should be given back to him in the shape of social amenities or nation building activities and are not utilised wholly for capital undertakings, whether remunerative or otherwise. As it is however necessary to keep pace with the times, the State has to enlarge its activities also by promoting capital or commercial undertakings likely to benefit or improve the condition of the people and for these, though Government may in the first instance indent on their reserves temporarily, it is but right that the schemes should eventually be met only from borrowed capital. In utilising the reserves for such undertakings of public utility in the past, considerations other than the purely commercial aspect of the matter seem to have prevailed.

2. With these preliminary observations, I shall now proceed to review the financial positions for the current and ensuing years, beginning, as usual, with a brief explanation of the transactions of the last completed financial year.

ACTUALS OF 1109.

3. The ordinary revenue and expenditure charged to revenue for 1109 were Rs 234·27 lakhs and Rs 240·04 lakhs respectively against the revised estimates of Rs 232·66 lakhs and Rs 237·77 lakhs. The year thus closed with a deficit of Rs 5·77 lakhs as against Rs 5·11 lakhs anticipated in the revised estimates, the second of its kind after 1104 from which year the revenue of the State has been declining. The increase of Rs ·66 of a lakh in deficit was the net result of increased expenditure to the extent of Rs 2·27 lakhs counterbalanced by an increased receipt of Rs 1·61 lakhs.

The increase in revenue was mainly under Land Revenue (·55) Forest (·54), Stamps (·66), Interest (·77) and Buildings, Communications and Miscellaneous public improvements (·62). The increase under Land Revenue was due to better collections of the outstanding arrears. The improvement under Forest and Stamps was due to slight improvement in the timber market and larger sales of General and Court Fee Stamps. Under Interest, the increase was due to the adjustment of interest on the capital invested on the Electricity and Telephone Schemes. The increase under Buildings, Communications and Miscellaneous Public Improvements was under Tolls on roads

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

and bridges. The revenue under Taxes on Income, Excise and Customs, however declined. The decrease under Customs was under Imports.

On the expenditure side, the net variation was an increase of Rs 2·27 lakhs of which Rs 1·71 lakhs was under Public Works. The receipts from the sale of Government lands and the capital expenditure not charged to revenue amounted to Rs ·83 of a lakh and (—) Rs 2·21 lakhs respectively as against the revised estimates of Rs ·70 of a lakh and (—) Rs 3·60 lakhs.

As a net result of the year's transactions, both ordinary and capital, the Government closing balance which was expected to stand at Rs 118·93 lakhs was reduced to Rs 117·03 lakhs, at the close of 1109.

REVISED ESTIMATES FOR 1110.

4. While framing the budget estimates this time last year, we expected to realise a total revenue of Rs 232·92 lakhs and programmed for an expenditure of Rs 229·97 lakhs leaving a surplus of Rs 2·95 lakhs. But on the basis of the actuals so far known, the revenue is expected to stand revised at Rs 233·44 lakhs and the expenditure charged to revenue at Rs 232·95 lakhs. The current year is thus expected to close with a small surplus of only Rs ·49 of a lakh. The ordinary revenue of the year is expected to be better than the original anticipation by Rs ·52 of a lakh. The expected increases are under Excise (1·25), Stamps (1·85), Interest (1·73), Duty on Matches (1·25), Forest (1·05), Buildings, Communications and Miscellaneous Public Improvements (·89) and Railways (·58). Under Excise, an increase of Rs 1·75 lakhs expected under Abkari and Opium is counterbalanced by a reduction of Rs ·50 of a lakh under Tobacco, mainly Coimbatore Tobacco. Under Duty on Matches, a revenue of Rs 3·75 lakhs is expected during the year as against Rs 2·50 lakhs only originally anticipated. Forest revenue is expected to be better than the budget estimate by Rs 1·05 lakhs, due mainly to the improvement in the timber market after the depression. Under Stamps, the expected increase is under sale of Court Fee Stamps. The adjustment of interest on the Capital invested on the Electricity and Telephone Schemes at five per cent. per annum to the credit of Government accounts for the increase under Interest. Under Buildings, Communications and Miscellaneous Public Improvements, the expected increase is under Tolls on roads and bridges. The working of the Railway from Shencotta to Trivandrum for the year ended March 1935 resulted in a net receipt of Rs ·58 of a lakh.

The decreases expected are mainly under Land Revenue (3·05), Customs (1·77), Education (1·06), Productive irrigation (·44), Electricity and Telephone (·58) and the Willingdon Water Works (·94). As a measure of relief in view of the prevailing economic depression, Government sanctioned during the year remissions of $18\frac{3}{4}$ per cent. in the land tax on all Ayacut wet lands and tank-bed conversions in the taluks of Tovala and Agastisvaram and post-settlement Kayal Reclamations in the taluks of Ambalapuzha, Changanachery and Kottayam and of $12\frac{1}{2}$ per cent. in land tax, excluding water rate, on all other lands, wet or dry, including Kandukrishi and Sripandaravagai lands, but excluding lands under cultivation of tea, rubber, cardamoms or coffee. In the case of the dues for the Kumbhom crops on Ayacut wet lands and post-settlement tank-bed registries in the Tovala and Agastisvaram taluks, the percentage of remission has been raised from $18\frac{3}{4}$ to 50. These remissions account for the fall under Land Revenue. The budgetted revenue under Customs included Rs ·60 of a lakh on account of export duty on Cardamoms. But, since the Cardamom pattadars have agreed to the enhanced land tax in lieu of the proposed export duty on Cardamoms, the assessment on Cardamom lands was raised from B. Rs 2 to B. Rs 3 per acre and the revenue from this source is being credited to Land Revenue. Excluding this amount, the original estimate under Customs was Rs 40·07 lakhs. The revenue now expected is only Rs 38·90 lakhs or Rs 1·17 lakhs less, due to the reduction of tariff values on the produce of the cocoanut tree with effect from 1st Chingam 1110. The remission of school fees sanctioned from Kanni last accounts for the decrease under Education. The expected fall of Rs ·44 of a lakh under Productive Irrigation is due to the remission of tax sanctioned during the year. Hitherto the net receipts from the Electricity and Telephone schemes were being credited in full to Government after providing for depreciation alone. But, since the outlays on the above schemes should be treated as investments on reproductive works, it was decided that only interest at five per cent. should be charged by Government on the outlays on the schemes and the balance of net receipts, after providing for depreciation charges should be credited to a separate Reserve Fund under debt heads. This accounts for the fall under Electricity and Telephone. The gross receipts under Willingdon Water Works were originally estimated at Rs 1·25 lakhs on the assumption that water tax would be collected by the Trivandrum Municipality from the beginning of the current year. But, the tax for the last quarter of the year alone is now proposed to be levied and a revenue of Rs ·25 of a lakh only is expected from this source.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

5. On the expenditure side, a net increase of Rs 2·98 lakhs is anticipated. The chief items which contribute to this increase are Buildings, Communications and Miscellaneous Public Improvements (1·46), Maramat (1·38), Miscellaneous Political expenditure (2·10) and Miscellaneous (1·42). The increase under Buildings, Communications, etc., is due to the additional grants sanctioned during the year for works. Under Maramat, the anticipated increase is due to the restoration works in the Sri Padmanabhaswami Temple. The increase under Miscellaneous Political Expenditure is due to the expenditure in connection with the Silver Jubilee of His Majesty, the King-Emperor. Under Miscellaneous, the increase is due mainly to the payment to the Palace of the arrears of Vilavasi from 1107. Savings to the extent of Rs 5·68 lakhs are also expected under some of the major heads of which the more important ones are Education (1·17), and Contribution to the Devaswom Fund (1·80). The expected decrease under Education is mainly under Vernacular School Education. Owing to the fall in revenue under Ayacut and Sanjayam Land Revenue for the current year, the contribution to the Devaswom Fund would amount only to Rs. 12·62 lakhs as against Rs. 14·42 lakhs anticipated in the budget.

6. Turning to the Capital section, sale proceeds of Government lands are expected to bring in Rs ·85 of a lakh as against Rs 1 lakh anticipated in the budget while the capital expenditure stands revised at Rs 5·20 lakhs. In the result, a net outgoing of Rs 3·86 lakhs is expected at the close of the year as against the budget estimate of Rs 1·44 lakhs. The Government Account balance at the close of the year is thus expected to stand at Rs 113·17 lakhs, the reduction being mainly contributed by Capital expenditure not charged to revenue.

7. It will thus be seen that whereas the closing balance for 1109 should be only Rs 113·97 taking into account only expenditure charged to revenue, it has actually been put down at Rs 117·03 lakhs by including Rs 3·06 lakhs, the net result of Capital transactions not charged to revenue during the year. Similarly, if the revised estimate anticipation of a nominal surplus of Rs ·49 of a lakh is only to be taken into account, our closing balance for 1110 should increase to Rs 117·52 lakhs. This has been decreased by Rs 4·35 lakhs, being the expected net result of the Capital transactions of the year.

8. It has been stated that, as far as possible, Capital Expenditure will hereafter be met from borrowed funds, the principle being

that as these undertakings are to benefit posterity also, they should take a proportionate share in the liquidation of such debts, separate reserves or funds being kept for each separate capital undertaking taken up hereafter. This has been effected to some extent already in the case of minor electrical undertakings. If, indeed, Government should actually decide to float a loan to find funds for the Pallivasal and other schemes, which they propose to take up next year, the necessary provision by way of a sinking fund or other forms of redemption of debt will also be made for them. The general reserve fund constituted from the old sinking fund will be amalgamated with the Government account balance of Rs 113·17 lakhs, so that the total would be Rs 173·72 lakhs which will be carried forward as the amount at credit of the Government account for the year 1111. This is necessary in view of the fact that the sinking fund formed only from the general revenue surpluses, should properly go back to swell the Government reserve or the surplus revenue account, as it is not now required for carrying out the original intentions of Government.

BUDGET ESTIMATES FOR 1111.

9. I shall now proceed to deal with the budget estimates for the ensuing year. The revenue is estimated at Rs 242·16 lakhs and an expenditure charged to revenue of Rs 249·12 lakhs has been provided for. The next year is thus expected to close with a revenue deficit of Rs 6·96 lakhs. This deficit is not due to any abnormal expansion of the several departments of Government or to any large increase in recurring and ordinary expenditure but to certain non-recurring and extraordinary items. Besides providing for the usual normal expansion of the Government departments, provision has been made in the next year's budget for the Murajapom Ceremony (4·25), Military Works (3·0), the construction of the Council Chamber (2·0) and the Trivandrum Town Planning Scheme (1·50). Leaving aside these special items of expenditure, the next year's ordinary transactions are expected to end in a revenue surplus of about Rs 4 lakhs.

The capital receipts next year are expected to amount to Rs 1·50 lakhs and the proposed programme of capital expenditure is estimated at Rs 16·77 lakhs. Including the capital transactions, the Government Account balance will stand at Rs 90·95 lakhs or including the General Reserve Rs 151·49 lakhs.

REVENUE.

10. The budgetted revenue for the next year is Rs 242·16 lakhs as against the current year's anticipated revenue of

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

Rs 233·44 lakhs. While improvement in revenue to the extent of Rs 10·45 lakhs is expected under some of the revenue heads, a decline of Rs 1·73 lakhs is anticipated under others, of which the most important is Excise (1·10). The items which contribute to the increase are Land Revenue (3·30), Customs (1·52), Excise Duty on Matches (1·00), Education (1·17) and Willingdon Water Works (·85). Under Land Revenue, credit has been taken only for a probable increase of Rs 3 lakhs, although according to the normal demand it would have been much higher. The abnormal fall in the current year is due to the general remissions of tax sanctioned by Government. Under Customs, the receipts from the Cochin Harbour are expected to be Rs 1·11 lakhs more than the current year's receipt of Rs 11·39 lakhs. A slight improvement in our export trade is also expected. The Excise Duty on Matches is expected to bring in Rs 1 lakh more than the receipts of the current year. Under Education the expected increase is mainly under school fees which were temporarily reduced from Kanni last. The improvement anticipated under Willingdon Water Works is due to the expected realisation of a revenue of Rs 1·09 lakhs in the next year as against Rs ·25 of a lakh only in the current year as previously explained.

EXPENDITURE CHARGED TO REVENUE.

11. The budget proposals of the several departments for the next year have been carefully scrutinised both by the Government and the Standing Finance Committee and provision has been made for the normal expansion of the several departments. The important nation-building activities were also considered and funds provided as far as possible. The programme of expenditure charged to revenue for the next year is thus estimated at Rs 249·12 lakhs. This is Rs. 16·17 lakhs more than the revised estimate for the current year. I shall now deal with the more important items.

12. *Land Revenue.*—Besides for the retention of a portion of the existing temporary staff for Jenmikaram Settlement work which is expected to be completed before the close of next year, provision has also been made for an additional temporary staff for the recovery of Jenmikaram. The Survey budget includes a provision of Rs 12,510 for the survey and demarcation of about 10,000 acres of land in the Pallivasal Pakuthy sanctioned for registration for cardamom cultivation to bonafide Travancoreans at a concession rate of tharavila of B. Rs 60 per acre. This also includes the survey of the 500 acres of land proposed to be reserved for the purpose of a Sanatorium at Pallivasal.

13. *Forests.*—It has been found that the teak wood poles available in the forests of the State could with advantage be substituted for iron poles for the construction of the 11 K. V. transmission lines in connection with the Pallivasal Hydro-Electric Project, by subjecting them to a special treatment known as the *Ascu* treatment to prevent them from deterioration due to the attacks of fungus and other insects. The treatment consists in the impregnation of a special compound of arsenic and copper under pressure into the wooden poles. In view of the substantial saving expected from the use of such wooden poles, provision has been made in the Forest budget for the training of an officer in *Ascu* treatment of timber and for the purchase of the necessary accessories for the purpose.

Mention was made last year of the possibilities of opening a Paper Mill at Alwaye or Thattakad by utilising the eatta available in the forest areas between Pallivasal and Neriamangalam. The Titaghur Paper Mills of Calcutta have proposed the opening of a pulp and paper factory at Alwaye, subject to the condition of the eatta available in the State being found satisfactory, on being tested in their laboratory at Calcutta. It is therefore proposed to send about 50 tons of eatta to the company for experiment and provision has been made for the purpose.

14. *General Administration.*—The Account department of the State was organised on the present lines about 30 years ago when it was decided that the Account Officer should also discharge the functions of the Financial Secretary Ex-officio. On a careful review of this arrangement in the light of the expanding activities of the Government, it is felt that the time has come for the separation of the two appointments; and in fact such separation has been urged by the members of the Legislature on more occasions than one. While it is the duty of the Account Officer to watch the scrupulous observance of the rules and orders of the Government, the Financial Secretary is himself a part of the Government charged with the duty of advising them in the financial administration of the State. Further, in the present constitution of the State, the Legislature through its two Committees, *viz.*, the Public Accounts and the Finance Committees, participates in the financial administration of the State. The Financial Secretary's position has thus become much more responsible and onerous than it was 30 years ago, when the appointments of the Financial Secretary and the Account Officer were combined in one and the same person. For these reasons Government propose to organise an independent Financial Secretariat and for this purpose a lump sum provision of Rs 15,000 is included in the budget.

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

15. *Education.*—The allotment for the next year is Rs 48·13 lakhs, which is Rs 1·59 lakhs in excess of the anticipated expenditure of the current year. The Committee of technical experts and businessmen who met in connection with the proposal for the introduction of a course of technological study in the State held the unanimous opinion that early steps should be taken for the introduction of the practical alternative courses recommended by the Education Reforms Committee. As the introduction of such alternative courses in all the High Schools of the State simultaneously is not practicable until sufficient experience has been gained as a result of experiment, it is proposed to make a modest beginning by opening a separate division of Form V in the S. M. V. School, Trivandrum, in the school year 1935—36 followed by a separate division in Form VI in the school year 1936—1937. These divisions will be outside the English School Leaving Certificate scheme and the course of studies will consist of the Industrial arts of wood, glass and metals, of Accountancy and Book-keeping and of Mathematics and English. The students will be apprenticed to different business concerns during their training course. A sum of Rs 4,000 is provided in the budget for this experiment which, it is hoped, will give an impetus to technical education. Provision has also been made in the Education budget for the opening of the Malayalam Honours Course in His Highness the Maha Raja's College of Arts. The introduction of a State Library System has also been provided for with a view to prevent lapses into illiteracy and also to provide facilities for adult education.

16. *Agriculture and Fisheries.*—At the instance of the Agricultural Conference held at Quilon in March last, it is proposed to create a Board of Agriculture consisting of official and non-official members. The Board shall review the work of the Agricultural Department in its various stages and suggest new problems for research and devise fresh methods for propoganda work. It is hoped that the appointment of this Board will be of real use both to the department and to the public in bringing the departmental officers into closer contact with the non-official public and enabling them to discuss important questions connected with Agriculture. The Agricultural budget includes a small provision for the grant of travelling allowance to the non-official members of the Board. The opening of a Sugar-Cane Farm in South Travancore for carrying on intensive propoganda for the improvement of sugar-cane cultivation in the State has also been provided for. It is also proposed to appoint a staff of two Marketing Officers in co-operation with the Government of India in their scheme for the improvement of marketing in India.

17. At present the Fisheries of the State are under the immediate administrative control and direct supervision of the Director of Agriculture. But in view of the immense possibilities for the development of fisheries under closer supervision and control, it is considered necessary that the Fisheries Branch of the department should be placed under the immediate supervision of a technically qualified officer, the Director of Agriculture continuing however, to exercising general supervision. For this and for the installation, as an experimental measure, of a cold storage plant at Trivandrum for the preservation of fish, a provision of over Rs 12,000 has been included in the budget for the next year.

18. *Industries* budget includes provision for the opening of new sub-agencies at Calcutta, Poona, Karachi and Ahmedabad, as also for the continuance of the Trade Agent and the Sales Depot at Bombay. A provision of Rs 90,000 has also been made for the working expenses of the Government Rubber Factory. A receipt of Rs 50,000 is also expected from the sale of the manufactured articles.

19. *Medical.*—There is at present no Specialists' cadre in the Medical Department of the State, though the department is not wanting in Specialists in one branch or other of the Medical Science. These specially qualified officers have now to take rank along with those in the general cadre. It is, however, considered that the working of the department could be made more efficient if the Specialists are detached from the general cadre and placed in a separate self-contained special cadre created for them. An allotment of Rs 4,050 has therefore been included in the next year's budget for the necessary readjustments in connection with the creation of the Specialists' cadre of Medical Officers. The opening of a Tuberculosis Sanatorium in the State has been under consideration for some time past. But, as the scheme is costly, it may take some time to materialise. Meanwhile in view of the increasing number of tuberculosis patients in the State, it is proposed to open a tuberculosis hospital in the first instance at Nagercoil and a sum of Rs 12,000 is provided in the budget for the acquisition of the necessary lands. Two additional wards and a subsidiary operation theatre have recently been added on to the General Hospital, Trivandrum, to provide for the considerable increase in the number of inpatients in that institution. A small additional staff is also to be appointed to cope with the consequent increase of work.

20. *Co-operative department.*—The various reforms suggested by the Co-operative Enquiry Committee for the better working of the department will receive the attention of Government after the Committee's Report has been discussed by the two Houses of

[Mr. C. S. Krishnaswami Aiyar.[

Legislature. A provision of Rs 10,000 for the amelioration of the depressed classes in the State is also included in the budget.

21. *Public Service Commissioner.*—This time last year, the House was told that the report of the Public Service Recruitment Committee appointed to enquire into and report on the question of recruitment to Public Service was engaging the attention of Government. Since then an officer of high standing was appointed to examine the question in all its aspects and submit a report on the principles to be followed by Government in their future policy in the matter. He was also asked to prepare a scheme for the constitution of a Public Service Commission for the State. This Officer submitted his report to Government in March last. The report has been carefully considered by Government. They are of opinion that the institution of a central authority for recruitment of Public Service will dispose of many of the objections raised against the method of appointment resorted to by the departmental officers. But, at the same time, they consider that owing to the comparatively small size of the State and the quantity of work to be turned out, there is no necessity at present for an expensive Public Service Commission. An officer of high status has therefore been appointed as the Public Service Commissioner to hold office for a period of three years. The scheme will be worked tentatively for three years at the end of which the position is proposed to be reviewed in the light of the conditions then existing. The provision required in this connection is made in the budget.

22. *Standardization*—Closely allied to the question of bringing all recruitments to the Public Service to a common basis is the question of the standardization of salaries. The House is aware that Government have already sanctioned certain proposals for standardizing the pay of the officers of the State service. This scheme, apart from being a measure of ultimate retrenchment of expenditure, is also found to be a necessary preamble to the proper functioning of the Public Service Commissioner. Before the standardization, the number of varying scales of pay was so large that any attempt at laying down definite principles for recruitment to Public Service on a common basis would have been beset with considerable difficulties. The rearrangement of the large number of different scales of pay into a much smaller number of groups has, however, removed these difficulties and it is hoped that with these acilities, the Public Service Commissioner will find it possible nd easy to so adjust recruitment to Public Service as to give, as far as possible, equal chances to men with equal qualifications.

23. *Public Works.*—The allotment for ordinary Public Works expenditure in the next year including establishment charges and Tools and Plant is Rs 36·46 lakhs as against the current year's budget grant of Rs 32·48 lakhs. When the estimated expenditure on Capital works and the expenditure met out of the Irrigation and Road Development Funds and the Reproductive Works executed by the Electrical Department are also taken into account, the budget grant for the next year for works of public utility would amount to Rs 95·70 lakhs. Full details of the works in progress and new works are given in the Appendix to the budget estimates. The allotment for new works includes Rs 2 lakhs for the construction of the Council Chamber and that under works in progress includes rupees one lakh for works in connection with the Town-Planning Scheme and Rs 50,000 more for extensions and investigations of other Town-Planning Schemes.

CAPITAL SCHEMES.

24. *Water Supply.* -The question of supplying good drinking water to all the important Municipal towns in the State, where there is scarcity of good water, has been engaging the anxious attention of Government for some time past. A water-supply scheme for the Trivandrum town was taken up first. The first stage of the scheme has practically been worked out, except the High Level Service Reservoir which is nearing completion. The Town Water Supply has been commenced and it was found to be of immense relief to the people during the unusual drought of this year. The preliminary works for starting the second stage of the Town distribution system are in hand and the working out of this stage and the laying out of the water works premises are proposed to be taken up next year.

25. The Municipalities of Nagercoil, Shencotta and Alleppey have also been urging the need for supplying good water. In view of the hardships to which the people in these three Municipal towns are put for want of good water, it is proposed to extend the supply of protected water to these Municipal towns also. But having regard to considerations of economy and the resources of the Municipalities, the Water-Supply Schemes for the three mofussil towns in question cannot obviously be on as liberal a scale as for the Capital town. The Scheme will be restricted to street supplies, that is to say, supply of water through public street taps alone, with no house connections at present. If the supply be restricted as above, an average per capita allowance of 7 to 15 gallons per diem is all that would be required. On this basis, the three schemes are expected to cost roughly Rs 25 lakhs in all—Rs 12 lakhs for Nagercoil, (Rs 4½ lakhs for the low level included)

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

Rs 2 lakhs for Shencotta and Rs 10 lakhs for Alleppey. The investigation of the schemes would cost about Rs 53,000 (Rs 17,000 for Nagercoil, Rs 16,000 for Shencotta and Rs 20,000 for Alleppey). It is proposed to take up the investigation simultaneously in all the three towns and the above provision of Rs 53,000 is for the necessary staff and other preliminary expenses. A sum of Rs 2 lakhs is also provided for the works next year under capital expenditure so as to obtain at least a portion of the necessary pipes and fittings next year itself.

26. *Drainage.*—The investigation of the Trivandrum Drainage Scheme started in 1108 and continued during 1109 and 1110, has been completed. It is now proposed to work the scheme under Capital Expenditure not charged to Revenue. The Drainage Engineer who conducted the investigation has been asked to take up the design and prepare estimates for the scheme, assisted by an officer of considerable experience in Sanitary Engineering in the Madras Service. The main outlines of the Scheme are complete. The scheme when worked out would provide efficient underground drainage on up-to-date lines, to carry the sullage from houses and sewage when flush water-closet latrines are introduced. The sewage would be conveyed quickly, out of the town, to sewage treatment works, wherefrom, after treatment, the effluent which will have very little impurity, would be allowed to flow into and get diluted by the natural drainage channel there. The scheme comprehends also such works as are necessary to drain more satisfactorily than at present the low lying parts of the town. Remedial measures to prevent such flooding as was experienced during the heavy rains in May 1933 and at the same time provide considerable room to develop housing sites in the main valleys of the town, at present waterlogged and swampy, *viz.*, the Observatory and the Vanchiyoor valleys, form an important aspect of the scheme. The scheme will serve practically the whole of the Municipal town and also the military lines at Pangode. The town will be divided into three drainage areas of which the main one extends from the Kaudiyar Palace to Manakad, the Nanthancode and Pattam area comprising the second, and the land to west of the Pettah bridge forming the third. The scheme is designed to meet the requirements of the prospective population of 1971 A. D. The cost of the scheme is estimated at Rs 30 lakhs. The scheme has been designed as a comprehensive one for the whole area. It is proposed to work it out in such easy stages, that though the scheme would be completed only in four or five years, the work carried out from time to time would be such, as may be brought into immediate use. The

programme of work for 1111 is the taking up of the sewering of Fort, Chalai, Puthen Street, etc., and the construction of the East Main sewer along Cochar, the main sewer in the Vanchiyoor valley, along with the installation of the sewage pumping station in the Kuriyathi fields, south of the Chalai Bazar,

As the question of drainage is closely allied to that of water-supply, it is imperative that these two systems should be worked hand in hand. Since schemes for water-works and drainage fall within the category of Specialist Services and in as much as the Chief Engineer, P. W. D., is saddled with the direction and control of a large spending department with a budgetted expenditure of nearly 40 lakhs of rupees per year on communications, buildings, irrigation, etc., it is considered necessary in the interests of efficient and speedy execution of work to constitute the 'Public Health Engineering services' such as Water Works and Drainage into a separate Department of Government. The new department will be called the Water Works and Drainage Engineering Department. The Head of the Department will be designated Water Works and Drainage Engineer to Government and he will exercise administrative and financial powers in respect of these departments just like the Chief Engineer, P. W. D., who will hereafter be known as the Chief Engineer, Roads, Buildings and Irrigation.

The sum of Rs. 2,53,000 provided for water-supply to mofussil Municipalities will, for the present, be met by the Government, the final debit being decided upon after a definite understanding is come to with the Municipalities as regards the portions chargeable to Municipal and General Revenues. Levy of rates to repay or reduce the debt is also being considered. Omitting this item, the Water-Works and Drainage Schemes for Trivandrum are expected to cost Government next year about Rs 10·97 lakhs of which Rs 5·30 lakhs alone pertains to Drainage.

27. *The Town-Planning Scheme.*—Under this scheme, the Avenue road from Kaudiyar to Vellayambalam, work on which was started in 1108 M. E., was completed towards the close of the current financial year. The road with its broad traffic way and side walks, its ornamental parapet walls and pylons, and its two spacious squares and the circle, is to be counted as one among the best town roads in Southern India. The expenditure booked to end of Edavam 1110 on the work is Rs 1·69 lakhs. A sum of Rs one lakh has also been provided in the budget for 1111 to meet the outstanding liabilities and to close accounts.

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

To regulate and control the construction of buildings by private agencies on this important thoroughfare, a subsidiary Town-Planning Scheme has been formulated for the area on either side of this road. The area is to be pieced out into rectangular blocks of varying sizes suitable for dwelling houses. As under the scheme the lands of those who are not willing to conform to the Town-Planning proposals have to be acquired and resold in auction, a sum of Rs 0·5 of a lakh has been provided in the budget for 1111 as advance to the Municipality for the temporary acquisition of these lands. The work on the reconstitution of the building sites will be commenced by the beginning of the next year.

Proposals for the improvement of the Main road from Vellayambalam square to the Mascot Hotel have been formulated and the work has been commenced. A sum of Rs ·4 of a lakh has been provided in the budget for this work.

Immediate improvement of the rest of the Main Road from the Cantonment Junction to the East Fort Gate is impracticable owing to the high compensation involved, and hence this portion of the Main Road is proposed to be improved by the method of set backs *i. e.*, whenever a new building is proposed to be constructed it will be removed to the line of the proposed new alignment, so that in course of time the required land for the widening of the road will be clear of buildings.

The other important work proposed to be taken up during the course of the next year is the improvement of the Tampanoor valley. This valley consisting of the low lying lands from the Trivandrum Central Station to the Observatory Hill is mostly inhabited by the poor class of people living under insanitary conditions. Numerous representations have been received from the inhabitants of this area praying for the opening of this valley for proper habitation. A suitable town planning scheme in respect of this area has been framed. The proposals include the construction of a broad central road more or less straight in alignment, from the Railway Station to the foot of the Observatory Hill, and a loop road round the Observatory Hill to connect it to the Main Road, and also the location of public parks, play grounds and swimming baths at convenient places. The working out of this scheme will make available an extent of over 300 acres of land in the very heart of the town for healthy habitation. The lands will be acquired by Government in the first instance and sold for house sites. The cost of roads, public parks, etc., will alone be finally debited to Government while the recoveries on account of sale of house sites will be credited to

the Advance head. For this work a sum of Rs 5 lakhs has been provided in the ensuing year's budget under Advances.

The investigation for the improvement of the other parts of the town is in progress, and a sum of Rs ·10 of a lakh has been provided in the budget for its continuance. The provision for next year under the Town Planning Scheme will thus be Rs 7 lakhs distributed under the following heads .—

Tampanoor valley Rs .5 lakhs, house sites on both sides of the Avenue Road from Kaudiyar to Vellayambalam Rs ·50 of a lakh, both of which are provided for under Advances, and Rs 1·50 lakhs charged to Revenue.

COMMERCIAL UNDERTAKINGS.

28. *Rubber Factory.*—Last year, it was stated that the opening of a Government Rubber Factory at Chackai, Trivandrum, was then in contemplation. The preliminary investigations were conducted by Mr. Helen of Lakshmi Rubber Mills, Karachi, who has since been appointed as Engineer and Rubber Expert. The Factory buildings have been completed and the machinery required, purchased and erected. The factory is likely to commence work in a couple of weeks. The house will be interested to be informed in this connection that the machinery required for the factory was purchased on compensation basis, Travancore coir yarns and other articles, being exchanged to the extent of the value of the machinery ordered.

The capital outlay on the Rubber Factory at the end of the current year is expected to amount to Rs 3·77 lakhs. As the factory will be working in full swing next year a sum of Rs 75,000 has been provided for the purchase of raw materials and Rs 15,000 for establishment and contingent charges. A capital non-recurring expenditure of Rs 10,000 has also been provided for. It is hoped that the receipts for the next year would amount to Rs 50,000.

CLAY REFINING FACTORY.

29. As a result of the investigations conducted by Government in consultation with Ceramic Experts such as Mr. Deb of Calcutta, Mr. Doger Sing of the Benares Hindu University and Mr. Roy of United Provinces on the possibilities of opening a Clay Refinery and Porcelain Factory in Travancore, it has been disclosed that there are large areas of land in the Quilon Division, particularly the places adjoining the Kanjirode lake and extensive areas in the Perinad Pakuthy, Quilon Taluk, containing large deposits of excellent China clay, suitable for the manufacture of high class porcelain. In view of the possibilities of using the bye-products in the process of

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

refining clay, for the ceramic industry and of the two industries, *viz.*, Clay Refining and Porcelain works being interdependent, the two industries are proposed to be started simultaneously. The porcelain manufactured will, besides satisfying the local needs, be able to meet the demands of the Pallivasal Hydro-Electric Works and the Drainage Scheme shortly to be launched into execution. The clay refining and porcelain factory will require an initial outlay of Rs 3 lakhs and provision to this extent has been made in the budget. This scheme when worked out will, it is hoped, relieve unemployment to some extent.

PALLIVASAL HYDRO-ELECTRIC PROJECT.

30. Considerable progress was made in the construction of the project during the current year. The levelling of the Power House site has been completed and the corner stone of the building was laid by His Highness the Maha Raja on 1st March 1935. It is hoped that the Power House will be completed by the end of September. The total expenditure on the Project during the current year is expected to be Rs 21 lakhs which, with the sum of Rs 5·51 lakhs spent in 1109 would bring the outlay on the scheme to Rs 26·51 lakhs. The work is expected to be completed by about the middle of next year and the revenue account started from 1112. It is hoped that the scheme will pay interest charges, depreciation, sinking fund and operation expenses when it reaches the normal period of operation. A sum of Rs 35·35 lakhs will be required to finance this undertaking during the course of 1111.

TRIVANDRUM ELECTRIC SUPPLY.

31. The total expenditure on the Trivandrum Electric Supply at the end of the current year is expected to stand at Rs 8·20 lakhs. The gross receipts for the year are expected to stand at Rs 2·16 lakhs, while the working expenses are expected to amount to Rs 1·03 lakhs, leaving a net receipt of Rs 1·13 lakhs. Out of this a sum of Rs ·44 of a lakh is earmarked for interest charges, after making an allowance of Rs 46,500 for Depreciation and of Rs 23,000 for Reserve Funds.

QUILON ELECTRIC SUPPLY.

32. The Capital Expenditure on the Quilon Electric Supply at the end of the current year is expected to be Rs 2 17 lakhs. The supply was inaugurated in Kanni last and since then the undertaking bas been making steady progress. The gross receipts during the current year are expected to be Rs 28,000 and the working expenses Rs 25,000, leaving a balance of approximately Rs 3000. In view of the increased demand that is anticipated in Quilon,

provision has been made in the next year's budget for the extension of supply mains and the installation of an additional engine in the Power House.

TRIVANDRUM TELEPHONE SCHEME.

33. The total expenditure on the scheme at the end of the current year is expected to be Rs 1·50 lakhs. The number of subscribers on the exchange has considerably increased since last year by the addition of 23 main subscribers and 30 extension phones. Further extensions and improvements are also in contemplation. The anticipated receipts for the current year are Rs 18,000 and the working expenses about Rs 12,000.

TRUNK TELEPHONE SCHEME.

34. It is now a few years since the Telephone Exchange at Alleppey with trunk communication to Cochin was installed by the Indian Telegraph Department, at the instance of this Government. Ever since, the several commercial organisations in the State have been requesting the Government for extending the line to Quilon and further south as it would help commerce to a great extent. With the Electrical Department of the State so far advanced, Government think that the facilities sought for should no more be delayed. They therefore propose to work out a comprehensive scheme for the installation of Telephone lines from Nagercoil to Trivandrum, Trivandrum to Quilon, and Quilon to Alleppey at which point it is proposed to be linked up with the Indian Telegraph Department line. The scheme also provides for a separate line for the public on the proposed Pallivasal Telephone line. There will in all be 285 miles of lines. All the lines will be constructed with double circuit, one for main outer connection and the other for way-side tapping. Treated teakwood poles will be used, being admittedly cheaper than iron poles and the line will be taken along roads to avoid way leave compensation. In regard to Pallivasal line there will be a great saving in supervision and working charges, as the line there could be added to the posts erected for the Pallivasal Hydro Electric Project. Provision has been made in the scheme for connecting fifty subscribers each at Nagercoil and Quilon and one hundred in the various towns where transmission lines are constructed, including Anchal offices, en route. To effect savings under construction, staff and tools and plant, the entire work will be taken up in one stage, the estimated cost of the work, *viz.*, Rs 4·33 lakhs, being spread over three years. The provision made for the year 1111 is only Rs 1·50 lakhs.

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

STATE LIFE INSURANCE.

35. The Public Branch of the State Life Insurance was introduced with effect from 1-8-1109. The scheme, as the House may be aware, was started with a view to give the same, if not better, facilities to the subjects of H. H. The Maharaja for making some provision for their family as is afforded by Private Insurance Companies. Though only just a year has elapsed, the volume of business turned out has been so large that it can be said to have exceeded the normal expectations. We have so far received proposals numbering 1878 for about Rs 19 lakhs and policies have been issued in respect of 1181 proposals assuring a sum of about Rs 11 lakhs. The Government have always been very careful in the selection of lives, so much so there has been no reported casualty so far. The fund has been very economically managed and the establishment charges have been kept at an irreducible minimum. The net receipts for the year ending Kumbham 1110 stood at Rs 18,600 after meeting all current expenses for the period. It will thus be seen that the scheme is capable of being worked out successfully on commercial lines.

STATE PROVIDENT FUND.

36. The State Provident Fund which was started in 1107 with a view to enable Government Servants to lay by some provision for themselves in their old age or for their families in case of their premature demise has been working very satisfactorily for the last 3 years. The number of subscribers has risen to 7592 from 6595 in Karkadakam last. Although the subscription to the Fund is compulsory only in the case of entrants into permanent Government service on or after 1-8-1107 who do not insure their lives in the State Life Insurance Scheme, several officers confirmed even before that date have also joined the Fund. The Fund is expected to have a closing balance of Rs 3·21 lakhs against Rs 1·70 lakhs in 1109. In 1111 it is anticipated to have a closing balance of Rs 4·90 lakhs.

SAVINGS BANKS.

37. The public are taking advantage of these institutions for the safe investment of their savings. Money which has remained shy is being invested in the Sirkar Savings Banks and the balance which stood at Rs 75 lakhs at the close of 1105 has risen to Rs 140 89 lakhs at the close of 1109. Further additions of Rs 15 lakhs and Rs 20 lakhs during the current and ensuing years are expected so that the balance at the close of 1111 is expected to stand at Rs 175·89 lakhs.

FINANCIAL POSITION.

38. As the time of the House is already up it is not possible to deal adequately with either the Debt and Interest Services or the Ways and Means position. While the recently started Life Insurance and Provident Fund Schemes promise to yield large surpluses in the future for financing our capital and commercial undertakings, the heavy balance shown under Savings Banks is also largely made up of Devaswom and other fund surpluses now invested in them so that a large portion of the balance under that head should be available for Government for making long term advances, in addition to any margin that may reasonably be expected from real Savings Bank Accounts. The House may have the assurance that the whole financial position is being carefully examined so as to utilise the Government resources to the best advantage possible.

39. A statement of assets and liabilities as at the close of 1110 and 1111 is given on pages 9 and 10 of the budget estimates. The total booked assets at the close of last year amounted to Rs 408·36 lakhs and the liabilities to Rs 291·33 lakhs and according to the revised estimates of the current year, the assets would amount to Rs 419·49 lakhs and the liabilities to Rs 306·32 lakhs. Our surplus investments which stood at Rs 209·28 lakhs at the close of 1109 are expected to be reduced to Rs 193·10 lakhs at the close of the current year. In the next year, with a view to maintain an adequate cash balance in Treasuries to finance the proposed programme of Capital and Industrial works amounting to Rs 55·38 lakhs it is proposed to withdraw temporarily Rs 48·41 lakhs from our surplus investments until other measures of financing the various schemes referred to are investigated and decided upon. Our assets and liabilities at the close of 1111 are thus expected to stand at Rs 417·73 lakhs and Rs 326·78 lakhs respectively. Excluding the General Reserve of Rs 60·55 lakhs shown as a separate liability, the Government Account which stood at Rs 117·03 lakhs at the close of 1109 is expected to be reduced to Rs 113·17 lakhs at the close of the current year. It is expected to be further reduced to Rs 90·95 lakhs at the close of the ensuing year as a result of the heavy programme of capital works. Our cash balance in Treasuries and in the Imperial Bank of India at the close of the current and ensuing years is expected to stand at Rs 56·77 lakhs and Rs 51·10 lakhs respectively.

President : The House will now adjourn.

The joint sitting of the two Houses terminated at 11-50 A. M

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

PROCEEDINGS
OF
THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL

OFFICIAL REPORT.

FIRST COUNCIL

VOLUME VI—NUMBER 2.

SIXTH SESSION - 1935/1110.

Tuesday, the 6th August, 1935/21st Karkatakam 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall, at Eleven of the Clock, with Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D, Dewan-President in the Chair.

MEMBERS SWORN.

The following members took the oath and signed the Rolls :—

1. Mr. C. V. Chandrasekharan, M. A. (Oxon), F. R. H. S., (*Ag. Director of Public Instruction*)
2. Mr. K. George, B. A., (*Land Revenue and Income Tax Commissioner.*)
3. Mr. M. Govinda Pillai, B. A. (*Registrar of Co-operative Societies.*)
4. Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar, M. A. (*Ag. Financial Secretary to Government.*)
5. Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai, M. A., B. Sc., Ph, D. (*Chief Secretary to Government.*)
6. Mr. N. K. Padmanabha Pillai, F. R. S. A. (*Director of Industries.*)
7. Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai, B. A., B. L., (*Additional Head Sirkar Vakil.*)
8. Mr. K. Paramesvaran Pillai, B. A., B. Sc., (*Director of Agriculture and Fisheries.*)
9. Mr. G. B. E. Truscott (*Chief Engineer.*)

G. P. T. 165. 350

QUESTIONS AND ANSWERS.

Silver coins minted for Travancore.

1. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai** (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the amount of silver coins newly minted for Travancore in 1103;

(*b*) the total amount of silver coins held in the various Government Treasuries of the State on the last day of 1102;

(*c*) the price of silver per rupee weight in 1103;

(*d*) the amount of net gain to the Government out of minting silver coins in 1103;

(*e*) the price of silver per rupee weight in 1109;

(*f*) the total amount of silver coins held in the various Government Treasuries of the State on the last day of the year 1109; and

(*g*) whether any silver coins were minted for Travancore after 1103 and if so when was it and what was the amount so minted?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar:

(*a*) 1 lakh of half rupees
2 lakhs of quarter rupees
7 lakhs of fanam pieces. } Face value Rs. 2 lakhs.

(*b*) Rs. 62,557.

(*c*) 10·125 pence per tola (London rate).

(*d*) Rs. 81,9 6.

(*e*) Re. 0-9 As. 2·6 pies per tola (Bombay).

(*f*) Rs. 2,29,685 Sirkar silver coins.

(*g*) 1106 M. E. Rs. 2,50,000 in half rupees.
Rs. 50,000 in quarter rupees.
Rs. 1,00,000 in fanam pieces.
1107 M. E. Rs. 2 lakhs (face value) half rupees.

Unauthorised occupation of the cardamom reserves.

2. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai**: With regard to the unauthorised occupations of the cardamom reserves of the Devicolam taluk, will the Government be pleased to state:

(*a*) the total area now found to have been improved by the encroachers;

(*b*) the average age of the improvements; and

(*c*) what is the total area encroached and improved upon by foreigners and natives respectively?

Mr. K. George : (*a*) 2108 acres 91 cents.

(*b*) 5 years.

(*c*) 1778 acres 2 cents by foreigners and 330 acres 89 cents by Travancoreans.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : With reference to the answer to part (*b*), may I know why these encroachments have not been discovered by the Land Revenue authorities?

Mr. K George : Some encroachments have been discovered and action has been taken also.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know from the learned member whether while these encroachments were taking place the Government order of 1096 was enforced ?

Mr. K. George : Yes.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know then, what action has been taken regarding the encroachers who have wilfully done so?

Mr. K. George : I said some encroachments were discovered and action was being taken.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : As a matter of fact; may I know whether these encroachers are now evicted ?

Mr. K. George : No.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : In view of the G. O. of 1096 may I know whether Government are bound to register these lands in the name of the occupants ?

Mr K. George : They are not bound ; but by a later G. O. Government have sanctioned the registry of certain encroachments.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know, Sir, what were the exceptional circumstances which prevailed upon the Government to revise the G. O. of 1096 and to issue a new G. O. sanctioning the the registry of these lands encroached upon now ?

President : That G. O. has been published or placed on the editor's table ?

Mr. K. George : It is placed on the editor's table.

President ; Well, the honourable member ought to have been satisfied with the answers and the reasons given by Government.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I am not expected to be informed of the G. O. unless it has been, under the Rules and Regultions, placed on the table of this House.

President : Was it published in the Gazette ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I am not quite sure,

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : As a matter of fact, it has not been published in the Gazette.

President : Yes.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know what are the special circumstances which prevailed upon the Government to revise the old G. O. and issue a new G. O. ?

Mr. K. George : So far as the encroachments are concerned, they did not form a large area in comparison with the total area reserved in the Cardamom Hills. Since the Travancoreans have still a large area available for them Government thought that the encroachers may be given registry so that a large amount may be realised as *tharavila.*

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether any definite steps are now being taken or proposed to be taken so that the reserves not encroached upon be hereafter kept as such ?

Mr. K. George : Yes, Sir.

Sukumaravilasam V. P. School in Muttappalam, Chirayinkil taluk.

3. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** Will the Government be pleased to state :

(a) when the Sukumaravilasam V. P. School, in Muttappalam, Chirayinkil taluk was started ;

(b) what the strength of the school was in 1106, 1107, 1108, 1109, and 1110 ; and

(c) whether the school is receiving grant-in-aid, and, if not, why ?

Mr. C. V. Chandrasekharan :

(a) On 4-10-1106,

(b) 62, 67, 70, 76, and 71 during 1106, 1107, 1108, 1109, and 1110 respectively.

(c) No ; for want of funds.

Preferential claims of certain members of the Pakuthi Staff.

4. ***Mr. N. K. Padmanabha Pillai** (*Neyyattinkara cum Nedumangad*) : Will the Government be pleased to state :

(a) whether there are in the pakuthi staff of the Trivandrum Revenue Division persons with Public Examination qualification in English who have also passed the Revenue and Account Tests ;

(b) if so, their names and service ; and

(c) whether their preferential claims for promotion have been considered ?.

Mr. K. George : (a) Yes.

(b) The names and services of the Accountants are noted below: —

Name.	*Service.* Years.	Months.
1. V. Velayudhan Pillai, (Accountant, Neyyattinkara taluk).	11	8.
2. V. Titus (Kandukrishy Accountant).	4	3.

(c) The Division Peishkar Trivandrum, has orders that their claims should be considered when suitable vacancies occur.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : May I know what are the examination qualifications ?

Mr. K. George : Sir, I am unable to say; but they are qualified for clerical posts.

Mr. N. K Padmanabha Pillai : May I know when they passed the Revenue and Account Tests Examinations ?

Mr. K. George : I claim notice.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : May I know whether those who have been promoted over their heads have passed the Revenue and Account Tests Examinations ?

Mr. K. George : In a report dated 2-7-1934, the Peishkar stated that no undergraduate has been confirmed from his office as clerk on Rs. 20-30 up to that date. But I have no later information.

Kundamankadavu—Malayinkil Road.

5. ***Mr. N. K, Padmanabha Pillai** With reference to the Kundamankadavu-Malayinkil road in the Neyyattinkara taluk, will the Government be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the public are put to great hardship on account of the non-metalling of the road ; and

(b) whether the P. W. D. has prepared any estimate therefor, and, if so, when ?

Mr. G. B. E. Truscott ; (a) Yes.

(b) An estimate is being prepared by the Division Officer.

Mr. N. K Padmanabha Pillai : May I know the reason for the delay in executing the work?

Mr. G. B. E. Truscott : There has not been any delay.

Mr. S. piraviperumal Pillai (*Commerce and Industry., South*): With reference to the answer to part (*a*) may I know when Government learnt that the public are put to great hardship?

Mr. G. B. E. Truscott: I think it was known from the date of the interpellation, *i. e.*, from the 20th of May 1935.

Nadar Christians in the Revenue Department.

6. ***Mr. N. K. Padmanabha Pillai**: With reference to the Nadar Christians in the Revenue Department, will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of Nadar Christians in the clerical staff (i) in permanent posts and (ii) as acting hands, with their names, service, qualifications and the offices in which they are working; and

(*b*) the number of Nadar Christians appointed as clerks and copyists in the Trivandrum Division Cutcherry and the several Taluk Offices in the Trivandrum Division since the last 12 years, *i. e.* since 1098?

Mr. K. George: (*a*) and (*b*) A †statement showing the above details is placed on the table.

Undergraduate teachers who have graduated while in service.

7. ***Mr. G. Narayana Aiyar** (*Kunnatnad cum Parur*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they are aware of the existence of certificated under graduate teachers who have graduated while serving in the department;

(*b*) whether such teachers are preferred to raw graduates to places of graduate teachers; and

(*c*) whether they are aware that these teachers were exempted from attendance certificate at Colleges by the Madras University to raise their status and improve their material condition considering their academic life?

Mr. C. V. Chandrasekaran (*a*) Yes.

(*b*) Yes, provided their names are in the seniority list.

(*c*) No.

Mr. G. Narayana Aiyar: In regard to the answer to part (*a*) of the question, may I know from the member the number of graduates who are now treated in the category of undergraduate teachers?

Mr. C. V. Chandrasekharan: About 9 or 10.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member when they became graduates?

---

†Vide Appendix I page 33.

Mr. C. V. Chandrasekharan: On different dates in the course of their service as under-graduates.

Mr. G. Narayana Aiyar: What is the longest period during which such teachers have been treated as undergraduate teachers?

Mr. C. V. Chandrasekharan: I claim notice.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): May I know whether preference is accorded according to seniority?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Yes. Recruitment is made according to the seniority of graduate teachers in the waiting list.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether the Education Department pays any attention to efficiency of individuals?

Mr. C. V. Chandrasekharan: They got into the seniority list because they possess the necessary qualifications.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether the fact that a particular incumbent is senior, is the principal claim for his promotion?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Yes, sir, provided he is not inefficient.

Co-operative Societies.

8. ***Mr. J. John Kattakayam** (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the amount of loan granted for agriculture on co-operative principles;

(*b*) whether the money borrowed is utilised for the purpose for which it was borrowed; and

(*c*) whether the Registrar takes adeqate notice of the unjust acts of the members on the Committees?

Mr. M. Govinda Pillai:

			Rs.
(*a*)	1105	...	5,70,082
	1106	...	4,17,731
	1107	...	2,85,955
	1108	...	2,33,518
	1109	...	1,51,727

(*b*) It is the business of the managing committees of societies to scrutinise whether the money borrowed by members is utilised for the purpose for which it is taken, and take necessary action.

(*c*) Yes. But the Registrar can only point out defects and advise their rectification.

(The answer was read also in Malayalam.)

Mr. J. John Kattakayam : സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ പ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിക്കയും ആഡിററുചെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നതു രജിസ്ട്രാർ അല്ലേ?

Mr. M. Govinda Pillai : അതെ.

Mr. J. John Kattakayam : ആഡിററുചെയ്യുന്നതിനു മററു കമ്പനികളിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ കണ്ടമാനമുള്ള ആഡിററിന് വിധേയമാകുന്നതു്?

Mr. M. Govinda Pillai : അല്ല.

Mr. J. John Kattakayam : ആഡിററുചെയ്യുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള ഇൻസ്പെക്ടറന്മാർ മതിയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. M. Govinda Pillai : മതിയാകുന്നില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : കമ്മിററിമെമ്പേഴ്സിന്റെ നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചും സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചും വല്ല റിമാർക്കുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

Mr. M. Govinda Pillai : ഉണ്ട്.

Mr. J. John Kattkaayam : തൻനിമിത്തം എത്ര സംഘങ്ങളുടെ മേൽ കേസ് എടുക്കാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്?

Mr. M. Govinda Pillai : നിവർത്തിയുള്ളിടത്തോളം കേസ് എടുക്കാവുന്ന സംഘങ്ങളിൽ കേസ് എടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത സംഘങ്ങളിൽ കേസ് എടുത്തിട്ടില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : കേസെടുക്കാവുന്ന സംഘങ്ങൾ ഇനിയുമുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. M. Govinda Pillai : ഇല്ലെന്നാണറിയുന്നതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know, in case the members of the managing committee are not heeding to the advice given by the Registrar, what aceion is taken to see that they act according to his advice?

Mr. M. Govinda Pillai : The Registrar can only give advice. If that advice is not heeded to, the only action he can take is under Section 34 of the Co-operative Societies Regulation. If he is satisfied that the management of the society is unsatisfactory, he can invoke the power conferred by the Regulation, authorising the cancellation of the society.

Alacode grant-in-aid school.

9. ***Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state the number of teachers disbanded without any reason from the Alacode grant-in-aid school and how their complaints were disposed of?

Mr. C. V. Chandrasekharan : Petitions were received from two such teachers. The grant for the school was ordered to be withheld during 1110.

(The answer was read also in Tamil.)

Mr. J. John Kattakkayam : ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും നടപടിനടത്തിയതായി അറിയാമോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : The grant for the school was ordered to be withheld during 1110.

Mr. J. John Kattakayam :അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സങ്കടം അതുകൊണ്ടു പരിഹരിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: The petitions were enquired into, and it was considered that, in the circumstances, the best action was to withhold the grant for a certain period.

Mr. J John Kattakayam : ഇനിയും അവരെ അവിടെത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ന്യായമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. C. V. Chandrasekaran . No

Working of Co-operative Societies.

10. ✻ **Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state whether Co-operative Societies are not abusing the principle of co-operation, appropriating money as they like by adjusting it in the names of whomsoever they please?

Mr. M. Govinda Pillai: Appropriation of money by adjusting it in the names of members in whom the Committee is interested is clearly a violation of the principles of co-operation and it is therefore an abuse. Steps are being taken whenever such instances come to the notice of the department.

Mr. J. John Kattakkayam : സർ, ഒരു point of order. മലയാളം അറിയാവുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമെമ്പറന്മാർ മലയാളത്തിൽ തന്നെ മറുപടി പറയണമെന്നു അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകൾ കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

President : I am quite willing to help the member. But I thought, because no objection was taken, the member was able to follow the English answer. The Co-operative Registrar will please translate his answer into Malayalam.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: (*Kalkulam* cum. *Vilavankod*) I rise to a point of order. There was a ruling from the Chair during the last session that when questions are asked by non-English knowing members, especially by Mr. John Kattakayam, answers should be given in English as well as in Malayalam. But, now the Co-operative Registrar was giving the answer only in English.

President: The Chair noticed it. But Mr. Kattakayam himself allowed the Director of Public Instruction to give an answer in English and followed that with supplementary questions in Malayalam. Therefore the Chair is clearly of the opinion that Mr. Kattakayam can follow English answers.

(The answer was read also in Malayalam.)

Mr. J. John Kattakayam : ഇങ്ങനെയുള്ള സംഘങ്ങളും നടക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. M. Govinda Pillai : അറിയാം.

Mr. J. John Kattakayam : ഭൂരിപക്ഷം സംഘങ്ങളും അങ്ങനെ നടക്കുന്നു എന്നറിയാമോ?

Mr. M. Govinda Pillai : ഭൂരിപക്ഷവും അങ്ങനെയല്ല.

Mr. J. John Kattakayam : അതു മെമ്പർക്കുള്ള അഭിപ്രായം മാത്രമല്ലേ?

Mr. M. Govinda Pillai : സംഘങ്ങളെ പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞതിൽനിന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണത്.

Mr. J. John Kattakayam : വാസ്തവത്തിൽ ആദർശത്തിനു വിപരീതമായാണ് ഭൂരിപക്ഷം സംഘങ്ങളും നടക്കുന്നതെന്നു മെമ്പർ ധരിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

Mr. M. Govinda Pillai: I thank the member for the information.

President : That will be duly recorded.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether he has personally audited the accounts of any society ?

Mr. M Govinda Pillai : I have not conducted the audit of any society, but I have conducted detailed inspection of several societies.

Statement, by communities, of the clerks in the Education Department.

11. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** (*Nominated*) : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics, and members of other communities among clerks in the office of the Director of Public Instruction and in the offices of Division Inspectors, Assistant Inspectors and Inspectresses ?

Mr. C. V. Chandrasekharan :

Syrian Catholic	...	Nil.
Latin Catholic	...	2
Other communities	...	123

Appendix I.

Vide Answer to Question No. 6.

(*a*)

Permanent.	Name.	Date of commencement of service..	Qualifications.	Office in which employed.
1.	M. Devasahayam .	17-4-1106	B. A. Travancore Revenue and Account Tests.	Land Revenue Commissioner's Office.
2.	M. Antony Nadar .	12-6-1102	Do. Do.	Taluk office, Vilavankode.
3.	Y. Samuel .	12-2-1105	Do. Account Test and Revenue Test, Parts II and III.	Do. Agasthisvaram.
4.	V. Gabriel .	14-2-1109	Do.	Do. Devicolam.
2. *Acting.*	1. S. Chellakan	7-8-1110	B. A.	Taluk office, Quilon.

(*b*) 7 Seven.

ADJOURNMENT MOTION.

President: I have received a notice for moving the adjournment of the House from Mr. John Kattakayam. The notice reads thus. It is a fairly long one:—

"I have the honour to inform you that I wish to move an adjournment motion in the Council to discuss the deplorable conditions of the tax-payers on account of the poor yield of agricultural products consequent on the unprecedented drought during the year and what is worse, the very low prices fetched for their scanty agricultural products insufficient to get the wherewithal to obtain even their elementary needs of food and clothing. Under the circumstances I wish to call the attention of the Government for urgent relief measures and I request you to be kind enough to permit me to move the following resolution:

"This House is of opinion that the situation created by the unusual drought and the failure of crops consequent thereto, and the appalling condition of the markets to fetch anything for the scanty agricultural products of the ryots to eke out their very livelihood, should receive the immediate attention of the Government and that relief measures in the form of remission of at least 50% of their taxes should be allowed forthwith."

As I have been reading this to the House, I am sure honourable members would have realised that this is not at all an adjournment motion, but that it is a resolution, given, however, under the name of an adjournment motion. I am sorry to say it does not fulfil the conditions of an adjournment motion, and I cannot admit it as such. However it is left to the honourable member who has given notice of this so-called adjournment motion to table it in the proper form, and the Chair will then be prepared to consider it.

REGULATIONS ASSENTED TO BY HIS HIGHNESS THE MAHA RAJA.

Secretary to the Council: Sir, I beg to report that the Travancore Court of Wards Bill, the Travancore Lunacy Bill and the Travancore Jenmi and Kudiyan Regulation Amendment Bill have received the assent of His Highness the Maha Raja.

STATEMENT LAID ON THE TABLE.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar : Sir, under rule 76 of the Travancore Legislative Rules, I beg to lay on the table the following statement of expenditure authorised by the Government under Section 32 of Regulation II of 1108.

Demand.		Amount in Rupees.	Particulars.
VI.	Land Revenue ...	1,570	Under 1 C. Taluk Cutcherries—Law charges.
IX.	Forest ...	15,000	For payment to Mr. Kamesan on account of the royalty on Ascu Treatment of timbers.
XII.	General Administration – Huzur Cutcherry ...	2,500	Under Travelling Allowance to officers and establishment.
XI.	Administration of Justice ...	1,084	Under Criminal Courts, on account of the special duty of Mr. K. N. Kesava Pillai and his staff for investigation of fire in the Sri Padmanabhasvami Temple.
XX.	Jails ...	3,300	Under Jail manufactures—purchase of raw materials on account of the supply of Jamkals for the ensuing Murajapam.
IV.	Industries ...	4,500	For the Trade Agent's Office, Bombay, on account of the rent for the Sales Depot, pay of godown keeper, godown rent and advertisement charges.
XXVII.	38. Miscellaneous	3,192	On account of travelling allowances for the Agricultural Debt Redemption Committee (Rs. 1,500) and for the temporary staff appointed for collecting data and making an intensive investigation of Agricultural Indebtedness (Rs. 1,692).
	Do.	10,179	On account of contribution towards H. E. the Viceroy's Quetta Earthquake Fund.

PANEL OF CHAIRMEN.

President: I have to announce that under Rule (3) (i) of the Travancore Legislative Rules, I have nominated Mr. K. Madhavan Pillai and Mr. Kochikal, P. Balakrishnan Tampi to the Panel of Chairmen for this session of the Council.

MOTION FOR OFFERING FELICITATIONS ON THE CONFERMENT OF G. C. I. E. ON HIS HIGHNESS THE MAHA RAJA.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, I thank you for having kindly given me permission to table this motion.

Sir, nothing can give greater happiness to the loyal subjects of His Highness the Maha Raja than the fact that the unrivalled goodness and greatness of His Highness' benevolent and glorious reign have received recognition at the hands of H. M. the King-Emperor.

No representative of the people can perform a greater duty than giving expression to their loyal and respectful sentiments and feelings of joy. We know, Sir, that His Excellency the Viceroy and the Rt. Honourable the Secretary of State for India have expressed in glowing terms their high appreciation of the warm interest and the keen solicitude evinced by His Highness the Maha Raja for the progressive well-being of all classes of His Highness's subjects. The conferment of this high distinction by His Majesty is but a token of the appreciation by His Majesty the King-Emperor of His Highness's prosperous reign and a confirmation of what His Excellency the Viceroy said the other day :—

> "It is true that you have only exercised your ruling powers for the last two years, but your record of achievement and your programme mapped out for the future is one which would be a credit to a Ruler of many years' standing."

Sir, the loyal subjects of His Highness the Maha Raja, with a united voice, most fervently pray to the God Almighty to vouchsafe long life to His Gracious Highness and bestow higher distinctions. With these words, I move that this Council expresses its profound joy at the conferment of the high distinction of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja by His Majesty the King-Emperor and requests the President to kindly convey its most loyal and respectful felicitations to His Highness.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, I have very great pleasure in seconding the motion moved by my friend Mr. S. Piraviperumal Pillai and in doing so I associate myself whole-heartedly with the sentiments he has given expression to. Sir, it is a source of great pride and gratification to the five million subjects of His Highness the Maha Raja that so early in his reign His Majesty

the King-Emperor has conferred on His Highness the high distinction of G. C. I. E. The announcement of the news was received with feelings of joy throughout the State and meetings were held in different parts of the country by all classes of people irrespective of caste or creed and resolutions were passed conveying their humble and loyal felicitations to His Highness the Maha Raja. It is hardly 4 years since His Highness assumed ruling powers and during this short period His Highness has introduced many reforms to improve the political, social and economic conditions of the people. His Highness's concern is to promote the welfare of His Highness's subjects He lives for the people and he works for them. His ways are simple and his mode of life is unostentatious. His only concern is to see that all his subjects are happy and contented. Sir, His Highnese is young. May His Highness live long and may the Almighty bless him with perfect health and happiness so that he may rule over his subjects for many years to come and receive at the hands of His Imperial Majesty higher and still higher distinctions. With these words I second the motion.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കാത്തവരായി ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ അരക്കോടിയിലധികം ജനതതിയുടെ അന്നദാതാവായി കാണപ്പെട്ട ദൈവമായി ആരാധിച്ചുപോരുന്ന നമ്മുടെ പൊന്നുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ നേർക്കു നിഷ്കളങ്കമായ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമാണല്ലോ ഇത്. തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയത്തോട് സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ശ്രീചിത്തിരനിയമസമിതിയിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ അനുമോദിക്കുന്നതിനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം ഇതിനുമുൻപും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതു നിയമസമിതികളിലായിരുന്നാലും തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയം സഭയിൽ ഉച്ചരിക്കുന്നതു് ആവശ്യമുള്ള ഒരു സംഗതി അല്ലെന്ന് അദ്ധ്യക്ഷവലയത്തിൽനിന്നും അനേകംപ്രാവശ്യം ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള അൻപതുലക്ഷത്തിൽപരമുള്ള ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും ഒരു തിരുനാളായി ആഘോഷിക്കുന്നതിനു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ ദിവസം ഒന്നുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആ മഹാസുദിനം കൊണ്ടാടുന്നതിന് തിരുമനസ്സിലെ ഉപ്പും ചോറും തിന്നു കാലയാപനം ചെയ്യുന്ന തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകൾ ആണ്ടുതോറും അക്ഷമരായി കാത്തിരിക്കുകയാണ്. മഹമ്മദീയർ മൊഹറവും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുമസ്സും, പരദേശബ്രാഹ്മണർ ആവണി അവിട്ടവും, കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കൾ തിരുവോണവും സാഘോഷം കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. തിരു

[Mr. J. John Kattakayam.]

വിതാംകൂറിലെ വിവിധവകുപ്പുകളിൽ പെട്ട നാനാജാതിമതസ്ഥരായ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടാടുന്ന തിരുനാൾ നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ജന്മനക്ഷത്രദിനം ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളു. ഈ വാസ്തവം ഈ രാജ്യവാസികളെന്നതന്നെയല്ല നമ്മെ അറിയുന്ന എല്ലാവരും തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയം ഈ കൌൺസിലിൽ കൊണ്ടുവരരുതെന്ന് അദ്ധ്യക്ഷവലയത്തിൽനിന്നും ഇതിനുമുൻപു പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ അരക്കോടിയിലധികം ജനങ്ങളും നമ്മുടെ പൊന്നുമന്നൻ തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയം കേൾക്കുമ്പോൾ സിംഹത്തെക്കണ്ട പട്ടിയെപ്പോലെ തലകുനിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയത്തെ കൂടക്കൂടെ ഉച്ചരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു പ്രമേയമാണ് ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്നതു. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രമേയം അസംബ്ലിയിൽ ഇതുവരെ ആരും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അസംബ്ലിയിലെ മെമ്പറന്മാർക്കോ ഇപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്ന എനിക്കോ നമ്മുടെ പൊന്നുമന്നൻ തിരുമനസ്സിലെ നേർക്കു ഭയഭക്ത്യാദരങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു ആരെങ്കിലും പറവാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ?

മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഈ ചുരുങ്ങിയ ഭരണകാലത്തിനിടയിൽ രാജ്യത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് മഹാന്മാരായ പല രാജർഷിമാരും രാജകുടുംബത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അവർ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പല പരിഷ്കാരപദ്ധതികളും പൊതുജനക്ഷേമത്തെ ലാക്കാക്കി നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സിലെ സ്വല്പകാലത്തെ ഭരണത്തിനിടയ്ക്കു നടപ്പാക്കി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയം കേൾക്കുമ്പോൾ ഏതു തരത്തിലുള്ള ആളോ, ഏതു ജാതിക്കാരനോ ആയിരുന്നാലും അവർക്കും അസ്മാദൃശന്മാർക്കും രോമാഞ്ചകഞ്ചുകിതരാകാതിരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. രാജ്യത്തിനു പുറമേയും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപോലും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾ മഹാമഹം പ്രതിവർഷം അഹമഹമികയാ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും പ്രതിവർഷം ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു.

തിരുമനസ്സിലേക്കു ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഉപരിയായ സ്ഥാനങ്ങൾ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ലഭിക്കുവാൻ ഇരിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം അചിരേണ ലഭിക്കുമെന്ന് നമുക്കു ന്യായമായി വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയും ഇനിയും ഈ സഭയുടെ ക്ഷമയെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആയുരാരോഗ്യസർവ്വസൌഭാഗ്യസമ്പൽസമൃദ്ധാദികളോടുകൂടി ഉത്തരോത്തരം ഉന്നമനത്തെ പ്രാപിച്ചു രാജ്യത്തിനും തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളായ നമുക്കും നിരവധി നന്മകളെ ഇനിയും നിരന്തരമായും നിരങ്കുശമായും പ്രദാനം ചെയ്തും ഇതുപോലുള്ള നിരവധി സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വിനാവിളംബം സ്വീകരിച്ചും ചിരകാലം തിരുമനസ്സിലെ വാത്സല്യപ്രജകളെയെല്ലാം വിജയപൂർവം പരിരക്ഷിച്ചു തിരുമനസ്സിലെ കരുണാവർഷങ്ങൾ അടിക്കടി നാവിൽ ചൊരിയുവാൻ സർവശക്തനായ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നുള്ള ഉള്ളഴിഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി എന്റെ വാക്കുകളെ ഇവിടെ സമാപിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I endorse in full all the sentiments expressed by the previous speakers and I have great pleasure in supporting the motion.

Mr. M. Govindan (*Nominated*): In commending the motion for the acceptance of the House I also associate myself with all that has been said on this motion.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: (*Vaikam* cum *Shertallai*): Sir, I wish to associate myself with all that has been said by the mover of the motion. I need hardly say that His Highness the Maha Raja has won this distinction in so short a time after the assumption of ruling powers and that it is the earnest prayer of His Highness's subjects that in the near future His Imperial Majesty may be pleased to grant higher distinctions upon His Highness. His Highness the Maha Raja has very well deserved the distinction granted by His Majesty the King-Emperor and it is fitting that in the years to come His Highness may be granted far higher distinctions. Sir, His Highness's sole concern is the welfare of His Highness's subjects and they all hope that further distinctions will soon be conferred upon His Highness. It is the prayer of His Highness's subjects that His Highness may receive all those distinctions which a native Ruler is entitled to by virtue of his distinguished rule over his subjects. Such distinctions are granted to Sovereigns of Native States whose one concern is the sound administration of the States committed to their care and in this

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

respect there is no Ruler in India and no Ruler so young as His Highness the Maha Raja who can be said to deserve a distinction similar to that which has just now been granted by His Majesty the King Emperor upon His Highness the Maha Raja of Travancore. It is unnecessary for me to speak at any great length on this motion. His Highness's subjects with a united voice pray God Almighty to bestow all sorts of blessings on His Highness and they pray that His Highness may be permitted to rule over his subjects for a very very long time. With these words I support the motion.

Mr. C. M. Joseph (*Changanachery cum Peermade*) : ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കുള്ള രാജഭക്തി ഏതാണ്ട് മൌനമായിട്ടു പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽമതി എന്നാണ് ഞാൻ ആദ്യം വിചാരിച്ചതു്. എന്നാൽ എൻെറ അടുത്തിരുന്ന സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ അങ്ങിനെ മൌനമായിരുന്നാൽപോരെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചതു്.

ഏറ്റവും ബഹുമാനപ്പെട്ട മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമത്തോടു സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നിയമസമിതിയിൽ അവിടത്തെ തിരുനാമം ആവർത്തിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു ഇടവരുത്തരുതെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. എൻെറ ആഗ്രഹം അങ്ങിനെയല്ല. തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമം സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് സംസാരവിഷയമാക്കാതിരിക്കത്തവണ്ണം അത്ര അതീതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള സമിതികളിൽ തിരുനാമം നമുക്കു എന്നുംകൊണ്ടാടി തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ രാജഭക്തിയെ ഓരോയോഗത്തിലും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും തിരുമനസ്സിന് ഉത്തരോത്തരം പ്രശസ്തവും ഉന്നതവുമായ ബിരുദുകൾ കിട്ടുന്നതിനു തിരുമനസ്സിനെയോഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും സർവ്വശക്തൻ കടാക്ഷിക്കട്ടേ എന്നുപ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലേക്കു ഇനിയുംസ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും അതിനെ ഓരോയോഗങ്ങളിലും അനുമോദിക്കുന്നതിനും ഇടയാകട്ടേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad (*Jenmies*) : As a representative of the Jenmies and as a member of that community I have very great pleasure in associating myself with all the sentiments that have been expressed by the mover of the motion and those who supported it.

Mr. H. O. L. Marikar (*Minachil cum Devicolam*): I second the motion. We are proud of being born as subjects of Travancore because His Highness so early in life was able to get such a high distinction from His Majesty the King Emperor which shows His Highness's keen interest for the welfare of His Highness's subjects. Though it is only a very short period since His Highness has taken charge of the State, he has, within this short period set in so many reforms both in the management of the Government as well as in commercial and industrial development of the State. Before long we will be reaping the benefit of all his undertakings and it is our prayer that God may bless him with long life and prosperity so that His Highness may live to receive many more distinctions from His Majesty the King Emperor.

Mr. K. Madhavan Pillai (*Trivandrum*): Sir, I also support the motion and I associate myself whole-heartedly with the sentiments expressed by the learned mover of the motion and also by the learned leader of the House. Sir, this occasion calls to mind the memorable speech you, as Chairman of the public meeting held in this Hall, made the other day. No one in this country can add to the high encomiums you paid to H. H. the Maha Raja on that occasion. Sir, your reference to His Highness the Maha Raja has evoked feelings of gratitude in the hearts of the people to a degree that even beneficent administrative acts will fail to evoke. Your speech on that occasion has drawn the people of Travancore to a step closer to you. The truth of the matter is this. We in this country are intensely proud of our Sovereign. We see in him an embodiment of high and ennobling virtues which even the best among men long to possess. We also see in him an instrument in the hands of God for the salvation of this country and the 50 lakhs of its people. Sir, it is therefore no wonder that the people of this country rejoice to hear praises of His Highness sung and long to see him loaded with honours. The gratitude of the country knows no bounds for the high distinction which His Majesty the King Emperor was pleased to bestow upon His Highness.

Mr. Tariatu Kunjitomman: രാജഭക്തിയുടേയും ദേശാഭിമാനത്തിന്റേയും ഉൽകൃഷ്ടവികാരങ്ങളെ ഉജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു സ്വല്പം പറയാതിരിക്കുവാൻ എന്റെ മനസ്സ് സമ്മതിക്കയില്ല ശ്രീവാഴുംകോടെന്നും ഇൻഡ്യയുടെ ആരാമമെന്നുമുള്ള പ്രശസ്തനാമങ്ങൾ കാർഷികശ്രീയുടെ വിഭവവൈപുല്യത്താലും ദിക്കെങ്ങും വിളങ്ങുന്ന പ്രകൃതിയുടെ വിവിധവൈചിത്ര്യത്താലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ലബ്ധമായവയാണ്. ധർമ്മരാജ്യമെന്നും മാതൃ

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

കാരാജ്യമെന്നുമുള്ള മഹനീയനാമങ്ങളാകട്ടെ നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ധർമ്മനിഷ്ഠയോടുകൂടിയ ഭരണത്താലും കാലാനുസരണമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള വൈഭവത്താലുംസിദ്ധിച്ചവയത്രെ.

പ്രകൃതിരമണീയതയും കർഷകവിഭവവൈപുല്യവും ഭരണവൈശിഷ്ട്യവുംകൊണ്ടു ഇൻഡ്യയിലെ നാട്ടു രാജ്യങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ പ്രശസ്തമായ സ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിനുണ്ടെന്നുള്ളതു നമുക്കേവർക്കും അഭിമാനജനകമാണ്. ഭരണീയരെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാക്കുന്നതിനു നിയമനിർമ്മാണ സഭ സ്ഥാപിച്ചതു ഇൻഡ്യയിലെ അനവധിനാട്ടു രാജ്യങ്ങളിൽവച്ചു ആദ്യമായി നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂറിലാണ്. ഒരിക്കലും സൂര്യൻഅസ്തമിക്കാത്ത ബ്രിട്ടീഷ് മഹൽശക്തിയുമായി യഥാകാലം യഥോചിതമായ സഖ്യംചെയ്തു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ആ സഖ്യത്തെഇന്നുവരെയും ഭംഗംകൂടാതെ പരിരക്ഷിക്കയും ചെയ്തതിൽ നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഭരണതന്ത്രമാഹാത്മ്യവും അനന്യസാധാരണമാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ പുരാതന മഹാരാജവംശങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചരിത്രകാലങ്ങളെ അതിലംഘിച്ചു നിൽക്കുന്ന അതിപുരാതന മാഹാത്മ്യമാണല്ലോ നമ്മുടെ ശ്രീവഞ്ചിമഹാരാജവംശത്തിനുള്ളതു്. വിശ്വവിഖ്യാതമായ ഈ മഹാരാജവംശത്തിൽ ജനിച്ച നമ്മുടെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു യഥാകാലം ശരിയായവിദ്യാഭ്യാസം സമ്പാദിച്ചശേഷം പുരാതനനാഗരീകത്തിന്റെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനങ്ങളായ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ അധിവാസസ്ഥാനങ്ങളായ യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച് വിജ്ഞാനവും രാജഭരണവിഷയങ്ങളിൽ നൈപുണ്യവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു രാജ്യത്തിന്റെ ശോഭനമായ പുരോഗതിയിൽ രാജ്യവാസികൾക്കേവർക്കും ധൈര്യവും വിശ്വാസവും വളർത്തുന്നവയത്രെ. തിരുമനസ്സിലെ ഈ സ്വല്പകാലത്തെ ഭരണത്തിനിടയിൽ പ്രജാക്ഷേമത്തിനായി ചെയ്തിട്ടുള്ള അനവധി മഹൽകൃത്യങ്ങളും തിരുമനസ്സിലെ വിശിഷ്ടങ്ങളായ ഗുണഗണങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണ്. തിരുമനസ്സിലെ മഹൽകൃത്യങ്ങളേയും വിശിഷ്ടഗുണഗണങ്ങളേയും ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി തിരുമനസ്സിലെ അഭിനന്ദിച്ചു "ഗ്രേററ കമാൻഡർഓഫ് ദി. ഇൻഡ്യൻഎമ്പയർ" എന്ന മഹനീയ സ്ഥാനം നൽകിയതിൽ രാജഭക്തരും ദേശാഭിമാനികളുമായ ഈ രാജ്യത്തെ പൌരസഞ്ചയത്തിനു ആകമാനംഅ

തിരററ അഭിമാനവും ആഹ്ളാദവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈവിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ചു ഒരു പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതു് ഏററവും സന്ദർഭോചിതമായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ പ്രമേയത്തെ അഭിമാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

President: Before putting this motion to the House, which I feel sure will be carried with acclamation, I cannot however resist the temptation to have my own quota to the very sincere, heart-felt and loyal congratulations which have been given expression to on this occasion by the honourable members of this House. I believe, honourable members are aware that if there is one person in the whole of Travancore who has got opportunities of moving in intimate contact with His Highness the Maha Raja it is indeed the Dewan. This is neither the time nor the occasion when I can deliver a lecture on his numerous qualities of head and heart which I have been able to discover in that young Maha Raja of yours. I can only mention one or two attributes which can strike any one, attributes which will do justice not merely to a young Maha Raja but even to one with longer years and more age. His simplicity of life is a matter of common knowledge. Plain living and high thinking are, I believe, his high creeds of life. He is accessible not only to the high but even to the low. The happiness of his subjects is his maximum pleasure, their contentment he regards his best reward in his determination to work for the up-liftment of the country. That would become possible only if all the communities unite. May that day come. I will therefore have the great pleasure to put this motion to the House: "This Council expresses its profound joy at the conferment of the high distinction of G. C. I. E., on His Highness the Maha Raja by His Majesty the King Emperor and requests the President to kindly convey its most loyal and respectful felicitations to His Highness."

The House carried the motion unanimously with applause.

President: In response to the request contained in this motion it will give me the greatest pleasure to convey it to His Highness the Maha Raja.

FINANCIAL BUSINESS.

President: We will now proceed to the financial business.

DEMANDS FOR SUPPLEMENTARY GRANTS.

DEMAND VI.—LAND REVENUE.

Mr. K. George: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 700 for taxes on income. This money is required to pay the bills of the Workshop Superintendent for providing furniture for the use of the Income Tax Collectors of Trivandrum and Alleppey.

[Mr. K. George.]

Sir, the two offices of the Income Tax Collectors of Trivandrum and Alleppey were newly started in the beginning of this year. When the proposal for their appointment was placed before the Government I did not make sufficient provision for the supply of furniture. That was because the offices were temporary and I hoped that it would be possible to obtain the necessary articles on loan. So these officers were asked to obtain the necessary articles from the P. W. D. Workshop, and they secured articles to the value of Rs. 700. Now later on it was found that the Public Works Department was not in a position to give these articles on loan and so they sent bills to me for the amounts being paid to them. And that is the reason why I have to come to the House for this sum of money which is required to enable me to pass the bills of the Workshop Superintendent. I hope the House will allow this demand.

The demand was put to vote and carried.

The grant was made.

DEMAND XXV—CO-OPERATIVE DEPARTMENT.

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, I rise to move for a suppplementary grant not exceeding Rs. 100 for the payment of remuneration to the Inspector of Co-operative Societies who translated the Devadhar Committee Report into Malayalam. Copies of the Malayalam report are, I believe, already in your hands and I am sure you will agree with me in thinking that the translation has been done with an amount of satisfaction. The work demanded special aptitude and entailed much care and attention and I trust the House will agree with me in thinking that the Inspector of Co-operative Societies deserves at least this small remuneration.

In discussing this demand the House has been permitted to consider the report itself. The House is not unaware of the fact that the committee which was composed of five non-officials and two officials was essentially and predominently non-official in character. The recommendations contained in the Report are the results of a detailed and an elaborate investigation into the condition of Co-operative Societies throughout the State, involving as it did an examination into the growth and development of the movement during the past two decades. The recommendations of the committee are engaging the serious attention of the Government. But the Government are anxious to have the valuable opinion of this House before they arrive at any decision in respect of those recommendations.

I shall at this stage merely content myself by referring to some of the most important recommendations made by the committee. In my view Part II of the report dealing with the financial chain, is

the most important portion of the report. Before I deal with the recommendations contained in that part of the report, I shall explain to the House the present scheme of financial organisation in the Co-operative movement. At present there are three types of financing agencies. There are societies which finance individuals alone and these are the primary societies and the urban banks. Primary societies are intended to meet the requirements of rural areas and urban societies are specially devised to meet urban requirements. Then the second type of societies deals with the financing of individuals and societies. These are Taluk Banks and the Central Co-operative Bank. Then there is the third type which deals merely with financing societies. These societies are called banking unions. The banking unions are only three in number in the State and in consideration of the work that these banking unions have been able to achieve during the past few years, the committee has come to the deliberate conclusion that no more banking unions should be registered in the State. From these three types of societies, the House will gather that individuals in Travancore are able to obtain loans not only from primary societies or urban banks but also from Taluk Banks and from the Central Co-operative Bank. Primary societies which are primarily intended to finance individuals are now handicapped by the circumstance that Taluk Banks constitute a rival and a competitor to primary societies because individuals are able to obtain loans not only from primary societies but also from Taluk Banks. Another powerful rival and competitor in the field against primary societies is the Central Co-operative Bank. The Central Co-operative Bank is financing not only Taluk Banks and primary societies but also individuals. The result is that individuals merrily go on borrowing with the inevitable further result that there is increase of indebtedness, accumulation of arrears and financial mal-adjustments or embarrassments. The competition and rivalry between the Central Co-operative Bank and the Taluk Banks and the primary societies will be appreciated by you as real and keen from the fact that while the Central Bank issues loans at a rate of interest of 8½ per cent. the primary societies and Taluk Banks issue loans at 10½ per cent. The individuals naturally seek the aid of the Central Bank and next in preference the Taluk Banks for obtaining their loans. This is a very undesirable state of affairs and members are probably aware that one individual is able to borrow from more than five societies at one and the same time. Take the case of an individual in Trivandrum. He is able to get a loan from one of the primary societies in Trivandrum, another loan from the Urban Bank, yet another from the Government Servants' Co-operative Societies, if he is a Government Servant, and still a fourth loan from one of the communal societies

[Mr. M, Govinda Pillai.]

like the Vellala or the Brahmanajana Society and also at the same time from the Central Bank. There is absolutely no co-ordination in the activities of these different societies. Government have had several instances in which societies have been complaining about the indifference on the part of the officers of Government in recovering amounts due from Government servants. The difficulty is that the head of a department will get simultaneously requests from four or five societies to effect recoveries from the pay of one and the same subordinate. There is absolutely no check on individuals in obtaining loans from societies. The difficulty is accumulation of arrears as I have already indicated. The committee became fully aware of the dangers and difficulties of the situation and they have therefore recommended that, hereafter primary societies alone should finance individuals. The primary societies should be financed in turn by the Taluk Banks and the Taluk Banks in turn should be financed by the Central Bank. This is the financial chain which the Devadhar Committee Report has strongly recommended. Unless such a financial chain is forged we cannot avoid the present contingency of serious financial embarrassment. When the Co-operative movement has in contemplation to help individuals to give them an economic competence, the present condition of things only helps to drive them still more into indebtedness.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Without interrupting the learned Registrar, may I ask one question? Because of the current system is it the opinion of the Registrar that the primary societies are not in a position to advance sufficient amount or that there is no demand for loans from primary societies?

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, demands from primary societies for loans from Taluk Banks or Central Bank can arise only if there is a real and persistent demand from individuals. Individuals do not care to become members of primary societies because their demands are easily met by the Taluk Banks or the Central Bank. A gentleman from Parur, instead of joining the primary society in his own locality, prefers to become a member of the Taluk Bank and prefers still more to become a member of the Central Co-operative Bank in Trivandrum because he can obtain a greater amount of loan from the Central Bank or all through the whole chain because there is no check to the extent to which he can borrow from these societies. For individuals there has been fixed a maximum borrowing power but the societies do not exercise any check in regard to the extent of indebtedness by a process of active co-ordination.

Mr. S. Piraviperumal Pillai May I know from the member the difference in the rate of interest on loans given by the Taluk Bank and the Central Co-operative Bank?

Mr. M. Govinda Pillai : The Central Co-operative Bank issues loans at $8\frac{1}{2}$ per cent. while primary societies and Taluk Banks issue loans at $10\frac{1}{2}$ per cent. interest. Naturally an individual prefers to obtain loans from the Central Bank. Because there is this facility to obtain loans from the Taluk Banks or the Central Bank, the primary societies are seriously affected and prejudiced. They have not got the ability to achieve any progress either by more membership or by increasing in their working capital.

Mr. V. S. Arumukham Pillai (*Tovala* cum *Agastisvaram*) : May I know whether there is not a separate column in the loan applications requiring the applicants to state whether they are members of any other society and whether they have taken loans from those societies?

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, my honourable friend himself will bear testimony to the fact that, in spite of a provision of such a column in the application forms for loans, the Boards of Managements do not care to investigate the matter even if the applicants fail to enter the necessary information in those columns. As a matter of fact, I have brought to the notice of ever so many primary societies and Taluk Banks and even the Central Bank the desirability of insisting on those columns being filled up in the application forms and to see that if the man is already indebted, no more loan should be issued. These are provisions, Sir, which are more honoured in the breach than in the observance.

I was saying, Sir, that the proposal of the committee is to see that the Central Bank finances only the Taluk Banks and all Banking Unions and the Taluk Bank finance only primary societies and primary societies finance only individuals.

Mr. G. Narayana Aiyar : Cannot this difficulty be removed if a maximum be fixed for distribution to a particular member in primary societies and the Central Bank allot only any amount in excess of that to the applicant?

Mr. M. Govinda Pillai : It should be the aim of the co-operative movement that individuals are liberally financed by primary societies. If this financial chain becomes an accomplished fact, I think individuals will be able to obtain the necessary financial assistance from primary societies, because the primary societies can look up to the Taluk Bank and the Taluk Bank to the Central Co-operative Bank for sufficient and efficient finance.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member whether there is any limit now fixed for loans from primary societies?

Mr. M. Govinda Pillai: Certainly there are limits. The bye laws provide for such restrictions of allotments because the loan depends upon the number of shares owned by the member. Loans will represent a multiple of the shares which an individual holds.

Mr. G. Narayana Aiyar: Supposing a member wants to get a greater amount of loan, is it not advisable to allow the member to apply direct to the Central Bank when a maximum allotment is fixed for loans from primary societies?

Mr. M. Govinda Pillai: The committee has recognised the need for such contingencies and as a matter of fact there is one recommendation made by the committee in discussing this chain that individuals may in exceptional cases be financed directly from the Central Bank through the primary societies.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether in the case of individuals who require loans it is not open to them to approach the Land Mortgage Bank?

Mr. M. Govinda Pillai: Well, Sir, we are not at the Land Mortgage Bank; but I do not however think that it will debar anybody from taking loans from the Land Mortgage Bank provided he has got unencumbered property which he can mortgage to the Bank.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether the Devadhar Committee has made any recommendation as regards the management of the Land Mortgage Bank by the Co-operative Department?

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, I am sure the honourable member must have read the report and must have observed that the committee has made detailed recommendations about the Land Mortgage Bank. I am coming to it presently.

Sir, I was stating that the committee was anxious to see that the financial chain was forged effectively to co-ordinate the activities of all these types of co-operative societies and thereby prevent the misuse or abuse of the present facile or so called democratic credit. In that part of the report there is another recommendation which the committee has made and which relates to the rate of interest. To obviate the present conflicting rates of interest the committee has considered the need for uniformity in the rate of interest in respect of loans issued to individuals either from the Central Bank or from the Taluk Banks or from primary societies.

Sir, I must interpose a word before I proceed. To forge the financial chain, the committee has proposed to eliminate altogether individuals from the Central and the Taluk Banks. This is not to be effected immediately, but it should be spread over a period of years, say fifteen years in the case of the Central Bank and five years in the case of Taluk Banks. And this must be done by a process of annual elimination that is, annual "retirement" of shares.

In regard to the rate of interest, the committee has recommended that societies should issue loans at the rate of 10½ per cent. to all individuals. Until the elimination is effected and until the chain is effectively forged there should not be any competition which will militate against the interests of primary societies. The committee has also recommended the need for a gradual reduction in the rate of interest in view of the prevailing economic depression. They have recommended the rate of interest to vary from 6½ to 8 per cent. It depends upon certain circumstances and conditions. There is also another recommendation which I may bring to your notice, and, that is, with regard to the composition of the Boards of Management. There is a tendency now in all societies, from the primary to the central apex institutions, for Boards of Managements to be monopolised by certain individuals. There has been serious complaints in regard to this and to obviate this defect the committee has proposed that there should be rotation of members by retirement of members every year so as to maintain the continuity of policy and at the same time to ensure the introduction of fresh blood.

Sir, I would leave that part of the report and deal with Part III, primary societies. In that part the committee has pressed the need for caution and circumspection in the registration of societies. The committee emphasises that the registration of societies should be done only in localities where there is real need and where there is the desirable human material to guide and control the societies. Although there is at present a large number of societies in Travancore comparatively far larger than in some other Indian States or even in the Madras Presidency, it has to be stated to our regret that all these societies are not what they should be. It was mainly due to their hasty registration. There has been lack of necessary and desirable human material, lack of sufficient propaganda and education before these societies were registered. Hereafter, the registration of societies will only be effected after necessary propaganda and sufficient education in co-operative principles amongst the members. Unless the department is satisfied that the members who apply for the registration of

[Mr. M. Govinda Pillai.]

societies are sufficiently educated in the principles of co-operation' societies would not be registered. Another recommendation which the committee has made is that no more communal societies should be registered. The committee has set its face against the registration of communal societies. Already we have got 700 and odd communal societies in the State. The committee thinks it undesirable to register any more such societies. At present there are primary societies whose membership goes beyond a thousand. The fundamental defect in the management of such societies is due to the lack of mutual knowledge among members. As a matter of fact mutuality is an essential prerequisite for the efficient management of primary societies. The committee has fixed 200 as the maximum number of members for a society. When the number exceeds 200 the society should be split up into 2 or 3 as the case may be.

In Part III of the report the committee has also described the various non-credit activities which are possible for the Co-operative Department to undertake, and has also emphasized the need for the organisation of societies for such non-credit purposes.

Part IV deals with the long term finance, that is, the Land Mortgage Bank in particular. The committee does not consider that the existing Land Mortgage Bank is able to meet the real requirements of the State. The committee suggests the need for registering primary land mortgage banks throughout the State. and when 10 or 12 such societies are organised, the committee has stated that the present Land Mortgage Bank should be converted to a central one on the model of the Madrass Central Land Mortgage Bank. In the organisation of primary land mortgage banks the committee has also suggested that long term co-operative loans now pending should be tansferred to the new primary societies. The honourable members may be aware that at present the co-operative societies do not adhere to the distinction between the short medium and long term loans. As a matter of fact, the primary societies issue loans on a long term basis. The committee has also recommended that the primary societies should deal with only short term or medium term loans The short term loans are those re-payable in one or two years and the medium term loans repayable within six years; and all loans extending beyond the term of six years should be considered as long term loans.

In Part V of the report the committee deals with non-official participation, that is, the present Supervising Unions and the Co-operative Institute. The main recommendation on this subject is that more substantial financial assistance should be rendered by

Government to these bodies so that they may be able to function both efficiently and usefully.

Part VI deals with the necessity for the reorganisation of the department and detailed proposals have been made in connection with that.

Sir, the committee has made 295 specific recommendations and they have also, in compliance with the direction from Government submitted a draft Bill. The committee had very great diffidence in the preparation of the draft Bill, but they were sure that it will be subjected to the scrutiny of the law officers of Government and that the Bill will be then introduced into the two Houses of the Legislature for their serious consideration. The committe was also aware of the fact that the Legislature is the competent body to delete provisions objectionable or obnoxious and retain such as are necessary for the progressive development of the movement. As soon as the Government decided that the report should be placed before the two Houses of the Legislature for discussion, conferences were held in several parts of the State from Alwaye to Nagercoil and resolutions were passed in those conferences supporting the recommendations. But, Sir, there was one resolution passed by one of these conferences recently to the effect that the report reveals an attempt on the part of the committee to place the movement in the unquestioned and unchallenged control of a single officer which is calculated to strike at the root of the movement which, in essence, is a democratic one. Sir, there are 295 recommendations and not one of them aims at such an objective. Probably the resolution is based on the provisions of the draft Bill. And these 295 recommendations are all entirely independent of the provisions of the draft Bill. Sir, I would consider this resolution as unfortunate and it is a reflection not only on the distinguished President, who is not only a great social worker and who has been an earnest and enthusiastic practical co-operator for over a period of 30 years, but also on the non-official members of the committee who devoted so much of their time and attention to formulate proposals calculated to strengthen and stabilise the great co-operative movement.

Mr. K. Madhavan Pillai : Was there not difference of opinion between the members in formulating these recommendations? Was Mr. Devadhar intolerant of difference of opinion?

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, I only want to know whether any of the recommendations is capable of so much misinterpretation. A perusal of those recommendations will show that not one of them was framed with the object of officialising the movement.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, so far as those resolutions are not before us, can the discussion be made on those resolutions?

President: He is referring to those resolutions on the presumption that the honourable members might have read them.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Which is the body that has adopted that resolution?

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, it was adopted at one of the conferences held in Trivandrum.

In conclusion, I would request the House to consider sympathetically the small demand that I have made for the payment of remuneration to the Co-operative Inspector.

Mr. K. Madhavan Pillai: Sir, I oppose the demand although the translator or his fees have nothing to do with the subject over which the discussion you have permitted will naturally range. Ordinarily, this House is slow to interfere with money grants made by the other House, but, unfortunately, in the present instance, this modest demand for a hundred rupees comes to us carrying at its back a frightening load of controversial matter gravely affecting the life and destiny of the great movement of co-operation in this country. This House is therefore under the obligation to examine the proposals of the committee very carefully and to put forth its best efforts to see that nothing is done which will tend even remotely to alter the voluntary basis and democratic character of the movement. The orders of Government on this report will show that they are keeping an open mind. It is up to us to convince the Government of the danger of officialising the movement and placing it under a dictator. It will also be in the fitness of things if Government benches will assign to themselves the role of Judges and listen to arguments advanced from the non-official benches and remain neutral and thus remove the notion that the report is already the adopted progeny of Government.

I have great respect for those gentlemen who constituted this committee and some of them are my valued friends. This committee has found, as others before it have found, that the co-operative movement in this country is in a bad way. The committee has made strenuous efforts to discover the causes of this condition of the movement and has made discovery of them. They have also proposed remedies for their removal. Before I proceed, I desire to lay emphasis on the fact that the committee's object is not plain when it is anxious to make it widely known that, in composition, this body was predominantly non-official. This aggravates the pain and disappointment that a committee, so predominantly non-official

should have arrived at the decision that non-official agency is unfit to carry on this public movement unless it agrees to receive into its veins streams of official blue blood. The committee has forgotten that in this operation there is the ever present danger of choking the heart. Proceeding on this erroneous assumption, its recommendations have lacked originality, reason and suitableness, and in its blind worship of saturated officialdom, it has ignored the fundamental principles on which the essentially voluntary character of the movement of co-operation rests. If I said that the Police forces in Travancore should be de-officialised, there might be a few people who may be inclined to examine its feasibility. If, on the other hand, I said that the local Union Club should be officialised and a dictator put at its head, even my friends on this side of the House will be inclined to doubt if I have parted with my sanity Union Club is a voluntary association of people for purposes of recreation and amusement, and a co-operative society is almost similarly a voluntary association of people for purposes of self-help and mutual advancement, economically and morally. I shall not stop to discuss remedies before I have examined the causes and the following are the causes, as the committee have found them.

Coming now to the causes, as the committee found them, the first and foremost is the frantic and maddening speed at which societies have been allowed to multiply. The committee lay deserved emphasis on the fact that, in Germany, where the movement first originated, it was possible to organise only three societies during 19 years that followed the organisation of the first society. In Travancore, within a period of 18 years, 1391 Agricultural Credit Societies were formed, and now the number has reached 1786. It was only 25 years after the first society was organised that the movement became widely known in the land of its founder. The report laments over the fact that the case has been sadly different in Travancore. In this country, the quest for administrative fame blindly embraced quantity and rejected quality. The committee has quoted, Sir, Nicholsons's advice *viz.*, find Raifferson, organise a society, and leave him in charge of it. There was no patience to find Raifferson ; and it is not surprising that the societies have not produced the material and moral results expected of them. The report draws pointed attention to the fact that the Regulation imposes upon the Registrar the duty of satisfying himself, before registering a society that it is organised not only according to co-operative principles but on sound business line. The committee makes the mild remark that this has not been attended to in the past. The Registrar has been found breaking the law relating to co-operation.

[Mr. K. Madavan Pillai.]

Another cause discovered by the committee is this. The committee say "We have been informed that though there have been many cases of misappropriation no steps have been taken to book the culprit." The committee add that the result of such inaction on the part of the department must be thoroughly demoralizing and very detrimental to the efficiency of the movement as a whole. There must be no hesitation, the committee say, to make them realise the enormity of their wrong doing The committee have found the Registrar guilty of a gross dereliction of duty in that he sat in his chair wilfully closing his eyes to the swindling of the poor-man's money by unscrupulous people.

Another cause is the result of the growth of dormant societies This the Committee says, is a menace to the health of the other societies, but nothing was done either to rouse them to activity or to remove the possibilities of infection spreading to others. The committee accuse the department of apathy, indifference and negligence.

The neglect of co-operative education. The committee say that the common-places of co-operation yet remain virtually Greek to the majority. The absence of knowledge of the fundamentals of co-operation is largely responsible for many draw-backs seen in a large number of societies. This state of things is probably the main reason for the present decadent condition of things. The committee have no hesitation in stating that, between the inactivity of the institute and the apathy of Government, serious crime was committed against co-operative education. Another cause is the deplorable inadequacy of departmental audit. This is admitted by the Registrar The committee have finally arrived at the conclusion that hasty organisation, lack of education in co-operative principles and business methods, and the absence of selection in human material are the chief causes for the sterility of the movement in this State. Let us for the present, ignore the minor causes. The committee further observes that proper encouragement on the part of Government would have brought forth the best available talent and sacrifice, on the part of the people, to labour cheerfully in this field. Impliedly, there was discouragement, and hence the best talent and the best sacrifice were out of reach of the movement.

After rightly finding the Registrar and his department guilty of violating the law on the subject and of gross dereliction of duty in many ways, and after attributing the whole blame to the department for the existing condition of things, it is exceedingly strange that when the Committee came to propose remedies, they have, by

some jugglery of thought transferred the whole blame to the societies and made the Registrar a good boy. The committee want his pay to be raised, a recommendation which even the author of the Standardisation Scheme should heartily support Nay more. He deserves to be made infallible and be declared the all highest in the world of co-operation. The kernel of the whole body of the committee's recommendations is contained in this section. "Notwithstanding anything contained (in this Regulation) herein the Registrar shall have power to make, alter or rescind any bye-law of any society registered under this Regulation." The Registrar shall drive a coach and pair through the whole field of co-operation unchallenged.

Mr. M. K. Govinda Pillai: May I ask the member to cite a single recommendation based on that provision of law?

Mr. K. Madhavan Pillai: I have only to refer the Registrar to page 186 of the report.

Appeals against his decree can lie to no one. Most of the other recommendations are saturated with the same spirit, while several others embody ideals unsuited to local conditions just at present. Unfettered and unchallenged powers will demoralise even the Gods; and what it will most certainly do in respect of co-operation is to drive self-respect out of the movement.

In this land of journalism, there are a few newspapers which habitually offend against public decency and public taste. We have a Publicity Officer here. Would this Council ever think of authorising this officer to suspend, on his own motion and at his arbitrary discretion, the publication of any one of them? There will be conflagration in the country. There are unsocial beings amongst us who commit crime against society; and there is an experienced Superintendent of the Central Prison who declares year after year that many of them are incorrigible. Would this Council solve this problem of the criminal by authorising the Superintendent to put them to the gallows. Not long ago there was a way of solving the leper problem in China. Lepers were collected in a place and made to take their stand in deep pits dug for the occasion. The soldiers opened fire. Heaps of fire wood fell on their bodies followed by gallons of kerosine oil; and the whole thing was set fire to. And, the leper problem was solved in a minute. Are we contemplating a solution of the problem of co-operation in this manner? Behind several of the recommendations there is history. We come to a pathetic portion in the report where the committee persuade itself to plead for the revival of a practice, which existed, of some co-operative agency extending to the Registrar invitations to attend its meetings. Fancy

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

Sir, the position of the Registrar of the Co-operative Societies of Travancore, when he was driven to the necessity of going all the way to North India and putting on the stage a gentleman of the eminence of Mr. Devadhar to voice a small, trifling and silly personal grievance. And, invitation is not a petition which may be ordered to lie over. Invitation is conditioned upon response. Where this is lacking, desire to invite recedes. Why, Sir, the co-operative movement would have been at his feet if only the Registrar knew how to handle it. I am old enough to know the psychology of my people. Rub them in the right way, you get all the assistance, friendship, obedience, co-operation and support that you want. Rub them in the wrong way, and, sure as I stand before you, you generate resistance, unwanted and dangerous.

In another part of the report, you find a reaction against this feeling of humiliation rising to the dizzy heights of eminence declaring the Registrar to be the all highest in the world of co-operation assigning to him the role of Samhara Rudran.

Sir, my request to Government is not to take any hasty action. Do nothing which will disturb the voluntary character of the movement and the democratic principles on which it is founded. Do not convert the co-operative move ment, into a coercive department. Bring to bear on the movement long vision, large heartedness, sympathy, selflessness, and a true and genuine democratic spirit. Take away from the movement aggressive officialdom and inflated vanity. Vanity, said the late Lord Rosebury, is like a centipede, with painful ulcers in every foot. Picture to yourself the journey of a centipede in that condition across a rough and thorny field. If you have done so you have before you a picture of the movement of co-operation now in this country.

Sir, I beg of my honourable friends in the Government benches to realise the fact that where personal qualities are most essential, no amount of rule-making or rule-enforcing power will be of any avail. If you stand on the pin-points of rules you will wreck the movement. You must possess in abundance those qualities of head and heart which will draw men willingly to obey you and carry out your behests. Rules can never be a substitute for these qualities. Reorganise your departmental agency and improve its efficiency. We did not hear of any co-operative official dying of over-work. Drive the idlers out of the movement and give the movement a trial under efficient staff.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I also wish to make a few observations on the Report of the Co-operative Enquiry Committee placed before this House. I am diffident as to what exactly would be the effect of the observations made by this House

because we have our bitter experience of the course adopted by Government after inviting our remarks and recommendations on similar reports and then to do things in their own way. In Travancore I may say that when there is something wrong in the working of a particular department some hue and cry will be raised and immediately the Government would order the appointment of a committee to enquire into and report. A voluminous and costly report which even a man with ordinary patience cannot read and understand will accordingly be submitted. Then it will be shelved or kept for occasional reference. That has been the fate of the majority of reports which were got prepared through Government agency.

Regarding this report, I am speaking with great diffidence, because the Registrar of Co-operative Societies drew my pointed attention to the fact that it was prepared by one of the eminent men of the Indian Empire, a big socialist—I mean a social worker, a co-operator and so on. But I am sorry to observe that it must have been the reason why this report seems quite unacceptable to me. He is a man eminent throughout India. He has been tied down to a thousand and one engagements, while he was in Travancore, outside Travancore. Because the calls from outside were so pressing on him that he could not find time to pay sufficient attention to the task for which he has been invited to Travancore. That is apparent from the pages of his report. Sir, I may say one thing, as Dr. Madhavan Pillai has put it correctly, that there is something wrong somewhere in the working of the co-operative movement in Travancore. That is not a special feature of this department alone, because in every department there is something wrong so far as Travancore is concerned. Then I ask the question, in all humbleness, if the department is not working up to the ideals of co-operation preached by eminent co-operators, can the committee come to the only conclusion, *viz.*, the next best alternative is to officialise the department? Is the attempt to create a benevolent dictatorship in the place of the present Registrar supported by the non-official agency the only alternative possible? That, in my humble opinion, is what has been placed for the acceptance of this House by the learned Registrar in his speech. I got some information from him that his main difficulty is not because of the absence of provisions, by way of rules and bye-laws, that he is not able to administer the department efficiently, but because the non-official bodies, like the primary societies and the Taluk Unions are not strict in following them. Even in the matter of loans all the necessary information is provided for in the forms but they are not properly scrutinised and so arrears have accumulated and so on. Sir, if arrears have accumulated on account

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

of these irreglarities it is only a grave dereliction of duty on the part of the particular Union or Committee. Instead of taking steps to rectify these and find better men to serve in non-official bodies the report would recommend the elimination of the non-official agency altogether and the creation of a dictatorship in their place. Sir, these are not weighty considerations, as they would appear to be, in support of the recommendations in the report of the committee. And in this connection, Sir, I may draw the pointed attention of the members to certain passages in the report which will convince the members that due consideration has not been paid even regarding definite statements made in the report. For example, I take para 10, page 20, dealing with a minister's difficulty.—

"He observed we have tried a kind of democracy in this movement and we might as well try a benevolent dictatorship to a certain extent for a time and see if we cannot improve upon the things as we find them."

This passage has been relied on by the committee to put forward a definite suggestion that the co-operative movement has to be more centralised, officialised and placed under a benevolent dictatorship. But if we read the report of the speech of Mr. Khaparde it will be seen that Mr. Khaparde was not responsible for that statement, but on the other hand he was only expressing a suggestion made by someone else. And Mr. Ramdas Pantulu objected even to this expression of the suggestion and as a matter of fact in that very conference a resolution, Resolution No. 16, was adopted against the idea contained in the suggestion of the President, *i. e.*, against the officialisation of the movement. Mr. Ramdas Pantulu, I presume, is as great a man in the field of co-operation as Mr. Devadhar. I made particular reference to this passage simply to draw the pointed attention of this House to this fact that the report has been written in a haphazard way. The committee has been asked to enquire into the co-opertive movement in Travancore and to suggest ways and means to improve the same. But the central idea throughout the report is, as if we are lead by the nose, to upset the existing democratic body and to create an autocratic body instead. That is not to be approved of by this House. That is my first point, Sir.

Secondly, with many of the recommendations which will ensure efficient and flawless working of the primary societies as well as Taluk Unions and the Central Bank, I am quite in agreement. But I am against those recommendations calculated to remove the democratic character of the co-operative movement. And these, I believe, will not at all be profitable to the co-operative movement in Travancore. Sir, after all it is a voluntary movement and nobody can be compelled to become a co-operator. Sir, whether we are

taken as a co-operator or not - I am not a great co-operator—we have learned that a co-operator ought to be a friend, guide and philosopher. The whole co-operative movement even in the place of its origin is based on this. If this has to be accepted the present proposals in this report are quite against the above maxim on which the very movement is founded.

Sir, if I am permitted to ventilate a small grievance, here is a report prepared by an eminent man. It is printed and circulated among us and our opinion is invited on the report as a whole. But believe me, Sir, I had no peace of mind for the last two or three weeks on account of the canvassing by interested persons for and against the report. We will not even be allowed the liberty to say what we think on the report. That is typical of the mentality of the people who run this movement in our State. As Dr. Madhavan Pillai put it the movement has not been properly controlled in the beginning. When the two wards in the General Hospital have been separated, one put under a surgeon and the other under a physician, both appear to have entered into a race to show who has treated the larger number of patients without regard to the quality of the work turned out. In the same way, in the initial stages of the movement, the department went on, like a madcap registering all sorts of societies formed whether they were good, bad or useless. They did not understand what co-operation is, for what purpose these societies were organised, what are the functions of the primary societies, etc. These were forgotten and societies were accumulated. And as a result now we are faced with this difficulty. Sir, many of the loans issued by primary societies upon which the Registrar has so much trust have not been used either by the agriculturists or by the community for useful purposes. They have been issued to men in official position for the celebration of their daughters' marriages and so on. That was the spirit in which co-operative societies were registered, organised and worked. After all when the time came to take stock of things there is nothing but bewilderment in the management of societies, accumulation of arrears resulting in financial embarrassments. Therefore who is responsible for such a state of affairs? It ought to have been controlled from the very beginning in the proper way. If it has been worked in proper lines this difficulty would not have arisen. This is a matter which we have to consider from several aspects, but we must not forget the fact that it is a movement which invited voluntary co-operation. Nobody can compel any one to become a member of a primary society or of the Central Bank. If that is the spirit in which this department is to be worked the present report is not acceptable. My humble submission is that the report may be kept some where.

President : In the Record room?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Yes, Sir, It may be made use of as an authoritative statement on the subject when the demand comes for a reference.

The House adjourned for lunch at 1-1 P. M. and re-assembled at 2 P. M., with Mr. K. Madhavan Pillai, one of the panel of Chairmen, in the Chair.

Mr. V S. Arumukham Pillai : Sir, I oppose the motion. In doing so, I would express my regret that neither the learned authors of the report nor the learned Registrar had ever in their hearts the existence of nearly 8 lakhs of Tamil-speaking people in the State. In spite of resolutions passed by various unions and Taluk Banks in Tamil areas the learned Registrar could not recommend a Tamil translation of the Report.

Before entering upon a discussion of the various recommendations contained in the report, I take this opportunity to congratulate Government for the great interest and enthusiasm evinced by them in the field of co-operation. Co-operation, Sir, is pregnant with vast possibilities for the improvement of the conditions and of the earning capacity of the agriculturists and of the working classes who are now living in a State of chronic indebtedness having given up all hopes of economic independence. Owing to a variety of causes and circumstances, chiefly the economic depression and the unco-operative official domination and interference, the movement in this land of ours has received a great set-back. Like the crops in the paddy fields of Nanjanad, the movement is dying. I would like to draw the attention of Government to the fact that, unless properly nourished, the movement will easily die out. By proper nourishment one could have easily solved the problem of rural indebtedness and rural reconstruction which are at present confronting the whole country, I, therefore, take this opportunity to appeal to the Government to bestow greater attention to this movement and to do all that is possible by way of contribution of funds to encourage its growth in the land. With this humble appeal, I proceed to a discussion of the report.

Speaking generally of the report, I have to submit at the outset that the report falls short of my expectations in most important respects. I thought that this committee instead of undertaking a general survey and a general enquiry, as other committees have done, would have concentrated its attention upon some specific issues and dealt with them in elaborate details. It was my expectation that this committee would study minutely local conditions and local needs in various parts of the State, suggest

solutions, and chalk out detailed plans for meeting those needs. I shall illustrate these by an example. Take Nanjanad. The condition of Nanjanad at present is deplorable. Nanjanad at present needs societies for marketing its produce. How to fetch the highest price for its produce, how to reduce the cost of cultivation, and how to increase the agricultural income, these are the problems that confront the agriculturists there. For solving these problems the committee ought to have suggested the organisation of societies for marketing produce, for consolidation of holdings, and for the purchase of costly implements. This is what I expected of the committee, consisting, as it does, of eminent persons like Mr. Devadhar. Instead of this, what we have in the report is a recitation of the woeful tale of the rise and fall of societies, and the history of the growth and failure of various societies and institutions. We get an indication of the nature of the whole report in Chapter 3. The object of the various provisions is sufficiently indicated there. We see from that that the main trend of the whole report is to officialise the movement and invest the Registrar with absolute and uncontrolled powers. Otherwise the report does not contain anything else. Stripped of these and stripped of the arguments and quotations in support of these, the report, is only a historical survey of the existing institutions. With these general observations, I proceed to a discussion of the various recommendations contained in the report.

The first recommendation deals with the constitution of the Central and the Taluk Banks. The committee recommend that individual members should be eliminated from these banks. If the recommendation is given effect to, we will have in the Central Bank only representatives of Taluk Banks and in the Taluk Banks only representatives of primary societies. According to their recommendation, the Central Bank is to finance Taluk Banks, and the Taluk Banks are to finance the primary societies. If this is accepted, I ask why not abolish Supervising Unions. When individual members go away from the Taluk Bank, what is the function of the Taluk Bank? It has no other function except to supervise and inspect primary societies. It must not be understood that I am for abolishing these unions. I am only saying that if the recommendation of the committee is accepted, then it follows that these Supervising Unions are unnecessary and ought to be abolished. But I am not for the elimination of individual members. I oppose that recommendation with all the strength I can command. Co-operation is a democratic principle and the co-operative movement is a democratic movement. As Lord Rosebury said, it is a State within a State. The entire success

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

of the movement depends upon the hearty co-operation of all national workers. Only if eminent persons work with enthusiasm and missionary zeal, the movement can succeed. The elimination of individual members means the elimination of the best and capable persons. So that recommendation strikes at the root of co-operation. As the recommendation stands, a person has to be the member of a primary society, and then representing that society he has to enter that Taluk Bank, and then representing that Taluk Bank he has to enter the Central Bank. No person of status would undergo all these processes before he becomes a member of the Central Bank. And the chances for him are also very little. So, the elimination of individual members means the elimination of real workers. That is fatal to the movement.

Another point I wish to emphasise is that in the directorate or the managing board of the Taluk Bank we will have debtor societies. Their assets and liabilities in the bank are after all impersonal. If there is any loss in the working of the bank it is the individual members that are put to great loss and not the representatives of debtor societies. Therefore, first and foremost, there ought to be individual members both in the Taluk Banks and in the Central Bank. Again the interest of the depositors ought to be safeguarded. They stand to lose much more heavily than the shareholders. Therefore, they should also be given a place in the management. My recommendation is that 40 per cent. of the managing board should consist of representatives of individual shareholders, 10 per cent. of depositors, 30 per cent. of agricultural societies and 20 per cent. of non-agricultural societies.

The next point I wish to refer to is about official control and supervision. The committee's recommendation for official control and supervision makes melancholy reading. There are certain recommendations which go to invest the Registrar with absolute and uncontrolled powers. I shall, for instance, mention some. First as to the provision regarding bye-laws. Though this has been referred to in this House already, I cannot but speak a few words on this subject. According to the recommendation of the committee, the Registrar should be given absolute powers to make, alter or amend any bye-law. That is a very dangerous provision. It is the members who contribute towards the shares and invest their money. They have got greater interest in the growth and success of a society than the Registrar. If the general body passes any bye-laws for a particular institution it is unreasonable on the part of the Registrar to stand in the way of that society making it a law.

The next point I wish to dwell upon is with regard to distribution of profits where the sanction of the Registrar is made compulsory. This is on the ground that the distribution of profits should not be made from the capital. I fully realise the force of that restriction. The Registrar is afraid that the society will distribute the profits from the capital. That is a sound principle and I have no objection in restraining the society from distributing profits out of its capital. But even in cases where profits could be distributed without touching upon the capital why should the Registrar's sanction be made compulsory, I cannot understand. I submit that this provision has been made with the underlying motive of exercising greater control over the societies.

Similarly in regard to provisions for supersession and cancellation. They are very dangerous provisions in the hands of a single individual like the Registrar of Co-operative Societies. My recommendation is that the Registrar ought to be helped by an Advisory Committee composed of a representative of the Central Bank and of every Taluk Bank. Whatever is done by the Registrar under the powers vested in him, has to be done by the committee, or whatever power is vested in him must be exercised in consultation with this Advisory Committee. That alone will be conducive to a healthy and free growth of the co-operative movement.

Mr. M. Govinda Pillai : May I remind the member that there is a specific recommendation in the report of the committee that an Advisory Board should be appointed to help and advise the Registrar ?

Mr. V. S. Arumukaham Pillai : I am aware of that provision. But the Advisory Board recommended by them is not the Board I have in my mind. I do not approve of their recommendation. My object is that the Registrar must not be given any power to do anything of his own accord. The department must be concerned with the work of auditing and whatever power is vested in the Registrar must be exercised in consultation with the committee. Though there is a provision for appointing a committee in the report, to my mind it is not a committee which can be accepted. That is the reason why I suggest a committee composed of a representative of the Central Bank as well as a representative of every Taluk Bank for acceptance in future.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know the nature of the constitution of the committee which the member has in mind ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai : I propose a committee including the Registrar and a representative from the Central Bank

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

and one representative from every Taluk Bank. That representation may be made either by election or by nomination as they please.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know the minimum number of members that should be in the Advisory Board ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: As many as there are Taluk Banks and Central Banks.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Are the members to do the executive work of the department ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I have already said that the work of audit alone must be done by the department and the passing of circulars, proceedings, etc., must be placed before the Advisory Board for their approval and they should be issued only with their approval.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai (*Municipal Councils*): Sir, our thanks are due to Government for this kind opportunity they have afforded us to discuss the report of the Co-operative Enquiry Committee. On going through the report I find that, except in one or two minor details on which one of the honourable members of the committee has dissented from the rest, it is practically a unanimous report. That honourable member, no doubt, contented for the continuance of the present system of plurality of votes for the Society-members of the Central Bank till 50 per cent, of the individual members are eliminated and also for giving the newly proposed paid Secretary of that bank a seat on the Executive Committee with power to vote. But these contentions did not find favour with the views of the other members who opposed the same as being antagonistic to the true principles and spirit of co-operation. In all other matters there is perfect unanimity among the members.

The report is really a comprehensive treatise on co-operation, bringing within its compass up-to-date information on the movement not only in Travancore but also in the rest of India. It contains a comparative study of the problems referred to the committee, authoritative opinion of eminent co-operators, and valuable suggestions and weighty solutions for the improvement and better working of the societies, based on the experience in the neighbouring States and British Indian Provinces. The committee has even travelled beyond the rigid terms of reference by discussing the economic position of some types of agriculture and of industries in the State. The report also contains a number of interesting appendices, for instance, the letters to the President from Sir Prabhasankar

Pattani of Bhavnagar, Mr. F. L. Brayne of the Punjab and Lt. Col. E. Noel of North West Frontier Province on schemes of debt redemption, a topic on which the committee has bestowed some attention and made its own recommendations. The success of the committee was due mainly to the fact that it was presided over by no less a person than Mr, G. K. Devadhar, who is acknowledged to be an authority on co-operation and is accepted as an accredited non-official social worker of all-India fame. This committee had also the exceptional privilege of having as its members some distinguished practical men who have been closely and intimately connected with the co-operative movement in Travancore from almost its very inception. The report, therefore, contains some valuable and weightly recommendations which deserve the serious consideration of every true co-operator.

The co-operative movement is mainly a people's movement. It was first started in our State some twenty years ago. When the committee commenced its enquiry there were nearly 18,008 societies with a membership of 2,30,000. This shows that the movement has attracted within its fold a good percentage of the total population. But just as in several other parts of India, all has not been well with the movement in Travancore. In spite of the efforts of co-operators and the department, the movement so far has not gained any sufficient progress along sound lines. The stock-taking of the twenty years' work unmistakably indicates that the movement had only an arrested growth in our country and that there has been deterioration in respect of several types of societies. We find that even from the very start, the movement has been showing out signs of ill-health and disease. It disclosed from the very beginning a distinct tendency to form exclusive and communal societies and even to-day the statistics show that this tendency has not shown any decline. Further, we also notice that there has been a hasty multiplication of societies without any attempt at organisation and consolidation. There is, therefore, much truth in the observation of the committee that the present unsatisfactory working of most of these societies has mainly to be attributed to this hasty multiplication, unaccompanied by regular propaganda and systematic education. Several societies do not function properly. They continue to be in a dormant stage without any activity and it only remains for the department to initiate proceedings for winding them up.

Another serious defect in the present system is the preponderance of credit institutions of comparatively high membership and low working capital. Enquiries into the working of the various co-operative societies have now revealed that most of the managing

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

committees do not realise their responsibilities. This accounts for the heavy and increasing arrears and the numerous *binami* transactions. Sometimes we also find that owing to ignorance or wilful negligence of the committees several loans have been allowed to be time barred. Everywhere we see only mismanagement, misappropriation and wilful evasion of duty. I know of several instances where audit of accounts of the societies is rendered impossible by the deliberate conduct of the members of their managing committees. Paragraphs 66 to 68 of the Administration Report of the department for 1108 and also pages 45 and 46 of the Report for 1109 show that cases of misappropriation and defalcations are on the increase.

As a matter of fact, during all these years the societies were having their own way without any efficient control and supervision. Instead of developing on sound lines, some of these societies have succumbed to the greed, pomp and power of local leaders. Some of these societies exist merely as a medium for some persons to swindle public money and the department which has allowed the registration of such institutions is no doubt guilty of having indirectly helped them to prey upon the innocent and suspecting country-folk, who would otherwise have had very little chance to fall into their clutches. Sir, there is great need for true leadership. No co-operative society can be expected to function satisfactorily and successfully without truly public spirited, capable and enthusiastic leaders to guide it and work it. In this connection I wish to draw the attention of this House to the speech delivered by the Hon. Mr. P. T. Rajan in the Madras Legislative Council on the 25th February 1935, in the course of the general discussion of the budget for 1935-36. This is what he says :—

> "There is one other point to which I should like to refer briefly and that is the position of the Co-operative Department. Stress was laid on the lack of non-credit activities of the movement. It is true, even on the credit side of the movement, the whole difficulty seems to be that proper men do not come forward to work these societies. As a matter of fact, most of the Central Banks have asked Government to lend the services of their departmental officers. And in such of the non-credit activities as have been started with the help of the Government, so long as Government officers were doing the work, they functioned properly and the moment Government control was withdrawn, those societies ceased to function. So, it will be seen that it is the difficulty of want of men that stands in the way of the movement being put to greater use than anything else."

Sir, external pressure or the "benevolent dictatorship" of the Registrar has also been felt necessary to make these societies more

efficient and really useful institutions to the public. A question may seriously be put whether it is after all a sound policy to thus officialise a movement which is essentially democratic.

But the history of our co-operative institutions and the peculiar communal atmosphere under which very many of them now function make one a disbeliever in the so-called democracy. I fully know that one who cries a halt to democracy in these days will be put down either as a fanatic or a lunatic. Whatever that be, I sincerely believe that there is no further use in trying the present kind of democracy in the co-operative movement. I am sure every one who has the best interest of the movement in his heart, no matter whether he is a non-official or an official, will certainly welcome a "benevolent dictator" for some time to improve the present condition of affairs which is extremely miserable and highly discouraging. I have, therefore, no hesitation in recommending for the acceptance of Government the various disciplinary measures recommended by the committee in the draft Bill and the rules. But while recommending these measures for the acceptance of Government, I should not be taken to be advocating the conferment of any unlimited or unquestionable powers on the Registrar. Sufficient safeguards may be devised to prevent miscarriage of justice and also to check the Registrar from exercising any of these powers arbitrarily to the detriment of any society.

The recommendations and suggestions of the committee reveal a thorough grasp of the situation. They are eminently practical and calculated to secure efficiency and usefulness. It is not possible for me, within the short time at my disposal, to refer to the numerous recommendations, altogether 295 in number, but I shall hurriedly refer to a few of them which are prominent and which require immediate attention and consideration. Among the much needed and acceptable reforms recommended by the committee are the conversion of the Central Bank into a real Apex Bank for the State, the transfer of all long term loans from the primary societies and Taluk Banks to the Land Mortgage Bank, the extension of the probationary period for registration, the cash credit system, the extension of sales to non-members in the store societies with a view to pursuade them to become members, the revival of the Travancore Central Produce Society with financial aid and the loan of necessary officers by the Government for the purpose of promoting co-operative marketing of cocoanut products, like copra and coir, the starting of rural reconstructive societies, the creation of separate financial agency to deal with depressed class societies, the grant of agricultural loans by the State through the Central Bank, the compulsory study of co-operation in the High Schools, the starting of

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

milk societies and the improvement of cattle and the supply of free stud bulls to societies. But to certain matters contained in the report, I cannot lend my support. The committee's proposals for the reduction of the rate of interest and for a federation of societies do not appear to me to be acceptable. The system of federation proposed by the committee has proved a failure in the Madras Presidency. As regards interest, instead of a reduction in the 10 per cent. interest and 5 per cent. penalty, a 12 per cent. interest with a 3 per cent. rebate would work satisfactorily, for in the latter case there is always the inducement not to fall into arrears. We are also greatly disappointed at the Chapter on marketing which is rather very thin and meagre. Even on the subject of debt redemption there is not much discussion of the state of affairs in Travancore. In the circumstance, the committee's recommendation that the debts might be scaled down to the extent of 6C or 65 per cent., so definitely as that, is not at all convincing. Government should not be swayed away by this recommendation of the committee which, I fear, is a hasty and ill-considered one. Then again, I have to remark that the recommendations of the committee that the Central Bank should conduct a detailed examination of loans in primary societies and that the Co-operative Department should make an extensive survey of economic conditions of cultivators are likely to be only pious hopes in view of the difficulties of the task. Sir, one cannot also agree with the recommendation in the report for starting co-operative training classes by the department. Expert opinion elsewhere is that co-operative education should be entrusted to non-official agencies like the Co-operative Institutes. Some of these proposals need further scrutiny by Government, but that should not delay the immediate carrying out of the other wholesome provisions.

The financial recommendations of the committee are highly moderate and thoroughly reasonable. At present the expenditure on the department is Rs. 63,000 The committee wants to treble this and raise it to Rs. 1,89,000. If Government are not prepared to allot more money for this department, I do not know why they have taken all this trouble. If the department is not supplied with sufficient funds, it means that we leave to neglect and starvation some of the activities under the department. In Mysore the Government spends Rs. 0-14-9 per member of the society. There are British Indian Provinces where more than one rupee is spent by the Government on this department. For instance, the Punjab Government spends Rs. 1-6-0 ; the Madras Government spends Rs. 1-1-7 and even the neighbouring State of Cochin spends

Rs. 0-12-5. But in Travancore the expenditure is only Rs. 0-4-4 per member. I trust Government will not stint any money for making this department more useful to the public.

OATH OF OFFICE.

The following member took the oath and then signed the Rolls :

Mr. R. Pitchu Aiyangar (*Ag. Commissioner Police.*)

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Sir, I rise to a point of order. This is not the time for taking oath. In the agenda it is not seen. It is irregular.

Chairman : It has been permitted by the President.

Mr. M. Govindan : Sir, I was just standing up for asking a question when Mr. Padmanabhan Tampi spoke. If the Chair would permit I want to put a question to him.

Chairman : He is not in possession of the House.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : Sir, I regret I have to oppose the motion. I thank the Government for the opportunity afforded by this motion to discuss the report of the Devadhar Committee. The main proposals of the committee, I consider, are re-actionary in character and unsupportable in principle and therefore not at all worthy of acceptance.

No doubt the committee has the advantage of the prestige of its President, Mr. Devadhar, who has of course seen many things and travelled far and wide. From May 1933 to October 1933 the committee is said to have been engaged in the collection of evidence in the mofussil when Mr. Devadhar was elsewhere, and from December 1933 to May 1934 in Trivandrum and that in all 658 witnesses are said to have been examined. The President also visited most of the important centres in the State and examined in detail the working of as many as 100 typical societies including the Central Bank. In spite of this large accumulation of evidence it is not possible to find any specific reference to this anywhere in the report. The report can claim the unusual merit of a unanimous report. In bulk and in the number of recommendations no other report in recent years can compare with it. It adheres so much to the precedents in Bombay and Madras that practically there is not much in it which has not already been reported elsewhere.

From the stringent measures recommended for adoption one would have supposed that the disease which has affected co-operation in this State must particularly be of a virulent type. The report nevertheless does not disclose any thing else than the usual defects characteristic of co-operative institutions in their infancy in a country

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

where democratic institutions have to be worked by a people who have yet to be trained and organised for them. The committee admit that to a large extent the present decadent condition of the co-operative work is due to the world wide economic depression, but they say that that is not the only cause and that there are numerous internal causes. The only causes which however have been vouchsafed for our information are :—(a) hasty organisation, (b) lack of education, and (c) absence of selection in human materials.

The report says that "the present unsatisfactory working of the societies has mainly to be attributed to this hasty multiplication unaccompanied by regular propaganda and systematic education (P. 27.)

Looking at the main proposals made to remedy these defects apart from the scheme of financial chain proposed by the committee, the sole justification for which is the precedent in other States and Provinces, it will be seen that they are made with the deliberate object of officialising the movement, making an autocrat of the Registrar, arming him with judicial authority enhancing his prestige, pay and prospects, destroying the protection of the ordinary courts of the country in the name and for the sake of co-operation and vesting persons and not tribunals with jurisdiction over property of every kind belonging to persons who have unfortunately come into the fold of co-operation.

The committee have laboured much to find excuses but not reasons for making official control predominant in regard to this movement which they admit "ultimately has to become democratic and popular." The learned Registrar again and again referred to the fact that officialisation of the movement is no part of the recommendations. But at page 21 of the report the committee say "we have thought it very desirable to provide for Government some degree of definite powers of supervision and control of the societies, their finance and their working as a result of some tendencies we have noticed and which we felt were better restrained and corrected from now."

One such excuse is that such powers of supervision and control are in no way in-consistent with the spirit of democracy as is understood at present in the west.

Another is the suggestion made at the Amroti Conference of the leading co-operators of the country by the minister of the C. P. Mr. Khapharde. At the same time the committee say that they have tried to suggest ways and means to obliterate the unfortunate

distinction that has come to be made between the so-called officials and non-officials. Far from finding such ways and means it seems to me that very few self-respecting non-officials will care to work under the new dispensation.

Now this is the main recommendation that underlies the whole scheme of reform that is propounded in the committee's report. The learned Registrar has referred to the fact that there is no recommendation for the enactment of a measure to officialise the movement. But one of the specific recommendations made by the committee is recommendation No 278 in which it is suggested that the Bill appended to the report must be adopted in place of the existing Regulation of 1089. I do not see how a Bill of this character could have been introduced in the report unless it was meant to be adopted by Government. What are the main proposals in the draft Bill? The draft Bill contains very stringent provisions vesting absolute control in the Registrar and making him a virtual dictator.

It is indeed unfortunate that the committee should have taken too seriously the suggestion of the "benevolent dictatorship" of the Registrar which is said to have been half-seriously put to the Amaorti Conference by the Minister of the Central Provinces. At any rate the suggestion was promptly and emphatically and even before the question was considered at the Conference refuted by one of the leading co-operators of the day, Mr. Ramadas Pantalu and at the Conference resolutions protesting against the vesting of such powers were passed. This was in June 1934. In December the Standing Committee of the All India Co-operative Institutes Association at Calcutta again considered the question and decided to address the Government of India and the Provincial Governments urging on them the views of the Association on the subject. And the views of the Association were expressed in the following resolutions.—

(*See* the Indian Co-operative Review Vol. II app. 10)

"(*a*) The committee strongly deprecates the increasing tendency to strengthen official control over the movement and views with grave concern the retrograde and re-actionary character of the Bills now introduced into some Provincial Legislatures and the rules and bye-laws made under the existing Act which virtually destroy the autonomy of the societies and make the Registrar a Dictator.

(*b*) The Registrar should help in securing the good management of societies by advice and guidance and not by interference with the internal management of the societies.

(*c*) The Committee calls upon co-operators to mobilize non-official co-operative opinion against such tendency and requests the Provincial Governments to give due weight to accredited non-official opinion in their Provinces and to preserve intact the fundamental character of co-operation as a peoples' movement which must be managed by them on true democratic principles.

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

> (d) The President will address the Government of India and the Provincial Governments urging on them the views of the Association on the subject."

It has to be mentioned here that the protests of the committee were levelled against the Bombay and Madras Acts which are followed by the committee in their draft Bill and against the contemplated legislation in the Punjab, C. P. and in Bihar. During the discussion in committee Mr. Ramadas Pantalu is referred to have said that "The Madras Act is worse than the Bombay Act. I have also seen the Bihar and Orissa Bill which is still worse than the Madras Act. It will strengthen official control They proceed upon the assumption that non-officials are either incompetent or not trust-worthy. Then I say let the Government take away the whole movement from the hands of the non-officials. Let there not be this kind of diarchy, officials should not escape responsibility at the cost of non-officials."

The editorial notes in the January No. of the Indian Co-operative Review contain the following comment on the subject:—

Chairman: You must bring your speech to a close. You have taken much time.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: I have only a few more words to add:

> "Accredited non-official opinion has always been in favour of progressive democratisation of the movement by gradual relaxation of official control. Recent provincial legislation however considerably increased the scope and measure of the official control over societies. The Bills now pending before the Punjab, Central Provinces and Bihar and Orissa legislatures seem to make the Registrar a virtual dictator of the movement.
>
> The Honourable B. G. Khaparde, who opened the Amroti Conference, in justification of this development said — "We have started a kind of democracy in this movement, and we might as well try a kind of benevolent dictatorship to a certain extent for a time and see if we cannot improve upon things as we find them".

The Conference rightly passed resolutions objecting to such powers. We are of opinion that the idea of making the Registrar the dictator is opposed to the fundamental principles on which the co-operative movement rests. It will kill all initiative and sense of responsibility among non-official co operators. There seems to be some impression in the minds of people who are not intimately in touch with the movement and particularly in some foreign countries that the Central and Provincial Governments in India ask for more than mere control over the movement with a view to safeguard their

financial interests. The movement is in fact not financed by Governments to any extent and the loans given by them to a few societies are a bagatelle by the side of the total working capital of the movement. Sir Lallubhai passionately pleaded for de-officialisation of the movement and we hope that his advice, which is based on thirty years of experience in the co-operative movement will be given due weight by the authorities concerned. Otherwise they would justify the reproach of a great writer that "Co-operation in India was not so much a movement as a Government policy."

Most of the recommendations are good but I am not speaking of all the recommendations. I am speaking only of one recommendation, *viz.*, the adoption of the draft Bill. That is one of the vital points to be considered in this connection. That is where the whole scheme of the future reform of the movement is laid down.

Chairman: You have taken nearly 25 minutes.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: If the President will kindly allow me two minutes more I will wind up my speech.

Mr. M. Govindan: May I know from the member whether he has got any objection to the Registrar's status being immediately raised to that of a Division Peishkar?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: If that will really materially improve the condition of the movement, I have no objection. But the raising of the pay of any officer will not at all affect the administration of any department.

Mr. M. Govindan: Will it not affect his status?

Mr N. Ramakrishna Pillai: Status has absolutely nothing to do with the movement.

I have only to make a specific reference to two or three prominent provisions in the Bill. The Bill seems to arm the Registrar with autocratic authority over the managing body. I would only refer to clause 54 of the Draft Bill.

You will find on the one hand that the Registrar's pay and status is raised and on the other hand that the conduct of the managing body is subjected to scrutiny by him, that the managing body should be liable for all outstanding debts which are barred and that the Registrar can enquire into their conduct. Clause 54 provides the Registrar with the power to enquire into the conduct of the members of the managing body and the Registrar can call upon the members of the managing body to account for the monies supposed to be misappropriated or fraudulently taken away. He can order the recovery of the whole amount summarily. The Registrar has also got the power to pass bye-laws suitable to a particular society. All these provisions indicate that the Registrar has got the power of an autocrat.

Chairman : You must bring your speech to a close.

I desire to announce to the House that the House should rise to-day at 4 P. M, as several members have to attend a function at Bhakthivilas. A member should not take more than ten minutes.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (*Mavelikara and Kartikapalli* cum *Kunnattur*) : Sir, I am glad to find myself in perfect agreement with the sentiments expressed by the member for Municipalities. This report has to be viewed not from a political or a doctrinaire point of view. I do not claim to be a profound student of co-operation. Yet after reading the report I have come to the conclusion that it is one of the very best reports of its kind ever published in India. This report from its very nature is not a sensational report as the Nehru Committee Report or the Simon Committee Report. It deals with a technical, often dry-as-dust subject as co-operation. The committee was composed of people who had a perfect knowledge of the theory and practice of co-operation. Sir, it is very late in the day to frighten the House by invoking the sacred names of democracy, officialdom and such catch words. Sir, everything should be judged on its merits. What is the position of the co-operative movement in Travancore? Will any honest man lay his hands on his breast and say that the movement functions well in Travancore? I heard member after member in this House very reverently quoting their great saints of co-operation like Ram Das Panthalu; I have got the profoundest respect for the British Indian publicists. To quote them and their speeches with pathetic reverence and apply those extracts as if they are gospel truths and criticise the provisions in the report is not the right way of looking at things. I do not deny that those who criticise the report are also actuated by lofty ideas of public service. But they who are actuated by a lofty sense of public service form only a very small percentage of the workers in the field. Sir, if the Police Commissioner was asked to wound up all the Co-operative Societies, I unhesitatingly say that the largest number of criminals who have committed very great offences like misappropriation, false personage, forgery and criminal breach of trust and making of false documents can be picked out from among the members of these societies. I do not forget the fact that a few honest and public spirited individuals throughout the country are trying their level best to improve the morale of the movement. But as a man engaged in the profession of law it is not infrequently that I come across such instances of offence committed by the so-called co-operators. Certainly, speaking from a professional point of view the existence of co-operative movement is not bad for the legal profession.

Mr. M. Govindan: May I know from the member how many prosecutions there were of such miscreants?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I do not remember but a reference to the Administration Report of the Judicial Department will help the member.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know from the member whether the Administration Report of the Judicial Department gives details regarding under what head prosecutions were carried out?

Mr. Kochikal P Balakrishnan Tampi: I believe so, but I am open to correction. It may be the Administration Report of the Police Department.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: The fact that the committee itself says that there have been no single case of criminal prosecution will show that what the member says is an exaggerated statement.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, there has been one at Ambalapuzha which has been compromised with very great difficulty and one or two are still pending in criminal courts there.

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, may I inform the House that I have myself conducted prosecutions of more than half a dozen cases?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: A point of order, Sir. Is the Registrar now entitled to give information to the House?

Chairman: He can do that as a member.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: There has been tall talk about the autocracy of the Registrar. Sir, I do not know to what heights of autocracy the Registrar can possibly rise. Sir, even on a cursory reading of the report I have not come across any suggestion showing that the Registrar is made an autocrat.

Mr. M. Govindan: May I know from the member whether he has come across the following sentence on page 67, para 25 of the Co-operative Enquiry Committee Report?

> "Though there have been many cases of misappropriations, no steps have been taken to book the culprits. The result of such inaction on the part of the department must be thoroughly demoralising and very detrimental to the efficiency of the movement."

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I am thankful to Mr. M. Govindan for drawing my attention to it.

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi.]

In talking of autocracy, I may say, again, that no Registrar can possibly be an autocrat. It is essential that the Registrar should be given residuary powers for the co-ordination and the proper supervision, audit and inspection of societies. Sir, it is necessary that the Registrar should be armed with the powers recommended in the report. Democracy is one thing and the lapsing of democracy into licence is entirely another. The Registrar is to guide the movement through the right path and where it swerves there is the Registrar to check it. Sir, there must be the birch rod on the mantel piece but we must be careful that he should not invoke its aid too often. As it is, the leaders of thought, and the leaders of society in Travancore do not, generally speaking, take any particular interest in the movement. It is not the sort of people like Ram Das Pantalu that guide the movement here. Some of these people who have been vociferous against the enhancement of the powers of the Registrar, are very perilously near the provisions of the Penal Code. This House must be guided by very cool and moderate views, not by personal predilictions against an officer. I am sorry that an honourable member for whom I have got the greatest respect used certain words against the Registrar which in cooler movements he would not have used. Sir, it is not a question of personality of the present Registrar or the future Registrar. Speaking for arguments' sake, if the present Registrar is not the right sort of person we can very well have him removed from office.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know from the member whether there was any indication in any speech in any way against the present Registrar ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, there was. Sir, I am saying that an honourable member referred to millipede and centipede and about the vanity of the Registrar. That was certainly directed against the personality of the Registrar. In my opinion, Sir, Registrar in the abstract cannot have any vanity. Therefore I appeal to the non-official members to see that the co-operative movement in our State is not made worse by turning down the suggestions and recommendations of the Devadhar Committee.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ഇന്നത്തെ നിലനോക്കുമ്പോൾ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾക്കു അത്ര പേര് യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരസ്പരോപദ്രവസംഘമെന്നുള്ള പേരാണ് അതിനുചേരുന്നത്. തുച്ഛമായ ഒരു മുതൽ മുടക്കി ഭീമമായ

ഒരു സംഖ്യ കടംവാങ്ങി താല്ക്കാലികമായ ആവശ്യം സാധിക്കാമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടിയാണു ഇത്തരം സംഘങ്ങളിൽ ആളുകൾ ചേരുന്നതു്. അതിനു ഞാൻ ഗവമെൻറിനെ അല്ലാതെ ആരേയും പഴിക്കുന്നില്ല. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗങ്ങൾ ശരിയാംവിധം ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയതിനുശേഷം സംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ അതു് ജനങ്ങൾക്കു് കൂടുതൽ പ്രയോജനീഭവിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു് വ്യക്തിപരവും സാമുദായികവും ആയ വിദ്വേഷങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു നിലയിലാണു് സഹകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നതു്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലുൾപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന താലൂക്കുകളിലും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള സംഘങ്ങളെയാണു് ഞാൻ കാണുന്നതു. ഇന്നു് അതാതുസ്ഥലങ്ങളിലെ സ്വാധീനബലമുള്ളവരും കരപ്രധാനികളായിട്ടുള്ളവരും സംഘത്തിനകത്തുകയറി പ്രവർത്തകന്മാരായിത്തീർന്നു് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു മുടക്കിയിരിക്കുന്ന പണം മുഴുവനും അപഹരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു. ഈക്കൂട്ടത്തിൽ ചില ജനപ്രതിനിധികളും ഉൾപ്പെടും. ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തി ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ, അവർ ജനപ്രതിനിധികളായിരുന്നാൽതന്നെയും, പ്രോസിക്യൂട്ടുചെയ്യുന്നതിനു് ഗവമെൻറിനധികാരമുണ്ടെന്നു ഞാൻ സധൈര്യം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇതു് രജിസ്ട്രാർ മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ മതിയാകും. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിനു ജനപ്രതിനിധികൾ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ എന്തോ ഒരു ഭയം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. തന്റെ കൃത്യം അദ്ദേഹം ശരിയായി നിർവഹിച്ചു എന്നു വരികിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇതുപോലെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇന്നു രാവിലെ ഞാൻ ചോദിച്ച ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കു എണ്ണപുരട്ടിയതുപോലെയുള്ള മറുപടികളാണു അദ്ദേഹം നല്കിയതു്. സംഘത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു് തകരാറുകാണിക്കുന്നവരെ പ്രോസിക്യൂട്ടു ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനധികാരമില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അത്തരം സെക്രട്ടറികളെ നിറുത്തൽചെയ്യാമായിരുന്നു. ഇന്നു് പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾക്കു് എത്രകടമുണ്ടോ അത്രയ്ക്കും ഉത്തരവാദി വാസ്തവത്തിൽ രജിസ്ട്രാർ ആണെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. നമ്മിൽ പലരും കടം വാങ്ങിയ്ക്കുന്നതിനു വളരെ മിടുക്കന്മാരാണു്. എവിടെ നിന്നെല്ലാം പണം കടം കിട്ടുമോ അവിടെയെല്ലാം പലരും അഹമഹമികയാ ചെന്നു ചേന്നു് പണം കടം മേടിക്കും. എന്നാൽ ഏതു സംഗതിക്കുവേണ്ടിയാണോ കടംവാങ്ങിക്കുന്നതു് ആ സംഗതിക്കുതന്നെ ആ പണം വേണ്ടതര

[Mr. J. John Kattakayam.]

ത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആരെങ്കിലും അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആരും പറയുന്ന ആവശ്യത്തിനല്ല പണം വിനിയോഗിക്കുന്നത്. ഈ പരമാർത്ഥം ഹൈക്കോടതിയിൽ കാണുന്നതുപോലെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രജിസ്ട്രാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കുതന്നെ പണം വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള ഒരു കണക്കാണ് ഇന്നു രാവിലെ കാണിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു സംഘങ്ങളിൽ കാണുന്ന നിരന്തര വാദിത്വത്തിനു യഥാർത്ഥഉത്തരവാദി രജിസ്ട്രാർതന്നെയാണ്.

നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി രാജ്യത്തിനു പുറത്തേക്കു സ്വല്പനേരത്തേക്കു പതിക്കാം. ബംഗാളിൽ നാണയസംഘങ്ങളും നാണയേതരസംഘങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ൨൦,൦൦൦ സംഘങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയെല്ലാംകൂടി ൭൦ കോടിരൂപയോളം പ്രവർത്തകമൂലധനമുണ്ട്. കല്ക്കട്ടായിലെ ചുററുമുള്ള സംഘങ്ങളിൽ പശുവിനെ വളർത്തി അതിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പാൽ, വെണ്ണ ആദിയായവയിൽനിന്നും വളരെ ലാഭമെടുക്കുന്നു. യൂണിയൻ സംഘങ്ങൾ പാൽ സംഭരിച്ച് യന്ത്രംമൂലം അതിനെ ചൂടുപിടിപ്പിച്ച് അല്പം തണുപ്പിച്ചു വിതരണം ചെയ്യുന്നു. അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ലാഭം കൊണ്ടു സ്കൂളുകൾ, വൈദ്യശാലകൾ ആദിയായവ നടത്തുന്നു. രാജഷാഹിജില്ലയിൽ നവോഗാം ഗ്രാമത്തിൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്ന് പ്രധാനകൃഷിയായ കഞ്ചാവു വില്ക്കുവാൻ ഒരു സംഘം രൂപവൽക്കരിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. ൧൯൩൨ ജൂൺ ൩൦-ാം- ഈ സംഘത്തിന് അഞ്ചുലക്ഷത്തിനായിരംരൂപാ ലാഭമുണ്ട്. ഈ സംഘത്തിന്റെവകയായി ധർമ്മശാല, പള്ളി, അൻപത്തൊൻപതു വൈദ്യശാലകൾ, മൂന്നു ഹൈസ്കൂളുകൾ, അനേകം പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ, മൃഗാശുപത്രികൾ, വിത്തുകാളകൾ മുതലായ കുടിൽവ്യവസായത്തെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ബംഗാളിൽ ബൽഗാമിൽ നെയിത്തുയൂണിയനുണ്ട്. ഈ സംഘത്തിൽ പരുത്തികൊണ്ടു നൂൽ നൂൽക്കുന്ന ഒരു മില്ലുമുണ്ട്. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നും സഹകരണസംഘങ്ങൾവഴി രാജ്യത്തെ എത്രമാത്രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നു ഏകദേശം ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ?

സ്ഥിതിസമത്വവാദത്തിന്റെ അന്ധിവാരം സഹകരണ പ്രസ്ഥാനമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. തിരുവിതാംകൂർ വിവിധതൊഴിലുകളിൽ നിരന്തരമായും നിരങ്കുശമായും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗോസബ എന്ന സ്ഥലത്തു് നാണകേതരസംഘങ്ങൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവിടെ സഹകരണസ്റ്റോറ്, നെല്ലുവില്പന സംഘം നെല്ലുകുത്തു സംഘം, ഇവ വളരെ ഉണ്ടു്. സഹകരണജീവഭോഗസംഘങ്ങൾ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചതു് ബംഗാൾ സംസ്ഥാനത്തിലാണ്. സാധുക്കളേയും ഇതിൽ ചേർക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു ബംഗാൾ പ്രാവിഡൻറ ഇൻഷ്വറൻസു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ചിററഗാങ്ങ് ജില്ലയിൽ ഭദ്രകാളി എന്ന സ്ഥലത്തു നാലായിരം ഏക്കർ ഒരു സഹകരണകാളനിക്കായി ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നു. വനം തെളിച്ചു ശരിയാക്കി മലംപനി ഒടുക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗവും സഹകരണപ്രസ്ഥാനംവഴി ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിനു മലംപനിയെ തടുക്കുവാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞില്ല. ശുചീകരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി സഹകരണസംഘങ്ങൾ മുഖേന മായാദീപപ്രയോഗങ്ങളും പ്രദർശനങ്ങളും നടത്തുന്നു. മലമ്പനിയെപ്പററി പര്യവേക്ഷണം നടത്തിയ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ജലസേചനം കൊണ്ടു മലംപനി നിവൃത്തി ചെയ്യാമെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. കുടിൽവ്യവസായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു റഗുലേഷൻ പ്രകാരമാകുന്നു ഈ സംഘങ്ങളെല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. കൃഷീവലന്മാരെ മുതലാളിമാരിൽനിന്നും ഇടലാഭക്കാരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനും, മിതവ്യയവും പരസ്പരസ്നേഹവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമാകുന്നു ഏകദേശം ഇരുപതുകൊല്ലം മുൻപു ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയതിൻെറ ഫലം എന്തായി എന്നുള്ളതു് ദേവധാർകമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൽ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു. ഇവിടെ രണ്ടായിരം സംഘങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ അറുനൂറെണ്ണം നിർജ്ജീവമാണെന്നും അവയെ നിയമപ്രകാരം നിറുത്തണമെന്നും ഈ കമ്മിററി തന്നെ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അഖിലേന്ത്യാപ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ച ഒരു മഹാനാണ് ഈ കമ്മിററിയുടെ പ്രസിഡണ്ടു്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും ഹാജരായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള ഒരു ന്യൂനത എനിക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. എന്നാൽ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രായോഗികമായി ചിന്തിക്കത്തക്ക പരിചയവും പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള ഒരു മഹാനാണദ്ദേഹമെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): സർ, ഞാൻ ഈ ധനാഭ്യർത്ഥനയെ അനുകൂലിക്കുന്നു. സഹകരണാന്വേഷണക്കമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൻെറ മലയാള തർജ്ജിമയ്ക്കു കൂടുതൽ പ്രതിഫലം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു

[Mr. P. Madhavan Pillai.]

വെങ്കിൽ ഇതിൽ വളരെ കൂടുതലായ ഒരു സംഖ്യ കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുമായിരുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം സെൻസസ്സ് റിപ്പോർട്ടു, എഡ്യുക്കേഷൻകമ്മിററി റിപ്പോർട്ടു, രാജകീയ കാർഷികകമ്മിഷൻ റിപ്പോർട്ടു, മുതലായവ അടുത്ത കാലത്തു തന്നെ തർജ്ജിമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിലേക്കു ചെലവായിട്ടുള്ള തുകയും ഈ തുകയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഈ തുക വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു തുകയാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഭൂരിഭാഗവും മലയാളം മാത്രം അറിയാവുന്ന ഈ നാട്ടിലെ സഹകാരികൾക്കു ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെ മലയാളതർജ്ജിമ വളരെ പ്രയോജനകരമായി പരിണമിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഈ നാട്ടിലുള്ള ഒട്ടധികം സഹകാരികളോടും സഹകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും പരിചയപ്പെടുന്നതിനും ഇടപെടുന്നതിനും എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈ പരിചയംകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള ഗതി ഒട്ടുംതന്നെ അഭിലഷണീയമായ ഒരു പന്ഥാവിനെയല്ലാ ആശ്രയിക്കുന്നതു് എന്നു നിസ്സംശയം പറയുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കും.

സഹകരണപ്രസ്ഥാനം ഇവിടത്തെപ്പോലെ പ്രയോജനശൂന്യമായി മറെറാരിടത്തുംതന്നെ തീൎന്നിട്ടില്ലായെന്നും അതിനുള്ള കാരണം ഏറക്കുറെയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ അശ്രദ്ധയും പ്രസ്ഥാനത്തോടു പ്രദൎശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അനാസ്ഥയും ആണെന്നും ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ ഖണ്ഡിതമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. (൧൩-ാം പുറം ൨-ാം പാര) മേലാലെങ്കിലും ഇപ്രകാരമൊരപരാധത്തിനു് ഗവണ്മെന്റു ഇടകൊടുക്കാതെ വേണ്ടതു് പ്രവൃത്തിച്ചു കാണുന്നതിനു ജനങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയിരിക്കയുമാണ്.

ഒന്നു രണ്ടു തർക്കഹേതുകങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെപ്പററിക്കൂടി ഓരോ വാക്കു പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സംഘങ്ങളുടെ തൽകാലനിലക്കു രജിസ്ട്രാൎക്കു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു തന്നെയാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ജനകീയപ്രസ്ഥാനമായ സഹകരണസംഘങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ നിയന്ത്രണത്തിനു അധീനമാക്കുന്നതു് ആശാസ്യമാണോയെന്നു ചിലർ സംശയിക്കുന്നതു് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഈ നാട്ടിലെ വളർച്ചയേയും

സ്ഥിതിഗതികളേയും മററും അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരായ കമ്മിററിക്കാർ സംഘങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി വളരെക്കാലം ദുർഭരണം നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി കമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൽ എൻെറ സംപൂറത്തു പറയുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാനും ഒട്ടുവളരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സംഘമുതലുകൾ പൂർവ്വസ്വത്തുപോലെ ഗണിച്ചു ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്ന പൊതുജനവഞ്ചകന്മാരും കുറവല്ലാ എന്നറിയുന്നതിനാൽ കമ്മിററികളെ മാററി നിയമിക്കുന്നതിനുപോലും രജിസ്ത്രാർക്കു അധികാരം കൊടുക്കുന്നതാവശ്യമാണെന്നും തൻമൂലം ഒരു പ്രവൎത്തനദൂഷ്യങ്ങൾക്കു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കുമെന്നുമാണു എൻെറ അഭിപ്രായം.

പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ കേന്ദ്രസ്ഥാനവും ഇതരസഹകരണസംഘങ്ങൾക്കു ഒരു മാൎഗ്ഗദീപമായി പരിലസിക്കേണ്ടതും ആയ സെൻട്രൽബാങ്കിൻെറപോലും ഇപ്പോഴുള്ള സംരംഭങ്ങൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു സഹകരണത്തെപ്പററിയല്ലാ, നിസ്സഹകരണത്തെപ്പററിയാണു്.

ഒരു റിപ്പോർട്ടിനെപ്പററി പൎയ്യാലോചിക്കുന്നതിന് ഈയിട തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ചുതന്നേ കൂടിയ സഹകരണസമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ നോക്കുന്നപക്ഷം അവ ബാങ്ക്ഭാരവാഹികൾക്കും സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ വ്യവസ്ഥാപിതമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു ചുമതലക്കാരെന്നു പൊതുജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിനും ഒട്ടുംതന്നെ അഭിമാനജനകങ്ങളാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ഇങ്ങനെ പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ വഴിപിഴച്ച നയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമാത്രം വേണ്ട അധികാരങ്ങൾ രജിസ്ത്രാർക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കഭിപ്രായമുള്ളൂ. ആശാസ്യമായ നിലയിൽ സഹകരണസംഘങ്ങൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഈ വക അധികാരങ്ങൾ പിൻവലിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. അതിനകം തന്നെ അത്യാവശ്യമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഈ വിശേഷാൽ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കയൊള്ളുവെന്നൊരു ഉറപ്പു ഈ സഭയ്ക്കു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ലഭിക്കേണ്ടതുമാണു്.

ഗവണ്മെൻറു നിയന്ത്രണം അനാശാസ്യമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന എൻെറ സ്നേഹിതന്മാരോടു എനിക്കു ചോദിക്കുവാനുള്ളതു സാധുക്കളായ പലരുടെയും കൂടിയുള്ള പൊതുമുതലിനെ ഇപ്രകാരം കാൎയ്യക്ഷമമായ നിയന്ത്രണംകൂടാതെ ചഞ്ചലവും അസ്ഥിരവും ഏതു വഞ്ചകനും

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

ഇട്ടു വട്ടം കറക്കാവുന്നതുമായ ഒരു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനുമാത്രം അധീനപ്പെടുത്തുന്നത് ശരിയാണോയെന്നു മാത്രമാണ്. സഹകരണപ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകേണ്ടത് എന്നും അതേ വിധത്തിൽതന്നെ യഥാർത്ഥമായ പ്രയോജനത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ടോയെന്നും ഗവണ്മെൻറു നല്ലതുപോലെ ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സാമുദായികമായും വർഗ്ഗീയമായും മററു പലതരത്തിലും ജനസമുദായത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള നിസ്സഹകരണത്തിനു ഒരുചെറിയ ഉപശാന്തിയെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നതായ ഈ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ വേണ്ടപോലെ ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തി ജനസമുദായത്തിനു പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കേണ്ട കടമ ഗവണ്മെൻറിലാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഗവണ്മെൻറും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും കൂടി യാലോചിച്ചു വേണ്ടതു് ഉടൻ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I support the Demand. I also congratulate the committee for publishing a report with a number of very valuable suggestions. A reading of the report and the discussions here and in the Assembly will convince anybody that a tug of war is going on between the official side, and the non-official side in these societies. The success of these societies depends much upon the hearty co-operation between both these sets of these members. Sticking too much to privileges, official position and prestige, must have been the cause for the failure of several of these societies now. The official member has to go down and move freely with the people irrespective of his official position. Government themselves admit that these co-operative societies are democratic institutions. They have made it clear in their Order dated 15th March 1928 where they say—

> "It is to be distinctly understood that, whenever a Government servant of whatever grade joins these societies and helps them in their work he is expected to do so in his private capacity as a citizen and he should not use his official position or influence in any manner militating against the non-official character of such societies."

It has been clearly laid down that the character of these societies should be non-official, essentially.

When we go through the provisions of the Regulation now in force, we find that certain powers have been given to the Registrar to be exercised by him in cases of emergency. There are, for instance, Sections 17, 34, 35 and 38. Under Section 38, the Registrar has the power to dissolve a society. He can cancel the registration.

That shows that, notwithstanding the fact that the Government expect these societies to be democratic institutions, they have found it necessary to exercise some control over the working of these societies. Certainly, it is with that idea that these provisions have been incorporated in the Regulation.

Sir, it is not want of power for the Registrar that is responsible for the deterioration of these societies. Even if he is vested with large powers, unless such powers are properly exercised, they may not promote the welfare of the societies.

So it depends upon the manner in which the societies are managed, the nature of the control, the nature of the management and so many other things. But then, I am not in favour of officialising the whole movement. Some of the suggestions such as giving the Registrar absolute power in the matter of making rules, bye-laws and modifying them, require to be sufficiently safeguarded. Just as the Civil Courts have a rule-making committee, to frame and modify rules, the Registrar may be given a committee in consultation with which he may modify or frame the rules. I think it may work well if some such reservations are made. Then some modifications of rules are also necessary for the future safe working of the societies. None of the office bearers and directors or anybody who has anything to do with the management of the society should be allowed to take loans from the society. I think that the practice of officers taking loans freely from the societies is a great handicap and cause of corruption. They should not be allowed to take loans from the society, because that will make the same man both the debtor and creditor. So, such a provision is absolutely necessary. Then I would suggest that a minimum also ought to be fixed regarding loans from Central Banks. There appears a kind of rivalry going on between various banks and societies. If a minimum is fixed for loans from Central Banks, and a lesser amount as maximum for the primary societies it might go a great way towards mending matters and stopping the rivalry. A provision can also be made that applications for loans from the Central Bank should come through a branch society of which the applicant is a share-holder. Certain decisions of the Registrar have to be given some sort of finality for proper working. There also, I submit, it would be feasible and safe to have a revisional power in a higher authority because serious questions of law are often involved in these matters and affecting the welfare of the societies. Such revisional powers should also be given.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: In opposing the motion, I regret that I am unable to thank the Government for having allowed us to discuss this question through a narrow channel.

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

Coming to the report, I have studied the report very carefully and I find from the report, the whole question turns over the retrograde policy to be adopted in future. Co-operation is a democratic movement. Obsessed with the idea of officialising the movement the framers of the report searched the whole field of co-operative literature to find an authority from some eminent non official medium to support these views and they have quoted a few sentences from the speech of Mr. B. C. Khaparde. I may even level a charge against the framers of the report for making a misleading statement. Para 10 on page 20 of the report gives the following information :—

> ' We have not been materially swayed by the difficulty of the Swarajist minister of the Central Provinces. Mr. Khaparde, when he half-seriously put the question to the Amroti Conference of the most leading co-operators in the country and asked the conference to consider the question of the 'benevolent dictatorship' of the Registrar, observed 'we have tried a kind of democracy, in this movement and we might as well try a benevolent dictatorship to a certain extent for a time and see if we cannot improve upon things as we find them'."

I have got the speech as actually delivered by that gentleman (Mr. Khaparde). He said :—

> " I now lay before you a suggestion for your consideration without expressing my own opinion about it. The suggestion has come from quarters competent to express public opinion. The suggestion is that the distrust so far exhibited against the Government should wear out in face of the fact that the Co-operative Department is a transferred Department and, further, that provincial autonomy should command complete faith in the Ministers to come. It should, therefore, be possible to invest the Registrar with powers which have not been hitherto vested in him."

For this Mr. V. Ramdas Pantulu in thanking the Chairman said as follows :—

> " Sir, in the course of your inaugural address yesterday, you invited the conference to express its opinion on a suggestion made in some quarters to vest the Registrar with more powers and to make him a sort of "benevolent dictator', while assuring us that you will keep an open mind on the question till you ascertain all points of view. The conference will no doubt, in due course, discuss this proposal. But, speaking for myself and for a large body of non-official co-operators I must say that dictatorship is fundamentally opposed to the very essence of co-operation. If you think that the non-officials have failed to conduct the movements on right lines and are incapable of improving even with official guidance and advice, the remedy is to wind up the movement in the province and not to replace the non-official by the official agency, for dictatorship means nothing less. It will kill all sense of responsibility in the non-officials. As for the 'dictator' being 'benevolent' he will be the

sole judge of the amount of benevolence which he will put into his dictatorship. If the Registrar is made a dictator, it may not be possible even for a Minister to control him and it is more likely that he will control the Minister. The attempt to control the co-operative movement in Fascist Italty and Nazi Germany weakened and not strengthened the movement and strenuous attempts are being made there to secure the restoration of the freedom of the movement. So, I request you, Sir, to stand for the moral inheritance and the faith in democratic ideals of the co-operative movement and resist the attempts to officialise it from whatever quarter such attempts may come, Sir, I wish you on behalf of the Conference a long and distinguished career as a Minister and Publicist of this Province."

In reply to this Mr. Khaparde, in his reply to Mr. Pantulu's vote of thanks said as follows :

"I am very thankful to you for the criticism that you have advanced about the suggestion that was thrown out in the last part of my speech. I have said in my address that it is not my suggestion nor have I expressed any opinion of mine. The suggestion has come to me from responsible quarters end I have put it before you as it came to me for such criticism as you may think fit to make.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Sir, I rise to a point of order. Is the member in order, to read lengthy extracts from journals?

Chairman : The bearings on the context should be taken into account.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Sir, the report is so drafted as to invest the Registrar with wider powers and as a result non-officials having any self-respect will never take any responsibility in co-operation hereafter if such powers are given to the Registrar. Section 22 says :

"The Registrar and every other person appointed to audit the accounts of a society shall have power when necessary to summon at the time of his audit any officer, agent, servant or member of the society or the management of its affairs." ;

By this power the Secretaries and even the Presidents of Societies have to dance before the Registrar at the time of the audit.

Then again, Section 47 says :

"If, in the opinion of the Registrar, the committee of any registered society is not functioning properly, he may, after giving an opportunity to the committee to state its objections, if any, by order in writing, dissolve the committee and appoint a suitable person to manage the affairs of the society for a specified period not exceeding two years The period specified in such order may, at the discretion of the Registrar, be extended from time to time provided that such order shall not remain in force for more than four years in the aggregate."

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

So, if the Registrar thinks, he can remove the President, Secretary or any officer of the committee for a period of four years so that there is no necessity for the election of the President, Secretary or any body.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi May I know whether it does not mean that the Registrar is invested with powers of salvaging the society for a long period of four years?

Mr. P Padmanabhan Tampi: He can do many other things.

Mr. K P. Nilakanta Pillai: Sir, I move for a closure.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether a member who has made a speech has any right to move for a closure?

Mr. Tariatu Kunjitomman: സർ, സഹകരണക്കമ്മററി റിപ്പോർട്ടിനെപ്പററി ചിലതു എനിക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ തൊഴിലിനഭിവൃദ്ധിയും, പരസ്പരസഹകരണവും, സൌഹാർദ്ദവും വർദ്ധിക്കുന്നതിനും ഉദ്ദിഷ്ടമായ ഈ വകുപ്പു വിപരീതഫലത്തെയാണു ഏറെക്കുറെ ഉളവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു സങ്കടസമേതം പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഇതിൽ നേരിട്ടിടപെട്ടനുഭവമുള്ള ഒരാളല്ലെങ്കിലും, എന്റെ ദേശത്തും രാജ്യത്തിന്റെ മററു പല ഭാഗങ്ങളിലും സഹകരണസംഘങ്ങൾ നടക്കുന്നതു വളരെ അലങ്കോലമായ രീതിയിലൊ, അല്ലെങ്കിൽ അതാതു ദേശത്തു ഛിദ്രമുണ്ടാക്കുന്നതിനു ഹേതുവായ വിധത്തിലൊ ആണെന്നു എനിക്കറിയാം. അവയെ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധ കമ്മിററിയെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അതിലേക്കായി ഒരു നല്ല സംഖ്യ ചെലവിടുകയും ചെയ്തു. ഈ കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ തക്ക അറിവും പരിചയവുമുള്ളവരായിരുന്നു, അതിലെ പ്രസിഡൻറു തന്നെ, ഇൻഡ്യ ഒട്ടുക്കു പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരാളാണു്. അവർ ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran: സാമുദായികമായ സംഘങ്ങളെപ്പററി റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗം എന്താണെന്നു മെമ്പർ വായിച്ചോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരം ഒടുവിൽ പറയാം.

ഇങ്ങനെ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടിനെ പാടെ അവഗണിക്കുകയെന്നുള്ളതു വളരെ കഷ്ടമായിരിക്കും. കാര്യമായിട്ടു

ള്ള പല നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇതിൽ കാണുന്നുണ്ട്. സംഘങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ദോഷകരമായ നിലയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു സഹകരണവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനു ചില അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു കാണുന്നു. ഞാനതിനോടു യോജിക്കുന്നു. കാടും മുള്ളും നിറഞ്ഞു ദുഷ്ടജന്തുക്കളധിവസിച്ചു ജനങ്ങൾക്കുപദ്രവകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ സഹകരണവനത്തിലെ കാടും മുള്ളും വെട്ടിയും, ദുഷ്ടജന്തുക്കളെ ഓടിച്ചും കളയുവാനുള്ള ആയുധങ്ങൾ അദ്ധ്യക്ഷനു നൽകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെ ഓടിക്കാൻ തോക്കും വേണോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: തോക്കിന്റെ സ്ഥാനത്തു സഹകരണവനത്തിലെ ദുഷ്ടജന്തുക്കളെ ഓടിക്കാൻ വേറെ ചില ആയുധങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തെററായി നടത്തുന്ന സംഘങ്ങളുടെ കമ്മിററി അംഗങ്ങളെ മാററി നിയമിക്കുന്നതിനും ദോഷകരമായി നടത്തുന്ന സംഘങ്ങളെ പിരിച്ചു വിടുന്നതിനുംവേണ്ട അധികാരം രജിസ്ട്രാർക്കു നൽകണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഏററവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ ചില അധികാരങ്ങൾ രജിസ്ട്രാർക്കുണ്ടല്ലോ, അതുപയോഗിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തരുതോ എന്നൊരു ചോദ്യം വരാം. കാടു നിറഞ്ഞ പ്രദേശം വെട്ടിത്തെളിക്കാൻ പല ആയുധങ്ങളും വേണ്ടിവരും. ഇപ്പോൾ രജിസ്ട്രാർക്കുള്ള അധികാരങ്ങൾ മതിയാകയില്ല, കൂടുതലധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷവുമില്ല. അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്ന അധികാരങ്ങൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതെ നോക്കുവാൻ ഈ കൌൺസിലിനും അസംബ്ളിക്കും, ഗവണ്മെൻറിനും സാധിക്കുമല്ലോ (Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: hear, hear) പൊതുജനാഭിപ്രായങ്ങൾക്കും പൊതുജനപ്രതിനിധികളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും, കൂടുതൽവില കൽപിക്കാനാണു ഭാവിയിൽ ഇടയുള്ളതെന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. അതുകൊണ്ടു രജിസ്ട്രാർക്കു കൊടുക്കുന്ന അധികാരം നിയന്ത്രിക്കാൻസാധിക്കാതെവരുമെന്നുള്ള ഭയത്തിനവകാശമില്ല.

റിപ്പോർട്ടിലെ ചില നിർദേശങ്ങളോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ എണ്ണവും ശമ്പളവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളോടാണു്. ഇന്നുള്ളവരെ കൊണ്ടു തന്നെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതി

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും എണ്ണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനനുയോജ്യമല്ല. സംഘങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പു ശരിയായിട്ടു വന്നശേഷം കൂടുതൽ ആളുകളുടെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നുകണ്ടാൽ അന്നു ആളുകളെ കൂടുതൽ നിയമിക്കയും ശമ്പളംകൂട്ടുകയുംചെയ്യാം. ഇപ്പോഴത്തെസ്ഥിതിക്കുസംഘങ്ങളുടെ എണ്ണവും കൂട്ടേണ്ടു.

Mr. K. George: ആഡിററർമാർ കൂടുതലായിട്ടു വേണ്ടെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇപ്പോഴുള്ളവരെ കൊണ്ടു തന്നെ ആഡിററ് ശരിയായി നടത്താൻ സാധിക്കും. അവരെക്കൊണ്ടുനടത്തിക്കണം. പല സംഘങ്ങളിലേയും പ്രവൎത്തകന്മാർ ഇവരെ പാട്ടിലാക്കിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി ഓരോ സംഘങ്ങളേയും പരിശോധിക്കുകയും, കണ്ടുപിടിക്കുന്ന തെററുകളെ രജിസ്ട്രാരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരികയും, രജിസ്ട്രാർ ആ വക തെററുകളെപ്പററി വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി തെററുകാരെ കണ്ടുപിടിച്ചുമാററി സംഘങ്ങളെ ശരിയായി നയിക്കുകയും ആണു ചെയ്യേണ്ടതു്. അതിനു ഇന്നുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധാരാളം മതി.

Mr. M. Govindan: ഒരാൾക്കു ഒരാണ്ടിൽ എത്ര സംഘങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാൻ കഴിയും?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കടലാസിൽ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ജോലികളെല്ലാം ശരിയായി നിർവഹിച്ചു വന്നിരുന്നു എന്നു കാണാം. അത്യുത്തമമായ രീതിയിലായിരുന്നില്ലെന്നേയുള്ളു. ഏതായാലും സഹകരണ സംഘങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു ശരിയായി വളരുമോ എന്നറിയാതെ കൂടുതൽ പണം ചിലവു ചെയ്യാൻ ഞാൻ അനുകൂലിയല്ല.

Mr. Komlezhathu Sankaran: വർഗ്ഗീയസംഘങ്ങളെപ്പററി വിശേഷാഭിപ്രായം എന്താണെന്നു മെമ്പർ പറയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: സാമുദായികസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു ശരിയല്ലെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്, അതു ഞാൻ ആദ്യകാലത്തെ അസംബ്ളിയിലും പിന്നീടു കൌൺസിലിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആരും ഗൌനിച്ചില്ല.

Mr. M. Govinda Pillai and Mr. M. Govindan rose up to speak.

Chairman: Mr. Govindan there are only a few minutes more for us to rise.

Mr. M. Govindan: I only want a few minutes.

I wast lis ening with great interest to the speeches for and against the recommendations of the Co-cperative Enquiry Committee, particularly, in respect of giving additional powers to the Registrar. I consider that the most important portion of this report is the one dealing with the depressed classes. More than six lakhs of people, or about 25 per cent of the population of Travancore, are depressed. In recommendation No. 149, the committee desire that at least 10 depressed classes' colonies should be started. My friend Mr. Paramesvaran Pillai was dealing with one recommendation. But he did not refer to this. I consider that this is in fact the most important recommendation. I wish to urge upon the attention of the House that, whatever may be said about the powers of the Registrar and things of that sort, about which I cannot pronounce any opinion with authority, as I am not a close student of co-operation, the recommendation that I have referred to is the most important one and that ought to be considered.

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, in reply I have to state on behalf of Government that the very valuable suggestions, weighty criticisms and important observations which honourble members of this House have passed in respect of the report, will receive the careful and anxious consideration of Government before they arrive at any decision in respect of the recommendations of the committee. As a member of the committee, I may assure the House that the committee itself never thought that all their recommendations would be a panacea for all the co-operative evils that we are heir to.

As recommended by the committee and as urged by several co-operators, a translation of the report has been made. I am sure that the House will agree with me that the Co-operative Inspector deserves the small remuneration of Rs. 100 for translation and that the Supplementary Demand will be whole-heartedly approved by this House.

Mr. K. P Nilakanta Pillai : May I know whether a vote in favour or against the motion will mean the acceptance of the report as a whole or its rejection ?

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, I may assure the member on behalf of Government that a vote either way does not mean the acceptance or the rejection of the recommendations of the committee. The House has been asked to discuss the recommendations with a view to enable Government to arrive at proper decisions.

The Demand was then put and carried. The grant was made.

The House adjourned at 4. P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

PROCEEDINGS

of

THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL.

(*OFFICIAL REPORT*)

FIRST COUNCIL

VOLUME VI—NUMBER 3.

SIXTH SESSION—1935/1110.

Wednesday, the 7th August 1935/22nd Karkatakam, 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall at Eleven of the Clock with Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt. LL. D., Dewan-President, in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Tondankulangara-Munro Light Road.

12. ***Mr. K. Padmanabha Panickar** (*Ambalapuzha*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the inhabitants of Ariad South pakuthi in Ambalapuzha taluk have repeatedly represented to them during the last 8 years the necessity for the early construction of a cart road from Tondankulangara to Ariad Munro Light in the said pakuthi;

(*b*) whether they have received representations during the current year from the Alleppey Chamber of Commerce and the Travancore Chamber of Commerce, requesting for the early construction and opening of the said road; and

(*c*) if so, whether they have taken any action on these representations?

Mr. G. B. E. Truscott (*Chief Engineer, Roads, Buildings and Irrigation*): (*a*) Yes, from 1932.

(*b*) Yes.

(*c*) A regular estimate for the work is under preparation.

G. P. T. 166. 350. 1-3-1111.

Opening a village road from Vallam to Pallipuram.

13. * **Mr. G. Narayana Aiyar** (*Kunnatnad* cum *Parur*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have received any petition dated 27-10-1109, from the inhabitants of Perumpavur pakuthi in Kunnatnad taluk praying for the opening of a village road from the Customs House at Vallam to Pallipuram to meet the Alwaye Perumpavur road at the Pallipuram Grant School building;

(*b*) when the petition was received and what action has been taken by them on the same; and

(*c*) whether the local authorities have recommended the necessity for such a road on 1-11-1934?

Mr G. B. E. Truscott: (*a*) Yes.

(*b*) On 11-6-1934. Preliminary investigation has been made by the Public Works Department.

(*c*) The Division Officer, Alwaye, submitted a report under date 3-2-1935.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know the total estimated cost for opening that road?

Mr. G B E. Truscott: Rs. 1,240.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether the opening of that road will be taken in hand at once?

Mr. G. B. E. Truscott: I cannot say.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*): May I know whether when estimates are ordered to be prepared automatically, the need for that is taken into consideration by the Public Works Department?

Mr. G. B. E. Truscott: May I enquire whether that is not a general question?

President: That is a general question.

Construction of a building for the Perumpavur District Munsiff's Court.

14. * **Mr. G. Narayana Aiyar**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they had, by their letter No. P. W. 1757/121 of 12, dated the 17th March 1915, sanctioned an amount of Rs. 18,680 for the construction of a building for the Munsiff's Court at Perumpavur; and

(*b*) whether on the 17th Karkatakam 1105 the then District Munsiff of Perumpavur recommended that the proposed new building be put up at an early date and reported that the present building was unsafe and insufficient and that any amount of repairs to the existing building was of no use?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai (*Chief Secretary to Government*): (*a*) Yes.

(*b*) At the instance of the District Munsiff, Perumpavur, the Registrar, High Court, in his letter No. 2339/C. S., dated the 26th September 1930, requested Government to instruct the Chief Engineer for the necessary repairs to the building being attended to and to construct a compound wall. Orders were accordingly issued to the Chief Engineer and the works carried out in 1932.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether any compound wall has been put up as yet?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The Chief Engineer was asked to construct the wall and he has reported that the work has been carried out.

Recommendation from the High Court for a new building for the Perumpavur Munsiff's Court.

15. *** Mr. G. Narayana Aiyar**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) how many times the High Court recommended that a new building for the Munsiff's Court at Perumpavur should be constructed at an early date; and

(*b*) when these recommendations were made and with what effect?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) Once (April 1914).

(*b*) The member is referred to answer to question No. 14.

Mr. G. Narayana Aiyar: In view of answer to part (*a*) will the Government be pleased to order the putting up of that building?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The matter has been taken up. The Chief Engineer has been asked to prepare an estimate and it is being prepared by the Division Officer, Alwaye.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know when the Chief Engineer was asked to prepare an estimate?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: In October 1934.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether the Chief Engineer has submitted the estimate?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: The Chief Engineer has in his letter No. 159 dated 19th January 1935, asked the Division Officer, Alwaye, to prepare and submit the estimate in question.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether he has done so?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: No. He is preparing it.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know what is the reasonable time for submitting such an estimate by the Chief Engineer.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, I submit it is a matter of opinion.

President: That depends upon the nature of the work.

Profits from the Perumpavur Munsiff's Court.

16. * **Mr. G. Narayana Aiyar:** Will the Government be pleased to state whether it is a fact that the net profits from the Munsiff's Court at Perumpavur range between Rs. 14,000 and Rs. 20,000 per annum?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The net profits for five years from 1105 to 1109 ranged between Rs. 17,930 and Rs. 24,836.

Mr. G. Narayana Aiyar: In view of the answer that the net profits rose from Rs. 17,930 to Rs. 24,836, will the Government be pleased to take up the construction of a new building at an early date?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I have already answered that Government have taken the necessary action in the matter.

Submission of alternative designs by P. W. D. Contractors.

17. * **Mr. G. Narayana Aiyar:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that when tenders are called for P. W. D. Works the contractors are required to submit alternative designs of the proposed work to be done;

(*b*) whether it is a fact that contracts are invariably given to those who submit alternative designs irrespective of the fact that there are other applicants for the same with reduced tenders and competent to work out the same satisfactorily; and

(*c*) whether there are not competent trained hands in the department to prepare clear and proper designs?

Mr. G. B. E, Truscott: (*a*) No, but are invited to, in certain classes of important works.

(*b*) No.

(*c*) Yes.

Mr. G. Narayana Aiyar: In view of answer to part (*c*), may I ask wherein lies the necessity for ordering designs from the contractors?

Mr. G. B. E. Truscott: In important works, we invite alternative designs from specialists to take advantage of their expert knowledge.

Mr. G. Narayana Aiyar: When alternative designs are submitted, may I know whether the department will call for other tenders to ascertain the lowest value of that work?

Mr. G. B. E. Truscott: Will the member please repeat the question?

Mr. G. Narayana Aiyar: When contractors submit alternative designs, may I know whether the Chief Engineer calls for tenders from other contractors to ascertain on what amount they are willing to take up that work?

Mr. G. B. E. Truscott: The design is the property of the tenderer.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know what will be the cost of such an alternative design?

Mr. G. B. E. Truscott: That depends on the cost of the work.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai (*Municipal Councils*): May I know whether any design is prepared by the department before tenders are invited?

Mr. G. B. E. Truscott: Yes.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask if a particular design is supplied by a tenderer, is the department bound to give that work to that contractor?

Mr. G. B. E. Truscott: No.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Then, may I know what is meant by the answer that the design is the property of the contractor?

Mr. G. B. E. Truscott: I may supplement that by saying that if that design and tender are considered as the best taking all aspects into consideration, then the work will be given to that contractor.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: My point is whether the department is bound to give that work to that contractor if his design receives the approval of the department?

Mr. G. B. E. Truscott: Yes.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Then may I know, so far as the department is concerned, where is the chance for effecting economy when the design is not allowed to be made use of by other contractors who are prepared to execute the work at a lower rate?

Mr. G. B. E. Truscott: The design submitted by a particular contractor is compared with the departmental design and the designs submitted by the competitive tenderers and if that is considered to be the best design from all aspects, then it is accepted.

Mr. S. Piraviperumal Pillai (*Commerce and Industry, South*): Then may I ask, why not pay the contractor who submitted the design first and then invite for other tenders ?

Mr. G. B. E. Truscott: I do not see any reason to do like that.

Complaints against the Personal Assistant to the Chief Engineer.

18. * **Mr. J. John Kattakayam** (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): Will the Government be pleased to state whether any complaints have been raised by any one against the Personal Assistant to the Chief Engineer ?

Mr. G. B. E. Truscott: No.

Distinction between trained and untrained V. S. L. C. Teachers.

19. * **Mr. Haji Hassan Yacoob Sait** (*Commerce and Industry, North*): Will the Government be pleased to state whether their attention has been drawn to the fact that in their order R. Dis. No. 406 of 29/Edn., dated 25th April 1929, while a distinction has been made between trained and untrained V. H. teachers in V. M. Schools, no distinction has been made between trained and untrained V. S. L. C. teachers in Primary Schools, in spite of the additional expense incurred by trained teachers to obtain additional qualifications ?

Mr. C. V. Chandrasekharan (*Ag. Director of Public Instruction*). Yes—the training bar was not introduced for V. S. L. C. holders since it was not possible to provide training facilities for so large a number of teachers.

Training Schools in North Travancore.

20. * **Mr. J. John Kattakayam**: Will the Government be pleased to state :

(*a*) the number of Training Schools in North Travancore north of Ettumanur ;

(*b*) the number of applications received to conduct Training Schools this year ; of these, how many were sanctioned and where and which they are ; and

(*c*) whether any applications were received in this connection from Vazhakulam in Todupuzha taluk, and if so, the reason for rejecting the application ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: (*a*) None.

(*b*) Forty-three. Of these, five applications were sanctioned; they are—

(1) Atirampuzha Undergraduate Training School.
(2) St. Rock's Convent Do. Do. Thope.
(3) Pallom Do Do.
(4) Irumpanangad L. G. T. School (Mal.) in Kottarakara taluk.
(5) Madatrattuvila L. G T. School (Tamil) in Kalkulam taluk.

(c) Yes; the applicant did not undertake to conduct the school without stipend grant.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, എനിക്കൊരു പോയിൻറ് ഓഫ് ഓർഡർ ഉണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം, അതായത് ഇന്നലെ അദ്ദേഹം എൻെറ ചോദ്യത്തിനു മലയാളത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അറിയാം. ഈ അടുത്തദിവസം ഞങ്ങളുടെ അടുത്തു ഒരു ഹൈസ്കൂൾ തുറന്നപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം അതിൻെറ ഉൽഘാടനപ്രസംഗം നടത്തിയതു മലയാളത്തിലാണ്.

Mr. C. V. Chandrasekharan : I deny all those statements, Sir. Though I can read and understand Malayalam quite well, I have not yet ventured to speak in Malayalam at a public meeting.

President : I suppose the Director can attempt to give the answer in Malayalam or Tamil.

Mr. C. V. Chandrasekharan : If I speak in Malayalam. I shall only add to the gaiety of the Council.

President : I allow the member to answer in Malayalam or Tamil.

(The answer was then read in Tamil.)

Mr. J. John Kattakayam : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള ട്രെയിനിംഗ്സ്കൂളുകൾ മതിയാകുമെന്നു മെമ്പർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : ഇല്ല

Mr. J. John Kattakayam : അതിൻെറ പരിഹാരത്തിന് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു മെമ്പർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : പണം കിട്ടുമ്പോൾ അതിന് എന്തെങ്കിലും പരിഹാരം ചെയ്യാം.

Mr. J. John Kattakayam : ഇതിനായി ഗവണ്മെൻറിലേക്കു വല്ല അപേക്ഷയും മെമ്പർ അയച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : ഇല്ല

Training of Teachers.

21. * **Mr. J. John Kattakayam**: Will the Government be pleased to state:

(a) whether the rule that teachers should undergo training is not still in force; and

(b) the number of trained and untrained teachers according to this rule?

Mr. C. V. Chandrasekharan: (a) Yes.

(b) 8,346 trained and 11,189 untrained teachers at the end of 1109 M. E.

(The answer was read in Tamil.)

Mr. J. John Kattakayam: ഇപ്പോഴുള്ള ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളുകൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ കിട്ടാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു നിലവിലിരിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങളെ പുതുക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: അത്യാവശ്യമെന്നു കാണുന്ന അവസരത്തിൽ അവയെ ചട്ടത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

Mr. J. John Kattakayam: ട്രെയിനിംഗ് നടത്താതെ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ നടക്കുന്നതു കുറെക്കൂടെ നല്ലതല്ലേ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: അങ്ങിനെ തോന്നുന്നില്ല.

Arakulam-Veliyamattam road.

22. * **Mr. J. John Kattakayam**: Will the Government be pleased to state whether any petitions have been received from the public regarding the opening of a new road from the 12th mile of the Todupuzha-Arakulam road to the Karikkode-Veliyamattam road?

Mr. G. B. E. Truscott: Yes.

Mr. J. John Kattakayam: ഇങ്ങനെ ഒരു റോഡ് ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. G. B. E. Truscott: The road will be very useful if it is opened; but there is also an offer from some of the inhabitants of the neighbourhood to build a road at their own expense not very far from the road the member wants, and that offer is now being considered by Government.

Mr. J. John Kattakayam: ജനങ്ങൾ കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്ന റോഡും ഈ റോഡുമായിട്ടു വളരെ അകലമുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിയാമോ?

Mr. G. B. E. Truscott: No, one road is from the 12th mile and the other road is from the eighth mile, sixth furlong.

Mr. J. John Kattakayam : ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള ആരെ എങ്കിലും അയച്ച് സ്ഥലം നോക്കി അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടു വരുത്തിയിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. G. B. E. Truscott : Yes, a report was called for from the Division Officer. The report reads thus :

> " The roads prayed for by the petitioners is the road from 8/6 Todupuzha-Arakulam road to 5th mile Veliamattam Estate road. A report about opening a road from the 12th mile Todupuzh-Arakulam road to 7th mile Veliamattam Estate Road has already been submitted. It is clear from these that both the roads will open up the area between the Arakulam Road and the Veliamattam road and are both desirable. The people offer to cut the road from 8/6 Todupuzha-Arakulam road to 5th mile Veliamattam Estate Road giving the lands required free. An estimate for tracing this line and lockspitting it on the ground and for preparing land plan and area list has been called for from the Sub-Division Officer, Muvattupuzha ".

Action against political agitators.

23. * **Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state the action they have taken against those who are engaged in political agitations and who cause hatred towards Government, persons in high positions and other communities ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Such action as is expedient or open to them under the law.

(The answer was read in Malayalam.)

Mr. J. John Kattakayam : ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഗവൺമെൻറു ഇപ്പോൾ നടപടി നടത്തിയിട്ടുള്ള ആളുകളെ കൂടാതെ ഇനിയും ആളുകൾ ഇല്ലേ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : ഏതെല്ലാം ആളുകളെപ്പററി ഗവൺമെൻറു നടപടി നടത്തണമെന്നു വിചാരിച്ചുവോ അവരെപ്പററിയെല്ലാം നടപടി നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിയുള്ള ആളുകളെപ്പററി ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether political agitation is considered as an offence by Government ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Where Government thought that action has to be taken under the law or where it was expedient, action has been taken. I cannot say whether it is for political agitation or any other agitation.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether political agitation conducted in a constitutional way would amount to an offence ?

President : You must ask that question to a judge and not to the Chief Secretary.

Statement, by caste, of appointments made by and on the recommendation of Mr. R. M. Statham.

24. * **Mr. Tariatu Kunjitomman** (*Nominated*): Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of appointments made direct by Mr. R. M. Statham and those made by Government on his recommendation, after he assumed charge, till the 1st Medom last?

Mr. C. V. Chandrasekharan : The *statement is laid on the table.

Statement, by caste, of clerks in the High Court and District Courts.

25. * **Mr. Tariatu Kunjitommen** : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing separately the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among clerks now in the High Court and in each of the District Courts?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : A †statement giving the information required is laid on the table.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether in view of the appointment of the Public Service Commissioner the answering of such questions is necessary?

President : I wish the Honourable member will appeal to the non-official members not to ask such questions in view of the appointment of the Public Service Commissioner. If they ask, Government are bound to answer.

Candidates for the recent V. S. L. C. Training Examination.

26. * **Mr. M. N. Narayana Menon** (*Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of candidates who appeared for the V. S. L. C. Training Examination this time; and

(*b*) the number among them who passed?

Mr. C. V. Chandrasekharan : (*a*) 1018.

(*b*) 432.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know what accounts for this larger percentage of failures?

Mr. C. V. Chandrasekharan : I am not aware that there is a larger percentage of failure.

---

*Vide Appendix I at page 101.

†Vide Appendix II at page 102.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know from the Director of Public Instruction what percentage of success he would consider to be satisfactory ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : That is a matter of opinion.

President : Is there any uniform standard laid down that such and such a percentage shall be secured ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : No, Sir.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : What is the percentage of students that pass now ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : Forty-five per cent.

Appendix I.

(*Vide* **Answer to Question No. 24**).

Statement, by caste, of appointments made by and on the recommendation of Mr. R. M. Statham.

A.	*Hindus.*		
	Brahmins	...	12
	Nairs	...	28
	Other Caste Hindus	...	4
	Kammalas	...	4
	Nadars	...	2
	Ezhavas	...	7
	Cheramar (Pulaya)	...	...
	Other Hindus	...	4
B.	*Musalmans*	...	8
C.	*Christians.*		
	Jacobite	...	2
	Marthomite	...	4
	Syrian Catholics	...	3
	Latin ,,	...	...
	South Indian United Church		5
	Other Christians	...	7

Appendix II.

(Vide **Answer to Question No. 25).**

Statement showing the number of Syrian and Latin Catholics and members of other communities among clerks now in the High Court and in each of the District Courts.

Name of Court.	No. of Roman Catholics.		Number of members in other communities.	Remarks.
	Syrian rite.	Latin rite.		
High Court	1	2	55	
District Court, Nagercoil	Nil	1	22	
Do Trivandrum	Nil	Nil	14	
Do. Quilon	Nil	Nil	23	
Do, Alleppey	Nil	Nil	15	
Do. Kottayam	1	1	21	
Do. Parur	1	Nil	14	
Total	3	4	164	

ANSWERING OF INTERPELLATIONS.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : With the permission of the Chair, I may make a statement. In spite of the assurance given that more questions will be answered we find that the assurance is not carried out. There are only 15 questions set apart for this day and the time taken is only 20 minutes. I request that at least in future the official members should be asked to answer more questions. As a matter of fact, I know that more than 200 questions have been sent by the various members, I do not know whether, at this rate, all the questions can be answered in this session. I request the President to make some arrangements for the future at least.

President : I have felt it myself both yesterday and to-day. There are such a small number of questions. Among the questions that are admitted as many as possible should be answered. I would therefore ask the Government members responsible for sending replies that they should be more prompt and alert. I hope we shall have a larger number of questions to be answered to-morrow.

ADJOURNMENT MOTION.

President: I have received notice of an adjournment motion, which runs as follows:

"I beg to move the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, *viz.*, the famine and pestilence now raging in the country as a result of the total failure of the recent crops in many parts of the country and to request the Government to start immediate relief operations in rural areas."

Of course the latter portion of the sentence is surely inconsistent with the form in which an adjournment motion ought to be framed. But, however, I shall overlook that deficiency and ask that portion of the sentence being eliminated from the adjournment motion. The main part of the adjournment motion is in perfect order. If there is no objection raised by the House, I am prepared to allow the adjournment motion to be discussed at such time as I shall specify.

(*After a pause*)

No objection having been taken, the motion is admitted and it will be taken up for consideration to-morrow at half past three.

PROCEDURE RE GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

President: As laid down in Rule 74 of the Travancore Legislative Rules, the debate on the budget will begin to-day with a general discussion and the voting of demands for grants will follow it from to-morrow. The maximum time of four days permissible under the rules has been allowed for the latter. As honourable members are aware, the demands will be discussed in the order in which they are printed in the list supplied to them already. In fixing the order in which the demands are to be moved and voted upon, precedence has been given to the demands relating to the three departments of Land Revenue, Public Works and Education, whose activities, more than any other, are intimately connected with the welfare of the people. I have also taken care to see that the other demands too are so arranged as to enable the House to get an opportunity to discuss some of the demands which could not be fully discussed in previous years for want of time.

The demands for grants under I—Land Revenue, II—Public Works Department, and III—Education, may each be discussed for half a day. The remaining demands will have to be dealt with before the close of the fourth day and not more than one hour will be allotted, as usual, to any one of these demands.

In calculating the number of hours to be allotted for the voting of demands, the following procedure adopted last year will be

[President.]

followed. A day will be taken as from 11 A. M. to 5 P. M., of which the first hour is available for questions and another hour (1 to 2 P. M.) as lunch interval. The remaining four hours will be treated as a full day and two hours as half a day. If the time taken up for questions and answers is less than an hour, the remaining time will also be available to the House for the voting of demands. Such available time will not however go to increase the time allotted for any one demand but will only enable the House to discuss more demands.

Honourable members of the Council are of course aware that they should discuss each demand as a whole and vote upon it as a whole without moving for the reduction of any grant or of any item in a grant.

During the general discussion every member, other than the Financial Secretary, will be allowed not more than 15 minutes. During the second stage, *i. e.*, in the voting of demands for grants, the time limit for speeches for all members will be 10 minutes. As a matter of general convenience, it would be well if the honourable members will so adjust their participation in the debate as to afford sufficient time to the official members for elucidating essential points which might have arisen in the course of such discussion, failing which, I am afraid, the discussion will lack in completeness.

STATEMENT RE REDUCTIONS MADE BY THE ASSEMBLY IN THE BUDGET FOR 1111.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar (*Ag. Financial Secretary to Government*): The following cuts were made by the Sri Mulam Assembly in voting on the demands for grants.

I—Land Revenue Rs. 9,19,309	(*a*) Rs. 2,675 for Travelling allowance, under 1 A.—Land Revenue —Land Revenue and Income Tax Commissioner—Allowances. Amount deducted Re. 1.
	(*b*) Rs. 19,631—1A Land Revenue Land Revenue and Income Tax Commissioner Amount deducted Re. 1.
VII—Industries Rs. 2,45,263	Rs. 33,873 under 22A.—Industries—Direction. Amount deducted Re .1.

Government have accepted these cuts and the budget estimate placed before the Council may be treated as having been so amended. Sir, I beg permission to present the budget as amended.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, the general discussion of the budget .....

President : I should give him the permission he has asked for. I have not given him the permission as yet. You ask permission of the Chair to these demands being amended in the light of the deductions made by the other House. Permission is granted.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir,.....

President : You please wait until the Chair says what is next. Well, the general discussion on the budget will now begin. Mr. Piraviperumal Pillai.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, the general discussion of the budget has become more or less an annual carnival where members who take part are allowed to travel from China to Peru and speak on all subjects under the face of the sun without the fear of being called to order by the Chair. As however this is the only occasion when we give expression to the aspirations of the people and offer some remarks on the general policy of Government, I take this opportuuity of offering a few remarks.

Sir, never before has in the history of the Travancore Legislature any Finance Secretary received so much praise both in the press and on the platform, as my friend Mr. Krishnasvamy Aiyar. I, therefore, offer my hearty congratulations for the success that has attended his maiden speech and wish him many more happy returns. (*Laughter*).

Sir, the real test of a budget does not lie in the fact that it is a surplus or a deficit one. A budget may be called satisfactory provided the proposals contained therein go to increase the contentment, happiness and prosperity of the people for whom it is intended. Viewing it in that light, I do not think even the most uncharitable critics of Government can call this budget an unsatisfactory one. That being so, I congratulate the Government for the budget they have now submitted to us for our scrutiny.

As a representative of a commerce and industry constituency, it is indeed gratifying to me to note that the present Government have, under your wise statesmanship, Sir, changed their mind with regard to the industrial uplift of the country, which alone, in the words of Dr. Kunjan Pillai, would enable the country to provide means of subsistence to the growing population.

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

Believe me, Sir, I was shocked to hear on the floor of the Legislature what Government said sometime ago. "It seems to Government that we shall be making a serious mistake if we expend our energy and resources for the development of the factory industries in Travancore." Need I, therefore, express the joy I felt when I heard you as Dewan, state, for the first time you addressed a joint sitting, "Any measures, therefore, designed to improve the economic condition of our people must aim at a simultaneous development of industries along with improvements in agricultural conditions ? I take this opportunity of assuring the honourable members that the Government of His Highness are devoted to a policy of industrial and economic development of the State." I may assure you, Sir, in your laudable pursuit you shall have the hearty co-operation and the willing support of the people.

Sir, the rubber factory for which you are mainly responsible, is the first of its kind in India. Those who know that the State imports rubber goods annualy to the tune of 206 lakhs of rupees feel no pessimism about the success of our factory. The fact that a foreign firm has completed negotiations for starting a similar factory in Bombay is ample proof to demonstrate the bright future that awaits a factory of this kind and is no reason for despair here. Therefore in wishing the rubber factory that has commenced work and the porcelain factory which is in its embryonic stage all success and good luck, I hope the time will soon come when my friend Mr. Paramesvaran Pillai who opposed the entertainment of two marketing officers will himself move Government to increase the number.

Sir, a word about the paper factory, In view of the fact that we are importing a large quantity of paper for our own use, may I suggest to you the desirability of opening this factory also on the lines of the rubber or porcelain factory instead of allowing a foreign firm to husband our natural resources. I may in this connection suggest, Sir, that if you would kindly advice the Dewan to wipe out the Newspapers Regulation which is disfiguring the statute book you would not only earn the eternal gratitude of the members of the fourth estate but would also provide a huge market for all the paper that may be manufactured here.

President : The President to advise the Dewan. Is it ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Passing next to a most important question which is now engaging the serious consideration of all concerned and causing a good deal of unrest in the country *viz.*, the question of representation in the legislature, I must, at the

very outset, state that unlike the question of representation in Public Services which concerns only a few individuals, the question of representation in the legislature is one which affects the country as a whole.

While it cannot be forgotten that this House is composed of Muslims, Christians and Hindus, it must be remembered, Sir, that we are all Travancoreans and as such we owe a duty to the country. Speaking here as we do as representatives of the people, I might most emphatically state, and that without fear of being contradicted by any one here or elsewhere, that no patriotic citizen who has the interest of the country at heart would advocate mere communal representation in the legislature.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (*Mavelikara* and *Kartikapalli* cum *Kunnattur*) : *Hear, hear.*

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, it is a well-known fact that it is the various interests such as commerce, industry, planting, labour, language, agriculture &c., that have to be considered in the matter of representation in the legislature and not the various communities. Nevertheless, Government should devise sufficient safeguards to see that all commuties are adequately represented.

In this connection I may suggest that the interests of commerce and industry have not received due recognition at the hands of Government in the matter of representation in the legislature. Sir, it is well-known that while the importance of commerce and industry has been growing, I am sorry to observe that the representation for commerce and industry in the legislature has been diminishing. While we had seven per cent. representation in the previous reformed Legislative Council and Assembly, we have now only four per cent. representation. Coming as the reforms did on the advice of an eminent member who had the rare privilege of serving in the Executive Council of His Excellency the Viceroy as the Commerce Member, I am surprised that our commerce interests should not have due recognition in our legislature.

President : He was not a commerce member then.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Coming as he did.........

President : Let us not refer to individuals.

Mr. S. Pirviperumal Pillai : Sir, I would, therefore, request you to consider the question of the importance of commerce and industry for representation in the legislature if and when the question of the reconstitution of the legislature is considered, and to remember the fact that the history of the Empire, where the sun never sets, will reveal the importance attached to commerce and industry.

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

In this connection, I would like to say a word about the reorganisation of the State forces. Government have all along followed a policy that no subject of His Highness the Maha Raja would be denied the opportunity of serving the State for the mere reason that he was born in a particular community provided he is otherwise fit.

Now in issuing the G. O. regarding recruitment to the Public Service, the Government have gone one step further. With a view to give preference to inadequately represented communities which were not able to get greater representation than other communities the Government have now in a way partially closed the door for all communities. I do not think that the question need be examined in detail at present. All that I now urge is that when the question of the reorganisation of the State forces is taken up, Government should give equal opportunties to all subjects of His Highness the Maha Raja for entry in the State forces removing the disabilities if any, and thus remove any possible hardship that may accrue to any of the communities on account of the fact that they were denied entrance for the mere reason that they belong to a particular community.

I may state, Sir, that your action in having restored the Devaswam grant at least from next year is one which has rectified an egregious blunder committed by the previous administrators in dishonouring a solemn pledge given by the Government of His Highness the Maha Raja at the time the Devaswam separation was given effect to. I may assure you, Sir, that you have earned the gratitude of sixty-one per cent of the population in Travancore for this act.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, while I propose to make a few observations regarding the budget ertimates that have been presented to this House for the coming year, I am tormented by doubts as to the practical utility of my remarks on them. Sir, with the inauguration of the reformed legislature it was declared and prophesied that the legislature under the new scheme will be able to exercise a large measure of control over the financial policy of Government. But according to my experience this has not come true. A sense of futility and of wasted effort has come to find a permanent place in our minds. It is with these feelings that I propose to make a few observations to-day.

Now, coming to the speech of the learned Financial Secretary, who has to be understood as the trusted guardian of the State finances his speech is nothing but an exposition of the haphazard and the go-as-you-please methods of administration which we have been

employing too much recently. I find him, from his financial proposals for the next year, more at home in the stalls of gaiety than in the counsels of the mighty. As a result, his cry for a loan pervades his speech and the apparent exhibition of financial activity next year is nothing but a weak advocacy for this cry. We have suggested long before that reproductive works of a capital nature like the the Pallivasal Hydro Electric Scheme, etc., should be undertaken by loan funds, but then that suggestion fell on deaf years. Now the very same suggestion finds a place in the Financial Secretary's opening speech as a very original suggestion which really it is not.

Now the decision to separate finance from accounts is welcome. But we fear some one will be imported for this purpose on a big salary. The duties of the Financial Secretary are very explicit and it follows this post has to be held by a first rate officer thoroughly acquainted with the conditions of the country and the people, their ways and means and resources. We have men in our service who have been holding the place and discharging their duties with great success. Sir, I am emphatic in my opinion that whatever may be the status given to that man he must be a son of the soil.

Sir, there has not been a definite financial policy pursued by our State. Sir, I should not be understood that I am sorry for the deficit budget of nearly 7 lakhs of rupees. I am not sorry for Government having drawn from reserve for certain extraordinary purposes and reproductive works. I am not sorry for the audacious financial activity envisaged for the next year. Bur I am sorry that even audacity should have its limits.

The present Financial Secretary, of course, quite new in his office, is too mercurial and impulsive a counsellor for a great emergency. A carefull perusal of the various statements in his speech would show that he dashed at conclusions with acrobatic ease; if it made things no better, he rushed into opposite conclusions with the same agility. In short, ignorance of the country and its ways and means, which he had no time to consider, has made him an entertaining economist whose bright but shallow dissertations on finance and political economy when not taken seriously provide a source of innocent merriment to his readers. Audacity without prudence—that is in short his budget speech and the porposals contained therein. Let us dismiss it here. But the hard and glaring fact cannot be forgotten that the financial activities of the State at the end of the coming year will bring down the Government account balance to Rs. 90·95 lakhs which stood at Rs. 119·74 lakhs at the end of the year 1108. Sir, it should not be understood that I am sorry for the deficit budget.

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Let us turn for a moment to the speech delivered by the Dewan-President whild opening the budget session of the Cochin legislature. He deals first with the economic condition of the State. He says. "every agriculturist in the State is groaning under the handicap of unfavourable trade balances. The prices of paddy cocoanut and rubber which are the main products of the State, have not shown any indications of advance. It is no wonder that the agriculturist feels it very difficult to maintain himself, leave alone his capacity to meet obligations." So, the land revenue remission of 12½ per cent. granted this year is to be continued next yer. The sum of Rs. 20 lakhs ear-marked to be advanced as loans to the agriculturists is to be retained. The Dewan-President has taken the people into his confidence and has told them all about the Cochin Harbour and the future policy. Ample provision has been made for the demands of various departments; that they could not provide more for medical aid is regretted. Four Standing Committees are to be appointed to advise the head of every nation-building department of the State. And the budget, besides being balanced, leaves a small surplus too. Mind that the income of the Cochin State is only Rs. 96 and odd lakhs while we propose to collect next year not less than Rs. 242 lakhs. In contrast to this, I ask whether there is any mention of the economic condition of the State in our Financial Secretary's speech, No. Now what is the condition of the State and the people here. Three crops of paddy have failed successively. The northwest monsoon has failed this year and this has done away with the prospect of every other crop. There is no tapioca, the staple food of the poor besides paddy. The yield of cocoanut palms, because of the absence of periodical monsoons, has fallen by 50 per cent. not to speak of the small price it would fetch. Pepper crop also has failed this year. Epidemics like malaria, fever, etc., are devastating the country and the poor poverty-striken people, deprived of every means of subsistence, are falling easy prey and the people in general are driven into panic and despair. Can a responsible officer of the State be ignorant of these awful facts? Having known all these things, instead of proposing a remission of the land revenue the learned Financial Secretary proposes to collect to the last pie the land revenue the next year. He proposes to do away with the small fee concessions granted to schools this year. Every nation-building department, like the P. W. D., Agriculture, Education, Public Health and Minor Irrigation is to be starved. And after all, he could produce a deficit budget. Now look at this picture in bigger Travancore and that picture in small Cochin.

Sir, I am at a loss to know what exactly is the definite financial policy that has been pursued by the State for years past. Without

fear of contradiction, I can say, as I have got acquainted with the workings of the departments here.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Was the honourable member in charge of any department?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I claim to have some more acquaintance with the working of the various departments of the State than the heads of departments themselves.

President: All the heads of departments put together?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: No, Sir. Let us probe further and take a period of ten years from 1921 to 1932. During these years the population had increased by 27·2 per cent. The standard of life of the people has advanced so much that the import of the luxuries has increased by 150 per cent. and the necessities by 77 per cent. The import trade has increased on the whole by 96 per cent. but the export trade has increased only by 66 per cent. While the net area sown has increased by 9·6 per cent. the increase of area under paddy and cocoanut remains smaller, being 2·5 per cent. The price of paddy and rice imported year after year amounts to 55 lakhs of rupees and more and an equal amount goes out of the country for petrol. These figures lead to the only conclusion that nothing substantial is done by the Government to develop the natural resources of the people. Sir, the primary duty of every civilised Government is to feed the nation and take care of public health. I ask in all earnestness what the Government has done during these years to provide the State with the minimum quantity of food stuffs. Our Government have not bestowed a moment's serious thought on these all-important subjects of absorbing and vital interest to all modern Governments. The cry that all available area for cultivation must be thrown open from the reserve forests and a concentrated effort should be made to make the nation self-sufficient with regard to paddy at least is not heeded. Sir, in our State, we are maintaining an Agricultural Department and we are proposing to have a committee appointed next year. Sir, I could congratulate the Agricultural Director if he could bring 5,000 acres under real cultivation in Travancore. Let him allow his subordinates to do any sort of experiments with lemon grass oil or seeds. But this hard fact that he has added 5,000 acres under paddy cultivation would be better appreciated by the people. Can we put off these vitally interesting questions any longer? Sir, one must go to the country to know that the people are not able to provide themselves with nutritious food and this the Government have not considered. Sir, I ask the question how long can Burma paddy be imported to our country when we have got splendid lands which can be made available for being converted into paddy lands. We have been for years cultivating the same field and the soil might have deteriorated.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, we have met this time under the throes of acute economic distress and grave political distrust, each having serious and veritable repurcussions on the other. When prosperity and contentment reigned all over the land, the divergent communities in the State lived like a comity of families, always in happiness and in a spirit of true brotherhood, friendliness and comradeship.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the honourable member referring to the millennium, Sir?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I am speaking about the conditions in Travancore a few years ago. They, then, never cared for the distribution of the loaves and fishes of office or for communal representation in the Legislative Councils. They were quite content with their ordinary avocations. But now, we find that, as the result of purely unfavourable conditions consequent on the economic disorganisation and break-down, the ruin of the peasantry and the starvation of the masses, the angle of vision and outlook on life of all communities have undergone radical changes. The widespread economic conflict has now transformed itself into a serious political struggle between the various communities, centering round a powerful clamour for the distribution of offices, for, even to the average man, public service now seems to be the most comfortable of existence. It is in fact this clamour for representation in public service that has evoked in recent times the keenest and even the most excited controversy. The so called fight for communal representation in the legislative bodies is only a means to an end.

The venom of communalism, which was till now being engendered and zealously fostered by officers and place hunters for their own advantage, has, therefore, easily permeated even into the lowest strata of every community; and we are now confronted with a situation in which men of all creeds, castes and classes look upon each other with the greatest distrust and hatred, and readily and quickly turn their energies in blind communal warfare,—all for the mere sake of bread-winning. Our beautiful country has thus been turned into a battlefield for ghastly communal war, waged in the cause of communal representation in public service. For, no other profession or avocation in life is so very attractive now-a-days as public service. There, the salary is fixed and there is always provision for old age and for cases of accident or death. Almost half the revenue of the State is now lavishly distributed as salaries and pensions. By establishing such huge salaries, pensions and sinecures, Government make comfortable provision or happy accommodation for several of their favourites. It is, therefore, no wonder that, at the present moment, when the whole country is

deeply merged in the depth of economic depression and poverty, we find an unhealthy race among the communities for securing the benefits of patronage. All over the land we come across nothing but discontent, mutual distrust, communal bickerings and animosities, so much so we find ourselves now in the passionate aftermath of a big political agitation.

In the midst of this fight between the warring communities for the distribution of offices, we are also slowly being confronted with the beginnings of a working class revolt. Far in the distant socio-political horizon, in that historic and commercial town of Alleppey, the working class has now begun to appear as an active, independent factor in gathering mass revolts. They find everywhere poverty in the midst of colossal waste of public wealth and the rising conflicts of the Capitalist and the Proletariat. When such new forces, problems and conflicts are growing up on every side, I do not know how our Government are going to hold their own against them, without a change of heart or change of policy. There is no doubt that our country has reached a critical stage in its political evolution ; and I am sure that no attempt on the part of any of our Dewans or Legal and Constitutional Advisers to divide and rule is going to succeed hereafter when such combustible forces are, of necessity, gathering strength. However much the Government may try, in their anxiety, to conserve their power, to put down the surging wave of political consciousness in the people by repressive measures, by issuing orders prohibiting public meetings, or by arresting individual leaders or even by gagging the Press by any number of Proclamations, the situation is not going to improve unless the causes of soreness that exist in the country are completely removed. Government do not evince any real anxiety to ease the situation in the country, but continue to fiddle in their own way as Nero did when Rome was burning. The best way out of the present impasse is to establish a responsible Government in the country, truly responsible to the Legislature. So long as that is not done, the Government cannot continue to be popular.

History teaches us that it is only when a Government becomes autocratic and unpopular that it attempts to suppress the Press, which is a powerful organ that always exercises a corrective influence on the machinery of Government. So it was that a few years ago, during the Regency administration, attempt was made for the first time to muzzle the press by enacting the Press Regulation, V of 1101. That Regulation has been a blot in our Statute Book and every one of us thought it would be repealed by the new Government. But much to our surprise and greatly to our disappointment, what we find is that a still greater retrograde step is taken by the Government by adding one more objectionable Proclamation to the Statute Book, *viz.*, Regulation IV of 1110, in

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

England, Government dare not touch the liberty of the Press in this fashion, no matter how annoying its disclosures may be. But here the unlimited and autocratic power which the Government wields, inclines it constantly to repressive legislation. Our Government, perhaps, expects every pen that writes in the press to be dipped in Government ink ; and it is with this object in view that it gags the local press and subsidises the foreign press liberally. The A. P. I. gets a liberal contribution of Rs. 2,000 every month from our Government over and above the various other privileges; and almost every foreign press is likewise humoured to gramaphone and megaphone the exaggerated virtues of our Government.

So far as public service is concerned—and I believe it is one of the most vexed questions in our State—Government should take the earliest opportunity to make their officers feel that they have to serve the State and not the respective communities to which they belong. I am sure our Public Service Commissioner is not going to succeed in eradicating once for all the mischievous communal tendency that has grown up in the official world. I do not, at this moment, propose to make any minute reference to that document *viz.*, the recent G. O. which is being hailed in some quarters as the *Magna Charta* that declares the rights and privileges of the various communities inhabiting this land in the matter of recruitment to public service. I shall deal with this matter, at some length in the more appropriate place when the demand for the General Administration is taken up for consideration by this House.

But at any rate, I have to point out that the extravagant expenditure of Government on salaries, pensions and sinecures should be brought down with a view to make it possible for Government to reduce the burden of taxation. At present our Government spend several lakhs in the visible way and also incur invisible expenditure. By the establishment of such big salaries and pensions which, in several cases, are far in excess of reasonable needs and requirements of the respective recipients, Government build up a powerful and favoured official class between whom and the large majority of the people there exists a vast gulf of difference so far as economic and social position and status in life are concerned.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Does the member advocate another standardization of salaries ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I am proposing a reduction of salaries. I would request the honourable member to listen to me patiently.

As an inevitable result we find that the people have begun to regard public service as a much covetable occupation and treat

the officers of Government with jealousy and hatred. Unless the economic condition of the people is improved and unless they are kept fully engrossed in their respective avocations—which is possible only when such avocations become profitable we need not dream of any real happiness and concord in this country. Every endeavour should, therefore, be made to improve the social and economic position of the people by taking every possible and conceivable step towards the development of the industries of the country ; for, it is only in that direction that we can reasonably and legitimately hope to increase the individual and national wealth. (*Hear hear.*) Practically all other avenues, the Abkari, Customs, Land Revenue, Stamps, Registration, etc., have been blocked and there appears to be no sign of any hope of increasing the resources of the State through these departments. As a step in the right direction, we should, therefore, welcome and support every one of the capital or commercial undertakings proposed to be launched into execution by Government during the ensuing years. The Government really deserve our congratulations for their resolve to open a sugar-cane farm in South Travancore for carrying on intensive propaganda for the improvement of the sugar-cane cultivation in the State and a clay refinery and porcelain factory in the Quilon Division, which is expected to meet the demands of the Pallivasal Hydro-Electric Works and the proposed Trivandrum Drainage Scheme.

Sir, the new Financial Secretary deserves our warm congratulations for the most interesting and luminous financial statement that has been presented to us this time. But I must say I do not regard all the budgetary dispositions he has made with entire satisfaction. I am sorry, I cannot agree with him in his assertion that the current year is going to close with a surplus of Rs. 0 49 of a lakh. This expectation is built on mere conjecture and miscalculation. The Financial Secretary's optimistic expectation that the revenue at the end of the current year would stand at Rs. 233·44 lakhs as against the budget estimate of Rs. 232·92 lakhs has no rational basis or justification. His prophetic vision has always been found to err on the side of over-estimation so far as receipts are concerned and gross under-estimation in regard to the expenditure side. The deficit that he anticipated in 1109 has itself gone up. The current year, I fear, is also going to close with a deficit. The Government cannot expect to realise Rs. 25,000 from the Willingdon Water Works, since the Trivandrum Municipality will not be justified in law in leving any water-tax this year. Besides, there may be still further fall in customs and the abkari revenue owing to depression and increased claims for remission, and also in Productive Irrigation.

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

So also, the Financial Secretary's optimistic forecast in the budget for the ensuing year is equally faulty. He estimates, without reasonable foundation, the receipts for the next year at Rs. 242·16 lakhs as against the budget estimate of Rs. 232·92 lakhs for the current year. It is a plain truth that we always live on hope. But those who have gone through the Municipal Regulation will know that the Financial Secretary cannot legally expect to get under Willingdon Water Works, Rs. 1·00 lakhs as water tax from the Trivandrum Municipality. The Trivandrum Municipality has proposed to levy, with the approval of Government, only a 3 per cent. water tax from the commencement of the next year; and at that rate any expectation to realise more than Rs. 50,000 is going to prove a big disappointment to the Financial Secretary. Further, the decline under Excise is going to be considerably higher than what is now expected. Under such circumstances, I am sure, the ensuing year will certainly close with a bigger deficit than the now anticipated deficit of Rs. 6·96 lakhs. The history of our past budgets has always been a history of successive prophecies of ruin and upon each occasion yesterday's ruin becomes to-day's moderation. What guidance, I ask, can we have from such counsels? Sir, you may create a separate functionary under the appellation the Financial Secretary; but so long as the present system of administration, in which other powers really shape and control the financial policy of Government, continues, no tangible benefit can be expected in return for the provision you are going to make for such an officer.

In spite of the Financial Secretary's deliberate efforts and attempts at financial jugglary, it is clear to every one that our financial stability has been steadily declining. The Government account, which stood at Rs. 117·03 lakhs at the close of 1109, is expected to be reduced to Rs. 113·17 lakhs at the close of the current year. It is expected by the Financial Secretary to be further reduced to Rs. 90·95 lakhs at the close of the ensuing year. Government assets in gilt-edged securities have also been steadily going down from year to year; and the cash balance at the end of the ensuing year is expected to stand at a very low figure of Rs. 51·10 lakhs. At this rate, there is sure to be a tremendous financial crisis in one of these years.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, before I begin to speak on the budget, allow me to express my disapprobation of the remarks of my honourable friend regarding the nature of the discussions in this House. The remark, which is quite uncalled for, that we were roaming from China to Peru—did not come with grace from the non-official side of this House.

Referring to the budget, I do not share in the enthusiasm displayed by my honourable friend Mr. Paramesvaran Pillai, nor do I share in the optimism of Mr. Nilakanta Pillai. I must warmly acclaim the new type of the budget that has been produced this year. It is a bold budget. Up to this, we have been accustomed to get a dull profit and loss account, but for the first time there is an indication of a definite financial policy in the budget. Travancore Government has at last produced a deficit budget. That is an indication of how modern ideas of finance are some-how or other penetrating into this part of the country also, In the newspapers there has been a mention that in America Roosevelt's budget has been framed in a similar manner The United States had the courage of raising loans of billions of dollars for capital expenditure. The Travancore Government have to be congratulated over again for the very wise way in which they have given up the old world economics.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know, how the raising of loan was done by the United States Government?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I am expected to talk more on Travancore budget than on the United States budget.

President : Roosevelt is not here.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi . I also congratulate the Government for proposing the separation of the Accounts from the Finance Department. It has been repeated time and again here—the necessity of having a separate officer; and I am glad that the new officer is appointed or about to take up. the reins of his new office. But our only fear is that some more pensioners would get in. There is a fear that some pensioners are lurking about to get into the financial chair. Sir, there are men with adequate training and experience in financial matters in service and my only request to the Government is that when the time for appointment comes, the claims of such people must be considered, and if they are unwilling, then they must be persuaded to take the place for which they are eminently fitted.

I congratulate the Government again on the extension of the State library movement, As an old school master myself, I still retain my love for the Education Department. I am glad that some little provision is made for the library movement and I am sure that in years to come it will be further strengthened and that in every village there will be a well conducted public library.

· Turning again to the credit side of the budget speech, the separation of the Fisheries from the Agricultural Department is

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi.]

certainly a welcome idea, and I am sure, a young officer well trained in that line will be given adequate powers to show that some profit could be made out of that department.

I also congratulate the industrial schemes of the Government and as a man who comes from Alleppey, I am really grateful to the Government for making some arrangements for providing fresh water to the people. I would further suggest that Government should find its way towards making adequate provision in the coming budgets for making necessary arrangements for the supply of good drinking water to the people of the coastal regions in Karunagapalli and Kartikapalli.

The Government will come for a good deal of praise for the State Life Insurance Scheme. I wish it had been put also under a trained actuary so that its operations may be further extended.

I reserve to the last the Pallivasal Hydro Electric scheme and the Trunk Telephone scheme. I congratulate, especially the Government, in securing the services of such an able officer as Mr. K. P. P. Menon whose success in the schemes undertaken by him is so unique that he might well be styled as the show-boy of the Government. The present scheme in which he is so busily engaged is certainly one on which he has to be congratulated.

Sir, when I began on the credit side I wanted to praise Government as far as I can. But in certain other matters, I am sorry, I cannot do so, but, I have to condemn. Here are the standardisation scheme and the Public Service Commission. Now a hush-hush policy which the Government pursues in regard to these matters is not at all to be praised. The non-official members asked in time in regard to the recommendations of Mr. Thommen and the reply given by the Government was that they were confidential papers and that the non-officials could not at that stage be taken into confidence. Whatever might be the opinion of the non-official members of this House regarding high salaries, the non-official members are unanimous, as far as I can see, in their view that the public servants, once they have entered public service, should be adequately encouraged. Now, under the standardisation scheme Government have standardised the scales of pay in different grades. And those unfortunate men who have entered the lower grades will have to waste their lives in services without any encouragement or hope. For instance in the Education Department, under Mr. Statham's scheme, they want only first class and second class graduates. Once a graduate enters Government service—a first class graduate we will take for example—he will have to put in at least 70 years of service before he goes up to Rs. 120. That is the

new Thommen dispensation for which I am sure Government will claim no credit. And I also congratulate the Secretariat for not having forgotten their own case in shaping the policy and also for not having forgotten the Account Office, their immediate neighbour.

Now let me refer to the Public Service Commission. There is no great communal struggle ; and after all I can assure you, Sir, there is no great struggle in the country except what is seen in sensational headlines of newspapers. There is political warfare, no communal warfare. Talk about there is unexceptional rhetoric. There is no such communal tension that challenges direct action. Anyway my complaint is that Government have yielded much too soon to the agitators. Government had been very unjust to certain people—I do not refer to the communities who took advantage of the benefits of the English education and have come to the forefront. For no fault of theirs, Government have penalised such young men who have spent every pie they had for the sake of education. After finishing the education they come and stand before Government. The Government say your turn is not come. We would rather prefer a school-final man of the Latin Christian community than a Ph. D. of another community. That is palpably unjust. Now some communities—

Mr. E. P. Varghese (*Nominated*) : Will he not come under the efficiency scheme ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I may only say to Mr. Varghese that the sole test of the Government service should be efficiency, not questions of community—the accidents of the Census Report.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*) : May I know whether the seniority of service is to be the sole criterion for promotion ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : If I would explain what the policy of Government ought to be, I would say seniority and efficiency.

Mr. E. P. Varghese : May I know what the member means by 'efficiency' ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I mean only the usual meaning given in the dictionary.

Mr. E. P. Varghese : As a school master will the member give a meaning......

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I would ask my honourable friend to take tuition under me, when it is convenient for both of us, in English idiom and grammar. (*Laughter*).

It is also seen that there is no mention of responsible Government by the Government. With the present Dewan as the head of the administration, with a man of his status here, it is expected to-day that the Government would try to take more non-officials into their confidence and try to associate them more with the Government of the country. But absolutely there is nothing mentioned regarding the responsible Government and after all I can assure the Government that the good reputation of this land will consist more in democratising the Government, than in possibly reclaiming more areas in the Tampanur valley or having more mileage of macadamised roads.

I also share in the complaint of the Hindus that the Government have committed an act of spoliation in respect of Devaswom funds. It is a matter of trust. So early as 1085, in the proceedings passed on Mr. Ramachandra Rao's report on Devaswoms the Government have fixed a certain percentage of the *Ayacut* revenue being set apart for the Devaswom fund and one crore of rupees thereby belonging to Devaswom was with them.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know what percentage of the community has been benefited by the Devaswom fund?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It is not a matter of utility for one community or other .....

Mr. Komilezhathu Sankaran: Then may I ask who are the Hindus?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: All those who believe in the creator, in a supreme Being, in one who is above the universe, who wields the universe, and those who believe in the Vedas are Hindus.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know what percentage of the Hindu community derive the benefits of the fund fully?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: The orthodox Hindus, next all those Hindus including my interrupting honourable friend are benefited by the Devaswom funds.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know, of the 31 lakhs of Hindus of the whole State nearly 20 lakhs are not at all benefited by the Devaswom fund?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It will be very unjust to say that these 20 lakhs are not believing in Hinduism.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I say for the information of the member that all the properties of the Devaswom fund were only properties of the caste Hindus?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: There is a reply to my honourable friend (Mr. K. Sankaran) in Mr. Piraviperumal Pillai's question. I don't want to tread on controversial grounds. Anyhow the legal opinion was that it belongs to Government.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know how the member advocates that all the Devaswoms belong to Government?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: The Hindus have been complaining that there has been a steady diminution of the Devaswom fund and that many temples have been ruined for want of funds for renovation. Money is required for revising the pathivus of the Devaswoms and for repairing buildings. So long as the temples belong to Hindus, orthodox or heterodox, it is necessary to renew the temples.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether it is time to take note of that fact which affects Hindus alone?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: It affects all people. This time Government robs the Hindus. There is nothing to prevent the Government from robbing the churches and mosques next. It is a matter of affecting the people of the country. The Government have been allowed to take up the property of the Devaswoms. Therefore it is not only as a Hindu but as a general tax-payer, I raise this protest against the Government reducing the Devaswom Fund.

Sir, one other thing for which the Government will not take credit is its attitude towards the judiciary. I am afraid there has been a steady deterioration of tone in the judiciary because of the policy of Government. It is not a sound policy to keep the Chief Justiceship vacant for a long time and then without ascribing any reason whatsoever import an outsider for that place. The person who held the appointment for two years is a god-fearing and efficient man. But, all on a sudden, we get the horoscope and name of a man who had been in the subordinate judicial service outside published in the newspapers. After all it does not redound to the credit of the Government to say that in the matter of judicial appointments they had to import an outsider. The Travancore Government have gone a little out of the way in their attitude towards the judiciary. Anyway I do not want to cast reflections on the judiciary. Once the judges are in their places, it is our duty to keep up the prestige of their office. I, therefore, refrain from making any further observations about the appointment.

[Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi.]

Now there is the other non-official cry regarding the Cochin Harbour and the Federation. Government will make a subsidy to the newspapers or pass an order over Mr. Thommen's report, but will not give us any information about these things saying that they are confidential. It must not be understood that I share Mr. Nilakanta Pillai's enthusiasm over Cochin. As a loyal Travancorean, I love Travancore with all its faults more than I love neighbouring Cochin. Mr. Nilakanta Pillai stated that in the matter of the Cochin Harbour, the Cochin Government were pleased to take the people into their confidence. I may add that in Mysore, the Government were pleased to tell the Mysore Assembly that eventually Mysore would join Federation. It is no credit to say that non-officials in this land are not told what the Government's eventual policy is in regard to Federation and other matters that virtually affect their future well-being.

Mr. P. Padmanabhan Tampi (*Kalkulam cum Vilavankod*): Sir, I really regret that I am unable to congratulate the Financial Secretary on the speech he delivered nor can I appreciate the Government for the financial policy adopted by them. The Financial Secretary spoke of the ornamental parapet walls and the fine roads in Trivandrum. He was scrupulously avoiding mention of the condition of the people and the prevailing famine and pestilence in the country. Not a word of sympathy was there for the poor. The condition of the rural population is alarming. The failure of crops successively for the last two years has made the conditions worse. The people have become very desperate. They do not know what to do. There is no mention in the budget or in his speech about the remedies that Government propose to adopt for the relief of the poor.

Large sums of money are proposed to be spent for ornamenting the Trivandrum Town. Further I have to bring to the notice of Government that although I do not deprecate the intention of Government to start large industries, it is a suicidal policy to draw heavily from the cash balance. The condition prevailing outside India is thrilling. The political condition of Europe, China and Japan is cloudy. We do not know when a war will break out. When we consider our bitter experience of the Great War, it is not at all fair that we should draw a large amount from the cash balance. It is the duty of Government to maintain a cash balance to meet unforeseen circumstances.

Again the Financial Secretary began his speech by crying over spilt milk. He said that the Quilon-Shencotta Railway and the Kodayar Project are not remunerative to the amount spent. In regard to the Kodayar Project he said that the recurring income is only 2·2 per cent. This is nothing but a fallacy. The whole amount realised by Government by sale of tank beds, the amount hitherto collected from such tank beds by way of taxes and premium, include Kuthagapattom; the amount saved hitherto by non-restoration of tanks, and the amount sanctioned by Government granting remissions granted in pre-project days are not credited to the capital outlay in calculating the interest. Coming to the Quilon-Shencotta railway I beg to say that it is one of the political blunders committed by foreign Dewans. We have been stating, session after session, that we are having wrong policies initiated by foreign Dewans. They don't enunciate policies suitable to the country. They create all sorts of communal dissensions. All the communal dissensions prevailing in the country centre round two points, namely, representation in the legislature and representation in public service. The reform of the legislature was brought about by Government. By that, certain communities are said to have got a large number of seats and certain other communities were not able to get the desired number of seats. On account of that there was ill-feeling in the country and certain communities began unconstitutional methods of agitation. In a conference held at Trivandrum presided over by Mr. Narayana Menon these unconstitutional methods of agitation were brought to the notice of Government. Not only Government gave deference to it but published certain communiques, that gave an impetus to the agitators and they crossed the limit of agitation and passed to sedition. What I wish to say is that the subjects of His Highness the Maha Raja are loyal and law-abiding. If there is any sedition at all in Travancore, it is an imported commodity. Coming to communal representation, I wish to state that it was due to the inconsistent actions of foreign Dewans that communal ill-feeling has come up. Sir Rajagopalachari said that only efficiency will be considered for representation in the Public Service and denounced communal representation. Mr. Raghaviah supported communal representation. Mr. Watts denounced communal representation and stated in the most unambiguous terms that the public service was not a museum for the representation of all communities. A Public Service Recruitment Committee was appointed. The report of the committee was considered by both the Houses. Over and above that, Government appointed an officer who though holding a high position was an inexperienced man having no knowledge of the country or the

[Mr. P. Pdmanabhan Tampi]

condition of the people to sit in judgment on the report. His report is kept confidential. On the basis of that report a Government order was passed. This Government order has sent the first seed of discontent to a large section of His Highness' subjects viz., Nairs. The Public Service Recruitment Committee proposed a certain percentage of appointments to Nairs. The committee representing all interests of the State and presided over by an eminent man thought that the Nairs of the State are entitled to a certain proportion in the public service. But the Government without stating any reason reduced it to 50 per cent. This is a wrong done to the community. I also want to say a word about standardisation. The legislature pointed out that the public service was top-heavy and moved for a retrenchment. To remedy this evil Government brought about standardisation on the report of an officer. That report was not placed before the legislature for discussion. The standardisation has made the service top-heavier. It is not standardisation, but unstandardisation. I shall quote one or two particular instances. A First Grade Munsiff is getting Rs. 350. The pay of the Second Judge according to the standardisation is Rs. 300. The Principal Munsiff at Tuckalai is getting Rs. 350 whereas the Second Judge at Nagercoil is getting only Rs. 300. The pay of a Deputy Tahsildar of a taluk and of the Head Accountant is made equal. The Deputy Tahsildar is the next officer in rank. In the absence of the Tahsildar, the Deputy Tahsildar is to be in charge. The pay of a Police Inspector is Rs. 50. He has to meet expenses for his uniform and has to keep up his prestige. He is the officer who is responsible for the peace of the taluk, and safeguard the person and property of the people. But the pay of a 1st Grade Inspector is fixed at Rs. 200. Both these officers are to do the same work.

Considering the budget from the financial point of view, large sums of money are to be drawn from the public exchequer according to the sweet will and pleasure of the head of the administration. The Dewan of Travancore has got absolute control over our finance, a power not even vested in the provincial Governors or even in the Viceroy. This power should be controlled. Here the Financial Secretary is merely a steward under the Dewan. A Financial Adviser or Minister should be appointed to give proper advice and control the finances of the State. We have been repeatedly urging on the pointed attention of Government that one man's administration has done various evils and it is high time that an Executive Council be appointed to help the administration. Sir, in the sister State of Cochin something is being done in that direction by appointing certain committees. In Mysore there is an Executive Council and it is proposed to be manned by the non-officials.

In conclusion I would urge that unless an Executive Council is appointed, all these evils arising out of misunderstandings will not vanish but will be on the increase and there would be no safety to the public finance.

(At this stage the President vacated the Chair which was then occupied by Mr. K. Madhavan Pillai, one of the Panel of Chairmen).

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, സാമ്പത്തികവിഷമമുള്ള ഇക്കാലത്തും ഗവൺമെന്റിന്റെ ധനസ്ഥിതി ഒരുവിധം ആശാസ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു ബഡ്ജററിൽനിന്നും കാണുന്നതു സന്തോഷകരംതന്നെ. എന്നാൽ കർഷകരുടെ കഷ്ടതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം വരവിനത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷകൾ പലതും അസ്ഥാനത്തായി ഭവിച്ചേക്കുമെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ പ്രധാനതൊഴിലായ കർഷകവൃത്തിക്കു വലിയ കോട്ടം തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുതലെടുപ്പിൽ പ്രധാന ഇനങ്ങളായ നാല്പതുലക്ഷത്തിലധികമുള്ള ഭൂനികുതിയും ഉൽപ്പന്നങ്ങളിന്മേലുള്ള നികുതിയായ ഏതാണ്ടു ലക്ഷത്തിൽപരം വരുന്ന കയററുമതിത്തീരുവയും, മററും മുതലായ ഇനങ്ങളിൽനിന്നും ഇളം കർഷകരിൽനിന്നുതന്നെയാണു അധികവും ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. കിട്ടുന്ന [illegible] ലക്ഷം രൂപയും മററുമാണ്. ഇതിനുംപുറമെ കോർട്ടുഫീസ്, രജിസ്ട്രേഷൻഫീസു, മുദ്രവില മുതലായ ഇനങ്ങളും കർഷകരുടെ ആദായത്തിൽനിന്നുതന്നെ വരേണ്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം അടുത്തകൊല്ലവും ഗവൺമെന്റിനു നിർബന്ധനടപടികൾകൊണ്ടു സംഭരിക്കാൻ കഴിയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ക്ഷാമം ഈവിധം തുടരുന്നപക്ഷം കർഷകരുടെ ജീവരക്തം ഊററിയെടുത്തു സംഭരിക്കയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ഭാവിയിൽ ഗവൺമെന്റിനും വളരെ ദോഷകരമായിരിക്കും. ഗവൺമെന്റു ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി ബുദ്ധിപൂർവം ഒരു കർഷകക്ലേശനിവാരണക്കമ്മററിയെ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു കർഷകർക്കു വളരെ ആശ്വാസകരംതന്നെ. കോർട്ടുനടപടികൾ നിറുത്തിവയ്ക്കുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ച് ഒരു തിരുവെഴുത്തുവിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചതും, ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. മാതൃകാരാജ്യമെന്നുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മഹനീയനാമം ഇതുകൊണ്ടു അന്വർത്ഥമാക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിരാജ്യത്തു ഇപ്പോൾ ഇതുപോലെ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെന്റു നീക്കിവയ്ക്കാവു

[Mr. Tariatu Kunjitomman]

ന്ന ചെലവുകൾ നീക്കിവയ്ക്കുകയും ആഡംബരത്തിനുള്ള ചെലവുകൾ ഒ
ഴിച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കർഷകരുടെ കഷ്ടതകൾ നിമിത്തം
രാജ്യത്തെ വലിയപങ്കു ജനങ്ങളും എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ജോലിക്കാരും
വളരെ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടത്തെ കൂലിക്കാരധികവും കർഷ
കരുടെ വേലക്കാരാണ്. പട്ടണങ്ങളിലോ ഫാക്ടറികളിലോ ജോലിചെ
യ്യുന്ന വേലക്കാരുടെ സംഖ്യ വളരെ പരിമിതമാണ്. ൯൦ ശതമാനം കൂ
ലിക്കാരും കാർഷികവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. ഭവനങ്ങൾ പ
ണിയുന്നവർ, ആഭരണം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, കാർഷികോപകരണങ്ങൾ
നിർമ്മിക്കുന്നവർ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള മററു വേലക്കാരും, വൈദ്യന്മാർ,
വക്കീലന്മാർ മുതലായവരും, എന്നുവേണ്ട രാജ്യത്തെ എല്ലാ ജനവിഭാ
ഗങ്ങളും കർഷകരുടെ ആദായത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു ജീവിച്ചുപോന്ന
തു്. ഇങ്ങനെ രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളിവൃന്ദങ്ങളുടെ കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗങ്ങ
ൾക്കും രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികപുരോഗതിക്കും വലിയ കോട്ടം തട്ടി
യിരിക്കുന്നതുകണ്ടു ഗവമ്മെന്റു ഉദാസീനമായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഉ
ദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നല്ല ശമ്പളം വാങ്ങി സുഖമനുഭവിക്കുന്നവരായതുകൊ
ണ്ടു് രാജ്യത്തെ കർഷകരുടെ അവസ്ഥയെ അവർ ശരിയായി ഗൌനി
ക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അവർക്കു ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടത ഒട്ടും അറിഞ്ഞു
കൂടായെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല എങ്കിലും അതിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥി
തി അവർ അനുഭവിച്ചറിയുന്നില്ല. ഒരു പുരയുടെ താഴത്തെ നിലയിൽ
തീപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ താമസിക്കുന്നവരോട്
സഹായത്തിനായി കൈ ഉയർത്തി അപേക്ഷിച്ചാൽ അവർ ഉടനേ വേണ്ട
സഹായംചെയ്തുകൊടുക്കയില്ലയോ? അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, താഴ
ത്തെ തട്ടിൽനിന്നും ആ തീ മുകളിലേക്കു പടന്നുപിടിച്ചു മുകളിലിരിക്കു
ന്നവരും നശിക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗവമ്മെന്റിനെ യഥാകാലം
ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തു പരക്കെ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള വലുതായ ക്ഷാമത്തെ
ശമിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം ഒടുവിൽ ശമ്പളംകിട്ടാതെ അവരും
കഷ്ടപ്പെടും. ഇവിടത്തെ കർഷകരിൽനിന്നു ഭൂനികുതി കൂടാതെ, മററൊ
രു രാജ്യത്തുമില്ലാത്ത കയററുമതിത്തീരുവകൂടി ഗവമ്മെന്റു ഈടാക്കിവ
രുന്നുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തെ വിഭവങ്ങളായ നാളികേരം, ചുക്ക്, പാക്ക്,
കുരുമുളക് മുതലായ കാർഷികോല്പന്നങ്ങളിൽനിന്നും ഗവമ്മെന്റു കയ
ററുമതിത്തീരുവ ഈടാക്കുന്നു. ഒരേക്കർ കരസ്ഥലത്തിനു ഇപ്പോൾ ഗ
വമ്മെന്റു രണ്ടുരൂപായോളം കരം ചുമത്തുന്നു. വൃക്ഷക്കരം വേറെ. എ

ന്നാൽ അതിലുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക ഏകദേശം വ-ഫ ഠ രൂപവരെ കയററുമതിത്തീരുവയും ചുമത്തിവരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരേക്കറിനു ഫ ഠ - ഫ വ രൂപ കരം ഇവിടത്തെ ഒരു കർഷകൻ കൊടുക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. മററൊരു രാജ്യത്തും ഉല്പന്നങ്ങളിന്മേൽ കയററുമതി നികുതി ഒരു കഷകൻ കൊടുക്കേണ്ട വരുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഭൂനികുതി ഇവിടത്തെക്കാറം കുറേ കൂടുതലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതു ഇവിടത്തെ കയററുമതിത്തീരുവയും ചേന്നാലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയുടെ പകുതിപോലും വരുന്നതല്ല. ഇതു് ഉടനെ നിറുത്തണമെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇതു പെട്ടെന്നു നിറുത്തിയാൽ ഗവണ്മെൻറിനു വലിയ വിഷമമുണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെൻറു അറിയേണ്ടതാണ് ഈ മുറവിളികളെല്ലാം ഇവിടെ വരുന്നതു ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികവിഷമതകൊണ്ടാണ്. സാമ്പത്തികമായി ജനങ്ങൾക്ക സങ്കടം ഇല്ലായിരുന്ന കാലത്തു കരം കുറയ്ക്കണമെന്നോ കയററുമതിത്തീരുവ നിത്തണമെന്നോ, കോർട്ടുഫീസ്, രജിസ്റ്റർഫീസ് മുതലായവ കുറയ്ക്കണമെന്നോ സ്റ്റാമ്പഫീസ് കുറയ്ക്കണമെന്നോ ഉള്ള മുറവിളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൃഷിക്കാർക്ക സങ്കടമുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ എളുപ്പമാണ്. പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിക്കുവാനാണു പ്രയാസമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണു എങ്കിലും പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രയോഗിച്ചേ തീരു. ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു കർഷകഋണനിവാരണത്തിനു വേണ്ടതു ചെയ്കയാണ്. ഇതിലേയ്ക്കു ഒരു കമ്മററിയെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയും. ഇവിടത്തെ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ദീർഘകാലം ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള ആളും ഇപ്പോഴത്തെ ലാൻറുറവന്യൂകമ്മീഷണരും കുറെക്കാലം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ധനകാര്യാധ്യക്ഷനും ചീഫ്സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നു് സാമ്പത്തികസ്ഥിതികൾ മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ള ആളുമാണു കമ്മററിയുടെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്നതു്. വിഷമമേറിയ ജന്മികുടിയാൻ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയുംമററും ജനസമ്മതി നേടിയ ലാമെമ്പറാണു് പിന്നെയുള്ള മെംബർ. അതുപോലെ പൌരപ്രമാണിയായ മി. കൽക്കുളം ടി. കുമാരപിള്ള, അർത്ഥശാസ്ത്രവിദഗ്ധനായ മി. ഏ. ഗോപാലമേനോൻ മുതലായ കമ്മററിഅംഗങ്ങൾ യോഗ്യന്മാർ തന്നെ. പക്ഷെ ഇവരെല്ലാംകൂടി ഈ സാമ്പത്തികരോഗത്തിന് ഒരു പ്രതിവിധി നിശ്ചയിച്ചു് പ്രയോഗത്തിൽ വരുമ്പോഴേക്കും രോഗം വർദ്ധിച്ചു് രോഗി മരിച്ചുപോകുമോ എന്നാണു സംശയം. അതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ റിപ്പോർട്ട് ഉടനെ വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കണം. റിപ്പോർട്ടുവരുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ ഋണമോചനത്തിനു കഴിവുള്ളതൊക്കെ ഗവണ്മെൻറു

[Mr. Tariatu Kunjitomman.

ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ കുഴപ്പങ്ങളുടെ പ്രധാന കാരണമായി എനിക്കു തോന്നുന്നതു ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുനിമിത്തം പലിശക്കും തൊഴിലാദായത്തിനും തമ്മിൽ തീരെ സാമ്യമില്ലാതെ വന്നതാണ്. പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം പലിശയ്ക്കു പണം കടംവാങ്ങി മുടക്കുന്ന തൊഴിലിൽനിന്ന് പതിനെട്ടുശതമാനം ആദായം കിട്ടിയാൽ പലിശ തള്ളിയാലും ആറുശതമാനത്തോളം ലാഭം ഉണ്ടല്ലോ. അതിൽനിന്ന് നികുതിയും ചിലവും കഴിയും. എന്നാൽ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞതനുസരിച്ച് മുൻ വാങ്ങിയ പണത്തിന്റെ പലിശ കുറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കർഷകനു യാതൊരാദായവും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവനുസരിച്ച് പലിശ മൂന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കണം. മുമ്പ് ൨൮ ചക്രം നെല്ലിനു പറയ്ക്കു വില ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു വയ്ക്കുക, ൧൨ ചക്രം കൃഷിച്ചിലവുനീക്കി ൧൬ ചക്രം കിട്ടുമായിരുന്നു, എന്നാൽ, ൨൮-ന്റെ പകുതിയായ ൧൪ ചക്രം വില വന്നപ്പോൾ ചിലവുള്ള ചക്രം തള്ളിയാൽ ബാക്കി ൪ ചക്രമേയുള്ളു. ഇപ്രകാരം വില പകുതിയായപ്പോൾ ആദായം മൂന്നിലൊന്നായി കുറഞ്ഞു. നാളികേരം, മുളകു മുതലായവയ്ക്കു മുൻവിലയുടെ മൂന്നിലൊന്നുപോലുമില്ല. തൊഴിലാദായം കുറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പുതിയ ഇടപാടുകളിൽ പലിശ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിലക്കുറവുനിമിത്തം സംഖ്യ കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവരായ പഴയ ഇടപാടുകാർ പഴയ പലിശനിരക്കനുസരിച്ചു ഇപ്പോഴും പലിശയും പലിശയ്ക്കു പലിശയും കൂട്ടി വാങ്ങുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലക്കുറവു സംഭവിച്ച ൧൦൭ മുതൽ പലിശ മൂന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കുന്നതിന് ഗവർമെന്റു ഒട്ടും താമസിച്ചുകൂടാ, ൧൨ പലിശ എന്ന കണക്ക് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിക്ക് തീരെ അനുയോജ്യമല്ല. ഒന്നാമതു പലിശയെ നിയന്ത്രിക്കണം. വെള്ളത്തിന്റെ നിരപ്പിന് വള്ളം കിടക്കണം. വെള്ളം ഉയർന്നു കിടന്നിരുന്നെന്നുപറഞ്ഞ് വള്ളം ഉയരത്തിൽ ബന്ധിച്ചുവച്ചാൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവനുസരിച്ച പലിശനിരക്കു കുറച്ചാൽ കഷ്ടതപകുതിയും തീരും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: പലിശനിരക്ക് എങ്ങിനെ കുറയ്ക്കാമെന്നാണു മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആ കണക്കു ഞാൻ മുൻപേ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായതു നെല്ലിനു ൨൮ ചക്രം വിലകിട്ടുമ്പോൾ ൧൬ ചക്രമായിരുന്നു ചിലവു നീക്കി കിട്ടുന്നത്. ൧൨ ചക്രമായപ്പോൾ ൪ ചക്രമാണു ചിലവുനീക്കി ബാക്കിവരുന്നതു. മററുല്പന്ന

...ക്ക വില പഴയതിന്റെ മൂന്നിലൊന്നുപോലുമില്ല. അതിനാൽ പലിശ മൂന്നിലൊന്നായിട്ടെങ്കിലും കുറയ്ക്കണം. മഹായുദ്ധകാലത്തു പുറത്തുനിന്നും ധാന്യങ്ങൾവരാൻ വിഷമം നേരിട്ടപ്പോൾ കൃഷിക്കാർക്ക് അവരുടെ ഉല്പന്നങ്ങളെ ശരിയായ വിലയ്ക്കു വിൽക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം ഗവൺമെന്റു വില നിയന്ത്രിച്ചു. അന്നു യഥേഷ്ടം വിററാൽ കിട്ടുമായിരുന്നതിന്റെ പകുതിയിലും കുറഞ്ഞവിലക്കു വില്ക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു. യഥേഷ്ടം വില്ക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ജനക്ഷേമത്തിനായി തടയുകയാണു ചെയ്തതു്. അന്നു കൃഷിക്കാർ നിയമത്തിന്മേലുള്ള ഒരു കയ്യേററമാണെന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞില്ല: ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായി പലിശ മൂന്നിലൊന്നായി കുറക്കുന്നതുകൊണ്ടു പണവ്യാപാരികൾക്കു സങ്കടം പറയുവാൻ പാടില്ല. ൧൦൦-ന്റെ സ്ഥാനം ൫൦-നുള്ളതുകൊണ്ടു മുതലും കുറെ കുറയ്ക്കാം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : പലിശ കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൊഴിലില്ലായ്മക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഏറെക്കുറെ പരിഹാരം ഉണ്ടാകും. കർഷകന്റെ നില നേരെയായാൽ നിലം പുരയിടങ്ങളെ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മററും ധാരാളം വേലകൾ ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ വേലക്കാർക്കു തൊഴിലുണ്ടാകും. ഇപ്പോൾ കർഷകന്റെ സകലവേലകളും കുറച്ചു വച്ചിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ തുറക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവൺമെന്റു ധാരാളം റിലീഫ് വർക്കുകൾ നാട്ടുംപുറങ്ങളിൽ നടത്തേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. കൃഷിക്കാർ വസ്തു നന്നാക്കാനും പുതിയതായി തെങ്ങുംതോട്ടം, റബ്ബർതോട്ടം, മുളകുതോട്ടം മുതലായവ തുറക്കാനും ഉദ്യമിക്കാത്തതുകൊണ്ടു നാട്ടുമ്പുറത്തെവേലക്കാർക്കു ജോലികിട്ടുന്നില്ല. അവർക്കു പുതിയ വേലകൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കണം. നമ്മുടെ കൂലിക്കാർ പട്ടിണികിടന്നാലും പാണ്ടിയിലെ കൂലിക്കാരെപ്പോലെ ഭാണ്ഡവും കെട്ടി അന്യനാട്ടിൽ പോകുന്നതിന് ഉത്സാഹമുള്ളവരായി കാണുന്നില്ല. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ റിലീഫ് വർക്കു നടത്തിയാൽ ഇവക്കെല്ലാം വേലയുണ്ടാകും. ക്രമേണ കർഷകരുടെ സ്ഥിതി നന്നായാൽ അവർ ഈ കൂലിക്കാരെയെല്ലാം പരിരക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. കടത്തിനൊ, കരത്തിനൊ ഭൂമി വിററുപോകുന്നതുവരെ പട്ടിണികിടന്നു ചാകയില്ല. കൂലിക്കാരാണു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പട്ടിണികിടക്കുന്നതു്. കുട്ടനാട്ടിലും നാഞ്ചിനാട്ടിലും ഇടനാട്ടിലും മലനാട്ടിലും

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

എല്ലാം കൂലിക്കാർ അത്യധികമായ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു വിഷമിക്കുകയാണെന്നു എനിക്കറിയാം. ലക്ഷക്കണക്കിനൊ പതിനായിരക്കണക്കിനൊ പ്രതിമാസം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വന്നഴിയുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കൂലിക്കാർക്കു കറെ എല്ലാം വേലയും രക്ഷയും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ കൂലിക്കാർക്കു കർഷകരുടെ നില നന്നാകാതെ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ഡിബഞ്ചർ ലോൺ ഏർപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ഇവർക്കു വേല ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു രക്ഷിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു രണ്ടുമൂന്നു ഗുണങ്ങളുണ്ടു്. അനേകകാലമായി പ്രജാസഭയിലും മററും നിവേദനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പല റോഡുകളും പാലങ്ങളും മററും ചുരുങ്ങിയ ചിലവിൽ തീരും. അവ എന്നെങ്കിലും തീർക്കേണ്ടതാണല്ലൊ കർഷകർക്കു ഉരുക്കൾ വിത്തു മുതലായവയും, വിളവുകളും സൌകര്യമായ വിധത്തിലും, ചിലവു കുറച്ചും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിവുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു കറെ രക്ഷകിട്ടും. അതിനാൽ ഏകകാലത്തു കൂലിക്കാർക്കു വേലയും കർഷകർക്കു സൌകര്യവും ആദായവും രാജ്യത്തിനൊട്ടുക്കു അഭിവൃദ്ധിയും നാഗരീകത്വവും ഉണ്ടാക്കാൻ റിലീഫ് വർക്ക് നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു സാധിക്കും. ഗവണ്മെൻറു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ചുരുങ്ങിയ പലിശക്കു പണം കടം കിട്ടും. ഇങ്ങനെ സാധുക്കളായ കർഷകരേയും കൂലിക്കാരേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെൻറു ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനാണ് ഈ അവസരത്തിൽ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. രാജ്യത്തിൻെറ ഐശ്വര്യവും സകലജാതി ജനങ്ങളുടേയും ക്ഷേമവും ഏതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവൊ ആ കർഷകവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനവധിലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെ ഗണിച്ചു പരിഹാരം വരുത്താതെ ഗവണ്മെൻറിനു യഥാർത്ഥമായ പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

The Council adjourned for lunch at 1 P. M. and reassembled at 2 P. M.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ധനകാര്യദർശി ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ ചില വിശേഷതകൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ബഡ്ജററിനെപററി അനുമോദിച്ചും അവഹേളിച്ചും പല പ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നിരിക്കുന്നു. തദവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി തലകുലുക്കിക്കേൾക്കുന്നും ഉണ്ട്. ആദ്യമായി കാണുന്നതു നിരന്നു നാലുവരകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരി

ക്കന്ന—അതെ ൧൧൧൧-ാമാണ്ടത്തെ ബഡ്ജററാണിതു്. ശ്രീചിത്ര സംസ്ഥാനസഭയിൽ ഇതിനുമുമ്പു ബഡ്ജററു പതിവായി വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളല്ല നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജററു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ബഡ്ജററിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ എപ്പോഴും മിച്ചംവയ്ക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജററാണു് ഇതുവരെ ഈ സഭയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ പ്രാവശ്യം ആ പതിവിനെ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു ഇപ്പോഴം ഏഴുലക്ഷം രൂപായോളം അധികച്ചിലവുവരുന്ന ഒരു ബഡ്ജററാണു് വിമർശനത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുന്നതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: മെമ്പർ കോട്ടു ഇറന്നിട്ടു കൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു.

Mr. J. John Kattakayam: ഇവിടെയുള്ള കവടിയാർ പാലസ്റോഡ് വളരെ മനോഹരമായിട്ടുണ്ടു്. പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലുള്ള പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിലെ റോഡുകൾപോലെയാണു് അതു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഈ റോഡിൽകൂടി ഗതാഗതം ചെയ്യാൻ വളരെ സുഖമാണു്. കാഴ്ചക്കും അങ്ങനെതന്നെ. നക്ഷത്രബംഗ്ലാവുമുതൽ തമ്പാനൂർ റയിൽവെസ്റ്റേഷൻവരെ ഇതുപോലെതന്നെ പട്ടണത്തെ മനോഹരമാക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചുകാണുന്നു. അതിനു ഒരു കോടിയിൽപരം രൂപാ ചെലവാക്കേണ്ടിവരുമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഡ്രെയിനേജിനും വാട്ടർവർക്ക്സിനുമായി നാലഞ്ചുവർഷംകൊണ്ടു മുപ്പതു ലക്ഷം ചെലവാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. വാട്ടർ വക്ക്സിൻെറ ആദ്യഘട്ടം ൪൬ ലക്ഷം രൂപയാണു ചിലവാക്കിയതു്. ഡ്രെയിനേജിനും ആ തുകയിൽ കൂടുതൽ വേണ്ടിവരുന്നതാണു്. മുപ്പതു ലക്ഷംകൊണ്ടു തീക്കാമെന്നും ഡ്രെയിനേജിനും വാട്ടർ വക്ക്സിനുംകൂടി അടുത്തകൊല്ലം ൧൧ ലക്ഷം രൂപാ ചെലവാക്കാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡ്രെയിനേജിനു വാട്ടർ വക്ക്സിനെക്കാൾ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ ചെലവാകുന്നു. ഇവിടെയും അങ്ങനെ വരാനെ തരമുള്ളു. പട്ടണപരിഷ്കരണം ആദിയായി വരാൻപോകുന്ന ചെലവുകൾ ഒരു കോടിയിൽ അവസാനിക്കുമെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. നഗരപരിഷ്കരണപദ്ധതിക്കുവേണ്ടി എത്ര സാധുജനങ്ങളെയാണു് ഈ പട്ടണത്തിൽനിന്നും തുരത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സാധുക്കളെ പട്ടണത്തിൽനിന്നും അടിച്ചിറക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണിതു്. അവക്കു അവരുടെ വസ്തുക്കൾ വിട്ടുപോകേണ്ടിവരുന്നു. തുദര

[Mr. J. John Kattakayam]

മായ പൊന്നുംവില അവർക്കു കൊടുക്കും. അതുകൾ വീണ്ടും ലേലം ചെയ്യുമ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടിനു വളരെ ആദായം സിദ്ധിക്കും. പ്രസ്തുത റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളും കുബേരന്മാരും പെൻഷൻകാരും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളും കൂടി കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ്. സാധുക്കളെ പട്ടണത്തിനു വെളിയിലാക്കുന്ന നയം ഒട്ടുംതന്നെ ശരിയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഫിനാൻസുകമ്മററിയിലേക്കു രണ്ടു നിയമസഭകളിൽ നിന്നുമാണു അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കുന്നത്. ഇവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെന്റു വിലകല്പിക്കുന്നില്ല. അതു ഗവണ്മെന്റു ഈ സഭയോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ അനാദരവും അനീതിയുമാണ്. അതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല.

Mr Komilezhathu Sankara : മെമ്പർ പബ്ലിക്കു അക്കൌണ്ട്സ് കമ്മിററിയിൽ അംഗമായിരുന്നോ?

Mr. J. John Kattakayam : അതെ ഞാൻ പബ്ലിക്കു അക്കൌണ്ട്സു കമ്മിററിയിൽ ഒരു മെമ്പർതന്നെ ആയിരുന്നു. സമയം പരിമിതമായതിനാൽ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം — ഉത്തരംപറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഫിനാൻസുകമ്മിററി അനാവശ്യമെന്നു സർവ്വസമ്മതമായി പാസാക്കിയിട്ടുള്ള പല ഉദ്യോഗങ്ങളും ബഡ്ജററിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരുപക്ഷെ കമ്മിററിക്കു ശേഷം ദിവാൻജിയുമായുണ്ടായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമേധാവികളുടെ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ഫലമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻവിശ്വസിക്കുന്നു. ബോംബെ ഏജൻസി, തിരുവനന്തപുരം വില്പനഡിപ്പോ, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ മുതലായവ വേണ്ടെന്നു കമ്മിററിയിലെ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. നൂററിഅറുപതു ഉദ്യോഗങ്ങൾ അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു പുതുതായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ആളുകൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു. മോട്ടോർഡ്രൈവറെപിടിച്ചു ഡാക്ടരാക്കിയ ഗവണ്മെന്റ് ഡാക്ടരെപ്പിടിച്ചു പേഷ്കാരാക്കിയ ഗവണ്മെന്റു, അക്രമം, അധർമ്മം, അനീതി ആദിയായവകളെ അടിക്കടി പ്രവൃത്തിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധമന്മാരെ താരാട്ടുപാടി താലോലിക്കുന്നു. അക്രമവും, അനീതിയും, അധർമ്മവും അടിയ്ക്കു

ദി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ പൂജപ്പുര അതിഥിമന്ദിരത്തിലേക്കു പറഞ്ഞയ ക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ഗവമെന്റിനു പെ ൻഷൻപററിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു വലിയ പ്രതിപത്തിയാണ്. ഉദാ ഹരണമായി ദിവാൻ, ചീഫ്ജസ്റ്റീസ്, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ, അതി ഥിവകുപ്പുമേധാവി, ചീഫ്കമാൻഡൻഡു മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പെ ൻഷൻഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർ ത്ഥം എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഊർജ്ജിതംമുഴുവൻ ക്ഷയിച്ചു മനുഷ്യസഹജമായ മനോസ്ഥിതിക്കു മാററം വന്നുകഴിഞ്ഞവക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതു കുറെ സാഹ സംതന്നെയാണ്.

ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ പണാപഹരണം ധാരാളമായി നടക്കു ന്നു. ഇതിനെപ്പററി ഗവമെൻറ് എന്തുചെയ്യുന്നു? ഒന്നുംതന്നെ ചെ യ്യുന്നില്ല. പിന്നെയും അതു നടന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സയൻസുകാ ളേജിലെ പണാപഹരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമെൻറു പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു താക്കീതുചെയ്തിട്ടും അതിന്റെ സൂത്രധാരനായ മി. സി. വി. ചന്ദ്രശേഖരനു പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണു ചെയ്തതു്. ലാൻറുറവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും ഇതുപോലെയുള്ള അപഹരണങ്ങ ൾ ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിനുമുൻപ് ഗവമെൻറ് ഇങ്ങനെയുള്ളവക്ക് ശരിയായ ശി ക്ഷനൽകിയിരുന്നു. പ്രദർശനം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ പണച്ചിലവിന് ശരിയായ വൌച്ചർ സൂക്ഷിക്കാത്തതിന് മി: രാഘവയ്യായുടെ ഭരണകാ ലത്തു് അന്നു് വ്യവസായഡയറക്ടരായിരുന്ന ഡാക്ടർ ബാക്കരെ ഉദ്യോഗ ത്തിൽനിന്നും പിരിച്ചയച്ചു. വൈസ്രോയിയുടെ വരവു സംബന്ധിച്ച് സ്പെഷ്യൽ ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിയമിച്ചിരുന്ന വക്ക്ഷാപ്പ് സൂപ്രണ്ടു മി: പാര ട്ടിനെ നിർബന്ധപൂർവം പെൻഷൻ നൽകിപിരിച്ചയച്ചതിന്റെ കാര ണവും ഇതുതന്നെയാണ്. മി: കെ. വി. രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാരെനിർബ ന്ധിച്ചവധി എടുപ്പിച്ചതും പിന്നീടു സർവീസുവിടുവാൻ ഇടയാക്കിയതും ചില നിസ്സാരകാരണങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവാർഹമാണ്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: മിസ്റ്റർ രംഗസ്വാമി അയ്യ ങ്കാർ സർവിസിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞതു് എന്തിനാണ്?

Mr. J. John Kattakayam: ഇതിനുള്ള മറുപടിയും മുൻപു പറഞ്ഞതുതന്നെ.

[Mr. J. John Kattakayam]

മന്ദതരം സഹിക്കാം കള്ളത്തരം സഹിക്കയില്ലാ എന്നാണ് ദിവാൻജി അവർകൾ തന്നെ ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ അതുപോലെ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കുന്നതിനും പൊതുജനവിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും ഗവൺമെൻറ് നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണ്. ദിവാൻജിയുടെ വൃദ്ധനേത്രങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ അചിരേണ പതിയേണ്ടതാണ്?

Chairman : ഭാഷക്ക് അത്രമാത്രം കാഠിന്യംവേണമെന്നില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ൧൧൦൧-ലെ അഞ്ചാം റഗുലേഷനായ നിലവിലിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപ്പത്രറഗുലേഷനെ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നു പലരൂപത്തിലും ഗവൺമെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻതന്നെ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ഗവൺമെൻറു അതിൻെറ രൂക്ഷത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് തൊഴിലാളിജാഥാനിരോധനവും. ഗവൺമെൻറു കാണിക്കുന്ന ഈ നയം ഒരിക്കലും അഭിനന്ദനീയമല്ല.

അധഃകൃതസംരക്ഷണവകുപ്പു ചെയ്യുന്നജോലികളും തീരെ തൃപ്തികരമല്ല. ഗ്രാമീണലൈബ്രറി സമ്പ്രദായം, കാർഷികോപദേശബോർഡു്, നാഗർകോവിൽ, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളെ ടെല്ലിഫോൺകൊണ്ടു ഘടിപ്പിക്കുക, മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലും മററും ശുദ്ധജലവിതരണം, ഇവയെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. സാമ്പത്തികാധഃപതനം, ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം, തൊഴിലില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കുള്ള പരിഹാരങ്ങൾക്കായി ബഡ്ജററിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇതു തിരുവിതാംകൂർ ബഡ്ജററല്ലാ തിരുവനന്തപുരം ബഡ്ജററാണ് എന്നുപറയുന്നതിൽ അതിശയത്തിനവകയില്ല.

തക്കലെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള പഞ്ചസാരവ്യവസായത്തെപ്പററി കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യത്തെ ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ സുദീർഘമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിൻെറ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു് ലാഭമായിരുന്നാലും നഷ്ടമായിരുന്നാലും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

അൻപതുലക്ഷംരൂപാ മൂലധനത്തോടുകൂടിയ ഒരു റബ്ബർഫാക്ടറി ബോംബയിൽ ഇപ്പോൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ ജയിച്ചു നഷ്ടം കൂടാതെനടത്താമെങ്കിൽ മാത്രമേ ഗവൺമെൻറു അതിനു പുറപ്പെടാൻ പാടൊള്ളൂ.

റിട്രഞ്ച്മെൻറുകമ്മിററിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അവഗണിച്ചു മിററി. സി. തൊമ്മൻെറ റിപ്പോർട്ട് അതേപടി ഗവണ്മെൻറംഗീകരിച്ചതൊട്ടും ശരിയായില്ല. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു തീരുവ ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതു പഴയവില അനുസരിച്ചാണ്. എന്നാൽ താരിപ്പുവില കമ്പോളവിലയേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാകുന്നു. ഇതു് കർഷകരോടു ചെയ്യുന്ന ഒരക്രമമാണ്.

സിങ്കിംഗ്ഫണ്ട് അത്യാവശ്യത്തിനേ എടുക്കുകയുള്ളു എന്നു കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതെടുത്തു വിദ്യുച്ഛക്തി വിതരണത്തിനു ചെലവാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran: സിങ്കിംഗ്ഫണ്ട് എന്നു വച്ചാൽ എന്താണ്.

Mr. J. John Kattakayam: മറുപടി മുൻപുപറഞ്ഞതു തന്നെ.

കൊച്ചിക്കാർക്കു നമ്മുടെ വിദ്യുച്ഛക്തി വേണ്ടെന്നുവന്നാൽ അതു് നമുക്കൊരു വലിയനഷ്ടമാണ്.

റയിൽവേസിങ്കിംഗ്ഫണ്ട് തുടങ്ങിയതു കൊല്ലം-ചെങ്കോട്ടറയിൽവേ വാങ്ങണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്. എന്നാൽ അതു വാങ്ങിക്കാൻ നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരല്ലെന്നും നഷ്ടം വരുന്നതു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയെന്നും ആണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു. ഇതുകൊണ്ടു ലാഭമോനഷ്ടമോ എന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ റയിൽവേ വാങ്ങിക്കുന്നതിനു ഈ പണം വിനിയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ സംസ്ഥാനത്തെക്കാവശ്യമുള്ള കൊല്ലം-എറണാകുളം റയിൽവെ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി ആ പണം ചിലവഴിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിൻെറ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നു അതിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽകൂടിപോകുന്ന ഒരു റയിൽവെ എങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അയൽ രാജ്യമായ കൊച്ചുകൊച്ചിയിൽ ബ്രാഡ്ഗേജ് നടപ്പാക്കിയിട്ടും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ നടുവിൽകൂടി ഒരു റയിൽവെ നടപ്പാക്കാൻപോലും സാധിക്കാഞ്ഞതു് വലിയ കഷ്ടമായിപ്പോയി. കൊല്ലം-എറണാകുളം റയിൽവെ നടപ്പാക്കുന്നതു് സാധുജനങ്ങളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു ഒരു പരിഹാരവുംകൂടി ആകുന്നതാണ്.

ഈ രാജ്യത്തെ ടോളുകൾ നിറുത്തണമെന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ നിലവിളിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതു വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

[Mr. J. John Kattakayam]

കൊച്ചിത്തുറമുഖത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ ബഡ്ജററിൽ ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി ഒരക്ഷരവും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിന്റെ നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തിലേക്ക പ്രവേശിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ. അതിൽ നമ്മുടെ പണം, നമുക്കുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതു തീരെ ശരിയല്ല. അതിന്റെ ലാഭവീതവിഭജനം ഏതു തരത്തിലായിരിക്കുമെന്നും അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു.

ഫെഡറേഷനിൽ നാം ചേരുന്നുണ്ടോ എന്നും അതിൽ നമുക്കുള്ള സ്ഥാനം എന്താണെന്നും അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതും നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനിലയെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

പോലീസ്, എഡ്യൂക്കേഷൻ എന്നീഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാരായി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സർവീസിലിരിക്കുന്നവരെത്തന്നെ നിയമിച്ചതിൽ എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പിൽ നിന്നുമുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങൾ എല്ലാതാലൂക്കുകാൎക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജകീഭവിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ജനറൽ റിസർവേഷൻ ഫണ്ട് ആക്കിയിരിക്കുന്ന ആറുപതുലക്ഷം രൂപായും ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനായിത്തന്നെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. രണ്ടുതാലൂക്കുകൾക്ക ഒരു കമ്മീഷണർ ആവശ്യമില്ല. ദേവികുളം ഡിവിഷൻ കോട്ടയത്തോടു സംഘടിപ്പിച്ചാൽമതി.

ഏ. എസ്സ്. പി.മാർ വേണ്ടെന്ന് ഇതിനുമുൻപിൽ നിലവിലിരുന്ന കൌൺസിലിൽ ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച ആ ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിറുത്തണം. ആൎക്കിയോളജിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ഇങ്ങനെ നിറുത്തേണ്ടതാണ്. അതിഥിവകുപ്പു ഡയറക്ടർ, വന്യമൃഗസംരക്ഷകൻ എന്നീഉദ്യോഗങ്ങളും നിറുത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. പുതുതായി ഒരുദ്യോഗവും സൃഷ്ടിക്കാൻ പാടില്ല. സ്വന്തചെലവിൽ ഏതു ഡിഗ്രികളും സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ തയാറുള്ളവർ ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തു ധാരാളമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റു ചെലവിൽ ഇനിയെങ്കിലും ആരെയും അയയ്ക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വന്തചെലവിൽപോയി പഠിച്ചു ഡിഗ്രിവാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു മുൻപാളുകൾ അധികമില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയൊരുനോട്ടീസു കണ്ടാൽ കാര്യം സുസാദ്ധ്യമായി സാധിക്കുന്ന [illegible] ആളുകൾ യാതെ

ഡിഗ്രിയും നേടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ചെലവിൽ അയക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതു എന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഏററുമതിത്തീരുവ കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു തേയിലയിലും ഏലത്തിലും നിന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു അതിൻെറ ആദായം മുഴുവനും വിദേശികൾക്കാണ് കിട്ടുന്നതു്.

ഈററകൾകൊണ്ടു കടലാസുണ്ടാക്കുന്നതിനും കമ്പിത്തൂണിനുപകരം തേക്കിൻ തൂണുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും, ക്ഷയരോഗസാനിട്ടേറിയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, സങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കുന്നതിനും റബ്ബർ ഫാക്ററിക്കുള്ള യന്ത്രങ്ങളുടെ വിലക്കുപകരം നമ്മുടെ സാമാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചതു അഭിനന്ദനീയങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ തന്നെയാണ്.

പൊതുജനോപയോഗപ്രദങ്ങളും അഭിവൃദ്ധികരങ്ങളുമായ ജോലികൾക്കായും മററും പൊതുമരാമത്തിനത്തിൽ നിന്നും ക്യാപ്പിററൽവർക്സ്, ഇറിഗേഷൻ, ഡെവലപ്പ്മെൻറുഫണ്ടു പ്രത്യുല്പാദനകരമായ വൈദ്യുതപദ്ധതി എന്നിവയ്ക്കു് ൯൦ ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപാ ചെലവഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ. ഭാവിതലമുറകൾക്കുകൂടി പ്രയോജനീഭവിക്കുന്നതും വമ്പിച്ചതുകകൾ ചെലവാക്കേണ്ടവയുമായ വിപുലപദ്ധതികൾക്കു പണംകടമെടുക്കുന്നതു് ഒരു ശരിയായ സാമ്പത്തിക നയമാണെന്നു് ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോഴെങ്കിലും തുറന്നു സമ്മതിച്ചതിൽ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉപ്പുനികുതി, അഞ്ചൽ പരിഷ്കാരം, തീപ്പെട്ടിബിൽ ബീഡിക്കച്ചവടനിയന്ത്രണം പുകയില നികുതി, ബസ്സ ലൈസൻസ്ഫീസ്, ടോൾഗേററ്, ചന്തക്കരം, തോട്ടകരം മുതലായതു് കർഷകരെ സാരമായി വിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

Chairman ; Your time is up.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I congratulate the Financial Secretary as well as the Government on their bold policy with regard to the capital works in future. I congratulate the Government also in their having issued a bold communique with regard to the public service affair and I hope and request that the Government will act up to the very letter of that G. O. and will not be carried away this side or the other side by any further agitation. I thank the Government for having once for all settled the Devaswom business, viz. the allotment which is bound to be paid to the Devaswom. So far as the Devaswom allotment is concerned,

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

since the Government have admitted that they are bound to pay a minimum of Rs. 16 lakhs or a proportionate higher amount, annually there is no justification or reason for withholding the payment for the last so many years. The allotment for this year comes to Rs. 12 lakhs and 60 thousand. When the legal claims of the Department are settled at Rs. 16 lakhs or more, there is no justification for the Government to come forward and say that the revenue has decreased or that they have granted remission of tax or reduced school fees. That may not stand in legal test. The undertaking is unconditional. That is so clear. I hope and request that the Government will pay back all arrears due to the Devaswoms till this year.

So far as the standardisation scheme is concerned there is a good deal of complaint among the officers. Although it is advisable to cut down the salary to a certain extent there must be some safe provision so that one who enters the service early enough must have the hope that at least before he retires he will get the maximum under that scale. Take the case of a Munsiff. The age limit fix d for a candidate to enter service as a Munsiff is 35. When he enters service at that age to get the maximum of Rs. 300 he has to serve for 30 years, according to the standardisation scheme i. e. at the rate of Rs 5 per annum. It is said that there may come leaps at certain stages.

Mr. E. P. Varghese: Suppose he gives his age as 30 when he is 35.

Mr. G. Narayana Aiyar: Then also he cannot get the maximum. Any how he will have to serve 30 years to get the maximum. Then what is the use of giving such a scale of pay. Should not a Munsiff aspire to get the maximum pay before he retires from service? As it is, he cannot hope for that. Take again the case of a clerk who starts on Rs. 20. It requires 35 years for him to reach the maximum of Rs. 70. That being the case, where is the incentive to work? This will further open the door for corruption. We can understand the Government reducing the pay of their subordinates The reduced maximum must be within reach, otherwise in the near future this may give room for much corruption and there will not be any incentive to work and the officers will be indifferent to their work.

Then, Sir, in the budget no funds have been set apart for co-operative education or propaganda work. A reference to the Devadhar Committee Report will convince everybody that the failure

of co operative societies is due to the want of co-operative education and propaganda. We see that the Government of India themselves have set apart Rs. 70,000 for co-operative work in the Madras Presidency. Besides this, the Madras Government have also set apart a sum of Rs. 30,000 for the same. Seeing the importance of the subject I submit, it is highly regrettable that no amount has been set apart for the purpose in our budget.

No attention is paid by Government for the revival of rural industries and rural uplift. No amounts have been allotted for these in the budget. A major portion of the amount set apart for public works is allotted for beautifying the town of Trivandrum. Nothing is set apart for rural uplift. Rural uplift means affording facilities for good drainage, drinking wells, development of cottage industries and other minor industries and improvement of roads in rural parts. If the head of the department cannot find time to travel through the rural parts and find out what are their absolute needs, the easier way to find them is by the creation of village panchayats under Regulation VII of 1100. I brought to the notice of this House last year during budget discussions that the attitude of Government in not establishing more village panchayats is unsatisfactory. If more panchayats are constituted they will look to the needs of the locality, inform Government of their wants and the Government can consider them. In this respect it is advisable to see what the sister State of Cochin has done so far as panchayats are concerned. With an income of about Rs. 96 lakhs, they have paid very great attention to the development of panchayats. I will read a portion from the last year's budget of the Cochin Government.

Village Panchayats. The allotment for the next year is fixed at Rs. 2,40,300 as against the revised estimate of Rs. 2,26,300. Of the increase of Rs. 14,000, an increase of about Rs. 10,000 is under 'Contribution to Village Panchayats' on account of increased allotments for Irrigation, and Sanitary improvements and the lump provision for establishing new Group Panchayat Courts. Under Administration, besides the usual allotments, additional provision has been made for the appointment of a Supervisor on Rs. 150-200 with a clerk and a peon.

It is interesting to note that there are now 86 panchayats serving 167 villages in the Cochin State. We have nearly 421 villages in our State and what is the number of village panchayats we have got? We have only six village panchayats.

Mr. A. Kumara Pillai: (*Secretary to Government*): Does the member know that people are not willing to have panchayats in this State?

Mr. G Narayana Aiyar : No. Certainly people will be quite willing.

Mr. A. Kumara Pillai : On the other hand they are not.

Mr G. Narayana Aiyar : I am not aware of that.

The object of the Government in introducing the Village Panchayat Regulation, as stated in the preamble itself, is to give the people local self-government as much as possible and it was with that idea that the Panchayat Regulation was passed. It was also urged more than once in this House that the opening of more panchayats is very advisable, but it is regrettable to find the indifferent attitude of Government in the matter.

There is no provision in the budget for additional fresh means of communication in mofussil parts. Government do not realise the difficulties of communication in the rural parts of the State.

Government are not fully alive to the economic distress prevailing in the rural parts. I will just mention one instance. Very recently a man who had a family consisting of three children finding himself unable to support himself and his children stood on the Muvattupuzha bridge and threw into the river his two children. When the last child was about to be thrown, those who stood on the river side ran up and caught hold of the child. Some persons who were bathing in the river saved the other two children. The man is in Muvattupuzha jail. This would convince the Government the nature of the acute distress that prevails in the rural areas. So far as Trivandrum town is concerned there are a large number of officers receiving decent salary and everything goes on smoothly. The workmen get proper occupation and they are able to pull on somehow or other. But the condition elsewhere is different. The officers of Government do not get into touch with the rural areas and ascertain the conditions there. It is very regrettable that the Government do not take a very liberal view of the situation. No provision has been made for relieving the economic distress of the tax-payers. School fees and tax have to be reduced much. I heard some officers of Government saying that Government are watching the situation. I cannot understand such a position. Has the economic depression ceased now? What was the state of affairs last year this time, and how does it compare with the situation now? This is quite unsympathetic on the part of the Government. The people in Trivandrum may not probably feel, as I said, the economic depression. It is only the mofussil people that feel it most. One way of getting over the famine is to give some work to the people by planning capital works. The necessity for

a railway from Kottarakara to Alwaye is a long felt one. If that scheme is started it will give work to a number of people. If the construction of a bridge over the Alwaye river which has been agitated for a long time is begun now, it may give relief to a number of workmen. It is in such times that the Government ought to undertake such schemes throughout the State instead of spending the whole amount in beautifying the Trivandrum town alone. This is a highly regrettable affair.

Last year in the Financial Secretary's speech we heard it said that the Travancore Sugars is encouraging but it is regrettable to find that no mention is made of the Travancore Sugars in this year's budget speech and we do not know even whether it flourishes or not. Mention was also made in the last year's speech that to give relief to the cocoanut cultivators, attempts were being made in Munro Island as to whether sugar could not be manufactured out of cocoanut jaggery. Why is it that Government keep silent over the matter without informing the public of the results of their experiment for which the public are anxiously waiting?

Then it is admitted in the Financial Secretary's speech that the Travancore Fisheries are an encouraging problem. Notwithstanding that announcement and notwithstanding the fact that one of the officers in the department was deputed for training in foreign countries and that officer has returned after training, I cannot understand why he should be placed under the Director of Agriculture. A separate department ought to have been created and this officer who has undergone training given absolute control over the department and allowed to work it profitably, rather than put him under the Director of Agriculture who has no special training regarding this. The Fisheries branch should have been established as a separate department in view of the immense possibilities for development.

With regard to Ayurveda I submit that more Ayurveda Vydiasalas in North Travancore are absolutely necessary. There are at present only three hospitals in the state as you see from the budget and their activites are confined to South Travancore and Central Travancore as far as Quilon. Probably for want of agitation on the part of the North Travancoreans, Ayurveda hospitals in North Travancore have not been opened. It is the duty of Government to see to the needs of the people and I hope that Government will bestow their earnest attentiou to the opening of Ayurveda hospitals in North Travancore.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: കൊല്ലത്തു ആയുൎവേദ ആശുപത്രി തുറന്നിട്ടുള്ളതു ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നല്ലെന്നു അറിയാമോ?

Mr. G. Narayana Aiyar: അറിയാൻ പാടില്ല.

Another point that I would bring to the notice of Government is with regard to the tranfer of officers. Government have to lay down specific rules as regards the transfer of their officers. In actual practice we see that certain departmental heads indulge in transferring officers most frequently and vexatiously for no reason. Unless Government fix a definite period for which an officer should remain in a station, the position of Government servants will be very difficult. They have got their children studying in schools and if they are transferred frequently, I submit, we are placing them in very serious difficulties. I may point out in this connection the case of one department. In regard to the Registration Department the House will be surprised to see that soon after the present Director took charge—I think it was in Kumbham this year—more than thirty Sub Registrars were transfered within two or three months and more than fifty head clerks were transferred from one end of the country to the other. What is the policy adopted here? I asked an interpellation on the floor of the House whether any minimum period was fixed for which an officer should remain in a particular station. It was answered that no minimum period was fixed. It is high time that a definite policy should be laid down at least in the Registration Department to prevent the heads of departments from their highhanded action in transferring their subordinates indiscriminately.

Mr. M. N. Narayana Menon: ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ബഡ്ജററിനെ പരാമർശിച്ചു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു രണ്ടു സംഗതി പ്രധാനമായി കാണാവുന്നതാണ്. അതിൽ ഒന്നു വരവിനെ കവിഞ്ഞു ചിലവുചെയ്യുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളും മറെറാന്നു കർഷകരാജ്യമായ ഇവിടെ വ്യവസായ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമവുമാണ്. ഇതു രണ്ടും അഭിനന്ദിക്കേണ്ടുന്ന സംഗതികൾ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തിൻെറ നട്ടെല്ലായ കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുന്നതിനു യാതൊന്നും തന്നെ ഇയ്യാണ്ടത്തെ ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തു കാണുന്നില്ല. അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനു ബഡ്ജററിൽ കൂടുതൽ പണം നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നതു ശരിയായില്ല. ഭൂനികുതി ഇനത്തിൽനിന്നും മൂന്നുലക്ഷം രൂപ അടുത്തവർഷത്തിൽ കൂടുതൽ പിരിഞ്ഞു കിട്ടുമെന്നു് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിൽ പിഴയിനത്തിൽ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ ലഭിച്ചതു എഴുപത്തയ്യായിരം രൂപയായിരുന്നുവെങ്കിലും അടുത്തയാണ്ടിൽ എൺപതിനായിരം രൂപാ ഈവകയിൽ

ഈടാക്കാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. കൃഷിയാവശ്യങ്ങൾക്കും മററുമായി കൃഷിക്കാൎക്കു കൃഷിവായ്പകൊടുത്തു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള ശരിയായ പ്രയോജനം അവൎക്കു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. കൃഷിവായ്പഇനത്തിലേക്കു ഒരു നല്ല സംഖ്യ ആണ്ടുതോറും കൊള്ളിക്കുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ പകുതിയോളം തന്നെകൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളകാൎയ്യം സംശയമാണ്. പുഞ്ചകൃഷിക്കാർക്ക് സ്പെഷ്യൽ ലോൺകൊടുക്കുന്നതിനായി ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കൊള്ളിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ആ വിഷയത്തിൽ മുപ്പതിനായിരം രൂപയിൽ കൂടുതൽ കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വ്യവസായവായ്പകൾകൊടുക്കുന്നതിനായി അൻപതിനായിരം രൂപാ വെക്കാറുണ്ട്. എങ്കിലും അതിലേയ്ക്കു പതിനായിരം രൂപ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള കാൎയ്യം സംശയമാണ്. ഇതുപോലുള്ള സംഗതികളിലും കൃഷിക്കാരുടെ സംഗതികളിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ തരത്തിലാണ് പതിയുന്നത് എന്നുള്ളതു എടുത്തുകാണിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് അവയെപ്പററി ഇത്രയും പറയുവാനിടയായത്. അധഃകൃതസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി പതിനായിരം രൂപ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രണ്ടരക്കോടിരൂപാവരവുള്ള ഈ രാജ്യത്തെ അധഃകൃതരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ചേൎത്തിരിക്കുന്ന ഈ തുക എത്രയോ തുഛമാണെന്നുള്ളതു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ തുകയിൽനിന്നും നാലായിരം രൂപ ചിലവാക്കീട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണ് അധഃകൃതസംരക്ഷകന്റെ ശമ്പളത്തോളമുള്ള തുകയെങ്കിലും അധഃകൃതോന്നമനത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഗവണ്മെന്റു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വലത്തുകൈകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നതിനെ ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു തിരിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെതോന്നുന്നു കൃഷിക്കാരായ സാധുജനങ്ങളുടെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സംഗതികളെപ്പററി എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി: കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു ആ ഭാഗങ്ങളെ വിടുന്നു. ഇന്നു നാം എവിടെ നോക്കിയാലും ഗ്രാമോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണുവാൻ കഴിയും. ഏതു പരിഷ്കൃതഗവണ്മെന്റും ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി ധാരാളം പണം ചെലവുചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റി

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ൻെറ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയിൽ പതിഞ്ഞിട്ട് അതിലേക്കായി ഒരു കോടി രൂപാ കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യൻ പ്രാവിൻസുകളിലേയും പല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലേയും ഗവമ്മെൻറുകൾ അവരവരുടെ രാജ്യത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഈയിനത്തിൽ ധാരാളമായി പണം ചെലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലാകട്ടെ, ഗവമ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ ഈ സംഗതിയിൽ അശേഷം പതിഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഇത് ഒരിക്കലും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.

എൻെറ പല മാന്യസ്നേഹിതന്മാരും ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കയുണ്ടായി. ഞാൻ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടെല്ലാം യോജിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ൯൭ ലെ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം അനുസരിച്ചു ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു പ്രതിവർഷം ൧൬ ലക്ഷംരൂപയിൽ കുറയാതെ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ഗവമ്മെൻറു സമ്മതിച്ചു. അതിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞ ഒന്നുരണ്ടു വർഷങ്ങളായി വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു തുകയാണു കൊടുത്തുവരുന്നത്. ഇതും ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു നയമല്ല. ഞങ്ങൾക്കുതന്ന കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു ൧൨ ലക്ഷം രൂപായിൽ കൂടുതൽ ചെലവു വരുത്തിവച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ൧൪൦-ൽ അധികം മേജർ ദേവസ്വങ്ങളും ൩൪൦ ൽ അധികം മൈനർദേവസ്വങ്ങളും ൧൦൦൦-ൽ അധികം പെററി ദേവസ്വങ്ങളുമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ഇതിനുപുറമെ എത്രമാത്രം ദേവസ്വങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ഇതുവരെയും അറിയാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. മേജർദേവസ്വങ്ങളിൽ ഒന്നുപകുതിപോലും പരിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ല. മൈനർദേവസ്വങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങിയില്ല. പെററിദേവസ്വങ്ങളെപ്പററി ആലോചിച്ചിട്ടു പോലുമില്ല. ഈദേവസ്വങ്ങളെ എല്ലാം പരിഷ്കരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവയുടെ ചെലവു എവിടെ പോയി നിൽക്കുമെന്നു നിശ്ചയമില്ല. അതിനാൽ ദേവസ്വങ്ങളിൽ നിന്നു വല്ല മിച്ചവുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതു സംഭരിച്ചു വച്ചുകൊണ്ടു പിന്നീടു കൂടുതൽ ചെലവു വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ ദേവസ്വം പതിവു ആയിരമാണ്ടിനു മുൻപ് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു പറനെല്ലിനു നാലുപക്കവും ഒരു നാളികേരത്തിനു നാലുകാശും ആയിരിക്കും ദേവസ്വം പതിവിൽ കാണുക.

സാമ്പത്തികാധഃപതനം മൂർദ്ധന്യതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തും ഈ വിലക്കു ഈ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുകയില്ലെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. ഇങ്ങനെ ദേവസ്വം പരിഷ്കാരം കൂടുതൽ ചെലവു വരുത്തുമെന്നു അനുഭവം നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കൂടുതൽ ചെലവു വരുമ്പോൾ ഒരു പൈപോലും കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഗവർമെൻറു പറഞ്ഞേക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. അതിനാൽ കഴിഞ്ഞ ഒന്നുരണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിലേക്കു ൩൯ ലക്ഷം രൂപവീതം അടങ്ങത്തക്കവണ്ണമുള്ള സംഖ്യ നോക്കി ഗവർമെൻറു എടുത്തതുക മുഴുവനും തിര്യേ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണു എനിക്കു ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളതു്. ദേവസ്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് ൧൯൨൯ ഒക്ടോബർ ൨൫-ാം ഗവർമെൻറു പാസാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിൽ ദേവസ്വം വകക്കു ഗവർമെൻറു ഒരുകോടി രൂപായിൽ കുറയാതെ കൊടുക്കാനുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഇക്കൊല്ലം ഒരു പുതിയ പരിഷ്കാരം വരുത്തിക്കാണുന്നതു സന്തോഷകരംതന്നെ. അതായതു ആണ്ടുതോറും ഡയറക്ടരുടെ ശമ്പളംവകക്കു ചെലവു ചെയ്തുവന്നിരുന്നതു ഇരുപത്തായ്യായിരത്തിൽ ചില്വാനം രൂപയാണ്; ആയതുകയിൽനിന്നും കുറച്ചും, എന്നാൽ കാര്യക്ഷമതക്ക് ഹാനിക്രുടാതെയും ജോലിചെയ്യാൻ സർവീസിൽനിന്നും തന്നെ ഒരാളിനെ നിയമിച്ചതു അഭിനന്ദനീയമാകുന്നു. സർവ്വീസിലുള്ളവർക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകുക എന്നുള്ളതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ഭരണത്തിനു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബഡ്ജററിൽ കാണുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിനു യാതൊരു മാററവും വന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു യാതൊരു കാരണവശാലും ഫീസ് കൂട്ടരുതെന്നു മാത്രമല്ല, കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ വാങ്ങിച്ചുവന്നിരുന്ന ഫീസിൽനിന്നും ഒരു ശരിയായ ഭാഗം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കയും കൂടി ചെയ്യണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം.

പിന്നീടു ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പററിയും രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ ഇതിനെപ്പററി ഞാൻ സവിസ്തരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അതിൻെറ ഫലമായിട്ടോ എന്തോ ഇപ്പോൾ ഈ വകക്കു കുറെ രൂപാ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനുവേണ്ടി ഇവിടെ ൫൦ ലക്ഷം രൂപയോളമാണ് ചെലവുചെയ്തുവരുന്നതു്. എന്നാൽ ഡയറക്ടരുടെ ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളത്തോളം വരുന്ന തുകപോലും ഗ്രാൻറായി വായനശാലകൾക്കു നൽ

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതു പരിതാപകരമാണ്. ഇതാണ് ഞാൻ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിലും പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഏതായാലും ഒരു കുറഞ്ഞതുകയെങ്കിലും ഈ വകക്കായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ ഗവർമ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കയും, എന്നാൽ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഓരോ വായനശാലകളുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഒരുലക്ഷം രൂപായെങ്കിലും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനായി മാററിവയ്ക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

മലയാളം സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളെപ്പററിയും അല്പമായി എനിക്കു പറയുവാനുണ്ട്. എൻെറ സമീപത്തുള്ള പല പ്രൈമറിസ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളും വീഴാറായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ വന്നശേഷം മല്ലപ്പള്ളി പ്രൈമറിസ്കൂൾകെട്ടിടം താഴെവീണുപോയി എന്നും, ദൈവാധീനംകൊണ്ടു ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ മരിച്ചുപോയുള്ളു എന്നും പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കയുണ്ടായി

Mr. C. V. Chandrasekharan : Is the member aware that the school under reference is an aided school and not a departmental school?

Mr. M N Narayana Menon : അതങ്ങിനെ ആണെന്നിരുന്നാലും അനേകം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകൾ ഇതേ നിലയിൽ താഴെ വീഴാറായിരുപ്പുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഡയറക്ടരെ ചലഞ്ചു ചെയ്യുന്നു.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളാണിതെന്നു മെമ്പർക്കു അറിയാമോ?

Mr. M N. Narayana Menon : ആയിരിക്കാം. ഇനി ഒരഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കു ഒരു ലക്ഷം രൂപാവീതം മലയാളം സ്കൂൾകെട്ടിടങ്ങൾ നന്നാക്കാനായി ഗവർമ്മെൻറു മാററിവയ്ക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതു്.

ഇനി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി വേണം പറയുവാൻ. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളിൽ അധികംഭാഗവും കൃഷിക്കാരാണെന്നുവരികിലും, കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്തോളമുള്ള ഫലം ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടിവരുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഒരുപക്ഷേ മനസ്സിലാക്കീട്ടായിരിക്കാം, കൃഷി ബോർഡു് നടപ്പാക്കാൻ ഗവർമ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നതു്. ഈ ബോർഡിൻെറ പ്രവൎത്തനം ഞങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഏതായാലും ഈ സംഗതിയിലുള്ള ഗവർമ്മെൻറിൻെറ സദുദ്ദേശത്തെ അഭിനന്ദിക്കതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അനുകരിച്ചു ഒരു ബോർഡുണ്ടാക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ ജനങ്ങളെക്കൂടി രാജ്യഭരണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ കൊച്ചിയെപ്പററിക്കൂടി രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനേക്കാൾ കൊച്ചി ഗവണ്മെൻറു ജനപ്രതിനിധികളെ കൂടുതൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. കൊച്ചി തുറമുഖത്തെപ്പററി തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു ഇതുവരെ എന്തുചെയ്തു എന്നുള്ളതിനെപ്പററി ജനങ്ങളോടു പറയാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരവിശ്വാസം ഗവണ്മെൻറു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. കൊച്ചി ദിവാൻജിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നാണ് തുറമുഖകാര്യം ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അതുപോലെതന്നെ മൈസൂർ ദിവാൻജിയുടെപ്രസംഗത്തിൽനിന്നാണ് ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറേഷനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളവിവരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ധരിച്ചതു്. ഇങ്ങനെ ജനപ്രതിനിധികളെ വിശ്വാസമില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന ഗവണ്മെൻറിൻെറ പ്രവൃത്തികളെ ഒരിക്കലും അഭിനന്ദിയ്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏററവും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരു രാജ്യമാണിതെന്നു നമ്മുടെഗവണ്മെൻറു തന്നെ അഭിമാനിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ജനങ്ങളുടെ ആലോചനയോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു മുന്നോട്ടു പോയാൽ തീർച്ചയായും കൂടുതൽ വിജയമുണ്ടാകും.

വ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ കൂടുതൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അഭിനന്ദനീയംതന്നെയെന്നിരുന്നാലും ഗവണ്മെൻറു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള പല വ്യവസായങ്ങളും ഏതു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നുഎന്നും ഗവണ്മെൻറു കാര്യമായി ചിന്തിക്കണം. റബ്ബർഫാക്ടറിയിൽനിന്നും അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു അൻപതിനായിരംരൂപാ കിട്ടുമെന്നാണ് ബഡ്ജററിൽ കാണുന്ന പ്രതീക്ഷ. ജനങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അടുത്തയാണ്ടവസാനംവരെ നോക്കിയിരിക്കും. എന്നാൽ ഇതിൽ ഗവണ്മെൻറു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പ്രവർത്തിയ്ക്കണം എന്നാണ് ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

പൊതുമരാമത്തു ബഡ്ജററിനെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ, വാസ്തവത്തിൽ ഇതു തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഡ്ജററു തന്നെയോ അതോ തിരുവനന്തപുരം ബഡ്ജറേറാ എന്നുസംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ൯൫.൧൦ ലക്ഷം രൂപാ ഏതാണ്ടു ഒരുകോടിയോടടുത്ത ഒരു തുക പൊതുമരാമ

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ത്തുകൾക്ക തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറു ചെലവാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരാണ് അതിശയിക്കാതിരിക്കുക?

ഇതിനെപ്പററി ഒന്നുകൂടി ചിന്തിക്കാം. നൂതന റോഡുകൾക്കായി ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു ഒരുലക്ഷത്തിനാല്പത്തേഴായിരത്തിൽ ചില്വാനം രൂപയാണ്. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു, സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്തു, സാധുക്കൾക്കു രക്ഷനൽകാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അവർക്കു വേലകിട്ടത്തക്കവണ്ണവും സഞ്ചാരസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണവുമുള്ള ജോലികൾ നടത്തുകയാകുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതുക ആകെ ചിലവാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന തുകയുടെ തുച്ഛമായ ഒരംശംമാത്രമാണ്. ഇതിൽ അധികവും ചിലവാക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ റോഡുകൾ ഉള്ള ഭാഗത്താണ്. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇതിലേയ്ക്കായി അനുവദിക്കുന്ന തുക കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു. കോട്ടയം ഡിവിഷനിലേക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക ൧൬,൦൦൦ രൂപ മാത്രമാണ്. ഇവിടെ ഇരുപത്തിനാലു കൊല്ലം മുമ്പു ദിവാൻജിയായിരുന്ന സർ. പി. രാജഗോപാലാചാര്യർ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാഭാഗങ്ങളും സഞ്ചരിച്ചുകണ്ടശേഷം രാജ്യത്തു റോഡിൻെറ കുറവു മനസ്സിലാക്കി അതു ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കി അതനുസരിച്ച് മേലാൽ ജോലിചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ൧൧ റോഡുകൾ ആണ് പ്രധാനമായിട്ടെടുത്തത്. അവയിൽ ചിലതു ഇന്നും തീരാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവ കോട്ടയം ഡിവിഷനിലാണ്. ഇതിനെസംബന്ധിച്ച് ഒരു ശരിയായ വ്യവസ്ഥയില്ലാത്തതു നിമിത്തം രാജ്യത്തു ഒരുഭാഗത്തു ജനങ്ങൾ സഞ്ചാരസൌകര്യമില്ലാതെ വിഷമിക്കുമ്പോൾ സ്വാധീനബലമുള്ള മററുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ഗവൺമെൻറു നിർവഹിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ റോഡുബോർഡുള്ളതുപോലെ ഇവിടെയും ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു നിറുത്തിയിരിക്കയാണ്. അതിനാൽ ഒരു റോഡുബോർഡുണ്ടാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇതിലേക്കു പ്രത്യേകം ഒരു എൻജിനീയരെ നിയമിക്കുകയോ ചെയ്തു ജനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ റോഡുബോർഡും അതിലേക്കു എഞ്ചിനീയരും ഉണ്ട്. ആ എഞ്ചിനീയരുമായി ആലോചിച്ചു നമ്മുടെ റോഡു എഞ്ചിനീയർ ജോലി ചെയ്യണം.

ഇവിടെ പ്രധാനമായ പലപാലങ്ങളും തീരാനുണ്ട്. ആലുവാ പാലത്തിൻെറ ആവശ്യകതയെപ്പററി അധികമൊന്നും വിസ്തരിക്കേണ്ട ആ

വശ്യമില്ല. എന്നാൽ അതിനേക്കാളും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ചെറിയ പാലമാണ് തോട്ടപ്പള്ളിയിൽ തീരേണ്ടതു്. അതു തീർന്നാൽ കന്ന്യാകുമാരിമുതൽ കടലോരംവഴി രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ അറ്റത്തിവരെ സഞ്ചരിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള പലപ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികളും നിസ്സാരമായിട്ടുതിള്ളുന്നതു ഒരുസ്ഥിരമായ നയം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതിലേക്കു ഒരു എഞ്ചിനീയർ ആവശ്യംതന്നെ.

വടക്കൻ ഡിവിഷനിലെ സഞ്ചാരസൌകര്യത്തെപ്പററി പറയുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം കൊട്ടാരക്കരമുതൽ ആലുവാവരെയുള്ള റയിൽവേയുടെ ആവശ്യത്തെപ്പററിയും ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. സാമാനങ്ങളുടെ വിലക്കാവുകൊണ്ടും ചുരുങ്ങിയ കൂലിക്കു വേലക്കാരെ കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനാലും ഈ റയിൽവേപണി തുടങ്ങാൻ ഏററവും പററിയ അവസരം ഇതാണ്. വിശേഷിച്ചും കൊച്ചി തുറമുഖം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഈ റെയിൽവെസംഗതി നടപ്പാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ഉൾനാടുകളിലെ സാമാനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ജനങ്ങൾക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനും കൂടുതൽ സൌകര്യം കിട്ടുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല; അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെദിവസം മുഴുവനും ഈസഭ ഇതിലേക്കായി ചെലവാക്കി. ഇതിനുമുൻപു ഒരുദിവസം അസംബ്ളിയിലും ഇതിനെസംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദംനടന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിയന്ത്രണം വിടണമെന്നും മററും ചിലർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതു സംഘങ്ങൾ നന്നാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ ഒരു ഉദാഹരണം പറയുന്നതു ഒട്ടും അസ്ഥാനത്താകാൻ തരമില്ല. എൺപതിനായിരം രൂപായോളം പിരിച്ചെടുത്ത അദ്ധ്യാപകസംഘം ഇപ്പോൾ പിരിച്ചുവിടാനായി ഉത്തരവുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതു തെററാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ എന്തുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പ്രസിഡൻറായിരുന്നുകൂടാ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഡയറക്ടർ പ്രസിഡൻറായിരുന്നാൽ ഇതു പിരിച്ചുവിടണമെന്നുള്ള ആലോചനക്കിടവരികയില്ലായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പററി ഗവൺമെൻറു ഒന്നുകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണ്ടതരത്തിൽ സഹകരിക്കുന്നില്ലാ എന്നു സഹകരണഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധി

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കാരി പറയുന്നുണ്ടു്. അവർ ഏതു തരത്തിലാണു് സഹകരിക്കേണ്ടതു്? പ്രൈമറിസംഘങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും നന്നാക്കുന്നതിനും ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സൂപ്രവൈസിംഗ് യൂണിയനു നല്കിവന്നിരുന്ന ഗ്രാന്റു ൪,൦൦൦ രൂപയിൽനിന്നു ക്രമേണ കുറച്ചു കുറച്ചു ഈയാണ്ടിൽ ൩,൫൦൦ രൂപയാക്കിയിരിക്കയാണു്. അടുത്തവർഷം മൂവായിരം മാത്രം. ഇതു് ഒരിക്കലും ശരിയായ ഒരു നയമല്ല. ഗവൺമെൻറു പല സംഗതികളിലും അലസതാഭാവം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നുരണ്ടു സംഗതി ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെയുംപറ്റി വിമർശനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ൧൧൦൯-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു ഞങ്ങൾക്കു കാലേകൂട്ടി കിട്ടുന്നില്ല. ശരിയായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ൧൧൦൯-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു ൧൧൧൦ കർക്കടകം ൨൨-ാനു-യാണു് ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയതു്.

Mr. E. P. Varghese : കഴിഞ്ഞ കൌൺസിലിലെ പ്രൊസീഡിംഗ്സ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അതിനെപ്പറ്റിയാണു് ഞാൻ രണ്ടാമതു പറയുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതു്.

Mr. J. John Kattakayam : പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞാൽ നാലു ദിവസത്തിനകം അച്ചടിച്ചുതരണം എന്നു റൂൾ ഉണ്ടോ?

Mr. M. N Narayana Menon : എന്റെ സ്നേഹിതൻ എനിക്കു പറഞ്ഞ മറുപടിതന്നെയാണു് ഞാനും പറയുന്നതു്; അതായതു എന്റെ പരിമിതമായ സമയം എടുക്കരുതു്. (ചിരി)

ഈ കൌൺസിലിൽതന്നെ ഒരാഴ്ചക്കകം റിപ്പോർട്ടു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ കാര്യമോ ഇങ്ങനെ. ഇനി ഗവൺമെൻറിന്റെ കാര്യം നോക്കാം. വളരെനാൾ ഗവൺമെൻറു സർവീസിലിരുന്നു മരിച്ചുപോയ ആളുകളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും മററും ഗവൺമെൻറു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രാറ്റുവിററി ആറുമാസത്തിനകം കൊടുക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. എന്നാൽ രണ്ടുകൊല്ലമായിട്ടും കൊടുക്കാത്തതായ കേസുകൾ ഉള്ളതായിട്ടു് കാണുന്നു. ഗവൺമെൻറിന്റെ കാര്യംതന്നെ ഇങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപ്പററി പറയാനുണ്ടോ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai : (*Tovala* cum *Agastisvaram*) : Sir, whatever might be said of our financial policy the budget really marks a turning point. For the first time our Government have come forward with an open declaration of their financial policy and again for the first time they have accepted the principle that the capital and commercial undertakings must be met only from borrowed capital, and that the reserves belonging to the tax payers must be paid to them in the shape of social amenities and other nation-building activities.

Now, what is the financial policy that has been declared by our Government ? The Financial Secretary in his speech says that in the past our Government had been very conservative, cautious and timid and that now they could no longer continue to be like that. He says that the State has to enlarge its activities by embarking upon big capital and commercial undertakings. Before commenting upon this deviation in the financial policy of our Government, it is highly necessary for us to know exactly what our present financial position is.

In the first place, Sir, I beg to submit that the utmost possible limit of taxation has been reached even some years ago ; and the Government cannot dream of adding a single pie to the existing burden of taxes. On the other hand, this is a time when taxes have to be reduced considerably. Government cannot be unaware of the universal demand from the tax payer for such reduction of tax. Sir, the tax-payer is not able to pay the tax since his income has gone down very much and he has become very poor.

Sir, in spite of such accute economic distress, in spite of the utter inability of the tax-payer to pay the taxes, Government have been increasing their expenditure by leaps and bounds, as can be seen by a comparison of the figures for the year 1107, 1108 and and 1109.

			Lakhs.
In the year	1107,	the expenditure was	Rs. 218·9
...	1108	...	Rs. 217·91
...	1109	...	Rs. 240·04

Another remarkable feature of our finances has been the gradual and steady utilisation of our reserve fund. Here again, a perusal of the budgets for 1109 and 1110 will show that large amounts have been drawn from the reserve fund ; and, for 1111 also it is proposed to draw about Rs. 50 lakhs from the reserve fund.

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

Another noteworthy feature is the gradual increase of our liabilities and decrease of the balance.

			Lakhs.
In 1107, our liabilities amounted to		Rs.	235·96
1108,	,,	,,	268·06
1109,	,,	,,	191·33
In 1107, the closing balance was		,,	122·84
1108,	,,	,,	119·74
1109,	,,	,,	117·03

Sir, these figures clearly show that the distinctive feature of our finances during the last four or five years has been enormous increase in expenditure, enormous absorption of the reserve fund, enormous increase in liabilities and enormous decrease in the Government Balance Account. We see from the Financial Secretary's speech that at the end of 1111 the balance would be Rs. 90·35 lakhs. Sir, that is our financial position. Unquestionably, it is unsound and unstable. But Government do not seem to have realised the seriousness of the situation, as is made clear by their budgets for the years 1109, 1110 and 1111. Sir, the budget for 1109 showed a surplus. The same was the case in 1110 also. And, the budget for 1111 also, according to the Financial Secretary's speech, if the extraordinary items of expenditure are left out of account, is to end in a surplus. Sir, what is the meaning of a surplus budget? After all, was it really a surplus budget that we had in the year 1109 or in 1110? Does a surplus budget mean increase in annual expenditure, increase in liabilities, enormous drain from the reserve fund and substantial reduction in the Government balance account? In the circumstances, Sir, where is the justification in saying that we have been having a surplus budget?

I would like to draw the pointed attention of the Government to the very dangerous policy of drawing from the reserves. It is very unsound and unwise. It is a clear indication of poverty and financial instability. The absorption of the reserve fund can be justified only in one instance, Sir, namely, for granting relief to the agriculturists.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is it in the nature of a categorical imperative in political economy that the member advances that theory?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, Government themselves admit that the reserve fund with them belongs to the taxpayer. It is his money that has been collected and accumulated.

And, the majority of the tax-payers are agriculturists. It is therefore a question of absolute justice when I say that the reserve fund can be utilised only for the improvement of the irrigation facilities and other relief for agriculturists.

Sir, in preparing the budgets for 1109 and 1110, figures have been arrived at by providing for expenditure as under normal conditions without taking into account the abnormal economic position of the State and the utter inability of the tax-payer to pay tax. Such a method of preparing the budget is very unsound and will lead to further poverty of the people. Sir, the budget must be well balanced. The expenditure must be cut down in accordance with the unfavourable economic condition. It is only then that we can have a balanced budget. As a matter of fact, it is only a budget prepared on those lines that can be called a balanced budget.

Sir, I come from an agricultural tract after witnessing dire poverty and acute distress. People sitting here do not know the suffering in the villages in the agricultural districts.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Whom does the member refer to when he speaks of people sitting here?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, I am not referring to the honourable members of this House, either official or non-official; I am referring to people who live in the town of Trivandrum. They do not know the acute distress in the rural parts. Coming as I do from an agricultural tract, the present finanancial policy of our Government has given me a rude shock. When the bulk of the population, people who have been feeding the Government, are dying of starvation, Government are embarking upon very costly schemes for the beautification of the Trivandrum Town. Sir, as I have been harping ever since I became a member of this Council, Travancore is purely an agricultural country. Agriculture is our main industry. Agriculturists form the bulk of the population. Therefore the foremost concern of the Government ought to be the preservation of the agriculturists class. Instead of providing for any relief works for the agriculturists of the country, our Government are embarking upon costly schemes for the beautification of the capital.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask whether it does not add to the dignity and prestige of the State to improve its capital?

Mr. V. S. Arumukham Pillai; A State with a beautiful capital cannot be considered great if the bulk of its people are starving.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask whether the member has ever been to Mysore or Bangalore?

Mr. E. P. Varghese: Sir, before entering upon the budget proper, let me make a few observations about some subjects of general interest.

With regard to the recent proceedings on public service, I thank the Government for the communal classification they have adopted. It has at last dispelled the misgivings and fears of my community.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai (*Additional Head Sirkar Vakil*): Which is that community, please?

Mr. E. P. Varghese: Latin Catholic.

I also thank the Government for the Public Service Commissioner they have chosen. Thanks are also due to them for bringing about a change in the mode of recruitment to the public service which was till now following a line of hereditary succession.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Which is that office that goes by hereditary succession?

Mr. E. P. Varghese: The public service.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Has there been any office or appointment which has been the monopoly of a particular family?

Mr. E. P. Varghese: All departments have been more or less like that.

It is also a matter for congratulation that the Goverment have pronounced a verdict upon the appointments made by the various heads of departments. I think an examination of the appointments made by some of the heads of departments will more than justify such a censure. The very appointment of the Public Service Commissioner is a censure on the rather unjustifiable ways of the departmental heads.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether there is any guarantee that the Public Service Commissioner would not do that which has been levelled against the departments?

Mr. E. P. Varghese: That is what Gavernment hope.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: And what are the hopes

Mr. E. P. Varghese: I think that it will not be of much importance.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know whether he still persists in saying that the appointment of the Public Service Commissioner is a censure on the departmental heads?

Mr. E. P. Varghese : That is my opinion.

I think an undue importance has been given to that indefinable word 'efficiency' in the whole proceedings. This word 'efficiency' has rather loomed large in Travancore politics. It has been paraded as the be-all and end-all of Government. Sir, to me, it seems that it is a word which covers a multitude of sins. Much communal justice has been sacrificed at the altar of this bogey of efficiency.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Has the honourable member any other alternative to offer to the Government?

Mr. E. P. Varghese : Yes, the Public Service Committee Report.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether it is proper to pronounce an opinion on the Public Service Commissioner's report and the G. O. before the rules are out?

Mr. E. P. Varghese : I have not pronounced any verdict.

Mr. C. V Chandrasekharan : May I invite the attention of the Chair that the member is only just fixing his megaphone?

Mr. E. P. Varghese : The whole G. O. is rather oversalted with the idea of efficiency. Anyhow I must thank the Government for substituting the efficiency of marriage and birth by the efficiency test of a competitive examination. It seems as if the point at issue is efficiency of our present administration. As far as I can understand, the contention or the agitation has been for better representation of the various important communities of the State in the public service. But what has been done is.......

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : May I know the test of importance of a community?

Mr. E. P. Varghese : The test of importance of a community is its numerical strength. To me efficiency in public service must mean——

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Does the member refer only to some sort of manual labour or intellectual work.

Mr. E. P. Varghese : Numerical strength does not mean manual labour or any other thing. The question is irrelevant.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : I am afraid the member is usurping the power of the Chair,

Mr. E. P. Varghese: Sir, to me it seems that efficiency in public service, above all, means character. I may be permitted to cite one or two instances of that character which we have come across in some of our present officers. Sir, it has become more or less a common practice of an officer to have what is known as the official age which is always much less than the real age. There have been instances of having the official age less than the real age; varying from 2 to 5 years less than the real age. Sir, instances have been brought to the notice of Government—I do not want to mention the names—and if only Government picked up one or two such cases, institute a thorough enquiry into them and punish the delinquents, the evil would have been eradicated. I know instances when pages of the baptismal register have been torn off in order to prevent the detection of the correct age—I do not want to mention the name of the individual.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the member aware that that virtue cannot be claimed by Christians alone?

Mr. E. P. Varghese: I do understand why? If Government have found it just and fair to have rotation of appointments in respect of the lower grades of service, I do not see any reason why that principle of rotation and reservation should have been abandoned in the case of the higher grades of service. Sir, the question of appointment is not a mere question of careers. Permit me to quote in this connection the words of the late Mr. Ghokale:—

> ' When all positions of power and of official trust and responsibility are the virtual monopoly of a class those who are outside that class are constantly weighted down with a sense of their inferior position and the tallest of them have no option but to bend that the exigencies of the situation may be satisfied."

What we ask for is only a legitimate share in the administration of the country, a share equal to that of any other class and nothing more or less, a share in those positions of power and trust, not merely as the hewers of wood and the drawers of water. As far as my community is concerned we are nowhere. Perhaps some honourable member might question the aptitude of my community for higher services. Well, Sir, is it true to experience? Have we been tested and found wanting? Was Mr. Watts second to any Dewan who administered the State? Has not Mr. Muthunayagom Pillai enjoyed a reputation for integrity and impartiality second to that of none?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether these grounds of complaints still exist after the appointment of the Public Service Commission?

Mr. E. P. Varghese: Before the rules come in we are under the existing order of things and the appointments are still going on as they were before.

Mr. M. Govindan (Nominated): May I know whether it is the member's view that the rules as laid down in the proceedings are not enough?

Mr. E. P. Varghese: Yes; a lot has to be modified especially as regards the higher grades of services.

Sir, I might say that whenever we have been tried in higher grades of services we have been found the most efficient.

Mr V. S. Arumukham Pillai: May I know whether Mr. Muthunayagom Pillai belongs to his community?

Mr. E. P. Varghese: Yes, he is a Latin Christian.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether he is not a Vellala?

Mr. E. P. Varghese: No, no. He is a Latin Christian.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether there is any recognition of the two communities, that is, Vellala and Latin Christians?

Mr. E. P. Varghese: No, not in the communal classification. I do not find such a division.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the member is satisfied with the arrangements in regard to the lowest grade of service?

Mr. E. P. Varghese: I have not yet come to that point. That I will answer. It has been said that the communal question is the creation of one of the former Dewans. I think the fault may be allowed to lie at our own doors, Some honourable member has been complaining that the public service should not be made a museum of castes. If the country is a museum of castes why should it not be reflected in its administration? There will be no harm done to efficiency by the admission of unrepresented communities into the higher grades.

Now, Sir, as regards the budget proper. A deficit budget by itself is not a matter for congratulation. And as the Financial Secretary himself has said, but for certain extraordinary and non-recurring items of expenditure this year's budget is expected to end in a revenue surplus of 4 lakhs of rupees. Sir, in these days of unprecedented economic depression what strikes one at the very mention of the words *deficit budget* is that there is going to be a large remission of taxes, both direct and indirect, to the people and as a consequence of that there has been a fall in the revenues of the Government. But I find on a study of the budget that no such measures of relief are granted to the agricultural population of this

[Mr. E. P. Varghese.]

country. Even the small relief by way of remission of land revenue, and reduction of school fees which were granted last year are taken away in this year's budget, in spite of the fact that even with these remissions, the current year is expected to end with a surplus of nearly half a lakh of rupees. In the face of the severe economic depression, Government should have made ample provisions for relief of the rural population. Let us realise that the luxuries and conveniences of life that the residents in towns enjoy are dependent upon an industrious rural population. If you allow the agriculture to be ruined, you may take it for granted that you kill the goose that lays the golden eggs for you. To leave the agriculturist to the tender mercies of nature which of late has been rather unkind and to allow him to shift for himself spell certain disaster. It is from an agrarian population thus exhausted and broken that the Financial Secretary expects to realise 8·6 lakhs of rupees of income in excess of the current year's. Sir, I think, the Financial Secretary is unreasonably optimistic when he expects to realise 3 lakhs of rupees from the land revenue itself in excess of the current year's.

Mr. Hajee Hassan Sacoob Sait: അടുത്തവർഷത്തെ ബഡ്ജററ്വരവിൽ കൂടുതൽചിലവു കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പല കാരണങ്ങളാലും വളരെ അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികളെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ആദായകരമായിത്തീരുന്നതിനു വേണ്ട മാറ്റങ്ങളിൽകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. വിദേശത്തുനിന്നും വരുന്ന സാധനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ വിലയിലും ഗുണത്തിലും വളരെ ആകർഷണീയമായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയേണ്ടതാണ്.

ഈ രാജ്യത്തു ടെലിഫോൺ സർവ്വീസ്പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒരു എക്സ്ചെയിഞ്ച് ആഫീസു കായംകുളത്തു് സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. ആലപ്പുഴ, ചെങ്കോട്ട, നാഗരുകോവിൽ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ ശുദ്ധജലവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വളരെ നല്ലതുതന്നെയാണ്.

സ്റ്റാംഫീസിനത്തിലുള്ള അടുത്തകൊല്ലത്തെ വരവു വർദ്ധിക്കുമെന്നു ബഡ്ജററിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടതു് ഇപ്പോൾചെയ്തുവരുന്ന ഫീസ് സൌജന്യം അടുത്തവർഷത്തി

ൽ ചെയ്യുകയില്ല എന്നാണ്. അതു വളരെ സങ്കടകരമെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇടുക്കിജലപാതത്തിൽനിന്നും ആദായകരമായി വിദ്യുച്ഛക്തി ഉണ്ടാക്കാമോ എന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : I hope, I may be failing in my duty if I do not thank the Government for the attitude they have taken very recently towards the unrepresented communities in the matter of appointments in public service. I particularly thank the Government for having appointed one more head of a department from my community and one more Judge of the High Court from the Christian community. Thus out of seven judges of the honorable High Court now three are Syrian Christians. The Chief Justice is a Christian and the Head of the Administration is also from the unrepresented community. Sir, as such I have very great pleasure to acknowledge that the agitation that has been going on for the last 3 years about representation in the legislature and public service has been taken notice of and heeded to by Government promptly.

Regarding recruitment to public service, the appointment of a Public Service Commissioner is a very wise step. But Government should seriously consider in this connection about the desirability of appointing an advisory board to the Commissioner to help him in the discharge of his duties.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I tell the member that the members of the Committee did not themselves fight for communal representation inside the Committee ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : I am very sorry my friend is labouring under a misconception about the functions of the Public Service Commissioner. He has to perform his duties according to the rules laid down by Government. When I speak of the necessity of appointing an advisory board, I am to be understood that such a board has only to scrutinise the work of the Public Service Commissioner.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : If there are definite rules relating to the work of the Public Service Commissioner what is the necessity for an advisory committee ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : The advisory board ought to be there to scrutinise the selection of candidates and verifying the appointments made by the Public Service Commissioner so as not to give room for complaints from representatives of the people against mistakes and errors that may occur due to over sight.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether he proposes a scrutinising board or an advisory board ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : He may take it in any light. My point is that there should be a board consisting of non-official representatives of considerable communities to scrutinise and verify the appointments made by the Commissioner. Sir, the present Commissioner is alright and I have not got the least doubt about the efficiency and integrity of Dr. Nokes. I admit he is the best officer available for the purpose at present.

Mr. Tariatu Kunjitomman : മൈസൂരിലുള്ള പബ്ലിക്ക സർവ്വീസ് റിക്രൂട്ട്മെൻറിനെസംബന്ധിച്ച ഒരു ബോർഡ് ഉള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : അറിയാം. എന്നിരുന്നാലും മൈസൂരിലുള്ള ആദർശത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇവിടെയുള്ളതിനെ നാം സ്വീകരിച്ച ആദർശാർഹന്മാരായി തീരുന്നതാണ നല്ലത്.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതുകൊണ്ട വേണ്ടെന്നാണോ പറയുന്നത്?

Mr. Komilezhathu Sankaran : എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണോ അഭിപ്രായം?

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഞാൻ മൈസൂരിൽ പോയിട്ടില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഒരു ചോദ്യം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത് അവസാനത്തിൽ ആയാൽകൊള്ളാം.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether the advisory board can sit in judgment over the orders of the Public Service Commissioner ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : Sir, I have said enough about the Public Service Commissioner and if my friend is not capable of understanding them I can only sympathise with him.

With regard to the classification of communities I am of opinion that there should be only as few communal divisions as possible. In that respect we should adopt the model of the Madras Government. In Madras they have got only two divisions among Hindus *i. e.*, the Brahmin and the Non-Brahmin. Likewise, in Travancore

there should be only two divisions, the caste Hindus and the non-caste Hindus. The caste Hindus here take the same position as the Brahmins and the non-caste Hindus, that of the non-Brahmins in Madras. So there need be only two divisions among the Hindus.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Why not two divisions—Tamil-speaking people and Malayalam-speaking people?

Mr. Komilezhathu Sankaran: We are not concerned with the linguistic divisions here; but we are at communal divisions.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: What is the difference between the caste Hindu and the non-caste Hindu?

Mr. Komilezhathu Sankaran: If the member can refer to the pages of the Census Report he will be able to find out the difference there. So far as my experience goes, I can see only two divisions among Christians, *i. e.*, the Syrian and the non-Syrian Christians. Between Roman Catholics and other denominations of the Christian community there can be intermarriages if they are Syrians and there cannot be any such matrimonial alliances among Syrians and non-Syrians. As far as I know there are inter-marriages between the various sections of the Syrian Christian community, whether they belong to the Syriac Rite or Jacobite or Marthoma or C. M. S. or any other section of the Christian community. So there ought to be only two divisions among Christians. In the Administration Report it is stated thus:—"while the denominations of Christians including the ancient Syrians". They refer to the *ancient* Syrians. When they speak so highly and conspicuously of the Syrian community, why cannot they recognise that community for classification so far as recruitment to public service also is concerned? Nobody can at any time become a Syrian Christian, in the same way as a non-caste Hindu can never hope to become a caste Hindu. Among Moslems I would have advocated two divisions, the Saits and others. But when I consulted some leaders among Moslems they said that there should not be any division among Mahomedans and that they wanted unity. Summing up, my opinion in regard to the classification of communities is that there should be two divisions among Hindus, caste-Hindus and non-caste Hindus; two divisions among Christians, the Syrians and the non-Syrians and one among the Mahomedans and let them have its benefit.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: If an Ezhava embraces the Christian religion will he be a Christian or an Ezhava for the purpose of this classification?

Mr. Komilezhathu Sankaran: The Law Member knows that better.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I want to know whether he will be treated as an Ezhava or a Christian.

Mr. Komilezhathu Sankaran : That is a point to be considered by a judicial tribunal in the light of the Travancore Christian Succession Regulation.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I want to know how he should be treated for purposes of recruitment ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : I am at a loss to know why the Law Member is very particular of driving me away from my point. Naturally he should be treated as a non-Syrian Christian.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know whether conversion entails loss of right to property ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : Sir, I am not here to discuss the pros and cons of the result of conversion.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : May I ask the member whether an Ezhava who renounces the Hindu religion should continue to be treated as an Ezhavá for purposes of recruitment ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : There was recently a decision in Cochin in connection with Ankroth Mannadiar case that a Nair who is married to a Scot-Christian lady loses his caste even if he continues to be a Nair.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I am asking only with reference to recruitment to the public service.

Mr. Komilezhathu Sankaran : If I may venture to give my personal opinion in the matter I am of the view that a married woman of any caste who is converted to the Christian community, should not be classified as a separate caste among them so as to swell their already numerous denominations. Sir, in this connection I am reminded of the case of my friend, Mr. Aiyyappan, who stood as a candidate very recently for the Ezhava electorate of the Cochin Legislative Council. His candidature was questioned on the ground that he was a Budhist. Mr. Aiyappan maintained that he continued to be an Ezhava even though he is a Budhist by faith and Hindu by religion. But it was decided that an Ezhava is always a Hindu and never a Budhist and as such Mr. Aiyappan who is an Ezhava must necessarily be a Hindu. If he had persisted in saying that he was a Budhist by religion and not a Hindu perhaps the decision would have been different. So then what I say is that when a person says that he is an Ezhava it naturally means that he wishes to be a Hindu Ezhava and nobody else.

Then regarding the details of the recruitment to the public service, Government are framing rules, and I think there may not be much difference of opinion about that. I believe the G. O. on recruitment is a least objectionable order and I don't want to say more about that.

Another point I wish to refer to now is about the much talked of Hindu Devaswoms. Sir, in my budget speech in 1108, when I was referring to that subject Devaswoms, I was stopped for want of time. So I wish to refer to that now. It has been repeatedly stated in the Administration Reports that "the Hindu Religion is the religion of the Ruling family and is the predominant religion in the State". But I may say that, in spite of that and in spite of the fact that Hindus are holding very high offices in the Government, the State is consciously or unconsciously losing gradually its Hindu character. I am mentioning this simply to bring to the notice of the House that the Temple Entry Committee Report has not been placed before the House for discussion. Government fear that if that report were placed before the legislature for discussion, 99 per cent. of the members would speak in favour of temple entry and Government would be forced to give temple entry to all Hindus. All that I can say is that the attitude of the Government is very unsympathetic in this matter. I do not know how they can boast themselves as doing a lot to unrepresented communities when in reality they do not care at all about the religious aspects and needs of those communities. Out of thirty-one lakhs of Hindus in the State nearly twenty lakhs are non-caste Hindus. Missionaries are going about to exploit the situation. They ask us to join their Christian religion. Many are handicapped and thus the Christian fold is increasing to an undesirable extent. The result was apparent during the last Census. There you will find a very high percentage of increase among Christians. Now that is surely due to unnatural process. I appeal to the caste Hindu members of this House to view the conditions of non-caste Hindus more sympathetically so that there may not be any further defections from Hinduism.

When we speak so highly of Hindu religion it is our right and privilege to vindicate its prestige and predominance. If you caste-Hindu officials and non-officials are not capable of keeping the prestige and dignity of our Hindu State intact, I may ask both official and non-official friends to surrender all their powers and privilege to us non-caste Hindus who are capable of maintaining them for the sake of Hindu religion. It is known to one and all that religion has its proper place and has to be kept in its proper place. May I be permitted to cite an instance as to how the sentiments of the religion are affected.

[Mr. Komilezhathu Sankaran.]

Recently Sir, His Highness the Maha Raja of Cochin visited our State which is a true Hindu State. His Highness was astonished to find, I am told, that in this State, New Moon day was declared as a working day to educational institutions where young and tender minds have to be trained and moulded. If this is the state of affairs, I do not know how the caste-Hindu officials are going to care for the Hindu religion. I may repeat Sir, if they are incompetent, let them surrender their powers to us non-caste Hindus and we will see to it.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : സർ, ബഡ്ജററ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കാനുണ്ടു്. അതായതു സ്റ്റേററു ലൈബ്രറി സിസ്റ്റം നടപ്പാക്കുക, വഞ്ചിയൂർ സ്കൂളിൽ മരം, കണ്ണാടി, ലോഹങ്ങൾ മുതലായവയിൽ കൈത്തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനു അഭ്യസിപ്പിക്കുക, അക്കൌണ്ടൻസി, ബുക്കുകീപ്പിങ്ങ് മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുക, കാർഷികബോർഡ് ഏർപ്പെടുത്തുക, കരിമ്പുതോട്ടം ഏർപ്പെടുത്തുക, നാഗർകോവിൽ, ചെങ്കോട്ട ആലപ്പുഴ എന്നീ മുനിസിപ്പാലിററികളിൽ ജലവിതരണപദ്ധതി നടപ്പാക്കുക, റബ്ബർ, ക്ലേപോർസ്‌ലെയിൻ എന്നീ വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പാക്കുക, പള്ളിവാസൽ ഹൈഡ്രോഎലക്ട്രിക്കു പദ്ധതിക്കു കൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കുക എന്നീ പൊതുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾക്കും വ്യവസായീകരണത്തിനും വമ്പിച്ച തുകകൾ ഉദാരമായി ചിലവാക്കുന്നതിനെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു. ഇനി മററുവശത്തെക്കു ഒന്നുകടക്കാം. അവിടെ ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കുവാൻ ഒന്നുംതന്നെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററു അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമാണ്.

"I shall now pass on to the budget of the coming year. The economic depression which has been correctly described as unprecedented alike in its extent, its duration and its intensity still persists".

അതിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ ജനുവരിമാസത്തിലെ നിയമസഭകളുടെ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിൽ ദിവാൻജിഅവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ഭാഗത്തിൻെറ തർജ്ജിമ ഞാൻ ഇവിടെ വായിക്കാം.

"നമുക്കു യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത വിവിധങ്ങളായ കാരണങ്ങളാൽ രാജ്യത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയാണ് ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ എത്രയും മുന്നിട്ടുനിന്നിരുന്നതെന്ന വിവരം ഞാൻ മറച്ചുവക്കുന്നില്ല. ലോകത്തിലെ മററുരാജ്യങ്ങളെ

പ്പോലെ തിരുവിതാംകൂറും ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിന്റെ ക്രൂരമായ പിടിയിൽ പെട്ടുകയുണ്ടായി."

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : ഇതാരു തർജ്ജിമചെയ്തതാണ്.

Mr A. N. Visvanatha Pillai : ഇതു അന്നത്തെ പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നതാണ്.

"ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനമാകട്ടെ അതിന്റെ കാലദൈർഘ്യം കൊണ്ടും, കാഠിന്യംകൊണ്ടും, വിവിധരാജ്യങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മാററങ്ങൾകൊണ്ടും ചരിത്രത്തിൽ നിസ്തുല്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുള്ള ദുരിതം നമ്മുടേതുപോലുള്ള കർഷകരാജ്യങ്ങളിലാണ് വ്യാവസായികരാജ്യങ്ങളിലേതിനെക്കാൾ കൂടുതലായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതു. കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവ് ഉലോം കൂടുതലായതിനാൽ കർഷകർ ചെലവഴിക്കുന്ന പണത്തിനും, സമയത്തിനും, വേലയ്ക്കും യാതൊന്നും പ്രതിഫലം കിട്ടാതെയായിരിക്കുന്നു. ഇതോടുകൂടിത്തന്നെ നമുക്കു പ്രകൃതിയുടെ വികൃതികളെയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കാലവർഷങ്ങളും യഥാകാലം ഉണ്ടാവാത്തതിനാൽ സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ ഇരുളടഞ്ഞതായിത്തീർന്നു. ചില താലൂക്കുകളിൽ ഗണ്യമായ വിസ്തീർണ്ണതയിൽ കൃഷി നിശ്ശേഷം പിഴച്ചുപോയെന്നും മററു പല താലൂക്കുകളിലും കൃഷി കുറെ കുറെ പിഴച്ചുപോയെന്നും ഗവൺമെൻറു അറിയുന്നുണ്ട്. മഴയില്ലാത്തതിനാൽ തെങ്ങ്, കുരുമുളക്, മരച്ചീനി, ഇഞ്ചി എന്നീ കൃഷികൾക്കു ഗണ്യമായ ദോഷം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു കോതയാർപദ്ധതിയിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞതിനാൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലസ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷികൾക്കു കൂടുതൽ വൈഷമ്യമുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തായാലും ദേവികുളംഡിവിഷനിലെ തേയില, ഏലം എന്നിവയുടെ കൃഷിക്കു മഴയുടെ അഭാവംനിമിത്തം വലിയ ദോഷമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുകാണുന്നതിൽ ആശ്വാസമുണ്ട്. ഗവൺമെൻറു ഈ സ്ഥിതിഗതികളെ ഉൽകണ്ഠയോടും അനുഭാവത്തോടുംകൂടിയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നും പരിതസ്ഥിതികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നിടത്തോളം കൃഷികർക്കു വേണ്ട ദുരിതനിവാരണവും സഹായവും നൽകുവാൻ ഗവൺമെൻറു മടികാണിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാക്ക് ഉറപ്പു നൽകിക്കൊള്ളുന്നു."

ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കുശേഷം ആദ്യമായിട്ടു അവതരിപ്പിച്ച ബഡ്ജററു ഇതാണ്. ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയുടെ ഇത്തവണത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇവിടത്തെ അധഃപ്പതനത്തെപ്പററി ഒരക്ഷരം പോലും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ജനുവരിയിൽ ദിവാൻജി നിയമസഭകളുടെ സംയു

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

ന്തസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ ക്ഷാമമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ഏററവും വിനീതനായി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആ വസ്തുത പ്രസംഗത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തും അദ്ദേഹം തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അതു് താനേ വെളിയിൽ വന്നുപോയി. തിരുവനന്തപുരം വാട്ടർവർക്സിനെപ്പററി ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രിട്ടറിയുടെ പ്രസംഗം ൫൬-ാം പുറം ൨൪-ാം പാരാവിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "The Town water supply has been commenced and it was found to be of immense relief to the people during the unusual drought of this year".

ഇതെന്തിനെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്? തിരുവനന്തപുരം ടൌണിൽമാത്രമാണോ മഴയില്ലാതിരുന്നതെന്നും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുവീണ്ടും ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും ഇപ്രകാരം വളരെ വിഷമകരമായ ഒരവസ്ഥയിൽ-അധഃപ്പതനത്തിൽ-കൂടി കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറി ഇപ്രകാരം ഒരു ബഡ്ജററു കൊണ്ടുവന്നതു എങ്ങനെയാണെന്നു അതിശയിക്കയല്ലാതെ തരമില്ല. കരക്കടിസ്ഥിതിയ്ക്കായിട്ടുള്ള വസ്തുലേലപരസ്യംനിമിത്തം സൎക്കാരിന്റെ ഭാരവും വിന്നവും ഓരോ ആണ്ടു കഴിയുംതോറും കൂടിക്കൂടിയാണുവരുന്നതു്. എന്നിട്ടും ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രിട്ടറി ലാൻറു റവന്യൂവിൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ൩-ലക്ഷം രൂപാ അധികംകിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം അൎത്ഥം എന്താണു്? ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ട മാംസം ഒരു റാത്തലും ഒരു കുറവും കൂടാതെ തന്നുകൊള്ളണമെന്നല്ലേ?

സർ, കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഗവണ്മെൻറു ഭൂനികുതിയിൽ ൫൰ ശതമാനം കുറയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതുതന്നെയും ജനപ്രതിനിധികാൾ രണ്ടു നിയമസഭകൾ മുഖേന ഗവണ്മെൻറിനെ നല്ലവണ്ണം ഉൽബോധിപ്പിച്ചതിനു ശേഷമാണു്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയെ നോക്കുക. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുബഡ്ജററും ൫൰ ശതമാനം നികുതി കുറച്ചാണു അവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതു്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഇപ്രകാരം നാണിച്ചു നാണിച്ചുമുന്നോട്ടു വരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു കൃഷിക്കാരുടെ ഇന്നത്തെ നിലയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് അവർ എന്തുകൊണ്ടു് ധൈര്യമായി മുന്നോട്ടുവരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കൊററായിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടായി; ഇവിടെ അതുണ്ടായില്ലെന്നൊരു വ്യത്യാസമെയൊള്ളു. ആപൽക്കാലത്തെ അത്യുൽക്കണ്ഠയോടെ ജീവിച്ചുപോരുന്ന കർഷക

ലക്ഷത്തിനു അല്പമൊരാശ്വാസമെങ്കിലും തോന്നത്തക്ക ഒരു സാന്ത്വന വാക്കെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന ആശയിൽ ഞാൻ ഈ ബഡ്ജററിന്റെ പുറങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി മറിച്ചു, യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. കർഷകജനങ്ങൾക്കു ഇതു തീരെ നിരാശാജനകമായ ഒരു ബഡ്ജററാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലൊ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള മററു പട്ടണങ്ങളിലോ, ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണികളും വർത്തകന്മാരും വ്യവസായനേതാക്കന്മാരും അധിവസിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിലോ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ലവലേശം—നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ നിഴൽപോലും— കാണുകയില്ല. പട്ടണങ്ങളെ ദേവലോകമാക്കുന്നതിൽ എനിക്കസൂയയില്ല. എന്നാൽ ഗ്രാമീണരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയെ കണ്ടഭാവം പോലും നടിക്കാതെയിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയത്തെപ്പററി പരിതപിക്കയാണു് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്.

മഹാത്മജി തുടങ്ങിയുള്ള ഇന്നത്തെ വലിയ ചിന്തകന്മാരും നേതാക്കന്മാരും "തിരിച്ചു് ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു്" എന്നു് ഉച്ചൈസ്തരം ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ, തിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകരുടെ ദുരിതനിവാരണത്തിനു എത്രപണം നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ എത്രപണം ചിലവാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ യാതൊന്നും തന്നെ ഈ ബഡ്ജററിൽ പറഞ്ഞുകാണാത്തതു് പരിതാപകരം തന്നെ. നാട്ടിന്റെ സ്ഥിതി ദയനീയമാണു്. നാട്ടു് ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ്ടുകിടക്കുന്നു. അതിനു ഉല്പന്നങ്ങളുടെ കുറവു, അവയുടെ വിലക്കുറവു്, ഭൂമിയുടെ വിലക്കുറവു്, ഭൂനികുതിയൊഴിച്ചുള്ള പരോക്ഷമായ നികുതികളുടെ വർദ്ധന, അതിവൃഷ്ടി, അനാവൃഷ്ടി, കൃഷിപ്പിഴ, വസന്ത തുടങ്ങി പലകാരണങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനു് ഈ ബഡ്ജററിൽ പ്രതിവിധി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടു ഏററവും ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിനെല്ലാം മീതെയാണു് കർഷകരുടെ ഋണബാദ്ധ്യത. അതു കുറയാതെ ഭൂനികുതി പിരിയുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. സർ പ്രഭാശങ്കർ പട്ടാണി ഭവനഗരത്തിൽ കർഷകരുടെ ഋണബാദ്ധ്യത കുറച്ചശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഫലത്തെപ്പററി ഇവിടത്തെ കോവാപ്പറേററീവ് എൻക്വയറികമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൽ നവ ൪ ം നവ ൮ ം വശങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അതു രണ്ടുഭാഗവും ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

"Redemption results in easier and better recoveries of revenue. The whole redemption of the peasantry has resulted in better and easier recoveries of land revenue". (page 324). "For, apart from the experiment creating a debt-free and contended peasantry, it results in better and easier recovery of land revenue, which would not otherwise be the case in these days of abnormally low prices" (page 328).

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

സർ, കർഷകനോടു കാണിക്കുന്ന ഈ ഒട്ടകപ്പക്ഷിനയം (ostrich policy) എത്രകാലം തുടരുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനോട് ചോദിക്കുന്നു.

എനിക്കു പറയുവാനുള്ള മറ്റൊരു സംഗതി, ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിനു കൊല്ലംതോറും അനുവദിച്ചുവരുന്ന സംഖ്യ തീരെ മതിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ൨൭ കോടി രൂപയുടെ (മിനിമമാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്) കടമുണ്ടെന്നു പലകമ്മിററിക്കാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പ്രതിവർഷം നാലുലക്ഷം രൂപാവീതം മാത്രം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, കർഷകരുടെ ൨൭ കോടി രൂപയുടെ കടം എന്നാണ് തീരുവാൻ പോകുന്നതു്. ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിലെ പലിശയും മൂന്നു ശതമാനമായി കുറയ്ക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്.

ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള സ്റ്റാൻഡാർഡൈസേഷനനുസരിച്ചു പത്തുവർഷംകൊണ്ടു ശമ്പളച്ചിലവു കുറയുമെന്നാണ് ഗവൺമെൻറു പറയുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു റിഡക്ഷനല്ല ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. നേരമറിച്ച്, വമ്പിച്ച ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മാസപ്പടിയിൽനിന്നും ഗണ്യമായ ഒരു തുക കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് നിയമസഭയുടെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. കീഴ്ജീവനക്കാരുടെ അതൃപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രം പര്യാപ്തമായ ഈ റിപ്പോർട്ടു തള്ളിക്കളഞ്ഞു ശരിയായ ഒരു തുക വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ കുറയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്, ജനപ്രതിനിധികളെ ഗവൺമെൻറു അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനെപ്പററിയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ എല്ലാം രഹസ്യമാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്കാകട്ടെ, ഒരു ഗവൺമെൻറിനാകട്ടെ ഇത്രവളരെ രഹസ്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ല; കൊച്ചിൻ ഹാർബർ കാര്യം രഹസ്യം, ഫെഡറേഷൻ കാര്യം രഹസ്യം, നോക്സ്റിപ്പോർട്ട് രഹസ്യം, മതാമ്മൻ റിപ്പോർട്ടു രഹസ്യം എന്നുവേണ്ടാ സകലതും രഹസ്യമാണ്. സർ ഷൺമുഖംചെട്ടി കൊച്ചീനിയമസഭയുടെ ബഡ്ജററ് സമ്മേളനത്തിൽ പലകാര്യങ്ങളും തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനപ്രതിനിധികളുടെ പിൻതുണയുണ്ടെങ്കിൽ കൊച്ചിൻഹാർബർ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടവാദം നടത്തുന്നതിനും മററും അതു് ഗണ്യമായ സഹായമായിരിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. കൊച്ചീത്തുറമുഖത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരുവി

നാംക്രർജനത്തി ന്നും ഇരുട്ടിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്താണ് അവിടെ നടക്കുന്നതെന്നു ഗവണ്മെൻറു ജനങ്ങളെ ഇതുവരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. എത്ര പണം നമുക്കു കിട്ടാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്, എന്നു ചോദിച്ചാൽ ചിലർ അതു fixed amount ആണെന്നും, ചിലർ പല ലക്ഷമോ മററോ ആണെന്നും പലവിധം പറയും.

Mr. Komilezhathu Sankaran : തുറമുഖകാര്യത്തെപ്പററിയുള്ള ഡേവിഡ്സൺകമ്മിററി എന്താണ് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ആ റിപ്പോർട്ടാണ് ഇപ്പോഴും എൻെറ മുമ്പിലിരിക്കുന്നതു്. ഫെഡറേഷൻ വരുന്നകാലത്തു കൊച്ചിൻ ഹാർബർ ഫെഡറൽ ഗവണ്മെണ്ട് എടുക്കണമെന്നാണ് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : തിരുവിതാംകൂറിലെ അവകാശം ബ്രിട്ടീഷ്ഗവണ്മെൻറു വാങ്ങിക്കണമെന്നു വല്ലതും അതിൽ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഫെഡറേഷൻ വരുമ്പോൾ കൊച്ചിക്കും തിരുവിതാംകൂറിനും പണം കൊടുത്തിട്ടു കൊച്ചിൻഹാർബർ ഫെഡറൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു എടുക്കണമെന്നാണ് ഡേവിഡ്സൺകമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൽ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

തുറമുഖത്തിൽനിന്നുള്ള ആദായം കൊച്ചിയ്ക്കു് നന്ന ലക്ഷം രൂപാവരെ മൂന്നിൽ ഒന്നും അതിനുമേലുള്ള ആദായത്തിൻെറ പത്തു ശതമാനവും കൊടുക്കണമെന്നും തിരുവിതാംകൂറിന് രണ്ടു ലക്ഷം രൂപാവരെ മൂന്നിൽ ഒന്നും അതിനുശേഷം നന്ന ലക്ഷം രൂപയാകുന്നതുവരെയുള്ള കൂട്ടത്തിന് യാതൊരു ശതമാനവും കിട്ടുന്നില്ലെന്നും നന്ന ലക്ഷത്തിൽ കവിയുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൻെറ നു ശതമാനം കിട്ടത്തക്കവണ്ണവുമാണ് താല്ക്കാലിക വ്യവസ്ഥയെന്നറിയുന്നു. ഇപ്രകാരം പലകാര്യങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവർ ഇരുട്ടിൽ തപ്പുകയാണ്. ഈ നയം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു്, ഗവണ്മെൻറു് ജനപ്രതിനിധികളെ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. M. Govindan : Sir, my friend Mr. Piraviperumal Pillai who lead the discussion this morning gave the suggestion that we should not travel from China to Peru. I propose to follow his advice and to confine myself just to one or two points at this time of day.

[Mr. M. Govindan.]

Sir, in Travancore one-eighth or even more than one-eighth of the population is depressed and it should be the anxious consideration of the Government to elevate them and bring them on a level with the more advanced classes. The fact that there are depressed classes in Travancore is admitted in the report of the Devadhar Committee. That committee proposes to start work immediately by opening at least ten colonies in 10 important centres. The expenditure estimated is Rs. 50,000. Each colony is to make provision for 50 families-I belive I am right in my figure—and each holding is to consist of 25 cents of land and two bulls for ploughing and huts. When the budget speech was delivered here the other day I was very anxious to find out whether there will be anything in the budget with regard to the scheme adumbrated in the report. I find that there is the usual provision of Rs. 10,000 and one-eighth of the population is disposed of in one sentence. We have to recognise that the existence of depressed classes in Travancore is a block for Travancore and we have to remove this serious block. When such a committee as the Devadhar Committee consisting of responsible officers of this State made such a recommendation in view of the economic condition prevailing in the country the Government ought not treat it lightly and they ought to have made ample provision for that purpose in the budget. Of the Rs. 10,000 budgeted, Rs. 3,000 will go towards the pay of the officers, and for welfare work only Rs. 7,000 will remain, and even this amount is not spent annually. That is what I find. A portion of it is allowed to lapse. It is not due to the fault of the Depressed Class Protector. He makes proposals every year. He happens to be only a third class officer working under another officer who himself is not an officer of the status of a Division Peishkar. When any proposal is sent by the officer to his superior, that is again submitted to the Land Revenue Department and it takes such a long time and so the amount is allowed to lapse. For this what is the remedy? Provision ought to have been made for making the Depressed Class Protector a *pucca* officer in the status of a Division Peishkar, I am not advocating that there should be a separate officer. The recommendation of the Devadhar Committee may be given effect to by making the Registrar himself the Protector of the Depressed Classes with added powers and giving him at least the status of a Division Peishkar. In British India it is a senior Collector who is made the Protector of Depressed Classes. We know that our late Dewan Mr. Austin is now the Registrar of Co-operative Societies. At least the position of the officer is material in order that his recommendations may carry weight. Yesterday Mr. Ramakrishna Pillai was indifferent to adding to the status of the Co-operative Registrar. I totally disagree with him and I am of opinion that the status of an officer in Travancore

counts very much for everything. He cannot command influence unless he has the status of at least a Division Peishkar and the person who has to deal with depressed classes must be a man with proper status. That is what I have to state in this connection. I consider the improvement of the town that the Government have undertaken to be very important. Mr. Visvanatha Pillai, not convinced of the need for improvement of the town, would think that there are more urgent things for the Government to attend to. I do not deny the fact that there are many urgent things for the Government to attend to. But I am strongly of opinion that it is a grave danger to leave the Tampanur valley in the present condition. It is in very unhealthy condition and the thing that touches me most as a humble depressed class worker is that the valley is chiefly occupied by members of the depressed classes. When the Thampanur valley is acquired by Government chiefly from the poorer classes who cannot complain about the requirements of the town planning system the result will be that they will have to go out of the place. That is a grave danger to the town. Of course the improvement of the Tampanur valley is very necessary. But you should not send away the depressed class people. What I therefore suggest is that one of the ten colonies recommended by the Committee may be in Tampanur valley itself. The people who are occupying the Tampanur valley may be provided with exemplary cottages to be built according to certain plans approved by Government and they may be allowed to occupy them. By easy instalments the amount which the Government might spend on their behalf may be recovered from them on the lines suggested by the Devadhar Committee.

I heard it said here that all the discontent in the public service and about the constitutional reforms is only here and in the newspapers and not anywhere else. I consider that that is not an advice coming from a friend of Government. Government will be seriously mistaken if they think that there is only a small set of such people. The agitation is a real agitation. There is discontent in the country. Many people are dissatisfied with the present arrangement and changes are necessrry. I congratulate the Government on their having recognised the necessity and for having taken some steps in the matter of public service and for going to take steps in the matter of consitutional reforms. In the case of public service some proceedings are published. I cannot express a definite opinion with regard to the merits of the provisions contained therein. But I must admit that there is too much importance given to competitive examination. Mr. Varghese thinks that efficiency is treated as a bogey in season and out of season. What I say is that this exami-

[Mr. M. Govindan.]

nation is a very imperfect method of testing the capacity for discharging the duties of a high officer. One trouble about the first grade of appointment is that we cannot think of appointments holding a pay of Rs. 150 and above to be filled by competitive tests. I can only think of two or three classes of such appointments. There are the District Munsiffs, the Tahsildars and the Sirkar Vakils. It is quite clear that the District Munsiff cannot be appointed under a civil service test. They have already undergone B. A. & B. L. examinations and their competency is to be tested by the High Court rather than by any competitive test which is conducted by one or two examiners sitting for a few days. That is absurd. What about the Tahsildars? They can be appointed only by promotion.

Who is this man who has to be tested for the Travancore Civil Service Examination? For recruitment to which grade or to which department I am not able to say. So I think that the proceedings would have read well without impairing its fullness and completeness if the first grade of appointments were completely dropped.

With regard to the second grade of appointments I wish to make this observation. Forty per cent. of the appointments in the intermediate grade is reserved for certain inadequately represented communities and to choose the best from among them. The Ezhavas and Muslims go along with the Romo-Syrian and the Anglican. In going along with them where is the chance for the Ezhava and Muslim? I think they will not get a single appointment if they are to compete with the Romo-Syrians. To me it appears there must be rotation in that grade of appointment. That is only the protection that could be given to the Ezhava and Muslim communities. Otherwise the danger which is sought to be avoided will remain unremedied.

Mr. N. Ramakrishna Pillai (*Vaikam* cum *Shertallai*): Sir, the financial proposals of the year are so very attractive that we could hardly realise that we are confronted with a deficit next year. The large schemes of improvement that have been referred to in the Financial Secretary's speech, *viz.*, the Pallivasal Electric Scheme, the building of the Council Hall, water-supply to Nagercoil and other centres, the rubber factory, the porcelain factory and the various other schemes that have been referred to would have received the warm and enthusiastic approval of the public if the schemes proposed or begun had been undertaken or continued at a time of prosperity. However, I am not going to discuss the propriety of launching upon schemes like these at this time nor do I propose to discuss questions of administrative policy or anything else in this connection. My only object is to bring

one or two points for the consideration of Government. One important matter to which I would like to draw the attention of Government is about the awful plight to which the agricultural population is reduced on account of the prevailing economic depression. It seems to me that it is not entirely on account of the world-wide economic depression that we have to face the prevailing distress in the country. On account of the economic depression prices have considerably gone down and probably that is one immediate result of the depression. So far as we are concerned, it seems to me that it is not on account of the general depression that prices have gone down, for, in regard to agricultural products we have to remember that our main cultivation is cocoanut cultivation and that cocoanut industry is the mainstay of the people not only in Travancore but throughout the whole of the west coast, *i e* Malabar, Travancore and Cochin. Cocoanut industry is as it were the only industry on which the people subsist. Of course, there is the paddy cultivation; but so far as paddy cultivation is concerned we do not produce enough for our own consumption. Therefore if prices in regard to paddy go down, the people are not so much affected as in the case of the fall in the price of cocoanut. We have to meet all our expenditure out of our income from cocoanut. There is no other industry worth the name on which the people could rely for their expenditure. Of course there is pepper, ginger and so many other products but compared to the cocoanut industry they are nothing. For an outsider who is not conversant with the conditions in Malabar it is not possible to realise to what extent the people of Malabar are dependent upon cocoanut cultivation for their support, so that it requires a great deal of propaganda and education to convince outsiders that the condition of the people in Malabar is peculiar. The fall in the price of cocoanut is not a result of the general fall in prices of commodities but it is mainly due to the policy the Government of India have adopted of reducing the import duty on cocoanut. It is common knowledge that cocoanuts exported from the country are consumed in India itself. The export to Europe is practically now very small compared to the export to other provinces in India. Therefore when the old import duty was taken away by the Government of India we had necessarily to get into competition with the producers of cocoanut in Ceylon. As to why the Government of India decided to adopt a different policy from that which was being pursued for a long time, we are not in a position to say. Probably it may be due to the Ottawa agreement or it may be due to the fact that they wanted to help the mill owners in Bombay. The fact is that suddenly the Government of India chose to take away the import duty and as a result we are overwhelmed by the competition of the Ceylon producers of cocoanut. It is well known that in Ceylon unlike in our

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

country there are large estates which are owned and managed by capitalists. It is therefore impossible for the small owners of property on the Malabar coast to compete successfully with the cocoanut cultivators in Ceylon. Ceylon has also got another advantage. There is no land tax there. So it is easy for them to enter into competition and to defeat the small producers of cocoanut in Malabar. The result is that solely on account of the recent policy of the Government of India, the prices of cocoanuts have considerably gone down. It is well known that four years ago the price of cocoanut per thousand was Rs. 50 or 60 and that now it has fallen down to Rs. 18 or 20 per thousand. Cocoanuts are not fetching even one-third of the price they used to fetch four years ago. Under these circumstances it is impossible for the cocoanut cultivator to meet the expenses of improvement and to pay taxes due to Government. It is conceivable under these circumstances that the condition of the people who depend mostly upon cocoanut products is deplorable in the extreme. They are not even able to pay their taxes ; they are not able to improve their property. The value of landed property has gone down very considerably so that it is not possible even to get advances or loans on the security of immovable property. Such is the condition to which the people have been reduced. Several suggestions have been made for the improvement of their lot. One of the suggestions made is that we must take to other systems of production and other methods to improve cocoanut cultivation. I remember to have read a suggestion made by one of those who had something to do with an enquiry into the condition of the cocoanut industry in Malabar, that we must take to intensive cultivation and that as a preliminary step remove all the cocoanut trees now standing so that we may begin a new kind of cultivation altogether. Whether this is intended for practical application or whether it is simply a suggestion, it is clear to us that such a suggestion is impossible of acceptance and wholly impracticable because cocoanuts are not like cereals and other things easily removable ; it is simply impossible for us to take to any new kind of cultivation in the place of the cocoanut. There was another suggestion that a large number of estates should be amalgamated and that there must be a kind of federation on the part of the cultivators so that extensive estates may be improved by the application of scientific methods of production. It is unnecessary to say that all these schemes are impracticable. Under the conditions prevailing in Malabar we have to take things as they are. It is not possible to compete with the Ceylon producers who are not only capitalists but owners who have the advantage of scientific methods of cultivation. Therefore the only course open to the people here is to agitate for the imposition of import duty on cocoanut by the

Government of India and to impress upon them that the condition of the cultivators in Malabar is hopeless and that unless the Government of India come to their rescue that condition will continue to be desperate. Even if the economic depression is going to be removed I do not see any prospect of the condition of the cultivator being improved in the near future unless the Government of India decide to re-impose the import duty. My object in bringing this matter to the attention of the Government is to request the Government to take a firmer attitude in this respect and to do as much as they can to persuade the Government of India to consider this question of the import duty on cocoanuts and thereby improve the prospects, of the cocoanut cultivator in the State. Unless this is done any enquiry into the conditions of the people, any relief which we may propose for the relief of agricultural indebtedness, any ordinary devices to improve the condition of the people are bound to become ineffectual. To me it appears this is the only way and unless this is done there is absolutely no other means of getting over the crisis to which the country has been reduced. That is one point which I wish to emphasise.

Mr. M. Govindan : May I know whether the Government have done anything in that matter?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : I do not know. I believe that Government must have done something in the matter but I fear that that is not sufficient and that Government should do something more and pursue their attempt to persuade the Government of India so that something may come out of it. That is why I bring this matter to the attention of the Government.

Another point on which I wish to speak a few words is with regard to the attitude of the Public Works Department towards North Travancore. I feel some sort of delicacy in speaking about this because when I say that North Travancore is not receiving due attention at the hands of the Department of Public Works it may be interpreted to mean that South Travancore has had that attention in an ample measure and my friends who come from South Travancore may be persuaded to oppose me when I speak of North Travancore alone. Sir, this is a long-standing complaint. But I do not know whether the Chief Engineer is aware that this is a matter on which there has been considerable complaints from the very beginning, that is, from so long ago as 1051. The Department of Public Works was started in 1816 and for a considerable time nothing was done for the improvement of roads or buildings or anything of that sort so far as North Travancore is concerned, so that in the administration report of 1061 we find a statement that the department is going to redress the injustice that has been done so far as North Travancore is concerned.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai (*Neyyattinkara*) : ഒരു ബഡ്ജററു തൃപ്തികരമാണോ അല്ലയോ എന്നു പറയേണ്ടതു് അതു നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള കാൎയ്യങ്ങളുടെ യാഥാൎത്ഥ്യത്തെ അസ്പഷ്ടമാക്കി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണോ എന്നു നോക്കീട്ടു വേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ ബഡ്ജററിനെപ്പററി ആലോചിച്ചാൽ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുസ്സഹമായ അവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട പരിഹാരംചെയ്യുന്നതിനു യാതൊന്നും കരുതിയിട്ടില്ല ഈ ബഡ്ജററു രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറയേണ്ടി വന്നതിൽ മനസ്താപമുണ്ടു്. സാമ്പത്തികദുരിതം എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു് ഈ രാജ്യത്തുമാത്രമുള്ളതല്ല, മററുരാജ്യങ്ങളിലും ധാരാളമായി ഉണ്ടു്, എന്നു സമാധാനം പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ കർഷകരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ സാമ്പത്തികദുരിതംനിമിത്തം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. നാളികേരത്തിന്റെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സിലോൺഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അവിടെയുള്ളവൎക്കു പല സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. അതായതു് നാളികേരത്തിന്റെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും തെങ്ങുകൃഷിചെയ്യുന്ന കർഷകൎക്കു വേണ്ടിടത്തോളം പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്നതിനും സിലോൺഗവണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നുള്ളതിൽ തൎക്കമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ തെങ്ങുകൃഷിക്കാൎക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തുവരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയിലേക്കുള്ള നാളികേരത്തിന്റെ ഇറക്കുമതിത്തീരുവ കുറയ്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചതിൽ ആ സംഗതി ഇമ്പീരിയൽ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു എഴുതിഅയച്ചു എന്നല്ലാതെ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു മറുപടി കിട്ടുകയോ വീണ്ടും എഴുതിഅയച്ചു് ഒരു മറുപടി വരുത്താൻ സാധിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. അതിൽനിന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനാസ്ഥ എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്.

നാം ഭയങ്കരമായ ഒരു ക്ഷാമകാലത്തിലേയ്ക്കാണു പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകുന്നതു് എന്നുള്ളതിനു ഇവിടെ പൂൎണ്ണമായ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. തുടരെയുള്ള അനാവൃഷ്ടി, വിശിഷ്യ ഇക്കൊല്ലം ഇടവപ്പാതി എവിടെയോപോയി മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി— ഇവ നാം അടുത്തകൊല്ലം ഏതുവിധത്തിലുള്ള ക്ഷാമത്തിനാണ് അധീ

നമാകാൻപോകുന്നതു് എന്നുള്ള പരമാൎത്ഥം വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ തീരാദുഃഖം അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഗസററുകൾ വളരെ ഭീമമായ രൂപത്തിൽതന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ കൃഷിയിൽനിന്നുള്ള ആദായംകൊണ്ട് ഒരുനേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഠിനമായി സങ്കടപ്പെട്ടുകയും കരംകൊടുക്കുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടുകയുംചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഗവൎമ്മെൻറിൽനിന്നു സാധുക്കളുടെ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വില്പിക്കുന്നതിനുകൂടി ഇടവരുത്തുന്നതു വളരെ ദയനീയമാണെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവണ്മെൻറുഗസററിനെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭയം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മുൻപു് ഗവണ്മെൻറുഗസററിൽ ലേലങ്ങൾ ധാരാളമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കു് ലേലത്തെപ്പററിയുള്ള ഒരു വിവരവും ഗസററിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെ ഇരുന്നിരുന്നു. വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽപോകുന്നതിനെപ്പററിയുള്ള യാതൊരു വിവരവും അറിയിക്കാതെ വസ്തുക്കൾ ലേലംചെയ്യുന്നു, അതു കഷ്ടമാണ്, വേണ്ട പരിഹാരമാൎഗ്ഗം ഉടൻതന്നെ ചെയ്യുതരണം, എന്നു ഈ നിയമസഭയിൽ പ്രതിപാദിച്ചതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് ഗസററിൽ ലേലങ്ങളെപ്പററി വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയതു്. കരക്കുറവിനെ സംബന്ധിച്ച അസംബ്ളിയിലും കൌൺസിലിലും വാദിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ഈയ്യാണ്ടത്തേക്കു എതാനും കുറവുകൾ ചെയ്യുതന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ഈ കുറവു ചെയ്യുതരുന്ന ലക്ഷണമൊന്നും കാണുന്നില്ല. കുറവുചെയ്യുതരുന്നതിനുള്ള മാൎഗ്ഗം ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അടുത്ത വർഷത്തേതു് ഒരു ഡഫിസിററു ബഡ്ജററുമാണ്. അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു എത്രത്തോളം പണം പിഴിഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ അത്രത്തോളവും ഈടാക്കി എടുക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇതിനെ പരിഹരിക്കാൻ ചില എളുപ്പവഴികളുണ്ടു്. ഇവിടെ ധാരാളം പ്രൈവററു മാൎക്കററുകളുണ്ട്. അവയിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ ഓരോരുത്തർ നാലയ്യായിരംരൂപാവീതം ആണ്ടുതോറും സമ്പാദിച്ചുവരുന്നു. അവയിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്ന ആദായം വളരെ തുച്ഛവുമാണ്. ഒരു മാൎക്കററിൽനിന്നു അൻപതോ എൺപതോ രൂപയ്ക്കുമേൽ ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്നില്ല. അതിൻെറ ലൈസൻസികൾക്കു കിട്ടുന്നതു് അയ്യായിരമോ ആറായിരമോ രൂപായാണ്. ഈ പ്രൈവററുമാൎക്കററുകളെ പബ്ളി

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ക്കമാക്കററകളാക്കിയാൽ മൂന്നുനാലുലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെൻറിനു കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുന്നതാണ്. ആ തുക ദുരിതാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന സാധുക്കൾക്കു കരക്കുറവു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഫീസുവകയിൽ ചില സൗജന്യങ്ങൾ ഈ ആണ്ടിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അടുത്തയാണ്ടിൽ അതു ചെയ്തുതരുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. ഇതു് ജനസാമാന്യത്തിനു വളരെ സങ്കടകരമാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

പൊതുജനാരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനായി ഒരു ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തി വരുന്നുണ്ട്. അവർ ജോലിചെയ്യുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ അവരുടെ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചു സ്വല്പം പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. നെയ്യാററിൻകര, നെടുമങ്ങാട്ട്, വിളവംകോട്ട് എന്നീ താലൂക്കുകളിലെ ജനങ്ങൾ മലമ്പനി പിടിപെട്ടു മുൻപു കഷ്ടപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ആ സംഗതിയെപ്പററി ഈ കൗൺസിലിൽ പല പ്രാവശ്യവും പ്രസ്താവിക്കയും അതനുസരിച്ചു വേണ്ട നിവാരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ചെയ്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ അവസരത്തിൽ ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരുടെ സഹായം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന് എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. മൂന്നു മാസക്കാലം പലസ്ഥലങ്ങളിലും ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വാക്സിനേററൻമാർ, സാനിററി ഇൻസ്പെക്ടറൻമാർ എന്നിവരെ അവിടെ തൽക്കാലമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു പനിക്കു യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടെ ഇതിലേക്കു വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ആളുകൾ വൈദ്യസംബന്ധമായ യാതൊരറിവും ഇല്ലാത്തവരാണ്. ദീനക്കാർക്ക് അവർ വെറും കൊയിനാ മാത്രം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളു. കൊയിനാ കൊണ്ടു മാത്രം ദീനത്തിനു യാതൊരു ആശ്വാസവും ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണ്. നെയ്യാററിൻകരത്താലൂക്കിൽ മാത്രം മുപ്പത്തിനാലായിരത്തിൽപരം ആളുകൾക്ക് സുഖക്കേടു പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു അവരുടെ കണക്കു കൊണ്ടുതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സുഖക്കേടുകളെല്ലാം വാശിയായി, അതുകൊണ്ടു ചികിത്സ വേണ്ടാ എന്നും പറഞ്ഞു കേന്ദ്രസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കഴിഞ്ഞ ൩൧-ാം തീയതി സ്റ്റാഫിലെ ജീവനക്കാർ മാറിപ്പോയി. "മഴ വരുമ്പോൾ പനി വീണ്ടും വരും

അപ്പോൾ പേടിക്കേണ്ട". എന്നുള്ള ഒരുബുള്ളററിൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടാണ് അവർ സ്ഥലത്തുനിന്നും മറഞ്ഞതു്. നിവാരണ ജോലികൾ കൃത്യബോധത്തോടുകൂടി നടത്തിവന്ന ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻതമ്പിയും അവിടെനിന്നു സ്ഥലംമാറിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ ആ താലൂക്കിലുള്ള ജനങ്ങളുടെകഷ്ടസ്ഥിതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻപ്രയാസമാണ്.

Mr. A. Kumara Pillai: ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻതമ്പിയെ അവിടെ നിന്നും സ്ഥലം മാററിയെന്നാണൊ പറയുന്നതു?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോയി; അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാമാനങ്ങളെല്ലാം അവിടെ നിന്നു മാററി. അദ്ദേഹം അവിടെ താമസമില്ല എന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ. അദ്ദേഹം അവധിയിലായിരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനു പകരം വേറെ ആളെ നിയമിച്ചിരിക്കയാണ്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai. മലമ്പനിതീന്നതിനു ശേഷമാണൊ അവിടെ നിന്നു പോയതു?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മുമ്പു പനിഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾക്കെല്ലാം ഇപ്പോഴും പനിയുണ്ട്. കൂടുതലായും ഇപ്പോൾ പനി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു. നെയ്യാററിൻകര ടൌണിൽ കൂടി ഇപ്പോൾ അതു പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ സഹായം കൊണ്ടു മാത്രം ഈ മലമ്പനിയെ ഓടിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് അബദ്ധമാണെന്നാണ് എനിക്ക് ഗവർമ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിൽ മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ ഉടനടി പ്രവേശിച്ചില്ലെങ്കിൽ യാതൊരു രക്ഷയും ജനങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. നെയ്യാററിൻകര ആശുപത്രിയിൽ ദിവസംഒന്നിനു ൪൦൦-ം ൫൦൦-ം പേർരോഗികളായി വരുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ മുന്നൂററിൽപരം പേരും മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള രോഗികളാണ്. അവിടത്തെ ചികിത്സകൊണ്ട് അവർക്കു ഗുണം കിട്ടുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷെ സുഖം കിട്ടിയതിനു ശേഷവും അവരുടെ നാട്ടിൽ പോകുന്നതിനു അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. സുഖക്കേടുപിടിപെട്ട ആളുകളുടെ ദുരിതാവസ്ഥയെ കണ്ടറിഞ്ഞു അവർക്ക് അരി മുതലായവ കൊടുത്തു വേണ്ട സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്കു പോലും ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നതിനു വളരെ ഭയമായിരിക്കുന്നു. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ ആ

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

സ്ഥലത്തുനിന്നും ഓടിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടും രണ്ടാമതും ദീനം വരുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടും ആളുകൾ അവിടെ ഇപ്പോൾ പോകുന്നതിനു ഭയപ്പെട്ടുവരുന്ന നെയ്യാററിൻകര, പാറശാല, കള്ളിക്കാട്ടു, പെരുങ്കടവിള എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ആശുപത്രികളിൽ കൂടുതൽ ഷെഡ്ഡുകൾ ഉണ്ടാക്കി ദീനക്കാരെ അവിടെ കിടത്തി ചികിത്സിപ്പിക്കണം. കുയിനാ കൊടുത്തതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. 'അററിബ്രിൻ' മലമ്പനിക്കു് ഒരു കൈകണ്ടഔഷധമാണെന്നു് നെയ്യാററിൻകര ഡാക്ടർ പല രോഗികളിലും പരിശോധനനടത്തിയതിനുശേഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ആ മരുന്നു് വരുത്തി ചികിത്സിച്ചാൽ വളരെ ഗുണംകിട്ടുന്നതാണു്. ഇരുപത്തിരണ്ടുപേർക്കു് നെയ്യാററുങ്കര മെഡിക്കൽആഫീസർ ഈമരുന്നുകുത്തിവെച്ചു നോക്കി. മൂന്നുനാലുമാസമായി വലിയ വിറയലോടുകൂടിയുംമററും കിടന്നിരുന്ന രോഗികൾക്കു് രണ്ടുകുത്തിവയ്പു കൊണ്ടു് തന്നെവളരെ സുഖം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് ആ ചികിത്സാരീതി മലമ്പനിക്കു പററിയതാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അതു കൊണ്ടു അതിലേക്കു വേണ്ടഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്.

അടുത്ത ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജററിൽ ഗ്രാമവാസികളുടെ സൌകര്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു് യാതൊരുസംഖ്യയും ചിലവാക്കുന്നതിനു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. തുച്ഛമായ ചില തുകകൾ മാത്രമേ ഗ്രാമവാസികളുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നുള്ളു. നെയ്യാററിൻകര താലൂക്കിൽ മലമ്പനി ബാധിച്ച പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും അവിടെ കാറോ വണ്ടിയോ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഇപ്പോൾ തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്. ചില വണ്ടിത്തടങ്ങളും ദേശുകളും മററും ഉണ്ടെങ്കിലും അവയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു് വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അവയെ റോഡാക്കുന്നതിനു പണി നടത്തുന്ന പക്ഷം, മലമ്പനി പിടിപെട്ട സാധുക്കൾക്കും ഭക്ഷണം കിട്ടാത്ത സാധുക്കൾക്കും കൂലിവേലകൊണ്ടു കഞ്ഞികുടിച്ചു കിടക്കുന്നതിനു അതു വലിയ രക്ഷാമാർഗ്ഗമായി തീരുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈമാതിരി സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു് പി. ഡബ്ലിയു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു് ഉത്തരവുകൊടുക്കുന്നതിനും അതിലേക്കു വേണ്ടിടത്തോളം പണം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഞാൻ ഗവർമെൻറിനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇറിഗേഷൻഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ സഹായം ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള തുകകൾ അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബ

ഡ്ജററിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നില്ല. ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജോലികൾ അധികമായിട്ടുള്ളത് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലാണ്; അതായതു തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിലാണ്. ഇറിഗേഷൻഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ എക്സിക്യൂട്ടിവ് ഇഞ്ചിനീയരുടേയും സബ്ഡിവിഷൻ ആഫീസരുടേയും ഹെഡ്ഡാഫീസു കൊല്ലം എന്നാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇറിഗേഷൻെറ ആവശ്യം അധികവും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ—തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിൽ—വിശേഷിച്ചും നെയ്യാററിൻകരതാലൂക്കിലാണ്. എന്നാൽ ഇറിഗേഷൻ എക്സിക്യൂട്ടിവ് എൻജിനീയരുടേയും സബ് ഡിവിഷനാഫീസരുടേയും ആഫീസുകൾ ഇപ്പോൾകൊല്ലത്താണ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിൻെറ തെക്കേ അററത്തുള്ളവക്കു ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചു വല്ല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ കൊല്ലംവരെ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ജനങ്ങൾക്കു ഏററവും സങ്കടകരമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. അതിനാൽ ഇറിഗേഷൻ സബ്ഡിവിഷനാഫീസ് നെയ്യാററിൻകരെ മാററിസ്ഥാപിക്കണമെന്നാണു എനിക്കു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതു്. മുമ്പു അവിടെ സബ്ഡിവിഷൻ ആഫീസു ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചില മുനിസിപ്പാലിററികളിലെ ജലവിതരണാർത്ഥം വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു അതു സന്തോഷാവഹംതന്നെ. എന്നാൽ ഗ്രാമവാസികൾക്കു കുടിക്കുന്നതിനു പലസ്ഥലത്തും ജലം കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള കഥകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ആ സംഗതിയിൽകൂടി എന്തെങ്കിലും ഒരു സഹായം ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതൊരു രക്ഷയായിരിക്കും.

തൊഴിലില്ലായ്മനിമിത്തം അനേകം യുവാക്കന്മാർ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ടു്. അവക്കു തൊഴിൽ കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും പദ്ധതികൾ ഗവമെൻറിൽനിന്നു ആലോചിച്ചു നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതാണെന്നുകൂടി എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു കുടിൽവ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. വ്യാവസായികമായ പല പദ്ധതികളും നടപ്പിൽ വരുത്താനാവശ്യമുള്ള പണം ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കുടിൽവ്യവസായപോഷണാർത്ഥം യാതൊരു പദ്ധതിയും തന്നെ കാണുന്നില്ല. എല്ലാം ഫാക്ററി പദ്ധതികൾക്കാണ്. നെയ്ത്തു, മെത്തപ്പായനെയ്ത്തു തുടങ്ങിയുള്ള പല കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു്. നമ്മുടെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പലസ്ഥലത്തുംചെന്നു

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]
കുടിൽവ്യവസായത്തിനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കണമെന്നൊക്കെ പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിലതൊന്നും തന്നെ കാണുന്നില്ല.

സ്റ്റാൻഡാർഡൈസേഷനെ സംബന്ധിച്ചും എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് പലരും ഇവിടെ പ്രതിവാദിക്കയുണ്ടായി. ആക്റ്റിംഗ് സർവീസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവണ്മെൻറാർഡർ വളരെ അക്രമമായിപ്പോയി എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മൂന്നുവർഷം ആക്റ്റിംഗുസർവീസുള്ളവർക്കേ പ്രവേശനമൊള്ളു എന്നാണു അതിൽ പറയുന്നത്. എട്ടും പത്തും കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു സർവീസിൽ കയറിയിട്ടുള്ളവരും എന്നാൽ രണ്ടുകൊല്ലം മുന്നൂററിഅറുപത്തിനാലുദിവസം മാത്രം ആക്റ്റിംഗ്സർവീസുള്ളവരുമായ ആളുകളുടെ ഗതിയെന്താണ്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്വാധീനബലംകൊണ്ടു ചിലരെ ഇടക്കുകൊണ്ടു കയററുന്നതുനിമിത്തമാണു ഞാൻ മുമ്പുപറഞ്ഞകൂട്ടർക്കു മൂന്നുവർഷത്തെ ആക്റ്റിംഗ്സർവീസിനിടയാകാതെ പോയതു്. ഈ ആഡർ ഏററവും പരിതാപകരമായ ഒന്നാണ്. അതിനെ അവശ്യം റിവൈസ് ചെയ്യണം.

ഇനി കൊച്ചിൻഹാർബറെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളതു്. ഗവണ്മെൻറിന് ഇതിൽ യാതൊരു ചുമതലയും ഇല്ലാത്തതുപോലെയാണിരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങളോടു ഇതിൻെറ സ്ഥിതിയേപ്പററി ഗവണ്മെൻറു യാതൊന്നും പറയുന്നില്ലെന്നു ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. കാലക്രമേണ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിനെ ഈ ഹാർബർ പദ്ധതിയിൽ നിന്നും നീക്കികളയുകയില്ലയോ എന്നൊരു സംശയമാണ് ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതു്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : സർ, തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ അടുത്തകാലത്തു് എങ്ങുംതന്നെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം വരവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചിലവു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജററ് ഈ സഭയുടെ പര്യാലോചനക്കായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അനുമോദനാർഹൻതന്നെ. എങ്കിലും ക്ഷാമബാധിതരായി തൊഴിലോ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമോ ഇല്ലാതെ പട്ടിണികിടന്നു നട്ടംതിരിയുന്നനാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കളുടെ കാര്യം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദയാദൃഷ്ടിയിൽ വേണ്ടിടത്തോളം പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നകാര്യം വളരെ സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

തിരുവിതാംകൂർ പരമപ്രധാനമായ ഒരു കർഷകരാജ്യമാണെന്നുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ ഗവണ്മെൻറു വിസ്മരിച്ച് ഒരു നഗരാഭിവൃദ്ധിക്കു പര്യാപ്തമായ ബഡ്ജററല്ലയോ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സർ, ഈ നാട്ടിലെ ഇന്നത്തെ പ്രധാനരാഷ്ട്രീയപ്രശ്നമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നതു അഭ്യസ്തവിദ്യരുടേയും അല്ലാത്തവരുടേയും ഇടയിൽ വർദ്ധമാനമായിക്കാണുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയും അതിൽനിന്നുൽഭൂതമാകുന്ന പ്രക്ഷോഭണബഹളങ്ങളുമാണ്. തിരുവിതാംകൂർ ജനതയുടെ ഇടയിൽ ആകമാനം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നത്തെ പരിഹരിച്ചു ജനസമുദായത്തിനു സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നൽകുന്നതിലേക്കു എന്തെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഈ ബഡ്ജററിൽ കാണുന്നില്ല.

പൊതുമരാമത്തിലേക്കു മാററിവച്ചിരിക്കുന്ന വൻപിച്ചതുകകൾ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ ആഡംബരപരമായ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കും അവിടത്തെ തൊഴിലില്ലാത്ത ദരിദ്രജനത്തിൽ ഒരംശത്തിൻെറ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിനും മാത്രമേ പര്യാപ്തമാകുന്നുള്ളു.

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ സാധുക്കളുടെ ഇടയിൽ വേരൂന്നി തഴച്ചുവളന്നുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയേയും പട്ടിണിയേയും പററി ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം ഭാവിയെന്നല്ല വർത്തമാനകാലംതന്നെ വളരെ ഭയങ്കരമായ നിലയിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലയെന്നാണ് എനിക്കുതോന്നുന്നതു്.

നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കൾ ഇന്നു് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടും മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ അവസ്ഥക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപശാന്തിയുണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ പദ്ധതികൾ ധൈര്യസമേതം ഗവണ്മെൻറു പ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല.

സർ, തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ തൊഴിലാണ് രാജ്യത്തു് വിപ്ലവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്നതെന്ന് ലോകം നമുക്കനൽകിയിട്ടുള്ള പാഠം തെററല്ലായെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു വിപ്ലവത്തിനുള്ള എല്ലാ ഉപാധികളും സന്നദ്ധമായിട്ടുണ്ടെന്നു് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിഭയങ്കരമായ സാമ്പത്തികാധഃപതനം, അതിലും ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മ, അതിലും ഏററവും ഭയങ്കരമായ ദാരിദ്ര്യം ഇവയിൽ ഓരോന്നും വിപ്ലവഹേതുക്കളായിരിക്കേ ഇവയെല്ലാംകൂടി ഒത്തുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു് എന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

രാജ്യത്തിൽ സമാധാനമില്ലായ്മ ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് സഹിക്കവഹിയാത്ത സങ്കടങ്ങൾ നേരിടുന്നഘട്ടത്തിൽ അവയെ തരണംചെയ്ത് ഉപശാന്തിയുണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതു ഒരു ഗവൺമെൻറിൻെറ കടമയും ചുമതലയുമാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ലാ. ജനങ്ങളുടെ ഈ യഥാർത്ഥകഷ്ടാവസ്ഥയെ ഗവൺമെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് ഒരു ജനപ്രതിനിധിയെന്നുള്ള നിലയിൽ എൻെറയും കടമയാണല്ലോ. ഈ സങ്കടാവസ്ഥയെ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കു ഗവൺമെൻറു ഉടൻ വേണ്ടതു് പ്രവർത്തിച്ച് നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള പട്ടിണിക്കാരുടെ സങ്കടനിവൃത്തിവരുത്തുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കുപറയുവാനുള്ളതു് ഭൂനികുതി, സ്റ്റാമ്പ്ഫീസ്സു മുതലായ ഇനങ്ങളിൽ വർദ്ധനവു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഗവൺമെൻറിൻെറ മനോഭാവത്തെപ്പററിയാണ്. ൧൧൧൦-ലേക്കു ൩൬ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ പ്രതീക്ഷിച്ചു എങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ൩൨ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാമാത്രമേ കിട്ടുന്നതിനിടയുള്ളു എന്നു കണക്കാക്കിയതിൻെറശേഷം എന്തു് കാരണമനുസരിച്ചാണ് ൪-ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാകൂടി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതു് അജ്ഞാതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. അടുത്തകൊല്ലം കരമിളവു് തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലാ എന്നാണ ഇതിൻെറ അർത്ഥം എന്നുവിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ കരമിളവുചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടില്ലാ എന്നുള്ളതിന് ഗവൺമെൻറു എന്തു ന്യായമാണ് കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അതോ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലക്ക് കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ അപേക്ഷിച്ച് പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടാണോ ?

കാലവൈപരീത്യംകൊണ്ട് കൃഷികൾ ആകപ്പാടെ മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെമോശമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ചിലവുകൾപോലും കിട്ടുന്നതിനു മാർഗ്ഗമില്ലാ. പ്രത്യേകിച്ച് ഈകൊല്ലത്തിൽഉണ്ടായിട്ടുള്ള കഠിനവേനൽനിമിത്തം കേരവൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ആദായങ്ങൾപോലും മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെകുറവായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നിട്ടും അനുഭാവപൂർവ്വം ഗവൺമെൻറുമുന്നിട്ടിറങ്ങി സാധുജനസംരക്ഷണത്തിന് മുതിരുന്നതിനുപകരം നമുക്കുകിട്ടുവാനുള്ളതുകമുഴുവൻ കിട്ടുമൊഎന്നുനോക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മനോഭാവം കാണിക്കുന്നതു ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമല്ല.

അതുപോലെതന്നെ സ്റ്റാമ്പ്ഫീസും കുറക്കുന്നതിന് ഗവൺമെൻറുദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലായെന്നു ബഡ്ജററിൽനിന്നുകാണാവുന്നതാണ്. പണത്തി

നുള്ള ക്ഷാമം ഒട്ടുംതന്നെ കുറഞ്ഞിട്ടില്ലായെന്നുതന്നെയുമല്ലാ ദിനംദിനം ക്ഷാമം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്പസ്വല്പസൗജന്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും ഇക്കൊല്ലംതന്നെ എത്രവിഷമിച്ചാണ് രക്ഷകർത്താക്കൾ കുട്ടികളെ സ്കൂളുകളിൽ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നും എത്രകുട്ടികൾ സ്കൂൾകെട്ടിടങ്ങളുടെപുറംഭിത്തികൾകണ്ട് തൃപ്തിഅടയേണ്ടിവന്നു എന്നും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഫീസിനത്തിൽ കുറച്ചുകൊടുത്ത ഈ തുഛമായ സംഖ്യപോലും നിറുത്തൽചെയ്യുന്നത് വളരെ സങ്കടകരമല്ലെ? വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമായ ഒരു നയമല്ലാ ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റു തുടരുന്നത്.

ചിലവിനങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നപക്ഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഉടനടി പ്രയോജനപ്രദമായ ഇനങ്ങൾ താരതമ്യേന കുറവാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ഉണ്ണുവാനും ഉടുക്കുവാനുംപോലും വകകാണാതെ, വിഷമംകൂടാതെ ഇറങ്ങിനടക്കുവാൻ വഴിയില്ലാതെ, ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന് അത്യാവശ്യമായ ഏർപ്പാടുകൾ ഇല്ലാതെ, വൈദ്യസഹായത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമില്ലാതെ, കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധുക്കൾക്ക് തൽപരിഹാരാർത്ഥം ഒരു വൈദ്യശാലയോ, ഒരു റോഡോ, ആവശ്യപ്പെട്ട് ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടുന്ന അവസരത്തിൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനം എന്നപല്ലവിയാണ് ഗവൺമെന്റുപക്ഷത്തുനിന്നും സാധാരണപാടാറുള്ളത്. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഈവക കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വരുന്നതായ തുഛമായതുകകളെ ഗവൺമെന്റു ലാഭിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും അതേസമയംതന്നെ ബോംബെയിലും മററും കച്ചവടഏജൻറിനെവച്ചുവാഴ്ത്താനൊ, തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പററി മററുരാജ്യങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്യുവാനൊ, എവിടെനിന്നെങ്കിലും വന്നെത്തുന്ന അതിഥികളെ തീററിപോററുവാനോ, അതിന് ഹോട്ടലുകൾനടത്തുവാനോ ഗവൺമെന്റു തുകകൾ ചിലവുചെയ്യുന്നതിന് അശേഷം മടിക്കുന്നില്ല. അധഃകൃതസംരക്ഷണത്തിന് ൪൦൦൦- രൂപാമാത്രം ചിലവുചെയ്യുന്നതിന് തുനിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റ് അതേസമയംതന്നെ വന്യമൃഗസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ൩൯൦൦- രൂപാ ചിലവുചെയ്തതായും കാണുന്നു. ഇവിടത്തെ നിയമസമിതികളും ഫൈനാൻസ്കമ്മിററിയും ഈമാതിരി അത്യാവശ്യമല്ലാത്ത ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിറുത്തണമെന്ന് പലപ്രാവശ്യവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിന്റെശേഷവും അടുത്തകൊല്ലത്തേക്ക് ഈവന്യമൃഗസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി- ൧൨൦൦ -രൂപാകൂടി ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഈമനസ്ഥിതി ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമല്ലാ.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar (*Financial Secretary to Government*): I have not got any remarks to offer except to answer my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai. He characterises me as one with a mercurial temperament, and characterises the budget also as laying down a haphazard go-as-you-please policy. He also says that no definite financial policy has been laid before the House. Sir, I must totally object to such a characterisation of the budget and of our financial policy. I claim, Sir, that the budget is a deliberate and calculated one, and lays down a steady, forward policy to be adopted not only in the coming year but also in the years hereafter. My reference to the Quilon-Shencotta Railway and to the Kodayar Project was made only to indicate in a way the future financial policy of the Government, especially in view of the policy of industrialisation of the State that the Government propose to follow hereafter. There is nothing in those schemes themselves, the Quilon-Shencotta Railway or the Kodayar Project, to complain of. My only point in referring to them was that the results achieved with these schemes have not been commensurate with our financial outlay on them. That I attribute to the defect in the financial policy that was pursued in regard to these gigantic enterprises, *viz*., that of meeting the cost of these undertakings from Government balances. The future policy, as it has been laid down this year, will be that, while expenditure, ordinary as well as extraordinary for the essential as well as non-essential State services will as hitherto be met out of the revenues of the year only, capital expenditure which is not productive or remunerative, will also be met as far as possible from the revenues of the year. All remunerative capital works will hereafter be financed by raising loans or from borrowed moneys only. Our reserves will be utilised only to increase the social amenities of the people on the principle that what is taken from the tax-payer should be given back to him. Next year, however, we have to take up two or three urgent non-remunerative capital works. One is the Council Chamber; another is the construction of the military barracks. The town-planning scheme, so much complained of by the honourable members, is the third. Taking all these three items, *viz*., 3 lakhs for military barracks, 2 lakhs for the Council Chamber and 1½ lakhs for the town planning scheme, a sum of Rs. 6½ lakhs in all has to be given away from our current revenues of the next year to meet this expenditure. As however those current revenues of next year barely balance including the extraordinary expenditure on Murajapam, we propose to meet these items from our reserves though they are capital expenditure only and at the same time not productive also. Expenditure on these items can be only just like that on luxuries and we propose to meet it from our reserves. There was a lot of

comment about our reserves. But for this capital non-productive outlay next year it should have been possible to make better provision for certain social or national activities.

There is then the question of utilising a surplus, when one such exists; though the question does not come up next year as it is expected to result in a deficit. If indeed there was to be a surplus, the House may perhaps ask why not that surplus be utilised for reduction of taxes. That will be a correct course that Government may reasonably be expected to take. In fact on account of the three or four capital undertakings, non-productive capital undertakings referred to above, we have only a deficit next year. If the extraordinary expenditure on Murajapam and the capital expenditure on the items referred to are excluded, the budget next year may be claimed to be really a balanced or even a surplus budget. Government had no other course but to meet these non-productive capital works from their reserves next year. I do not think it is correct that our reserves which mean only our capital accumulated in previous years should go towards reduction of taxes. Only current surpluses, if any, can be utilised for proposing reduction of taxation. Our accumulated reserves on the other hand must be used for social or nation-building activities, because they are the result of our prudence in past years.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the provision made at page 196 of the budget, *viz*., Rs. 52,615 for honorarium for advice is provided from the reserve fund or from the current revenues?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: I think the honourable member is making a mistake. The provision is against honorarium for advice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: My question is whether this amount is provided out of the reserve fund or current revenues.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: It is from the current revenues. Whatever is not charged to capital is met from the current revenues.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know for whom it is provided and what is the sort of advice for which this honorarium is provided?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: I think it is a non-votable item.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I know that it comes under the non-votable item. I am asking this question simply for eliciting information on the same.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: It is provided for payment to be made for advice on any important matter that Government may obtain.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai May I know whether any amount was paid during this year?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: It will be paid next year.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know to whom the amount is to be paid?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: I would simply refer the honourable member to the budget provision which is made year after year.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Am I to understand that he does not know for whom this allotment is made and that he does not know to whom it was paid during last year?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: The Government member knows it. It is for advice given.

So far as capital expenditure is concerned—

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai The Financial Secretary stated that he knew the information, and he is bound to give the information to this House.

Chairman: I do not think that he is bound to give it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: It has been ruled, sir, that when a member knows an information—

Chairman: When it is not a matter to be discussed on the floor of this House.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: He has not stated that it is confidential.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: As regards productive or remunerative capital undertakings—

Mr. M. Govindan: Is it confidential is the question? The Financial Secretary has not answered that.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Yes, it is confidential. As regards productive capital works, they have to be met ordinarily from loans and such schemes are classed in the next year's budget as capital expenditure, not met from revenues. That is really, expenditure met from capital, so called. Capital need not be our Government reserves or even our surplus cash balance; it may be borrowed capital also. The advantage in meeting such items from borrowed capital is that more care will be bestowed on the schemes before they are launched to see whether they are productive,

whether we get a sufficient return for the outlay and all that. As regards the loan policy, with regard to the Pallivasal Scheme a capital of about Rs. 75 lakhs or so will be required and these 75 lakhs are proposed to be met only from borrowed capital so that the Government reserves may not be depleted thereby. Then as regards the other criticism made on the budget next year *viz.*, that it gave preference to an urban or town policy and omitted to consider rural or mofussil interests, so far as that criticism goes, except for the 10 lakhs of rupees, 5 lakhs for water works scheme in Trivandrum and 5 lakhs for the drainage, and for the town planning scheme in the capital—1½ lakhs, all the rest of the allotment under P. W. D. proper is distributed throughout the State. As regards P. W. D. proper allotment itself, it has been increased by nearly 4 lakhs from what it was last year. As to how far this increased fixed P. W. allotment for the whole State should be distributed between the Capital town and the mofussil an understanding should be arrived at by discussion with the members of the several constituencies concerned and considering the urgency of their several needs. If any urgent needs should be pressed before Government from the other side of the House, Government will be glad to be following their advice.

One or two other criticisms had been made by my friend Mr. Paramesvaran Pillai. He referred to some financial jugglery in the budget. I may assure him that there cannot be any such thing. If 'imaginative financiers go to jail' for the mere matter of that as remarked elsewhere, I think persons who deal in financial juggleries also, whatever that term might mean, should come to grief (*Hear Hear*). I think so far as the budget figures go there cannot be anything like a jugglery and they represent only calculations based on facts realised or expectations.

Mr. E. P. Varghese: On page 70, item (5) Law College, are the receipts from the college expected to be the same amount as that of last year, when there is a fall in the strength of the college, as it now stands. How do Government expect the same income from the Law College next year ?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Of course it is only an estimate based upon the figures of last year. Perhaps pupils might come in to join the college as usual The results of the B. L. and F. L. examinations could not be anticipated at the time of preparing the budget. It could be based only on the information then available. There might be a slight over-estimation or a slight under-estimation under some of the heads; but they are likely to balance each other.

[Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar.]

I have so far dealt with the Revenue, Ordinary Expenditure charged to Revenue, Capital Expenditure charged to Revenue and Capital Expenditure not charged to Revenue or Industrial Expenditure *seriatim*. I have not as yet mentioned anything about the rural uplift or the uplift of peasants. Some provision is proposed to be made for it by means of borrowed capital. I have referred to surplus balances that are being accumulated under Government from year to year under the heads the new Life Insurance and Provident Fund schemes and the State Savings Bank business. I said that this surplus credit balance, Government are proposing to utilise for some long-term loans— I meant by long-term loans, relief to agriculturists ; a scheme to benefit agriculturists. Whereas by a policy of industrialisation the permanent defects or drawbacks of a purely agricultural community are sought to be got over by surplus moneys that come to Government in their dealings with the public, as stated before it is proposed to give relief to agriculturists by way of reducing their debts etc.

Chairman : The House will now adjourn and meet again at 11-0' Clock to-morrow.

The House adjourned at 4-58 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

PROCEEDINGS
of
THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL.

(*OFFICIAL REPORT*).

FIRST COUNCIL.

VOLUME VI—NUMBER 4.
SIXTH SESSION—1935/1110.

Thursday the 8th August, 1935/23rd Karkadakam, 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall, at Eleven of the Clock with Khan Bahadur Sir Muhammad Habibulla Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan-President, in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Recruitment of l istrict and Additional District Judges.

27. * **Mr. M. N. Paramesvaran Pillai** (*Municipal Councils*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) how many District and Additional District Judges there are in the Judicial Department ;

(*b*) how many of them were actually recruited from the bar and how many from the Sirkar Vakils' Department ;

(*c*) whether the Sirkar Vakils are grouped along with the members of the bar for purposes of recruitment to Judges' places, and, if so, on what principle ;

(*d*) whether the Sirkar Vakils are not governed by the provisions of the T. S. R. for purposes of leave, pension etc., and if so, on what principle they are taken out of the category of officers in service ; and

(*e*) whether there is any age limit fixed by the High Court or by the Government for the appointment of Munsiffs and Second Judges; if so, whether the same will apply to the Sirkar Vakils who are recruited as Judges, and, if not, why ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai (*Chief Secretary to Government*) : (*a*) Fifteen.

(*b*) Ten were recruited from the bar. Of these, five were from the Sirkar Vakils' Department.

(*c*) Yes ; because they are allowed to have private practice.

(*d*) The answer to the first part is in the affirmative. The answer to the second part is that they are allowed to have private practice and that as such they are treated as members of the bar.

(c) Yes. The age limit for Second Judges is fixed at 40, and for Munsiffs at 36. The rule is applicable only for recruitment from the bar. Sirkar Vakils who entered service as such before their 40th year are exempted. The reason for fixing the age limit at 40 is that those below 40 could serve for 15 years before their retirement. Sirkar Vakils who entered service when they were below 40 could also do that as they are exempted from the age limit of 40 years.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member, if Sirkar Vakils are taken out of the category of vakils, why this age exemption rule should not be made applicable to them?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: My answer is that if the Sirkar Vakils had been appointed as such before they were 40 years old they could be appointed as second Judges.

Mr. M. N. Paramesvaran Pilai: With reference to the answer to part (b), I want to know whether these Sirkar Vakils are now getting all the privileges of Government servants?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes, they are governed by the T. S. R. The only difference is that they are allowed to have private practice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether there is any provision in the T. S. R. allowing the Sirkar Vakils to have private practice?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: No. But Government have ordered that the Sirkar Vakils will be governed by the T. S. R. and that at the same time they could also have private practice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know why they should have private practice?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Because the pay that is given to them is not adequate. If private practice is prohibited probably the pay will have to be increased.

Mr. P. Padmanabhan Tampi (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): May I know whether the Law Member is having private practice?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: There is no such officer as Law Member. There is the Additional Head Sirkar Vakil.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (*Mavelikara and Kartikapalli* cum *Kunnattur*): May I know whether the Additional Head Sirkar Vakil is allowed private practice?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: Yes.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Is he a Government servant or a non-official?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: His appointment is governed by the T. S. R.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether he is a Government servant or a member of the bar?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: So far as he is governed by the T. S. R. he is treated as a Government servant, and as he has private practice, he can be treated as a member of the bar also.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: If he is appointed as a Judge will his recruitment be considered as from the bar or from the service?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: That is a hypothetical question.

President: I suppose the question is that supposing he is elevated to the bench, will that elevation be regarded as from the bar or from the service? I suppose that is the question.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Yes, Sir.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I submit that it is a hypothetical question. The question will be decided when it arises.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I want to know whether other Sirkar Vakils are treated in a similar way?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Their position is not the same as that of the Additional Head Sirkar Vakil.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I am asking about the principle.

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: The question has not yet arisen. It will be decided when it arises.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I appeal to the Chair. The answer is evasive. He is not answering properly.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I have answered that the question will be decided when it arises.

Mr. E. P. Varghese (*Nominated*): May I ask whether there is any difference between the starting pay of Munsiffs and of District Court Sirkar Vakils?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Under the Standardisation G. O. the starting pay is the same.

Mr. E. P. Varghese: Why is the Sirkar Vakil allowed to have private practice and the Munsiff is not allowed? The Chief Secretary stated that the Sirkar Vakil is allowed to have practice because the pay given to him is not sufficient.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: A Munsiff cannot have private practice. If any one objects to this principle, it is open to him not to accept the appointment of a Munsiff.

Mr. S. Piraviperumal Pillai (*Commerce and Industry, South*): May I know whether they practise before the Munsiff's court?

President: They practise before themselves.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*): May I know whether Government are aware of the fact that cases in which Sirkar also is interested have to be postponed on account of the non-availability of the Sirkar Vakils because they were engaged in private practice?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Such cases have not been brought to the notice of Government.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: May I ask whether efficiency will not be increased by allowing private practice?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Quite so.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): In view of the fact that Sirkar Vakils should not have private practice, do not the Government think it advisable to do away with private practice?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: That is a matter of opinion.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad (*Jenmies*): May I ask whether the High Court have recommended that the age limit for the appointmant of vakils as judges should be raised from 40 to 45?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes, Sir.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: May I know what action has been taken on that recommendation?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government have not accepted that recommendation.

Inspection of subordinate courts by judges of the High Court.

28. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether all the subordinate courts are now inspected by the High Court Judges once a year, and if not, at what intervals:

(*b*) whether they have any control over the programme of inspection fixed by the High Court Judges every year; and

(*c*) who conducts such inspection works in the Madras Presidency, and whether their Lordships of the Madras High Court have to do any such inspection work?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) No. The District, Munsiffs' and Magistrates' Courts are inspected once in every two or three years, and sometimes at shorter intervals.

(*b*) No.

(c) Ordinarily the District Judges and occasionally the High Court Judges.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: With reference to part (*a*), may I know from the member whether it is due to want of time that the High Court Judges are not able to inspect all the courts annually?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It may be partly due to that. It may also be due to the fact that there is no necessity for the inspection of Munsiffs' courts because these are now inspected by the District Judges. Therefore, the High Court Judges may not consider it necessary to inspect all the Munsiffs' courts.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I point out to the honourable member that the District Judges are not inspecting the Munsiffs' courts?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, I stand corrected. I thought that was the case.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: If it is due to want of time, may I ask whether Government think it will not be advisable to insist on District Judges inspecting all the Munsiffs' courts under them once in every year?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It is a matter for consideration whether such a course is feasible. Government will consider it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: With reference to part (*b*), I want to know whether Government have scrutinised the programme of the High Court Judges for touring work published in the Gazette?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government do not scrutinise the programme.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the T. A. bills submitted by these judges are scrutinised by the Account Officer?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes, sir.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether any objectionable features have been noticed by Government in the matter of their touring?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Not, as far as I am aware.

Mr. M. N. Paramesvarn Pillai: May I know whether it is a fact that these programmes are arranged in a most unsatisfactory manner? I will illustrate this by a concrete instance. Sometimes a judge arranges to inspect a Nagercoil Court.

President: Ask the question, please. No statement is allowed.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether it is a fact that the touring programme is so arranged as to get the maximum T. A. and whether Government are checking that ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I do not accept the statement, sir.

Mr. G. Narayana Aiyar (*Kunnatnad* cum *Parur*) : May I know whether most of the inspection work is conducted during vacation so that the courts that are being inspected are not sitting ?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai : Yes.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether the honourable judges will be able to find out how the Munsiffs are conducting cases ?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai : If they want to see how the Munsiffs are conducting cases they will make surprise visits when the courts are sitting.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether it is not necessary to issue circular orders asking the honourable judges to inspect the courts when these are sitting ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : It may be considered.

Employees in the Rubber Factory.

29. ***Mr. E P. Varghese** : Will the Government be pleased to furnish a caste-war list of employees in the Government Rubber Factory excluding Europeans ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : A caste-war list of employees in the Rubber Factory is placed on the table.

Mr. E. P. Varghese : What is the total number of employees ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : 9.

Mr.E. P. Verghese : What is the number of Christians ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : 2.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether there is any Latin Catholic ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I don't know. There is one named D. De Couser. I do not know whether he is a Latin Catholic ?

Mr. E. P. Varghese : May I know whether any minimum qualification is fixed for recruitment in the Rubber Factory ?

President : It is not an office. It is a factory. The qualifications must be in keeping with the particular appointments.

Mr. E. P. Verghese : May I know whether any technical qualifications have been prescribed ?

* Vide Appendix No. 1, page 214.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : No, but I believe those who have been appointed in the factory possess the necessary technical qualifications.

Mr. H. O. L. Marikar (*Meenachil* cum *Deviculam*) : May I know if there are any Moslems there ?

Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai : There is one.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know whether there is any Ezhava ?

Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai : No.

Attendance of heads of departments in their offices at headquarters.

30. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai** (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether there is any rule or order or whether there are any instrutions regulating the attendance of the heads of departments in their respective offices while they are in headquarters ; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the affirmative, will they be pleased to state the office time of the following officers :-

(i) the Commissioner of Police ;
(ii) the Division Peishkars and District Magistrates ;
(iii) the Taluk Tahsildars ;
(iv) the Director of Agriculture ;
(v) the Director of Industries ;
(vi) the Director of Registration ; and
(vii) the District Registrars ?

Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai : (*a*) Yes ;

(*b*) From 11 A. M. to 5 P. M. when they have no executive work at headquarters.

V. M. School building at Malayinkil in Neyyattinkara taluk

31. ***Mr. N. K. Padmanabha Pillai** (*Neyyattinkara* cum *Nedumangad*) : With regard to the V. M. School building at Malayinkil in the Neyyattinkara taluk, will the Government be pleased to state :

(*a*) whether one of the buildings in which the school was housed fell down some years ago, and, if so, when ;

(*b*) whether the old building which now remains is also dilapidated and useless ;

(*c*) whether the construction of a new building was sanctioned by Government ; and if so, when ;

(*d*) whether estimates were prepared for the putting up of a new building, if so, when, and what is the amount ;

(*e*) whether the temporary shed put up also collapsed as the result of a fire on 22-5-1110, and if so, what arrangements have been made to conduct the school after the reopening of the school after the Christmas holidays ;

(*f*) whether the adjacent site of 43 cents was purchased by the people of the locality and entrusted to the Inspector under instructions from the Inspector of Schools for the putting up of a new building, and, if so, when ;

(*g*) what action was taken by the Inspector or the Director since the handing over of the purchased site referred to in part (f) to expedite the construction of the building ; and

(*h*) whether the public of the place have submitted a petition to the Director recently urging the construction of the building immediately, and, if so, what action was taken ?

Mr. C. V. Chandrasekharan (*Ag. Director of Public Instruction*) : (*a*) Yes ; 16-9-1105.

(*b*) No.

(*c*) Yes ; on the 28th October 1930.

(*d*) Yes ; 23-2-1935 ; Rs. 7,950.

(*e*) Yes ; two private buildings were secured for holding the school.

(*f*) An extent of forty-three cents of land was surrendered to the Government unconditionally by the people of the place to serve as additional premises for the use of the school on the 4th Mithunam 1106.

(*g*) A plan and estimate for the erection of a new building were called for from the Chief Engineer.

(*h*) Yes ; the plan and estimate have since been obtained from the Chief Engineer.

Fee concessions in educational institutions.

32. ***Mr. G. Narayana Aiyar** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether it is a fact that all educational institutions are bound to allow half-fee concession to 10 per cent of the students of each community ;

(*b*) if so, whether the same rule is observed in all the schools ;

(*c*) whether there is any distinction between Government schools and aided or unaided schools in the matter of such fee concessions ; and

(*d*) whether the aided and unaided schools are competent to ignore the rule, if any, in force and realise full fees from all students ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : (*a*) No.

(*b*) In view of the answer to part (*a*), this does not arise.

(*c*) Yes.

(*d*) Yes.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know from the member whether there is any order issued to the Education Department as regards fee concessions to be allowed to each community ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : There are several orders on the subject.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I ask what is the nature of the order ? Is it remission of a particular percentage of the fees or any other manner ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : I will refer the member to G. O. R. Dis. 1463/24/L. L. G. dated 15th May 1924 published in the Government Gazette dated 20th May 1924.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I ask wherein lies the necessity to have a distinction between unaided schools and the Government schools in the matter of fee concession ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : The unaided schools are given the option of introducing fee concession scheme. If they introduce it, they will get 75 per cent compensation from Government.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : May I know who are the members of the fee concession committee ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : The committee is composed of either the headmaster or the headmistress of a particular school, and the Tahsildar of the locality.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Are there any non-official members in the committee ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : May I know, sir, whether that question arises now ?

President : We are not discussing the constitution of the committee.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : In view of the answer submitted to my first question I think a supplementary question of this nature arises. So may I know whether a non-official will also be included as a member in the committee ?

President : That question does not arise ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : May I know what is the reason for not including a non-official as a party to the Fee Concession Committee ?

President : I have already said that the constitution of the committee is not a part of this question. You cannot pursue further questions of that nature.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know the language in which that G. O. was published ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : English.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I ask how those who do not know English could understand the contents of the G. O.?

Mr. C. V. Chandrasekharan : I am not sure whether it was published in any other language.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know what are the important features of that G. O. ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : It is a published document, sir.

Petitions from landholders of Vadakkekara and Munambam pakuthies for remission of tax.

33. **Mr. G. Narayana Aiyar :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether they have received any petitions from the landholders of Vadakkekara and Munambam pakuthies in the Parur taluk complaining of the erosion of the sea in 1108 and 1109 and praying for remission of land tax in respect of those lands ; and

(*b*) when these petitions were received and what action has been taken by the Government ?

Mr. A. Kumara Pillai (*Secretary to Government*) :

(*a*) Yes. An application relating to 1108 and 5 to 1109.

(*b*) The one application relating to 1108 was received in Mithunam 1108 and those of 1109 in Vrischigom 1109. The tax on the lands concerned was sanctioned to be written off and the same was given effect to in this (1110) year s accounts.

Newly abolished holidays for civil courts.

34. ***Mr. G. Narayana Aiyar :** Will the Government be pleased to state ;

(*a*) when the newly abolished ten Hindu holidays were originally sanctioned as holidays for civil courts ;

(*b*) how many judges and Munsiffs recommended to the High Court the restoration of the abolished ten Hindu holidays ;

(*c*) whether it is a fact that the High Court Vakils' Association at Trivandrum protested against the abolition of the aforesaid holidays and recommended their restoration ;

(*d*) whether it is a fact that the High Court recommended the restoration of the aforesaid holidays ; and

(*e*) whether the Government ascertained the views of the Hindu community before abolishing the aforesaid holidays ?

Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) In November 1885.

(*b*) These are confidential communications and cannot be disclosed.

(*c*) Yes.

(*d*) Yes.

(*e*) No.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether the civil courts in the State as a rule do not enjoy more holidays than other Government institutions ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I claim notice.

Mr. G. Narayana Aiyar : Are the Government aware that all these abolished holidays are holidays for the courts in British India, Mysore and Cochin ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government have no information.

Mr. G. Narayana Aiyar Are the Government aware that the Hindu community have to perform religious rites during those days ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I am sorry I cannot answer that question.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I enquire that the First Class Magistrates' Courts, the 2nd Class Magistrates' Courts, Huzur Cutcherry, Taluk Offices etc., enjoy these days as holidays ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Yes.

Mr. G. Narayana Aiyar ; May I ask whether the religious sentiments are being respected by Government ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Yes, sir.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether any circular has been issued by Government fixing the number of days which a Munsiff or a Judge ought to attend a Court ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I am not aware of any such circular.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether it has been brought to the notice of Government that considerable difficulty is experienced by Courts in the matter of remitting money in Treauries especially when a holiday for a particular office is declared as a working day for another office?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: No such thing has been brought to the notice of Government.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the Government can contemplate such a difficulty?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I cannot say now.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: In view of the great feeling expressed by the Hindu community do Government consider it desirable to restore these holidays?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The Government have considered the matter and decided not to restore these holidays.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know why the Government have decided not to restore these holidays?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The holidays were abolished on the recommendation of the High Court in order that more work might be got out of the Munsiffs and Judges.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know, in view of the recommendation of the High Court being mentioned now, whether the High Court have reconsidered their recommendations?

Rao Sahib Dr. N. Kujan Pillai: Yes.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: In view of that may I enquire whether Government are going to consider the question in that light?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The Government have not accepted the second recommendation of the High Court.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Am I to take it then that independent of the opinion of the High Court as well as the bar, Government are not going to re-open their original decision?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government have decided once to abolish the holidays on the specific recommendation of the High Court and they have decided not to restore them.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Am I to understand then that Government are not amenable to reason once they have made a decision.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : That is a matter of opinion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : After the abolition of the holidays may I ask whether the Government have stated that these working days might be observed as holidays for any other community ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I claim notice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Is it a fact that the Christian Community is exempted from attending Courts during special holidays for that community ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : During the Easter the Christians are granted that privilege.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : In view of that have the Government any objection in allowing this concession to the Hindu community, *i. e.*, observing the working days as holidays ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : That is a matter for consideration.

Mr. Komilezhathu Sankran : May I ask if such concessions are allowed whether it will not affect the litigant public ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : In the interest of work it was decided by Government not to restore these holidays.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether the Magistrates' courts enjoy vacations like Civil Courts ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : No.

Passengers and vehicles crossing the Periyar at Kalady.

35. ***Mr. G. Narayana Aiyar :** Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of passengers and vehicles crossing the Periyar river at the crossing of the Main Central Road at Kalady ?

Mr. G. B. E. Truscott : (*Chief Engineer, Roads, Buildings and Irrigation*)

The information is not available as traffic census is not being taken continuously during any year.

Mr. G. Naryana Aiyar : May I know whether any special officer was deputed to take account of the travellers that pass and repass at the crossing of the Periyar river at Kaladi ?

Mr. G. B. E. Truscott: Yes, from the 1st to the 7th January 1935.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether the statement recorded by that officer relates to the number of passengers or vehicles that passed through that place?

Mr. G. B. E. Truscott: He took only a list of the passengers and the actual number is 8,189.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether that figure represents the passengers for one month or for one week?

Mr. G. B. E. Truscott: One week.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether there is any place in the Main Central Road where there is a river and no bridge except this crossing?

Mr. G. B. E Truscott: I do not think so.

Mr. G. Narayana Aiyar: In view of the importance of traffic will the Government be pleased to take steps for the construction of a bridge at an early date.

Mr. G. B. E. Truscott: I may inform the member that traffic in the Alwaye river crossing is heavier in one day than traffic in the crossing, referred to by the member, in a week.

Mr G. Narayana Aiyar: May I know when the question of constructing the Alwaye bridge will be taken up?

Mr. G. B. E. Truscott: That is a question of policy.

Delay in the completion of the Rubber Factory building at Chackai

36. ***Mr. J. John Kattakayam** (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether explanations have been called for from the officers entrusted with the work and their pay withheld, for the delay in the completion of the building for the rubber factory which is to be started immediately at Chackai; and

(*b*) if so, the names of the officers from whom explanations have been called for and of the persons whose pay has been withheld and for how long?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) Explanations have not been called for. The pay of the officers entrusted with the work was withheld.

(*b*) The first part of the question does not arise in view of the answer to part (*a*). The pay of the Division Officer, Trivandrum, the Superintendent, P. W. D. Workshops and Stores Division and the Foreman, P. W. D. Workshops, Trivandrum, for the month of Kumbhom 1110, was withheld for a period of two weeks.

(The answer was read also in Malayalam.)

Mr. J. John Kattakayam: ഇങ്ങനെ രണ്ടാഴ്ചനീട്ടിക്കൊടുക്കാൻ കാരണമെന്താണു്?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai. ആ ജോലി ചെയ്തുതീർക്കണമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയത്തു് തീർക്കാത്തതുകൊണ്ടു.

Mr. J. John Kattakayam: കാലദൈർഘ്യം വന്നിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ജോലികൾക്കു തടസ്സമുണ്ടായിട്ടില്ലേ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: ഉണ്ടെന്നാണു് വിചാരിക്കുന്നതു്.

Mr. J. John Kattakayam: അതിലേക്കു ഈ ഒരു ശിക്ഷ പര്യാപ്തമാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: ഉതകുമെന്നാണു ഗവണ്മെന്റു വിചാരിച്ചതു്.

Right of land-owners to public roads.

37. ***Mr. Hajee Hassan Yacoob Sait** (*Commerce and Industry, North*). Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether their attention has been drawn to the fact that the revenue authorities do not recognise the necessity as well as the urgency of land-owners whose access to the neighbouring public ways is cut off by the owners of the intervening lands and of the fact that they fail to give relief to those needy land-owners; and

(*b*) whether the Division Peishkars of Quilon and Kottayam have in any case failed to give such relief on the mistaken assumption that such access to private lands from the neighbouring public way is not a public purpose even though postmen, Anchal peons, police constables and process servers of the various civil, criminal and revenue courts have to go to the house or land requiring a pathway?

Mr. K. George (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*): (*a*) The Revenue Department cannot legitimately interfere if the owner of an intervening patta land obstructs another land owner from entering neighbouring public ways even if the latter has been enjoying a right of way along the said land for a number of years. This is a matter for the civil courts to adjudicate upon.

(*b*) It is reported that there were cases in which acquisition proceedings could not be taken up, in view of G. O. Dis. No. 407/23/Rev., dated 5-5-1923 ordering that the Land Acquisition Regulation cannot be applied for the acquisition of land for providing pathway to a private owner.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I rise to a point of order. These questions are meant for oral answers. The Government member is now reading out those answers. I wish to know whether it is permitted.

President: That is the procedure that we have been following till now in this House.

Mr. E. P. Varghese: I raise it as a point of order. It is printed in the agenda "Questions for oral answers".

President: Unless he reads them out the House may not know what they are.

Mr. E. P. Varghese: When they are read out can they be called oral answers?

President: Any supplementary questions please? When we have travelled so far I do not know how it has struck Mr. E. P. Varghese.

Appointment of Mr. E. T. Kuriyan as District Munsiff, Devicolam.

38. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state when Mr. E. T. Kuriyan was appointed as District Munsiff and First Class Magistrate, Devicolam?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: On 26-11-1107.

Mr. P. Padmanabhan Tami: This question forms only a part of a series of questions that have been asked by me and only a portion of it has been answered. The information contained in this answer can be ascertained from the Civil List.

President: What has happened to the other part? Is it admitted?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Yes, it is admitted.

President: Has the member any information as to what has happened to the other part?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: That has been admitted.

President: The Secretary says that the part which the member refers to may have been disallowed by the President.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: That was admitted. I have asked about the deposits and other things.

President: I will ask the Secretary and if there is any error on the part of the Council Office you will get the benefit of the answers. For the time being do you want to ask any supplementary questions?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: On this part of the question I do not want to ask any supplementary questions.

President: I do not know what has happened to the other part. If it is allowed you will get a fuller answer. I shall ask the Secretary to look into it.

Statement, by communities, of the officers of the Education Department.

39 *Mr. **Tariatu Kunjitomman** (*Nominated*): Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities in the Education Department drawing a pay of Rs. 50 and over ?

Mr. C. V. Chandrasekharan :

Syrian Catholics ... 14
Latin Catholics ... 21
Other communities 691

Statement, by communities, of clerks in the offices of the Land Revenue Commissioner and the Division Peishkars.

40. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among the clerks in the offices of the Land Revenue Commissionr and of each of the Peishkars ?

Mr. K. George : The required *statement is placed on the table.

Appointments made in the Agricultural Department during the last 24 months.

41. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of appointments made in the Agricultural Department during the 24 months ending the 1st Medam last and carrying a pay of Rs. 20 and over and the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among them ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai (*Director of Agriculture and Fisheries*) :

	Acting appointments.	*Permanent appointments.*
A. *Hindu*		
1. Brahmin	5	,,
2. Nayar	4	4
3. Other Cast Hindu	1	1
4. Ezhava	3	,,
5. Other Hindu	7	,,
B. *Muslim*	1	,,
C. *Christian*		
1. Jacobite	1	,,
2. Latin Catholic	2	,,
3. Other Christian	,,	1

**Vide* appendix No. II page 215.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know how many of them are Ezhavas ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Three of them are Ezhavas.

Mr. Komelazhathu Sankaran: May I know the total number of appointments made ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: 24.

Steno-typists appointed in the High Court.

42. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** Will the Government be pleased to give information regarding:

(*a*) the number of steno-typists appointed in the High Court during 1109, their names and the dates of their appointments, their respective qualifications (both general and technical) and pay ;

(*b*) whether any of them had any previous service under Government and, if so, as what and for what period and on what pay ;

(*c*) whether the Government have prescribed any qualification (general and technical) for the post of steno-typist ;

(*d*) whether there were applications from persons who have passed B. A. & B. L. Degree examinations with the required technical qualifications for the post of steno-typists in the High Court ;

(*e*) whether any of the steno-typists appointed in the High Court appeared for the Shorthand Examination of the Madras Technical Examination Board after their appointment in the High Court, and, if so, with what result ;

(*f*) whether at the time of the appointment of the steno-typists, there were typists in the Judicial Department with longer service drawing higher pay than those appointed as stenographers, and, if so, why they were not selected ;

(*g*) whether one Mr. Gopalan was selected as a steno-typist, how old he was on the date of his appointment as such, what were his general and technical qualifications and whether he had any previous service under Government ;

(*h*) whether the Judges of the High Court are allowed private clerks besides the Steno-typists ; and if so, what are the duties of the Steno-typists and the private clerks ;

(*i*) whether the judges of the Madras High Court are allowed private clerks besides stenographers ;

(*j*) how many judgments have been dictated to the various steno-typists by each of the judges from the date of appointment of the steno-typists up to the end of 1109 ;

(*k*) in how many cases have the steno-typists taken notes of hearing ;

(*l*) whether there has been any increase in the quantity of work turned out by each of the judges since the apointment of the steno-typists, and, if so, what is the proportion of such increase; and

(*m*) whether the disposal of appeals and special appeals have increased or decreased in 1109 as compared with 1108.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) Seven steno-typists were appointed in the High Court on 1-5-1109. Their names, qualifications and pay are given in the statement *annexed.

(*b*) Yes; all of them were employed under Government. (*Vide* *statement A annexed.)

(*c*) No.

(*d*) An application was received from one candidate stating that he had passed the B. A. & B. L. degree examination, and shorthand and type-writing (Lower Grade).

(*e*) Government have no information.

(*f*) Yes; but among the applicants for the post there were duly competent hands from whom a selection was made.

(*g*) Yes. He was 30 years of age. His qualifications are E. S. L. C., London Chamber of Commerce (1928), Short-hand and Type-writing (both Junior Grade). He was a work Establishment Typist in the Executive Engineer's office, Quilon.

(*h*) Yes. The duties of the steno-typists and private clerks are given in statement B ‡annexed.

(*i*) Government have no information.

(*j*) No register is maintained in the High Court to ascertain the actual number of judgments which were dictated to the various steno-typists.

(*k*) In important cases, notes of hearing are taken by the steno-typists.

(*l*) & (*m*) The quantity of work turned out by the judges cannot be measured by the number of disposals alone. It depends, among other things, upon the nature of the suits disposed of.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: With reference to answer to part (*e*) may I know whether the Government have asked the High Court about the information?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The question was sent to the High Court and the answer given is the one supplied by the High Court.

---

* *Vide* Appendix No. III—pages 216 and 217 Statement A.

‡ Do. Statement B.

Mr. M N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether the High Court has said that they have no information about it?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai. Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : With reference to answer to part (*k*) may I know whether any arrangements are made to incorporate the arguments of the learned vakils appearing on either side, in the T. L. R. published by the Government just as in the I. L. R. published in British India?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I am sorry I cannot answer that question. I claim notice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : With reference to answer to parts (*l*) and (*m*) may I know from the member whether when the High Court moved the Government for the appointment of steno-typists they said that it would facilitate the disposal of more cases?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Yes. It has facilitated the disposal of cases. The number of suits disposed of may not have increased. That depends, as the answer says, upon the nature of the suits disposed of.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I point out to the honourable member that the Government in spite of the appointment of the steno-typists have observed in the Departmental Administration Report for the last year :

> "In the High Court, in spite of a fall in the number of appeals from 4.559 in 1108 to 4.423 in 1109, the disposals were only 1.179 against 1.477 in 1108."

May I know whether it is a fact?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : The disposal of cases might have been less. The quantity of work depends on the nature of the suits disposed of and not merely on the number.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Am I to understand from the member that even after the appointment of the steno-typists the disposal of cases in the High Court has not increased?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : The Government's review of the Administration Report shows it.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Will the Government be pleased to make arrangements to take down the arguments of vakils by the steno-typists as is down in the case of the I. L. R.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : It can be referred to the High Court.

Mr. E. P. Varghese: May I know from the member whether there is any one who has passed the Malayalam Short Hand and Typewriting among those who have been appointed ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I do not find any sir.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know from the member whether any instance has been brought to the notice of Government in which the services of a steno-typist have been engaged for taking down the arguments of important cases ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It is said that in important cases arguments are taken down by the steno-typists.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether there is any instance in which the services of a steno-typist were engaged for taking down the notes ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The answer shows that there have been instances.

President: The High Court says that there are instances.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Am I to take it that there were instances in which steno typists have been employed to take down the arguments of cases ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The answer says that in important cases notes are taken down by the steno-typists.

Reversion and reappointment of Ag. Inspectors of Police.

43. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai:** Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether any of the acting Inspectors, who, during the period of their acting, were ordered to be reverted owing to bad work, were re-appointed as acting Inspectors ;

(*b*) if so, their names, with designation of the substantive posts held by them ; and

(*c*) what are the reasons which led Government to sanction their re-entertainment as acting Inspectors of Police ?

Mr. R. Pitchu Aiyangar (*Ag. Commissioner of* [illegible]):

(*a*) Yes.

(*b*) It is detrimental to public interests to divulge the names of the officers or the nature of the disciplinary action taken.

(*c*) Re-consideration.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai May I know from the learned Police Commissioner whether the public do not know their names ?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: If they know the names why should the public ask for it ?

Murder cases caused by drunkenness.

44. *****Mr. J. John Kattakayam**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of murder cases that have occurred during the last 12 years;

(*b*) the number among them, of cases caused by drunkenness; and

(*c*) the number, of murder cases that have occurred in the Minachil taluk during the last 12 years and the number, among them, of cases caused by drunkenness?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: (*a*) 1085.

(*b*) 106.

(*c*) 106, of which 55 were due to drunken squabbles.

Mr. J. John Kattakayam: മദ്യപാനം നിമിത്തമാണു കൊലപാതകങ്ങൾ നടക്കുന്നതെന്നുള്ള വിവരം ഗവൎമ്മെൻറിനെ മെമ്പർ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻറിപ്പോർട്ടിൽ അതിനെപ്പററി എല്ലാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

Mr. J. John Kattakayam: അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ ഉണ്ടോ എന്നല്ലാ ഞാൻ ചോദിച്ചതു. മെമ്പർ ഈസംഗതിഗവൎമ്മെൻറിനെധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടുമുഖാന്തിരം ഗവൎമ്മെൻറിനെധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

Mr. J. John Kattakayam: അതിനു ഗവൎമ്മെൻറിൽ നിന്നും വല്ല മറുപടിയും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: ഇല്ല.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know from the Police Commissioner whether he is aware of the practice of shop keepers selling toddy and arrack even after 8 P. M.

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Such cases have been carefully watched by the Police and where action was necessary action has been taken.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know sir, whether any instance has been brought to the notice of the Excise Commissioner and if so what action has been taken?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Very many cases have been brought to his notice. Action to be taken is entirely left to himself.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether there is increase of drunkenness in the Minachil taluk?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: So far as the Police is concerned if drunkenness is accompanied with disorderliness action is always taken by getting the party bound down to keep the peace or to be of good behaviour.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether any action has been taken to prevent offences?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Such offenders will be taken to the Police.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member whether he has recommended the reduction in the number of shops in that area, Minachil?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: No,

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member whether he will kindly make a recommendation for the reduction of shops in that area?

President. That is a question on future action.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member whether he has felt the necessity for reducing the number of shops in that area?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: No

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether he has done any propaganda against drink?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: No.

Travancore Police having King's Medal.

45 ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state whether there are any in the Travancore Police who have been awarded King's Indian Medal?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: There is no such medal as King's Indian Medal.

Orders passed by the Dewan re *appointmets made by Mr. A. Kumara Pillai as Jenmikaram Special Officer.*

46. ***Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to state whether in regard to appointments made by Mr. A. Kumara Pillai, while he was Jenmikaram Special Officer, the then Dewan had passed any orders, and if so, whether they will place a copy of the same on the table?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: First part. Yes.

2nd part. No, as they are confidential.

Mr. Tariatu Kunjitomman : നിയമനങ്ങളുടെ പട്ടികയും അതിന്മേൽ ഗവൺമെൻറു പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള ആർഡറും എന്താണെന്നാണു ഞാൻ ചോദിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ അതിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനുമാത്രമേ മറുപടി പറഞ്ഞുകാണുന്നുള്ളു.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : നാളെയോ മററന്നാളൊ മററു ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയുന്നതാണ്.

Mr. Tariatu kunjitomman : ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങളും ഒരുമിച്ചയച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴും മറുപടി പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : അതു രണ്ടും രണ്ടു ചോദ്യമാണല്ലോ.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഒന്നിൽ നിന്നാണു മറേറ ചോദ്യം ജനിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : അതിന് നാളെയൊ മററന്നാളോ മറുപടി പറയുന്നതാണ്,

Appendix I.

***Vide* Answer to Question No. 29.**

List of employees in the Rubber Factory.

	Name.	Designation.	Caste.
1	M. S. Nair ...	Foreman (Mechanical Section.)	Nair.
2	R. P. Raghavan Pillai ...	Foreman (Manufacturing Section.)	Do.
3	Raju ...	Boilerman.	Other Caste Hindu.
4	D. D'e Couser ...	Stoker.	Christian.
5	P. Chellaperumal Pillai ..	Accountant.	Vellala.
6	P. K. Raman Pillai ...	Store-Keeper.	Nair.
7	V. Vasudeva Pai ...	Attender.	Gowdasaraswat.
8	Mathai ...	Peon.	Christian.
9	Abdulrahiman Khan ...	Peon.	Mahommedan.

Appendix II.

***Vide* Answer to Question No. 40.**

Statement by caste of clerks employed in the offices of the Division Peishkars and the Land Revenue Commissioner as it stood on 6-10-1110.

Serial No.	Caste.	Division Cutcherries. Trivandrum.	Quilon.	Kottayam.	Devicolam.	Office of the Land Revenue Commissioner.
	I. HINDUS.					
1	Brahmins (Malayala)	1	..	..	..	..
2	Do. (Others)	4	3	3	2	2
3	Ezhavas	..	..	..	..	2
4	Kammalas	..	..	..	..	..
5	Kshatriyas	..	..	..	..	..
6	Nadars	..	..	..	..	..
7	Nayars	8	10	5	6	7
8	Vellalas	1	..	2	..	.
9	Pulayas	..	..	..	..	..
10	Other Hindus	1	2	1	2	1
11	Depressed classes	..	..	..	..	2
	II. MUSSULMANS	1	..	..	..	1
	III. CHRISTIANS.					
1	Protestants	..	..	..	1	2
2	Roman Catholics.					
	(a) Latin rite	..	..	1	..	2
	(b) Syriac rite	..	..	1	1	1
3	Syrians.					
	(a) Jacobites	..	1	4	2	1
	(b) Marthoma	1	1	..	1	2
4	Church of England	..	..	..	..	1
5	IV. OTHER DEPRESSED CLASSES.	..	..	..	..	..

Appendix III.—Statement A.

Vide **Answer to Question No. 42.**

Names and qualifications of all steno-typists in the High Court with their respective previous services and pay.

Name.	Qualification.	Service.			Pay.	Remarks.
		Y.	M.	D.	Rs.	
A. V. Subramonia Iyer .	Typewriting Madras Government Intermediate; Advanced grade in Typewriting of the Incorporated Phonographic Society, London, and Teachers' Diploma of the Incorporated Phonographic Society London, now known as the National Shorthand Association, the Fellowship Diploma of the Institute of Commerce (Birmingham) in Type-writing and Eyre's system of up-to-date shorthand taught under instructions from Government.	23	0	0	50	Typist in the High Court for twenty-three years.
S. M. Soodamoney.	E. S. L. C. Type-writing Madpas Government Higher Grade, Type-writing, London Chamber of Commerce (senior grade) Shorthand, Pitman's Teacher's Test.	5	0	0	40	Typist, High Court.
Padmanabha Rao .	Head Clerks' Test and Shorthand and Type-writing Madras Government Examination, both Lower grades.	4	6	0	40	Temporary Typist in the High Conrt.
V. S. Deva Rao .	S. S. L. C. Shorthand and Typewriting, Madras Government Examination both lower grades.	3	0	0	40	Do.
P. James .	B A London Chamber of Commerce, Junior Examination in Shorthand and Typewriting.	2	0	0	40	Acting Clerk on Rs. 20-30 Principal Munsiff's and District Courts.

Appendix III—(*contd.*)

Name.	Qualification.	Service.			Pay.	Remarks.
		Y.	M.	D.	Rs.	
B. Thankamma	E. S. L. C. London Chamber of Commerce (Junior, both in shorthand typewriting) with distinction. Also Madras Government Technical Examination in typewriting passed in 1st class.	0	3	0	40	Acted for three months in the High Court as Typist.
S. Gopalan	E. S. L. C. London Chamber of Commerce (1928) both shorthand and typewriting (Junior.)	0	2	0	40	Work establishment typist in the Executive Engineer's Office Quilon.

Statement B.

Duties of the judge's clerks.

The duties of the judges' clerks are to read the papers in cases to judges at home and at times in the judge's chambers in court; to compare typed copies of judgments before they are pronounced; to help in reviewing the monthly statements of work relating to the work statements of the establishments of the subordinate courts, issue of commission orders, of appointments made and of disposal of original suits and appeals; to find out references to law books necessary for the writing of judgments; and to carry out generally the orders of the judges. Depositions of witnesses and documents in the cases heard by the European Judge are also to be translated into English. This work is being distributed among all the clerks of the judges

Duties of the Steno-typists.

The duties allotted to them are :—

(*a*) taking down notes to dictation by the judges, of judgments and orders;

(*b*) transcribing the same on the typewriter and preparing typed copies; and to type undelivered judgments when written in the judge's hand;

(*c*) after judgments are pronounced, to prepare 4 copies in the case of second appeals and 3 in the case of appeals and criminal cases;

(*d*) taking down notes of arguments in important cases at the time of hearing; and

(*e*) typing notes of inspection of the civil courts and other miscellaneous work.

President: We revert for a minute to Question No. 42 standing in the name of Mr. Padmanabhan Tampi about which complaint was brought to the notice of the Chair that a fuller question had been put but that it has been abridged considerably on the agenda paper and that he has been denied reply to the full question. Papers that have been received in the State Council Office have been looked into and we find as a result that Mr. Tampi himself in the long list of questions which he had sent on 13-7-1935 had numbered them according to his own choice and this one question No. 42 which appears on the agenda was numbered by him as a separate question No. 7. There are other details which he has asked about the same matter and which he has numbered as question No. 8. Therefore each question was given a separate number because he himself had allotted separate numbers. Therefore there is no room for any complaint.

QUESTION No. 42.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: No supplementary question, sir.

DEMANDS FOR GRANTS.

President: The next item on the agenda is financial business.—voting on Demands for Grants.

DEMAND I—LAND REVENUE.

Mr. K. George (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*): Sir, I move for a grant of Rs. 9,19,307 under Demand I—Land Revenue.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, സാമ്പത്തികാധഃപതനം അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യദശയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു കരം കുറവു ചെയ്തുതരണമെന്നു ഇത്രനാളും പറഞ്ഞിട്ടും ഗവർമ്മെന്റിനു യാതൊരു സങ്കോചവും ഉള്ള ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലവും ഭൂനികുതി അമ്പതു ശതമാനം കുറവുചെയ്തു തരണമെന്നു രണ്ടുനിയമസമി

തികളിലും നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. അതിന ഗവൺമെൻറു നാമമാത്രമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ മാത്രമെ ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റുപ്രസംഗത്തിൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനം ക്രമേണ നീങ്ങിവരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ പ്രസ്താവനനോക്കുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ കർഷകരുടെ ഇന്നത്തെ യഥാർത്ഥമായ ദയനീയനില എന്താണെന്നു ഗവൺമെൻറിനു ഇതുവരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു കാണാം. അതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അപലപിക്കുന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ വന്നു താമസിക്കുന്ന ഒരാളിനു ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലത്തിനു മുമ്പുള്ള അവസ്ഥ ഒരുപക്ഷേ ഇപ്പോഴും കണ്ടെന്നുണ്ടായിരിക്കാം. സമ്പൽസമൃദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു ഏതുനിലയിലിരുന്നുവോ, അതേനിലയിൽതന്നെയാണു പട്ടണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാഹ്യമായികാണുന്ന സമ്പത്തികസ്ഥിതി. എന്നാൽ അൻപതുലക്ഷത്തിൽ പരം ജനങ്ങളാണു തിരുവിതാംകൂറിൽ അധിവസിക്കുന്നതെന്നും അതിൽ അഞ്ചുലക്ഷം മാത്രമേ പട്ടണങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നുള്ളു എന്നും ഗവൺമെൻറു ഈ അവസരത്തിൽ അവധാനപൂർവം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കർഷകരുടെ കഷ്ടതകൾ ദിവസംതോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതല്ലാതെ ഒരു തരത്തിലും കുറയുന്നതായി കാണുന്നില്ല. സമീപകാലത്തെങ്ങും അതുകുറയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല. പ്രകൃതിയും അതിയായി നമ്മെ താഡിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പതനത്തിൽ ഗവൺമെൻറു വളരെ ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ചെയ്ത ആനുകൂല്യത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ആനുകൂല്യം ഇക്കൊല്ലം ചെയ്വാൻ ഗവൺമെൻറു കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അനാവൃഷ്ടിമൂലം വിളവു മുഴുവനും നശിച്ചു. വിളവുകൾ ഇറക്കാൻ പോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ അനേകം തരിശുഭൂമികൾ കാണുന്നു. ഞാൻ കന്യാകുമാരിയിൽ ഈയിടെ പോയി കുറെ ദിവസം താമസിച്ചു. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു എനിക്കിടയായി. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകരുടെ ദയനീയനില കണ്ടു് എൻെറ മനസ്സു വേദനപ്പെട്ടു. അവിടെയിറക്കിയ വിളവുകൾ മുഴുവനും നശിച്ചു. ഇതിനും പുറമേ അവിടെ വെള്ളക്കരവും കൊടുക്കണം. ആ ഏർപ്പാടു ജനങ്ങളെ എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു അവിടെ ചെന്നപ്പോഴാണു എനിക്കു് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ അവസാനമുണ്ടാകയില്ല. കൃഷിയുടെ തന്നെയല്ല, മററു

[Mr. J. John Kattakayam.]

കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ അഭാവവും ഉള്ള സാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും ക്രമിമേൽകരം എന്നപോലെ കർഷകരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്നത്തെ ജനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ വൈദ്യന്മാരായാലും, വൈദികന്മാരായാലും, വക്കീലന്മാരായാലും, വാദ്ധ്യാന്മാരായാലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും കൃഷിക്കാരനെക്കൊണ്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു. കച്ചവടക്കാരും കമ്പേരന്മാരും എന്നുവേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥാനദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എല്ലാം കർഷകന്റെ വിയർപ്പിന്മേലാണ് സുഖിക്കുന്നതെന്നുള്ള കഥ നാംഒരിക്കലും മറന്നുകൂടാ. എന്റെ തലക്കെട്ടുകളിൽകറങ്ങുന്ന പങ്കസാധു കർഷകന്റെ അന്ത്യശ്വാസത്തിൽ നിന്നുററിയെടുത്താണുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ഇതിനെല്ലാം കാരണക്കാരാകുന്നതുകർഷകരാണോ, കൂലിക്കാരാണോ?

Mr. J. John Kattakayam: എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ദൃഷ്ടി ഒന്നു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പതിയുന്നതിനിടവന്നാൽ അതിന്റെ പരമാർത്ഥം എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇതിനുമുൻപു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ഭൂനികുതി ഇളച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഒരിക്കലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കുറച്ചു കാലമായിട്ടു മാത്രമേ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഭൂനികുതി കുറച്ചുതരണമെന്നു അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശംഎന്താണെന്നു ഗവണ്മെന്റു ശരിയായി അറിയേണ്ടതാണ്. കീഴ്ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രാജ്യത്തെ ശരിയായവിവരം ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുന്നില്ല. തഹശീൽദാരന്മാർ നാട്ടിലെ ശരിയായ കഥ മേലധികാരികളെ അറിയിച്ചാൽ അവർക്കു ഡിപ്രമോഷൻ കിട്ടുമോ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇവിടത്തെ ലാൻഡ്റവന്യൂകമ്മീഷണർ ഒട്ടും ദയവില്ലാത്ത ഒരാളാണ്. ആകാര്യം ഞാൻകഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആതരത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രക്രമം. മഹായുദ്ധകാലത്തു സാമാനങ്ങൾക്കു വില കൂടിയിരുന്നകാലത്തു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളത്തിനും പുറമേ ക്ഷാമപ്പടി കൂടി കൊടുക്കണം എന്നു ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റു തദനുസരണം പ്രവൃത്തിച്ചു. ഇന്നുസാമാനങ്ങൾക്കു വളരെ വിലകുറവുള്ള ഒരുകാലമാണല്ലോ. എന്നിട്ടും അവരുടെ ശമ്പളം പഴയപടിയിൽ ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളു. ഞങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ആ നന്ദിക്കു ഒരു പ്രതിനന്ദി പോലും ഉദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തു നിന്നും ഏതാവൽപര്യന്തം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതുവളരെ കഷ്ടം തന്നെ. ഒരുപാലമിട്ടാൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കടക്കണം. അതിനാൽ ഏററവും രാക്ഷ

ണ്യ പരമായിട്ടും അനുഗ്രഹ പരമായിട്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ ഗവൺമെൻറു കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെങ്ങും കരത്തിനു വേണ്ടി ഭൂമി വിൽക്കുന്ന പതിവില്ല. ഇവിടെ ഇപ്പോഴും വസ്തുക്കൾ ഇതിനു വിററുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ സർക്കാർ ഗസററു ഈയിടെ വളരെ താമസിച്ചാണു കിട്ടുന്നതു. ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തെപ്പററി അഞ്ചൽസൂപ്രണ്ടുമായി കണ്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഗസററിൻെറ ഘനം കൂടിയതുകൊണ്ടാണു അവയുടെ എത്താൻ താമസിക്കുന്നതെന്നു അറിഞ്ഞു. കരത്തിനു വസ്തുക്കൾ വിൽക്കുന്ന പരസ്യങ്ങൾകൊണ്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്നു. ഗസററ് കണ്ടിട്ടു ചിലപ്പോൾ ചില വൃത്താന്തപത്രങ്ങൾ നാലും അഞ്ചും ഒരുമിച്ചു ചേർത്തു അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികധഃപ്പതനം കൊണ്ടു ഗവൺമെൻറും ആ പണി എടുത്തിരിക്കയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അനവധി വസ്തുക്കൾ ഗവൺമെൻറു ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്വത്തു വസ്തുക്കളാണു. കിടപ്പിടം ഇല്ലാത്തവൻ ഇരപ്പാളി എന്നാണു വയപ്പ്, മററു രാജ്യങ്ങളിൽ ധനവാന്മാർ അവരുടെ പണമെല്ലാം ബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു അവരുടെ നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു. ഇവിടെ അതു വസ്തുക്കളിൽ മുടക്കുന്നു. വസ്തുവിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കൊണ്ടാണു ഇവിടെയുള്ളവർ കാലം കഴിയുന്നതു. അതിലേക്കു കയ്യിലുള്ളതും അതിൽ കൂടുതലും കടംവാങ്ങിച്ചു വസ്തുക്കൾക്കു വേണ്ടി മുടക്കുന്നു. ഇതിൽ അവരെ കുററപ്പെടുത്താനില്ല. ഇന്നു ഇങ്ങനെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിഞ്ഞതു ഈശ്വരവിധിയെന്നേ പറയേണ്ടു. ഇന്നു പണക്കാർ പാമ്പു തവളയെ എന്നപോലെ പണമില്ലാത്തവരേയും അവരുടെ വസ്തുക്കളേയും ഗ്രസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർഷകരില്ലെങ്കിൽ രാജ്യമില്ല; ഗവൺമെൻറുമില്ല. കർഷകരുടെ അധഃപതനമാണു എല്ലാ രാജ്യത്തിൻെറയും അധഃപതനം. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഒരു കർഷകവിപ്ലവമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ടനടപടികൾ ഉടനെ ഗവൺമെൻറു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കരം കുറച്ചാൽ വരാവുന്ന നഷ്ടത്തെ മററു വിധത്തിൽ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണു. അതിനു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്നും ഒരു നല്ലതുക വെട്ടിക്കുറക്കുകതന്നെ വേണം. ഇന്നുസാമാനങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഗവൺമെൻറിനു ടോൾ ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ വരവുണ്ടു. തീപ്പെട്ടി തീരുവയിൽ ഒരു നല്ല തുക വരും. പെട്രോൾനികുതിയുടെ ശരിയായ

[Mr. J. John Kattakayam.]

ഒരുവിത നമുക്കു കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിയും. മൈസൂർ ഗവൺമെൻറു അങ്ങനെ കണക്കു പറഞ്ഞുവാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടു. അതുപോലെനമുക്കും കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കണം. ഈഒരിനത്തിൽ തന്നെ പത്തു പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം രൂപാ വരും. നാലഞ്ചുലക്ഷം രൂപാ തീപ്പെട്ടി തീരുവയിലും ലഭിക്കും.

കരം കുറച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചു വാദിക്കുമ്പോൾ സെററിൽമെൻറുകാലത്തു് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില അനുസരിച്ചാണു നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നും ഇപ്പോഴാകട്ടെ അതിനെക്കാൾ സാമാനവില കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ കരമേ കുറയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും മററും ലാൻഡ്റവന്യുകമ്മീഷണർ സമാധാനം പറക സർവസാധാരണമാണു്. എന്നാൽ എനിക്കതിനു് അദ്ദേഹത്തോടു പറയുവാനുള്ള സമാധാനം ഇത്രമാത്രമാണു്. ഞങ്ങൾക്കു നികുതി കുറച്ചു തരണ്ടാ. പഴയ നികുതിയെങ്കിൽ വലിയ ശമ്പളം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കണം. സെററിൽമെൻറുകാലത്തു ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ശമ്പളം ഇന്നു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂനികുതിയെക്കാൾ കൂടുതൽ തുക ഗവണ്മെൻറിനാദായമായി കിട്ടും. എന്നാൽ അന്നത്തെ സ്ഥിതിയല്ല ഇന്നുള്ളതു്. അന്നു് ഒരു സാധു തല്ലുകൊണ്ടാൽ വെറും ഒരു വെള്ളക്കടലാസിൽ ഹർജി എഴുതിക്കൊടുത്താൽ മതി. ഇന്നു് അതു് എട്ടണ സ്റ്റാമ്പു് ഒട്ടിച്ചു എഴുതിക്കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ തല്ലുകൊണ്ടവൻ തല്ലുകൊണ്ടുകൊണ്ടു് കിടന്നുകൊള്ളണം. ഇന്നു സാധുക്കളെയല്ലാ, ധനാഢ്യന്മാരെയാണു് ഗവണ്മെൻറു് സംരക്ഷിക്കുന്നതു്.

പലയിനങ്ങളിലായി ഗവണ്മെൻറിനു വരവു കൂടുതൽ ഉണ്ടു്. ഭൂനികുതിയിൽതന്നെ വർദ്ധനവുണ്ടു്. ടോൾഗേററിന്റെ കാര്യം ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അനേകം പുതിയ നികുതികൾ ഗവണ്മെൻറു് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. തീപ്പെട്ടിത്തീരുവ, ബീഡിക്കച്ചവടനിയന്ത്രണം, ചന്തക്കരം, അഞ്ചൽറവന്യൂ, പുകയിലത്തീരുവ, ഉപ്പുനികുതി, ബസ്സ്ലൈസൻസ്ഫീസ് ആദിയായി തിരുവിതാംകൂറുകാർ കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടുമില്ലാത്ത അനവധി കരങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ അവർ കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടുമില്ലാത്ത ശമ്പളങ്ങളാണു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതു.

ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടും രാജ്യനിവാസികൾ ഇന്നു മൌനംപൂണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാണു് അവരുടെ മൌനം ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഇപ്പോൾ നിവൎത്തനം എന്നും, പ്രവൎത്തനം എന്നും

എല്ലാം പറഞ്ഞു ചില പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ നാം കേട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുടിക്കാൻ കഞ്ഞിയും കിടക്കാൻ വീടും ഉടുക്കാൻ വസ്ത്രവും ഇല്ലാത്ത അനേകം സാധുക്കൾ ഒന്നിച്ചിളകിയാൽ പിന്നെ രാജ്യരക്ഷ എവിടെ? ജനക്ഷേമം എവിടെ?

Mr. M. N. Narayana Menon (*Kottayam*): മി: കട്ടക്കയത്തിൻെറ ഉപക്ഷേപത്തോടുകൂടി ഞാനും യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കർഷകരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ദയനീയംതന്നെയാണ്. അവരുടെ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഗവൺമെൻറ് യാതൊന്നും ചെയ്യുകാണുന്നില്ല.

റവന്യൂകമ്മീഷണരുടെ ലാൻഡ്റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഭരണറിപ്പോർട്ടു വായിച്ചുനോക്കിയാൽതന്നെ കൃഷിക്കാരുടെ ദയനീയസ്ഥിതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ൧൦൮-ലെക്കാൾ ൧൦൯-ൽ നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധപൂർവമുള്ള നടപടി നടത്തി എന്നും അതുകൊണ്ടു ൧൦൮-ലെക്കാൾ നികുതി കൂടുതൽ പിരിച്ചെടുത്തു എന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മഴയുടെ അഭാവത്താൽ കൃഷിയിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള ആദായം ൧൦൮-ലെക്കാൾ ൧൦൯-ൽ കുറവാണെന്നും ഗവൺമെൻറ് സ്വന്തമനസ്സാലെ സമ്മതിക്കാൻ ഭാവമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ൧൦൮-ലെക്കാൾ ൧൦൯-ൽ നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധനടപടികൾ നടത്തുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഇതു് "എലിയുടെ കണ്ണിൽനിന്നും ചോര ചിന്തിയാലും പൂച്ച കടി വിടുകയില്ലെന്നു" പറഞ്ഞതുപോലെയാണ്.

മി: ജാൺ പറഞ്ഞതുപോലെ രാജ്യത്തു് അങ്ങും ഇങ്ങും ചില കലാപിശകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പ്രധാന കാരണം സാമ്പത്തികാധഃപ്പതനമാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു പബ്ളിക്ക്സർവീസിൽ പ്രവേശിച്ചു ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആദായകരമെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളോ? അധികാരവും പബ്ളിക്ക്സർവീസിൽ ഇല്ലേ?

Mr. M. N. Narayana Menon: ആദായം കിട്ടുമെങ്കിൽ അധികാരവും മററും നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അധികാരംകൂടി ഉള്ളതു കൊണ്ടല്ലേ പബ്ളിക്ക്സർവീസിനെ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്?

Mr. M. N. Narayana Menon: അതിനു മറുപടി പിന്നീടു പറയാം. ൧൦൮-ൽ ൮൦൦൦-ൽപരം നമ്പർ സ്ഥാവരജംഗമവസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിററിട്ടുണ്ടു്. ൧൧൦-ൽ ൧൬൦൦൦-ൽപരം നമ്പർ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിററിരിക്കുന്നു. കുട്ടനാട്ടിലെ പുഞ്ചക്കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി ഇതിലും ദയനീയമാണ്. അമ്പലപ്പുഴത്താലൂക്കിൽതന്നെ ൫൦൦൦൦-ൽ പരം രൂപയുടെ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിററു പണം ഈടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരുടെ കഷ്ടങ്ങളെപ്പററി ഗവണ്മെൻറ് കാര്യമായി ഒന്നും ആലോചിക്കുന്നില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കൃഷിയിൽനിന്നും ശരിയായ ആദായം കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററു മുഴുവൻ നോക്കിയാൽ ഒരു ചക്രംപോലും നികുതിയിൽ ഇളവു ചെയ്യുന്നതിനൊ മററുവിധത്തിൽ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനൊ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. കൃഷിവായ്പകൾ കൊടുക്കുന്നതിനു ൨½ ലക്ഷം രൂപായെ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളു. ഈ ൨½ ലക്ഷം രൂപാ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ എന്തുമാത്രം കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതു് കണ്ടറിയണം.

പുഞ്ചക്കൃഷിക്കാർക്ക് ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കടം കൊടുക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞയാണ്ടുവരെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഈ ആണ്ടിൽ അവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിന് ഒന്നും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയും ലാൻഡ് റവന്യൂകമ്മീഷണരും ഇതിനു സമാധാനം പറയുവാൻപോകുന്നതു ബഡ്ജററിൻെറ ൨൧൧-ാംവശത്തു ൭½ലക്ഷം രൂപാ മററു വായ്പകൾ എന്ന ഇനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കും. ഇതിൽനിന്നും ഒരു പക്ഷേ ഗവണ്മെൻറിനു് അവരെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ കൃഷിവായ്പയെ സംബന്ധിച്ചു റവന്യൂകമ്മീഷണർ പറയുന്ന മറെറാരു സമാധാനം കൃഷിക്കാർ കൃഷിവായ്പവാങ്ങിക്കുവാൻ വരുന്നില്ലെന്നായിരിക്കും. അവർക്കു് അതു വാങ്ങിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ആവശ്യപ്പെടാത്തതു്. അപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ പണം വെറുതേ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. അങ്ങിനെ ചെയ്യണമെന്നില്ല. അവർക്കു കിട്ടുന്ന വിളവിൻെറ പണയത്തിന്മേൽ അൻപതുശതമാനത്തോളം അവർക്കു വായ്പ കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിലുമായി കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. വായ്പ കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരോടു അനുഭാവപൂർവം പെരുമാറേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ ദയവു

കാണിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ കരത്തിലും ഇളവു ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതുകൊണ്ടു വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാർക്കില്ലയോ ഗുണം എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാർ അവരുടെ വസ്തുവിന്റെ ആദായത്തിൽനിന്നും കരം കൊടുക്കണം. കൂലിക്കാരേയും വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാരേയുംകാൾ വിഷമിക്കുന്നതു് ഇടത്തരക്കാരാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഒരു രൂപായിൽ കുറവായി കരം കൊടുക്കുന്നവരാണ് അധികവും എന്നു ഗവൺമെന്റ് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അവർക്കും വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഭൂനികുതിഇനത്തിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു ശതമാനമെങ്കിലും ഇളവു ചെയ്കയും വായ്പകൾ കൊടുത്തും കൃഷിവായ്പത്തവണകൾക്കു കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്തും പിഴ ഇളവു ചെയ്തും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരെയും കർഷകരേയും ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെന്റ് ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിക്കേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I wholeheartedly support the principle underlying this motion. Every time we have dinned into the ears of Government the woeful tale of the miserable plight to which our agricultural population has been reduced; but all our cries of lamentation have fallen on deaf years. The budget speech of the Financial Secretary leaves one with the impression that everything is well in this country. He deliberately wants the world to understand, that in Travancore the people are well off, that there is no further need for remission of land tax or school fees and that the Government treasury contains sufficient money even for running a costly administration. Sir, I am sure, every one will agree with me in condemning his speech as highly dishonest.

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, a point of order. Is that a parliamentary expression? The member said the Financial Secretary's speech was dishonest.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: If it is objectionable, I have no objection to modify that expression and state that the speech shows deliberate suppression of facts.

President: If you really used the word dishonest, it is not only unparliamentary but it is offensive.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I withdraw it if it is found to be objectionable.

President: With apology, I hope.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Yes, of course.

Those who have any knowledge of the conditions of the agricultural population in this country will readily admit that they have

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

been completely ruined on account of the prevailing economic depression and the frequent failure of crops The Financial Secretary has absolutely no word to say on their behalf, nor has he set apart any amount in the budget for the amelioration of the condition of the agriculturists and for rural uplift. From a review of the variations in the prices of staple import and export products, it may be clearly seen that the economic depression has continued with unabated vigour to distress the ryots. Prices realised for the agricultural products are generally insufficient to meet the cost of production and the ryots, most of whom are sunk deep in debts, are not able to spare anything for cultivation. It is under such tragic state of affairs that the Financial Secretary proposes to squeeze from the people Rs 3·30 lakhs more under land revenue during the ensuing year. For one who can correctly gauge the situation in the country, it needs no prophetic vision to predict that the Financial Secretary's hopes and expectations are going to be falsified. Even during the current year, the department has been taking too many coercive steps for the realisation of the arrears. The recent issues of the Government Gazette have been enormously swelled in volume with numerous notifications for revenue sales. If the department is allowed to pursue this policy, I am sure, the consequences in the long run are going to be very disastrous. For, those who have closely followed the events in Russia will at once remember that the revolution in that country was from the outset a mass revolt from below.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know the actual number of tax payers in our country ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, there are about 12 lakhs of people who actually pay land tax. But it may be pointed out that though there are only 12 lakhs who actually pay land tax there may be an equal number of families depending upon them, so that the real benefit of a remission of tax will not be restricted to the 12 lakhs of tax payers alone.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know from the member the average amount of debt for a tax payer ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I have not made any calculation.

No doubt with a view to ameliorate the condition of the debtors, whose number is alarmingly on the increase, two Proclamations have been successively issued ; but they do not afford any real protection. These Proclamations, I may, without meaning the least disrespect to anybody, state, are ill-conceived, defective and

quite unsuited to the actual requirements of the situation. In the first place, it is not a sound financial or legislative principle to regard the occupation of the debtor as the real test which should weigh in the matter of affording protection. The Proclamations do not make any difference or distinction between agricultural and non-agricultural debts such as those incurred for making jewels or for purchasing motor cars. Further, the Proclamations stand in the way of only secured creditors from realising the fruits of their decrees even if their debtors belong to non agricultural classes. But on the contrary, there is no prohibition for unsecured creditors from attaching and selling properties of their debtors in execution of their decrees. I think the real object of the framers of these Proclamations was to prevent immovable properties from being sold for a song in court auction in these days of economic depression ; but this object is not being fully attained owing to the defective provisions.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know from the member whether he is aware of the fact that lands are being rapidly sold away for arrears of tax ?

Mr. M N. Paramesvaran Pillai : Yes, I have already referred to that. By issuing these Proclamations the Government hold out a gesture of sympathy, parental kindness and protection to the suffering people. What difficulty is there for being so liberal at other's expense ? Is there any justice, equity or fairness on the part of Government in preventing individual creditors from realising their debts while they themselves are vigourously pushing on with their coercive steps and revenue sales for the realisation of their land revenue and other dues, not to speak of the agricultural and industrial loans or loans advanced from the Land Mortgage Bank ? I will not be surprised at all if some one from the official benches rises up with a plea that the Government machinery stands on a different footing and that money is required to run the show. In reply to that contention, I have only to remark that a Government that does not exist for the people does not deserve to continue. In Travancore, the conditions are entirely different from those obtaining in British India. We have not got such a distinct class as money-lenders. More than 75 per cent of the people occupy the position of both creditors as well as debtors. For instance, a man who had earned a 1,000 rupees might have advanced that as a loan to his neighbour under a promissory note or any other security with the hope that he could meet his expenses from the interest thereon. To prevent such people from realising their money would mean that we leave them to still further starvation.

Mr. K. George: Has the member read the report of the Banking Enquiry Committee?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Yes, sir.

Mr. K. George: May I know that the member's present argument that there are no money-lenders is correct?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I was stating that the percentage of money-lenders in this country is very negligible. I hope Government will not forget this aspect of the matter when they consider the proposals of the Debt Redemption Committee.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the member speaking for creditors or debtors?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I am speaking for both.

Sir, before I conclude I wish to say a word about the immediate and urgent need for a complete remission of land tax during 1111 as most of the Kanni crops have been ruined on account of the failure of the seasonal monsoon. In this connection, I would even advocate the total abolition of the land tax once for all. Why should the people be made to pay land tax when their lands do not yield adequate return? Instead of a separate land tax, it would be better to include the income from the lands also for the purpose of income tax assessment as is done in Ceylon.

A graduated income tax approaches more to the perfect taxation than any other we know of. Under such a system of taxation a great amount of injustice and inequity which we notice in the matter of the imposition of land tax could be removed.

Sir, there is much scandal in the matter of assignment of lands in the Devicolam taluk. In spite of the various orders of Government to the contrary, extensive tracts of lands have been assigned away to foreigners and non-Travancoreans. The Revenue authorities at Devicolam seem to have completely abdicated their powers and they find themselves absolutely helpless to enforce law and order in that taluk. They are found to be quite unable to remove encroachments and trespass wantonly committed by non-Travancoreans and it will be no surprise to us to learn that our officers have very often fallen a prey to the various influences of those rich and powerful foreigners.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I beg to oppose the grant of this demand. The Financial Secretary has devoted just a small paragraph for Land Revenue, whereas for Town Planning and other matters pertaining to the urban areas he has set apart pages after pages. The question of a sanatorium near Pallivasal, for instance, he considers more important than the needs of

the poor agriculturists of the country. Sir, he has not stated a word as to whether the remission that was granted last year will be granted in the coming year also. His speech is silent about the condition of agriculture which is the main occupation of the people of Travancore.

Coming to the budget proper, the Financial Secretary has provided for Rs. 37 lakhs by way of receipts under Land Revenue, Sir, in 1110, the amount under ayacut was only Rs. 26 lakhs whereas the budget for 1111 provides for Rs. 29 lakhs under that head. The Financial Secretary further proposes to realise Rs. 67,000 by way of process fees, fines and forfeitures. He seems to have shut his eyes to the present state of affairs in the country. I need not tell you, sir, that the last crop was a complete failure. There was a pronouncement by Government that the Pechiparai Reservoir would irrigate about 23,000 acres of land; but the Irrigation Officers to Government have not been able to supply water to that extent. Sir, the monsoon has completely failed. We have only seven or eight feet of water in the Pechiparai Reservoir. If the Chief Engineer will just take a drive along the road from Thuckalay to Padmanabhapuram and just look on the lands on either side of the road he will find that, while some tanks are full to the brim others are absolutely dried up. Sir, the Chief Engineer need not take the trouble of going into the villages. Just on the road side he can find one tank overflowing with water while another next to it is absolutely dry. Sir, that is the sort of mischief in the distribution of water, that the subordinates of the Public Works Department are making. We have got an Executive Engineer who by himself is a very honest man. But he is not able to control his subordinates. Sir, the subordinates have become fatter than the Executive Engineer himself. (Laughter.)

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, that is an incorrect statement. (Laughter.)

Mr. P. Padmanabhan Tampi: It is not, sir. I am prepared to accompany the Chief Engineer and show these tanks to him. I challenge the Chief Engineer to come with me and inspect these localities. I am prepared to convince him of this mischief that is now going on in the distribution of water in these areas.

As I was saying, sir, in this crop, we had no water even to start the cultivation. It is only if cultivation is started that the Kodayar water would be available for further agricultural needs. The monsoon has failed. There is very little water in the Pechipara Reservoir. The officers of the Public Works Department have clearly stated that they were not able to let in water for the conversions. All the conversions are therefore lying fallow. Sir, the

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

Remission Rules do not provide for remission for these conversions since they have been registered as garden lands and not as paddy lands. The water cess is heavy on these converted areas. The budget and the Financial Secretary's speech do not say a word indicating that the water cess on these lands which cannot get any remission, will at least be reduced during the coming year, in the light of the fact that the Government have admitted their inability to supply water for these areas. My humble submission is that Government is responsible either for letting in water for these converted areas or to reduce the water cess on these lands. If they do not do either, I maintain that they will be held liable in courts of law.

From what I have explained, sir, I hope it will be clear to Government that the present crop is sure to be a failure. In the circumstances, we pray that the Government should grant a remission of at least 50 per cent. of the land revenue.

A word about the registry of lands for the houseless people. The Latin Christians in certain parts of the Neendakara pakuthi have been agitating for a long time for the registry of some tank-beds for them to build houses to live in ; and the Government assured them the registry of those tank-beds. That question has been pending long. I appeal to the Government to redress the grievances of these poor people without any further delay.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I also beg to oppose the motion. It has been made clear by the honourable members who spoke before me that next year also it is absolutely necessary that the Government grant some remission of land revenue. Considering the present situation in the country, in all reasonableness, the Government cannot refuse remission for 1111. Sir, there was a similar motion last year during the budget session. Even then, I had my own fear, sir, whether such remission would actually benefit the poor agriculturists for whom it was intended. I am certainly not against remission being granted. I only want to point out that, last year, the Land Revenue Department managed this business most unsatisfactorily. Sir, several complaints have been brought to my notice that the Proverthicars went on collecting the full amount of tax due, in spite of the generous order of the Government allowing some remission. The amount remitted, as I understand it, has only gone to swell the pockets of these Proverthicars. As a matter of fact, the Government suffered loss of revenue, on account of these remissions to the extent of about Rs. 3 lakhs; but, unfortunately, the tax-payers did not get any benefit out of them. Sir, several complaints have been actually addressed to the authorities of the

Department. But they have not been investigated ; and the culprits have not been punished. Sir, if that is going to be the way in which the order of Government, granting remission, is to be given effect to, I would rather suggest that remission need not be granted at all. Because, at least the Government will not be put to loss on that account. Sir, the Land Revenue Department has lost its usefulness. In olden days, one of the important duties of this department was to find out exactly the condition of agriculture in the rural parts, the condition of the common people in the country. Sir, it seems to me, that duty has long ceased to be part of the function of this department. The Land Revenue Commissioner and his officers of various grades are now concerned only with the collection of revenue and with coercive steps for that purpose. Some of them also enter into disputes among the people in the matter of puduval and poramboke lands, and take sides. I may, in this connecion, draw the attention of Government to the long established practice of publishing weekly notes about supplies in the various parts of the State, the condition of the standing crops, rainfall and such other matters relating to the prosperity and welfare of the people. From very ancient times, the Government Gazette, which is published once a week, used to contain particulars of these matters. I may just refer to the Travancore Government Gazette, dated 21st Karkadakam 1110. Sir, all of us know the state of things in our country now. The Gazette says that in the Trivandrum Division, the markets were well supplied with articles. As a matter of fact, we all know, sir, that it was not easy to get even vegetables, and that we had to pay very high prices for them. The Gazette further says that the progress of agricultural operation was satisfactory in the Trivandrum and Nedumangad taluks and that the standing crops were all right. It goes on to say that water supply was good. Sir, this is the kind of information that is published in the Government Gazette when the intention of the Government is to know exactly the real situation in the country. Are these not thoroughly misleading reports, sir? There can be no doubt about that. I can speak with authority with reference to the standing crops in the Chirayinkil and Nedumangad taluks. The crops are sure to fail owing to the want of rain.

Mr Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is that not a kind of prophecy or prediction rather than a statement of facts?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai; Ordinarily, this is the time for harvest. I know as a matter of fact that due to the failure of monsoon we are not now having the harvest ; and I am sure, this time, we cannot expect more than one-tenth of the usual yield. It is a question of fact, sir, and not prophecy and prediction.

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Therefore my humble submission is that the Land Revenue Department has survived its usefulness. Sir, there is a parallel department, the Agricultural Department, which has practically achieved nothing and my humble submission is that the Land Revenue Department and the Agricultural Department must be amalgamated and co-ordinated. Therefore my practical suggestion is that the Agricultural Department may be dissolved and the experts now working in that departments may be absorbed in the Land Revenue Department and a non-official body may be created to co-operate witn the Land Revenue Department. As a parallel department we should have taluk boards or district boards with the representatives of leading farmers and the people. These bodies should consult together and do everything to improve the condition of the rural population. They must go in and examine the question of rural policy. They must decide what tax should be collected in a particular year. They must chalk out areas for economic cultivation, they should advise people as to what crops should be raised at particular times, what areas are fit for raising such crops and in all these things they must give proper advice.

Mr. E. P. Varughese: May I know whether sitting fees are given to these non-officials?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: My friend if only he had followed me, would have understood that I suggested leading farmers might be made members of the board. Leading farmers will not be............

Mr. E. P. Varughese: Is that the member's opinion that the only claim is sitting in these committees?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, this is a general question which I do not propose to answer at present. Therefore, the point is that, along with the official department of Land Revenue there should be a parallel department containing non-official leaders and this department should be made to work in such a co-ordinate way as that every affair of the rural policy must be carried out in consultation with the official as well as the parallel non-official board. If some such things are not done, I cannot even say what exactly could be done to improve the condition of the rural population.

The Land Revenue Department is taking all sorts of coercive steps to collect as much land revenue as possible from the taxpayers. On the other hand, they have not brought to the notice of this House, the appalling condition of the poverty prevailing among the rural population. I am not exaggerating things before

this House. Agriculture is the mainstray of the people in Travancore. To-day you will find that 90 per cent. of the population is not in a position to command one meal per day. That is the kind of appalling condition that prevails in the country. I am sure the Land Revenue Commissioner must have come to know all these difficulties out of personal enquiries, but as the head of the department, as a responsible officer, he must have brought these to the notice of Government. Therefore a remission is highly necesary. But at the same time the learned Revenue Commissioner must see that the benefit is really given to the poor sufferer, the tax-payer, instead of the wretched Proverthicar who is between Government and the tax-payer snatching it off.

Mr. K. George: Does the Proverthicar give a receipt for the full amount or for the actual amount paid?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: There I might say the Land Revenue Commissioner is begging the question. We know as a matter of fact how many cases are now engaging his attention or being investigated by him regarding misappropriation of Sirkar tax by Proverticars. There is a remission but the poor and ignorant tax-payers are not properly informed of it and on the pretext that no order has been received the Proverticar goes on collecting the original amount.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether he is of the opinion that the Proverticars are going about and collecting taxes or sitting quite at home?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Certainly the Proverticars are going about and collecting taxes, but they are also molesting people.........

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the member is aware that the duplicate receipts given by the Proverthicar is different from the original?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Yes, that has already been brought to the notice of the Government and the department is convinced of such irregular practices of the Proverticars. Again, there is yet another complaint against the Proverticars. Last year when the crops failed the Proverticars were called upon to submit reports as to whose crops failed, etc. Now the Proverticars insisted that they should be paid even for making honest reports. Those who did not pay the Proverticar did not get any benefit. So the department has to be very vigilant in all these matters.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I support the spirit involved in the motion. Since last year conditions have not improved which may induce Government to take a different policy. All those conditions that existed last year, which induced the Government or

Mr. G. Narayana Aiyar.

actuated the Government to give the remission, also exist this year. This fact is evident from a reference to the report of the Land Revenue Department, wherein they say "they were able to collect 34 per cent. by voluntary means ; coercive processes are on the increase ; arrears also are on the increase." Finding all these difficult positions it is very difficult to conceive why Government keep such an attitude. Are we to take it by this attitude of Government that they will be yielding only after an agrarian revolution or some such calamity ?

Then there is good deal of delay in the disposal of Settlement correction proceedings. I know of instances where applications were filed and have been pending for more than 2 years. After an application is made to the Tahsildar if we enquire about it at the Taluk Office the Tahsildar or the responsible clerk will say that the case is pending with the Dewan Peishkar, the responsible clerk there in turn may say that it is pending with a higher authority or in the Taluk Office. The aggrieved party has to go disappointed from place to place without obtaining any decision. Whatever it be, such a state of affairs is not tolerable and should be remedied at once. I am prepared to cite such instances.

Then I beg to submit that we expected some statement from the Land Revenue Commissioner in respect of the Jenmikaram Settlement and the progress of the work. Unfortunately no information is given. I do not find anything in the report also. All the Jenmis say, that since the passing of the Regulation there is a tendency on the part of the tenant not to pay because of the possibility of Government taking up soon the collection of the dues, and so, the Jenmis are actually not getting their dues and are starving. I request the honourable member, the Land Revenue Commissioner, to see to the speedy disposal of the matter, so that the Government will be able to take up collection soon.

To add to the trouble and delay the Government now, I understand, have created another difficulty about the capacity of paras *i. e.* Agrasala para. Recently circulars seem to have been issued by the Land Revenue Commissioner to the effect that there is a difference in capacity between the Agrasala para and the standard para. Whatever may be the basis of this circular, I can refer the Land Revenue Commissioner to a decided case where the Honourable High Court of Travancore, after careful consideration and on sufficient evidence, have eventually found that the Agrasala para and the standard para have absolutely no difference and are equal in capacity. I shall now read the High Court decision——

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: What is the number of the case?

Mr. G. Narayana Aiyar: The case No. is S A. 159/1100.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: The date of the decision.

Mr. G. Narayana Aiyar: Dated 29 12-1101.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is it reported in any of the law reports?

Mr. G. Narayana Aiyar: I cannot say exactly.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: It is not a reported case.

Mr. G. Narayana Aiyar: I accept the Law Member's statement. But the judgment of the High Court has got the greatest value and importance. It is not of much consequence whether it is reported or not and the honourable Law Member is expected to know of it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I inform the member that in some cases the judges also write on the back of the judgment that they should not be reported?

Mr. G. Narayana Aiyar: Yes. It is highly regrettable if such a practice exists.

You will be pleased to know that there is only a limited time for me and I shall read the decision arrived at by the learned Judges:

> "As a matter of fact, we have no definition of Agrasala, para except what is gatherable from the materials on the record."
>
> ' In the Settlement Proclamation of 1051, it is clearly laid down that the standard of grain measure should be taken to be the Edangali with a capacity of 80 cubic inches, and the Weights and Measures Regulation contains a similar provision. The Settlement Proclamation as published in English differs from the Malayalam version thereof in that the latter used the expression 'Agrasalai' instead of the English expression 'Standard'. This is significant. The learned Judges who remanded the case do not appear to have noticed this fact Thus it appears that, whether the Proclamation was originally published in English or not, the authorised Malayalam version of the Proclamation treated 'Standard' measure as synonymous with 'Agrasala' measure.
>
> "In connection with the registration of Kanapattom deeds executed in conformity with the provisions of Section 15 of the Jenmi and Kudiyan Regulation, Government published a notification in the Gazette on the 14th Idavom 1072, laying down that the standard para mentioned in that section meant Agrasala para. As already indicated the Weights and Measures Regulation enacts that an Edangali having the capacity to hold 80 cubic inches of water will be the standard measure".

[Mr. G. Narayana Aiyar].

"As regards these legislative enactments and the Government Notification, it is contended that the Settlement Proclamation had no relation to anything else than the Revenue Settlement operations, that the Notification was limited in its scope in as much as it was applicable to the Jenmi and Kudiyan Regulation only and that the Weights and Measures Regulation did not lay down any definitions having general applicability. In short the argument is that though for certain specified purposes the Agrasala measure was treated as synonymous with the standard measure, the legislature did not intend defining either expression in general.

"It is obvious that in the absence of a definition for the measure in the General Clauses Regulation, we must take it that such a definition should be sought for elsewhere. It is a fair presumption that the same expression is used in the same sense in a legislative enactment. Similarly it may be presumed that, unless there be something repugnant in the subject or contest, the legislature does not ascribe different meanigns to the same expression in different statutes. There is no warrant for the inference that the standard measure which was deemed to be identical with the Agrasala measure when the former expression is used in the Settlement Proclamation, the Jenmi and Kudiyan Regulation and the Weights and Measures Regulation has to be construed differently in other connections. The argument that the Agrasala Edangali has a capacity of 64 cubic inches only is based on certain remarks made by the late Mr. Ramachandra Row in the course of his enquiry into Devaswom affairs. In the first place Mr. Ramachandra Row's report is not before us. In the next place, it appears that his opinion is the result of observations confined to facts relating to a particular Devaswom. Reliance was also placed on certain passages in the Devaswom Hand Book, which is a recent publication, We need hardly say that this book has no evidentiary value. Our attention is invited to an interpellation made in the Legislative Council and the answer to that interpellation. The answer is to the effect that Government have not declared that the standard para is identical with the Agrasala para. It is not clear what the basis of this answer is. We are not satisfied that a dogmatic assertion or denial of this nature is of any use whatever in enabling the courts to decide the point under discussion.

"The learned Vakil for the defendant has dwelt at length on the documentary evidence which shows that a specific meaning was attached to the expression "Pattah parah" in former litigations. We are not called upon to consider this evidence in detail, as in our opinion no necessity arises for ascertaining what the pattah parah is and it is clear that the decisions in these litigations do not operate as *res judicata*.

"On a careful consideration of the question involved in the sixth issue we have arrived at the conclusion that the standard measure is identical with the Agrasala measure and that such measure is an edangali with a capacity of eighty cubic inches of water. The Judge's finding is therefore substantially correct and must be upheld."

In the light of the decision of the High Court mentioned above the Land Revenue Commissioner will be pleased to issue an order immediately to the Jenmikaram Settlement Officers in the various localities saying that the standard and Agrasala paras are identical and thereby undo the evil done by the circular recently issued.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is the member in a position to state that any para ——

Mr. G. Narayana Aiyar: I may be permitted to say that I have produced the judgment for the information of the Land Revenue Commissioner. It is not absolutely necessary that officers of Government should know it.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Then how does the member expect the Land Revenue Commissioner to take notice if it is not reported to him ?

Mr. G. Narayana Aiyar: There is a Government notification also on the subject. I refer to the Government Notification dated 14-10-1072, Order No. 830. All that I say is that the Agrasala measure is equal in capacity to the standard measure. A number of Jenmikaram Settlement cases have been decided on this basis and the parties are satisfied. At the fag end to issue such a circular saying that the Agrasala measure is different from standard measure is unjust and hard and will unsettle all cases already decided and give room for much confusion and trouble.

Then there are tax-payers who are mostly agriculturists. They are not given sufficient relief. I may be permitted to state that it will lead to a serious of agrarian trouble if these grievances are not redressed early.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Will this question of para give any relief to the agriculturists ?

Mr. G. Narayana Iyer: I am discussing the Land Revenue policy where alone this criticism about para can be brought to the notice of the Government and the grievence redressed. This is a question affecting landlords and tenants. I may be permitted here to read a judgment recently delivered by Mr. A. S. Panchapakesa Iyer, I. C. S., which will show what is the effect of the agrarian troubles over the peace of the country.

He says :

"Several avoidable crimes in this country are due to agrarian troubles. These crimes will decrease only when the actual cultivators of the soil get an appreciable share in the fruits of their labour and when it has become impossible for landlords to replace long standing farm labourers of the village by outside coolies from distant

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

villages thus depriving the local coolies of their means of subsistance. Till satisfactory legislation is enacted regarding this important matter it will be the sad duty of courts to preserve law and order by punishing the breakers of law and order whether they happen to be landlords or coolies. But the fact of the agrarian discontent has to be taken into account in awarding sentences which have to be a little more lenient than in the case of ordinary rioting. The rioting and attendant offences were commited by these ignorant and illiterate country rustics in the middle of the night in the course of fierce agrarian troubles in sudden anger at the unexpected appearance of the police to serve the dreaded notice of attachment when the accused were right in the middle of the harvest."

This will show that unless the Government come to the rescue of the poor agricultarist villagers who are starving, their lot will be very difficult. If the Proverthicar goes to attach the moveables, for arrears of tax you can, under these conditions, expect a lot of troubles and breach of law as stated above. I therefore request the benevolent Government to take proper steps in the matter and rescue the tax payer and the agriculturis from their miserable lot.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, I also rise to support the motion moved by Mr. Kattakayam. I do not want to portray in vivid colours the possible future agrarian revolution. These are very pompous words which need not be imported into the discussion in this House. We have heard of revolutions elsewhere, due to revenue payment, rack rent etc. References to these will lead us nowhere. All the same I do not want to indulge in giving any suggestions to Government in regard to the manner of taxation. I do not want to tread the ground which was gone into by my friend Mr. Nilakanta Pillai in regard to the abolition of land tax. It is not possible to raise the huge sum of Rs. 37 lakhs by resorting to any other taxation, say, for instance the income tax. At the same time, I cannot say that no coercive steps should be taken. Once Government have settled the tax, the money ought to be realised. My only point is that the subordinate officers ought to be instructed to collect the money with as little harshness and coercion as possible. To say that money must be realised, and in another breath to shed sentimental tears over the troubles of those from whom money is coercively realised, is illogical. Anyhow I do not thank the Revenue Commissioner for the way in which he has treated the constituency which I represent, namely, the taluks of Mavelikara and Kartikapally. He seems to have sold the largest number of immovable properties in those two taluks.

Mr. Komilezhathu Sankaran :May I inform the member that the Karunagapalli taluk will stand foremost ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : No. Mavelikara has been given that doubtful honour by the Revenue Commissioner.

I also wish to suggest the granting of remission this year. From the way in which remission has been granted I doubt its utility. It was found that few people were really benefited in the past by the remission. Anyway Government will have to take note of the sentiment of the people. When the neighbouring Governments grant remission, this Government should also grant remission in cases deserving remission of taxes. With these few words, I oppose the motion made by the Revenue Commissioner.

Mr. Tarlatu Kunjitomman : സർ, ഈ കർഷക രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുമായി ഇടപെടാറുള്ള റവന്യൂവകുപ്പുകാരാണ് കർഷകരുടെ കഷ്ടതകളെ ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടു വരേണ്ടതു്. മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കാൾ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി അറിയുവാൻ ഇവർക്കാണ് സൌകര്യമുള്ളതു്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും ഋണഭാരവും നിമിത്തം കർഷകർ കഷ്ടപ്പെട്ടു് നികുതി കൊടുക്കുവാൻ പോലും നിവർത്തിയില്ലാതെ അവരുടെ കിടപ്പിടംകൂടി കരത്തിനും കടത്തിനുമായി ലേലത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു ദാരിദ്ര്യക്കുഴിയിലേക്കു തള്ളപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറു അവർക്കു ആശ്വാസത്തിനായി എന്താണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കരത്തിനു ഭൂമിവിൽക്കുന്നപരസ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു ഗസററിൻെറ ഭാരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. കോർട്ടുലേലങ്ങൾ നിർത്തിവയ്ക്കുവാൻ കല്പിച്ചു ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരമുണ്ടായതു കർഷകനും ഒരനുഗ്രഹമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയും ഇതിനെ മാതൃകയാക്കി സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ബഡ്ജററിൽ ഭൂനികുതിയിൽ ൩൮ ലക്ഷവും ഭൂമിയിലെ വിളവിന്മേലുള്ള കയററുമതിതീരുവ ൧൯ ലക്ഷവും ഗവൺമെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. രാജ്യം അതിദാരുണമായ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പതിച്ചിരിക്കേ സാധുക്കളായ കർഷകരിൽ നിന്നും ഇത്രയും തുകകൾ ഏതു വിധത്തിൽ ഈടാക്കുമെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വലിയ സംഖ്യകൾ ബഡ്ജററിൽ പട്ടണങ്ങൾക്കാണ് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ന്യൂനപക്ഷക്കാർ ആയ പട്ടണവാസികളാണ് ഇപ്പോൾ ഏററവും സുഖസൌകര്യങ്ങളോടുകൂടി ജീവിച്ചുപോരുന്നതു്. പട്ടണങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പണവ്യാപാരികളും വലിയ കച്ചവടക്കാരുമാണ്.

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

അധികം നിവസിക്കുന്നതു. സ്കൂളും റോഡും ആസ്പത്രിയും കുഴൽ വെള്ളവും ഒക്കെ അവൎക്കുണ്ടു്. അവരിൽ നിന്നും ആദായനികുതി എന്നപേരിൽ ഒരു കരംമാത്രമാണു് ഗവൺമെന്റീടാക്കിവരുന്നതു്. ആ ഇനത്തിൽ നാലുലക്ഷത്തി എൺപത്തിആറായിരം ഉറുപ്പിക മാത്രമേ ഗവൺമെന്റു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളു. ഈ സംഖ്യ വളരെ കുറവാണു്. അതു കുറെക്കൂടി കൂട്ടുവാൻ ഗവൺമെന്റു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. എവിടെ ക്ഷേമം ഉണ്ടോ അവിടെ നിന്നു വേണം രാജ്യഭരണത്തിനാവശ്യമായ മുതലെടുപ്പുവരുത്തുവാൻ. മരുഭൂമിയിൽ നിന്നും വെള്ളം ശേഖരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതു പോലെയാണു് ഇന്നു് കഷ്ടപ്പെടുന്ന കൎഷകരിൽ നിന്നും കൂടുതലാദായമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റു ശ്രമിക്കുന്നതു്. കൎഷകൎക്കു ൨ കോടിയോളമാണു് കടം. അധികവും കൎഷകരല്ലാത്തവൎക്കാണു് ചെല്ലേണ്ടതു്. ആദായനികുതി കൂട്ടിയാൽ വലിയ സംഖ്യ കിട്ടും; കൎഷകരെ കൂടുതൽ ഭാരപ്പെടുത്തരുതു്.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : മററു തൊഴിൽകാരിൽ നിന്നും ഗവൺമെന്റു നികുതി ഈടാക്കുന്നില്ലയൊ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : വളരെ തുച്ഛമായിട്ടുള്ളു. ഒരു തുണ്ടു പുരയിടമുള്ളവൻ കരവും ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു തീരുവയും കൊടുക്കണം. ആദായം എത്ര തുച്ഛമായാലും ശരി ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു തീരുവ മറെറങ്ങുമില്ല.

ഇന്നത്തെ നിലനോക്കുമ്പോൾ കൎഷകൎക്കുള്ളതുപോലെ സങ്കടം ആൎക്കും ഉണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ആണ്ടിൽ അഞ്ഞൂറു ഉറുപ്പികമേൽ ആദായം വരുന്നവരുടെ പക്കൽ നിന്നും ഗവൺമെന്റാദായനികുതി ഈടാക്കുകതന്നെവേണം. അതായതു് അഞ്ഞൂറു മുതൽ ൨ ൦ ൦ ൦ ഉറുപ്പികവരെ ആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നും ൧ ൦ ൦-ക്കു ൩ ഉറുപ്പിക വീതവും ൨ ൦ ൦ ൦-മു- ൫ ൦ ൦ ൦ ഉറുപ്പികവരെ ആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽ നിന്നും ൧ ൦ ൦ ക്കു ൬ വീതവും, ൫ ൦ ൦ ൦-ത്തിനുമേൽ ൧ ൦ ൦ ൦ ൦ വരെ ആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നും ൧ ൦ ൦-ക്കു് ൧ ൦ വീതവും ആദായനികുതി ഈടാക്കണം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പക്കൽ നിന്നു മാത്രമെ ഈടാക്കാവു. ആദായമില്ലാത്തവൎക്കും ഫാറമയച്ചും കണക്കുവരുത്തിയും റവന്യൂക്കാർ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതു് നിൎത്തണം; ആദായമുള്ളവരിൽ കുറെ ഭാരം ചുമത്തിയാൽ അത്രയും ഭാരം സാധുകൎഷകൎക്കു കുറയ്ക്കാം. ത്രാസിന്റെ ഒരു തട്ടുയരുമ്പോൾ മറേറത്തട്ടു് സ്വാഭാവികമായി താഴുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഇന്നത്തെ കർഷകർ അധികവും ഋണബാധിതരാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഗവൺമെൻറു ഋണനിവാരണക്കമ്മിററിയെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ലാൻറുറവന്യൂകമ്മീഷണർ, ലാമെമ്പർ, അർത്ഥശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ മി: ഗോപാലമേനോൻ മുതലായവരെല്ലാം ആ കമ്മററിയിലുണ്ടെങ്കിലും ഇവരെന്നാണ് ഇതിനൊരു പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ആൎക്കും നിശ്ചയമില്ല. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അവരുടെ റിപ്പോർട്ടുവരുത്തുവാൻ ഗവൺമെൻറു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. കർഷകരെ ആശ്രയിച്ചാണു രാജ്യത്തിൻെറ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയിരിക്കുന്നതെന്നു ഗവൺമെൻറു വിസ്മരിക്കരുത്.

കൂലിവേലചെയ്യുന്നവർ ൯൦ ശതമാനവും കർഷകൻെറ ആദായം കൊണ്ടുജീവിക്കുന്നവരും നാട്ടുമ്പുറക്കാരുമാണ്. വീടുകളുംപണിയുന്നവർ, ആഭരണങ്ങളും പാത്രങ്ങളും മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, കൃഷിആയുധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, ഇവൎക്കും വക്കീലന്മാർ വൈദ്യന്മാർ ആദിയായ മററു ജോലിക്കാൎക്കും കർഷകൻെറ ആദായത്തിൽനിന്നുവേണം ഉപജീവിക്കുവാൻ. കയററുമതിസാമാനം മുഴുവൻ തന്നെ കാർഷികോല്പന്നങ്ങളാണ്. ഇറക്കുമതിയും കാർഷികാദായം കൊണ്ടുവരേണ്ടവയാണ്. അല്പമായ വ്യവസായങ്ങളുള്ളതും കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്. ഈ നിലയിൽ കച്ചവടവും വ്യവസായവുംകൂടി ഇവിടെകൃഷിയെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നു. പുറത്തുനിന്നു അസംസ്കൃതവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നു സംസ്കരിച്ചോ ഭൂഗർഭത്തിലെ വസ്തുക്കളെടുത്തോ കച്ചവടം നടത്തി പണമുണ്ടാക്കുന്ന രാജ്യമല്ലല്ലോ തിരുവിതാംകൂർ. നമ്മുടെ രക്ഷകൃഷിയെ തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു നിമിത്തം തൊഴിലാദായത്തിനും പണത്തിൻെറ പലിശയ്ക്കും തമ്മിൽ സാമ്യമില്ലാതെവന്നതാണ് കുഴപ്പത്തിനുകാരണം. അതുകൊണ്ടു പലിശയുടെതോതു കുറച്ചാൽ കർഷകരുടെ കഷ്ടതമുക്കാലും തീരും. മുൻപ് ഗവൺമെൻറു പന്ത്രണ്ടുശതമാനം പലിശനിയമംകൊണ്ടുറപ്പിച്ചു. അതുഅന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിവച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതി അതിനുയോജ്യമല്ല. പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു കുറയ്ക്കണം. ഒരുപറനെല്ലിനു ൨൨ ചക്രം വില ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് അതിനു ചിലവു ചെയ്യേണ്ടിവന്ന ആറുചക്രം കഴിച്ചാൽ ൧൬ ചക്രമാണാദായം കിട്ടിയിരുന്നതെന്നുവയ്ക്കുക, ഇന്നു വിലപന്ത്രണ്ടു ചക്രമായികുറഞ്ഞു.

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ചിലവു ആറുചക്രംനീക്കിയാൽ ബാക്കി ആറുചക്രമേയുള്ളു. വില പകുതിയാകുമ്പോൾ ആദായം മൂന്നിലൊന്നാകുന്നു. കൊപ്രാ, കുരുമുളകു മുതലായവയ്ക്കു വില മൂന്നിലൊന്നുപോലുമില്ല. അതിനാൽ ആദായം കുറഞ്ഞതനുസരിച്ചു പലിശയുംകുറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ നിരപ്പിനുവള്ളം കെട്ടണം. മുമ്പുവെള്ളം ഉയർന്നു കിടന്നനിരപ്പിൽ വള്ളംകെട്ടിവച്ചാൽ അസൗകര്യമായിതീരും.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : പലിശനിരക്കു കുറച്ചാൽ പണം കടം കൊടുക്കാൻ ആളുകൾ കാണുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : പണംകൊടുക്കാനുള്ളവർക്കു കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു വിഷമമില്ലല്ലോ. തൊഴിലാദായത്തിന്റെ നിരക്കിൽ കവിഞ്ഞ പലിശ നിരക്കിനു പണം കിട്ടുന്നതു ദോഷകരമായേവരൂ. കൃഷിയും അതിനെ അവലംബിച്ചു നില്ക്കുന്ന തൊഴിലുകളുമേ ഇവിടെ അധികമൊള്ളു.

പലിശനിരക്കു കുറക്കുന്നതിൽ രണ്ടാക്ഷേപമാണു് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഒന്നു് രാജ്യത്തുള്ള പണമത്രയും പുറത്തുപോകുമെന്നും രണ്ടാമത്തേതു് തൊഴിൽചെയ്യാൻപണംകിട്ടാതെവിഷമിക്കുമെന്നുള്ളതുംആകുന്നു. ഈരണ്ടാക്ഷേപങ്ങളും ചിന്താക്ഷമങ്ങളല്ല. അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു നമ്മുടെ തൊഴിലാദായത്തിൽ കവിഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു പണം വന്നു ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ നമ്മുടെ പണമത്രയും പലിശ രൂപത്തിൽ പുറത്തുപോയി രാജ്യം ക്ഷയിക്കയെഉള്ളു. നമ്മുടെ പണം പലിശയ്ക്കു പുറത്തു പോയാൽ പലിശയായി കുറെപ്പണം കൊണ്ടുവരും. കൂടുതൽപലിശയ്ക്കു പണം കടംവാങ്ങി തൊഴിൽ നടത്തുന്നതിനെക്കാൾ നഷ്ടകമായ ആ തൊഴിൽനടക്കാതിരിക്കയാണുനല്ലതു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : പണത്തിന്റെപലിശ കുറഞ്ഞാൽ വസ്തുക്കൾക്കുവിലവർദ്ധിക്കയില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: വർദ്ധിക്കും.

Mr. G Narayana Aiyar: മദ്രാസ്ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നുവസ്തുവിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചുള്ള കടത്തിനു പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം പലിശയും മറ്റുള്ളകടങ്ങൾക്കു പതിനെട്ടു ശതമാനം പലിശയും നടപ്പിൽവരുത്തിയിരിക്കുന്നതായി മെമ്പർക്കുഅറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അവിടത്തെ പരിതസ്ഥിതികളെ ആശ്രയിച്ചാണു് അവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അവിടെ മുമ്പു പലിശക്കു നിയമത്താൽ ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലായിരുന്നു. ആവശ്യം

നിയന്ത്രണംവരുത്തി നാം പണ്ടത്തെ പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ൧൨ എന്നു നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതിനെ കുറച്ചു ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരണമാക്കി വയ്ക്കണമെന്നാണു മദ്രാസ് നമ്മെപഠിപ്പിക്കുന്നത്. അധികകച്ചവടവും വലിയ ഹാർബറും ഇവിടത്തെക്കാൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടപല തൊഴിലുകളുമുള്ള മദ്രാസിനെ കണ്ണുമടച്ചു കൊണ്ടുള്ള അനുകരണമല്ല ഇവിടെവേണ്ടത്. പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി കുറയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിലാണനുകരിക്കേണ്ടത്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: മൈസൂരിൽ ഇങ്ങനെപലിശ കുറച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഉണ്ടായിരിക്കും. അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങൾ കണ്ണുമടച്ചനുകരിക്കേണ്ട. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെപരിതസ്ഥിതി എന്താണെന്നാലോചിക്കണം. തൊഴിലിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായത്തിന്റെ നിരക്കനുസരിച്ചു പലിശയുടെ നിരക്കും കുറക്കണം. ഇവിടത്തെ തൊഴിൽകൃഷിതന്നെ. എന്നു മുതൽ ആദായം കുറഞ്ഞുവോ അന്നു മുതൽ അതായതു ൧൧൦൫-മുതൽ-പലിശനിരക്കും കുറക്കേണ്ടതാണ്. സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പോലും സാമ്പത്തിക വിഷമങ്ങൾ മൂലം കടത്തിന്റെ കാലാവധിയും തവണയും കൂട്ടുകയും മുതലും പലിശയുംകുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി നാം അറിയുന്നു മുൻപ് മഹായുദ്ധമുണ്ടായ കാലത്തു രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്നു ആഹാരസാധനങ്ങൾവരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവിഷമിച്ചഘട്ടത്തിൽ കർഷകന്റെ ധാന്യങ്ങൾ നന്നാകുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊടുപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഗവൺമെൻറുവ്യവസ്ഥചെയ്തുനടത്തി. കർഷകർ വലിയ നഷ്ടം സഹിച്ചു. അന്നുകർഷകരെ നിയന്ത്രിച്ചതുപോലെ ഇന്നു മഹാഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി പണവ്യാപാരികളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലെന്താണു അനീതി?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : കർഷകരുടെ ഇന്നത്തെ നില നോക്കുമ്പോൾ പലിശക്കും പുറമേ കടത്തിന്റെ മുതലിൽ കുറെ ഭാഗം കൂടി ഇളവുചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അങ്ങിനെയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ൧൦൦ രൂപായ്ക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നസ്ഥാനം ഇന്നു ൫൦ രൂപായ്ക്കുണ്ട്. കർഷകർക്ക് ഋണമോചനംവരാതെ രാജ്യത്തിനു ഒരിക്കലും ക്ഷേമമുണ്ടാകുകയില്ല. ഇവർ കടക്കാരായതിന്റെ കഥതന്നെ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കാം. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു നല്ല വിലയുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു അയ്യായിരം രൂപ കൊടുത്തു ഒരു വസ്തുവാങ്ങിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുക. അതി

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ൽ പകുതി രൂപയും കടമായിരിക്കും. പെട്ടെന്നു ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വില കുറവു സംഭവിച്ചതുനിമിത്തം പലിശകൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ കിടന്നു വർദ്ധിച്ചു പലിശയ്ക്കു പലിശചേൎന്നു ഒരഞ്ചുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ അയാൾ അയ്യായിരം രൂപയുടെ കടക്കാരനായി. വ്യവഹാരംകൂടി കൊടുത്തുവരുമ്പോൾ ഇന്നു ആറായിരം രൂപയായി അതു വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യും. വസ്തുവിനു ഇന്നു കൂടിയാൽ രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറുരൂപയിലധികം ൧൨ പലിശകണക്കാക്കിയാൽ വിലയില്ല. ൭൦൦൦-ത്തിനു വാങ്ങിയവസ്തുവും മററുസകലവസ്തുക്കളും ൨൭൦൦ന്റെ കടത്തിനു പോകുന്നു. പലിശയുടെ കാലസ്ഥിതിക്കനുയോജ്യമല്ലാത്ത അമിതമായനിരക്കാണു ഇതിനുകാരണം. സൃഷ്ടിപരമായ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കർഷകന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ മററുവല്ലവരുടെയുമോ തെററുകൊണ്ടല്ലാതെ കാലസ്ഥിതിയുടെ മാററംകൊണ്ടു പൊടുന്നനവെയുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ ഏറക്കുറെ രാജ്യവാസികൾ ഒരുപോലെ സഹിക്കേണ്ടതാണ്. ന്യൂനപക്ഷക്കാരായ പണവ്യാപാരികളുടെ അമിതമായ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഭൂരിപക്ഷക്കാരും തൊഴിലാളികളുമായ കർഷകരുടെ ക്ഷേമത്തെ പാടെ ബലിചെയ്‌വാൻ അനുവദിക്കരുത്. കാലദോഷം ശീതോഷ്ണഭേദമെന്നപോലെ രാജ്യവാസികൾ പൊതുവിൽ സഹിക്കണം. എന്നാൽ ആൎക്കും വലിയ വിഷമം വരുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഒടുവിൽ സകലരും ഗവണ്മെന്റുംവിഷമിക്കും.

The House adjourned for lunch at 1-2-p m.

The Council re-assembled after lunch at 2. p. m, Mr. K. Madhavan Pillay (one of the panel of chairmen) presiding.

Dr. M. K. Gopala Pillai took the oath and signed the rolls.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സർ, കൃഷിക്കാൎക്കുള്ള പ്രയാസവും അതിനു ചെയ്യേണ്ടതായ പ്രതിവിധികളും ഞാൻ ഏകദേശം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ പറയുന്നതുപോലെ കർഷകൎക്കു കഷ്ടതയുണ്ടോ എന്നും ഗവണ്മെന്റിന് സന്ദേഹംതോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ സന്ദേഹം തീൎക്കുന്നതിന് കരത്തിനുവേണ്ടി വസ്തു വില്ക്കുന്നതിനുള്ള ഗസററു പരസ്യങ്ങൾക്കു പുറമെ ഞാൻ ചില കണക്കുകൾകൂടി ഉദ്ധരിക്കാം.

രജിസ്ററർ ആധാരങ്ങളിൽ വാങ്ങുന്നവരുടേയും കൊടുക്കുന്നവരുടേയും തൊഴിൽകൂടി ചേൎക്കാറുണ്ടല്ലോ. ൧൧൦൯-ൽ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമികൾ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവൎക്കു മുന്നാണ്ടുകളെക്കാൾ വളരെ അധികം എ

ഴുതി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടു രജിസ്ട്രേഷൻ ഡയറക്ടർ രജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പിന്റെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ രണ്ടാംവശത്തു അതിന്റെ കണക്കുകൾ കൊടുത്ത ശേഷം കൃഷിസാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുനിമിത്തം കർഷകർക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ള കഷ്ടതകൾ നിമിത്തമാണ് കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവർക്കു കൃഷിക്കാർ ഇത്ര വളരെ വസ്തുക്കൾ വിൽക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ൧൦൭-നു ശേഷം പ്രതിവത്സരം ഈ വിധമുള്ള വില്പന വളരെ അധികമായി വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു പിന്നീടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നു കാണാം. ൧൧൦൪-ൽ ൨൯൯൦൮ ഏക്കർ ഭൂമി നടപ്പു പണയവും തീറുമായി കൃഷിക്കാർ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവർക്കു ആധാരം ചെയ്തു കൊടുത്തിരിക്കേ ൧൦൯-ൽ ൭൨൦൩൧ ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങളാണ് കൃഷിക്കാർ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവർക്കു ആധാരം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ൧൦൯-ലെ രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പേജിൽ തന്നെ ഇതു രണ്ടും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു കൃഷിക്കാർക്കു തന്നെ കൊടുത്തവ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടല്ലോ. കോർട്ടു ഡിക്രികൾ വഴിയായും റവന്യൂ നികുതികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ലേലങ്ങൾ വഴിയായും എത്ര മാത്രം വസ്തുക്കൾ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവർക്കു പോകുന്നു എന്നു കണക്കു നോക്കിയാൽ ഗവൺമെന്റിനു അറിയാവുന്നതാണ്. കാർഷികകഷ്ടതകൾക്കു സാരമായ ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാതെ എത്രമാത്രം കരം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്താലും കർഷകജനത വീണ്ടും കരം കുറക്കുന്നതിനും തീരുവ നിർത്തുന്നതിനും പീസ് കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഗവൺമെന്റിനെ എപ്പോഴും അലട്ടിക്കൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കും. നികുതി കൊടുക്കുന്നവരിൽ ൯൨ ശതമാനവും ൫ രൂപായിൽ കുറവായ സംഖ്യ കരം കൊടുക്കുന്നവരാണ്. കുതിച്ചുപായുന്ന ജലപ്രവാഹത്തെ തടയാൻ കുറെ മണൽ വാരിയിടുന്നതു പോലെയുള്ള ഗുണം മാത്രമേ കരമിളവുകൊണ്ടു ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ക്ഷാമത്തിനു ഗുണമൊള്ളു. ദുർണ്ണിവാരണമാകുന്ന ചിറ തന്നെ കെട്ടണം. പലിശ കുറച്ചും പല തവണകളായി കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുമാണ് കർഷകരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു. കരം പകുതിയിളച്ചാൽ പകുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കവരിൽനിന്നും മുഴുവൻ വാങ്ങി പകുതി അവർ എടുക്കയെ ഒള്ളു. കരം ഇളക്കുന്നപക്ഷം ഒരു പൂവിലെ മുഴുവൻ ഇളക്കണം. ഒന്നോ രണ്ടോ കോടി രൂപാ ഡിബെഞ്ചുവർലോൺവാങ്ങി ഭൂസപത്തു ജാമ്യബാങ്ക് വഴി കൊടുത്താൽ വലിയ രക്ഷകിട്ടും. രണ്ടുകോടി കൊണ്ടു ൨൦ കോടിയുടെ മറിവുണ്ടായി കർഷകരുടെ വിഷമം തീരും. ആ വിധമാണ് പണത്തി

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ന്റെ മറിവ്. മൂന്നു പലിശയ്ക്കു വാങ്ങി ൪-നു കൊടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റിനു നഷ്ടമില്ല. പലിശ കുറച്ചാൽ ഈടു വസ്തുവിനു വില വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വേറെ കൊടുത്താൽ കൂടുതൽ പലിശ കിട്ടാനിടയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും പലിശ കിട്ടുവാൻ എളുപ്പമുള്ളതുകൊണ്ടും പണം കടക്കാരിൽനിന്നു ഉടനെ തിരിച്ചു വാങ്ങുവാൻ കടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നവർ ഉത്സാഹിക്കുകയില്ല. ഗൌരവമുള്ള ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉടനെ വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: സർ, വരുന്ന വർഷം ലാൻഡ് റവന്യൂ ഇനത്തിൽനിന്നും മൂന്നുലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ വരവായം കിട്ടുമെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. ൧൧൧൦-ൽ കരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു ജനസാമാന്യത്തിനു വളരെ ആശ്വാസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൌജന്യം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടും കരം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ ധാരാളമുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു ഗവണ്മെന്റു ഗസറ്റ് തന്നെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈ ആണ്ടിൽ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി അടുത്ത വർഷത്തിൽ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ കർഷകരുടെ വസ്തുക്കൾ മുഴുവനും ലേലത്തിൽവിററു പോകുന്നതിനും പണക്കാരായ ചില വ്യക്തികൾ ആ വസ്തുക്കളെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ നാടുവിട്ടുപോകുന്നതിനും ഇടയായി തീരുന്നതാണ്.

നെടുമങ്ങാട്ട് നെയ്യാററിൻകര എന്നീ താലൂക്കുകളിലെ മലമ്പനി ബാധിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതായത് കുന്നത്തുകാൽ, പെരുങ്കടവിള, ഒററശേഖരമംഗലം, വീരണകാവ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാർ എല്ലാവരും സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവർക്കു ഈ ആണ്ടിലും അടുത്തയാണ്ടിലും കൃഷി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ടു സുഖക്കേടു നിമിത്തം കൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ളവരധിവസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ കൊല്ലവും അടുത്ത കൊല്ലവും ഉള്ള കരം മുഴുവനും ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം കർഷകരെല്ലാം നാടുവിട്ടു പോകുന്നതിനു ഇടയാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ നാടുവിട്ടു പോകുവാൻ തന്നേയും അവർക്കു ശക്തിയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നെയ്യാററിൻകരയും നെടുമങ്ങാട്ടും പനി പിടിപെട്ട പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾ ആബാലവൃദ്ധം ഭിക്ഷതെ

ണ്ട। ടൌണുകളിൽ നടക്കുന്നതു് കാണുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു മുമ്പു ഒരിക്കലും ഇങ്ങിനെ കാണുന്നതിനു ഇടവന്നിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടാണു അവരുടെ കരം മുഴുവനും ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു വസ്തുക്കൾ ലേലം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ചാണു്. പട്ടയക്കാരന്റെ പേരു തണ്ടപ്പേരിൽനിന്നും നോക്കി ആ പട്ടയക്കാരനാണു് ലേലനോട്ടീസു് കൊടുത്തുവരുന്നതു്. നോട്ടീസിൽ പറയുന്ന വസ്തു പട്ടയക്കാരൻ ഒറ്റി കൊടുത്തിരിക്കും, ഈടു കൊടുത്തിരിക്കും. ഒറ്റിക്കാരനോ ഈടുകാരനോ ഈ നോട്ടീസിനെപ്പറ്റിയോ ലേലസംഗതിയെപ്പറ്റിയോ അറിയുന്നതേയില്ല. ലേലം ചെയ്യുന്ന വിവരം ഗസററിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണയായി എല്ലാവരും ഗസററു വായിച്ചു എന്നു വരുന്നതല്ല. ഒടുവിൽ വസ്തു മററു വല്ലവരും ലേലത്തിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോകും. ഈടുകാരൻ വ്യവഹാരപ്പെടുമ്പോഴാണു ലേലത്തിന്റെ സംഗതിയും മററും മനസ്സിലാകുന്നതു്. ഒറ്റിക്കാരനു ഒറ്റി അത്ഥവും ഈടാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. അതു കൊണ്ടു ഒറ്റിക്കാർക്കും ഈടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കും കൂടി ഡിമാന്റു് നോട്ടീസു് അയച്ചതിനുശേഷം വേണം വസ്തു ലേലത്തിനു വെക്കുവാൻ എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. രണ്ടാമതായി, ഒരു ജന്മിക്കു ൧൦൦ രൂപാ കരം തീരുവ ഉണ്ടായിരിക്കും. അയാളുടെ ഒരു വസ്തു ഒറ്റിക്കാരന്റെ കൈവശവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ഒറ്റിക്കാരന്റെ കൈവശമുള്ള വസ്തുവിനു ഒരു രൂപായെ കരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. ജന്മി സ്ഥലം പാവ്യ്ക്കാരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ജന്മിയുടെ കരക്കുടിശിഖക്കു മുഴുവനുംകൂടി ഈ ഒറ്റിക്കാരന്റെ വസ്തു ലേലത്തിനുവെച്ചു ലേലത്തിൽ എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പട്ടയക്കാരന്റെ മുഴുവൻ കരത്തിനും വേണ്ടി ആ വസ്തുവിനെ ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒറ്റിക്കാരൻ അതു അറിയാതെയും ഇരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അതാതു വസ്തുവിലുള്ള കരം അതാതു വസ്തുവിൽനിന്നും തന്നെ ഈടാക്കുകയും, ജന്മിമാരുടെ കരക്കുടിശിഖ ഒരേ വസ്തുവിൽ നിന്നും തന്നെ ഈടാക്കി എടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്.

Mr. K. George: ഈ ബാദ്ധ്യതകളെ പററി പകതിക്കച്ചേരികളിൽ എങ്ങിനെ അറിയാൻ സാധിക്കും?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അതു രജിസ്തർ കച്ചേരിയിൽ രജിസ്തർ ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു പകർപ്പു പകുതിക്കച്ചേരിയിൽ

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]
ഏൎപ്പെടുത്തുന്ന ഫീസിനുള്ള ഫീസ് രജിസ്റ്റർ ഫീസിനോടുകൂടി ഈടാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്താൽ മതിയാകും.

Mr. P. Padmanabhan Tampi. ഒററിക്കാരനോ ഈടുകാരനോ ഈ ബാദ്ധ്യതകളുണ്ടെന്നു റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അറിയിച്ചാൽ അവക്കു നോട്ടീസു കൊടുക്കരുതോ?

Mr N K. Padmanabha Pillai: അങ്ങിനെ അറിയിച്ചാൽ അവർക്കു നിശ്ചയമായും നോട്ടീസു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ പാർവത്യകാരന്മാർ മനഃപൂർവ്വമായും ചിലപ്പോൾ നോട്ടീസു കൊടുക്കാറില്ല. ലേലം പിടിക്കുന്നതു അധികവും പാർവത്യകാരുടെ സ്വന്തം ആളുകളുടെ പേരിലാണ്. ഓരോ സ്ഥലത്തുള്ള പാർവത്യകാരന്മാരും വലിയ ഗൃഹസ്ഥന്മാരായിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം അന്യരുടെ വസ്തുക്കളെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനാലാണ്.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: ഉയന്ന തരത്തിൽ ഉള്ള റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരിലും വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ പിടിക്കുന്നതായി അറിയാമോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അങ്ങിനേയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: അതും നോട്ടീസ് നടത്തിയല്ലേ ലേലം ചെയ്യുന്നതു്?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : അതെ. എനിക്കു ഒരു സംഗതികൂടി പറയാനുണ്ട്. ഒററശ്ശേഖരമംഗലം പകുതിയിൽ എല്ലാവരും സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. ൧൧൦൮-ാംനു-ലെ ഗസററിൽ നാളെ അതായതു ൧൧൦൯-ാംനു- അവരുടെ അനവധി വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു; അവർ ഇതെങ്ങിനെ അറിയും?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ൧൧൦൫-ാംനു- നടത്തുന്ന ലേലത്തിനു ൧൧൦൧-ാംനു-ലെ ഗസററിൽ പരസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയാമോ?

Mr. N K. Padmanabha Pillai: അങ്ങിനെ കാണും. ഇതു ൧൧൦൯-ാംനു- ആണ് ലേലം. സകലരും സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ പണം എങ്ങിനെ കൊടുക്കും? ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേധാവികൾ ഈ വാർത്ത അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു പറഞ്ഞേക്കും. ഞാൻ പരമാർത്ഥമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു ഒററ ആൾ

ക്കപോലും സുഖമായിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടു ഈ ആണ്ടത്തേക്കും അടുത്ത ആണ്ടത്തേക്കും പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മുഴുവനും മററു ഭാഗങ്ങളിൽ പകുതിയും കരം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു:

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, the land-tax now levied is a most unjust and oppressive one and I draw the attention of Government to the extreme necessity for a thorough reorganisation of the land revenue policy in the State. The land revenue is essentially a tax on things and not on persons and hence the right principle and the only principle recognised by all sound financiers is that the land tax must bear a just and equitable proportion to the economic rental or the net income of the land But that is not the principle followed. On the other hand the land tax now levied and realised is out of all proportion to the net income from the lands. In some cases, as in Nanjinad, the entire produce is taken away as land tax. Now I take this opportunity to draw the pointed attention of Government to the extreme necessity of inaugurating a re-survey and re-settlement operations in Nanjinad. Sir, Nanjinad is the chief rice producing centre in the State. There was a time when the whole State depended upon Nanjinad for its rice and whatever surplus the ryot had was sold to the Government and Government alone had the monopoly of it. You may remember how during the time of the great war, Government prohibited the sale of Nanjinad paddy to outside and how Government themselves controlled it. But all these things stand forgotten now and the Travancore politician thinks of his cocoanut and the Nanjinad cultivator is unfortunately left out of account. The Government are also indifferent about him. Instead of selling his paddy outside, a time has come for Nanjinad to depend upon Burma for its rice. That is the state of affairs in Nanjinad.

Sir, I am not unmindful of or ungrateful for the special mercies shown by our Government in the matter of remission of tax. But these things do not touch the fringe of the problem. A substantial relief by way of permanent reduction in land tax has to be thought of and that can only be achieved by a resettlement. I had on many occasions to place before the House this aspect of the matter and I have done so to the best of my abilities. Now again I emphasise that the land tax now levied in Nanjinad is extremely oppressive and the maximum tax per acre is Rs. 35 which is not obtaining anywhere under the sun. There have been complaints about this over-taxation and Government themselves have not denied it. Government admit that there is over-taxation, but the reply given is that these things will be considered at the time of

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

re-settlement. It is not this over-taxation that is vexing us but the in-equality and partiality in the manner of it. I will compare Nanjinad with other taluks in the State. There is no taluk in the state which bears so much burden as Nanjinad. Again compare the position of the Nanjinad cultivator with that of the cocoanut grower. It is 50 years since the last settlement was over and during all this period, if we calculate the net profit of the rice cultivator and that of the cocoanut grower we can see that the difference is between 50 and 500 in the case of paddy and cocoanut cultivator, respectively. All this is on one acre of land. This partiality and inequality is most painful and the greatest illegality of all is that a portion of the tax levied and realised from Nanjinad is unjust and illegal. By illegality I mean not legally due from the ryots. That is realised from them on the basis of a wrong calculation committed by the Government in adjusting the para measurement in Nanjinad with the Kottah measurement. I have already pointed out this most convincingly to the honourable members of the House and to the Government. For the over-taxation and the excess taxation the reply given by the Government was that they would consider it at the time of the next Settlement. But that Settlement seems to be far off. If I remember right 2 years ago it was proclaimed that the Settlement would be started. But all that now stand forgotten. Perhaps the Government do not take this to be a serious question. They are more concerned with the Town Planning Scheme and the beautification of the capital. They are not concerned with the poverty stricken hungry ryots who have been contributing a large share to the revenues of the State all through these days of prosperity.

There are other matters which urgently require correction and reorganisation. For example in Nanjinad and other places land tax has been levied according to *tharam*. Lands have been classified according to various *tharams* and taxes levied differently for different *tharams*. Now it is found, as a matter of fact, that the land bearing the first *tharam* is less productive than the land bearing the last *tharam*. This requires reclassification. In several places lands have been irregularly converted and these converted lands have escaped the notice of Government and they are not paying the proper taxes but continue to pay the garden taxes. With regard to the garden taxes if the records in the Land Revenue Department are to be examined we will find that the trees that have been cut down and removed bear taxes even now while trees which have been planted and bearing fruits do not pay any tax. Such mistakes and serious errors can be settled only by a resettlement at the earliest possible opportunity.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad : Sir, in support of this motion I also wish to speak a few words. There is no doubt that the economic depression has hit hard all people and something to relieve their distress is necessary and the minimum that the Government can do is to reduce the tax. Government may say that only a few people would be benefited by the remission and the profit to each individual is inconsiderable. But a pie to the poor is as valuable as a sovereign to the rich. Therefore however small the amount may be by which each individual be benefited it is very considerable from his stand point. There is an impression that only the poor ryots are affected by the economic depression. It is a wrong notion. All people are equally affected. I may say that the jenmies are more affected by the economic depression than the ryots.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether the jenmis are starving like other ryots ?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad : Yes, many of the jenmis are actually starving. The jenmis have to depend upon the ryots even for their livelihood. Since the ryots are in great depression they do not pay anything to the jenmis. After the passing of the present Regulation the jenmis do not get anything either from the tenant or from the Government. And many of the jenmies also have to pay big amounts by way of taxes. Therefore any remission in tax is welcome to the jenmis. In this connection I wish to bring to the notice of Government the great harm done to the jenmis by the order referred to by Mr. Narayana Aiyar. It seems that a private circular has been issued by the Land Revenue Commissioner to the taluk officers stating that the measurement of the para should be reduced from 800 inches to 640. In support of his Argument Mr. Narayana Aiyar has quoted some decisions of the High Court. I may say that it is against the interest of the jenmis and that there is no difference between the standard para and the agrasala para. I may inform the Government that this order is in violation of an order published in the Government Gazette dated 20th Idavom 1072 which clearly shows that the Government have regarded the standard para and the Agrasala para as equal. By this reduction the jenmis would be loosing one-fifth of what they are legitimately entitled to get. I do not know why this order has been issued by the Government. I inform the Government that they should not loose any time in remedying this harm done to the jenmis. In conclusion I say that any remission in the land tax is welcome both to the jenmis as well as to the tenants.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai ; സർ, ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതിനു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലാതിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അൻപതുശതമാനം കരം കുറയ്ക്കണമെന്നു സഭയിലെ ഈ വശത്തുള്ള അംഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കരുനാഗപ്പള്ളിതാലൂക്കിൽ കഴിഞ്ഞ മിഥുനം ൧൧-൧൦-ലെ ഗസററിൽ ൧൨-ം ൧൩-ം ൧൪-ം തീയതികളിൽ ലേലംചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരസ്യങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുലശേഖരപുരത്തു ൧൦൩൦-ം തൊടിയൂർ ൧൧൧-ം പുതുപ്പള്ളിയിൽ ൧൪൪-ം പെരിനാട്ടുപകുതിയിൽ ൧൩൭-ം നമ്പർ വസ്തുക്കൾ ലേലംചെയ്യുന്നതിന് പരസ്യംചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പരസ്യംചെയ്യുന്നത് എന്തിനായിട്ടാണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ലേലത്തെപ്പററി അറിയുന്നതിനു ശരിയായി സമയം കൊടുക്കാതെ വെറുംപേരിന് മാത്രമായിട്ടിപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാക്കാണ് പ്രയോജനമുള്ളത്. നാട്ടുംപുറങ്ങളിൽ ൧൧-൧൦-യിലെ ഗസററു കിട്ടുന്നതുതന്നെ ൧൪-ാം-യാണ്. ഗസററിൽ പരസ്യം എവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻതന്നെവളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഇല്ലാതെയാണ് പരസ്യങ്ങൾ ഗസററിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നത്. പറവൂർ താലൂക്കിലെ ഒരു പരസ്യം കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അടുത്തതായി കാണുന്നത് നെയ്യാററിൻകരതാലൂക്കിലെ ഒരു പരസ്യമാണ്. അതുകഴിഞ്ഞ് പറവൂർ താലൂക്കിലെ ഒരു പരസ്യം വീണ്ടും കാണാം. ഇപ്രകാരം പരസ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നവിഷയത്തിൽ ഒരു ക്രമവും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഒരോ ഡിവിഷനോ താലൂക്കോ പകുതിയോ തിരിച്ചു പരസ്യം ചേർക്കുന്നതായാൽ അതു വളരെ സൌകര്യപ്രദമായിരിക്കും അര ഏക്കർ തെങ്ങിൻപുരയിടം ഒരു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യക്കാണ് ലേലത്തിനു വച്ചിരിക്കുന്നത്. പുതുപ്പള്ളിപകുതിയിൽ ൨൫ ചക്രം ഭൂകാശിന് സവേ ൩൨൩൦-ം നമ്പർ വസ്തുവിൽ ൪൫ സെൻറു പുരയിടം ലേലംചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ തരത്തിലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രവേണമെങ്കിലും പറയാവുന്നതാണ്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അതിലേക്കുവേണ്ടി ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് എത്രപ്രാവശ്യം നടത്തിയിരിക്കുന്നെന്നറിയാമോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഞാൻ അതിൻെറ കണക്കെടുത്തിട്ടില്ല.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അതിനു നാലുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും നോട്ടീസ് നടത്തിയിരിക്കുകയില്ലേ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അതിനെപ്പററി ഞാൻ വഴിയേ പ്രസ്താവിക്കാം.

ഈ തരത്തിലാണു ഗസററിൽ പരസ്യംചെയ്യുന്നതും പണമീടാക്കുന്നതും. ലേലത്തിൽ പോകുന്നവസ്തു ഒററിക്കാരന്റെ കൈവശമായിരിക്കും ഇരിക്കുന്നതു്. പണയംവച്ചോ മററുവിധത്തിലോ പണം ഉണ്ടാക്കി കരംകൊടുത്താൽ തന്നെയും ആ വസ്തു അധികം താമസിയാതെ കോർട്ടു ലേലത്തിൽ പോകേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ റവന്യൂലേലവും കോർട്ടുലേലവും മാറിമാറി നടന്നു കർഷകന്റെ സ്ഥിതി നാമാവശേഷമായിരിക്കയാണു്. പരസ്യംചെയ്യുന്നതു മുഴുവൻലേലം നടക്കുന്നില്ല എന്നു ലാൻഡ്റവന്യൂ കമ്മീഷണർ പറയുമായിരിക്കാം. സർ, ഒരു മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നിവൃത്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ നഷ്ടം സഹിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയില്ല. കർഷകന്മാർ കരംകൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ പരസ്യംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അതു കൊടുക്കുമായിരുന്നു. കഴിവുണ്ടായിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നു. ലേലം കഴിഞ്ഞാൽ കമ്മിഷൻ ഇനത്തിൽകൂടി കൂടുതൽ പണം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിവർത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ നഷ്ടം സഹിക്കാൻ ഒരിക്കലും ആരും തയാറാവുകയില്ല. റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ലേലം കഴിഞ്ഞാൽ ലേലത്തുകയുടെ 5 ശതമാനം വിളികേൾക്കുന്നയാൾ കെട്ടിവെയ്ക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. എന്നാൽ മുപ്പതുദിവസത്തിനകം വസ്തുഉടമസ്ഥൻ പണം കെട്ടിവയ്ക്കുയാണെങ്കിൽ അവൻ മുഴുവൻതുകക്കും അഞ്ചുശതമാനം കമ്മിഷൻ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനും പുറമേ ഓരോ ലേലത്തിനും ഹർജിഫീസുവകയിൽ അരരൂപാവീതം പ്രത്യേകവും കൊടുക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു എനിക്കറിയാം. ഋണഭാരത്താൽ ഉഴലുന്ന കർഷകനെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഇങ്ങനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണെന്നു ഞാൻ ഗവമെന്റിനെ വിനയസമന്വിതം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗസററിന്റെ ഭാരവും വണ്ണവും ഓരോ ആഴ്ചകഴിയുംതോറും വർദ്ധിച്ചുവർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. 5 ലക്ഷം ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാരായി ഉണ്ടെന്നു 50-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. ഉദ്ദേശം 2,00000 ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് ഇവർക്കയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നും മുക്കാൽഭാഗം ആളുകളും കരംകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാണെന്നു 50-ൽ തന്നെ തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം—കൃഷി നിശ്ശേഷം നശിച്ച—കൊല്ലം ഒന്നുകൂടി കഴിഞ്ഞു. ഈ കൊ

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

ല്പത്തിൽ ലേലംചെയ്യുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ സംഖ്യയ്ക്കും ഒരു കയ്യുംകണക്കുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ നടപടി ഗവണ്മെന്റിനുതന്നെ ലജ്ജാവഹമല്ലേ എന്നു ഗവണ്മെന്റു ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. വരവു എങ്ങിനെ കിട്ടുന്നുവെന്നു ലേശംപോലും ചിന്തിക്കാതെ ഗവണ്മെന്റു പണം ചെലവാക്കിവരുന്നു. കർഷകന്റെ വിഷമതകളെ പരിഹരിപ്പാൻ ഗവണ്മെന്റു കാര്യമായി ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല. സുഭിക്ഷതയുള്ള കാലത്തു കൃഷിക്കാരൻ കരംകൊടുക്കാൻ ഒരിക്കലും മുടക്കുവരുത്തിട്ടില്ല. ഭൂമിയിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ ചാർജ് ഒന്നാമതായി അവൻ കൊടുത്തിരുന്നു. അവന്റെ മടിശ്ശീല അവൻ അതിനായി തുറന്നുതന്നെയാണു വച്ചിരുന്നതു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ അവന്റെ അവസ്ഥ തീരെ പരിതാപകരമാണ്. ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ കുറവും അവയുടെ വിലക്കുറവും കാലവർഷമില്ലായ്മയും നിമിത്തം കൃഷിക്കാരുടെ വരവു മുഴുവനും നശിച്ചു ഇന്ന് അവന്റെ മടിശ്ശീല തുറന്നാണു കിടക്കുന്നതു്. അതു് അതിൽ ഒരു ചില്ലിപോലും ശേഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നു ഈ ഭാഗത്തുള്ള മെമ്പർമാരെക്കൊണ്ടു മുറവിളിപ്പിക്കാതെ കരമിളച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റു ഗവണ്മെന്റു അവതരിപ്പിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലവും ഇക്കൊല്ലവും പന്ത്രണ്ടരശതമാനം ഭൂനികുതി ഇളച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റാണു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികളെ ധൈര്യമായി അഭിമുഖീകരിച്ചു തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റു സന്നദ്ധമാകുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിനും പുറമേ ഇക്കൊല്ലം പുഴുവിനെക്കൊണ്ടും കർഷകർക്കു വളരെ നാശമുണ്ട്. തെങ്ങിൽനിന്നുമുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾ ൭൫ ശതമാനം കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

Mr. K. George: Sir, the chief point that was raised during the course of the discussion was the question of a general remission of tax. Sir, the Government have not been unmindful of the difficulties of the ryots. One honourable member Mr. Paramesvaran Pillai made a statement to the effect that the cry of the members of this House has been a cry in the wilderness. I was a bit astonished to hear such a statement from the honourable member, for, as the House is aware, Government have been viewing the difficulty of the ryots with very great sympathy as will be proved

by the fact that from the year 1108 onwards they have been granting remissions of land revenue. I would briefly refer to some of these orders of Government :—

In 1108 Government remitted 25 per cent. of the Kumbhom crop assessment on the wet lands in Nanjinad, 12½ per cent. on all punja lands and 25 per cent. on all kayal lands. In 1109 besides the general remission of 12½ per cent. on all wet lands, the Kanni crop assessment was remitted on all wet lands the crops on which were damaged by the floods of 1108.

Mr. A. N. Viswanatha Pillai: അൻപതു ശതമാനം കുറയ്ക്കണമെന്നു് ഈ രണ്ടു നിയമമണ്ഡലങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടശേഷമല്ലേ അങ്ങനെ ചെയ്തതു്?

Mr. K. George: I am speaking on the point that Government have not been unmindful of the condition of the ryots.

In 1110 large scale remissions were given. A remission of 18¾ per cent. in the land tax on all Ayacut wet lands and tank-bed conversions in the taluks of Tovala and Agastiswaram and on post-settlement kayal reclamations in the taluks of Ambalapuzha, Changanacherry and Kottayam was granted. A remission of 12½ per cent. in land tax, excluding water-rate, on all other lands wet or dry, including Kandukrishi and Sripandaravaga lands but excluding lands cultivated with tea, rubber, cardamoms or coffee was allowed. In respect of lands affected by drought, special remissions were also sanctioned over and above the remissions allowed by the Remission Rules. I do not propose to read out at length these special remissions which are seven in number. I do not think it is very necessary to mention all these details. All that I wish to point out is this: that the Government have been very generous and sympathetic towards the ryots. The House is well aware also of another important step which the Government have taken in regard to the question of relieving the agriculturists. I refer to the appointment of the Agricultural Debt Redemption Committee. All these things point clearly to the fact that the Government are very sympathetic in their attitude towards the ryots. Now, it may be asked why, in that case, the Government did not anticipate this demand of this House, and provide for this remission in the Budget that they have framed. My answer is this. In the first place it does not debar Government from considering this question even though remission is not placed as a definite item in the Budget. Last year also the budget provided for full demand under Land Revenue but after the Houses of the Legislature expressed their views on the question Government took a very

[Mr. K. George.]

liberal attitude in the matter, examined the whole question and decided to give certain remissions. Now the position is the same. Government will certainly take the views of this House into consideration and consider this matter sympathetically. The fact that remission is not provided for in the Budget does not deter Government from considering that question. Government, no doubt, felt that the remission of land tax did not give any real relief to the agriculturists. This is also the view of some of the honourable members on the other side of the House and personally, Sir, I am of the opinion that the remission does not really benefit the agriculturist because what the agriculturist really wants is not a relief from the payment of a small amount by way of tax. His difficulties are more vital; he is overburdened with debt; his standard of living has risen in recent years and he is unable to adjust himself to the fall in income due to the great fall in prices that has taken place. These are his real difficulties and to relieve the agriculturists in these directions what is to be done? A pittance in the way of tax-relief is not going to help him substantially. The first thing to be done is to relieve him of his burden of debt and Government has already taken steps to look into the question. A special committee is sitting on it and before long that committee will submit certain recommendations. On the question of giving better value to agricultural produce, of course, the House is well aware that our Government by themselves cannot do much in the direction of elevating prices. But what they can do they are doing. I need not say anything more, Sir, except that this question of remission will receive the serious consideration of the Government soon after this session of the House is over.

Then I may refer to certain other points which were raised in the course of the discussion. The honourable member Mr. Narayana Menon referred to the absence of any provision for the issue of special loans. Well, Sir, there is omission regarding special loans this year and for doing so there was reason behind that. We provided a lakh of rupees under this item for each of the years 1107, 1108 & 1109. But the demand for loans has been falling year after year. The ryots apparently find it not a very desirable arrangement. In 1107 there was a budget allotment of a lakh of rupees but only a sum of Rs. 30,000 was issued. In 1108 and 1109 also there was a similar provision and similarly there was a very low demand. In 1110 the demand was still less.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member the number of cases that are pending undisposed of in the Taluk Cutcheries this year?

Mr. K. George: These applications have reference to special loans for punja cultivation. They are intended to be given to agriculturists in Kuttanad for helping them in their pumping operations. The principle on which the loan is given is that it should be repayable when the crop is harvested. The agriculturists apparently find that condition burdensome and mainly that was the reason for the small number of applications.

Mr. M. N. Narayana Menon: അരു ആവശ്യപ്പെടാഞ്ഞിട്ടാണോ, അതല്ല ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടാണോ?

Mr. K. George: These loans were administered not exclusively by the Government Officers. There is a Punja Loan Committee which advises the Government Officers in the grant of these loans.

Mr. K. Padmanabha Panicker: Is it because that the ryots are unable to satisfy the Government with the conditions of the loan that they are not given?

Mr. K. George: It is the tax-payer's money and can we give out that money without satisfactory security? We cannot give these loans as gifts. These are special loans to be repaid when the harvest is raised and I think it is only natural that the Government expect that these moneys are repaid at the time. But when they find that they are unable to pay the loan the crop that is in the custody of Government is sold. Of course, that may be the reason why the agriculturists do not want these loans.

Now that the question has been raised by Mr. Narayana Menon, I wish to say that a petition on this subject was received by Government and that it is now under enquiry. Government are anxious that the cultivation in Kuttanad should proceed and if they find that there is a possibility of giving these loans, they will do so. The absence of a provision in the budget does not mean that the loan will not be granted because these two classes of loans *viz.*, special loans and ordinary loans are governed by the Agricultural Loans Regulation and there need not be separate classification. There is provision for two lakhs of rupees and special loans can be paid out of the allotment, and if more is needed Government certainly will come to this House for an additional grant.

Reference was made, Sir, to sale of land in revenue auctions, coercive steps and all that. I may inform the House that Government have already issued instructions for the stoppage of coercive steps and according to the instructions issued the tax-payers are allowed time until the end of Kanni 1111.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member what has been done with regard to the properties that have already been sold?

Mr. K. George: I shall state fully the instructions issued. In the case of properties sold and the confirmations of which sales have not yet taken place, Government have ordered that time should still be given to the tax-payers until the end of Kanni 1111.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether it is not obligatory on the part of the Government to confirm the sales on the 30.h day?

Mr. K. George: It is not obligatory to confirm the sales on the 30th day. It is obligatory only on the part of the tax-payer to pay the tax within 30 days. Government can confirm the sales at a later date.

Chairman: You have got only one minute's time.

Mr. K. George: So what the Peishkar should do is to cancel the sales which came up for confirmation and this perhaps is the way to give effect to the Government order. Another concession is that lands bid by the Government will be given back to the parties if the tax is paid before the end of Kanni 1111.

Something was said about Jenmikaram Settlement.

Chairman: The time allotted for the demand now expires and I put it that Demand No. I—Land Revenue for Rs. 9,19,307 be passed.

The demand was passed and the grant was made.

DEMAND II—PUBLIC WORKS DEPARTMENT.

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, I rise to move for a grant of not exceeding Rs. 47,80,133 for the Public Works Department.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether there is any difference in the quality of strength between the Indian made cement and the foreign cement?

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, I was just moving the Demand and I do not know whether I should answer questions at this stage.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I rise to a point of order whether the member is entitled to answer the question put to him at this stage.

Chairman: The Chief Engineer need not answer questions now as he is not making a speech at present.

Mr. J John Kattakayam: സർ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലുള്ള ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ സഭയുടെ പര്യാലോചനക്കു പാത്രീഭവിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഒന്നുമാത്രമാണ് ഇപ്രകാരമൊരുപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ചീഫ് എൻജിനീയർ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഇരുന്നു തഴക്കവും പഴക്കവും ഉള്ള ഒരാളാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എലക്ട്രിക് വകുപ്പിലിരുന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ പരിചയമുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ അ

റിവ്. പേഴ്സനൽ അസിസ്റ്റൻറു, എക്സിക്യൂട്ടിവ് എൻജിനീയർ, മു തലായി ഇവിടത്തെ കീഴ്ജീവനക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അവഗണി ച്ച് പ്രവർത്തിക്കത്തക്ക ത്രാണിയോ തൻേറടമോ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതാ യി എനിക്കു അറിവില്ല. നമ്മുടെ നിയമസമിതികൾക്കുള്ള കെട്ടിട ത്തിൻെറ ഒരു പ്ലാൻ വരച്ചെടുക്കുന്നതിന് പുറത്തുനിന്നും ആളിനെ ക്ഷ ണിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ തഴക്കവും പഴക്കവുമുള്ള ആളുകൾ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. ഇതിന് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ യോഗ്യ തയുള്ള ആൾതന്നെ ഇല്ലെന്നാണു അദ്ദേഹംപറയുന്ന ഒരു സമാധാനം. അതു ശരിയല്ല. ഈ സംഗതിയിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ അദ്ദേഹ ത്തെക്കാൾ ഞാൻ സമർത്ഥൻതന്നെ, പക്ഷാന്തരമില്ല. അതുപോലെത ന്നെ വിദേശികൾക്കു കൺടറാക്ററുകൾ കൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തി ന് ചില പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയുള്ളതുപോലെ എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നു. സാധാരണ ക്ഷാമകാലത്തു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുമരാമത്തുപ ണികൾ നടത്തുന്നത് ആ രാജ്യത്തുള്ള സാധുക്കൾക്കുകൂടി പ്രയോജനമു ണ്ടാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി നമുക്കു ഇ പ്പോൾ ധാരാളം പണം ചെലവാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അതി ൽ ഭൂരിഭാഗവും വിദേശങ്ങളിലേക്കാണു പോകുന്നത്. മുമ്പു ഈ വകചെ ലവുകൾ മുഴുവനും സ്ഥലത്തുള്ള കൃഷിക്കാർക്കാണു കിട്ടിവന്നിരുന്നത്. ഇ ന്നാകട്ടെ അതു സിമൻറായിട്ടും, മററു യന്ത്രസാമഗ്രികളായിട്ടും മററും പണം പുറത്തേക്കു വിടുന്നു. ഗവൺമെൻറ് കുറെ കരുതലോടുകൂടി ശ്ര മിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സിമൻറ് ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നു. പോ ട്ടെ, കൺട്രാക്ററു എങ്കിലും സ്വദേശികൾക്കു കൊടുക്കരുതോ? അതിനു ഈ വെള്ളക്കാരെയും മററും പുറത്തുനിന്നും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തണമെന്നു ണ്ടോ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : വെള്ളക്കാർ നടത്തുന്നതുപോലെ നാട്ടുകാർ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി കൺട്രാക്ററു എ ടുത്തു നടത്തുമോ?

Mr. J. John Kattakayam : അങ്ങിനെ നടത്തുന്നവരില്ലെ ന്നു മെമ്പർക്കു പറയാമോ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : ധൈര്യമായി അലറിക്കൊണ്ടു പറയാം.

Mr. J. John Kattakayam: എന്നാൽ മെമ്പരുടെ ആ അ ഭിപ്രായം തെററുതന്നെ, സംശയമില്ല. നിശ്ചയമായും സാമർത്ഥ്യമുള്ള

[Mr. J. John Kattakayam.]

ആളുകൾ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലും ധാരാളമുണ്ടു്. കൺട്രാക്ടറു വിദേശികൾക്കു കൊടുത്തു നമ്മുടെ വായിൽ മണ്ണിടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്നേഹിതൻ ഒരു കൺട്രാക്ടർ ആണോ?

Mr. J. John Kattakayam : അങ്ങിനെ ധരിച്ചാണോ മെമ്പർ ഇതു ചോദിച്ചതു്? ഞാൻ ഒരു കൺട്രാക്ടർ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ചോദ്യം പിൻവലിക്കുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : മെമ്പർ ഒരു കൺട്രാക്ടറാണോ എന്നുള്ളതിനു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : അല്ല, മെമ്പറോ മെമ്പറുടെ മകനോ കൺട്രാക്ടറായിരിക്കാം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : മെമ്പർ ഏതെങ്കിലും കൺട്രാക്ടിനു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam : ആ സംഗതി ചീഫ് എൻജിനീയരോടു ചോദിക്കുക.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, may I know whether such questions are allowable in this House?

Chairman: Mr. Kattakayam please proceed with your speech.

Mr. J. John Kattakayam : കൺട്രാക്ടു് എടുക്കുന്നതിനു യോഗ്യന്മാരായ ആളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്നാൽ അവർക്കു കൺട്രാക്ടു് കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ?

Mr. Komilezhathu Sankaran: കൺട്രാക്ടു് കൊടുക്കുന്നതിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യതത്വം സ്വീകരിക്കണമെന്നു് അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

Chirman: ആ ചോദ്യത്തിനു മെമ്പർ ഉത്തരം പറയണ്ടാ.

Mr. J. John Kattakayam സർ, എനിക്കു പല കാര്യങ്ങളും പറയാനുണ്ടു്. ചീഫ് എൻജിനീയർ ആദ്യമായി സ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്ലാൻ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ആലപ്പുഴ എവിടെ തൊടുപുഴ എവിടെ എന്നൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ നാട്ടിൽ ഗതാഗതത്തിനു യാതൊരു സൌകര്യവും ഇല്ല. ഇതിനു മുൻപിരുന്ന സകല ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേധാവികളും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പരമാർത്ഥമാണു് അതു്. ഈ കാര്യം പലതവണ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനോടു പറഞ്ഞിട്ടും

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഇതുവരെ ആ കാൎയ്യത്തിൽ പതിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉാലത്തുനിന്നു തൊടുപുഴയ്ക്കു ഒരു റോഡുണ്ടു്. ഈ റോഡിനോളം ദുൎഘടപരിപൂൎണ്ണവും അപകടകരവുമായ മറെറാരു റോഡ് എനിക്കു പരിചിതമല്ല. ആറടിക്കു ഒരടി ഏററമിറക്കവും കോട്ടം, വളവും, പുളവും ഉള്ള ഈ റോഡിൽ ഇപ്പോൾ ടോളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിലെ ധാരാളം വാഹനങ്ങൾ ഗതാഗതംചെയ്യുന്നു. എതിരെവരുന്ന ബസ്സുകൾക്കുംമററും നിരംകുശമായി നിരന്തരം യാത്രചെയ്യുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ റോഡിനു നൂതനമായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുകകൊണ്ടു് റോഡ് നല്ലനിലയിൽ സംരക്ഷിക്കുവാൻ മതിയാവാതാണിരിക്കുന്നതു്. റോഡിന്റെ അനാസ്ഥതാനിമിത്തം ബസ്സുകൾക്കും മററും വലിയനഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഇവരിൽനിന്നും ഗവൺമെന്റു പിടിച്ചുപററിച്ചെടുക്കുന്ന ടോളിനെ വിചാരിച്ചെങ്കിലും ഈ റോഡ് ഉത്തമമായരീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. രാജ്യത്തെ ഏതുതാലൂക്കിനെ എടുത്തുനോക്കിയാലും തൊട്ടുകിടക്കുന്ന താലൂക്കുകളിലേക്കു ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിനു ഒന്നൊ ഒന്നിലധികമൊ നല്ല റോഡുകൾ സുലഭമായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തൊടുപുഴതാലൂക്കിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ദേവികുളം പീരുമേട്, ഈ താലൂക്കുകളിലേക്കു ഗതാഗതംചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു മാൎഗ്ഗവുമില്ല. ഈ ന്യൂനതയെ അചിരേണ പരിഹരിക്കണം. ഇതിലേക്കു തൊടുപുഴ—അറക്കുളം റോഡ് ൧൦-ാമത്തു മയിലിൽനിന്നും പുള്ളിക്കാനം ററി എസ്റ്റേററ് റോഡിലേക്കു നൂതനമായി ഒരു റോഡു് തുറന്നുതരണം. ഇതിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്ന ഏതുതുകയും ചിലവുചെയ്യാൻ ഗവൺമെന്റു സന്നദ്ധമാവണം. അതു് ഒരു നഷ്ടമായിത്തീരുന്നതല്ല. പബ്ളിക്കിനു അതുകൊണ്ടു ലഭിക്കാവുന്ന ഗുണം നഷ്ടത്തെക്കാൾ തുലോം ഉപരിയാണു്.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I oppose the Demand. I agree in full with the sentiments expressed by the previous speaker. It is seen from the general conduct of business in the department, that for all major works contracts are given to foreigners. That has become the rule. I say this with special reference to certain recent contracts given such as for the construction of the Jagathy bridge, the Kannali bridge, the Vamanapuram bridge, etc.

Mr. G. B. E. Truscott: Who was the contractar for the Vamanapuram bridge?

Mr. G. Narayana Aiyar: The roofing and the construction of the steel portion of the bridge were given to Messrs Harrisons and Crosfield.

Mr. G. B. E. Truscott: Do they not employ Travancoreans?

Mr. G. Narayana Aiyar : There are some Travancoreans employed by them, but the major part of the profits is taken by the company which is not Travancorean.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : In view of the fact that the Chief Engineer has got residence in Travancore is he not a Travancorean ?

Mr. G. B. E. Truscott: I was talking about the Harrisons and Crosfield, Sir.

Mr. G. Narayana Aiyar : I can challange the Chief Engineer's statement that there are very few good contractors in the State. Sir, look at the palatial buildings, magnificent works which our local conctractors have recently built, for instance the Kaudiar Palace, the Aruvikara Dam, and Sri Padmanabhasvami temple, the Trivandrum Water Works, etc. These all have been constructed by the local contractors. Sir, reinforced concrete works were taken up in Travancore by the local contractors even before 30 years. Travancore is ahead of other parts in India in this respect.

Mr. G. B. E. Truscott : Does the member know who took up the contract work of the construction of the Suchindram bridge and of the leper colony ?

Mr. G. Narayana Aiyar : I do not know who the conrtactor is. He may be a local gentleman. But what I was submitting is—

Mr. G. B. E. Truscott : May I know from the member whether every work that is done by the department is given on contract to foreigners ?

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, works for small amounts are given to the local contractors, and all the other works which involve large amounts are generally given to outsiders.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Are the building contracts usually given to foreigners ?

Mr. G. Naraya Aiyar : I cannot positively say that. I shall explain the way in which the department cleverly manages to encourage foreign contractors by giving them most of our big contracts. Whenever Government want to construct a costly work they invite tenders and also ask for alternative designs. Sir, I cannot really understand the necessity for asking the intending contractors to supply the department with alternative designs when the department itself has qualified experts for that purpose. Naturally, it is only big foreign firms that are able to supply attractive alternative designs. Now, Sir, if the alternative design, is finally approved by the department and by the Government, is advertised and tenders are then invited for the execution of the work as per that design, I am sure there will be many local contractors forthcoming to execute that work at much cheaper rates than the foreign

companies. It is the variety of designs that local contractors are not able to submit as required by the department. It is not fair that on that account they are excluded from taking up costly undertakings. Contractors can reasonably be expected only to carry out works for which tenders are called, and entrusted to them. I do not see why they must furnish alternative designs for work which the department can suggest. It is also not clear, as I have already stated, why the officers of the department cannot prepare suitable designs rather than inviting alternative designs. Sir, if the department really considers it necessary to have alternative designs, why not they advertise for them and pay separately for the designs themselves? Why should the Government, for the sake of getting these designs, spend their money and give their contracts to and benefit foreign companies on the terms they demand instead of to efficient and responsible local contractors whose tenders are always lower than the cheapest foreign contractor's tender. Sir, the Chief Engineer has been saying that these designs are the property of the contractors who have submitted them. That was why I said that the Government may pay for such designs if they think fit. That is no reason why foreign contractors should be benefited at the expense of Government especially in these days of depression. This is a time when as far as possible our money should circulate within the country itself for the benefit of Travancoreans. But what we find as a matter of fact is that huge sums of our money are being carried away by big foreign firms. That is a regrettable state of affairs. That policy has to be avoided at least in future. I would also like to bring to the notice of the House another fact, namely, that the Public Works Department even now go in for purchasing foreign cement while there are several Indian makes of good cement. When even foreign companies also purchase only Indian-made cement for important works like the Neriamangalam bridge I cannot understand why the Government go in for foreign cement. Sir, that policy also has to be stopped.

So far as the needs of my constituency are concerned, I may say that, comparatively Kunnatnad taluk has been treated with scant courtesy in the matter of new works under communications. The budget provides only a paltry sum of Rs. 1,500 for new works for the Kunnatnad taluk which has an area of 362 sq. miles and a population of 2½ lakhs and yields a proportionately large revenue. Sir, this is the treatment that the Public Works Department has accorded to a taluk which forms roughly one-twentieth of the whole State. I can show to this House that our petitions and memorials for new roads have been pending since 1104. Sir, Kunnatnad is an agricultural taluk. Agricultural produce has to be carried from

[Mr. G. Narayana Aiyer.]

one place to another and means of communication are therefore absolutely necessary for the same. There are very few roads in that taluk. I do not see, sir, what new work the department can really undertake with this small amount of Rs. 1,500. This shows that the authorities do not care to ascertain what the real needs of the people are. Sir, they must travel freely throughout the country and find out things for themselves and not merely rely on the report that they get from their subordinates.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is the member aware of the Chief Engineer's complaint, which he made even last year, that these small provisions are due to the cuts effected by the Financial Secretary?

Mr. G. Narayana Aiyar: No, sir. Since the policy of the Department is unsound, I oppose the Demand.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: ഈയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചുകാണുന്നു. നെയ്യാററിൻകരതാലൂക്കിൽ പുതിയറോഡുകൾ തുറക്കുന്നതിനായിട്ടു ഒരു കാശുപോലും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനായിട്ടുമാത്രം ഒരു റോഡ് നന്നാക്കുന്നതിനു ൨൦൦൦ രൂപാ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ താലൂക്കിൽ വളരെ റോഡുകൾ നന്നാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വിഷമിക്കുന്നതു എത്രത്തോളമാണെന്ന് അവർക്കുമാത്രമെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. കുന്നത്തുകാൽപകുതിയിൽ വെള്ളറട പോലീസ്സ്റ്റേഷൻമുതൽ ഒററശേഖരമംഗലം പോലീസ്സ്റ്റേഷൻവരെ ജനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു റോഡുണ്ട്. അതിൽകൂടി ചില ചക്കടാവണ്ടികൾ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കൊണ്ടുപോകാമെന്നല്ലാതെ മോട്ടാർവാഹനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കുന്നത്തുകാൽപോയി മലമ്പനിയെസംബന്ധിച്ചുള്ള അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ട് ഒററശേഖരമംഗലത്തേക്കു പോകണമെങ്കിൽ നടന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം ൩ മൈൽമാത്രം നീളമുള്ള ഈ റോഡ് നന്നാക്കുന്നപക്ഷം സഞ്ചാരത്തിനു വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. അങ്ങിനെചെയ്യുന്നതു സാധുക്കളായ മലമ്പനി പിടിപെട്ട രോഗികൾക്കു ഒരനുഗ്രഹംകൂടിയായിത്തീരും. ഈ റോഡിനെസംബന്ധിച്ചു ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരുതുകയും ചേർത്തിട്ടില്ല.

പത്താമത്തെ മൈൽകുററിയിൽനിന്നും കുന്നത്തുകാലേക്കു ഒരു പുതിയറോഡ് മൂന്ന് സെക്‌ഷനായി പണിതീർക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സെക്ഷൻ പണികഴിച്ചിട്ടിരിക്കയാണു്. ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും ഭാഗംകൂടിതീൎത്തു ജോലിമുഴുവനാക്കുന്നതിനും അടുത്തയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതും പരിതാപകരമായ ഒരു കാൎയ്യമാണു്.

പിന്നീടു്, കുളത്തൂർ ചാവടി–പൊഴിയൂർ റോഡുസംബന്ധിച്ചു് എസ്റ്റിമേറ്റു തയാറാക്കിയിട്ടു വളരെക്കാലമായി. അതിനും യാതൊരുതുകയും ഇക്കൊല്ലവും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. മണ്ഡപത്തുംകടവുപാലം, പൂവ്വാർ പാലം ഈ രണ്ടുപാലത്തിനും വളരെ മുമ്പുതന്നെ എസ്റ്റിമേറ്റു് തയ്യാർചെയ്യുന്നതിനു ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലം അതിനെപ്പററി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. മണ്ഡപത്തുംകടവു എന്നുപറയുന്നതു മലേറിയാ പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തിൻെറ മദ്ധ്യഭാഗമാണു്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചാണു്. അതുസംബന്ധിച്ച ജോലി അധികമുള്ളതു തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിലാണു്. എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഇൻജിനീയരുടേയും സബ്ബ് ഡിവിഷനാഫീസരുടേയും ആഫീസുകൾ ഇപ്പോൾ കൊല്ലത്താണു്. നെയ്യാററിൻകരയും തിരുവനന്തപുരത്തും ഉള്ള ഇറിഗേഷൻജോലി സംബന്ധിച്ചു വല്ലകാൎയ്യങ്ങളും പറയണമെങ്കിൽ കൊല്ലത്തുപോകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു് സബ്ബ്ഡിവിഷൻ ആഫീസെങ്കിലും നെയ്യാററിൻകരയോ തിരുവനന്തപുരത്തോ ആക്കേണ്ടതാണു്. ഈകാൎയ്യം കഴിഞ്ഞകൊല്ലവും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനെസംബന്ധിച്ചു യാതൊരുനടപടിയും ചെയ്തുകാണുന്നില്ല.

ഇറിഗേഷൻജോലിയും ഒന്നും ശരിയായി ചെയ്യുന്നില്ല. ആദ്യം നടത്തിയ ജോലികൾ വീണ്ടും ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നിട്ടുണ്ടു്. കുളംനന്നാക്കുന്നതെല്ലാം ഉടനെ ഉപയോഗശൂന്യമായിതീരുന്നു. പബ്ളിക്‌വർക്സും, ഇറിഗേഷനും രണ്ടായി വേർതിരിച്ചതു ഈ സഭയുടെ അനുമതിയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും അതു വളരെ അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്നു ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ടു്. ഒരു നിശ്ചിതപദ്ധതിഅനുസരിച്ചുവേണം പൊതുമരാമത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ.

ഇറിഗേഷൻജോലിയും പൊതുമരാമത്തു ജോലിയുംസംബന്ധിച്ചു വേണ്ട ശുപാർശകൾചെയ്തു പണിനടത്തിക്കുന്നതിനു ഒരു കമ്മിററിയെ ഓരോതാലൂക്കിലും ഏർപ്പെടുത്തണം. ആ കമ്മിററിയുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു ഓരോതാലൂക്കുകളിലും ജോലികൾ നടത്തണം.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ക്ഷാമം അതികഠിനമായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു പൊതുമരാമത്തിലേക്കു ൫൩ ലക്ഷത്തോളം രൂപാ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഗവന്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുതന്നെ. പക്ഷെ അതുകൾ വീതിക്കുന്നതിൽ ഗവന്മെൻറു യാതൊരു തത്വവും അംഗീകരിച്ചുകാണുന്നില്ല. വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഗതാഗതസൌകര്യം വളരെ കുറവാണ്. വർഷകാലത്തു് വെള്ളപ്പൊക്കവും വേനൽക്കാലത്തു വെള്ളമില്ലായ്മയുംനിമിത്തം ജലമാർഗ്ഗമായ സൌകര്യവും അവിടെ ഇല്ല. രണ്ടു താലൂക്കുചേർന്ന മൂവാററുപുഴ സബ്ഡിവിഷനിലേക്കു് വളരെ കുറച്ചു സംഖ്യമാത്രമേ ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളു. ആ താലൂക്കുകളിൽനിന്നും വലിയ തുക നികുതിയായി ഗവന്മെൻറു ഈടാക്കിവരുന്നുമുണ്ടു്. രാജ്യത്തേക്കു റോഡുകൾ വളരെ കുറവുള്ള താലൂക്കുകളാണവ. പ്രതിവത്സരം പുതുവൽഭൂമികൾ ദേഹണ്ഡിച്ചും മററും അന്യതാലൂക്കുകാർ കുടിയേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു എവിടെയെവിടെ ജീവിതസൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നോ അവിടവിടെ അവ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവന്മെൻറിൻെറ കടമയാണ്. നികുതിമാത്രം വാങ്ങിയാൽപോരല്ലൊ. രാജ്യത്തിൻെറ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളേയും ഒരുപോലെ വീക്ഷിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവന്മെൻറു് അല്ലെങ്കിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ കാണിക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപകരമാണ്. ഇത്ര വലിയ ഒരു തുക ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കനുവദിച്ചിട്ടും അതിൻെറ വിഭജനവിഷയത്തിൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിനെ തീരെ അവഗണിച്ചുകാണുന്നതു കഷ്ടംതന്നെ.

ഇന്നു് ഇൻറർവെൽസമയത്തു് ചീഫ് എൻജിനീയരെക്കണ്ടു അത്യാവശ്യമെന്നു ഞാൻ മുമ്പെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്ന റോഡുകൾക്കുപോലും യാതൊരു സംഖ്യയും ചേക്കാഞ്ഞതിൻെറ കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് പണം അനുവദിക്കാഞ്ഞിട്ടാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ തെററല്ലെന്നുമാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: തൊടുപുഴതാലൂക്കിൽ ഗതാഗതസൌകര്യം കുറവായ സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നു നോക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞിട്ടു് വന്നുനോക്കിയില്ലെന്നുള്ളതു് അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അറിവില്ല. വന്നുനോക്കിയാൽകൊള്ളാം. അത്യാവശ്യമുള്ളവയ്ക്കു പണമനുവദിക്കാതെ മററു കാര്യങ്ങൾക്കു പണം ചേർത്തിരിക്കുന്നതിനു ചീഫ് എൻജിനീയരോ അ

ല്ലെങ്കിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയോ ആയിരിക്കും ഉത്തരവാദി. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഉൾഭാഗങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള മൂവാററുപുഴ, തൊടുപുഴ ഈ താലൂക്കുകൾക്കു കായലുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജലമാൎഗ്ഗയാത്രാസൌകൎയ്യം തീരെയില്ല. റോഡുകൾക്കു പണമനുവദിക്കയുമില്ല. ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും. രാജ്യസ്ഥിതി അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിക്കു എവിടെ കൂട്ടണം, എവിടെ കുറയ്ക്കണമെന്നൊന്നും അറിവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനത്ത് ഈ രാജ്യവുമായി നല്ല പരിചയമുള്ള ഒരാൾവേണം ഇരിക്കുവാൻ.

ബഡ്ജററിൽ ഈ ഡിപ്പാൎട്ടുമെന്റിലേക്കു വമ്പിച്ച തുകകൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം വലിയ പട്ടണങ്ങളേയും അവയുടെ പരിസരങ്ങളേയും ലാക്കാക്കിയാണ്. ഇത് 'ആഹാരവുംകഴിച്ചിരിക്കുന്നവൎക്കു പലഹാരം' എന്നപോലെയാണ്. പട്ടിണികിടക്കുന്നവൎക്കൊന്നുമില്ല. ഈ മാതിരി ആക്ഷേപകരമായ ഒരു ബഡ്ജററു ഇതുവരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. നാട്ടുംപുറത്തുള്ളവരാണ് അധികം കഷ്ടപ്പെട്ടു പണമെല്ലാം കൊടുക്കുന്നത്. ഉൾനാടുകളിൽ കൃഷിക്കാരെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവിടത്തെ സകല തൊഴിലാളികളും ജീവസന്ധാരണംചെയ്യുന്നത്. കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പൎയ്യാപ്തമായ പലതും ചെയ്വാൻ ഗതാഗതസൌകൎയ്യം അത്യാവശ്യമാണ്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടു പുതിയ തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളും കുരുമുളകുതോട്ടങ്ങളുംമററും തുറക്കുവാൻ കൃഷിക്കാൎക്കു നിവൃത്തിയില്ല. മുമ്പു മുടക്കിയ പണത്തിന്റെ പലിശതന്നെ കിട്ടുന്നില്ല. അതിനാൽ പുതിയ ജോലികൾ കർഷകർ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. നൂറു ജോലിക്കാരെവച്ചു ജോലിചെയ്യിച്ചുവന്ന കർഷകന് ഇരുപത്തഞ്ചു പേരെപ്പോലും ഏർപ്പെടുത്തി ജോലിചെയ്യിക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിച്ചും പട്ടണം പരിഷ്കരിക്കാൻ വലിയ ചിലവിനു തുടങ്ങുന്ന ഗവണ്മെൻറു വേലയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന നാട്ടിൻപുറത്തെ കൂലിക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ റിലീഫ് വർക്ക്സ് തുടങ്ങുവാൻ ഉടനെ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. കർഷകന്റെ നില സുരക്ഷിതമായാൽ കർഷകർ നാട്ടുമ്പുറത്തെ കൂലിക്കാൎക്കു പതിവുപോലെ വേല കൊടുത്തുകൊള്ളും. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻേറ അവൎക്കു ശരണമൊള്ളൂ.

നാട്ടുമ്പുറത്തെ വേലക്കാരെ വേലകൊടുത്തു രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുന്നതാണ്. പട്ടിണികിടന്ന് ആരെങ്കി

[Mr. Tariatu Kunjitomman]

ല്ലം മരിക്കാറുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കും. പട്ടിണികൊണ്ടു ജീവശക്തി കുറയുമ്പോൾ രോഗാണുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിന് എളുപ്പം വിധേയരായി ഓരോ രോഗംപിടിച്ചു മരിക്കുന്നു. ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലുംമററും മെമ്പർമാർ ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള പല റോഡുകളും പാലങ്ങളും ഇപ്പോൾ ചുരുങ്ങിയ ചിലവിനു തീക്കാം. കൂലിക്കാൎക്കു ജോലി കൊടുത്തു രക്ഷിക്കയുംചെയ്യാം. അതിനാൽ ഉടനെ റിലീഫ് വൎക്കു തുടങ്ങണം. മൂവാററുപുഴയുംമററും എസ്ററിമേററു തയ്യാറാക്കിയ പല വേലകളും തീക്കാനുണ്ടു്.

Mr. J. John Kattakayam: അതിലേക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പല തുകകളും ലാപ്സായിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അറിയാം.

Mr. M. N. Narayana Menon: ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ... ...

Mr. P. Padmanabhan Tampi: അനുകൂലിക്കുന്നതു ഏതിനെയാണ്.

Mr. M. N. Narayana Menon: മി: കട്ടക്കയത്തിന്റെ ഉപക്ഷേപത്തെയാണു ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നതു്.

ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ൨൦൦ ലക്ഷം രൂപായോളം പബ്ളിക്കു വർക്കിനായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് വെറും ഒരു കൺകെട്ടുവിദ്യയാണ്. പുതിയ പബ്ളിക്കുവർക്സുകൾക്കായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതു് ൨,൪൫,൦൦൦ രൂപാ മാത്രമാണ്. ഈ കാലത്തു് റോഡുകൾക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. പബ്ളിക്കു വർക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തലസ്ഥാനനഗരിയിൽനിന്നും അകന്നുപോകുംതോറും അതിനനുസരണമായി റോഡുകൾക്കു കുറച്ചു കുറച്ചു പണം ചിലവാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. കോട്ടയംഡിവിഷനിൽ പതിനാറായിരം രൂപായിൽ കൂടുതൽ പുതിയ റോഡുകൾക്കായി ചേർത്തുകാണുന്നില്ല. പല സംഗതികൾകൊണ്ടും പ്രാധാന്യമുള്ള ഡിവിഷനാണ് കോട്ടയം. പബ്ളിക്കുവർക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു കിട്ടുന്ന വരവുകളിൽ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നതു് കോട്ടയത്തുനിന്നാണ്. ൨,൫൬,൦൦൦ രൂപാ കോട്ടയത്തുനിന്നും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്കു അടുത്തവർഷം വരവുകാണുന്നു. പ്രാധാ

ന്യമുള്ള സംഗതികളെക്കൊണ്ടും വരവിന്റെ കൂടുതൽകൊണ്ടും കോട്ടയത്തേക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ ചിലവുചെയ്യുന്നതിനു ന്യായവും അവകാശവും ഉണ്ടു്. കോട്ടയത്തു ചില ചില്ലറ വേലകൾ ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ ചുങ്കം പാലം തീർന്നതോടുകൂടി അതിനു സമീപത്തുള്ള ചില ചെറിയ പാലങ്ങൾ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കുഴിത്താററിൽപാലം, കുടമാളൂർപാലം എന്നിവയാണ് അത്യാവശ്യമായി തീർക്കേണ്ട പാലങ്ങൾ. വേളൂർവഴിയുള്ള ഇല്ലിക്കൽറോഡ്, തിരുവാർപ്പിൽനിന്നും ചെങ്ങളംവഴി ഒളശ്ശയിലേക്കുള്ള റോഡ്, മററക്കരവാഴൂർറോഡ് എന്നീ ചില്ലറ റോഡുകളും അത്യാവശ്യമാണു്. അതുപോലെ കുമരകത്തു തെക്കുവടക്കുള്ള റോഡ്.

ഇറിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും പല ജോലികളും ചെയ്തുതരണമെന്നു ഗവൺമെന്റിനോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇതുവരെ ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തുതന്നിട്ടില്ല. ഇതിലേക്കു വലിയ പണച്ചിലവിന്റെ ആവശ്യമില്ല. മാവേലിൽതോടിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പററി പത്തുപതിനാറുവർഷങ്ങളായി ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടും ഇതുവരെ സാധിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു് കുമരകത്തുള്ള കന്നുകാലികളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി കുറേ സ്ഥലം നികത്തിത്തരണമെന്നു പലപ്പോഴും ഗവൺമെന്റിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ൧൦൯൯-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു ദിവാൻ മി: രാഘവയ്യാ ആ സ്ഥലം വന്നു നോക്കുകയും "കുമരകം മുഴുവനും വെള്ളത്തിനടിയിലാണല്ലൊ" എന്നു് എന്നോടുതന്നെ പറയുകയുംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടേക്കർ സ്ഥലം കന്നുകാലികളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി—മനുഷ്യർ എങ്ങിനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളും—പൊക്കിക്കിട്ടണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു് ഇതുവരെ സാധിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. ഇറിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകയിൽ വളരെ പണം ലാപ്സാകുന്നുണ്ടു്.

രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ അറ്റത്തുനിന്നും തലസ്ഥാനത്തു വരുന്നതിനു വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു വളരെ പ്രയാസം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഇതു ഒരിക്കലും നമുക്കഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തുള്ള കായലോരം റോഡിൽ നീണ്ടകരപ്പാലം തീർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് കന്യാകുമാരിമുതൽ അരൂർവരെ ഇപ്പോൾ കാറിൽ സഞ്ചരിക്കാം. അതിനിടക്കു തോട്ടപ്പള്ളിയിൽ ഒരു ചെറിയപാലം അത്യാവശ്യമാണു്. ഇതിലേക്കു ചിലവാക്കുന്നതിനു റോഡുഡവലപ്പുമെൻറുഫണ്ടു ഉണ്ടു്. ആ ഫണ്ടുതന്നെയും മുഴുവൻ ചിലവാക്കുന്നില്ല. അതിൽ നിന്നും മൂന്നരല

[Mr M. N. Narayana Menon.]

ക്ഷം രൂപാ കഴിഞ്ഞാണ്ടിൽ അനുവദിച്ചു. ഈ വർഷം അതു രണ്ടു ലക്ഷമാക്കിയിരിക്കയാണ്. ഇതു ശരിക്കു കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കുന്നില്ലേ എന്നു സംശയം തോന്നുന്നുണ്ടു. പെട്രോൾ ഇനത്തിൽനിന്നു ഒരു നല്ല സംഖ്യ ബ്രിട്ടീഷ്ഗവണ്മെന്റിനോടു നമുക്കു വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ തുകകളെല്ലാം സെൻട്രൽറോഡുബോർഡിലേക്കു ചിലവാക്കണം. അതിലേക്കു ഒരു റോഡ്ബോർഡ് ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ടറോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രത്യേക ഇഞ്ചിനീയരെ ചുമതലപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ചീഫിഞ്ചിനീയറായിരുന്ന മി. വെപ്പൻ മദ്രാസിൽ ഇതു പോലുള്ള ബോർഡിന്റെ മേധാവിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മിസ്റ്റർമിച്ചൽധാര ഇതിനെപ്പററി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനു ഈയിടെ ഇവിടെ വന്നിട്ടുപോയി എന്നു ഞാൻ ഒരു പത്രത്തിൽവായിച്ചു. സർ. എം. വിശ്വേശ്വരയ്യാ ഇതിനെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരുഭാഗം ഞാനിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നാം സകലസംഗതികളിലും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയോടു യോജിച്ചുപ്രവർത്തിക്കയാണല്ലോ. ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറേഷൻ, കൊച്ചീ തുറമുഖം, കാർഷികപര്യവേക്ഷണം എന്നീ സംഗതികളിൽ നാം അവരോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു കൊണ്ടു് ഒരു ഇൻഡ്യൻ റോഡ്ബോർഡ് ഉണ്ടാകുന്നവിഷയത്തിലും നാംചേർന്നുപ്രവർത്തിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

സർ, എം. വിശ്വേശ്വരയ്യാ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"An All India Board of Communications should be constituted as early as possible, representative of all transport interests in India. This Board should make a study of the transport requirements of the country in general—together with a survey of the country's future road programme in particular—and should evolve practical proposals for financing the schemes. The Board should also be an expert advisory body for provincial transport committees. The present total length of the roads in India is less than 300,000 miles. The programme should aim at increasing the same to at least one million miles within the next 5 years.

അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു റോഡ്ബോർഡ് അത്യാവശ്യമാണ്.

വളരെ വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടുനാട്ടുകാരിൽനിന്നും ഈടാക്കിവരുന്ന വള്ളക്കരം ഉടനെ നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്നും ഞാനിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I have to make a few observations on the P.W.D.budget. Even though it is a matter for congratulation and glorification between the Chief Engineer on the one hand and the Financial Secretary on the other that they have been able to reach the zenith of allotment made in the P. W. D. for some years in the past, it is not a matter for congratulation as far as the country rustic is concerned. I have again to express my doubts whether that department has a definite policy before it. It is highly regretted that the want of continuity in policy is visible in the working of the Public Works Department. Sir, looking back upon the history of Travancore, one would find what the Governmnet have been trying to establish in Travancore. To put it briefly in our country or State with the existing natural resources which are not properly utilised by the P.W D. for developing easy means of communication for adding to the transport facilities, etc., Such a policy is simply unimaginable to me. It has been recognised from time immemorial that there exists plenty of waterways in the country. The cheapest and the best way of enhacing the means of communication and transport facilites would be to improve waterways of the land. Sir, though Travancore was not civilised some three hundred years back, the rulers then thought that the best thing would be to develop its waterways. So it is that they attempted the Parvati Puthanar which still remain incomplete, not only incomplete, Sir but it is neglected. Even ordinary boats travelling along will get stuck in the middle, because the silt formed from time to time is not even removed and that particular attention is not paid by the P. W. Department proper. Again, Sir, the ports of Travancore are not only neglected but they are kept in the most out-of-date and primitive condition. Sir, this is the time.........

Mr. G. B. E. Truscott : Has the member said of the roads or ports ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I was speaking about ports- Whatever may be the work of the department we can more or less understand from the discussion that took place here and elsewhere and from the information that we have been permitted to gather from the utterances both in the press and on the platform outside Travancore that our interest or our hope in the Cochin Harbour is not going to be a permanent one. If the Davidson Committee reported that in the future Federation it would be advisable to make the Cochin Harbour an All-India Harbour and a federal port we are not sure whether we will have to withdraw our interest in the Cochin Harbour or not.

Chairman : It is time for taking up the adjournment motion,

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I have taken only four minutes, Sir.

Chairman: You can continue on the next day.

ADJOURNMENT MOTOIN RE FAMINE AND PESTILENCE IN THE COUNTRY.

Chairman: Mr. Padmanabhan Tampi will move his adjournment motion.

Mr. P. Padmanbhan Tampi: Sir, before I move the motion, I beg to thank the President for the kind permission he has granted me for moving this adjournment motion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I rise to a point o order. The House has permitted him to move the motion. He is thanking the President.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: The member is very hasty. I am coming to that point.

I thank the House also for granting such permission.

My motion reads as follows:

> *I beg to move an adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the famine and pestilence now raging in the country as a result of the total failure of the recent crops in many parts of the country.*

In the speech of the Financial Secretary there was not a word about the prevailing famine and pestilence in the country. The economic depression began towards the beginning of 1105. It is at its highest pitch now. The Financial Secretary while presenting the Budget for 1110 spoke as follows:

"The economic depression which has been correctly described as unprecedented".

Along with this economic depression there were heavy floods in 1107 and 1108. These floods caused severe damage to the agricultural holdings. The flood damages have not yet been repaired. Valuable paddy fields in South Travancore have been silted up, and the silt has not yet been removed though the people are obliged to pay taxes. In certain places the breaches have not yet been closed and the rain water goes through the paddy lands. Along with that there was the heavy drought in 1109 and 1110. The crops have actually failed. There is no drinking-water for the people, not to speak of their cattle. The cattle are dying in thousands. Would you believe me when I say that the agriculturists have let loose the cattle into the forest to save the innocent creatures from starvation? Would you believe when I say that people are now living on the leaves of certain plants? There was a recent occur-

rence in a family in North Travancore. Some tapioca leaves were boiled and eaten. The whole family died on account of poison. In another instance a family at Toduvetti was in a pathetic condition. The father put the children into a well and himself committed suicide. There are several cases of starvation and pestilence. There was a recent occurrence at Neyyattinkara where a family of 9 members were starving. Eight of them died. The ninth happened to be the husband. He also died.

Dr. M. K. Gopala Pillai : May I ask whether the member has verified that incident?

Mr P. Padmanabhan Tampi : There is no necessity for verification, because the condition prevailing in the rural parts will lead to this and more. It was published in the local newspapers If the honourable member thought that it was false he ought to have contradicted it.

Dr. M. K. Gopala Pillai : I question it, Sir.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Is there not a Publicity Officer to contradict that?

Mr. P. Padmanabhan Tampi : It was published in the newspapers and was not contradicted.

Dr. M. K. Gopala Pillai : I may inform the member that it was contradicted.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : In which paper has he contradicted it? It is no use if he contradicts it in his own home. May I know whether he has gone to Neyyattinkara?

Dr. M. K. Gopala Pillai : I have gone not only to Neyyattinkara but to all these places.

Mr. C. V. Chandrasekharan : I rise to a point of order. Mr. Padmanabhan Tampi is asking questions to Dr. Gopala Pillai who is not in possession of the House.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : The member was not kind enough to travel through all the malarial places. He went as far as Kattakada and he is contradicting me and stating that my statement is unfounded. That is nothing but a cheeky way of doing things.

Dr. M. K. Gopala Pillai : Sir, is this parliamentary language?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Which is the parliament the language of which we are to follow here?

Chairman : That word is objectionable.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I submit that the very same expression was used on the floor of the House several times?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Used even in other parliaments.

Mr. P Padmanabhan Tampi: Proceeding further, there was even during the last session, an adjournment motion tabled by Mr. N. K. Krishna Pillai. The Chief Secretary in a vehement speech was finding fault with the non-officials for not giving information to Government about the disease and about the distribution of rice. I ask you in all earnestness whether it is the duty of the non-official members to inform Government about these matters when there is a Government agency for all that and when the Government agency is not working properly.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: May I correct that statement, Sir? I do not think I said that the non-official members were expected to give information about the outbreak of malaria. What I did say was that several bags of rice remained undistributed at that time.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I may say that it was not true. The information given to the Chief Secretary was unfounded.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I got it from the non-official members themselves.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, malaria is still prevalent in Neyyattinkara, Vilavankod and Nedumangad. All medical assistance was withdrawn from those places. I ask the member in charge of Public Health whether he has given sufficient medicine for the malaria-stricken people. There is absolutely no help for these poor people. Crowds of people from the rural parts are flocking to the district hospitals in Neyyattinkara and Vilavankod. Dysentery and Diarrhoea have broken out throughout the length and breadth of Travancore. The condition of the people is deplorable. It is high time that relief measures are started in important centres. With these words, I move the motion for the consideration of the House.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I support the motion. I have already brought to the notice of this House the situation of despair and panic that is prevailing in the country parts. This adjournment motion deals with poverty and the outbreak of pestilence. The member had probably in view the situation of Neyyattinkara, Nedumangad and the neighbouring places. When the malaria epidemic broke out, the official agencies started by Go-

vernment took certain measures of relief. The way in which those measures were carried out was satisfactory. But the subsequent conduct of the authorities responsible for the health of the public is not justifiable. The disease seemed to have subsided for a time and all help was withdrawn from these three taluks. Consequently, malaria has now broken out very virulently in those places. During the first attack the disease was not chronic, and simple remedies were found sufficient. Now the monsoon, that was expected, has disappeared and malaria has broken out in great virulence I believe the member in charge of Public Health is aware of the exact number of patients that are now being treated at Nedumangad, Palode, Vidura and Ariyanad. People are now flying away from those parts and rushing into the General Hospital. From the record of the fever ward in the General Hospital, we can know the dangerous condition in which people have come here. I am emphatically of opinion that the stage when the patients could be treated with quinine mixture has gone. There is absolutely no use in administering quinine mixture.

Therefore, my submission is that the patients have to be injected with quinine hydrochloride or given whatever treatment that was referred to by Mr. Padmanabhan Tampi. There is absolutely no use in giving quinine mixture to the malaria patients. The poor and ignorant country folk, on account of the bitter taste of the pills, will refuse to take them or they may swallow them in a gulp and vomit them. Therefore, what I say is that quinine has proved ineffective either way. From my experience I gather that, treatment of a malaria patient is not a small matter as it would appear. He has to be fed and clothed. And something like a famine relief in small measure has to be started immediately. Or at any time it may assume enormous proportions and get out of control. And honourable members like Mr. Balakrishnan Tampi may refute every statement that is given expression to here. They might say that there is no big calamity or pestilence in the country parts and all that. Therefore my humble view is that....

Mr. Kochikkal P. Balakrishan Tampi: I should be permitted to explain that, Sir. I never said that there was no famine prevailing in the country. What I said was that there was no revolution nor bloodshed nor deaths in thousands.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I accept the member's view of the matter. But if my prophecy will take shape, I am of opinion that in the coming year, if not a big calamity, there will be all sorts of disturbances throughout the country. If one goes to the interior parts of Nedumangad such as Vidura, Palode, etc., and observe the condition prevailing, he will certainly be staggered by

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

it. He might come across tapioca plantations being uprooted during midnight by women and eaten by children as food. Several heads of innocent persons are broken and the Commissioner of Police is not here to say in how many cases the police charged such silly offences. I cannot for a moment imagine what the people could do in this poverty stricken condition.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I ask whether the theft of a jewel in the Museum very recently was due to this poverty?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: That may or may not be due to poverty; Sir, my point is to draw the attention of the House to the unfortunate situation in the rural parts of the country.

Therefore, my point is that under such circumstances what the Public Health Department has done is far from sufficient. We cannot enter into the bigger question of famine relief. I do not know how Government can undertake such a big responsibility at present. The question that has to be considered, especially with reference to malarial regions, is that some definite and concentrated methods ought to be adopted to relieve the patients now attacked by malaria. There are some temporary hospitals in some pakuthies of Nedumangad taluk. More of such hospitals with a doctor and the necessary staff have to be provided temporarily throughout deserving malarial centres as also other arrangements including diet should be undertaken immediately by Government. If that is not done, I can prophey—whatever might be the arguments advanced by the Government member—this problem will not be tackled even to a smallest degree. In the General Hospital, Sir, you will find the malaria patients being placed in the corridors and verandahs. It is an appalling sight to know the real conditions prevailing in some parts of Neyyattinkara taluk. One Nadar woman with seven of her children, the youngest of them being 3 months old, all affected with malaria, was brought to the General Hospital in an unconscious condition, by a charitably disposed man. Besides that, there are also two similar families, one with eight members of which six died of malaria due to want of treatment and food. There was nobody to attend on them. Even *kanji* water was not given. No doubt, when we say all these facts they will be questioned by the official members as to whether they have been verified. I may say at once that these are all facts which have been verified by me directly from a person who came from that spot and who is also now in the General Hospital.

Sir, vital statistics and all other figures now supplied by every department and Government are so unreliable and unsatisfactory that no reliance of any sort could be placed on them. When Government members challenge the facts that have been placed before this House, I am a bit amused on account of the authoritative position in which they are. The officials should have had at least the magnanimity to take note of these facts and to go to the places to verify them. Instead of that I cannot see what is the meaning of challenging the facts brought to the notice of the House. Therefore, Sir, the immediate attention of Government has to be drawn to this aspect of the matter. My suggestion is that temporary hospitals in deserving centres should be opened with a doctor and necessary staff with dietetic arrangements for malaria patients. Unless that is done, I do not think that the question of malaria could be successfully solved.

In this connection, even though not quite relevant, since the Darbar Physician is here he will have also to see whether this is not an abnormal occasion and whether the hospitals in the State stock useful and necessary medicines to administer to the patients. With the experience of the past 3 or 4 months, the Darbar Physician ought to have anticipated this need and ought to have taken the necessary steps to supply the hospitals with sufficient quantity of quinine bi-hydrochloride. Even in the General Hospital it is not available; then what about the mofussil hospitals? The administering of simple quinine mixture is useless. That is nothing but mere waste of public money. With these words I support the motion.

Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi: Sir, my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai was not quite fair in his reference to me. I never represented that this country was over-flowing with milk and honey. My only sin was that I did not very much indulge in exaggerating things which to my mind does not tend to a cool discussion or for finding out ways and means for averting the calamity. Anyway, I bear no malice towards him. But I congratulate my friend Mr. Nilacanta Pillai for his masterly study of the *materia medica* and his excursions into that field were both enlightening, if not amusing.

Now, Sir, the question has to be considered not from casual statistics, say one day's visit into the General Hospital for seeing the the Nadar woman with eight children, or from the instance of a woman who stole tapioca one night and distributed it among children in the morning for food. This also is not to be solved by making lump sum grants to one taluk or other. Because the problem is universal owing to the poverty of the masses and resistance to disease has come down considerably. Something, which will

[Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi.]

help the people as a whole in the State, especially the people who are in the malarial and famine-stricken area, should be devised. My suggestion is, that more attention ought to be paid to the State as a whole. In the matter of school children throughout the State, especially the poor children, because, most of the children of school-going age are now in schools, some arrangement for mid-day meal ought to be provided so that, at least, their power of resistance to disease might not get worse in the case of school children.

Tagged on to this is the question of making suitable remission. The suffering of the people is a very real thing. We have heard so much about them that we are tired of them. Even the non-officials are very much tired of hearing the sorrowful tales of woe and distress. They are really tired of representing about depression and the voice of the cocoanut cultivators. In this connection, may I state that it serves no useful purpose, if non-officials merely decry the Government and the Government officers. Some of my honourable friends were speaking about officers going in motor-cars and that they do not realise the sufferings of the poor. Merely exaggerating the situation, without suggesting a remedy, does not help the cause of the poor and the suffering. Why on earth the officers cannot go in motor cars is the question I ask? But, it may be good enough for a stump orator. In this connection I am reminded of days before election, when at every street corners candidates talked to the voters. That sort of discussion, rhapsodising, prophesying, appealing to the people might have been good enough then. This is not the sort of discussion which will tend to the solution of the problems of the masses whom we represent. I certainly very much resent the personal reference about me by Mr. Nilakanta Pillai and I hope, at least, in future, he will make definite proposals and not indulge very much in rhapsodising and singing.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: While thanking the member, may I ask, what is the definite proposal suggested by the member?

Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi: The problem of feeding the school children.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, എന്റെ മാന്യമിത്രം മി പത്മനാഭൻതമ്പി അവതരിപ്പിച്ച ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഏററവും ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു. ശിലയും അലിയുമാറുള്ള സ്വരങ്ങളിൽ ആരു എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും, ജനങ്ങളുടെ ദയനീയാവസ്ഥകൾ കണ്ണാടിയിൽഎന്നപോലെ വ്യക്തമായികാണിച്ചിട്ടും ഇതിനപ്പുറത്തിരിക്ക

ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദങ്ങൾ അതിനെ മാറുരൂപത്തിലാണു ധരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം ഒരു ഭീമമായ സംഖ്യ പ്രതിമാസം ശമ്പളം കിട്ടി രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചു സുഖിച്ചാൽ മാത്രം മതിയല്ലോ. ഉൾനാട്ടുകളിൽ നടക്കുന്ന യാതൊരു വ്യസനസംഗതികളും അവർക്കറിവില്ല. അവിടത്തെ അവസ്ഥകൾ വളരെ ദയനീയമാണ്, ഭയങ്കരമാണ്. കണ്ണുള്ളവർക്കു കാണുവാൻ പാടില്ലാത്ത തരത്തിൽ അത്ര സങ്കടകരമാണ്. ഉൾനാട്ടിലെ കഥകൾ ശരിയായരൂപത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതിനു ഒരു നല്ല സാഹിത്യകാരന്റെ തൂലികതന്നെ വേണം. എന്നിരുന്നാലും ഇവിടത്തെ അനുദ്യോഗസ്ഥലോകം അവരുടെ ശക്തിക്കനുസരണമായവിധത്തിൽ അവയുടെ യഥാർത്ഥരൂപം ഈ സഭയിൽ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതു വെറും വനരോദനംപോലെയാണു കലാശിക്കുന്നതു്. ക്ഷാമം നാടൊട്ടുക്കു ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പല അക്രമങ്ങളും നാട്ടിൽ നടക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ കഥതന്നെ ഞാൻ പറയാം. നിത്യവും കൂലിവേല ചെയ്തു കാലയാപനം കഴിക്കുന്ന ഒരു കൂലിക്കാരൻ തന്റെ അരുമസന്താനത്തിൽ മൂന്നെണ്ണത്തിനെ മൂവാററുപുഴ പാലത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു് ആററിലേക്കു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അതു "കനകംമൂലം കാമിനിമൂലം" എന്നുള്ള വഴക്കുകൊണ്ടല്ല. പട്ടിണിയാണു കാരണം. അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി അവർ രാജ്യാന്തരങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചുനോക്കി, എന്നിട്ടും കുട്ടികളെ തീററിപ്പോററുന്നതിനുള്ള നിവൃത്തി അവർ കാണായ്കയാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതാണ്. മീനച്ചൽതാലൂക്കു സമ്പൽസമൃദ്ധികൊണ്ടു് മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു താലൂക്കാണ്. അവിടെ ഒരാൾ അവനുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കൾ മുഴവൻ തീറെഴുതികൊടുത്തതിനു ശേഷം തന്റെ കുട്ടികളെ എല്ലാം എടുത്തു പുരക്കകത്തിട്ടു ആ പുരക്കു തീ വച്ചു. അവനെ സഹായിച്ച ആളുകളേയും ഉപദ്രവിക്കാനാണ് അവൻ തയാറായതു.

മാനമായിട്ടുകഴിഞ്ഞ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടി പിഴച്ചാൽ ആനയും അകപ്പെടും എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലു് അന്വത്ഥമായി തീർന്നിരിക്കയാണ്.

ഞാൻ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ എക്സിക്യൂട്ടിവ് എൻജിനീയരുടെ വസതിയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിവസം ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ചുററും ആളുകൾ കൂട്ടംകൂടി നിലവിളിച്ചു സങ്കടം പറയുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടു

[Mr. J. John Kattakayam.]

ള്ള ഒരാളായതുകൊണ്ടു് എനിക്കു അദ്ദേഹത്തിനെ അറിയാം. ഇവർ കൂട്ടംകൂടിനില്ക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ "തണ്ണിയില്ല" എന്നുള്ള പല്ലവിയാണു കേൾക്കാൻ എനിക്കു ഇടയായതു്. അതു യഥാർത്ഥമാണെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി. എക്സിക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയർ പറഞ്ഞതു് ഇന്നയിന്നസ്ഥലത്തു് ഇന്നയിന്നതരത്തിൽ വെള്ളം പായിക്കണമെന്നുള്ളതിനു വേണ്ടനിർദ്ദേശം കൊടുക്കേണ്ട തന്റെ ജോലി താൻ ശരിയായി നിർവഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ അണയിൽ വെള്ളമില്ലാതെയായിരിക്കുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ടാണു ഈ ആളുകൾ അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നതെന്നും മററുമാണ്. അണയിലെ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചില സ്ഥലങ്ങളിലെ ആളുകൾ മൂന്നും നാലും മൈൽദൂരെനിന്നു വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നാണു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പാകംചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആവശ്യം പോലും ഇപ്പോൾ നിറവേററുന്നതു്.

ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിനു എന്താണ് ഇത്രവളരെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകിവരുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്നു ഞാൻ മുൻപു പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ ചെന്നുനോക്കിയപ്പോഴാണ് ഇതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലായതു്. വെള്ളക്കരം എന്താണെന്നു വടക്കുള്ളവർ ചോദിക്കുന്നു. കോതയാറണ പണിചെയ്തകാലത്തു അന്നുണ്ടായിരുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കൃഷിക്കുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജലാശയങ്ങളൊന്നിനേയും പതിച്ചുകൊടുക്കരുതെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇറിഗേഷൻസംബന്ധിച്ചുള്ള ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നും കൃഷിക്കാവശ്യമുള്ള വെള്ളം എടുക്കയും തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അണയിൽനിന്നും വെള്ളംപായിക്കയും ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. എന്നാൽ സ്വാധീനബലമുള്ളവക്കും ഗവമ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കും ഈ ജലാശയങ്ങളെല്ലാം ഗവമ്മെന്റു പതിച്ചുകൊടുത്തു. വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ഗവമ്മെന്റു ചെയ്തിരുന്നു എന്നുവരികിൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നു വെള്ളത്തിനു ക്ഷാമം ഒട്ടുംതന്നെ വരികയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ പതനത്തിൽ ഗവമ്മെന്റു സർവശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറുകാരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

ഇനി ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിയെപ്പററി പറയാം. അവിടെയും വിളവു മുഴുവനും കരിവാണ്. കായലോരങ്ങളിൽ നില്ല

ന്ന തെങ്ങുകളിൽനിന്നുപോലും ശരിയായ ആദായം കിട്ടുന്നില്ല. പിന്നെ മലയോരങ്ങളിലെ തെങ്ങുകളുടെ കഥ പറയാനില്ലല്ലോ. സമൃദ്ധിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പുഞ്ചകൃഷിയുടെ ആദായവും നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഇഞ്ചിനട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു ചുക്കുമില്ല എന്നു ഞാൻ കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ പറഞ്ഞതു ഇപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ഇതുനിമിത്തം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ബാദ്ധ്യതയെന്തെന്നുള്ളതു ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കുരുമുളകിനു വിലയില്ല. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയില്ലായിരുന്ന നാട്ടിലുള്ളതെന്നു വരുകിൽ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നു ആരും തന്നെ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഭൂനികുതി കുറയ്ക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അഞ്ചുരൂപാ കരം കൊടുക്കുന്നവരിത്രയാണെന്നും ഒരു രൂപാ കരംകൊടുക്കുന്നവരിത്രയാണെന്നും അതിലധികം കരംകൊടുക്കുന്നവരിത്രയാണെന്നും മററുമുള്ള കണക്കുകൾ ഒക്കെ പറയുകയും കരമിളവു സാധുക്കൾക്ക വലിയ പ്രയോജനമില്ലെന്നു പ്രതിവാദിക്കയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. ഇവിടെ ആകെ എട്ടു ലക്ഷം ജനങ്ങളാണ് ഭൂനികുതി കൊടുക്കുന്നതു്. എന്നാൽ 60 ലക്ഷംജനങ്ങളെയും സാർവത്രികമായിട്ടു ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ് സ്കൂൾഫീസ്. അതു ഗവണ്മെൻറു കഴിയുന്നത്ര ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കണം.

ഒരു രാജ്യത്തിൻെറ ശ്രേയസ്സ് ആ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാരെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. കൃഷിക്കാർ ക്ഷയിക്കുംതോറും രാജ്യവും ക്ഷയിക്കും. ഇതിലേക്കു വേണ്ട മുൻകരുതൽചെയ്യില്ലെങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തു വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടായേക്കും. ഞാൻ പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള തുക മെിററ്ചെയ്യണമെന്നു ഒരു മോഷൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഉദ്ദേശം പോലീസിലേക്കു ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക പോരാ എന്നു കാണിക്കുന്നതിനാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഇന്നത്തെ മനോഭാവത്തിനു രാജ്യത്തു വിപ്ലവമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഇടയില്ല, ആ കാലത്തു കൂടുതൽ പോലീസുകാരുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. അതിലേക്കുകൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കധികാരമില്ലെങ്കിലും ഉള്ളതു തള്ളിക്കളയുവാൻ അധികാരമുണ്ട്.

സാധുക്കളുടെ ജീവിതോല്ക്കർഷത്തിൻെറ ആവശ്യങ്ങളെപ്പററി പറയുമ്പോൾ "മലകളിളകിലും മഹാജനാനാം മനമിളകാ" എന്ന തരത്തിലാണ് ഗവണ്മെൻറിൻെറ മനോഭാവം കാണുന്നതു്. രാജ്യത്തു ഒട്ടാകെ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉൾനാടുകളിലോ ജ

[Mr. J. John Kattakayam.]

ഞങ്ങൾക്കു കുടിക്കാൻ കഞ്ഞിയില്ല, കിടക്കാൻ സ്ഥലമില്ല, ഉടുക്കാൻ വസ്ത്രമില്ല. ഈ പരിതാപാവസ്ഥയെ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം അവജ്ഞയോടുകൂടിയാണു വീക്ഷിക്കുന്നതു്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ളവൎക്കും ഭീമമായ ശമ്പളവും പെൻഷനും കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ (തിരുവനന്തപുരത്തു) അധിവസിക്കുന്നവർ പ്രായേണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും അവരുടെ ശമ്പളംകൊണ്ടുമാണു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു്. അവരുടെ ആഡംബരത്തിന്റെയും ഐശ്വൎയ്യത്തിന്റെയും വൎദ്ധനവു കൊണ്ടു അതിന്റെ ഒക്കെ അടിസ്ഥാനമായ ഉറവു നശിക്കുമെന്നുള്ള കഥ അവർ വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: പെൻഷനും ശമ്പളവുമായി തിരുവനന്തപുരം ട്രഷറിയിൽനിന്നു ഒരുമാസത്തിൽ എത്ര രൂപാ ചിലവാകുന്നു എന്നു മെമ്പൎക്കറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam: അതിന്റെ കണക്കു ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയോടു ചോദിച്ചാൽ പറയും.

ഇതാണു ഉൾനാടുകളിലെ വാസ്തവസ്ഥിതി. ഈ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ അനുഭാവത്തോടുകൂടി ഗവൺമെന്റു ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല. ഓരോസ്ഥലങ്ങളിലേയും യഥാൎത്ഥമായ വിവരം തഹശീൽദാരന്മാർമുഖാന്തിരം വരുത്തണമെന്നു കൎശനമായി ആജ്ഞാപിച്ചാൽ ഗവൺമെന്റിനു ഈ വിവരം ധരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ഈ വകവിഷമതകൾക്കെല്ലാം എന്തു പരിഹാരമാണു് മെമ്പർ നിൎദ്ദേശിക്കുന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam: അതിനെ സംബന്ധിച്ചു പലതും പറയുവാനുണ്ടു്. അതു പറയണമെങ്കിൽ കുറെ അധികം സമയം വേണം. വേണമെങ്കിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു സ്കീമുണ്ടാക്കി ഞാൻ മെമ്പൎക്കു തരാം. അതുവച്ചു മെമ്പർ നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചശേഷം പൊതുവിലുള്ള തെറ്റുകളെ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കാം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: ഇന്നത്തെ ക്ഷാമം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഏതു നിലയിലുള്ള ആളുകളെന്നു മെമ്പർ പറയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam : ഇടത്തരം ആളുകളാണ്. തങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾകൊണ്ടു ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരും വേലക്കു പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളുണ്ടു. അവർക്കാണു ഈ വിഷമത അധികമുള്ളതു്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ആഹാരത്തിനു മാത്രമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകൾ ഏതുതരക്കാരാണു്?

Mr. J. John Kattakayam : അതും ഇടത്തരക്കാരായ ആളുകളാണ്. വലിയവനു് ഒന്നും ഒരു സാരവുമില്ല. എളിയവനു എന്തുമാകാം. ഇടത്തരക്കാർക്കു ഒന്നിനും നിവൃത്തിയില്ല. തെണ്ടാൻ അവരുടെ അഭിമാനം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. കാർഷികോല്പന്നാദികളിൽനിന്നും ആവശ്യം നടക്കുന്നില്ല. ആഹാരസാധനങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു ഏററവും അത്യാവശ്യമാണു്. അതു തെററുമ്പോൾ രോഗം ബാധിക്കും. ഇതിനു വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ആയുർവേദഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയും മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയും കണക്കുകൾ എടുത്തു നോക്കിയാൽ രോഗങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളതായി കാണാം. ഇതിനൊക്കെ കാരണം പട്ടിണിയാണ്. നമുക്കു ഇക്കൊല്ലത്തിൽ പ്രകൃതിപോലും പ്രതികൂലമായിട്ടാണു നില്ക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ സമസൃഷ്ടങ്ങളോടു കൂടുതൽ ദയവായിപെരുമാറണം.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഇക്കൊല്ലം പ്രകൃതി പ്രതികൂലമായിനില്ക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു?

Mr. J. John Kattakayam : കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിനു മുമ്പു മഴ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇതിലും ഭേദമായിരുന്നു.

അതിനാൽ ഈ വക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധ അചിരേണ പതിഞ്ഞു വേണ്ടതരത്തിലുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ അടിയന്തിര പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I support the motion. The motion reads thus :

> "......... to discuss a definite matter of urgent public importance *viz*. the famine and pestilence now raging in the country as a result of the total failure of recent crops in many parts of the country."

In the ambit of the motion the total failure of crops alone seems to have been included. No great amount of speech is necessary to convince the Government that there is failure of crops throughout

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

the State not only in paddy cultivation but also in pepper, ginger, tapioca, cocoanut, cardamoms and all sorts of other cultivation. When such a position is freely admitted without any argument, the only thing to be considered is the ways and means by which the situation can be handled and remedied. I think the discussion ought to be to convince or advise the Government as to what are the measures to be adopted at such a crisis. If that be the object of the mover—and I think that is one of the objects of the mover—I would suggest to follow what great statesmen have said, *viz.*, that in times when there is distress, throughout the country, capital works ought to be undertaken so that the labourers or middle class men may be engaged in work and thereby enabling them to earn their livelihood and live a contented life. I would therefore request the Government to open capital works such as the Kottarakara-Alwaye railway line which was formulated by the Government and sanctioned long ago. Such important capital works which will give work to a number of people should be undertaken.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know from the member whether the Trivandrum—Nagercoil railway line is not sanctioned by Government?

Mr. G. Narayana Aiyar: I admit that position. Such capital works as will give work to people throughout the length and breadth of the country should be undertaken. When it is admitted by the Financial Secretary that it is the declared policy of Government, that for capital works floating of loans could be adopted with success, this is the proper time for floating a loan and commencing the work at as early a date as possible so that much of the distress can be avoided.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, I will be failing in my duty if I do not acquaint the House with the condition of the famine in Nanjinad. Sir, as I said, Nanjinad is an agricultural country and the Nanjinad agriculturists are proprietors of small holdings. With the advent of the economic depression for the last 7 or 8 years the condition of the agriculturists has become hopeless and ever since that time they have been groaning in darkness and poverty. The real crisis began in 1110 and the drought which began early that year continues even now unabated. In 1110 there was a complete failure of the Kanni crop over 7,000 and odd acres. In this connection I am thankful to the Land Revenue Commissioner, for at my request he visited those fields where crops have failed. He had to walk on foot through those fields and he had the opportunity to examine the crops. As I said, there was complete failure

of crops over 7,000 acres. That means that cultivation in Nanjinad is peculiar. In Nanjinad, calculating the cultivation at the rate of at least Rs. 40 per acre per year the loss and damage sustained by the ryots will come to Rs. 50,000. For the Kumbham crop the cultivation was begun very late and wherever it was begun it failed for want of water at the proper time and consequently there was a serious failure of that crop also. There was failure over about 40,000 odd acres. In this connection I have to thank the Chief Engineer. My friend Mr. Padmanabhan Tampi in dealing with the Demand on Land Revenue said that the Chief Engineer was not doing his duty properly in connection with the irrigation project work. I have to inform the House that the Chief Engineer did his very best and twice or thrice he came to those places in connection with the Kodayar Project affair. He cannot be blamed for the misdoings of his subordinate officers. Sir, I agree with Mr. Tampi when he said that though there was failure of harvest so far as the ryots were concerned, there was a big harvest for the maistries and other subordinates of the Public Works Department. Of course, that is true and I can say that from my own experience; but, for that, the Chief Engineer cannot be blamed. The remedy for all that, I must suggest, is to form a separate Irrigation Division so far as the Kodayar Project is concerned. Of course I will deal with this question in detail when the Public Works demand comes up for discussion. The only remedy is the creation of a separate Division for Irrigation and nobody can be found fault with, neither the Chief Engineer nor the Executive Engineer for this unfortunate state of affairs. It is, I must say, an act of God and the highest authorities can go to the nooks and corners of the country and see how the maistries conduct themselves there.

As my friend Mr. Kattakayam said it is only the middle class people, who are greater in number in Nanjinad, that are put to much suffering and as he rightly said they cannot go out for small wages nor can they get anything from their paddy fields. Naturally therefore their sufferings and poverty are greater and more acute than the ordinary labourers. As a remedy for all these I would request the Government that in view of this extraordinary condition and extraordinary circumstances the Government are bound to render adequate relief and carry on an extraordinary programme of relief works. Among the relief works, so far as Nanjinad is concerned, I will mention that the tanks and channels in Nanjinad which are now neglected and which have become silted up and are unable to hold even one-fourth the quantity of water which they were holding a few years back, should be immediately attended to.

[Mr. V. Arumukham Pillai.]

When I wrote to the Chief Engineer for the repair and maintenance of those tanks and channels he was very earnest about it but unfortunately there was no fund available and he replied to me that he could not carry on the work for want of funds. This is what is taking place. For repairs and maintenance of tanks and channels which are matters of vital importance, Government always find no money. But these are matters on which the safety and prosperity of the State itself depend. Unfortunately our Government do not grasp the situation and consequently they are creating a sort of discontented peasantry. Of course I can say from my own experience that the ryots of Nanjinad are growing very much discontented and if the Government do not intervene and render sufficient relief, I am afraid that the Government will have to experience serious trouble from those quarters.

Mr. H. O. L. Marikar: Sir, I associate myself with the previous speakers in what they have spoken about pestilence and the failure of crops in the northernmost part of Travancore, I mean, the Anjanad group of villages. Most of the departmental heads, I believe, have not visited those places. I do not know whether even the Director of Public Health has ever visited the malaria-stricken areas like Marayur and other places in the Anjanad district. I doubt very much whether the present Darbar Physician, since his assumption of office in this State, has cared to visit the northernmost part of Travancore and see how the malaria stricken places are. That district, with the British territory on the other side of the hills, has considerably suffered on account of the drought this year and the consequent failure of crops has affected the population very much. In other parts of Travancore the people can find some sort of work to depend upon for their livelihood but in the Anjanad district there is absolutely no work of any kind by which they could earn a living. Their sufferings and their illness are due to the mismanagement of the state of affairs there by responsible heads of departments The people there are not given sufficient facilities for education. One or two boys who may get themselves educated may go out of the District and get employment in industrial or trade concerns or in Government service. No medical treatment is given to the people there in the interior parts where the group of villages are. The one hospital in the district was removed to Marayur for the simple reason that the Medical Officers whenever they are transferred to that place or from that place can easily go to and come from Devicolam. The interior portions of the villages are totally neglected. Therefore the sufferings of the people in these districts are very great. This

could be avoided if the departmental heads went into those parts and did their work sincerely. At present they do not attend to this work and they do not allot sufficient funds for this purpose. Government give easy concessions whenever the people do not want them. Take for instance the concession granted to cardamom cultivators. When there is failure of crop in cardamom and also when it is not fetching a good price Government have been pleased to give 10,000 acres of land on a concession rate of Rs. 60 per acre for cardamom cultivation. I do not know who wanted this concession. It cannot at all be said to be a concession because when the *tharavila* for cardamom land is only Rs. 25 per acre Government sell it at Rs. 60 per acre and they say that it is sold at a concession rate. When there is absolute failure in cardamom cultivation I do not know how Government say that this is a concession.

Another thing I have to bring to the notice of Government is that the malarial tracts in the high ranges are not attended to properly. When the high ranges are a malaria-stricken area Government are going to register about 500 acres of land for opening a sanatorium. The place proposed is near Pallivasal at a height of 4,000 ft. from the sea level. I do not think that such a place is suitable for a sanatorium. I do not know by which Medical Officer, whether by the Darbar Physician or by the Director of Public Health or by any other Medical Officer this proposal was made for acquiring 500 acres of land in a semi malarial land to open a sanatorium. I can only say that Government are in need of some fund and they want to sell some land under some pretext. Another thing I have to point out is that even if they wanted, is this the way of getting lands sold? There is no continuity of policy on the part of Government. They begin certain things in a particular year and leave them there without finishing them. They attend to some other big thing in Trivandrum. The high ranges are utterly neglected. If Government wanted money to spend in Devicolam District they could have raised the money by auctioning the Mannan Kandom, part of which has already been sold at Rs. 100 to Rs. 400 per acre, instead of raising money by registering the cardamom lands at Rs. 60 per acre. If they have not raised the money they will not spend money also. When the Financial Secretary's speech does not contain any method by which money can be raised from the high ranges it means that Government will not be giving any help to the people in the high ranges. I do not think there is any help rendered in the matter of means of communication to Devicolam in the next year's budget. When there are no means of communication the suffering of the people is greater and sickness will always prevail. When a man is attacked by any illness, if means of communication

[Mr. H. O. L. Marikar.]

are provided, he can go over to the hospital and get his sickness cured. So what I have to say is that owing to the negligence on the part of the heads of departments the people there are put to great hardship. The attention of the Land Revenue Commissioner and the Government has been repeatedly drawn to the needs of the Anjanad group of villages but it seems the Government are not doing anything at all there.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാമാരിയെ സംബന്ധിച്ചു കൂടക്കൂടെ ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താപിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ മനസ്താപം ഉണ്ട്. നെയ്യാറ്റിൻകര, നെടുമങ്ങാട്, വിളവങ്കോട എന്നീ താലൂക്കുകളിലുള്ള പല പ്രദേശങ്ങളിലും മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ഒരു മാസത്തിനു മേൽ ആയിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഇതു നിമിത്തം മരിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ സംഖ്യ ശരിയായി നിർണ്ണയിക്കാൻ തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു. ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചകാലം മുതൽ അവിടെനിന്നും വിട്ടുപോയകാലംവരെയുള്ള കണക്കുകൊണ്ടു നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിൽ മാത്രം മുപ്പതിനായിരം ആളുകൾക്കു മലമ്പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇതുപോലെ വമ്പിച്ച കണക്കുകൾതന്നെയാണ് നെടുമങ്ങാട്ടും, വിളവങ്കോട്ടും. ഇപ്പോൾ അവിടത്തെ ദീനസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചോ മരണത്തെസംബന്ധിച്ചോ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലും മററു താലൂക്കുകളിലും ഈ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച ലിസ്റ്റുതയ്യാറാക്കുന്നതു പാർവത്യകാരാണ്. മുമ്പു പകുതിക്കച്ചേരിയിൽ ചെന്നു വിവരം അറിയിച്ചാൽ മാത്രമേ അവർ കണക്കിൽ ചേർക്കുകയുള്ളു. ഹെൽത്ത് യൂണിററു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അവർ എടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കും, അതിനുശേഷം അവർ എടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കും ഹെൽത്ത് യൂണിററുകാരുടെ കണക്കും തമ്മിൽ എത്രമാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു പാർവത്യകാരുടെ റിപ്പോർട്ടിൻപ്രകാരമുള്ള മരണത്തിന്റെ കണക്കു എത്രത്തോളം ശരിയായിരിക്കുമെന്നു ഗവമെന്റിനുതന്നെ അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും അവരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ മരണം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുതന്നെയാണ് പറയുന്നതു്.

ഇതിനുമുൻപ് ഞാൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ച അവസരത്തിൽ പലതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അസംബ്ലിയിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇതു് അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെ

ന്നും മററും യാതൊരന്വേഷണവും നടത്താതെ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേധാവി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം തന്നെ നെയ്യാററിൻകര ടൗണിൽ വരികയും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിൻെറ വാസ്തവം ഇന്നവിധമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കാനായിട്ടു ആ സമയത്തുതന്നെ വേറെ ചില ദിക്കിൽനിന്നും മരുന്നുവാങ്ങിക്കാൻ നെയ്യാററിൻകര ആശുപത്രിയിൽ വന്നിരുന്ന ചില മലമ്പനിരോഗികളെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുൻപിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും അവർ ആ പ്രദേശത്തുള്ള സത്യസ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതായതു അന്നേദിവസം തന്നെ ധാരാളം മരണങ്ങളും ഉണ്ടായി എന്നും രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വീടും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സിൽബന്ധിമാരായ ചില സാനിട്ടറി ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ ആ സ്ഥലത്തുള്ള മരണങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നതിനായി ശട്ടംകെട്ടി. എനിക്കു അതിൽ ഒന്നുരണ്ടുപേരെ കണ്ടു സംസാരിക്കാൻ ഇടയായി. അതു ഇന്നാരാണെന്നു എനിക്കു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവരുടെ കണക്കനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാരന്മാർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതിലും എത്രയോ കൂടുതലായ മരണങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിൻെറ സത്യാവസ്ഥ അവർക്കു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയിരിക്കുന്നു. കാരണം അസംബ്ലിയിൽ ഇതിനു മുൻപ് ഒരുദിവസം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ചോദ്യത്തിനു അവരുടെ മേധാവി അതു " Unfounded " എന്നു പറഞ്ഞതാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തിനു വിപരീതമായി റിപ്പോർട്ടുചെയ്താൽ പിറെറദിവസം അവർക്കു ജോലിയില്ല. ഞാൻ സത്യാവസ്ഥ ഇവിടെ പറയുമ്പോഴും അതു "Unfounded " ആണെന്നു പറഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ വേറെ ഏതെങ്കിലും ഏജൻസിമുഖാന്തിരമോ അല്ലെങ്കിൽ താലൂക്കുതഹശീൽദാർമുഖാന്തിരമോ അന്വേഷിച്ചാൽ യഥാർത്ഥം അറിയാം. മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പകുതിക്കച്ചേരികളിൽ വന്നു പറയുവാൻതന്നെ ആളില്ല. ഓരോ വീട്ടിലും ചിലർ മരിക്കുന്നു. ചിലർ രോഗബാധിതരായി കിടക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ എങ്ങിനെയാണു പകുതിക്കച്ചേരികളിൽ വന്നു കണക്കുപറയുന്നതു്.

നെയ്യാററിൻകര ആശുപത്രിയിൽ ഇരുപതോ ഇരുപത്തിരണ്ടോ ബെഡ് മാത്രമേയുള്ളു. ഇപ്പോഴും അവിടെ വളരെ രോഗികളും ഉണ്ട്. അവരെയൊക്കെ സ്ഥലത്തിൻെറയും ബെഡിൻെറയും കുറവുകൊണ്ട് വരാന്തയിലും തറയിലുമാണു കിടത്തിയിരിക്കുന്നത്. സുഖക്കേടു ഭേദമായവർ

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ആശുപത്രി കാമ്പൗണ്ടിനകത്തുതന്നെ ഇരിക്കയല്ലാതെ പുറത്തുപോകുന്നില്ല. അവർ അവിടെനിന്നും പോയാൽ ആഹാരത്തിനു വഴിയില്ല. ജോലിചെയ്യാൻ ശേഷിയില്ല. ജോലിയില്ല. അതിനാൽ അവർ ടൗണിൽതന്നെ അലഞ്ഞു തെണ്ടി ആഹാരം കഴിക്കയാണ്. ഇതാണു അവിടത്തെ സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ.

ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ചെയ്തുവന്നിരുന്നതു ക്വയിനയിൻ കൊടുക്കുക മാത്രമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഹെൽത്തുഡയറക്ടർ ക്വയിനയിൻ വിതരണത്തിനു ചില സെൻററുകൾ ഉണ്ടാക്കി വിതരണം ചെയ്തിട്ടും ഒന്നോ രണ്ടോ പേരല്ലാതെ മററാരും അതു മേടിക്കാൻ വരുന്നില്ല എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതു പരമാർത്ഥമാണ്. പ്രയോജനമില്ലാത്ത മരുന്നു വാങ്ങിച്ചു കുടിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എന്താണു വിശേഷം? അതിനാൽ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതു രോഗബാധിതരായവർക്കു മെഡിക്കൽ ട്രീററുമെൻറു നൽകുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാകുന്നു. പനിക്കുള്ള മരുന്നുകൾക്കുപുറമേ മററു മരുന്നുകൾകൂടി കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പനി ഭേദമായ ഉടനെ വയറുകടി, അതിസാരം, നീരുമുതലായ രോഗം പിടിപെട്ടു പിന്നീടു മരിക്കുന്നുണ്ട്. ആറബ്രിൻ എന്ന മരുന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുത്തിവച്ചാൽ പനി നിശ്ശേഷം മാറുന്നതിനുപുറമേ പിന്നീടു വരികയില്ലെന്നും മററും ഡാക്ടർമാരുടെ പരിശോധനയിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ടിൻ ക്വയിനക്കു ഇരുപത്തിനാലു രൂപയാണു വില. ഇതിനു അതിനെക്കാൾ സ്വല്പം വിലകൂടി എന്നു വരാം. എന്നിരുന്നാൽതന്നെയും നെയ്യാററിൻകരയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു ഇങ്ങനെ ഒരു ചികിത്സ ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണു ആവശ്യം

പിന്നീടു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ശുപാർശചെയ്തതുപോലെ കുന്നത്തുകാൽ പകുതിക്കച്ചേരക്കു സമീപം ഒരു ആശുപത്രി ഉണ്ടാക്കുകയും, കള്ളിക്കാട്ടു ഡിസ്പെൻസറിയെ ഈ പനി തീരുന്നതുവരെ ഒരു മെഡിക്കൽ ആഫീസരുടെ കീഴിൽ ആക്കി ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു മാററി ജനങ്ങൾക്കു സകല ചികിത്സകളും ആഹാരങ്ങളും നൽകത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും, കൂടുതൽ ഷെഡ്ഡുകൾ കെട്ടിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനുപുറമേ നെയ്യാററിൻകര, പെരുങ്കടവിള, പാറശാല, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ ഷെഡ്ഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും രോഗികൾക്കു ആഹാരം നൽകുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയും ചെയ്യണം.

ഇപ്പോഠം അവിടങ്ങളിൽ മിക്കവാറും ആരും കൃഷിചെയ്യാതാണിരിക്കുന്നതു്. അതിലേക്കുള്ള ധനമില്ല, ശേഷിയില്ല, കൃഷിക്കാരെല്ലാം ഒതണ്ടിനടന്നു് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരികയാണു്. ഒരു കുഡുംബത്തോടുകൂടി ഒരു ഭവനത്തിൽ രാത്രി ചെന്നുചേന്നാൽ അവക്കു എങ്ങിനെയാണു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതു എന്നുള്ളതുതന്നെ ഒരു പ്രശ്നമായിതീൎന്നിരിക്കുന്നു. അവക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ ആ വീട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങഠം അവർ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയില്ലയോ എന്നുംകൂടി സംശയിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

Mr. M. N Narayana Menon : സർ, ഇന്നു രാജ്യമൊട്ടുക്കു് വലുതായക്ഷാമവും തന്നിമിത്തം പലവിധത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഏറെക്കുറെ ഗവൺമെൻറിനും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ മലമ്പനികൊണ്ടും വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ വയറുകടി, വിഷൂചികമുതലായ രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും, ഇവയ്ക്കുംപുറമെ സാൎവ്വത്രികമായദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും രാജ്യമൊട്ടാകെ വിഷമിക്കുന്ന ഒരവസരമാകുന്നു ഇതു്. ഈ വിഷമാവസ്ഥ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിനെക്കാഠം ഈ ആണ്ടിൽ കൂടിയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇനിയടുത്തയാണ്ടിൽ ഇതെത്രമാത്രം കൂടുതലായിരിക്കുമെന്നു കണ്ടുതന്നെയറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വൎദ്ധിച്ചുവരുന്ന ക്ഷാമത്തിനും അതിനെത്തുടൎന്നുള്ള സുഖക്കേടുകഠംക്കും എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്, മലമ്പനിമുതലായ രോഗങ്ങഠം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ ആഹാരത്തിനും എന്തെങ്കിലും ഒരേൎപ്പാടു ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു ചെയ്യേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. അഞ്ചുനാട്ടിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പററി മി. മരയ്ക്കാർ ഇവിടെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുപോലെ നാഞ്ചിനാട്ടിലേയും ഇടനാട്ടിലേയും എന്നുവേണ്ട ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലേയും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലേയും പരിതസ്ഥിതികളെപ്പററി പലമെമ്പർമാരും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ എനിക്കുപ്രത്യേകിച്ചു ഗവൺമെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽകൊണ്ടുവരുവാനുള്ളതു് കുട്ടനാട്ടിലെ സ്ഥിതിയേയാണു്. അവിടത്തെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ ഏററവും ഭയങ്കരമാണു്. ക്ഷാമംമുഴുത്തു അടുത്തവൎഷത്തെ പുഞ്ചകൃഷിപോലും ഇറക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഈസ്ഥിതിക്കു അവിടത്തെ ക്ഷാമവും അതിനെത്തുടൎന്നുള്ള അനന്തരനടപടികളും എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഇപ്പോഠം ഊഹിക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ല. അവിടേയുംസുഖക്കേടുകഠം ഇപ്പോഠംതന്നെ ധാരാളമുണ്ടു്. എൻെറ വില്ലേജിൽ ഞാൻ

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഇങ്ങോട്ടു പോരുമ്പോൾ വസൂരി ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വന്നശേഷം പബ്ലിക്ക് ഹെൽത്താഫീസറെ കണ്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹവും അതുപോലെ തന്നെ കോട്ടയം സാനിട്ടറി സർക്കിളാഫീസരും അവിടെ "ചിക്കൻപാക്സ്" ആണുള്ളതെന്ന് എന്നെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവിടെയുള്ള സുഖക്കേടുകളെപ്പറ്റി വേണ്ടതു അന്വേഷണം നടത്തി അതിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയതിൽ എനിക്കു വളരെ ആശ്വാസമുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു അവരോടു ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

രാജ്യക്ഷേമത്തെ ലാക്കാക്കി, രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന ഓരോ ദുരിതങ്ങൾക്കും പ്രതിവിധികല്പിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥഭേദമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ് നമ്മുടെ കടമ. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പെരുമാറി വരുന്ന ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ രാജ്യത്തിലെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ഗവൺമെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഗൌരവവും സത്യാവസ്ഥയും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെന്നും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസത്തിനവകാശമില്ല. ഏതായാലും രാജ്യത്തു വലുതായ ക്ഷാമവും സുഖക്കേടുകളുമുണ്ട്. അതു വർദ്ധിച്ചാൽ ഒരു വിപ്ലവത്തിൽവന്നവസാനിക്കുമെന്ന കാര്യം ബോധമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധരിച്ചു ഇതിലേക്കുവേണ്ട പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പറയുവാനുള്ളത്.

വാസ്തവത്തിൽ പണമുള്ളവരായി വളരെ ചുരുക്കം പേരെ ഈ രാജ്യത്തൊള്ളു എന്നാണു എന്റെ വിശ്വാസം. എന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അങ്ങിനെയാണ്. കോട്ടയം താലൂക്കിലും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള കുട്ടനാട്ടിലും ഗൃഹസ്ഥന്മാരായ ആളുകൾ അവരുടെ സ്വത്തുകൾ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയേക്കുമൊ എന്നുള്ള വിചാരത്താൽ ആഢ്യക്കളെക്കാൾ വളരെ ഭയപ്പെടുന്നതായി എനിക്കറിയാം. ഇതിലേക്കെന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പോലീസിലെ ചിലവു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു ഒരു പ്രതിവിധി ഞാൻ കാണുന്നതു "റിലീഫ് വർക്സ്" ഏർപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. ധാരാളമായി "റിലീഫ് വർക്സ്" തുടങ്ങിയാൽ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ രക്ഷയുണ്ടാകും. കൃഷിനിരക്കു വളരെ കുറവായിരിക്കുന്നു എന്നും കൺട്രാക്ട് തന്നെ വളരെ കുറഞ്ഞതുകയ്ക്കാണ് പോകുന്നതെന്നും ചീഫ് എൻജിനീയരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. മുൻപു ഗവണ്മെൻറ് ൧൦൦ രൂപാകൊണ്ടു സാധിക്കുമായിരുന്ന ജോലി ഇന്ന് അൻപതു് അറുപതു രൂപാകൊണ്ടു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ പ്രത്യേകശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ച് ഉടനടി പ്രവത്തിക്കണമെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, ഞാൻ ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. കൃഷിപ്പിഴ, ക്ഷാമം, രോഗം, ഈ മൂന്നു സംഗതികളുടെയും നിവാരണാത്ഥം വേണ്ടതു ഉടനടി ചെയ്തു് ജനരക്ഷ പാലിക്കണം എന്ന് അനൌദ്യോഗസഭാഗത്തുനിന്നും ആവത്തിച്ചാവത്തിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ വിഷയങ്ങൾ വരുമ്പോഴും ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതു രാജ്യത്തെ ഒരു പ്രധാനപ്രശ്നമാണെന്നു തെളിയുന്നു. ജീവൻ, മാനം, ധനം ഇവയാണല്ലോ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ഇതിൽ ജീവനാണു സവ്വപ്രധാനം. മുപ്പതിനായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ ഒരു താലൂക്കിൽ മലേറിയാരോഗബാധിതരായി കിടക്കുകയും അതിൽ ഒരു ഭാഗം മരിച്ചുപോകുകയുംചെയ്തു എന്ന് ഇപ്പോൾ ഒരു മാന്യമെമ്പർ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ വിസ്മയിക്കയാണുചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ടു രോഗശമനത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു ഉടനടിതന്നെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രോഗശമനത്തിനായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളും ഈ സംഗതി പറഞ്ഞ മെമ്പർതന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കച്ചയിനായാണു ഇതിനു തക്ക പ്രതിവിധിയെന്നു ഇംഗ്ലീഷുചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പബ്ളിക്കു ഹെൽത്തു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഒരു ടൺ കച്ചയിനാ കൊണ്ടുവന്നു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ളവക്കു വിതരണം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും പരാതി നിത്തണം. മുപ്പതിനായിരംപേർ ഒരു താലൂക്കിൽ രോഗബാധിതരായി കിടക്കുന്നു എന്നുകേട്ടാൽ ആരാണു നടുങ്ങാത്തതു്? അവക്കു കച്ചയിന മാത്രമാണ് പ്രതിവിധിയെന്നു ആവത്തിച്ചു ഗവണ്മെൻറുഭാഗത്തുനിന്നു പറയുന്നു. കച്ചയിനാ പലരും വാങ്ങിച്ചു കുടിക്കുന്നില്ലെന്നു ഒരു പരാതി കേൾക്കുകയുണ്ടായി. കുട്ടികൾ ഔഷധം കുടിക്കയില്ലെന്നു ശാഠ്യംപിടിക്കുമ്പോൾ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു കുടിപ്പിക്കാറുള്ളതുപോലെ രോഗികളുടെ വീട്ടിൽചെന്നു അവർ മരുന്നു കുടിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലീസുകാരെ കൊണ്ടുപോയി നിർബന്ധിച്ച് വായിൽ ഒഴി

[Mr, Tariatu Kunjitomman,]

ച്ചുകൊടുത്തെങ്കിലും അവരുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കരുതേ? ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ ഇതിൽ ഒട്ടും ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കരുതേ.

രോഗങ്ങൾക്കു കാരണം ക്ഷാമമാകുന്നു. ഇതു നാടൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഞാൻ നേരത്തെതന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷിപ്പിഴയാണു ഇതിനടിസ്ഥാനം. അതിലേക്കു ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രതിവിധി കൃഷിപ്പിഴയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കരം കുറച്ചുകൊടുക്കയും റിലീഫ് വക്കു നടത്തുകയുമാണ്. എന്നാൽ കരത്തിൻെറ ഒന്നുപകുതിയോ മൂന്നിൽ ഒന്നോ കുറച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഭാഗത്തോടു ഞാൻ തീരെ യോജിക്കുന്നില്ല. അതിനു കാരണം ഈ കുറവുകൾ വലിയ ആളുകൾക്കു സഹായമാകും എന്നല്ലാതെ സാധുക്കൾക്കു ഒരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നതല്ല. പകുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണല്ലൊ കരം പിരിക്കുന്നതു്. അവർ സാധുക്കളിൽനിന്നും മുഴുവൻ കരവും വസൂൽചെയ്തു് ഇളവുചെയ്തതിൻെറ ശേഷംഭാഗംമാത്രം കണക്കിൽ വരവുവച്ചു, ബാക്കി അവർ അപഹരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പകുതിയോ മൂന്നിലൊന്നോ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ മുമ്പും യോജിക്കാത്തതു്. അതിനാൽ എൻെറ അഭിപ്രായം കൃഷിപ്പിഴയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മുഴുവൻ കരവും ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നാണ്. കൃഷിപ്പിഴ തിട്ടംവരുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ ന്യായമായിട്ടു പ്രവത്തിക്കുന്നവരെ വേണം ഏർപ്പെടുത്താൻ. അല്ലാത്തപക്ഷം കൃഷിപ്പിഴയുള്ള സ്ഥലത്തു ഇല്ലെന്നും, ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു് ഉണ്ടെന്നും അവർ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ അവക്കു കൈക്കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരും. എല്ലാ തുറകളിലും അഴിമതി ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്. അധികം അഴിമതി റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലാണ്.

തൊഴിലില്ലാത്തവക്കു തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ പബ്ളിക്കുവക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുവഴിയേ സാധിക്കയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു ഒരു വലിയ സംഖ്യ ഡിബെഞ്ചർ ലോണായിട്ടെടുത്തോ മറേറാ ഓരോ താലൂക്കിൻേറയും ആവശ്യത്തിനു അനുസരണമായി ഓരോ വേലകൾ വിഭജിച്ചുകൊടുക്കണം. ഒരു കുടുംബത്തിൽ ക്ഷാമം നേരിട്ടാൽ ഗൃഹനാഥൻ എവിടുന്നെങ്കിലും കടം വാങ്ങിച്ചെങ്കിലും അവരെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്നു രാജ്യത്തെ അനവധി ലക്ഷം കൂലിക്കാർ വേലകൾ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പട്ടിണികിടന്നു ചാകാൻ തുടങ്ങുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് ഒരു തുക കടം വാങ്ങിക്കാൻ അശേ

ഷം മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പട്ടിണിനിമിത്തം അതിസാരം, ഡിസെൻട്രി, മലേറിയാ ടൈഫോയിഡ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങൾ വ്യാപിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഇടയുള്ളത്. ഇതിനു ഒന്നാമത്തെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ്. പിന്നെ ഔഷധം കൊടുക്കണം. ഈ രാജ്യവാസികൾ തന്നെയാണ് ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും. അവക്ക് ഇവിടത്തെ കഥകൾ ഒക്കെ വേണ്ടപോലെ അറിയാം. വേണ്ട അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനെ വേണ്ടപോലെ ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കാനും അവക്കു കഴിയും. അവക്കുതന്നെ ന്നു മാസത്തെ ശമ്പളം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവർ എന്തുചെയ്യും? അടുത്തു രണ്ടുമൂന്നുതവണ കൃഷിപ്പിഴ വന്നിരിക്കുന്നു. നമുക്കു കൃഷിയല്ലാതെ മററു തൊഴിലുകൾ ഇല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറുമാത്രമേ ഈ സാധുക്കൾക്കു ശരണമായിട്ടൊള്ളു. അതുകൊണ്ടാണ് ഗവൺമെൻറിൻെറ അടുക്കൽ പാടിയ പല്ലവിതന്നെ പ്രജകൾ ആവർത്തിച്ചു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി വിഷമത്തിലായപ്പോൾ അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന നാട്ടുമ്പുറങ്ങളിലെ കൂലിക്കാർ വേലകിട്ടാതെ പട്ടിണിയായി. പട്ടിണിനിമിത്തം ജീവശക്തി കുറഞ്ഞവരെ രോഗങ്ങൾ വേഗം ബാധിച്ചു മരണത്തിനിടയാക്കുന്നു. റിലീഫ് വക്കുകൊണ്ടു വേലനൽകി പട്ടിണിയും, ഔഷധം നൽകി രോഗവും മാററണം.

Dr. M. K. Gopala Pillai : Sir, the present state of public health in the country does not represent the conditions usually found during pestilence. Pestilence ordinarily accompanies famine, flood, earth-quake and such other calamities. (*Louder please.*) Fortunately, Travancore has been free from these calamities so far.

Mr. Tariatu Kunjitomman : രാജ്യത്തെ ജനസാമാന്യത്തിനു ക്ഷാമം ഇല്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

Dr. M. K Gopala Pillai : ദിനം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഇല്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ക്ഷാമം ഇല്ലയോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai : അതിനെപ്പററി പറയാൻപോകയാണ്.

Sir, there has been a fall in the prices of agricultural products That has caused some economic depression which has devitalised certain sections of the people. Sir, because there has bee a fall in prices, we cannot say that there is famine everywhere.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഉൽപന്നങ്ങൾക്കു വില കുറഞ്ഞാൽ നാട്ടിൽ ക്ഷാമം വർദ്ധിക്കുകയില്ലേ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Sir, in many parts of the country food-stuffs are available. But in certain localities, like the places in South Travancore recently affected by malaria, poor people could not get even their food. The present failure of monsoon has also added to the difficulties of the people.

Coming to public health proper, I should say, there are epidemic diseases in some isolated parts of the country. There is small-pox in some places. There is cholera, for instance, at Aloor.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: In which part of Travancore is that place called Aloor (ആലൂർ) ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: In Kalkulam taluk in South Travancore.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: There is no place called Aloor (ആലൂർ) anywhere there.

Dr. M. K. Gopala Pillai: In English, ആലൂർ and ആളൂർ are both spelt with the letter l; I got reports from my subordinates in English and the word was spelt as Aloor. I am not sure whether it is ആലൂർ or ആളൂർ.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I thought the member was an Indian.

Dr. M. K. Gopala Pillai: There were a few cases of cholera at Aloor.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ചെങ്കോട്ടയിൽ കാളറ ഇല്ലേ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇല്ല.

These two diseases, cholera and small-pox, are now well under control, due to the intensive campaign undertaken by the department.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: How many times did the member visit Aloor since the outbreak of cholera there?

Dr. M. K. Gopala Pillai: On account of the meeting of the Legislature, I could not myself go; but I have posted a special officer to camp there and to do all that is necessary. There are also Sanitary Officers and a host of other people doing special work there.

Mr. P. Padmanabhan Tampi; When did the member last visit Aloor?

Dr. M. K. Gopala Pillai : Last month, when the cinema film on cholera was exhibited there for purposes of demonstration and propaganda.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Was it to see the cinema film that the member went there ?

Chairman : He has already stated that it was for purposes of demonstration and propaganda.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അനൌദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മററിയെവച്ചു ഈ വിഷയത്തെപ്പററി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ വല്ല ദോഷവും വരാനുണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai : അതേപ്പററി ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതുകൊണ്ടു ദോഷമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ രോഗമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മററുവിധത്തിലും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മററിയെവച്ചു് ഇതേപ്പററി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതു നല്ലതല്ലയോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai : രോഗനിവാരണമാർഗ്ഗത്തെപ്പററിയാണു് ഇവിടെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞതു്. അതേപ്പററിയാണു ഞാനും പറഞ്ഞതു്.

Mr. S. Adam Sait : Are there not many cases of typhoid in Trivandrum, Alleppey, Quilon and other places ?

Dr. M. K. Gopala Pillai : There are, but not in an epidemic form.

Mr. S. Adam Sait : Is the member in possession of statistics regarding the number of typhoid cases in the General Hospital, Trivandrum, in Alleppey and other places ? Has he got any statistics ?

Dr. M. K. Gopala Pillai : I know there are cases of typhoid. But, typhoid is not a notifiable disease, and so I am no in full possession of the statistics. When I saw the motion, I thought the honourable member based it on the recent outbreak ot malaria, and that he had malaria in view and not any other disease.

Sir, malaria has been prevalent since last Makaram. The Public Health Department has done all it could to combat the disease and to bring it under control, and, also to distribute rice and foodstuffs to the afflicted persons.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : What is it that the department has done to combat malaria ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: We distributed quinine from Makaram, 1110. I may inform the honourable members that malaria is not a notifiable disease; therefore, sometimes, it may be late before information reaches the authorities of the Public Health Department. Only three diseases, cholera, small-pox and plague are notifiable.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Are there cases of dysentery and diarrhoea in rural Travancore?

Dr. M. K. Gopala Pillai: There are cases; but, as I said, they are not notifiable and as such are not reported to me. Under the Public Health Regulation, only small-pox, cholera and plague are notifiable diseases. Malaria is not notifiable.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask whether, when malaria broke out in an epidemic from, the Health Unit at Neyyattinkara was working there?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Yes; but, the epidemic broke out and was prevalent only in an area which was outside the Health Unit.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know whether insomnia is considered an epidemic disease? (*Laughter.*)

Dr. M. K. Gopala Pillai: No.

Chairman: The word used in the resolution is 'pestilence'. What are the diseases that you propose to bring under that word, Dr. Gopala Pillai?

Dr. M. K. Gopala Pillai: I am attempting to explain, sir, that there is no pestilence in the country now. Even malaria, although it is a communicable disease, cannot be called pestilence.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I ask whether cholera is not pestilence?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Only when it is so widespread as to affect the whole population of the State it becomes a pestilence, and not when it occurs in a small, isolated area.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I ask whether Aloor is an isolated area or a thickly populated village?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Although it may be thickly populated, it is an isolated village.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask whether the member is aware that, at the last session of this House, an adjournment motion was discussed about malaria?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Yes.

Mr. Komilezhathu Sankaran: What is the action that the Public Health Department has taken since then?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Treatment centres were opened for every mile in the affected area. Quinine was freely distributed. The staff of the department was asked to visit every house. Quinine was taken to the very doors of the patients; and when they refused to take quinine, they were even compelled to take it. All that was possible was done.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask whether, as a result of such action taken by the department, there is any pestilence in those areas now?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Malaria, as an epidemic, has subsided. What we now see, at present, is only relapse. With regard to relapse cases, it is.........

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: പുതുതായിട്ടു ഈ രോഗം ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നതു്?

Dr. M. K. Gopala Pillai: പുതുതായി എങ്ങും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ മലേറിയാ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും പട്ടണങ്ങളിലേക്കു രോഗബാധിതരായ ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആ പുതിയ കേസുകളായിട്ടു് ആളുകൾ വിചാരിക്കുന്നു.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മുൻപു മലേറിയാ പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ പുതിയതായി ഈ ദീനം ആരെയെങ്കിലും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഇല്ല, രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവർ അവിടെ ചെല്ലുന്നുണ്ടു്.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുതന്നെ വീണ്ടും രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഇല്ല, രണ്ടുമൂന്നു ദിവസംമുമ്പു ഞാൻ നെയ്യാറ്റിൻകര പോയിരുന്നപ്പോഴും അവിടെ അന്വേഷിച്ചതിൽ അങ്ങനെയുള്ളതായി എനിക്കു അറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ല.

I had been to Neyyattinkara and also parts of Nedumangad such as Kattakada and Kallikad. I also visited Ottasekharamangalam where malaria is said to prevail in a virulent form.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മലേറിയാ മുമ്പു പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളിടത്തല്ലാതെ വേറെ എവിടെയെങ്കിലും അതുള്ളതായി അവിടത്തെ മെഡിക്കലാഫീസർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: What the medical officer told me was that relapses are occurring. No new cases seem to have been reported.

Mr. J. John Kattakayam: തൊടുപുഴത്താലൂക്കിൽ മലമ്പനിയുള്ളതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ.

Dr. M. K. Gopala Pillai: അറിയാം

Mr. J. John Kattakayam: ഉദ്ദേശം എത്ര പേർക്കുണ്ട്?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഏകദേശം മൂവായിരത്തോളം പേർക്കുണ്ട്.

We withdrew our staff towards the end of Mithunam. Government have been pleased to establish one hospital for each pakuthi. Starting from Palode you will find a continuous chain of hospitals or dispensaris all over. There is a hospital at Palode, a full time dispensary each at Vidura, Aryanad, Parunkadavila and Kunnathukal.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: കുന്നത്തുകാൽ പകുതിക്കച്ചേരിക്കു സമീപം ഒരു ഡിസ്പെൻസറി തുറക്കണമെന്നു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഉണ്ട്.

There is one at Kunnathukal.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അതു ഒരു മിഷൻ ആശുപത്രി അല്ലേ?

Dr M. K. Gopala Pillai: അതേ, അവിടെ എന്നും ക്വിനയിൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: പക്ഷെ, ക്വിനയിൻ അവിടെ വിലയ്ക്കല്ലേ കൊടുക്കുന്നതു്?

Dr. M K. Gopala Pillai: I have heard of such practices. There is also another hospital at Panachamood, they call it as Vellarada.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: ആ ആശുപത്രി നിറുത്തിയില്ലേ, ഇപ്പോൾ ഒരു മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ ബ്രാഞ്ച് ആയിട്ട് വല്ലപ്പോഴും മരുന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ലേ പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു?

Dr. M. K. Gopala Pillai: But the time has been changed. They were doing like that sometime ago. But the Darbar Physician has now issued orders to keep the hospital there open during the usual hospital hours.

Mr. J. John Kattakayam: തൊടുപുഴത്താലൂക്കിലെ മലമ്പനിക്കു മരുന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വല്ല ആശുപത്രിയും തുറക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഗവണ്മെന്റു അതിനെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ആലോചിച്ചു വരികയാണ്.

Mr. Kommezhathu Sankaran: I would wish if the member in charge of the department is given an opportunity to state his views.

Dr. M. K. Gopala Pillai: There is practically one hospital for each pakuthi in the affected area at a distance of every five or six miles.

Mr. N K Padmanabha Pillai: വെള്ളറടയിൽ കാരക്കോണം എന്ന സ്ഥലത്തല്ലേ മിഷൻ ആശുപത്രി? അതിനു സമീപം ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും കുന്നത്തുകാൽ പകുതിയിൽ ഒരു ആശുപത്രി ഇറക്കണമെന്നു പറയാൻ പ്രത്യേകകാരണം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: That recommendation was made when the epidemic was raging at its height

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മുമ്പു പനിയുണ്ടായിരുന്നവർക്കു വീണ്ടും പനി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: There is a very large number of relapse cases. They require hospital treatment more than the kind of treatment given by untrained vaccinators. So from what I stated it will be seen that there is a chain of hospitals along these affected areas at a distance of 4 or 5 miles and all these places are well served. And I am glad to inform the House that about three hundred persons are being treated at Panachamood, a malarial centre.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മലേറിയാ ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലും ഇന്നു വരുന്നവർക്കു നാളെ മരുന്നു കൊടുക്കയില്ലാ എന്നു പറയുന്നതായി അറിയാമോ?

Dr. M. K Gopala Pillai: I thought that the question was whether they were treated properly. I may inform the House that all persons who come to the hospitals are properly attended to and treated.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: മുന്നൂറുപേരും മലേറിയാ പിടിപെട്ടവരാണോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Most of them are patients suffering from malaria. So all the affected areas in the eastern parts of Vilavankod, Neyyattinkara and Nedumangad are very well served with hospitals and dispensaries. There is a hospital for every pakuthi.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: In view of the information given by the member that over three hundred persons are treated in a particular hospital will the member expect that all these three hundred persons are patients who have got the disease afresh or only relapses?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Panachamood has been notorious as an endemic centre of malaria. There are no fresh cases; they must be relapse cases.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Is that the member's presumption or based on information?

Dr. M. K. Gopala Pillai: I am aware of the situation in those places.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether any dieting arrangements have been made in these places?

Dr M. K. Gopala Pillai: They are provided only in a very few hospitals.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether it is not possible or desirable that dieting arrangement could be made in all these temporary hospitals?

Dr. M. K. Gopala Pillai: In many of these hospitals there is no sufficient accommodation for in-patients. They are only temporary and the institutions are run and housed in very small buildings.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Is it not possible to put up temporary sheds to provide for dieting arrangements?

Dr. M. K. Gopala Pillai: By the inauguration of these elaborate arrangements malaria will subside. So proper treatment is necessary and coupled with...

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: ചികിത്സ ചെയ്യുകയും ഉപദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ മലേറിയാ രോഗക്ഷയില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നതു്

Dr. M. K. Gopala Pillai: പോകുമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്?

It will disappear. The honourable mover of the motion said that there was a case of suicide by a certain man after the death of seven children and his wife from malaria. That was reported to have occurred at Kattakada. I myself went to this place and made detailed enquiries and I am glad to inform the House that such a tragedy has not occurred.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know why did the Director of the Public Health Department go to make enquiries about that question?

Dr. M. K. Gopala Pillai: Because that news appeared in the previous day's paper and I thought it was a tragedy. Further it appealed to my sentiments. I therefore visited Kattakada and made detailed enquiries.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether it is the only solitary instance in which his feelings were roused and he made enquiries?

Chairman: You need not answer such questions. You may go on with what you have to say.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: അവിടത്തെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർക്ക ഇതു് എങ്ങിനെയാണ് അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതു്?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഇതു് ആത്മഹത്യ ആയതുകൊണ്ടു് അവർക്കറിയാം.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: എല്ലാ ആത്മഹത്യയും പോലീസുകാർക്കറിയാമോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: തൂങ്ങി മരണമാകുമ്പോൾ പ്രേതം കെട്ടഴിച്ചു മാററുന്നതിനു പോലീസ്സിൻെറ അറിവു വേണമെന്നാണ് എൻെറ ധാരണ.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether that is the only way of dying, suicide or hanging?

Dr. M. K. Gopala Pillai: The story ran like that.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: എല്ലാം ആശുപത്രിയിലും പോയി എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. നെയ്യാററിൻകര ഡിസ്ട്രിക്ററു ആശുപത്രിയിൽ കുഡുംബസഹിതം രോഗികൾ വന്നു കിടപ്പുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: അവിടെ ധാരാളം കിടക്കുന്നതു് കണ്ടു. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെ ഒരു തൂങ്ങി മരണം അവിടെ നടന്നതായി എനിക്കു് അറിവില്ല.

The news was also contradicted in to-day's paper. So I have explained the reasons for withdrawing our staff.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: We would like to hear the Chief Secretary also to speak about famine.

Dr. M. K. Gopala Pillai: The member for Neyyattinkara fears that the Sanitary Inspector has made wrong reports.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know in conclusion whether it is the view of the Public Health Director that hereafter the prevailing cases have to be treated by the Medical Department and not by the Public Health Department.

Dr. M. K. Gopala Pillai: They require medical treatment in future, almost all of them being cases of relapse.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ക്വിനയിൻ പിൽസിൽ ഷുഗർകോട്ടഡ് പിൽസും ഉണ്ടോ?

Dr. M. K. Gopala Pillai: ഉണ്ടു്.

I can assure the members that Government have already done all that is possible for them and will continue to do everything to ombat the disease, control the epidemic, alleviate suffering, and extend relief to the distressed.

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, Mr. John Kattakayam expressed the view that tanks should not be sold in South Travancore and the depression there is due to the tanks getting dried up. The policy of the disposal of tank-beds is not being pursued now by Government. As a matter of fact the tanks in South Travancore have to be filled with water from the Kodayar lake. But the water in the lake went down considerably owing to the unusual drought and that accounts for the absence of water in the tanks.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether the member on the other side of the House is speaking on Public Works Department or famine relief?

Mr. G. B. E. Truscott: I am speaking of famine conditions. The tanks in South Travancore are not deep enough to hold water for any length of time. In a few months the water evaporates through the action of the sun.

It was suggested that capital works such as the railway should be started as a relief measure. I may say that it is more of a specialists' work and therefore it is not suitable to be taken up now. Further it requires considerable investigation.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member whether a survey was not made for the opening of a railway from Kottarakara to Ernakulam?

Mr. G. B. E. Truscott: We are now considering relief work.

Mr. Arumukham Pillai remarked that for the irrigation works in South Travancore a separate Irrigation Division should be formed. There is no necessity for a separate Irrigation Division; but I have suggested to Government the formation of an Irrigation Sub-Division at Nagercoil.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, the member is speaking about the contemplated extension of the railway to Ernakulam. How does that arise here?

Mr. G. B. E. Truscott: I am talking of irrigation. Mr. Padmanabhan Tampi was referring to the present system of distributing water from the Kodayar Project. As I have said already, scarcity of water is due to the unusual drought and this has contributed to the present acute condition and also to slump in prices.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether it is the member's opinion that because water will evaporate in the tanks, the tanks should not be maintained at all?

Mr. G. B. E. Truscott: No, certainly not.

Coming back to the relief works, what the P. W. D. can do is only the starting of some works of public utility in the various parts of the State for relief of local unemployment. There seems however to be some misconception in the matter of the measure or extent of relief that such works will give to unemployment in any particular locality where a work may happen to be started. The point is unless the works taken up are congenial to the occupations and training of the unskilled labour in any particular locality, it will not actually relieve unemployment of the poor folk. It is not every labourer that can do all kinds of work. I shall quote the instance of the aerodrome. The aerodrome at the beach was given on contract.

Mr. K P. Nilakanta Pillai : May I know whether the question of giving contracts to natives or foreigners arises in connection with the question of famine relief?

Chairman : The Chief Engineer may avoid that.

Mr. G. B. E. Truscott : The aerodrome work was given on contract to an influential man of the locality with the idea and hope that the contractor would employ people of the locality who wanted relief. He employed these men for a time, but found that they were not used to the work. So he had to import men from other parts of Travancore. The men now employed came from South Travancore. Another thing is that these people are all weak with malnutrition and cannot do hard work. The point I want to make out is that although we can do a lot of work and give employment to people, it is not possible to guarantee jobs for all. At any rate a recommendation has been made to Government for carrying out some relief works in the different parts of the State and this is under the consideration of Government.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir—

Mr. P. Padmanabhan Tampi : I rise to a point of order. The official member has already replied. Why should the Chief Secretary also speak.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Any member of the House can speak, Sir. I would not have risen at all but for the fact that my friend, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai, wanted me to speak.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I withdraw my request.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Sir, Mr. Padmanabhan Tampi said that I made a vehement speech on the last occasion when a similar motion was discussed in this House. I shall, therefore, try to cool down my vehemence this time. On that occasion, I said that Government were prepared to do all that was necessary

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

to meet the situation that arose on account of the outbreak of malaria. My friends who come from Neyyattinkara will, I am sure, admit that Government have kept that promise. When the members pointed out that the amount allotted by Government for supplying provisions to the suffering people was not sufficient Government sanctioned additional funds. Government opened a number of treatment centres in the malaria-infected areas and also opened a number of dispensaries. When things were going on like this, Government received reports from the Public Health Department to the effect that the situation was getting better, that malaria was subsiding and that some of the emergent measures that were being carried out could, for the time being, be stopped. Consequently the treatment centres opened by the Public Health Department were closed, but the dispensaries that were newly started as well as the old ones continued, and still continue, to function. Malaria patients are being treated in large numbers in those dispensaries.

It was only a few days ago that the matter again came to the notice of Government that either there is a second outbreak of malaria or that a relapse has occurred in the taluks of Neyyattinkara and Nedumangad. The honourable members know that an adjournment motion was discussed in the other House a few days ago. On behalf of Government, I promised then that everything possible would be done. Immediately after that House rose the Director of Public Health was asked to visit the malaria infected areas in the Neyyattinkara taluk and send up a report about the relief measures to be adopted immediately. I am glad to say that he visited the place—I do not know how many places he visited—he visited some of the infected areas and sent up a report suggesting the measures that ought to be taken. That report reached Government only this morning. I can assure the honourable members that prompt action will be taken on the suggestions contained in the report.

It has been admitted that what is now wanted is not so much the administering of quinine pills or quinine mixture as a proper treatment of the patients. For this purpose the hearty co operation of the Medical Department is also necessary. I can assure the honourable members that instructions are being issued to the Darbar Physician to visit the infected areas and make all possible arrangements to treat as many patients as possible in the dispensaries that are now functioning and also to open more dispensaries, if necessary. Instructions are also being issued to the Tahsildars to collect accurate statistics of attacks of malaria and deaths. The honourable members may take it from me that nothing will be left

undone that ought to be done to meet the situation that has now arisen.

One part of the motion refers to pestilence. I believe the honourable member refers to malaria and diseases of that kind. The other part of the motion refers to famine. Mr. Truscott has told the House that proposals for starting relief works in different parts of the country are under the consideration of Government. The Chief Engineer has already sent up a list of works that may be started to provide work for the unemployed and the poor. The question of funds is the only one that stares Government in the face in connection with the execution of relief works. Probably some means will be found to provide funds wherever such works are necessary to provide employment to the poor people.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know the amount Government gave as donation to the Quetta and Bihar Relief Funds ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I think His Highness the Maha Raja contributed about rupees ten thousand to the Quetta Relief Fund. I do not remember the amount contributed to the Bihar Relief Fund.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Cannot Government give instruction to the Publicity Officer to appeal for more funds from outside ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Government will consider it if and when it is found necessary. So, Sir, without any vehemence I may assure the honourable members that all that is possible is being done.

Chairman : It is now 5-30. The House will now adjourn.

The House adjourned at 5-30 P. M. to meet again next day.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

PROCEEDINGS
of
THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL

(*OFFICIAL REPORT*)

FIRST COUNCIL.

VOLUME VI—NUMBER 5.

SIXTH SESSION—1935/1110.

Friday, the 9th August, 1935/24th Karkatakam, 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall at Eleven of the Clock in the forenoon with Khan Bahadur Sir Muhamad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan-President, in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Gazetted Officers punished in 1108 and 1109.

47. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai** (*Municipal Councils*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) how many gazetted officers have been punished by them in 1108 and 1109; and

(*b*) the nature of the punishments and the offences against each?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai (*Chief Secretary to Government*): (*a*) 11.

(*b*) It is detrimental to public interests to divulge the names of the officers and the nature of the disciplinary action taken against them.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether any gazetted officer has been re-instated in service after his punishment?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I have already answered that it is detrimental to public interests to give out the names of officers who have been punished. I cannot, therefore, give out the names of such officers who have been re-instated.

G. P. T. 168. 350. 23-3-1111.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: My question is whether ny officer has been re-instated. I am not particular about names at all.

President: If the member could ask for information about a particular individual, then that will be noted. In the light of the answer already given by the Chief Secretary, I think no supplementary question of that sort arises.

Mr. M. Govindan (*Nominated*): Will it not satisfy the member if he knows the numerical answer?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I have already stated that 11 officers have been punished.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Then Sir, may I know, out of this 11 officers, whether anybody has been re-instated?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know how many?

President: At this rate the member would like to know the name of the officer too.

Mr M. N. Paramesvaran Pillai: No, Sir. It is only for information I would like to know how many have been re-instated.

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: One.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether any enquiry was conducted before punishment was meted out?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know the nature of the enquiry?

President: What does the member mean by the 'nature of the enquiry'? Does it mean a public enquiry?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Yes, Sir. In view of that, may I know whether any public enquiry was conducted as was done in the case of an officer under the Forest Department?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: No.

Mr. G. Narayana Aiyar (*Kunnatnad* cum *Parur*): May I know whether any officer was punished merely on suspicion?

President: That is hypothetical.

Mr. P. Padmanabhan Tampi (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): May I know, in regard to punishments, what all departmental officers were punished?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: It is confidential.

Mr. R. Ranganatha Aiyar, District Court Sirkar Vakil, Quilon.

48. *** Mr. E. P. Varghese** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state whether they are aware of the fact that Mr. R. Ranganatha Aiyar, M. A., M. L., District Court Sirkar Vakil at Quilon, is the elder brother of Mr. T. R. Vaidyanatha Aiyar, B. A. and B. L., Police Inspector?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The matter is under investigation.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: In view of that answer, may I know whether Government propose to make an enquiry about all gazetted officers under them?

President: That question does not arise. The question in the agenda only refers to one Mr. R. Ranganatha Aiyar. Therefore we cannot travel into the whole field of the public service.

Water supply in Alleppey town and Shertallai taluk.

49. *** Mr. E. P. Varghese**: Will the Government be pleased to state whether they have considered the question of supplying pipe water to the Shertallai taluk and the Alleppey town from the Alwaye river by arrangement with the Cochin Government which has extended the pipe water system to the borders of the Shertallai taluk?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The matter is under consideration.

Appointment of Proverthikars in the Quilon Division.

50. *** Mr. K. Padmanabha Panikkar** (*Ambalapuzha*): Will the Government be pleased to lay on the table?

(*a*) a list of persons who have been appointed as Proverthikars in the Quilon Division from 1-1-1108 to 1-10-1110 with the dates of their first entertainment and total acting service; and

(*b*) a list of persons who were acting on that date with the date of their first entertainment and total acting service?

Mr. K. George (*Land Revenue and Income-Tax Commissioner*): (*a*) and (*b*) Two lists * containing the required information are laid on the table.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether there are any Latin Christians among them?

Mr. K. George: Yes.

Mr. E. P. Varghese: May I ask how many?

* *Vide* Appendices I (A) and (B) at pages 324 to 326.

Mr. K. George: It is very difficult at the present moment to count the actual number from the list before me.

Mr. V. S. Arumukham Pillai (*Tovala cum Agastisvaram*): May I know whether there are any South Travancore Christians?

Mr. K. George: I cannot say because the caste-war distribution is not given here.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): May I know whether there is any Ezhava?

Mr. K. George: My previous answer holds good for this question also.

Sanskrit Munshi for the English Middle School, Perumpavur.

51. ***Mr. G. Narayana Aiyar**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of students in the English Middle School at Perumpavur who have taken up Sanskrit as their second language;

(*b*) whether there is any Sanskrit Munshi appointed in the school; and

(*c*) if the answer to part (*b*) is in the negative, why a Sanskrit Munshi was not appointed?

Mr. C. V. Chandrasekharan (*Ag. Director of Public Instruction*): (*a*) Nil.

(*b*) No.

(*c*) There was no need.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know, whether there are applications from the students who have taken up Sanskrit as their second language for appointing a Sanskrit Munshi in that school?

Mr. C. V. Chandrasekharan: There was no such application at the time of the re-opening of the school. Subsequently, applications have come.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know, the number of such applications now pending disposal?

Mr. C. V. Chandrasekharan: The Headmaster reports that there are 20 applications at present.

Mr. G. Narayana Aiyar: In view of that fact, will the Government be pleased to appoint a Sanskrit Munshi?

Mr. C. V. Chandrasekharan: If the demand is found to be genuine and when funds become available, the matter will be considered.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I ask what is the minimum qualification for a Sanskrit Munshi?

Mr. C. V. Chandrasekharan: The Upadhyaya test or some other equivalent test.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai (*Chirayinkil cum Nedumangad*): May I know what is the purpose of providing a Sanskrit Munshi for each and every school to teach Sanskrit?

President: Obviously to meet the demand.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the Director is aware that there is a Sanskrit College in the capital?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Yes, Sir, the *Government* are aware.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask whether the Director is dissatisfied with the out-turn of work from the Sanskrit College?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, may I know whether this question is relevant?

President: We are now at a particular institution and Mr. Nilakanta Pillai's question has no bearing on that.

Sri Chitra Tirunal V. P. School at Iramon.

52. * **Mr. V. S. Arumukham Pillai**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the Sri Chitra Tirunal V. P. School at Iramon, Koni, Pattanamtitta, is a recognised school;

(*b*) if so, when it was recognised and in whose name;

(*c*) whether the grant memo has been renewed for the year 1110;

(*d*) if not, when it was suspended and for what reason; and

(*e*) the number and date of the memo to that effect?

Mr. C. V. Chandrasekharan: (*a*) Yes.

(*b*) *First Part*. 6-10-1105.
Second Part, Mr. V. Paramu Pillai.

(*c*) No.

(*d*) The grant memo has not been suspended.

(*e*) This does not arise in view of the answer to part (*d*) above.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know from the member why the grant was not renewed?

Mr. C. V. Chandrasekharan: There was some dispute with regard to the transfer of management of the school. That is now under investigation.

Abolition of the Archaeological Department.

53. ***Mr. J. John Kattakayam** (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether the last Legislative Council has not passed a resolution to abolish the Archaeological Department ;

(*b*) how long it is now since they promised to act up to the resolution ; and

(*c*) whether the people's representatives in the present Legislature also did not urge for its abolition ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (*a*) No.

(*b*) In view of the reply to part (*a*), the question does not arise.

(*c*) No. Only one member of the present Legislature has raised the question.

(The answer was also given in Malayalam).

Mr. J. John Kattakayam: ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ആവശ്യമില്ലെന്നും നിർത്താമെന്നും അനേകം പ്രാവശ്യം ഗവർമെൻറു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാമോ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: ഗവർമെൻറ് അനേകം പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അറിയാൻ പാടില്ല. ൧൧൦൮-ലെ നിയമസഭയിൽ ഇതിനെപ്പററി വാദപ്രതിവാദം വന്നപ്പോൾ അന്നത്തെ ഒഫിഷ്യൽമെമ്പർ, ൧൧൧൦-നോടുകൂടി അന്നിരുന്ന സൂപ്രണ്ടിൻെറ കാലാവധി തീരുന്നതാണെന്നും അതിനുശേഷം അതിലേക്ക് ആൾ നിയമിക്കുന്നതല്ലെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു സംഗതിയുടെ വാസ്തവം അറിയാതെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: ഈ സംഗതി ലോവർ ഹൌസിനെ എന്തുകൊണ്ടാണ് അറിയിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : അതിൻെറ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് അപ്പോൾ തോന്നിയില്ല.

Mr. J. John Kattakayam: ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അനാവശ്യമാണെന്ന് ഇപ്പോഴെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Rao Sahib Dr N. Kunjan Pillai: ഇല്ല.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether any necessity has been made out for a separate officer for the Archaeological Department ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Government consider that there is necessity for a Superintendent of Archaeology.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai ; What are the additional functions recently given to the Superintendent of Archaeology besides the work of his own department ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : For a short period he was put in charge of the duties of the Protector of the Depressed Classes. Now he is also in charge of the Photographic Department.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether he was also for some time put in charge of the Museum and Public Gardens ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : No.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether his services are engaged for taking visitors who come from outside Travancore.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : He has occasionally to accompany visitors to show them places of historic importance.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : From these answers is it not evident that a full-time officer for this department is unnecessary ?

President : That is a matter of opinion.

Application of the Pioneer Motor Company re Putharikandam.

54. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether the Pioneer Motor Company have applied for permission for using any portion of the Putharikandam in front of the East Fort Gate, Trivandrum ;

(*b*) if so, for what purpose they have applied ; and

(*c*) how has that application been disposed of ?

Mr. G. B. E. Truscott (*Chief Engineer, Roads, Buildings and Irrigation*) : (*a*) Yes.

(*b*) For erecting a permanent cinematograph theatre.

(*c*) The application was rejected.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether there was any application from the Trivandrum Municipality for using Putharikandam ?

Mr. G. B. E. Truscott : I do not think so. But that portion of the town is being considered under the town planning scheme.

Malaria in Todupuzha Taluk.

55. ***Mr. J. John Kattakayam :** Will the Government be pleased to state the number of persons in Todupuzha taluk affected by malaria, the number out of them that died, the number still suffering from it and the relief rendered by Government for it ?

Mr. A. Kumara Pillai (*Secretary to Government*) :

First Part : It is not possible to furnish the information as the period for which the statistics are required has not been specified.

Second Part : An extensive distribution of quinine has been made in the affected areas by the local staff of the Public Health and the Revenue Departments. Treatment of malaria patients is also being carried on in the Government dispensary at Todupuzha.

(The answer was also given in Malayalam).

Mr. J. John Kattakayam: മലമ്പനി നിമിത്തമുള്ള മരണമെത്രയാണെന്നാണു ചോദ്യം.

Mr. A Kumara Pillai: അതു് ഏതുകാലത്തേക്കാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : അവിടെ മലമ്പനി ആരംഭിച്ചകാലംമുതൽ.

Mr. A. Kumara Pillai: ആ താലൂക്ക് ഉണ്ടായ കാലംമുതൽ അവിടെ മലമ്പനിയുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കു കാലമേതു് എന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. J. John Kattakayam: മലമ്പനിയുടെ നിവാരണത്തിനായി അവിടെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. A. Kumara Pillai: വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു് ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

Mr. J. John Kattakayam: എന്തെല്ലാം സംഗതികൾ ഇപ്പോൾ മലമ്പനിനിവാരണത്തിനായി നടത്തുന്നുണ്ടു്?

Mr. A. Kumara Pillai : അതിനുള്ള ഉത്തരം രണ്ടാംഭാഗത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കയിനാപ്പൊടി കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്, ആശുപത്രിയിൽനിന്നും മരുന്നു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്.

Mr. J. John Kattakayam : മെമ്പർക്കു തെററിപ്പോയി. കയിനാപ്പൊടിയാണോ കൊടുക്കുന്നതു്?

Mr. A. Kumara Pillai : കയിനാ ഗുളികയായിരിക്കാം.

Mr. J. John Kattakayam: ഏതാണെന്നു തീർച്ചയായി അറിഞ്ഞുകൂടെ?

Mr. A. Kumara Pillai. കയിനാഗുളികതന്നെ.

Mr. J. John Kattakayam: ഇതു കൊടുക്കുന്നതു് ആരാണു?

Mr A. Kumara Pillai: സാനിട്ടറി ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരും പകുതി ജീവനക്കാരുമാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: അങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവിടെയുണ്ടോ?

Mr. A. Kumara Pillai: അന്യസ്ഥലത്തുള്ള ജീവനക്കാരെ അവിടെ വരുത്തിയാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യിക്കുന്നത്.

Mr. J. John Kattakayam: ഏതുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ് അവർ?

Mr. A. Kumara Pillai: സാനിട്ടറി ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: അവരുടെ പേർ പറയാമോ?

Mr. A. Kumara Pillai: പല ആളുകളും ഉണ്ട്.

Mr. J. John Kattakayam: ഏതെങ്കിലും ഒരാളിന്റെ പേർ ധൈര്യമായി പറയാമോ?

Mr. A. Kumara Pillai: നിശ്ചയമില്ല.

Leakage of Income-Tax.

56. ***Mr. J. John Kattakayam:** Will the Government be pleased to state whether, in order to evade income-tax, money-lenders used to acquire properties on current mortgage and to lease out such mortgaged lands to the mortgagor himself towards the satisfaction of the interest on the mortgage amount?

Mr. K. George: Money-lenders sometimes lend money on usufructuary mortgages of land and obtain lease deeds in their favour from the mortgagors. Government are not aware with what object they do so, since the intention of the party does not affect the assessability or otherwise of his income.

(The answer was also given in Malayalam).

Mr. J. John Kattakayam: ആ വസ്തുക്കളുടെ പണം വാസ്തവത്തിൽ റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്ക വരാനുള്ളതാണെന്നറിയാമോ?

Mr. K. George: ആദായനികുതിയനുസരിച്ച് വരാനുള്ളതാണെങ്കിൽ വരുത്തും അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether income-tax is levied on the money deposited on hypothecated bonds?

Mr. K. George: Yes.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Then, may I know why income-tax is not levied on mortgage without possession?

Mr. K. George: That is because it is agricultural income and such income is not liable to income-tax under the law.

Statement, by caste, of officers in the Co-operative Department.

57. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** (*Nominated*) : Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of officers in the Co-operative Department drawing a pay of Rs. 25 and over and of appointments made in that department during the two years ending the 1st Medam last ?

Mr. M. Govinda Pillai (*Registrar of Co-operative Societies*): The *statements are laid on the table.

Appointments made by Mr. A. Kumara Pillai as Jenmikaram Special Officer.

58. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among those appointed by Mr. A. Kumara Pillai while he was Jenmikaram Special Officer ?

Mr. K. George : A † statement containing the information is placed on the table.

Promotion of higher grade clerks in the Secretariat.

59. ***Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether, in the case of the higher grade clerks of the Huzur Secretariat, seniority is followed in giving promotions, either acting or permanent, to the second and first grades whenever vacancies occur in those grades ;

(*b*) how many persons from offices other than the Secretariat have been given appointments in the second and first grades of clerks since Chingam 1108 ; and

(*c*) whether any clerk or clerks of the third grade have been given promotions, either acting or permanent, to the second grade overlooking the claims of his or their seniors of the same grade.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (*a*) Yes, ordinarily.

(*b*) 3 in the first class and 1 in the second class.

(*c*) Yes.

(The answer was also given in Malayalam).

Pay of Proof-readers in the Government Press.

60. ***Mr. E. P. Varghese** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) the pay of the proof-readers in the Government Press ;

(*b*) whether the pay of the proof-readers has been revised during the last 12 years ;

(*c*) whether the pay of other employees has been revised during the last 12 years ;

---

* *Vide* Appendix II—page 327.

† *Vide* Appendix III. page 327.

(*d*) whether the proof-readers are included in the inferior service ; and

(*e*) whether the proof-readers have memorialised Government setting forth their grievances ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (a) There are 3 grades *viz*., Rs. 10, Rs. 11-1/3-15 and Rs. 15-1/2-20.

(*b*) Yes.

(*c*) Yes ; in 1098 and in 1101 M. E.

(*d*) Yes.

(*e*) Yes.

Mr. E. P. Varghese : With reference to the answer to part (*e*), may I know what action has been taken on their memorial ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : The memorials were lodged.

Overtime work of Proof-readers in the Government Press.

61. ***Mr. E. P. Varghese :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) the overtime allowance now paid to the proof-readers ;

(*b*) the overtime allowance paid to the other employees in the Government Press ;

(*c*) whether the overtime allowance to the proof-readers was ever given at the rate of a day's wages for every 7 hours ;

(*d*) the maximum number of hours at which the proof-readers and other employees of the same grade have been made to work a day during this year ; and

(*e*) the total overtime hours worked by the proof-readers of the Government Press from 1-1-1110 to 1-11-1110 M. E. ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (*a*) and (*b*). In lieu of overtime allowance, fixed local allowances, varying according to the grade and pay of the employees, are paid to the proof-readers and such other employees as are eligible for allowance to compensate for the extra work done during overtime hours.

(*c*) Yes ; till 1-7-1108 ; up to a limit of 50 per cent. of the pay.

(*d*) 20½ hours.

(*e*) The total number of overtime hours which a single proof-reader worked for is 374.

Mr. E. P. Varghese : May I know why overtime allowance was changed to local allowance ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government thought that it was a better arrangement. Economy is also one of the considerations.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether, by giving local allowance, the proof-readers will get less than what they used to get?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I think so. However I claim notice.

Staff of the Government Press.

62. ***Mr. E. P. Varghese**: Will the Government be pleased to state the total number of compositors, proof-readers and examiners in the Government Press now (26-6-1935)?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai:

Permanent piecework compositors	96
Temporary do.	33
Examiners, including the Head Examiner	11
Proof-readers	11

Mr. E. P. Varghese: May I know whether Government consider that the staff is enough to cope with the work?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether Government make a distinction between the compositors in the Government Press appointed before 1090 and after 1090? It is seen from the Press Committee Report that such a distinction is drawn.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the Press Committee has recommended any privileges to the compositors employed before 1090?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I think they have. I have not got the report of the Press Committee with me now.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether Government have given those privileges to the compositors?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I claim notice.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether these compositors have got casual leave to their credit?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether they are entitled to privilege leave?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: No.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai (*Quilon* cum *Karunagapalli*): പ്രൂഫ റീഡേഴ്സ ഫ ഫ പേരായിട്ടു പ്രൂഫ് വായിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? ഈരണ്ടുപേരായിട്ടുവേണ്ടേ പ്രൂഫ് വായിക്കാൻ ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: പ്രൂഫ് വായിക്കേണ്ട സന്ദർഭത്തിൽ മററു ജോലിയിലിരിക്കുന്നവരിൽ ഒരാളെക്കൂടി നിയോഗിക്കും.

Grant-in-aid to Leo XIII Reading Room.

63. ***Mr. J. John Kattakayam**: Will the Government be pleased to state whether the grant to the Leo XIII Reading Room, which has been in existence for twenty years, has been withheld?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Yes.

(The answer was also given in Tamil).

Mr. J. John Kattakayam: ആ വായനശാലക്ക് എത്ര കൊല്ലമായി ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്നുണ്ട് ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: ശിലവർഷങ്ങളാക ഗ്രാൻറു കൊടുത്തുവരുകിറതു്.

Mr. J. John Kattakayam: ൨൦ കൊല്ലമായി ഈ വായനശാലയ്ക്കു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്നതായിട്ടു മെംബർക്ക് അറിയാമോ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: അറിയവില്ലൈ.

Mr. J. John Kattakayam: ആ വായനശാലയുടെ ഗ്രാൻറു തടയുവാനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു മെംബർ പറയുമോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: കൊല്ലം വിദ്യാലയപരിശോധകതലൈവർ ആലപ്പുഴൈയിൽ ചെൻറു ഇന്ത പുസ്തകശാലയൈ പരിശോധനൈ ചെയ്തു അതു ശരിയാക നടക്കിറതില്ലൈ എൻറു ഒരു റിപ്പോർട്ടു അനുപ്പിയിരുക്കിറാർ. അതിനാലെതാൻ അന്ത ഗ്രാൻറു തടയപ്പെട്ടതു്.

Mr. J. John Kattakayam: അതു സംബന്ധിച്ചു വല്ല പരാതിയും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: അന്ത പുസ്തകശാലൈക്കാർ ഒരു വിണ്ണപ്പം അനുപ്പിയിരുക്കിറാർകൾ.

Mr. J. John Kattakayam: ഗ്രാമീണഗ്രന്ഥശാലകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം മെംബർക്കറിയാമോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: തെരിയും.

Mr. J. John Kattakayam : ഈ വായനശാല രണ്ടു നില കെട്ടിടത്തിലാണോ നടത്തുന്നതെന്നു മെംബർക്കറിയാമോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: ആം.

Mr. J. John Kattakayam : അവിടെ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ളതായി മെംബർക്കറിയാമോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : പുസ്തകങ്ങൾ കുറവായിരുക്കിറതു എൻറു തെരിയും.

Mr. J. John Kattakayam : രണ്ടായിരത്തിൽപരം പുസ്തകങ്ങൾ ആ വായനശാലക്ക് ഉള്ളതായി അറിയാമോ?

President : All these supplementary questions are absolutely unnecessary when the Government member has answered that the grant was withheld on account of certain sufficient reasons. There may be 20,000 books. That is not the criterion for giving grants.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know, Sir, the meaning of the word " ആം ".

President : " Yes " means in Tamil " ஆம் ".

Acting appointments in the Secretariat.

64. ***Mr. J. John Kattakayam :** Will the Government be pleased to state ;

(*a*) whether acting appointments in the Huzur Secretariat are given to clerks in the waiting list in the order of their seniority ;

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the negative, whether there are any special reasons for retaining juniors when their seniors are out of work ; and

(*c*) the caste-war number of such juniors now acting in the Huzur Secretariat ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (*a*) Yes, with some exceptions.

(*b*) Consideration of community, qualification, sex, etc., are some of the reasons.

(*c*) Marava	...	1
Nayar	...	1
Brahmin	...	1
Christian (Marthomite)	...	1
Ezhava	...	1

(The answer was also given in Malayalam).

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether any raw hand has been recruited from outside

and placed over the permanent clerks in the Secretariat in the higher grade ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : No raw hands have been so recruited.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether clerks from other departments getting low pay have been taken and placed over the higher grade clerks in the Secretariat ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Yes, one or two have been taken.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know the reasons for doing so ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Special qualifications.

Failure of crops in the Kodayar Project area.

65. ***Mr. V. S. Arumukham Pillai** : Will the Government be pleased to state the total acreage of lands within the Kodayar project area over which there has been complete failure of crops during the Kumbham crop of 1110?

Mr. K. George : 21,342 acres, 83¾ cents.

Mr V. S. Arumukham Pillai : May I know from the member how many *karivu* applications have been received ?

Mr. K. George : I claim notice.

Issue of manure on concession from the Agricultural Department.

66. ***Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether manure is given as a matter of concession from the Agricultural Department ;

(*b*) what is the quantity of manure ordinarily given to a person on concession ;

(*c*) whether special concessions are allowed to any person, if so, who they are and what their names are ;

(*d*) whether there is any person who enjoys this concession in Todupuzha taluk ; and

(*e*) for how many years this concession was being granted and what expenditure has been incurred by Government per annum on this account ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : (*Director of Agriculture and Fisheries*) : (*a*) No.

(*b*) to (*c*) In view of the answer to part (*a*), these questions do not arise.

(The answer was also given in Malayalam).

Mr. J. John Kattakayam: മലങ്കര പി. ജാണിന്റെ തോട്ടത്തിൽ വളം കൊടുക്കാറുണ്ടോ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ഉണ്ട്.

Mr. J. John Kattakayam : എത്രനാളായി അങ്ങിനെ വളം കൊടുത്തു വരുന്നു ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : വളമായിട്ടുകൊടുക്കുകയല്ല. പലതരത്തിലുള്ള വളങ്ങളെ പരിശോധിച്ചുനോക്കാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ വളമിട്ടുകൊടുക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

Mr. J John Kattakayam : ഈവകയിൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കുംവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും എത്രരൂപ ചിലവാകുന്നുണ്ടു് ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ഓരോ വ്യക്തിക്കുംവേണ്ടി ചിലവാക്കുകയല്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വളം ഉപയോഗിച്ചു നോക്കി അതിൻെറ ഫലമറിഞ്ഞു പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗിക്കാൻ തക്കവണ്ണം പരസ്യം ചെയ്യുന്നതിനായി വേണ്ട പരീക്ഷണം നടത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

Mr. J. John Kattakayam : തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ മററുള്ളവർ അറിയത്തക്കവണ്ണം ഇതിനെപ്പററി വല്ല പ്രചരണവേലയും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ഉണ്ടു്. പലക്കും ഇതിനെപ്പററി അറിയാം.

Mr. J. John Kattakayam : ഞാൻ കഴിഞ്ഞയാണ്ടിലാണു ഇതിനെപ്പററി അറിഞ്ഞതെന്നു മെംബക്കറിയാമോ ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : അതിനെപ്പററി അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളവക്കേ അറിയുവാൻ തരമുള്ളൂ. മെംബർ അന്വേഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മെംബക്കും അറിയാമായിരുന്നു.

Mr. J. John Kattakayam : ഞാൻ ആ തോട്ടത്തിൽക്കൂടി എപ്പോഴും നടക്കുന്നുവെന്നു മെംബക്കറിയാമോ ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : On a point of order, Sir, the member is giving information on his daily habits.

Mr. J. John Kattakayam : ധനാഢ്യന്മാക്കാണൊ മെയർ വളം കൊടുത്തുവരുന്നതു?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ധനാഢ്യന്മാക്കല്ല.

Amount spent for the depressed classes in 1110.

67. ***Mr. M. N. Narayana Menon** (*Kottayam*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) the amount sanctioned for the depressed classes in the budget for 1110 ; and

(*b*) the amount expended till the end of Mithunam 1110?

Mr. M. Govinda Pillai : (*a*) Rs 10,000.

(*b*) Rs. 2,350.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know how the balance was utilised and for what purpose ?

Mr. M. Govinda Pillai : The balance has not been utilised. The only amount utilised is Rs. 2,950.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know how much of that amount was actually utilised for the amelioration work ?

Mr. M. Govinda Pillai : The whole amount has been spent for the amelioration of the depressed classes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : What was the expenditure on the establishment ?

Mr. M. Govinda Pillai The amount of Rs. 2,350 does not include the amount spent under establishment.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Out of Rs. 10,000 may I know how much was spent for the establishment ?

Mr. M. Govinda Pillai : The lump allotment of Rs. 10,000 excludes the allotment provided for the establishment of the Protector of the Depressed Classes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know why the amount was allowed to lapse ?

Mr. M. Govinda Pillai : Several proposals are under consideration of Government and some are still under investigation.

Acquisition of land for use of the depressed classes in Kumarakam.

68. ***Mr. M. N. Narayana Menon** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether the Protector of the Depressed Classes has requisitioned for a few cents of land being acquired for the use of the depressed classes of Kumarakam ; and

(*b*) if so, whether any action has been taken thereon ?

Mr. M. Govinda Pillai : (*a*) Yes.

(*b*) The proposal was disallowed.

Appendix I (A).

Vide Answer to Question No. 50.

List showing the dates of first entertainment and total acting service of the persons who were appointed as Proverthikars in the Quilon Division from 1-1-1108 to 1-10-1110.

No.	Name.	Date of first appointment.	Acting service.			Remarks.
			Years.	Months.	Days.	
1	R. Nilakanta Pillai ...	4-8-1091	2	8	17	
2	T. V. Gopala Pillai ...	2-9-1091	...	...	...	
3	K. Govinda Pillai ...	14-3-1092	...	11	20	
4	P. K. Gopala Pillai ...	23-5-1092	2	10	28	
5	M. V. Thomas ...	10-10-1090	2	9	20	
6	P. Padmanabha Kurup.	29-1-1093	1	8	26	
7	N. Krishna Pillai ...	26-12-1089	4	5	6	
8	G. Padmanabha Pillai.	18-3-1092	5	8	27	
9	N. Damodaran Elayathu	28-10-1093	...	11	...	
10	K. Patchu Pillai ...	26-7-1093	3	1	8	
11	G. Raghavan Pillai ...	25-1-1094	...	10	7	
12	Padmanabha Pillai ...	1-2.1088	...	9	11	
13	N. Nilakanta Pillai ...	25-10-1081	5	10	24	
14	G. Govinda Warriar ...	3-3-1094	2	10	23	
15	K. Narayana Pillai ...	15-7-1094	2	6	11	
16	P. Muthia Pillai ...	6-6-1092	...	5	2	
17	T. N. Narayana Pillai ..	23-10-1093	2	3	4	
18	C. Krishna Pillai ...	1-5-1094	...	8	14	
19	A. Easvara Aiyar ..	20-7-1094	...	...	...	
20	T. S. Padmanabha Pilllai ...	1 5-1094	...	...	...	
21	N. K. Narayana Pillai.	Tranferred to the Kottayam Division.				
22	K. Itty ...	28-8-1092	..	4	20	
23	K. G. Scaria ...	14-10-1093	3	1	27	
24	P. K. Madhava Kurup.	22-8-1093	2	9	5	
25	S. Gopala Pillai ...	22-11-1094	...	1	...	
26	C. Govinda Pillai ...	21-2-1083	...	2	20	
27	R. Raghavan Pillai ..	4-4-1094	...	...	...	
28	K. Paramoo Pillai ...	13-2-1094	1	3	3	
29	R. Narayana Pillai ...	9-7-1076	...	7	12	
30	M. I. Pappy ...	8-11-1094	2	7	14	
31	M. F. Mathai ...	3-1-1095	2	9	7	
32	Mamman ...	5-8-1093	...	9	21	
33	T. N. Narayana Pillai.	16-12-1094	1	5	11	
34	Chempakakuttalingom Pillai ...	Do.	...	...	...	
35	C.S.Padmanabhan Nayar	19-12-1094	1	2	17	
36	N. Patchu Pillai ...	15-8-1090	...	...	...	
37	M. C. Cheriyan ...	25-6-1082	...	2	...	
38	K. Paramesvaran Pillai	20-11-1089	3	8	18	

Appendix I. (B)

(b) List of persons who were acting as Proverthicars from 1-1-1108 to 1-10-1110 in the Quilon Division with the dates of their first entertainment and total acting service.

Taluk.	Name.	Date of first entertainment.	Acting service.			Remarks.
			Years.	Months.	Days.	
Quilon.	P. N. Gopala Pillai	1-6-1098	..	2	14	
	K. Gopala Pillai	13-3-1100	..	..	29	
	K. G. Kesavan Nayar	30-11-1101	1	1	21	
	M. S. Kesavan	23-8-1098	..	3	25	
	N. Sankaran Nayar	1-4-1100	1	4	9	
	T. K. Kesava Pillai	8-7-1094	1	4	..	
	N. G. Kesava Panickar	27-3-1094	2	7	9	
Kottarakara.	G. Krishna Pillai	20-7-1096	5	11	25	
	S. Ramakrishna Pillai	8-7-1098	2	6	5	
	G. Narayana Pillai	1-6-1093	3	9	13	
	N. Veloo Panickar	14-5-1101	..	..	10	
	K. C. Abraham	4-11-1097	..	3	25	
	G. Krishna Pillai	20-4-1099	..	..	17	
	R. Gopala Pillai	16-10-1101	..	1	15	
Pattanapuram.	O. G. Madhavan	20-6-1095	..	6	23	
	K. V. Kutten Pillai	21-3-1095	..	5	29	
	N. Govinda Pillai	15-6-1097	..	1	7	
Shencotta.	E. Kuttalingom Pillai	8-11-1096	1	..	21	
	B. Venkatachalam Pillai	26-3-1097	..	5	22	
Kunnathur.	M. C. Cheriyan	25-6-1082	..	2	..	
	Mammen	5-8-1093	..	9	21	
	G. Kesava Pillai	24-10-1098	..	9	6	
	G. Kochukunju Pillai	30-5-1100	..	4	18	
	R. Narayana Kurup	5-4-1100	..	2	..	
	K. Sankara Pillai	Transferred to Quilon taluk. Particulars of acting service being called for.				
	Kesavan Unnithan	5-3-1098	..	3	5	
Karunagapalli.	P. Gopala Pillai	18-8-1090	2	3	..	
	G. Krishna Pillai	19-7-1095	..	10	11	
	V. C. Kittoo Pillai	21-11-1092	3	11	22	
	T. N. Balakrishna Pillai	13-1-1089	..	11	5	
	P. Kunjunni Pillai	6-10-1098	..	5	17	
	N. Govinda Pillai	1-6-1096	..	2	15	
Karthikapalli.	Subramania Pillai	31-12-1097	..	1	..	
	V. Kesava Pillai	1-3-1094	1	1	12	
	J. Ramasvamy Aiyar	20-2-1096	2	1	22	
	G. Vasudevan Pillai	13-7-1096	..	1	..	
	P. K. Samuel	do.	..	..	24	
	Eapen Philipposc	1-3-1097	..	..	5	
	T. K. Raman Pillai	15-7-1098	..	2	11	
	P. R. Paramesvaran Pillai	22-2-1099	..	..	15	

Appendix I (B).—(*contd*).

Taluk.	Name.	Date of first entertainment.	Acting service. Years.	Mts.	Days.	Remarks.
Maveli-kara	K. E. Madhavan Pillai	15-12-1092	..	6	13	
	K. I. Achuthan Pillai	29-12-1094	2	7	10	
	K. P. Narayana Pillai	5 5-1095	3	2	26	
	K. Krishna Kurup	14 3-1096	..	1	..	
	P. N. Nanoo	24-3-1096	..	8	12	
	V. Kesava Pillai	1-9-1096	1	9	25	
	M. Easo	1-3-1098	..	11	18	
	K. K. Gopala Pillai	7-10-1098	..	8	23	
	G. Mathai	20-1-1099	..	1	10	
	P. Kunjan Pillai	..	..	4	28	Transferred to Minachil in 1108.
Pattanam-titta	M. G. Raman Nayar	3-2-1095	1	2	18	
	P. N. Krishnan Nayar	15-9-1099	..	..	26	
	E. J. John	8-10-1099	..	..	14	
	A. V. Abraham	1-4-1101	..	..	13	
	P Balakrishna Pillai	18-1-1100	..	7	14	
	M K. Narayana Pillai	28-2-1098	..	2	6	
	K P Nilakanta Pillai	10-8-1097	..	1	28	
	M. G. Narayana Pillai	10-7-1097	..	5	3	
Tiruvalla	K G. Scaria	14-10-1093	3	1	27	
	T. N. Narayana Pillai	23 10-1093	2	3	4	
	P Paramesvaran Pillai	28-6-1095	3	1	1	
	Eapen Mathai	1-2-1092	6	3	..	
	C. N. Raman Pillai	22-11-1098	..	7	27	
	K. Paramesvaran Pillai	20-11-1089	3	8	18	
	P. Gopala Pillai	1-3-1093	2	1	5	
	Abraham Thomas	19-2-1100	..	4	..	
	M. I. Pappy	8-11-1094	2	7	14	
	P. Nanoo Pillai	15-11-1097	..	4	12	
	P. K. Krishnan	1-9-1096	..	6	..	
	M. P. Gopala Pillai	17-6-1097	..	5	21	
	S. A. Sankara Pillai	13-7-1096	..	..	23	
	T. K. Madhavan Nayar	13-7-1096	..	1	13	
	Oommen Kutty	19-8-1100	..	..	16	
	M. K. Achuthan Pillai	24-9-1095	4	10	8	
	N. G. Gopala Pillai	1-6-1095	..	5	20	
Ambala-puzha	A. R. Krishna Pillai	11-4-1092	3	4	29	
	C. A. Paramesvaran Pillai	..	..	5	21	Service book sent to Financial Secretary.
	K. V. Kutten Pillai	21-3-1095	..	3	14	Ag. service in the Ambalapuzha taluk
	K. K. Padmanabha Pillai	5-7-1096	..	4	27	
	R. Paramesvaran Pillai	13-7-1096	..	4	..	

Appendix II.

(*Vide* Answer to Question No. 57).

Statement, by caste, of appointments (acting) made in the Co-operative Department during the two years ending 1st Medam last.

Brahmin	...	3
Nayar	...	5
Other Caste Hindu	...	7
Kammala	...	1
Ezhava	...	2
Muslim	...	1
Jacobite	...	2
Marthomite	...	1
Latin Catholic	...	2
South Indian United Church	.	4

Statement, by caste, of officers in the Co-operative Department drawing a pay of Rs. 25 and over.

Brahmin	...	6
Nayar	...	21
Other Caste Hindu	...	6
Ezhava	...	1
Muslim	...	2
Marthomite	...	2
Syrian Catholic	...	2
South Indian United Church	.	3

Appendix III.

(*Vide* Answer to Question No. 58).

Caste-war list of appointments made by Mr. A. Kumara Pillai as Jenmikaram Special Officer.

Community.	Clerks, Typists and Copyists.	Peons.	Total.	Remarks.
1. Latin Catholics .	2	1	3	Persons who are deputed to Jenmikaram work from the permanent staff are also included in this list.
2. Syrian Catholics .	1	..	1	
3. Other communities .	78	68	146	
Total .	81	69	150	

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, we have half an hour more for questions. Only a limited number of questions has been answered.

President: Perhaps the honourable member would have noticed that there has been some improvement in the number of questions that are tabled for each day after the complaint was made the other day. Perhaps the reason why a shorter time is taken in this House for answering questions that appear on the agenda is due to the fact that there is a smaller number of members in this House and therefore supplementary questions are not as many and as large as in the other House. That, of course, should be the reason why more questions should be put on the agenda. Well, I have already asked the Government members to try and expedite answers and I have been told by the Government member that everything is being done to expedite answers in regard to questions for which they have received information from the heads of departments concerned and I hope that the same activity will prevail on the Treasury Bench and that they will help to answer almost all the questions which have been already sent up.

The House will remember that it has to elect a member to the Public Accounts Committee and another member to the Standing Finance Committee to continue during the official year 1111. I have therefore to fix the day and the hour for such elections and the method of such election. I think it will suit the convenience of honourable members if I should decide that these elections should take place immediately after the work of the day is over on Monday, the 12th instant. The elections will be presided over by one of the two panel of chairmen whoever may happens to be present. The method of election will be the same as in last year, namely, by ballot.

We will now proceed to the voting of demands for grants. The discussion on Demand II will be continued. Mr. Nilakanta Pillai was addressing the House when it adjourned last evening and if he has still any further observations to make he will begin.

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

DEMAND II—PUBLIC WORKS DEPARTMENT—(*contd*).

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I was just complaining the other day that no definite policy is pursued by the Public Works Department in regard to the development of the water-ways which are kept in a very neglected condition. Long ago, when expert opinion was not available to advise the Government, they thought of opening a water-way which would go from Cochin direct

to Cape Comorin, I mean the Puthanar canal. That canal has been completed partly and the remaining portion is left uncompleted till this day. Even the partly compeleted Puthanar canal is not properly attended to by the Public Works Department, so much so that bricks and silt have accumulated in the canal and has made it not navigable. Sir, it is a well-known fact that, if transportation by water, especially when Travancore is given such natural advantages which may not be available to any other State, is to be neglected, it is nothing but pitiable. Every one knows that if a cart-load of copra or coir is to be taken from Cochin to Trivandrum the cost may be Rs. 25. But 12 cart-loads can be taken in a boat and the cost will be only Rs. 13. From this, it is evident that transportation of goods through water-ways in Travancore is very cheap and, whatever may be the other methods of transport that may be introduced from time to time, it will not reduce the cost appreciably. My humble submission, therefore, is that Puthanar has to be completed at the earliest possible opportunity and if it is done at this time it will also be a measure of relief at this period of distress.

In this connection I wish to draw the attention of Government to the fact that our ports are completely neglected and kept out of date. Sir, by means of interpellations, I brought to the notice of the House how much trade is carried on at the Valiathura Port now both from the point of view of the steamers that touch the port and from the point of view of the business done in tonnage; but I regret to say that practically nothing is spent towards the improvement of this port. In view of the Davidson Committee Report and the correspondence that has been going on between Our Government and the other Governments concerned in the Cochin Harbour Scheme, we do not think that we can rely on the future of the Cochin Harbour so that we may share its profit. Therefore it is all the more the duty of Our Government to improve all the ports on this side of Quilon.

Sir, in this connection I want to make an observation about some of the suggestions made by some honourable members of this House about the proposed extension of the railway from Kottarakara to Alwaye or from Trivandrum to Nagercoil. I am entirely against those extensions being undertaken. Sir, from the working of the existing railways in Travancore we know it as a bare truth that our railways are unable to compete successfully with the bus traffic. The honourable members who expressed the idea of extending the railways are not aware that the conditions in Travncore are different from the conditions obtaining in British India or in western countries. In British India, I believe, people live in villages or small towns. Therefore trunk lines can be opened and the expenses

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

can be met chiefly from passenger traffic alone. But here the houses or homesteads are scattered and therefore there is absolutely no use in attempting to open railways from one part of the country to the other. The Puthanar water-way proposed from Cochin to Cape Comorin, if developed, will touch every important river. On account of the peculiar natural conditions of Travancore all the rivers which are navigable will touch this canal and therefore there will be every facility for transport through water. My humble opinion, therefore, is that it would be a foolish act on the part of Government if they are to spend any more money on railways in Travancore.

Sir, another point I wish to refer to is that the existence of the Chief Engineer is not visible from the Public Works budget of this year. There is a Chief Engineer for the whole of Travancore. It appears to me that the Public Works budget proper for this year is prepared by the Executive Engineer at Trivandrum and the Chief Engineer had no concern whatever with the allotments made under P. W. D. Sir, I can understand that, roughly calculating, an amount of Rs. 25 lakhs is provided for various improvements in the Trivandrum town. That, of course, is a useful thing from the point of view that it will provide work for some people but, in the absence of ample provision for works in other parts of the State I am of the view that, in spite of the advantage, it will be a reactionary policy. Sir, works of improvement could be undertaken only when there are sufficient funds at the disposal of the Government and when it will not affect unemployment adversely. I believe, it was Mr. James Stewart, the Special Officer appointed in Britain recently, who observed that, unless such national works are undertaken at a time when the Government can think of large funds and if they will not in any way affect unemployment adversely, such enormus expenditure is unjustifiable. I draw from this that when such a big amount is allotted for various improvements in the capital city, even the benefit which the poor labourers may receive here will be adversely affected, because it is our experience that there will be a regular flow of labour from all parts of Travancore and the contractors will be made to gain at the expense of these poor labourers because cheap labour will be made available to the contractor. Therefore, it will adversely affect the prosperity of even the labouring classes.

Then I want to make one more observation. Sir, whatever may be the recent policy pursued by the Government towards the industrialisation of the country, the fact that Travancore is mainly

an agricultural country cannot be forgotten. Perhaps, I would offer my criticisms on this subject when the grant for Industries is moved. But, at present, all that I want to say is that it was as a result of the expressed opinion of this House and other public bodies that a separate buget head was created for minor irrigation and allotments made separately. And I fail to realise why the amount allotted under that head could not be spent by the department. We have been agitating for the creation of a separate branch for minor irrigation and a Minor Irrigation Department has been created and put under a separate officer. If the particular officer in charge of the department was unable to expend the amount allotted and allowed it to lapse, I mildly put it as nothing but irresponsible way of transacting State business. Therefore my humble submission is that, in view of the small amount granted this year, the whole of it should be directed to be spent by the department as early as possible. And, in this connection, I want also to make a suggestion. We have already run into a deficit budget. We do not therefore mind if the deficit goes up to 7 lakhs or 10 lakhs. A sum of 10 lakhs of rupees may be provided for carrying out useful nation-building activities in the rural parts of the State. That will also relieve the economic distress to some extent. With these remarks I oppose the motion.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : Sir, I rise to support the motion. My object is to draw the attention of Government to the extreme necessity for forming a separate Irrigation Division for the Kodayar Project, called the Kodayar Irrigation Project Division, and for taking immediate steps to extend the railway from Trivandrum to Nagercoil and for re-opening the Srimulapuram Port. Sir, before dealing with these questions it is my painful duty to point out to the Government that the main feature of the Public Works budget is the unequal allotment of expenditure. Sir, for the last 10 or 15 years, so far as the Southern Division is concerned we have been given a step-motherly treatment. The following figures taken from the budget will amply illustrate this. The total allotment for the whole State for all kinds of maintenance is Rs. 13·15 lakhs. Out of this, the amount allotted for the Nagercoil Division is Rs. 2·17 lakhs. Out of this an amount of Rs. 57,766 is for productive irrigation, which will be paid back under the Kodayar Project water-cess account, and has no bearing on the general revenues of the State. So deducting this the amount actually allotted for all maintenance works in the Southern Division is only Rs. 1·29 lakhs. Against this sum of Rs. 1·29 lakhs, the Southern Division pays more than Rs. 2 lakhs alone by way of tolls and other dues.

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

Next, under works in progress for roads, the amount allotted for the Nagercoil Division is Rs. 18,640; the amount allotted for the Alwaye Division is Rs. 27,920; the amount allotted to the Kottayam Division is Rs. 67,600; the amount allotted to the Quilon Division Rs 52,100; and the amount allotted to the Trivandrum Division is Rs 36,750 less the amount for town-planning.

Under new works for roads, the amount allotted to the Nagercoil Division is Rs. 4,600; the amount allotted to the Alwaye Division is Rs. 10,750; the amount allotted to the Kottayam Division is Rs. 16,500; the amount allotted to the Quilon Division is Rs. 25,000; and the amount allotted to the Trivandrum Division is Rs. 24,400 excluding town-planning.

Under bridges and culverts, the allotment for the Nagercoil Division is Rs. 4,000; for the Alwaye Division Rs. 4,855; for the Kottayam Division Rs. 10,650 and for the Trivandrum Division Rs. 23,370.

For works in progress under Irrigation, for the Nagercoil Division a sum of Rs. 6,300 has been allotted under interest-bearing capital reproductive works while for other parts of Travancore the sum allotted is Rs. 1·39 lakhs out of the general revenues.

Under new works, the amount allotted to the Nagercoil Division is Rs. 1,390; the amount allotted to the Alwaye Division is Rs. 2,115; the amount allotted to the Kottayam Division is Rs. 41,000; the amount allotted to the Quilon Division is Rs. 21,660; and the amount allotted to the Trivandrum Division is Rs. 3,860.

Under new works -Irrigation, a sum of Rs. 26,130 has been allotted for the Nagercoil Division under interest-bearing capital reproductive works, while the amount allotted for other parts is Rs. 1·37 lakhs.

As regards road development fund, out of a total of Rs. 3·22 lakhs the Nagercoil Division has been allotted a sum of Rs. 30,000 only although we pay about half the amount by way of petrol duty.

Sir, again, it is worth mentioning in this connection that the M. S. Road which is maintained at a cost of Rs. 75,000 yields a revenue of about two lakhs of rupees. I beg to point out in this connection that the M. S. Road is the best reproductive work in Travancore. Of course, I refer to the M. S. Road in the Nagercoil Division.

Sir, the main occupation of the people in South Travancore is agriculture and the Public Works Department is mainly responsible

for agriculture through the Kodayar project. The recent drought has conclusively shown that the long cry of the people that something more should be done in order to work out the project successfully has proved to be too true. Even during the normal season when there is sufficient water in the reservoir, there has been failure of crops and immense suffering. This is due to the mistake in having disposed of a large number of tanks in spite of the serious protests from the people and in converting the whole area from the supplemental system to the perennial system. Now, it has been found that the present capacity of the Kodayar reservoir is insufficient and that the reservoir in its present capacity cannot be depended upon in future. Therefore, in order that the project may successfully be worked out, it is clear that some additional scheme is necessary to enable the reservoir to get a larger supply of water and it is also necessary that the existing tanks and channels should be properly maintained. Sir, the channels and tanks as they are now existing are very unsatisfactory. All of them are completely silted up and unable to hold even one-fourth the quantity of water which they were capable of holding 10 or 15 years ago.

In this connection I may refer to the remarks made by the Land Revenue Commissioner at the beginning of this year. When we were going through the main road we came across a channel and he remarked that the channel was on the same level with the road itself. I believe he may remember that now. That is the state of affairs in South Travancore. That is the unsatisfactory condition in which the tanks and channels are being maintained there. Therefore there is no wonder why crops fail so enormously. Considering, therefore, the magnitude and importance of the irrigation in South Travancore, I have to point out that an Executive Engineer with his multifarious duties cannot properly attend to the irrigation works in the Kodayar project. Consequently, it has come to this, *viz.*, that when the ryots are faced with failure of harvest, these maistries and watchers are faced with bumper crops and harvest of money. In view of these circumstances it is absolutely necessary that a separate Irrigation Division for the Kodayar project should be formed and it should be placed under the charge of an Executive Engineer, Sir, this would not cost very much because the civil work of the division may be entrusted to the Trivandrum Executive Engineer and the expenditure involved in the separation could be met from the project itself. Therefore, no additional cost is necessary and it will be a great boon to the people. The Irrigation Executive Engineer can not only attend to the administrative and maintenance work but he will also have ample time to study many of the problems connected with the project.

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

I may also express in this connection my gratitude to the Chief Engineer for the mercy which he has shown to the ryots of South Travancore in inaugurating the Chittar scheme. But I find from the budget that only a small sum of Rs. 5,000 has been allotted. I appeal to the Government for contributing more funds and for expediting the work as early as possible.

The next point I wish to deal with is about the extension of the railway from Trivandrum to Nagercoil. My friend Mr. Nilakanta Pillai is dead against the extension of the railway. One of the grounds alleged by him is that the houses and villages in Travancore are scattered. But so far as the Nagercoil Division is concerned, I may inform the honourable member that the situation of the houses and streets are similar to those in the Tinnevelly District and that they are entirely different from the houses and villages in North Travancore. Therefore that is not a ground for saying that the railway should not be extended to Nagercoil. Sir, in North Travancore they have got ample facilities for transportation of goods through backwaters and channels. But here, in South Travancore, which produces palmyra products, fish, monazite and other things, we have to pay very heavy cost for transporting them and that is one of the chief reasons why commerce is not developing in South Travancore. So far as I know, in North Travancore for a load the cost is three pies per ton per mile; on the other hand in South Travancore to carry a load of the same quantity we have to pay eight annas per mile.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member whether there is backwater communication in Kunnatnad and Muvattupuzha taluks?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I am not aware. I have not gone to those taluks.

I may assure the House as well as the Government that, if the proposed railway line is opened, it will be a source of great profit to Government and it will compensate for all the losses sustained by them in the opening of the Quilon-Shencotta Railway. I may also inform the House in this connection that the line was sanctioned and estimate prepared at a cost of Rs. 60,000 and the promise by the Government was that it will be taken up as soon as the Chakkay-Thampanoor extension was completed. Although that extension was completed, I am sorry to say that the question of extension of the railway to Nagercoil has not yet been taken up. If the railway is extended and worked out, there are great opportunities for the re-opening of the Srimulapuram Harbour. That harbour was declared open by the late Sir V. P, Madhava Rao

when he was the Dewan of Travancore. But after 10 years it was given up by Government. Now I have to point out to the House that a ten years' period is not a sufficient period to test the utility or otherwise of the harbour. That place has got its natural advantages and it will be very useful for a harbour and, if it is re-opened, not only the commerce of the country will improve but it will also be a source of great profit to the State.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I support the demand made for the Public Works Department but with some reservations. On looking through the budget I find that nearly Rs. 18 lakhs are allotted for works in Trivandrum itself. To the demands of the northern parts of Travancore, which are very backward in means of communication, sufficient funds have not been provided. I think it is not just to the rural population to deny them the ordinary means of communication and the ordinary conveniences of life till the urban population enjoys public parks, electric fans and lights, swimming baths, pitched and even cemented roads. Especially with regard to my taluk, that is Shertallai, I think the Public Works Department has been turning to it like the visitation of a comet, few and far between. In density of population Shertallai ranks as the fourth while in the means of communication it is the 27th in the State. There is but one main road which runs through practically not very populated or rather desolate area. We have been applying to the Government several times for roads parallel to the main road along the coasts both in the east and the west and we find that the road along the east coast has already been sanctioned. I would request the Government to pay some more attention to the west coast of the taluk which is more thickly populated. If only one and a half lakhs of rupees are to be diverted from the 18 lakhs for a beach road from Alleppey to Arathinkal we would be immensely benefited. The law of diminishing returns has already begun to operate as regards cocoanut cultivation in these parts and we have no means of carrying agricultural manure to these places. Thanks that the malaria has not attacked us, else, the medical men would have found it difficult to reach us. But we have another 'aria', the filaria.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member whether all the ryots of the Shertallai taluk are getting manure from the Agricultural Manure Depot?

Mr. E. P. Varghese: Although we want to get it there is no means of getting because the cost of carriage will be very high. That is why I appeal to Government to pay more attention to the means of communication in Shertalai taluk which has been much reputed as a taluk very backward in means of communication. It has been even considered as a penal settlement.

[Mr. E. P Varghese.]

Let me not be misunderstood when I say that I oppose the comforts of life to the metropolitan residents. What I mean is that these can very well wait for days of prosperity. In these days of economic depression Government have to provide for such works as roads and other means of communication in rural parts, which would afford great relief to rural population by affording them work and consequently means of livelihood. With these observations and reservations I support the demand made for the Public Works Department.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I wish to offer a few remarks about the Public Works Department. I am glad that the Government have decided to take up the question of the supply of protected water to the municipal towns of Alleppey, Shencotta and Nagercoil. Till now, such towns were receiving only a step-motherly treatment at the hands of Government. Even in the matter of the proposed water supply, it is seen from the Financial Secretary's speech that the Government intend to treat them only in the same manner. For, we find that, unlike in Trivandrum, the water-supply schemes in these towns are going to be restricted to the supply of water through public street taps alone with no house connections. Whatever that be, I am sure the inhabitants of these towns will nevertheless regard this as a real boon and bless the Government for this noble and benevolent act. With regard to the supply of protected water to the towns of Alleppey, Shencotta and Nagercoil, the Government must see that the schemes are completed and water is supplied to the people as early as possible. A scheme should also be drawn up for the supply of good drinking water to the rural areas of Kuttanad in the Ambalapuzha taluk where, for the major part of the year, the people, at present, get only salt water. So, also, the people inhabiting the coastal regions are put to much inconvenience and hardship on account of the want of good drinking water. Nobody seems to feel any sympathy for these suffering people.

Government have been lavishly spending lakhs and lakhs of rupees for beautifying the city of Trivandrum. Sir, the budget for the ensuing year also shows that, while it is a budget for the whole country so far as the receipt side of it is concerned, it is mainly a budget for the city of Trivandrum in regard to the expenditure side.

Mr. K. Madhavan Pillai (*Trivandrum* cum *Nedumangad*): Is the member's municipality against it?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: The Trivandrum Municipality may not be against it. Further, it must be remembered that I am not representing the municipal interests alone

although I have been returned to this House by the Municipal Councils. When once I am elected to the Council, I have to look to the interests of the State as a whole and not merely of my constituency.

Under the heads, Water Works, Drainage and Town Planning, more than Rs. 17 lakhs are proposed to be expended next year in this town alone, while such schemes themselves are likely to cost Government ultimately about a crore of rupees. Sir, I do not grudge Government spending fabulous sums in this city on such capital works ; but my serious complaint is that they do not pay sufficient and adequate attention to the absolute and urgent needs of other localities. I am sure, it will be admitted, without the least contradiction, that there are higher and greater needs in the country than the ornamental works on the Kaudiyar-Vellayambalam road its parapet walls, pylons, squares, circles or triangles or the improvement of the Tampanur valley. The town-planning scheme, I fear, is going to be a regular crusade against the poor whose lands will be forcibly acquired and re-auctioned, leaving them homeless and unprotected. Sir, this certainly is not the proper time to start such schemes of re-laying or building cities. Such schemes should be launched into execution in really prosperous times.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Will not these schemes also require labour ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Yes, they do require, but most of the money is sure to go out of the State for the purchase of foreign materials.

In these days of economic depression when people find it rather difficult to make both ends meet, Government cannot expect them to conform to any town planning scheme that may be proposed by them. Under such conditions, it will, indeed, be cruel to deprive the poor people of their small holdings and drive them out of the town, so that others who are rich and well-off may have public parks, play-grounds, swimming baths and other amenities of life for their enjoyment. Sir, there must be a limit to this kind of policy.

No doubt, in the next year's budget there is an allotment of Rs. 36 lakhs for public works. But, if we deduct from this amount the cost of establishment charges and such other items, we will find that there is very little left under communications. In olden days, we have heard of big public works having been undertaken by Government as famine relief measures. But if we examine the detailed departmental budget of the Public Works Department for next year, we will be shocked to know that very many of these public works now proposed to be taken up by Government do

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

not afford much relief to the working classes ; but on the contrary, they only help to drain the country of much of its wealth, which is to be utilised mostly for purchasing foreign materials. In almost all cases, the percentage of money to be actually spent in the country will be comparatively low and insignificant.

In this connection I have to point out for the serious consideration of Government another important point. Till 1108, the Electrical Department was working as a unit of the Public Works Department. But in that year, it was separated from the Public Works Department and placed under the direct control of Government with the Electrical Engineer in charge of it. Now, Water Works and Drainage, which form part of the legitimate works of the Public Works Department, are also proposed to be taken away from the control of the Chief Engineer to be formed into a separate department known as "the Water Works and Drainage Engineering Department." The head of this department is to be designated Water Works and Drainage Engineer to Government and the Chief Engineer, Public Works Department, will hereafter be known as the Chief Engineer, Roads, Buildings and Irrigation. In view of all these changes and bifurcations, I ask Government to consider whether it will not be possible for them to reduce the expenditure on establishment in the Public Works Department, by abolishing some posts and also, by reducing the expenditure on salaries of high-paid officers including the pay of the Chief Engineer. The present Chief Engineer being a covenanted officer, it may not be possible to reduce his salary. At any rate, after he leaves our service, the pay of the Chief Engineer could be brought down.

With these words, I support the motion.

Mr. H. O. L. Marikkar (*Minachil* cum *Devicolam*): Sir, we are financially committed in the Cochin port, and, therefore, it is to our interest to see that commercial traffic that side is increased and developed. All the produce in the High Ranges, practically, is now being shipped through the Tuticorin port. Naturally, this deprives the Cochin port of its legitimate income. A railway line, preferably broad-gauge, from Alwaye to Neriamangalam is sure to attract the estate owners in the High Ranges to take their produce to Cochin for shipping. It is the Government that stand to gain by that. At present it is British India that gets all the profits on account of the transport and shipping of the High Range products

I have to submit a word about the cardamom lands in the north. It is true, Sir, that they are owned by people who do not reside in Travancore. Sir, cardamom estates are full of jungle,

which, in the interests of cardamom, cannot be cleared. Therefore, nobody can be expected to reside in the cardamom estates. That is the reason why the owners of these estates live in the plains in British India nearest to these estates. Sir, it is very necessary that more roads are opened in this cardamom area in order that the transport of cardamoms may be facilitated. As it is, the whole of it is taken to Bodinayakanur in British India ; and it is there that it is sold in big lots to merchants from Bombay and other places. And, since these transactions take place in British India, the profits made even by the owners of our cardamom estates are assessed to income tax only in British India. On the other hand, if we give them facility, by opening out new roads and means of communication, to do their trade in Travancore itself, the Government of Travancore can assess them to income-tax on their large profits. I am sure the income-tax revenue of our Government will gain lakhs of rupees if we make it possible for the cardamom business to be transacted within the Travancore borders. Recently, Sir, the tax on these cardamom lands has been increased by one rupee per acre so that the Government are now getting about Rs. 40,000 more every year from this cardamom area. At least this amount, the Government must set apart for the opening of new roads in this area, especially because it is sure to bring them more income-tax.

Sir, we expect to have electricity in the High Ranges very shortly. I would suggest to Government the opening of a rope-way by them for the transport of goods from Pallivasal to Neriamangalam. From Neriamangalam, if the railway that I suggested is opened, goods can be taken by train to the Cochin port.

The Devicolam-Kumili road has to be completed and several branch roads have to be opened to the various estates in the region. If that is done, as I said, cardamom trade will flourish within Travancore territory, and the whole of the hill produce, which now goes to Tuticorin, will be diverted to Cochin harbour in which our Government are interested. I know, Sir, that lakhs of rupees are to be spent on the Pallivasal road. But that road will not be of any use to the cardamom planters. Also, there are good roads in the concession area. They have been opened by the lessees who also keep them in proper condition. Nobody is asking for roads in the concession area. What I am now asking is that more roads should be opened in the cardamom area. The most important road is the Devicolam-Kumili road. The Government must make it a point to complete not less than 15 or 20 miles of this road every year, especially from Periakanal to Kumili.

[Mr. H. O. L. Marikkar.]

So far as Anjanad is concerned, there is absolute need for a small irrigation tank there; and the people of the place have been petitioning Government for that for the last so many years. Sir, Anjanad is not in need of any big scheme like the Kodayar project. Even the estimate that was once prepared was only for twenty or twenty-five thousand rupees. I am sure, if it is fully investigated, the estimate will even go down to ten or fifteen thousand rupees. This year, the budget shows a provision of rupees four hundred for investigation of the scheme. Sir, every year, we hear of investigation; but nothing further is done.

In regard to the Tampanur valley in this town, what I would suggest to the Government is that they should acquire some extensive area within the town limits (in Nanthencode or Pattam for instance, where big hills are available), and build small sanitary houses like the railway quarters and give them over to the poor people whose houses the Government propose to acquire for the new Tampanur valley road. These poor people may be asked to pay a small rent to Government for the new houses; and the cost incurred by Government on account of the acquisition of land and the building of these small houses may be recovered from these people in small instalments so that they could become absolute owners in about twenty or thirty years. A scheme like that will avoid the criticism that is now levelled against the proposed Tampanur valley scheme. And, it will also be a great boon to the poor people who are to be rendered homeless by the proposed town-planning scheme. A co-operative scheme of house-building, or something like that, may be launched by the Government for this purpose.

With these words, I support the motion.

Mr. M. P. Madhavan Pillai *(Tiruvalla)*: സർ, പൊതുമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കും പ്രത്യേകിച്ചു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കും ചിലവുചെയ്യുന്നതിനു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന തുക വളരെ തുച്ഛമായിരിക്കുന്നു. കുഗ്രാമങ്ങളിലുംമററും അധിവസിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലാത്ത സാധുക്കൾക്ക് അവരുടെ പട്ടിണിക്ക് എന്തെങ്കിലും സ്വല്പം ശമനത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിലേക്കു പര്യാപ്തമാംവിധത്തിൽ പൊതുമരാമത്തിലേക്കുള്ള തുകകൾ വിഭജിച്ചു ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും ചിലവുചെയ്യേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു മാററിവച്ചിട്ടുള്ള തുകയുടെ സിംഹഭാഗം തലസ്ഥാനനഗരിയിൽതന്നെ ചിലവുചെയ്യണമെന്നു തീർച്ചചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല.

സർ, എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഏതാനും പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. തിരുവല്ലായിൽനിന്നും മാവേലിക്കരവരെ പോകണമെങ്കിൽ മൂന്നു ആറുകളും ഒരു തോടും കടന്നതിന്റെ ശേഷമേ സാധിക്കയുള്ളു. വർഷകാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ എത്രത്തോളമാണ് ഈവഴിയിൽക്കൂടി യാത്രചെയ്യുന്നതിനു കഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു് ഒരു കയ്യുംകണക്കുമില്ല. കുറെക്കാലങ്ങൾക്കുമുമ്പു കടത്തുകടവിൽ കടത്തുകാശു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ ചില ചില്ലറ സാമാനങ്ങളുംകൊണ്ടു് ഈ വഴിക്കു യാത്രചെയ്യുന്നവർക്കു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നസ്ഥലത്തു ചെന്നെത്തുമ്പോഴേക്കു സാമാനത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നോ, നാലിലൊന്നോ മാത്രമേ ശേഷിക്കയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഈ കഷ്ടതകൾ ആ കാലത്തെ അസംബ്ലി മെംബർ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുത്തുകയും തൽഫലമായി കടത്തുകാശു വള്ളക്കടവുകളിൽ നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും ആണു ചെയ്തതു്. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളേയും മററും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് പുളിക്കീൽ കടവിലും, പന്നായിക്കടവിലും, വലിയപെരുംപുഴക്കടവിലും ഓരോ പാലം കെട്ടിക്കേണ്ടതാണെന്നു വളരെക്കാലമായി അസംബ്ലിയിലും പണ്ടിട്ട ഈ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിലും നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏതാനും തുകകൾ ചിലവുചെയ്തു് എസ്റ്റിമേററു തയാറാക്കുകയും മററും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കുറെക്കാലമായി ഇതിനെപ്പററിയാതൊരുകേൾപ്പോരും കേൾവിയും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കയാണു്. ഇതുപോലെതന്നെ മല്ലപ്പള്ളിൽ പൂവനക്കടവിൽ ഒരു പാലം പണികഴിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പററി അസംബ്ളിയിലും നിയമസഭകളിലും മററും ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് എസ്റ്റിമേററു തയാറാക്കുകയും ൧൦൪-ൽ ൫൦൦൦ രൂപായും ൧൦൫ൽ ൩൦൦൦ രൂപായും ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിക്കയും ഏതാനും തുകകൾ ചിലവു ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ൧൦൩ തുടങ്ങി ബഡ്ജററിൽ ഇക്കാര്യം വിട്ടുപോയതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥലത്തു ഒരു പാലം കെട്ടിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ൧൦൮ൽ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ മിസ്റ്റർ ററി. ആസ്റ്റിൻ ആസ്ഥലംസന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ആ സ്ഥലവാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഈ പാലം കെട്ടിക്കുന്നതിലേക്കു് ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ രണ്ടു കരയിലും ഗവണ്മെൻറു പൊന്നുംവിലക്കു വാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഈ കൊല്ലത്തിലും ഈ കാര്യം ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിക്കാതിരിക്കയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

സർ, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതായ ചങ്ങനാശ്ശേരി ചന്തയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതായ മിക്കവാറും മലഞ്ചരക്കുകളും കറിസാമാനങ്ങളും ഈ കടവു കടത്തിയാണു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു്. കൂടാതെ മല്ലപ്പള്ളിചന്ത, വായിപ്പൂചന്ത തുടങ്ങി പലചന്തകളും, ഇംഗ്ലീഷ്ഹൈസ്കൂൾ തുടങ്ങി പല സ്കൂളുകളും പല ഗവമെൻറാഫീസുകളും ഇതിൻെറ രണ്ടു കരകളിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. റാന്നി, കോന്നിമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കോട്ടയത്തേക്കും, പീരുമേട്ടിലേക്കും മററും പോകുന്നതിലേക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന മെയിൻറോഡും ഇതാണു്. സർ, പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരു കാര്യം ഗവമെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽപെടേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന സാധുജനങ്ങൾക്കു വിഷമംകൂടാതെ പുറത്തിറങ്ങി നടക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആ സ്ഥലവാസികൾതന്നെ ഗവമെൻറിൽനിന്നും ലയിൻ ഇട്ടുവച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു് അവരവരുടെ സ്വന്തം ഭൂമിയിൽക്കൂടി യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങാതെ സ്വന്തപ്രയത്നത്താലും, മുതൽകൊടുത്തു വെട്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടും ഏകദേശം ൧൪൦ മയിൽ ദൂരത്തോളം റോഡുകൾ ഉണ്ടു്. ഈ റോഡുകൾ ഗവമെൻറിൽനിന്നും യാതൊരു പ്രതിഫലവും പററാതെ ഗവമെൻറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ റോഡുകൾ ഗവമെൻറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടു വളരെക്കാലമായി എങ്കിലും കരംകൂടി ഇതുവരെ കുടികൾതന്നെ കൊടുത്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കണക്കനുസരിച്ചു് ഒരുമൈൽ റോഡിനു ചിലവു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതു കുറഞ്ഞപക്ഷം ആയിരം രൂപായാണു്. ഈ നിലക്കു് ഈ ൧൪൦ മൈൽ റോഡിനു് ഒന്നര ലക്ഷം രൂപായിൽ കൂടുതലായ ഒരു തുകയാണു ഗവമെൻറിനു ലാഭമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്രകാരം ഗവമെൻറിനു ലാഭമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ വൻപിച്ച തുകയുടെ സ്വല്പപലിശയെങ്കിലും ആ സ്ഥലത്തുള്ള പാലത്തിനും മററും ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടംതന്നെയാണു.

സർ, തിരുവല്ലാ ടൗണിൽ പെരിങ്ങരകടവിൽ ഒരു ചെറിയപാലത്തിനായി ൧൦൮-ലും ൧൦൯-ലും രണ്ടായിരം രൂപാവീതംകൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ തുകകളും ലാപ്സാക്കുകയും പിന്നീടു ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിക്കാതിരിക്കുകയും ആണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചന്തയിൽ ഒന്നാണു കോഴഞ്ചേരിചന്ത. ആ ചന്തയിലേക്കുള്ള പാലവും ആ ലയിനിൽ കോഴഞ്ചേരിക്കോട്ടുള്ള കുമ്പഴപാലവും തീർത്തു് ആ ലയിനു ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു.

സർ, മണിമല ആററിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പററി രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. വർഷം ആരംഭിച്ചാൽ പെട്ടെന്നു വെള്ളം കവിയുകയും തീരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവക കൃഷികളും നശിക്കുകയും വേനൽ ആരംഭിച്ചാൽ ഉടൻ വെള്ളം തീരെ ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വേനൽകാലങ്ങളിൽ വെള്ളം തീരെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ വള്ളങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു തീരെ സൌകര്യമില്ലാതാണിരിക്കുന്നതു്. പമ്പയിലും മററും വേനൽക്കാലത്തു ചാലുമാന്തിച്ചു വള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ മണിമല ആററിലും ഈ ജോലി നടത്തിച്ചു കച്ചവടസാമാനങ്ങളും മററും വള്ളങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതായ ഈവക ജോലികൾക്ക് ഈ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജററിൽ തുക കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലാ എങ്കിലും പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരു തുക അനുവദിച്ചു് ഈ ആണ്ടിൽതന്നെ പണികൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്.

സർ, മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ വർഷകാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളെപ്പററി ഗവൺമെൻറു വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കയും ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള സാധുജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക വിഷമത്തിനു അല്പസ്വല്പമെങ്കിലും ഉപശാന്തി ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഉടൻതന്നെ ഏതാനും മരാമത്തു ജോലികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പണം അനുവദിക്കണമെന്നഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I beg to oppose the demand. An important work proposed to be taken up by Government in the course of the next year is stated to be the improvement of the Tampanur valley in the Trivandrum town. In the words of the Financial Secretary—

> "The working out of this scheme will make available an exent of over 300 acres of land in the very heart of the town for healthy habitation. The lands will be acquired by Government in the first instance and sold for house sites. The cost of roads, public parks etc., will alone be finally debited to Government while the recoveries on account of sale of house sites will be credited to the Advance head. For this work a sum of Rs. 5 lakhs has been provided in the ensuing year's budget under Advances."

Sir, if the poor people are not able to put up houses according to the plan proposed by Government, their lands should not be taken over by Government. The right of acquisition, which is a right, and an extraordinary right taken by Government, is clearly laid down under Section 4 of the Land Acquisition Regulation.

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

Land is to be acquired only for *public purpose.* A land cannot be acquired under the Regulation purely on commercial basis. Here, Sir, the Government are going to take the land from the people and sell the same for a higher price and thus make a profit out of it. There was a proposal like this at Pudukotta and the Imperial Government disallowed it.

Mr. M. Govindan : May I know from the member whether beautifying the town is not a public purpose within the meaning of that section ?

Mr. P. Padmanabhan Tampi : It is not for beautification of the town. Lands are to be taken from the people as a penalty for not putting up houses according to the plan given by the Government. This is not a public purpose. Beautifying may be a public purpose but because the people are not prepared to take certain schemes enunciated by Government they are taking the lands back from the people; that is not a public purpose—that is my contention.

Anyhow, there was such a proposal at Pudukotta and that proposal was turned over by the Imperial Government. I submit, Sir, that the Town Planning Regulation has not yet been put into operation. Under the Regulation, as it stands, the Government will not be authorised to take such a course as it will lead to so many disruptions between the private land-holders and Government. Even if the question of law may be otherwise, in case Government are inclined to take these lands, suitable lands should be given to such land-holders or Government should put up buildings according to their plan and lease out the buildings and after realising the amount spent on it, the land along with the buildings should be given to the land-owners after a certain period. I tell you, Sir, that the present policy of acquiring the lands will work very great hardship on the poor people of the Tampanur valley.

Then again coming to the demand, I am sorry a long pending question before the Government in the matter of the Kodayar reservoir is not considered by them. The question of increasing the capacity of the Kodayar reservoir was engaging the attention of the Government for the last 20 years. This matter was brought before the House even at the last session, and the Chief Engineer's attention was particularly drawn to this.

Another matter that I have to bring to the notice of this House as well as the Chief Engineer is that sufficient amounts are not allotted for the restoration of tanks. In the recent drought, the Chief Engineer and the Land Revenue Commissioner may have seen how these tank areas were dried up and as a result enormous crops faild. I tell you, Sir, that that also requires consideration of

Government. Government may find funds for unnecessary expenditure and if such expenditure is stopped they can find funds for useful purposes like this. In this connection, I would refer Government that a sum of Rs. 4·25 lakhs has been budgeted for the conduct of *Murajapam*. This amout is a waste and the ceremony, Sir, is a useless ceremony which supports only a particular class of people.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (*Mavelikara and Kartikapalli* cum *Kunnattur*): Does the honourable member represent the orthodox Hindu opinion in the matter?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: It is my opinion. We spend such a large amount from the purse of the general tax-payer. On the other hand if this is spent for the relief of the poor it would be of immence good. With these few words, I oppose the motion.

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, Mr. John Kattakayam, when he moved his motion yesterday, made some ill-informed remarks regarding myself. He also questioned my fitness to hold the post of Chief Engineer. I do not propose to answer Mr. Kattakayam about my competency for the post I hold; but I should like to refer to some of the other statements made by him. As he himself had perhaps occasion to realise in his official dealings with me, I am not easily susceptible of personal influence to act against my convictions. My subordinate officers are many of them competent and I am certainly expected to consider and accept their advice whenever I see no reason to differ from them.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether Mr. Kattakayam had at any time attempted to use undue influence over the member?

President: He never said he did it. All that the Chief Engineer said was that he is not susceptible.

Mr. G. B. E. Truscott: As I said, Sir, my subordinate officers are very competent men and honest men too. I cannot disregard their views if they are acceptable and cannot be expected at every occasion to turn down their proposals and belittle them if that be what my friend means.

Mr. Kattakayam says I am an Electrical Engineer, presumably because I had been engaged on hydro-electric works. This is a novel theory and, if continued, would mean that if I designed and built, say a brewery, I should be designated as a brewer and so on.

Mr. Kattakayam referred to my not putting up designs with estimates. It has not been the practice in the department in the past always to put up designs and specifications and conditions of contract along with the notice inviting tenders for works. That

[Mr. G. B. E. Truscott.]

system leaves loopholes for avoidable extra claims and is therefore defective and often places the contractors in an advantageous position over the Government in the matter of such claims. Steps have therefore, been taken suitably to revise the existing forms of tender notifications and tender.

Designs are ordinarily prepard by the department while sanctioning estimates and before tenders are invited for the execution of works. In important cases alternative designs are often prepared and comparative costs worked out before final decision. In ordinary cases, the plans so selected by the department are followed in execution; but in the case of very important structures, especially major bridges over the big rivers or on important roads, the departmental designs, though acceptable in themselves. are not generally taken as final till after further scrutiny by comparision with quotations on alternative designs which specialist engineering firms or contractors are permitted to submit while tendering for the work. This form of calling for tenders is intended to take advantage of the latest advancement in the technique of design which specialist engineering firms with large and varied experience and constructional equipment possess in a great degree. There is hardly any local firm of such specialists in Travancore though there are many in India outside Travancore. This is not a novel procedure adopted by me. It is in keeping with engineering practice in all civilised countries. The practice is current in the British P. W. D. and, even in Travancore, my predecessors had, whenever occasion demanded, resorted to the system in the case of such works as the Alleppy Pier, the Chengannoor bridge and the Punalore suspension bridge; even the Warkala tunnel, I am told, was built by miners from Europe. So it is not a novel idea that I invite designs from tenderers.

Mr. Kattakayam had also a word to say about the architectural draftsmen I have asked for. The proposal was made not because there are no draftsmen here who are competent to do the work but because my drawing office is understaffed and those available are fully engaged on other works and cannot be spared for this work.

Mr. Kattakayam referred about contracts being given to non-Travancoreans.

Mr. S. Adam Sait (*Nominated*): May I know who built the Neendakara bridge?

Mr. G. B. E. Truscott: Messrs. Braithwaite of Calcutta

If it will not be considered as bad taste, I may be permitted to say as an instance that, when I was unwittingly persuaded to countenance the award of a contract for the maintenauce of a road

to one of the members of this House, who professed considerable interest in its upkeep, I was disappointed to notice during my last inspection of the locality that the road had deteriorated and that the experiment was a failure.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know who that honourable member is?

Mr. J. John Kattakayam: ഈ റോഡിന്റെ അനാസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ മെമ്പർക്കെഴുതി. അയച്ചപ്പോൾ ഞാൻതന്നെ അതു നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നു മെമ്പർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചല്ലേ ഞാൻ അതു ഏറ്റെടുത്തതു്?

Mr. G. B. E. Truscott: Mr. John Kattakayam took up the maintenance of the Todupuzha-Arakulam road on contract.

Mr. J. John Kattakayam: ഞാൻ എപ്പോഴും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന റോഡിന്റെ അനാസ്ഥയെപ്പറ്റി എഴുതി അയച്ചപ്പോൾ "ഞങ്ങൾക്ക എപ്പോഴും നോക്കാൻ വയ്യാ, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾതന്നെ അതേറ്റെടുക്കണം" എന്നു മെമ്പർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടല്ലേ ഞാൻ അതു ഏറ്റെടുത്തതു്?

Mr. G. B. E. Truscott: Mr. John Kattakayam did complain about the condition of that road and I myself saw its condition just a year ago and its condition when I last saw it a few weeks ago was no better.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is the member entitled to disclose here such relationship as he had with members outside the Hall?

President: It was a contract given in public. There is no secret about it.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether that contractor is a professional contractor?

Mr. G. B. E. Truscott: He must be a professional contractor, if he receives money for his work.

Another point raised by Mr. Kattakayam is that I am not visiting rural parts. This is incorrect. I do as much travelling as time permits. I have visited Mr. Kattakayam's constituency several times in addition to other rural parts and shall continue to do so as circumstances permit.

Mr. J. John Kattakayam: മെമ്പർതന്നെ ഈ റോഡിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടല്ലേ ഞാനതിന് വിധേയനായതു്? എന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം പറഞ്ഞില്ല.

President : We are not now at the old contract. The Chief Engineer is referring to some other allegation of Mr. Kattakayam.

Mr. G. B. E. Truscott : I went over to the constituency of Mr. Kattakayam and know the requirements there. The real difficulty in opening up and improving communications is lack of funds and a priority list of roads. As the House is aware, we had a Road Board. They made out a list of roads but could not agreee as to priority of construction.

Mr. J John Kattakayam : മെമ്പർ തൊടുപുഴവന്നപ്പോൾ ഒരു റോഡ് നോക്കണമെന്നു ഞാൻതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടും, മെമ്പർ അവിടെവന്നു നോക്കിയോ ?

Mr. G. B. E. Truscott : As I was saying, Sir, the Road Board was formed with the idea of classifying roads according to priority. But the Board was not able to do that. Proposals are now before Government for appointing a Road Engineer to make a list of roads required according to priority.

Mr. Kattakayam referred to the making of cement in Travancore. I agree it would be a good thing to have a cement factory in the State and if Mr. Kattakayam can show me a good limestone quarry site I shall be only too pleased to take up the matter.

Mr. G. Narayana Aiyar was vehement about the use of Indian cement. All cement supplies are contracted for yearly by open tender. The development of cement industry in India is recent and the Indian cements are steadily improving in quality. Till recently, imported British cement was competing successfully both in quality and price with the Indian product. Now since the Nilgri Cement Company is in operation, we have received slightly better terms from that company and the contract for next year is already awarded to them.

With regard to the allotment of funds for works at the capital, I do not think that members should grudge money being spent to beautify the capital. It is the capital of the State and any Travancorean should be proud of its being made in every way up-to-date with all modern conveniences. This is generally the case everywhere.

Mr. Kunjitomman referred to the question of relief measures and pointed out that time is opportune to raise a loan and start works which can be carried out with unskilled labour. I referred to this in my speech yesterday on the adjournment motion. Government are seriously considering the question of relief measures. But I wish to point out that more than relief works, what is urgently wanted is to put the agriculturist and the planter and the landowner on their feet again to relieve them from the clutches of the usurious money-lenders.

Some members raised the question of the lapse of funds. This is not a peculiar feature of the Travancore P. W. D. and is beyond the control of the department. Sometimes it is due to the delay in the acquisition of lands. The fault is not always due to the Land Revenue Department, either. We get promises from the people that land will be given free. But when we start works, we find opposition and they refuse to surrender the lands. All lands have therefore to be acquired before work is started.

Mr. Narayana Menon urged the need for the abolition of the licence fee on *vallams*. By *vallams* I presume he means *vallams* used by the agriculturists for their personal use. It was the practice formerly to make no distinctions between *vallams* used for private purposes and those used for commercial purposes. They had to be licensed every year at a rate of one rupee per ton. But a distinction has been made since 1931 whereby *vallams* used for the personal use of the owners and not plying for hire are registered once only in their life-time so long as the ownership does not change. The fee fixed is only two rupees irrespective of the tonnage, vessels less than one ton being exempted from registration or licensing.

It was suggested that the Road Development Fund should be diverted for other works as well. I may inform the House that this fund is intended to be used for the construction and improvement of through communications and the bridges thereon. Such being the case, it is not possible to divert it for other purposes.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai spoke about the extension of the Shoronore canal to Cape Comorin. I went into the question of that canal some time ago. There is a difference of opinion whether such a canal will be of such use as would justify its cost of construction. On a rough calculation, the figure works out from 25 to 30 lakhs of rupees for making it navigable.

There appears to be a lot of misapprehension with regard to the appropriation of minor irrigation funds. I would say that those funds do not lapse but are kept as a separate irrigation fund and available for minor irrigation works whenever required.

Mr. Arumukham Pillai mentioned about the Kodayar reservoir and distribution of water. He was of the opinion that a separate division should be formed for irrigation in South Travancore. I do not think that a Division is necessary but proposals have been submitted to Government for forming a sub-division. Then the member compared the roads in the Nagercoil Division with those of other Divisions and said that the allotment proposed in the Budget of the current year for roads in the Nagercoil Division was low. Mr. Arumukham Pillai must realise that there are more roads in the

[Mr. G. B. E. Truscot]

Nagercoil Division than in other Divisions. I rather fancy that in the Nagercoil Division there is one and 1/6 mile of road for every square mile of area, in Central Travancore one mile for every four square miles and in North Travancore one mile for every six square miles. So then......

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member whether there is any road in Central Travancore connecting the Main Central Road with the Kayankulam backwater?

Mr. G. B. E Truscott: The member will please interpellate the Government on the subject.

As regards increase in the storage of the reservoir, I may inform the House that the Chittar scheme is being investigated. But it is very disappointing. The only addition we can expect is about six or seven square miles and the estimated cost of the scheme roughly works out at about five lakhs of rupees. The final scheme has not been submitted to Government; but there are proposals for increasing the storage in the Kodiyar reservoir, the cost of which will not be excessive.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: What is the inconvenience caused in the location of the Irrigation Sub-Division Office at Trivandrum?

Mr. G. B. E. Truscott: Such an office should be situated in a central place.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is it not possible to shift one of the officers from Quilon to Trivandrum?

Mr. G. B. E. Truscott: The complaint is that with the Sub-Division Officer's office in Quilon, people from Trivandrum have to go to Quilon to see the Sub-Division Officer. The same complaint would be made by the inhabitants of Quilon if the office is located in Trivandrum, but, as I said in the beginning, the location of the headquarters will be considered according to the exigencies of the work. There cannot be any hard and fast rule in regard to that matter.

President: The time allowed for the Demand has expired.

I put it that Demand II—Public Works Department, for Rs. 47,80,133, be passsed.

The Demand was passed and the grant was made.

DEMAND III—EDUCATION.

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 47,69,866 under Demand III—Education.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ജനപ്രതിനിധികളെ മററുകാര്യത്തിലെന്നപോലെ ഗവണ്മെൻറ് വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിലും അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് കാണുന്നതു്. സ്ഥലത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൂടാതെ അവിടവിടെയുള്ള ജനപ്രതിനിധികളുമായി ആലോചിച്ചു വേണം ഫീസിളവുചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാനെന്നുള്ള നിയമം നടപ്പിൽ ഇരുന്നതിനെ ഡയറക്ടർ ഇപ്പോൾ അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്ഥലത്തു താമസക്കാരായ ചില ജനപ്രതിനിധികൾ ഈ കാര്യം ആലോചിക്കുന്നതിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കാം. എന്നാൽ എല്ലാസ്ഥലത്തും അങ്ങിനെയല്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഉപരിമണ്ഡലത്തിലേയൊ അധോമണ്ഡലത്തിലേയൊ ജനപ്രതിനിധികൾ താമസക്കാരായി ഉണ്ട്. വേണ്ടിവന്നാൽ അന്യസ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്ന ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടി ഇതിലേക്കു ക്ഷണിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും ഫീസിളവുസൗജന്യത്തെ യഥാർത്ഥമായി അർഹിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമെ ഫീസിളവുചെയ്യാൻ പാടുള്ളു എന്നു ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടി അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകതന്നെവേണം.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ചമ്പക്കുളം Leo XIII വായനശാലയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ വായനശാലയെസംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ചില ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു. ൧൦൭൪-ാമാണ്ടു സ്ഥാപിച്ചതും, അങ്ങിനെ ഏകദേശം ഇരുപത്താറുകൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ളതും, പ്രശസ്തരീതിയിൽ നടത്തിവരുന്നതും, പ്രതിമാസം ൨൦,൩൦ രൂപാവരെ ഗ്രാൻറ് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതുമായ ഈ വായനശാലയുടെ ഗ്രാൻറ് ഇപ്പോൾ പെട്ടെന്നു നിറുത്തിയതിൻെറ കാരണം ഞാൻ എത്രആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരു നല്ല രണ്ടുനിലകെട്ടിടം ഇപ്പോഴും ആ വായനശാലക്കുണ്ട്. ഈ നയം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് മാററി പ്രസ്തുതവായനശാലക്കു ഗ്രാൻറ് ഉടനെകൊടുക്കണം.

സ്കൂൾഫീസ് കുറയ്ക്കുകതന്നെവേണം. അതു കുറയ്ക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഫീസ് കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെക്കാൾ ക്ഷാമം ഇപ്പോളുണ്ട്. പരിതസ്ഥിതി നോക്കിയാൽ അടുത്തകാലത്തെങ്ങും അതു മാറുന്നലക്ഷണം കാണുന്നില്ല.

നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന തുക ഒട്ടും പോരാ. നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഗവണ്മെൻറ് എത്രത്തോളം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാമൊ അത്രത്തോളം

[Mr. J. John Kattakayam.]

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. എന്റെ നാട്ടിലെ ചില ഉൾനാട്ടുകളിൽ മലയാളഭാഷാലിപികൾപോലും അറിയാൻപാടില്ലാത്ത ബഹു ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളെ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം.

Mr. Tariatu Kunjitomman : നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ തുക ഈക്കൊല്ലം കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam : അതുകൊണ്ടായില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തെ എത്രത്തോളം തടയാമൊ അത്രത്തോളം തടഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും മാതൃഭാഷാഭ്യസനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കണം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഈക്കൊല്ലം ചില മലയാളം സ്കൂളുകൾ നിറുത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam : അതു ഡയറക്ടരോടു ചോദിച്ചാലറിയാം. അങ്ങിനെ ചെയ്തെങ്കിൽ അതു വളരെ കഷ്ടംതന്നെ!

Mr. Tariatu Kunjitomman : നാട്ടുഭാഷാ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഈക്കൊല്ലം പത്തുലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ കൊള്ളിച്ചതു പോരാ എന്നാണൊ പറയുന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam: അതു നിങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റായിരിക്കാം, അതും ഡയറക്ടരിൽനിന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. എനിക്കു സമയം വളരെ പരിമിതമാണു്.

ഇനി ഇവയെല്ലാം ഡയറക്ടർ പറയുന്ന സമാധാനം എന്താണെന്നു ഞാൻ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞേക്കാം. "തിരുവിതാംകൂർ ഇൻഡ്യയുടെ മററുവിഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. വർണാക്യുലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഇതിൽക്കൂടുതൽ സഹായംചെയ്യുക പ്രായോഗികമല്ല. കഴിഞ്ഞ സ്കൂൾവർഷത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ഒരുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപയാണു് ഗവണ്മെൻറുസ്കൂളുകളിലെ വരവിലുള്ള നഷ്ടം. മാനേജുമെൻറുസ്കൂളുകളിലേക്കു ഒരുലക്ഷത്തി പതിമൂവായിരം രൂപാ നഷ്ടംവന്നു. പ്രൈവററുസ്കൂളുകൾക്കെല്ലാംകൂടി ൨,൪൦,൦൦൦ രൂപാ നഷ്ടം കൊടുക്കേണ്ടിവരും. രക്ഷകർത്താക്കൾക്കു ഇതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ആശ്വാസം താരതമ്യേന നിസ്സാരവും ഗവണ്മെൻറിനു നഷ്ടംവലുതും ആയിരിക്കും" എന്നുംമററും ആയിരിക്കും. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നകാര്യത്തിൽ ജനസാമാന്യത്തിനു എത

മാത്രം ആശ്വാസം കൊടുക്കാമൊ അത്രയും കൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഒരിക്കലും ഉദാസീനത കാണിച്ചുകൂടാ.

ഫീസ് സൗജന്യം കുറെക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനം ഉണ്ടെങ്കിലും സ്കൂൾഫീസ് ഇനത്തിൽ ഒരു പൈപോലും കുറയ്ക്കുവാൻപാടില്ല എന്നുള്ളനയം ഗവണ്മെൻറ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല. ഇതു എല്ലാവരേയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കുബേരന്മാരെയും കുചേലന്മാരെയും എന്നുവേണ്ട എല്ലാവരെയും ഇതുബാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനെങ്കിലും ഫീസ് സൌജന്യം നിശ്ചയമായും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും മാതൃഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ ഭാവി പൌരന്മാരാകേണ്ട ബാലജനങ്ങളെ എങ്ങിനെയാണു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതു്?

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് വളരെ പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കുറേകാലമായി അതു മലീമസമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ സാമർത്ഥ്യക്കുറവാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സയൻസുകാളേജിൽ പതിനായിരത്തി എഴുന്നൂററി മുപ്പതു രൂപാ അപഹരിക്കപ്പെട്ടു. പബ്ലിക്ക് അക്കൌണ്ട് കമ്മിററിയിൽവച്ചു ഞാൻ ഇന്നത്തെ ഡയറക്ടരെ വിസ്തരിച്ച അവസരത്തിൽ ഇതുസംബന്ധിച്ചു ചിലതു ചോദിച്ചപ്പോൾ ദയവുചെയ്തു അതേപ്പററി മി. സി. വി. ചന്ദ്രശേഖരനോടു ഒന്നും ചോദിക്കരുതെന്നു ദിവാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

ഡയറക്ടർ തന്നെ പണം അപഹരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതു കൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ധ്യാപകന്മാരും അവിടവിടെയായി കുറേശ്ശ പണം അപഹരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. രെസിസ്റ്റൻറിൻസ്പെക്റ്റർ ൨൨൫ രൂപാ എന്നെഴുതിയിരുന്നതിനെ ൨൯൫ രൂപാ എന്നു കണ്ണുമടച്ചു പാസ്സാക്കിക്കൊടുത്തു. മി: സ്റ്റാത്താം ഇവിടെ വന്നതിനു ശേഷം അക്കൌണ്ടാഫീസിലെ ഒരാളെ എഡ്യുക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ആവശ്യത്തിനായി എടുത്തിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ആ ആൾ ഇതുവരെ ഇത്തരം അപഹരണങ്ങൾ വല്ലതും കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ൫൬൨ രൂപാ അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നു. എന്നാലതു ഈടാക്കിയോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. പിരിയുന്ന ഫീസ് അതാതു ഗഡുവിൽ ഈടാക്കുന്നതിനു ഡയറക്ടർ കുറേക്കൂടി ശ്ര

[Mr. J. John Kattakayam]

ഭാപനിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്കു് ഇത്രയും പണം ഒരു മിച്ചപഹരിക്കാൻ ഇടയാകുകയില്ലായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചയമുള്ള ഒരു ഡയറക്ടരാണു നമുക്കുള്ളതു്. ഇപ്പോഴുള്ള ഇൻസ്പെക്ടറേറ്റു ഭരണത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലവിഭജനം ഒരു വിധത്തിലും സൌകര്യപ്പെടാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. താമസിയാതെ അതും പരിഹരിക്കപ്പെടണം. ഏതായാലും ഈ തിരുവിതാംകൂർ സർവീസിൽനിന്നു തന്നെ ഒരാളെ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടരായി നിയമിച്ചതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഡയറക്ടരുടെ നിയമനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു കുറെക്കൂടി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇവിടെ നിന്നു തന്നെ ഒരു ഡയറക്ടരെ നിയമിച്ചാൽ കുറഞ്ഞ ശമ്പളം കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണു്. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹം ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടരായിരുന്ന കാലത്തു സയൻസുകാളേജിലെ പണാപഹരണക്കുഴപ്പം നിമിത്തം ഡെപ്യൂട്ടിഡയറക്ടരാകാൻപോലും പാടില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവിടെ നിന്നും വീണ്ടും പ്രിൻസിപ്പാളായി നിയമിച്ച ഗവണ്മെന്റു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ ഡയറക്ടരായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്തു കൊണ്ടാണെന്നറിയുന്നില്ല. മി: സി. വി. ചന്ദ്രശേഖരനു ഗവണ്മെന്റു നൽകിയ ശിക്ഷ മതിയായില്ലെന്നു കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റുകാലത്തു രണ്ടു നിയമനസമിതികളിലേയും ജനപ്രതിനിധികൾ മുറവിളി കൂട്ടി. എന്നാൽ അന്നു ഗവണ്മെന്റു പറഞ്ഞ സമാധാനം കേസിന്റെ അവസാനം കഴിയട്ടെ എന്നായിരുന്നു. കേസിന്റെ അവസാനം കഴിഞ്ഞു. കാളേജിലെ ആ ക്ലാർക്കിനു നൽകിയ ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതിയിലും ശരിവച്ചു. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റു് ഒരു നീതി നടത്തുന്ന ഗവണ്മെന്റാണെങ്കിൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ ഡയറക്ടരാക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു ചോദിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സർവഥാ ശിക്ഷക്കു അർഹന്മാരായ ഈദൃശന്മാർക്കു് ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രോത്സാഹനം ആപൽക്കരമാണു്. അതു കീഴ് സിൽബന്തികളേയും മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും കൂടി ആപത്തിലേക്കു നയിക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം അധർമ്മത്തിൽ ചരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The Council rose for lunch at 1 P. M. and reassembled at 2 P. M. with Mr. K. Madhavan Pillai, one of the Panel of Chairmen, in the Chair.

OATH OF OFFICE.

Mr. C. O. Madhavan, Excise Commissioner, took the oath and signed the Rolls.

DEMAND III - EDUCATION- *(contd)*

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: If Travancore occupies a high place among the Native States in India, it is because of her high percentage of literacy. In the course of nearly half a century, education in Travancore has, under the sedulous and fostering care of His Highness' Government, grown from a tender and tiny plant into a gigantic tree stretching its vigorous branches to the remotest corners of the country. But to this liberal, progressive and enlightened educational policy, a set-back has been given by the recent Government order restricting admission to students in the Government colleges in the State. I can understand the college authorities refusing admission to students on the ground of want of accommodation, but I really fail to understand the reason in denying admission to them merely because they did not get through their School Final or Intermediate Examination in the first chance. I learn there is still sufficient accommodation in the colleges, and yet many students are refused admission. I am really astonished to note that, even in the matter of admission to these educational institutions, Government insist upon communal representation. We are spending every year Rs. 46 lakhs or nearly 20 per cent. of the tax-payers'-money on education and I do not see any reason why Government should deny admission to these students on the ground of communal considerations. Sir, Government may even refuse them appointments in public service, but they have no right to deny them the opportunity to acquire knowledge and culture. All children are legitimately entitled to get education at public expense. Education is a matter of utmost importance to the people. It would dispel their ignorance, widen their outlook on life, qualify them to participate intelligently in the political life of the country and improve their economic efficiency. No sane Government in the world, I believe, would take such retrograde steps to prevent the cultural advancement of its people. Do our Government wish that we should drift back to barbarism?

If the object of Government is to raise the general standard of higher education, that object is not going to be attained so long as they permit the non-Governmental institutions to admit students

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

indiscriminately. In spite of scrupulous care taken by the department in the selection of students, the results in the Government colleges are very often found to be quite unsatisfactory as compared with the results produced by some of the private colleges in the State. As it is, the order of Government, restricting admission, has only prejudicially affected those students of Trivandrum who find financial difficulties in going to the mofussil colleges. So far as the girls are concerned, the case is very much harder, for they have no other college in the State except the Government college. Sir, women's education in Travancore has not advanced to such an extent as to be given this set-back.

As regards the progress of education, we find that the percentage of total number of pupils to the total population in 1109 was only 12·7 as against 12·3 in 1108 and 11·8 in 1107. There has been, therefore, no appreciable increase in the number of students in proportion to the increase in the amounts expended on education every year.

I have to say a word about the Text-Book Committee This is now an institution which really perpetuates a vicious system of patronage and favouritism. Members of this Committee generally do not find literary talents in any one outside its panel. Books written by the members of this Committee are selected in preference to those written by eminent authors, so much so very often we find worthless books being put into the hands of boys and girls of tender age. This vicious system should be put an end to if the Government have any concern for the future generation. In the interests of future generation, the Government should again take up the responsibility of getting text-books written by standard and well-recognised authors as they had been doing before. If this is done, it certainly becomes easy and possible for Government to sell text-books at comparatively cheaper prices than those fixed now by the avaricious text-book writers and publishers.

Another matter on which I wish to offer a few remarks is about the provision made in the next year's budget for the promotion of the library movement. The library movement is, of course, a world-wide movement and it had to be welcomed as a successful means to prevent people lapsing into illiteracy. But the proposals put up by the Director of Public Instruction do not appear to be practicable. In Travancore, a moving library is bound to be a failure. Unlike British India, where we have the village system, Travancore is a country where people live in scattered houses and under such a condition a moving library cannot serve

any useful purpose. We have got in our country a net-work of vernacular schools and English middle schools and instead of wasting huge sums of money as is now proposed in the construction of additional buildings attached to the office of the Director of Public Instruction and also in the purchase of motor lorries and boxes for transporting books and periodicals from place to place, the provision now made in the budget for the movement may be more profitably spent for opening in these schools small libraries furnished with useful books and periodicals.

The Audit Report for the year 1100 relating to the department reveals serious defalcations not only in the vernacular schools but also in the colleges. Enquiry has disclosed that there has been a serious defalcation of more than Rs. 10,000 from one of the first grade colleges; and in paragraph 22 of the Audit Report the Government have fixed the liability upon the Principals of the College. I shall read the relevant portion from the report:

> "Government found that the explanations of the two Principals, who were in charge of the institution during the period covered by the defalcation, were unsatisfactory It was also held that the responsibility for safeguarding the revenues of Government rests on them—vide Art. 45 of the Account Code, Part I—and that the same should not be shirked. The items of revenue in colleges are not so numerous or complicated as in other departments. If the Principals had devoted a few minutes at least daily or a few hours in a week to check the receipts of the respective instalments of fees, the leakage in revenue would not have occurred at all or the same could have been detected before it assumed such large proportions. The Principals were told that Government viewed their conduct with severe displeasure and also ordered their reversion from the respective appointments then held by them."

But with all that, till now no steps have been taken to recover these amounts. In respect of recent defalcation of money by one of the Head Clerks of the Trivandrum Munsiff's Court, even the judicial officers had to answer for the same by paying the amount from their salaries. Even in cases of temporary defalcations of paltry sums by the Anchal and Postal subordinates, they are prosecuted and convicted; but we are really surprised at the thorough indifference of our Government in this particular instance.

From the budget estimate I find that Government propose to collect the old rates of fees during the ensuing financial year although the conditions which necessitated the reduction of fees still continue to exist even in an aggravated form. The reduction of fees made during the current year must continue during the next year also.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, I rise to support the motion. In doing so I have very great pleasure to testify to the great services rendered to the Education Department by Mr. Statham. It is a great testimony to his ability that he was called away to occupy the coveted appointment in the Education Department of the Government of India since leaving us. I also voice the sentiments of the people, of their pleasure and happiness in seeing that the present Director of Public Instruction is appointed to take his place. He is one who has had the most brilliant university training in the west, and one who had the rare privilege of presiding over several important committees of the State and of being closely connected with Mr. Statham in his educational reforms. The appointment of Mr. Chandrasekharan as the present Director has evoked a good deal of praise both in the Legislature and in the country. But at the same time, Sir, I want to bring to your notice that, unless some arrangement is made to relieve the work of the Director of Public Instruction, there is no good in appointing a high salaried officer to that place. As an officer who has to be on the floor of the House for over a month and who has to preside over several committees for several other days, he has very little time to look to the direction of the department. If the Government want only a person to deal with files, my quaint suggestion is that the Manager of the office might as well be made the Director of Public Instruction. As a member of the Advisory Board I have had occasion to go to the Director's Office and I have seen the Director of Public Instruction, whether Mr. Statham or Mr. Chandrasekharan, taking more than 3 or 4 hours to sign the papers daily. If we want to exact efficient work out of these high-paid officers, it is good that the official routine work must be given to some other man who can ably assist them. I am sorry that reference was made to defalcation and other things. Neither in the Press nor in the Government Proceedings, as far as I know, there was the least suggestion that there was any moral turpitude involved. At the worst he was liable under Article 45 of the Account code. I am thankful to Mr. Paramesvaran Pillai for quoting the exact Section of the Code. If the honourable members of the House should come down upon a very able and responsible officer of the State it is rather painful.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether in the Judicial Department, Judicial Officers would not be made liable for misappropriations committed by the head clerks ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I shall make my position clearer. It is one thing to say that an officer must be

liable for the amounts taken by another and another thing to say that the officer is morally liable.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, a word of personal explanation. I did not attribute any moral turpitude to him.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: He did not attribute anything to the officer. I am referring to a more vociferous speech earlier. Anyway, Sir, one swallow would not constitute a summer.

I also congratulate the Government for making the provision for libraries, but I am afraid that the way in which it is sought to be done is not the best way. If elementary school masters are going to be saddled with the responsible work of distributing books, I am sure they will not do their work properly. Books must be made available to all people, no matter if some books are lost.

Mr. M. Govindan: May I know where it is recommended that the elementary school masters must keep the books?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: I May be pardoned. I think I need not appologise because the proceedings of the Advisory Board are published. There was a suggestion that the books must be entrusted to the Head Masters of schools who will ex-officio be librarians. My suggestion is that this amount must be distributed among well-conducted libraries seeing, at the same time, that the money given by Government is utilised for the purchase of books.

Then I should like to go to the most important topic about making very little provision for the elementary schools. Well, Sir, I am glad that Honours classes are introduced in the colleges. But the real progress of education in the country is to be judged more by the number of elementary schools. Sir, in the case of primary schools, the buildings are deplorable and the furniture is scandalous, and very little money is provided for the repair of these. Sir, I have a large file of letters before me sent by several managers of primary schools saying that their grants must be got sanctioned. Somehow or other the grants to these schools from the year 1106 are withheld on the ground that Government are going through a great financial crisis. Whatever the financial crisis might be or might not be, my view is that the poor school masters' money must not be taken away. Consider what education they must have imparted to our children by practically starving for two or three years. I urge upon the attention of Government, that the present allotment cannot satisfy all the managers to whom the arrears of grant are due.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, in spite of the encomiums bestowed on the Statham Committee Report, I hold the same opinion which I held when the report was discussed on the floor of this House, that is, that the recommendations in the report are not acceptable to the country nor that the financial question of the report could be given effect to at present considering the financial position of our small State. In spite of that, that report has been acted upon and several recommendations have been given effect to and carried on. The result is that the whole Education Department is now in a mess. At that time my suggestion was to keep the report in a corner and to make use of it in future as a reference book for any new policy to be taken by the department, and, further, I had stressed that the State should not commit itself financially towards carrying out elaborately the recommendations made in the report. I also suggested that, for the time being, the Education Department should be concerned only with the matter of adjusting the existing schools with reference to the needs of the localities and improving the elementary schools in the matter of their buildings and providing sufficient funds to the school managers so that the management of the elementary schools may be conducted properly. These, I think, seem to have fallen on deaf ears. And, as a result of the short-sighted policy pursued by Government, the whole Education Department is now, I fear, in a mess. Sir, Mr. Balakrishnan Tampi drew the attention of the House to some of the deplorable conditions of the elementary schools due to the irresponsible manner in which these recommendations were given effect to by the authorities. I would draw the pointed attention of the learned Director to the abolition of the Aylam Primary School. Sir, that school has a history behind it. The school was started by the public and a school building was erected at considerable cost and was subsequently handed over to the department. One fine morning an order was issued stopping the school on the ground that the building is not safe. Sir, there were 250 students in the school. I ask where these 250 students should go for education. Is it not an irresponsible action on the part of the education authorities, I ask. If the building was handed over to the department in a proper condition and if the department was to conduct the school, can the department abolish it on the ground that the building was unsound? Similar actions were done in the case of several schools. I suggested, Sir, that the department should immediately concern itself with the distribution of schools according to local necessity and that, unless the process of weeding out is carried on gradually, the whole thing will end in a chaotic condition. It is not time yet to give effect to the recommendations of the committee. I do not

know what policy or method has been followed. From Makaram the abolition of primary schools was begun. Some are complete primary schools and some are incomplete. I know cases of several schools ; I have, even, forwarded petitions to the Director testifying the efficiency of the management, even then the grants to these schools were withheld for the only reason—

Mr. E. P. Varghese. Was it not due to lack of funds ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Yes, I am coming to that.

These grants were withheld for the only reason of want of funds. Without understanding the financial commitment of the department, how did they manage to give effect to the various suggestions contained in the report? Therefore, a lot of grievances arose against the head of the department for withholding grants on no substantial reasons. I can understand if the schools are ordered to be closed, but asking the management to continue the schools and then withholding grant for want of funds, I cannot understand. So I ask the Director either to abolish these schools or to give back their grant-in-aid now withheld. If there is no funds he must beg.

Mr. Komilezhathu Sankaran : Was there any undertaking on the part of Government to give grant at the time the school was started ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, but in the case of those schools which were enjoying grants for years what reason compelled the Director to withhold them?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : If there is no funds, does the member want the Director to beg to Government for more funds ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, the Government and the department are equally under the obligation to give grants to these primary schools. If they are not going to do that, let them order all the managers to stop their schools. Sir, these orders emanate from the irregular and irresponsible reports submitted by the several Divisional Inspectors. I don't understand the meaning of their action in refusing grants when they want the primary schools to go on. That is the chaotic condition prevailing throughout the State with reference to the elementary education. Sir, then again, there is another suggestion made in the report. The school building should be constructed on a recognised plan and then only grants will be given to them. But grants are withheld in the case of schools which have such recognised types of buildings. This rule is observed more in the breach. Therefore, it is now

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

seen that everywhere children are taught in cowsheds with unhealthy surroundings and therefore my point is that without seeing the scope of the committee's recommendations with regard to the financial commitment of Government they hastened to carry out some of the recommendations in a hurry. Sir, where is the amalgamation of the colleges, where is the amalgamation of the primary schools and english schools. All these are now in the air. I wish that the Government realise now at least that they are not able to give effect to those recommendations. That is the reason why I suggested that the weeding out should be resorted to first and then the department should see that every deserving locality is supplied with a proper school. Sir, similar committees were appointed by the Cochin Darbar and about the report submitted by one of them the Dewan has said as follows :

> "The two survey reports, one by the Director of Public Instruction and the other by the mixed committee of officials and non-officials, which are now in the hands of Government are indeed very valuable documents. The problems that they have dealt with are so vast and numerous that it is not possible nor indeed is it advisable on the part of the Government to pass one comprehensive order on the whole report The entire field of education, representing primary, secondary and collegiate education, is so vast that it is impossible for any Government to bring about far-reaching changes with a stroke of the pen. This does not mean that the labours of those who produced these valuable documents are to go in vain; these reports will be a valuable guide to Government in shaping policies and programme from time to time. Government do not, therefore, propose to pass any comprehensive order on all the various problems covered in the report".

This was exactly the suggestion that I made. Now I make the very same suggestion. The Director who is present here may say that there are no funds. Did he not anticipate the difficulty when the recommendations contained in the Statham Committee Report were elaborately given effect to without considering the financial commitments of Government involved therein? Sir, my humble suggestion is that the reform should have stopped with the creation of more Inspectors.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai (*Neyyattinkara cum Nedumangad*): സർ, അടുത്തൊരാണ്ടത്തെ ബഡ്ജററിൽ ഫീസു കുറയ്ക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ഫീസു കുറയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ കുറയ്ക്കുന്നതാണെന്നു ഗവർമ്മെൻറു കഴിഞ്ഞതവണ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നാട്ടിൻെറ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി നോക്കുമ്പോൾ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഇള

വുചെയ്യുതുതന്നെ പോര. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഇളവുചെയ്തതിന്റെ ഇരട്ടിത്തുക അടുത്ത കൊല്ലത്തിലെ ഫീസിൽ ഇളവുചെയ്യേണ്ടതാണ് എന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ഫീ കൺസഷൻ കമ്മററിയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അഡ്വൈസറി ബോർഡിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു കൺസഷൻബോർഡിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതു വളരെ അനീതിയായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഇവിടെ പറയാതെ തരമില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്ഥലം തഹശീൽദാർമാരോടു ചോദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇതിനു സമ്മതിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ സഹായം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ യഥാർത്ഥസംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരും.

Mr. C. V. Chandrasekharan : The member refers, I believe, to the Fee Concession Committee and not to the Advisory Board.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : ഫീ കൺസഷൻ കമ്മററിയെപ്പററിയാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. അഡ്വൈസറി ബോർഡ് അതിൽ ഭേദഗതിചെയ്യാൻ ശുപാർശചെയ്തതു് എന്നു വിചാരിച്ചാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

ഏതായാലും ഇതു തെററാണ്. ഫീകൺസഷനുള്ള അപേക്ഷകൾ കിട്ടിയാൽ തഹശീൽദാർ അതെല്ലാം അതാതു പ്രവൃത്തികാരന്മാർക്കു അയയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തുവരുന്നതു്. ഫീ കൺസഷൻ കൊടുക്കണമെന്നു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിനു പ്രവൃത്തികാരന്മാരിൽ പലരും പ്രത്യേകം ഒരു ഫീസു രഹസ്യമായി വച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറഞ്ഞതു അഞ്ചു രൂപയെങ്കിലും കൊടുത്താലെ അവർ എഴുതി അയയ്ക്കുകയുള്ളു എന്നുള്ളതു നിർബന്ധമാണ്. എനിക്കുതന്നെ ഇതു നേരിട്ടറിയാം. എന്നാൽ ഈ കമ്മററിയിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പ്രവൃത്തികാരന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ കാണിക്കുന്ന പിശകുകളെപ്പററി കമ്മററിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെ സാധിക്കുന്നുമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ന്യായം നടക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഫീകൺസഷൻകമ്മററിയിൽനിന്നും അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാരെ ഒരിക്കലും നീക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

സർ, മലയാളം സ്കൂൾകെട്ടിടങ്ങൾ ഇന്നു വലിയ അനാഥസ്ഥിതിയിലാണു കിടക്കുന്നതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇവിടെ പറയാതെ തര

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

മില്ല. നെയ്യാററിൻകര താലൂക്കിലുള്ള മലയിൻകീഴ്പള്ളിക്കൂടം നിലം പതിച്ചിട്ട് സംവത്സരം നാലുകഴിഞ്ഞു. അതു വീണ്ടും കെട്ടാൻ ആറായിരം രൂപായുടെ എസ്റ്റിമേററു തയ്യാറാക്കീട്ടും വളരെക്കാലമായി. ഇതുവരെയായിട്ടും പണി തുടങ്ങീട്ടില്ല. അതിപ്പോൾ ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തിലാണ് ഇട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതുമാതിരി പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ടു്. തന്നിമിത്തം കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലയക്കുന്നതിനുതന്നെ രക്ഷകർത്താക്കൾ വളരെ ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി മലയാളംപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറവായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. അതിനാൽ മലയാളംപള്ളിക്കൂടകെട്ടിടങ്ങൾ ശരിയായി നിർമ്മിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഉടനടി ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I oppose the demand. Sir, there are no signs of abatement of the virulence of economic depression and the Government have not allowed any reduction of fees as far as the high school classes are concerned. The second point which I have to deal with is that there should not be any restriction of admission in collegiate classes because that also will cause serious hardships upon the poor parents. With regard to the fee concession, I understood from the answers given by the Director yesterday that there is no prescribed rule regulating the conduct of fee concessions. The manager of an aided or unaided school may take his own course and refuse fee concessions to deserving students. Sir, I must cite here a concrete instance. Take the case of a low-paid Government servant whose children enjoy fee concession in a Government school. The father of the children is transferred to some other locality where there is only an aided school. The manager says that funds do not permit him to extend fee concession to the students. Sir, what is the position of these poor students. Are they to discontinue their studies? What I submit is that the rules regarding fee concessions should be definite and binding on all institutions. So long as a manager gets grants from Government he must abide by the rules made by the Government with regard to the concession of fees.

Mr. C. V. Chandrasekharan: What about those schools which do not get grants?

Mr. G. Narayana Aiyar: Even if they do not get grants they are bound to give fee concession. Sir, suppose during the middle of a year an officer is transferred to a place where there is only an unaided institution. Are his children to continue their studies or discontinue? To remove such an anomaly, whether a

school is aided or unaided, a definite rule should be made to bind them so that these poor boys may not be put in a very precarious position. So far as accommodation is concerned. I think it is too much to say that there are no sufficient funds. Sir, an institution which has got a standing of over 30 years is now very badly run. Three schools in Perumpavur, whose strength comes to about 1,200 students, are also not properly equipped. As a result of petitions submitted, the Director personally inspected the spot. There is neither sitting accommodation nor proper seating accommodation for the students and they are squatting on the floor like cattle. Sir the Director was requested to sanction a waterman for the school and he replied that funds do not permit that. Lack of funds has been made an excuse even to satisfy these essential needs of educational institutions which may cost only seven or eight rupees a month. In this connection, I have to bring to the notice of Government that when there is a cry for a petty demand, for example for a waterman or for a temporary shed or for a Munshi, the Government should see that these needs are immediately satisfied and they should not give the stock answer that if financial conditions change they will grant the required sum.

Now, referring to the pages of the budget, it will be seen tha for the year 1111 a sum of Rs. 11,225 has been allowed for study leave allowance. Sir, in these days of economic depression, when Government say they have no funds, is it not a luxury, if not waste, to spend such a huge sum for study leave? They may be given loans, if necessary. I am at a loss to understand what is the nature of the study which these people are going to get. Are the Government going to be materially benefitted by their studies? The whole thing is done for favouring certain set of people. Sir, when a trifling sum is required to provide for a waterman in a particular school, which houses 700 or 800 pupils, Government complain that they have no funds. Sir, I will show the hollowness of this proposed study leave. I may be permitted, in this connection, to read to the honourable members the rule in the T. S. R. under which alone study leave allowance could be allowed. On page 219 of the T. S. R. under rules it is stated thus :

> "Extra furlough for the purpose of study leave may be granted to officers by the Government on the recommendation of the head of the department under whom the officer applying for leave is serving. The Government will require to be satisfied in each case that the knowledge sought to be acquired is of sufficient importance to warrant the grant of study leave. The leave will be granted only if it is in the public interests that an officer proposes to persue a special course of study or investigation of a scientific or technical nature. A person of the Education, Medical or other department who goes to procure an ordinary degree in a foreign university will not, therefore, be eligible for study leave"

Mr. M. Govindan : May I know from the member whether there is any case of the study leave granted which does not fall within that provision.

Mr. G. Narayana Aiyar : Yes, Sir, I am trying to show that the proposed study leave allowance does not fall within the four corners of this rule. We have had past instances of such cases. But I will deal only with the present amount as seen in the budget. The total amount of allowance is Rs. 11,225. It seems that seven candidates applied for study leave. Four favoured ones were taken and three were left out of consideration. Out of the four, one professor is to go from the Science College. It is said that he goes for studying the theory of sampling. It comes under statistics. Sir, I will deal with that subject presently. For mathematics honours course there are eight papers, of which 6 are compulsory and two optional. And of the optional subjects statistics forms one of them. Out of statistics, which consists of 12 subjects, one or two has to be selected. It is the will and pleasure of the professor to select a particular subject from these 12 sub-divisions. He may select the theory of sampling this year. He may select anything else next year. Granting that this particular candidate comes off successful is there any guarantee that the subject will be taught here. I can understand if it is a scientific study; then the teaching of that subject will be beneficial to the country as well. What is the material benefit of this pure academic qualification which he may get at the expense of the poor tax-payer? So far as I could see there is absolutely none.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവൺമെന്റു കാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥ ഈ ബഡ്ജററു കാണുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. എല്ലാ പരിഷ്കൃത ഗവൺമെന്റുകളും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രാധാന്യത നൽകുന്നതായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂർഗവൺമെന്റ് ആയതിനു വിപരീതമായ ഒരു നയമാണു സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നതു്. സാധാരണക്കാരായ സാധുക്കളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒട്ടുംതന്നെ ആവശ്യമില്ലെന്നായിരിക്കാം ഗവൺമെന്റുദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ മലയാളം പ്രാഥമികസ്കൂളുകളിൽ മിക്കവാറുംതന്നെ അതാതു സ്ഥലത്തുള്ളവർതന്നെ പണികഴിപ്പിച്ചു സാധനസാമഗ്രികളും സ്ഥലവും ഉൾപ്പെടെ ഗവൺമെന്റിലേക്കു യാതൊരു പ്രതിഫലവുംകൂടാതെ ചെറുകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മാത്രം ലാക്കാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത്രയും പൊതുജനങ്ങൾ ചെയ്തതിൽനിന്നു

തന്നെ ആ ദേശങ്ങളിലെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകൎയ്യത്തിനുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളേയും അസൗകൎയ്യങ്ങളേയുംപററി നമുക്ക് ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു ഒരു കാലത്തും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അസൌകൎയ്യം നേരിടുകയില്ലെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയും, ഗവൎമ്മെൻറിനെ ഈ ചുമതല ഏല്പിക്കുന്നതാണ് ഇതിൻെറ സുസ്ഥിരമായ നിലനില്പിനു പൎയ്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള പരിപൂൎണ്ണബോധത്തെ മുൻനിറുത്തിയുമാണ് ഇത്ര വലിയ തുകകൾ ചിലവുചെയ്തു കെട്ടിടങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചു ഗവണ്മെൻറിലേക്കു പൊതുജനങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ആ വിശ്വാസത്തിനും ബോദ്ധ്യത്തിനും വിപരീതമായ ഒരനുഭവമാണ് ഇന്നിവിടെ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതു്. ആയതിന് ഉദാഹരണമായി ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു തിരുവല്ലാതാലൂക്കിൽ കല്ലൂപ്പാറ പകുതിയിൽ ആനിക്കാട്ടുകരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മലയാളം പ്രാഥമിക പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിൻെറ സ്ഥിതിയെയാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ സ്ക്കൂൾവൎഷാരംഭത്തിൻെറ ആദ്യദിവസം നേരത്തെതന്നെ സ്ക്കൂൾ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഗവണ്മെൻറാൎഡറുംകൊണ്ടു് അസിസ്റ്റൻറു് ഇൻസ്പെക്ടർ സ്ഥലത്തെത്തുകയും കുട്ടികളെ പിരിച്ചയക്കുകയും സ്ക്കൂൾ നിറുത്തുകയുംചെയ്തു. ഇതുവരെയായിട്ടും ആ സ്ക്കൂൾ നിറുത്തുന്നതിലേക്കുള്ള കാരണം എന്താണെന്നുപോലും ആ ദേശവാസികൾക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്ലാൻ അനുസരിച്ചും നിൎദ്ദേശമനുസരിച്ചും അയ്യായിരത്തിൽപരം രൂപാ ചിലവുചെയ്തു കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു കെട്ടിടമാണിതു്. ഇന്നേദിവസംവരെ യാതൊരു കേടും ഈ കെട്ടിടത്തിന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും ക്ലാസ്സുകളിൽ കുട്ടികൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. നാലാംക്ലാസ്സിൽമാത്രം നാലോ അഞ്ചോ കുട്ടികളുടെ കുറവേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ സ്ക്കൂൾ നിറുത്തിയതു്? ഒന്നോ രണ്ടോ ഗ്രാൻറുസ്ക്കൂളുകൾ ഇതിനു സമീപം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ആയിരിക്കണം ഈ സ്ക്കൂൾ നിറുത്തൽചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം. അതായതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു യാതൊരു സൗകൎയ്യവുമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ തൽപരിഹാരാൎത്ഥം പള്ളിക്കൂടം പണികഴിപ്പിച്ചു പൊതുജനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ വൎഷം കഴിഞ്ഞശേഷം ഒരു വ്യക്തിക്കോ ഒരു സമുദായത്തിനോ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഗ്രാൻറു പള്ളിക്കൂടമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ സ്ക്കൂൾ നിറുത്തൽചെയ്യേണ്ട

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

താണെന്നാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നറിയുന്നു. ഒരു ഗവൺമെൻറുസ്കൂളിനടുത്തു് ഒരു ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകൂടി അനുവദിച്ചതിൻെറ രഹസ്യം എന്താണെന്നറിയാൻ പാടില്ല.

Mr. Tarjatu Kunjitomman: ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ ഒരു വ്യക്തിക്കോ ഒരു സമുദായത്തിനോ അനുവദിച്ചുകൊടുത്താലും മററു സമുദായത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിക്കുന്നതിനു വല്ല വിഷമവുമുണ്ടോ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: വിദ്യാഭ്യാസസൌകര്യമില്ലാതിരുന്നകാലത്തു പൊതുജനങ്ങൾ പണം ചിലവാക്കി ഗവൺമെൻറിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു ദോഷം വരാത്ത നിലയിൽ മാത്രമേ ഗ്രാൻറു പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ അനുവദിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൂടാതെ പൊതുജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പണം ചിലവുചെയ്തു പള്ളിക്കൂടവും മററും പണികഴിപ്പിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൌകര്യമുണ്ടാക്കിയതിൻെറ ശേഷം ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു സമുദായത്തിൻെറയോ കീഴിലുള്ള സ്കൂളുകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

സർ, ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ സ്വദേശികളും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ അധികവും വിദേശികളുമായിട്ടാണു മിക്കവാറും കണ്ടുവരുന്നതു്. സ്വദേശികൾക്കു സ്ഥലത്തു കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുള്ളതിനാൽ സ്വദേശികളായ ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകന്മാർ അവരുടെ കുനയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ പലവിധത്തിൽ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സ്കൂളിൽ കുട്ടികൾ കുറയുന്നതിനിടയായതിൻെറ കാരണം ഇതാണു് ഈവിധത്തിലുള്ള പല അനുഭവങ്ങളും കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവനാണു ഞാൻ. ഈ ഗ്രാൻറു സ്കൂൾകെട്ടിടം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂൾകെട്ടിടത്തെക്കാൾ വളരെ മോശമാണെന്നുതന്നെയല്ല, മനുഷ്യർക്കു വാതലിൽക്കൂടെ നിവന്നു കയറിപ്പോകുന്നതിനുകൂടി നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധത്തിൽ കിളരക്കുറവുള്ളതുമാണു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് അനുവർത്തിക്കുന്ന നയം തികച്ചും ആക്ഷേപയോഗ്യമാണെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നും ഏകദേശം അഞ്ചുനാഴിക ദൂരെയുള്ള ഒരു ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടം രണ്ടാഴ്ചക്കുമുൻപു നിലംപതിച്ചു് ഒരു കുട്ടി മരണമടയുകയും മൂന്നു കുട്ടികൾക്കു് ആശുപത്രിയിലയക്കത്തക്കവണ്ണം അതിക

ഠിനമായ പരുക്കുകൾ പററുകയും എട്ടോ ഒൻപതോ കുട്ടികൾക്ക് അല്പസ്വല്പം ദേഹോപദ്രവം തട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം ഈ നിലയിലുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽസ്കൂൾ നിറുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇതുപോലെയുള്ള നയം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലദ്ധ്യക്ഷൻ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സുഗമമായ മാർഗ്ഗമാണെന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ.

ഇനിയും ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ നടത്തിപ്പിനെപ്പററി രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ അവരുടെ മൂന്നും നാലും വർഷത്തെ ശമ്പളം കിട്ടാഴികനിമിത്തം വളരെ ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയും അനുഭവിക്കുന്നു. മാനേജരന്മാരോടു ചോദിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും ഗ്രാൻറുകിട്ടുന്നില്ലാ എന്നു മറുപടിപറയും. അതിനാൽ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും നൽകുന്ന ഗ്രാൻറുകൾ അതാതുകാലത്തു തന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഗ്രാൻറുകൊടുക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറിനു പണമില്ലാ എന്നുവരികിൽ അത്രത്തോളം സ്കൂളുകൾകൂടി നിറുത്തിക്കളയുകയാണു നല്ലത്. ഈ തൊഴിലിൽ ഇരിക്കുന്ന സാധുക്കൾ വേറെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളും.

നാട്ടുകാരേയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഈ നാട്ടിൽ വളരെ തഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ ആശയവും അഭിപ്രായങ്ങളും അറിഞ്ഞു ഭരണം നടത്തുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ളവരേയോ വേണം വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടരായി നിയമിക്കാൻ എന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം ഏറെക്കുറെ ഇപ്പോൾ സാധിച്ചു. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ ജനങ്ങളുടെ ആ അഭിപ്രായത്തിനു വ്യതിചലനം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാതെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളെയും സന്ദർശിച്ചു ജനഹിതങ്ങളറിഞ്ഞു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I beg to oppose the demand. The budget is misleading in regard to its provision for education. We see a provision of Rs. 48 lakhs odd for 1111 as against Rs. 46 lakhs odd for 1110. Coming to vernacular education, the provision for 1111 is Rs. 28 lakhs odd as against Rs. 18 lakhs odd for 1110. These figures clearly show that there is a total increase of Rs. 2 lakhs under education, and an increase of Rs. 10 lakhs under vernacular education. Sir, if this were true, it is really a matter for great satisfaction to the people.

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I inform the member that a reclassification of the allotments was made this year? Instead of putting all the allotments for grants under one head, they

[Mr. C. V. Chandrasekharan.]

were separated and distributed among the various heads. That accounts for the difference between 1110 and 1111.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: But how are we to know that? As it is, the budget is misleading.

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I point out, Sir, that there are foot notes to the effect that allotments have been reclassified this year?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I do not see any foot-note on page 105.

Mr. M. Govindan: Is there any foot note on page 91?

Mr. P. Padmanabhan Tampi. No, there also there is no foot note. Sir, it was this that led to Mr. Kunjitomman's reference, when Mr. Kattakayam was speaking, that there was an increase of Rs. 10 lakhs under vernacular education. I challenge the member on the other side to draw my attention to any foot note, regarding the reclassification either on page 91 or on page 105.

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I draw the attention of the member to the foot note on page 116?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, there are foot notes on several other pages also; but, neither on page 91 nor on page 105 do I find any foot note about this matter, although there is a clear statement on these pages showing an addition of Rs. 10 lakhs under vernacular education.

I want to say a word about fee concession, Sir. The budget for 1111 provides, under receipts, for the whole of the fees due, although the economic depression still prevails and the financial position of parents and guardians has only become worse now. This, I submit, is very hard on the people.

A word more about the Fee Concession Committee. Sir, it was under a G. O. that committees consisting of the Tahsildar, the Inspector or Headmaster and a non-official member --formerly it was the Popular Assembly member of the locality—were constituted in different localities. This year, without assigning any reason, the non-official element has been taken away. Sir, this is sure to lead to many abuses. I can quote instances of abuses in the past. One proverthicar recommended the case of the son of another rich proverthicar for poor fee concession. Neither the Tahsildar nor any of the other official members were able to find it out. It was the non-official member who discovered it. Especially in these days of

democracy, it is regrettable to note that the Government have taken away the non-official element in these committees.

Coming to the provision for study leave, at page 95 of the budget, a sum of Rs. 3,750 has been provided for study leave for an Assistant Professor of the Science College. The whole of this amount, I submit, Sir, can be saved by making suitable consequential arrangements. There was a Mathematics Chair in the Women's College a few years ago. That was abolished. That Professor may be transferred to the Science College; and, in his place, someone of the Mathematics teachers in the High Schools, who have acted as Lecturers in the College, may be appointed as a Lecturer and in the High School a teacher may be appointed on Rs. 40. This arrangement will enable the Government to save the whole of this allotment of Rs. 3,750; and the work also will be done satisfactorily. I would draw the attention of the Director of Public instruction to this matter.

Coming then to the question of grants-in-aid, there is now a hue and cry throughout Travancore about the withdrawal of grants in regard to certain schools. Sir, the budget provides the usual provision for this purpose. I cannot understand why, in spite of such provision, some schools were not given their grants. Sir, the Government have made primary education free; but, during the last session, the Director said, in answer to a question, that permission had been given to the managements of schools to recover fees even in the primary classes in schools which could not get grants. That, I submit, is a retrograde step.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സർ, നാട്ടുഭാഷാജ്ഞാനവും ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനെയും ജനസാമാന്യത്തെയും പററി നല്ല അറിവുമുള്ള ഒരു പണ്ഡിതനെ ഈ വകുപ്പിൻെറ മേലദ്ധ്യക്ഷനാക്കിയതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ക്ഷാമം അധികം ബാധിച്ചിരുന്നിട്ടും ലുബ്ധ് കാണിക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ സംഖ്യ ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതും ശ്രേയസ്കരം തന്നെ. എന്നാൽ രാജ്യത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു, ഉൾനാട്ടുകളിൽ നിവസിക്കുന്നവർക്കും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനെ സാധിക്കുന്നതിലേക്കുവരുന്ന കൊല്ലത്തിൽകൂടുതലായി സംഖ്യ ബഡ്ജററിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ കാണുന്നതു്. പത്തുലക്ഷത്തിൻെറ കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മലയാളവിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിനുള്ള കാളത്തിൽ ചേർത്തു. അതു ബഡ്ജററിൽ വരുത്തിയ പിശകാണെന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഡയറക്ടർ പറയുന്നതു്.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: പത്തുലക്ഷം രൂപാ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു "മിസലേനിയസ്" എന്ന ഇനത്തിലാണ്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതല്ലാതെ നാട്ടുഭാഷക്കു പത്തു ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ ചേർത്തിട്ടില്ല.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: അതു നാലു ഇനങ്ങളിലായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന തുകയാണ്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതല്ലാതെ പത്തുലക്ഷം രൂപാ കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നു കാണുന്നതു പിശകാണ്. പല വർഷത്തെ നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള പട്ടികകളുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതു കണക്കു കൊണ്ടുള്ള ഒരു വിദ്യമാത്രമാണെന്നും കൂടുതലില്ലെന്നും പറയുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും പട്ടണങ്ങളിലെ ഉയന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ കൊണ്ടു ഗുണം കിട്ടുന്നില്ല. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം കൊടുപ്പാനേ രക്ഷകർത്താക്കൾക്കു ശക്തിയുള്ളു. അതിനു സ്കൂളുകൾ ധാരാളം വേണം. ഇപ്പോഴും ഉൾനാടുകളിൽ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവർ അധികമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അവരുടെ ജീവിതരീതിയും സംസ്കാരവും ഉയന്നു വരികയുള്ളു. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ സംസ്കാരമാണു രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരം. അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളവരുടെ സംഖ്യയെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സിവിലിസേഷൻ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു. സാക്ഷരത്തിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ സ്ഥാനം അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചി അപഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ വമ്പിച്ച തുകകൾ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും കാളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുമായി പോകുന്നു. ഉൾനാടുകളിൽ നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങൾ വളരെ സ്ഥാപിക്കണം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളെ നിറുത്തൽ ചെയ്യാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: നിറുത്തിക്കളയാതിരുന്നാൽ പോരാ. അടുത്തടുത്തു ധാരാളം പുത്തനായി സ്ഥാപിക്കണം. അരമയിലെങ്കിലും അടുത്തു പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളില്ലാത്തപക്ഷം കൊച്ചുകുട്ടികളെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുവാൻ ദരിദ്രർക്കു തീരെ

സാധിക്കുകയില്ല. ആയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടാക്കാതെ എല്ലാവർക്കും അക്ഷരജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു പറയുന്നു. അതു ധാരാളം വിദ്യാലയങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസവുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ സാധിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലാണു വിദ്യാഭ്യാസം പരത്തേണ്ടതു. പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ അടുത്തില്ലാതെ പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു നിർബന്ധിച്ചാൽ സാധുക്കൾ കഷ്ടപ്പെടുകയേ ഉള്ളു. വിദ്യാലയങ്ങൾ ധാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്തു സ്ഥാപിച്ചാൽ കുട്ടികളെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ ഗവർമ്മെൻറു നിർബന്ധം കൂടാതെ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു കൊള്ളും.

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I inform the member that the allotment under Vernacular Education is Rs. 60,000/- more than the last year?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അടുത്തടുത്തു സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അനവധി ലക്ഷം രൂപാ തന്നെ ചിലവു ചെയ്യണം. അതിനു ഗവർമ്മെൻറിനു വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു അവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കണം. പലയിടങ്ങളിലും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകൾ കൊണ്ടാണു സാധിക്കുന്നതു്. പട്ടണങ്ങളെ മാത്രമെ ഗവർമ്മെൻറു പ്രത്യേകം നോക്കുന്നുള്ളു. നാട്ടുപുറങ്ങളിലെ കർഷകരിൽനിന്നാണ് ചിലവിനുള്ള പണം ലഭിക്കുന്നതെന്നു ഗവർമ്മെൻറു ചിലവിനു സംഖ്യ വിഭജിക്കുമ്പോൾ ഓർക്കുന്നില്ല. എല്ലാ വിഷയത്തിലും ന്യൂനപക്ഷക്കാരായ പട്ടണവാസികളെ പ്രധാനമായി നോക്കുന്നതേയുള്ളു.

Mr. J. John Kattakayam: തൊടുപുഴ, മൂവാറ്റുപുഴ മുതലായ മലംപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ അധികവും വിദ്യാഭ്യാസവും അക്ഷരജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്തവരല്ലെ?

Mr. Tariatu Kunjitoman : എല്ലാ താലൂക്കുകളിലേയും മലയോരങ്ങൾ അങ്ങിനെതന്നെ. ഉൾനാടുകളിലും മലയോരങ്ങളിലുമാണു വിദ്യാഭ്യാസം കുറവെന്നു സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നു കാണാം. പ്രൈവറ്റുമാനേജരന്മാൎക്കു ശരിയായി ഗ്രാൻറുകൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാൽ നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ വേണ്ടിടത്തോളം വിദ്യാലയങ്ങൾ അവർ നടത്തും. ഗവൎമ്മെൻറിനു ചിലവും കുറയും. പട്ടണങ്ങളിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾകൊണ്ടു കുരുടനു സൂര്യപ്രകാശവും ദീപവും പോലെയുള്ള പ്രയോജനം മാത്രമേ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ നാട്ടുപുറത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്നുള്ളു. പട്ടണങ്ങളിലുള്ള മഹാവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും പ്രതാപത്തിനുമായി മാത്രം

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

പൊതുപണം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. സാമാന്യജനങ്ങളെ പ്രത്യേകം നോക്കണം.

ഗ്രാൻറു വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സംഖ്യയും അവയ്ക്കുകൊടുത്തുവരുന്ന ഗ്രാൻറിൻെറ സംഖ്യയും ഇപ്പോൾ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. അതുവളരെ പരിതാപകരമാണ്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : സർ, പായിൻറ് ആഫ് ആർഡർ. മെമ്പർ വിഷയമാറിയിരിക്കുന്നു.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതെന്നെ സംബന്ധിക്കയില്ല. ഞാൻ യഥാസ്ഥാനത്തുതന്നെ.

ഗവമെൻറിൻെറ വിദ്യാഭ്യാസ ചിലവു വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസനില ഉയത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പ്രൈവററു വിദ്യാലയങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്ക എന്നതാണ്. ഇവിടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വിദ്യാലയങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടി പ്രൈവററു വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ട്. പ്രൈവററു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വിദ്യാലയങ്ങളുടേതിൽ വളരെ കൂടുതലാണ്. എന്നാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സ്കൂളുകളിലേക്കുവേണ്ടി, ചിലവാക്കുന്നതിൻെറ നാലിൽ ഒരുഭാഗംമാത്രമേ പ്രൈവററുവിദ്യാലയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഗ്രാൻറും എണ്ണവും പ്രതിവത്സരം കുറച്ചുവരുന്നെന്നു കാണുന്നതു ദയനീയംതന്നെ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ പുരോഗതിക്കു ഇതുകൊണ്ടു് കോട്ടം തട്ടാതിരിക്കയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ പുരോഗതിയെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ രാജ്യത്തിൻെറ മററു സകലവിധപുരോഗതിയും. പലവിധത്തിലുള്ള അസൌകര്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചു വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുപോലും വമ്പിച്ചതുകകൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു ധാരാളം കെട്ടിടങ്ങളും കെട്ടി ജാതിമതഭേദമെന്യേ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു നിസ്വാർത്ഥമായി രാജ്യസേവനം ചെയ്യുന്ന മാന്യന്മാരെ എല്ലാവിധത്തിലും ഗവണ്മെൻറു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സൌകര്യത്തേയും കഴിയുന്നതും കാര്യമായി ഗണിച്ചു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഗവണ്മെൻറും അപ്പഴപ്പോൾ വേണ്ടതു പ്രവത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഒരു ചോദ്യം.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം ഒടുവിൽ. ഒരു സ്ഥലത്തു പല സമുദായക്കാർ ഗ്രാൻറു് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്ക

ന്നതിനോ നിലവിലിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വിദ്യാലയം ഏറെറടുക്കുന്നതിനോ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഗവണ്മെൻറും സ്ഥിരമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പലവിധത്തിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകൾക്കും ഇടവരുന്നതാണ്. സ്ഥിരമായ ഒരു തത്വം സ്വീകരിച്ചാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും ഗവണ്മെൻറിനേയും ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും വിളികൾകൊണ്ടും മററും അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കാനും മാർഗ്ഗമില്ല. ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള ഒന്നിലധികം സമുദായക്കാർ അപേക്ഷകന്മാരാണെങ്കിൽ ഏതു സമുദായത്തിൽപെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളാണോ അധികമുള്ളത് ആ സമുദായത്തിലുള്ള അപേക്ഷകനു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. A N. Visvanatha Pillai : എനിക്കു ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ വിഷമതകളെക്കുറിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളത്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളിലേക്കുവേണ്ടി ഒരു വലിയ സംഖ്യ പ്രതിവർഷം ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഇന്നു യാതൊരുതരത്തിലുള്ള അവകാശവും അവരുടെ ജോലിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു മാനേജർക്ക് ഒരദ്ധ്യാപകനെ യാതൊരു കാരണവുംകൂടാതെ എപ്പോൾവേണമെങ്കിലും പിരിച്ചയക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു മാനേജമെൻറുകാർ കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം വളരെ കുറവാണെന്നു വളരെനാളായി പരാതി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഗ്രാൻറായി വാങ്ങിക്കുന്ന തുക മാത്രം ചില സ്കൂളുകളിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. കുറേക്കൂടി നല്ലവണ്ണം നടത്തുന്ന മാനേജ്മെൻറാണെങ്കിൽ മാനേജരുടെ കയ്യിൽനിന്നും ഗ്രാൻറിന്റെകൂടെ ഒരു തുകകൂടി ചേർത്ത് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു. മററു ചില ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളിൽ കിട്ടുന്ന ഗ്രാൻറിന്റെ ഒരംശം മാനേജർ കരസ്ഥമാക്കിയിട്ട് ഒരു ചെറിയ തുക മാത്രമേ ശമ്പളമായി കൊടുക്കുന്നുള്ളു. ഈ തരത്തിലുള്ള പല അനീതികളും ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നത്. ഇതിനൊരു പരിഹാരം വരുത്തേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാണ്. ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു കാൺഫറൻസ് കോട്ടയത്തുവച്ചു കൂടുകയും ഈവക കാര്യങ്ങളെപ്പററി ആലോചിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധികാരികൾക്കും മററധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും അയച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടു മേലാൽ ഡയറക്ടരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ ഒരദ്ധ്യാപകനെ

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai]

പിരിച്ചുവിടുന്ന ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ മാനേജരോടു കർശനമായവിധത്തിൽ അതെപ്പററി ഡയറക്ടർ ചോദ്യം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

Mr. Tariatu Kunjitomman : മാനേജരുടെ ആജ്ഞകൾ വിധേയനല്ലാത്ത ഒരദ്ധ്യാപകനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ആ സ്കൂളിനു ദോഷമല്ലേ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ആ സംഗതി ഡയറക്ടരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തണം. അല്ലാതെ മാനേജരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഒരിക്കലും പ്രവർത്തിക്കരുതു്. പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ ഡയറക്ടരുടെ അനുവാദം വേണം.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അപ്പോൾ ഡയറക്ടർക്കല്ലേ മുഴുവൻ അധികാരവും വരുന്നതു്?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : മാനേജ്മെൻറു സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നതു മാനേജരുടെ അധികാരപ്രമത്തത കാണിക്കാനല്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അധികാരമില്ലെങ്കിൽ സ്കൂളിൽ ഡിസിപ്ലിൻ പരിപാലിക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയാണു്?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഗവമെൻറു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കണമെങ്കിൽ അതിനു ഗവമെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടവും അത്യാവശ്യമാണു്. ഗവമെൻറു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനെപ്പററി പറയുകയില്ലായിരുന്നു.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം ഗവമെൻറിൽനിന്നു് അവർക്കു നേരിട്ടു കൊടുക്കണമെന്നു കോട്ടയത്തുവെച്ചു് അവർ തീർച്ചയാക്കി അയച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അറിയാം.

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഒരു കാലം വ്യവസ്ഥചെയ്തു് അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ മാനേജർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വേണ്ടേ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ന്യായമായുള്ള എല്ലാ സംഗതികൾക്കും മാനേജർ കീഴടങ്ങണം. ഇതു ന്യായമാണെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്.

Mr. M. Govindan : നിയമനാധികാരം കൂടാതെയുള്ള മേൽനോട്ടം പാടില്ലെന്നാണോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ധാരാളം ഉണ്ടാകാം.

Mr. J. John Kattakayam : ഗ്രാൻറ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാൎക്കു ട്രെഷറിയിൽനിന്നുതന്നെ ശമ്പളം കിട്ടുന്നതല്ലെ നല്ലതു്?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അതാണു വളരെ നല്ലതെന്നാണു് എൻെറയും അഭിപ്രായം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഗ്രാൻറ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ മാനേജരന്മാർ പിരിച്ചയച്ചാൽ അവൎക്കു ഡയറക്ടരുടെ അടുത്തു് അപ്പീൽകൊടുക്കരുതോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അതു് അദ്ധ്യാപകന്മാൎക്കു കൂടുതൽ വിഷമകരമാണു്. ഗവൺമെൻറു് സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകരെ പിരിച്ചുവിടാൻ ഹെഡ്മാസ്റ്റൎക്കധികാരമില്ല. അതുപോലെ ഡയറക്ടരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ ഗ്രാൻറ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പിരിച്ചുവിടാൻ പാടില്ലെന്നുവന്നാൽ ഈ കുഴപ്പങ്ങളൊക്കെ എളുപ്പം ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതാണു്. ഇരുപതും ഇരുപത്തിരണ്ടും വർഷം അദ്ധ്യാപകജോലിയിൽ ഇരിക്കവെ അവരെ പിരിച്ചയച്ചാൽ ഡയറക്ടരുടെ അടുത്തുപോയി അപ്പീൽകൊടുത്തു അതിനൊരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഈ അദ്ധ്യാപകൻ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. നേരെമറിച്ചു ഡയറക്ടരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടിമാത്രമെ പിരിച്ചുവിടാൻ പാടുള്ളു എന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ ഈ മാനേജർമാരുടെ അക്രമത്തിനു വളരെ ശമനം വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്.

Mr. J. John Kattakayam : അദ്ധ്യാപകന്മാർ സാധാരണ മാനേജർമാരുടെ ആശ്രിതന്മാരായിട്ടുപോലും ജീവിക്കുന്നില്ലേ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : അങ്ങനെയുമുണ്ടാകാം.

അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ക്ഷാമപീഡ കൂടുതലായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്. അതുകൊണ്ടു അടുത്തകൊല്ലത്തിലും ഫീസ് സൗജന്യം ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ സംഗതികൾ ഗവൺമെൻറിൻെറയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേധാവിയുടേയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ളതാണു് എൻെറ ഉദ്ദേശം. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് എൻെറ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. N. Narayana Menon : വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ദ്ധനായ മി. സ്റ്റേത്താം വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടരായി തിരുവിതാംകൂറിൽ വരികയും സാരവത്തായ ഒരു റിപ്പോർട്ടു് ഇവിടെ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തതിനു ഞാൻ അന്നും നന്ദിപറയുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആ അഭിപ്രായം

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

തന്നെയാണു് എനിക്കിപ്പോഴും ഉള്ളതു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസറിപ്പോർട്ടു വായിച്ചതിൽ മുൻകൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. മി. സ്റ്റേത്താം ഒന്നിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് പരിശീലനം കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരാളെ ശമ്പളമിനത്തിൽ ഒരു വലിയതുക ലാഭപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനന്തരഗാമിയായി നിയമിച്ചതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സാധാരണ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മേധാവിയാകുന്നതിനു തക്കയോഗ്യതയുള്ള ഒരാൾ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽതന്നെയിരിക്കെ അവർക്കു നിരാശയുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ വെളിയിൽനിന്നും ധാരാളമാളുകളെ പലപ്പോഴും ആ സ്ഥാനത്തിൽ നിയമിച്ചുവരുന്നു. കഴിവുള്ളടത്തോളം ഈ നയം ഗവൺമെൻറു സ്വീകരിക്കരുതു്. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ളവർക്കു പ്രോത്സാഹനം നല്കണം. കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ റിപ്പോർട്ടു നോക്കിയാൽ ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യയും വർഷംതോറും വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വരുന്നുണ്ടു്. വിശിഷ്യ വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ സംഖ്യ പതിനായിരക്കണക്കിനു വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു നമുക്കഭിമാനകരമായ സംഗതിയാണു്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: നാം കൊച്ചിയെക്കാൾ പിന്നിലായിപ്പോയതു അഭിമാനക്ഷയമല്ലേ?

Mr. M. N. Narayana Menon: ആ സംഗതിയെപ്പററി പിന്നീടു പറയാം. ക്ഷമയോടുകൂടിയിരിക്കണം. എൻെറ സമയവും മററുള്ളവരെപ്പോലെ പരിമിതമാണു്. എൻെറ സ്നേഹിതൻ ഇതുപോലെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ മററുള്ളവരോടു പറയുന്നതു എന്താണെന്നറിയാമല്ലോ? അതുപോലെതന്നെ എനിക്കും ഇപ്പോൾ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നമുക്കുള്ളസ്ഥാനം ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ മൂന്നാമത്തേതാണു്. ബർമ്മാ ഒന്നാമതും കൊച്ചി രണ്ടാമതും തിരുവിതാംകൂർ മൂന്നാമതുമാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ബർമ്മയിൽ ൩൬ ശതമാനവും കൊച്ചിയിൽ ൩൩ ശതമാനവും തിരുവിതാംകൂറിൽ ൨൮ ശതമാനവും ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നാലാമത്തെസ്ഥാനം മാത്രമാണു ബറോഡായ്ക്കുള്ളതു്. അവിടെ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ഈ നിയമസമിതിയിൽ നാം പലപ്പോഴും വിദ്യാലയകെട്ടിടങ്ങൾ മോശമാണ്, സാമഗ്രികൾപോരാ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. അതിനെപ്പററി ആലോചിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനു ഞാൻ അധൈര്യപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നുതന്നെയാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അതു് എല്ലാസ്ഥലത്തും ഒരുമിച്ചു ചെയ്യണമെന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം ധാരാളമുള്ള ടൌണുകളിൽ ചിലതു തിരഞ്ഞെടുത്തു അവിടെ നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കാമോ എന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. നിയമസഭയുടെ വോട്ടവകാശം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും പ്രായപൂർത്തിയുള്ളവർക്കു വോട്ടവകാശം വേണമെന്നും മററും വാദിക്കുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വർദ്ധനക്കായി പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ധാരാളമാക്കുന്നതു് സകല രാജ്യങ്ങളിലും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധഭരണതന്ത്രജ്ഞനായ സർ. എം. വിശേശ്വരയ്യായുടെ അഭിപ്രായം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

Sir. M. Visvesvariah says.

"Knowledge is power Reduce illiteracy, encourage adult education and vocational training among the members of your family and others over whom you have influence. If work is found for private men outside Gove nment service it will mean also additional employment for the workers."

സർ. എം. വിശേശ്വരയ്യ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണു ഞാൻ ഇവിടെ വായിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊന്നിച്ചു തൊഴിൽപരമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ആവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ഏഴുലക്ഷത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടു്. പ്രൈവററുസ്കൂൾ മാനേജർമാരുടെ സഹായത്താലാണ് ഇത്രയധികം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസസൌകര്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പകുതിയിലധികം വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രൈവററു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടു പ്രൈവററു വിദ്യാലയങ്ങളെ കഴിയുന്നതും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുപോലെ പ്രൈവററു വിദ്യാലയങ്ങളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നിലയെ ഗവണ്മെൻറു സുരക്ഷിതമാക്കേണ്ടതുമാണ്.

ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനത്തിനായി ബഡ്ജററിൽ ഒരു തുക കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് മുൻകൊല്ലങ്ങളിൽ അപേക്ഷിച്ചു വലിയതുകയാണ്. ഇതിനു മുമ്പും ഞാൻ ഈ വിഷയത്തെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഡ

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

യറക്ടരുടെ ഒരുമാസത്തെ ശമ്പളത്തോളമുള്ള തുകപോലും ഇതിലേക്കു ഗ്രാൻറായി കൊടുക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ രണ്ടായിരം രൂപാ ഇപ്പോൾ ൨൭,൦൦൦ രൂപായായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തുകയെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടവിധം എങ്ങനെ എന്ന് ഇവിടെ പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കഴിവുള്ളിടത്തോളം എല്ലാവില്ലേജുകളിലും ഒരോവായനശാല ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. അതായതു പ്രൈമറിസ്കൂളില്ലാ സ്ഥലത്തു വെർണ്ണാക്കുലർമിഡിൽസ്കൂളുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും ഉള്ള പ്രഥമാദ്ധ്യാപകന്മാരും സ്ഥലത്തുള്ള പൗരപ്രമാണികളിൽ ചിലരുംകൂടി ചേർന്നു നടത്തുന്നവായനശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറുകൊടുക്കേണ്ടതാണു. അല്ലാതെ മോട്ടോർകാറുകളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ കയററിക്കൊണ്ടുപോയാൽ അതു ശരിയായിനടക്കുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. അതിനാൽ ഈ രീതിയിലുള്ള വായനശാലകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അതിലേക്കു പ്രതിവർഷം ഒരുലക്ഷംരൂപാ ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിക്കണം.

പ്രൈമറിവിദ്യാലയങ്ങൾക്കുള്ള ധാരാളം കെട്ടിടങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഞങ്ങളുടെ സമീപമുള്ള ചെങ്ങളംസ്കൂൾകെട്ടിടംതന്നെ ഇപ്പോൾ വളരെ മോശമായി കിടക്കുകയാണ്. ആ വിവരം ഞാൻ ഗവർമെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് അല്പസ്വല്പം അനുകൂലങ്ങൾ ചെയ്താൽ മാത്രമെ സാധിക്കുകയുള്ളു. പലസ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളും ഇപ്പോൾ വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾക്കായി മാത്രം ഒരു ലക്ഷംരൂപാ മാററിവയ്ക്കുകയും ഒരു ക്ലിപ്തകാലത്തിനകം ആ കെട്ടിടങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ഫീസ് സൌജന്യത്തെപ്പററി സ്വല്പം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷാമം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു എങ്കിലും ഗവർമെൻറ് അതിനെപ്പററി ആലോചിക്കുന്നില്ല. നാം വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ മുന്നണിയിലാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം തീരെ ആഹാരത്തിനു വകയില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയച്ചുപഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അതിലേക്കു ചില സൌജന്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഫീസ് സൌജന്യക്കമ്മററിയെപ്പററി മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ തമ്പിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഒരു പാർത്ത്യക്കാരുടെ മകനു ഫീസ് സൌജന്യം ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ത

ഹശീൽദാർ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക സാധാരണമല്ല. അതുകൊണ്ടു അതിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. കാളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ പ്രതിവർഷം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അവക്കു കൂടുതൽ സൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. കാളേജിലും ഫീസ് സൌജന്യം ചെയ്തുകൊടുക്കണം.

Mr. M. Govindan: Sir, I wish to offer a few remarks on the demand now before the House. As in the case of the Devadhar Committee Report, so in the case of the Statham Report my friend and countryman Mr. Nilakanta Pillai wants that it should be consigned to a corner. I am sorry I cannot agree with him. I am under the impression that these two reports are most valuable documents which contain many valuable recommendations made by responsible committees presided over by men of Indian reputation.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether these reports are more valuable than the Temple Entry Committee Report?

Mr. M. Govindan: It is also a valuable report.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know where it is kept now?

Mr. M. Govindan: It is kept in the Huzur Office.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Is it in the waste-paper basket?

Mr. M. Govindan: I can assure my friend that so far as I know the Temple Entry Committee Report is engaging the serious consideration of the authorities. The members need not be under any anxiety on that score. We are at Education now.

My friend Mr. Nilakanta Pillai had the misfortune to make some representation about a school at Aiylam about which I am also interested. I am sorry that the authorities were not able to see eye to eye with him, and perhaps with me also, in not allowing this school to be reconstructed. I wish that his recommendation is carried into effect and that the department does not incur the odium of all the hard words used in the English language—irresponsible, unwise,—I have a list here—mess, and all the rest of it. (*Laughter*). My impression is that in the case of hardships in various localities we know better than the Director. Therefore, it is better that some of our recommendations are accepted. With regard to the building, about which Mr. Krishna Pillai spoke, I think his complaint is very reasonable. I have often been urging on the attention of Government that a regular scheme—

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണപിള്ള എന്നൊരു മെംബറില്ലെന്നറിയാമോ? മി. പത്മനാഭപിള്ളയാണ പറഞ്ഞതു.

Mr. M. Govindan: I am sorry. I stand corrected. Mr. Padmanabha Pillai's suggestion is the same as the one that I am also urging. There must be a systematic programme of school inspection. During the time of the late Deputy Director, Mr. Ramasvamy Aiyar, a number of schools has come into being. We are not able to get rid of them. About 2,000 schools are in existence. And almost all of them are housed in flimsy buildings. Generally, these buildings collapse during the rainy weather. Unless the Government have a systematic programme of school construction spread over a number of years, allotting 2 or 3 lakhs of rupees every year, the problem will not be solved and the complaint will remain to the detriment of education and danger to the safety of the children attending the schools.

I have one observation to make with regard the Protector of Depressed Classes. It comes in here in this way. We have got fee concession in schools and colleges to pupils of the depressed and backward communities. The amount ear-marked is about Rs. 2 lakhs. These depressed classes get a considerable portion of benefit out of it. I do not know whether the sum of Rs. 10,000 that is ear-marked for the depressed classes under the Co-operative Department will justify the Protector to be under that department more than under the Education Department which spends Rs. 2 lakhs. Moreover, education is most important for the amelioration of the condition of the depressed classes. You cannot think of any other way of uplift. The development of the human mind is the most important point. The depressed class man may have plenty of money; but that will not make him the less depressed. Give him culture and he is equal to the most superior classes. As one engaged in the uplift of the depressed classes,—I happen to be the President of the Trivandrum District Harijan Seva Sangham—I know that the Sangham is spending a large sum of money which is brought from outside the State. The Government are helping the Sangham. The help of the Director of Public Instruction is also necessary. We applied to the Director. But he said that he has no money. I find from the budget that only a small sum of Rs. 500 is given as grant to hostels including the depressed class hostel at Taikad. The Sangham is spending Rs. 1,000, whereas Government are spending only Rs. 500 for all these hostels together. The amount is totally inadequate. My point is that the Protector of Depressed Classes must be a person either working under the Director or the Director himself. In another connection it was pointed out by me in this House that the status of an officer is very important in

Travancore for carrying out the purpose for which he is appointed. The Protector has to correspond with heads of departments, Division Peishkars and men of that status for the assignment of lands, etc. The subject is so closely allied to education that I would strongly recommend that the Director himself be appointed as the Protector.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad (*Jenmies*): Sir, I was one of those who supported enthusiastically the report of the Education Reforms Committee when it was placed for the consideration of this House. It contained very many valuable suggestions and recommendations. It is very unfortunate to see that Government have not given effect to many of the valuable suggestions; but they have given effect to some of the minor recommendations alone. There was a talk about the amalgamation of colleges, starting of technological college and other things, the acceptance of which would have contributed to the educational advancement of the country. But Government, probably for want of funds, have not accepted those recommendations. Government spend large sums of money in other directions. They ought to have spent at least some money on educational advancement also. No money spent on educational advancement is wasted. In regard to techonology, Government intend to start techonological course in the Vanchiyoor High School. Though this is a move in the right direction, we cannot remain satisfied with this alone.

The State Library Scheme will also give some impetus to educational advancement. Sir, as several members have pointed out, the withholding of grants to private institutions has caused a great harm to the managers of private institutions. Some of the schools are being worked very ably. I do not understand why the grant has been stopped. I hope the Director will restore the grants with arrears.

In this connection, I want to bring to the notice of the Government that some of the educational institutions in the town itself are located in unhealthy quarters and in indecent houses.

To cite an example, I may draw the attention of the House to the Sanskrit College. It is located in a most unhealthy quarter and in a private house. It was never the intention of the owner of the house when it was built that it should be used as an educational institution. Therefore I would draw the attention of the Director to remove that college to a better place in the town.

I would also draw the attention of the Director to some of the needs of the special school for Malayala Brahmins at Kulakada. This school was started some twenty years back when Sir P. Rajagopalachari was the Dewan and under the fostering care of the

[Mr. K. N. Kesavan Namputiripad.]

Government it was making rapid progress. The building was built with the funds collected from the Namputiri community and it was handed over to Government. There is also a boarding house attached to the school and a large number of young children are staying there.

Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi: Is that school open to all classes of people?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: It is a special school meant for Malayala Brahmins alone. Whenever children staying in the boarding house fall sick it was found difficult to remove them to their homes. Therefore the necessity was felt for constructing a sick room and the Namputiri community contributed a good amount for the construction of the building. A decent building is now ready but there is no medical aid. While the school was at Mannady, some ten years back, there was an Ayurvedic Vaidysala for purposes of medical aid for these children. Since it has been shifted to Kulakada there is no medical aid. I understand there is one Missionary Hospital about four miles off Kulakada and there is no other medical institution very near this.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know the number of pupils in that school?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: About eighty.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Is that a primary school?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: That is a middle school.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Are there not Malayala Brahmins studying in other schools?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: Yes; that is only a small number.

Therefore, I draw the attention of the Government to the need for giving medical aid either by starting an Ayurveda Vaidyasala at Kulakkada or by asking the Mission authorities to render sufficient help to the children of the special school.

I hope, under the able supervision and direction of the present Director of Public Instruction, who has been sufficiently long in the country and who knows the conditions and aspirations of the people, educational cause of the State will improve.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is it not a fact that in spite of his long experience in the country he has not till now learnt the Malayalam language?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: I do not agree with the member.

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, there have been so many speakers on this demand and so many points have been referred to that it is not possible for me within the time allotted to me to dwell on each of the points raised by the honourable members. I shall first take up two or three bigger questions which have figured most prominently in the course of discussion this afternoon. There has been, Sir, a very loud complaint about grants-in-aid to vernacular schools. Here, Sir, I will request the House to discriminate between new schools and old schools. What we call new schools are those which were started in 1106, 1107 and in subsequent years. Since economic depression and financial stringency came upon us, we have been telling the managements of these schools that we will give them permission to open schools and that we will recognise them. Every time when we give sanction, we issued a regular formula to the effect that grant is not guaranteed and it is exceedingly unlikely. This formula is regularly used in the case of all these so-called 1106 schools, and if they continue to run the schools, Sir, it is hoped that the managements will run them somehow until the period of economic depression and financial stringency terminate.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I ask whether they were incomplete schools?

Mr. C. V. Chandrasekharan: They are all in various stages of completion and there are about 100 schools of that type throughout the State.

Then there are private schools which have been going on in a very unsatisfactory state for many many years. As a result of vigorous enforcement and application of the policy outlined in the Education Reforms Commitee's report we have been dealing in a drastic manner with these schools. We have been stopping their grants and, later on, stopping their recognition also. About 100 schools have been closed in this manner after a very elaborate scrutiny and after very careful consideration of all the relevant factors involved in the matter. There has been no haste, no precipitateness, no undue preference or extraneous considerations in this affair. A very clear and well-marked policy has been adopted and is being enforced. If their is a mess, which I stoutly deny, it is due not to the report or to the policy recommended in the report or to the enforcement of that policy. It is due to the financial stringency and the economic depression and the troubles consequent thereon.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask whether any grants were given to schools which were started after 1109?

Mr. C. V. Chandrasekharan : There may be. Sir, towards the close of every year there might happen some windfalls, some lapses from certain heads of expenditure. In such cases, the Director used to recommend to Government the diversion of funds so that some deserving schools could be given grants.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether it has been brought to the notice of the Director that, when properly conducted schools were existing from 1106, grants were given to schools started from 1109 onwards?

Mr. C. V. Chandrasekharan: May be. But a 1109 school may be a complete school and run on efficient lines.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Is it not a fact that even incomplete schools started from 1109 were the recipients of grants?

Mr. C. V. Chandrasekharan: I do not know what particular school the member has in mind. If he could bring it to my notice, I shall certainly look into it. My understanding of the situation is that grants were given to complete schools which were run in a very efficient condition among the new schools.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: If that be so, Sir, is the Director now in a position to admit that there has been a mess in that direction?

Mr. C. V. Chandrasekharan: No, Sir, I stoutly deny that there is a mess. In fact there was a mess until two or three years ago. Now the department has got a very clear and definite policy, a policy which I think is the best in the interests of Travancore as well as in the interests of primary education. As I said, the whole trouble is due to financial stringency and the allotment for primary and vernacular education has been reduced from year to year during the last four or five years. Even if there is a small reduction it means that 4 or 5 primary schools will be affected. The only immediate solution that I can see is to allow private primarly schools the privilege of charging fees. Under the Education Code private schools can charge fees provided they do not claim grants. It is under consideration whether they should not be allowed to avail themselves of this provision in the Code until it becomes possible for Government to provide additional funds for primary education.

There is another way of dealing with this matter and that is by reducing the rates of grants-in-aid. Now it is at the rate of Rs. 8 1/2 per untrained teacher. If it is reduced to Rs 7 or at least Rs. 8 the money that is allotted can be more widely distributed. It may be possible to effect a wider distribution among a larger number of schools. All these matters are seriously under

the consideration of the department. And the Advisory Board has appointed a very strong sub-committee to go into the whole question of the alteration of grant-in-aid rules and I can assure the House that what is best possible in the present circumstances will be done. Now, Sir,—

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask the member whether this proposal is in keeping with the spirit of the recommendations of the Statham Committee or against the fundamental principles enunciated therein and..........

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I submit, Sir, that I am not able to follow Mr. Nilakanta Pillai's rather involved question. I have only a limited time, and I have to cover about 24 points within that time.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I shall be clear. Now the Director has suggested that the schools must either be asked to impose fees, or, their grants-in-aid might be proportionately reduced. Are not these suggestions against the spirit or the fundamental recommendations of the Statham Committee?

Mr. C. V. Chandrasekharan: May I ask Mr. Nilakanta Pillai to read the report of the Statham Committee which he has condemned so often?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I retort that the learned Director has not read the report of the Statham Committee. Their recommendation is that, as far as possible, the grants-in-aid must be enhanced and free education encouraged.

Mr. M. Govindan: May I ask whether that is a question?

Mr. C. V. Chandrasekharan: In reply I may say that the Statham Committee have recommended that grants for untrained teachers should be reduced from Rs. 8 1/2 to Rs. 8. That is a definite recommendation.

Allied to this qustion of grants-in-aid to vernacular schools, there is the question of conditions of service of teachers in aided schools. Several honourable members referred to this aspect of the matter. There again, Sir, I may say, that it is a very serious problem, and the Education Reforms Committee have made some important recommendations about it. The Private School Teachers' Conference have also passed various resolutions on the subject, and they are prominently before the Advisory Board. That is also under the consideration of the sub-committee.

The question whether the manager of a private school should not have the power to dismiss teachers without the previous approval of the Director and whether it is not going too far is a matter for consideration. Anyhow, all these suggestions are prominently before the Education Department. I trust that, as soon

[Mr. C. V. Chandrasekharan.]

as possible, the sub-committee which has got to report within three months will finish their deliberations. Then the matter will come up before the Advisory Board which will send up their considered recommendations to the Director who in turn will forward his recommendations to Government.

Coming to the other prominent question which was discussed here, namely, the reduction of school fees, my submission is this.

Mr. K. Rama Varma Raja (*Edavagai*) : May I put a question ? There are some schools which have been handed over to Government by the inhabitants of a locality. They were run by Government and the grants were stopped by them all on a sudden. What has the member to say with regard to those buildings ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : They might be schools which were closed on very valid grounds. For instance, Mr. Madhavan Pillai referred to Anikad. There, there were 3 schools, in close proximity, with more than sufficient accommodation. They could absorb even 80 or 90 pupils. It was resolved to close the departmental school and allow pupils to be absorbed in the neighbouring schools which are only within a few yards of each other. The buildings, as requested by the petitioners, will be handed over to them after investigation is over.

Government went very carefully into the question of school fees. We have granted reduction of fees for nearly a year ; 4 months during last year and 3 months this school year. As a result of this reduction the loss that the Government had to sustain was heavy ; a lakh of rupees for Government schools directly and nearly a lakh of rupees by way of compensation to be paid to the aided school managers. Government considered that this loss was too heavy. As a result of the discussion that took place in the Assembly and as the result of further investigations of the whole matter, Government have decided that the reduced rates will continue in the vernacular schools and that in the English Middle and High Schools, the old rates will be restored. The basis of the decision is that English education is comparatively a luxury and the people who go in for English education are better off and vernacular education is resorted to very largely by the poorer classes of people and for them the reduced rates should continue.

Mr. Komilezhathu Sankaran : What has the member to say with regard to schools in which all communities are not admitted ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : Vigorous steps are taken in that direction. In some schools where all people are not admitted new sites have been acquired on which new buildings are to be constructed and in other cases steps are being taken to admit all classes of people.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know why in the case of the Vernacular High School inside the Fort the non-caste Hindus are not admitted while the non-Hindus are admmitted ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : That question is under consideration.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know why the Government have issued an order restricting the admission of students to the Government colleges ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : I am coming to that, but the members do not allow me.

The next question that I should like to take up is the question about the vernacular school buildings. The House should not run away with the impression that the department is not doing anything in the matter. In the office, we have been working very hard at this question. A five year plan has been worked out at the rate of Rs. 1 lakh to be allotted for each year for the whole list of schools which require repair and reconstruction in the order of their urgency. The idea was to provide one lakh of rupees during each of the next five years to all those schools which require reconstruction to be properly carried out. But there again, owing to financial stringency, the whole matter had to be held up, Then a moderate reconsidered scheme was subsequently prepared in which 17 schools were put forward by the department as the schools which require urgent consideration, of which the school to which my friend Mr. Padmanabha Pillai referred is one. But again on account of financial stringency only a few of these schools could be included in the P. W. D. Budget for the next year.

Coming to the question of admission into the colleges, the restrictions that have been enforced in this matter are of an extremely moderate character. Only those who have failed more than two years in the School Final Examination and twice in the Intermediate and those who do not show average fitness for undergoing the University Course are refused admission. This may be a controversial matter. But Government decided after very careful consideration of the matter that some moderate restriction is desirable in the interest of the State and in the interest of the students themselves.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the department has issued the same order to the grant-in-aid colleges also?

Mr. C. V. Chandrasekharan: A conference of the Director with the Principals of the colleges was held and the Principals were persuaded to fall into line with the departmental order and, I may add, I have succeeded to some extent in getting the Principals of private colleges to agree so far at least as the admission into the Intermediate classes are concerned. This restriction has not worked havoc as my friend Mr. Paramesvaran Pillai would picture. In the Women's College only one student has been refused admission among all the applications.

Chairman: The time allotted for the discussion of this demand has now expired.

I put it that Demand III—Education—for Rs. 47,69,866, be passed.

The demand was passed and the grant was made.

DEMAND IV—GENERAL ADMINISTRATION EXCLUDING ACCOUNT OFFICE AND LEGISLATIVE BODIES AND INCLUDING PUBLIC SERVICE COMMISSIONER.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 2,58,717 under Demand No. IV— General Administration excluding Account Office and Legislative Bodies and including Public Service Commissioner.

Mr. J John Kattakayam: സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ യാതൊരു കേൾപ്പാടും കേൾവിയും ഇല്ല. അവരുടെ കാര്യം പറയാൻ ഇവിടെ ആരും ഇല്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഐക്യസഭാസെക്രട്ടറി ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ ഒരു സംഘം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷകൊടുത്തിട്ട വളരെ നാളായി. അവരുടെ ജനസംഖ്യ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ തമിഴ്ബ്രാഹ്മണരുടെ സംഖ്യയോളം അവരും ഉണ്ട്. ആ അപേക്ഷയിൽ ഇതുവരെ യാതൊരു തീരുമാനവും ചെയ്യാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ സെക്രട്ടറി ഇവിടെ വന്നത്. അദ്ദേഹം ആരാണെന്നുള്ളത് എക്സൈസ് കമ്മീഷണരോട ചോദിച്ചാൽ പറയും. അധഃകൃതസംരക്ഷകനെ കാണുവാനാണ് അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നത്. പക്ഷേ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അധഃകൃതസംരക്ഷകൻ ഇവിടെ ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞു, ഒടുവിൽ എന്റെ അടുക്കൽവന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട രജിസ്ട്രേഷൻഡയറക്ടരെ കാണാൻപോയി. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ ആ ഫയൽ ചീഫ്സെക്രട്ടറിയുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുകയാണ് എന്നറിയുന്നു. ദയവുചെയ്ത് അക്കാര്യം

എത്രയും വേഗത്തിൽ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. സാധുക്കളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പററി വിചാരിച്ച് എന്തിനു വിഷമിക്കുന്നു. എൻെറ സ്വന്ത അനുഭവംതന്നെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററു സമ്മേളനത്തിന് ഇങ്ങോട്ടു പോരുന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ നിയമസഭയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിന്നപ്പോൾ കോട്ടയത്തു ഡിവിഷൻ കച്ചേരിയിൽ കെട്ടിവച്ചിരുന്ന പണം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോരാമെന്നുവിചാരിച്ചു ഞാൻ കോട്ടയത്തുവന്നു. ട്രഷറി ഓഫീസർ മി. ചാക്കോ തൻെറ മുറിയിൽ പങ്കായുടെ കാററുമേററു ഒരു വൈദികനും ഒരു വാദ്ധ്യാരുമായിട്ടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞു രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഇതിനു മുൻപൊരിക്കൽ ഞാൻ ഈ മി. ചാക്കോയുടെ വസതിയിൽനിന്നും സൽക്കാരം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Sir, does all this arise out of the grant for General Administration ?

Mr. J. John Kattakayam : അക്കൌണ്ടാഫീസും ലജിസ്ലേററീവും ഒഴിച്ചുള്ള സകലതും ഈ അവസരത്തിൽ പറയാമെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ചീഫ് എൻജിനീയരെപ്പററി എനിക്ക് അല്പം പറയേണ്ടതുണ്ട്.

Chairman : ഇതും പൊതുഭരണവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്ത്?

Mr. J. John Kattakayam : ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല. ഞാനൊരു കൺട്രാക്ററരല്ല. പബ്ളിക് വക്ക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ചെയ്യുന്ന ജോലി ശരിയല്ലെന്നും അവരുടെ ജോലി ശരിയായി നടത്തണമെന്നും ആണു ഞാൻ പറയുന്നത്.

Chairman : ഹജ്ജൂർകച്ചേരിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയാണോ ഈ പറയുന്നത്?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, in discussing this motion are we not entitled to speak about the administration of the various departments under the control of the Huzur Secretariat? The Huzur Secretariat is controlling all these departments and as such are we not entitled to speak about every one of the departments?

Chairman : I grant it.

Mr. J. John Kattakayam : ഇനി എനിയ്ക്കു കൌൺസിൽ ലൈബ്രറിയെപ്പററിയാണു പറയാനുള്ളതു. അതേപ്പററി അസംബ്ലിയിൽ ചില ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ആക്ഷേപമുണ്ടായതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampy: On a point of order, is he not referring to the unpublished proceedings of the other House;

Mr. J. John Kattakayam: ഈ ആണ്ടിൽ ഉന്നർവ്വ പുസ്തകങ്ങൾ അവിടെ കൂടുതലായി വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുമ്പ് ഒരു ക്ലാക്കു മാത്രമേ പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തുകൊടുക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ ഒരു അററൻഡറെ കൂടി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു രാവിലെ പതിനൊന്നു മണിമുതൽ വൈകിട്ട് ആറുമണിവരെ അവിടെനിന്നും ആക്കും പുസ്തകം കിട്ടുന്നതിനു വിഷമമില്ല. ഞാൻ ഈയിടെ അവിടെ പോയി എല്ലാഭാഗവും നോക്കി. ലോവർഹൌസിലെ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടായതറിഞ്ഞുംകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പോയതു്. പബ്ളിക്കു ലൈബ്രറിയെക്കാൾ കൂടുതൽ സൌകര്യങ്ങൾ ഞാൻ അവിടെ കണ്ടു. ഇതിനും പുറമേ അവിടെ ഫോൺ വച്ചിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിട്ടു സംസാരിക്കാൻ വലിയ ഒരു സൌകര്യം ഈ ഫോൺമുഖാന്തിരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിന്റെ ശേഷമാണു പറയുന്നതു്.

ഇനി പബ്ളിസിററി ആഫീസറെപ്പററി പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി ഗവണ്മെന്റു ജി. ഒ. വ്യാഖ്യാനിക്കു, ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട സംഗതി പരസ്യപ്പെടുത്തുക, മുതലായവയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പബ്ളിസിററി ആഫീസർ ഉണ്ടായിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് അസോഷിയേററഡ് പ്രസ്സുകാർക്ക് ഒരു ഭീമമായ തുക കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ നാട്ടിലെ പത്രങ്ങൾക്കു യാതൊന്നുംകൊടുക്കുന്നില്ല. നാട്ടിലെ പത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടാണു നമുക്കു കൂടുതൽ ഉപയോഗമുള്ളതു്. അസോഷിയേററഡ് പ്രസ്സുകാർക്കു കൊടുക്കുന്നതു വെറും ഒരു ചായം കാണിക്കാൻ മാത്രം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നയത്തെ ഞാൻ അതികഠിനമായി അധിക്ഷേപിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

രാജ്യത്തു സമാധാനമില്ല. അതിനുള്ള കാരണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള അസ്വസ്ഥതമാത്രമാണ്. ആർക്കെല്ലാം സങ്കടമുണ്ടോ അതെല്ലാം പരിഹരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. അപ്പഴപ്പോൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രക്ഷോഭണഗതിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാതെ ഗവണ്മെന്റ് ഒരേപടിയിൽതന്നെ നിൽക്കണം. ഗവണ്മെന്റാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അസ്വസ്ഥതകൾക്കെല്ലാം കാരണം. അതായതു് ഒരു പ്രക്ഷോഭണം ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഒരു പ്രസ്സുകമ്മ്യൂണിക്ക, പിന്നെ വേറെ ഒന്ന്, മൂന്നാമതു്

മറെറാന്നു്, ഇങ്ങനെ മാററിയും മറിച്ചും ഒരു നിശ്ചയവുമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നതു്. നാട്ടിലെ വിവിധസമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദമായും യോജിപ്പായും കഴിയുന്നതിനുവേണ്ടി ഇന്നത്തെ മ്ലാനമായ അന്തരീക്ഷത്തെ നീക്കംചെയ്യുന്നതിനു ജനപ്രതിനിധികളും ജനപ്രമാണികളും ഗവൺമെൻറുംകൂടി വേണ്ടരൂപത്തിൽ പരിശ്രമിക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇപ്പോഴം പൌരസമത്വം എന്നും മററും അറിയപ്പെടുന്ന പ്രക്ഷോഭണംകൊണ്ടാണു നാട്ടിലെ ക്ഷാമത്തെപ്പററി പറയുവാൻ ആരും ഇല്ലാതെ പോകുന്നതു്. ഇവരെല്ലാവരുംകൂടി യോജിച്ചുവരുമ്പോഴാണു വാസ്തവത്തിൽ ഗവൺമെൻറു ക്ഷീണിക്കുന്നതു്.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, so far as the general administration of the country is concerned, three important and vital questions have been continuously agitating the public mind during the past few years. The first is the question of communal representation in public service ; the second is with regard to the reduction of expenditure on salaries and pensions and the third is as regards the widening of the franchise and representation in the Legislative Bodies. The first two questions have been attempted to be solved by Government in their own way. A Public Service Recruitment Committee was appointed to enquire into and report on the question of recruitment to the public service. That Committee submitted its report which was carefully considered by this House as well as by the Lower House. After the report had thus passed the gamut of the Legislative Bodies, the Government appointed a Special Officer to examine the question in all its aspects and submit a report on the principles to be followed by them in their future policy in the matter. That officer, we are told, submitted a report in March last. We do not know what it is ; for, in spite of the desire expressed by the members of the Legislative Bodies to be afforded an opportunity to give their opinion on this report, we find, to our extreme disappointment, that it is even to-day kept as a sealed document. We naturally expected that, in matters of this kind affecting the well-being of the people at large, the Government would take the representatives of the people more into their confidence, but we are sorry to observe that at every time we are only disappointed and that, as each day passes, the relationship between the Government and the representatives of the people is thus allowed to become more and more strained, each looking upon the other with distrust and suspicion.

The selection of Dr. Nokes for this responsible task does not appear to me justifiable for more reasons than one. In the first place he, as all of us know, is one who has absolutely no knowledge of this

[Mr, M. N. Paramesvaran Pillai.]

country, its people and their social, economic and political conditions or traditions. It is, therefore, no wonder that his report received its merited burial in the archives of the Secretariat and the Government had to fall back on their own experience and independent resources to draft the present G. O. We certainly thought that Government would grow wiser at least after this experience, but contrary to our expectations we now find they have again taken the wrong step in appointing the self-same individual as Public Service Commissioner. Sir, it is not a sound policy to entrust the framers of rules with the task of applying or carrying them out. In the choice of the Public Service Commissioner, Government appear to have been swayed away by a blind faith in the honesty, fairness, impartiality and infallibility of the English race ; but in none of these exaggerated virtues of the race, I, for one, have much trust. The Englishman who comes into our midst is often found to possess a child-like mind, always easily susceptible to external influence and impression, and almost every act of his is more or less guided by the favourites who succeed in winning his confidence—either by a Pachan or a Mathu.

In this connection, I may also point out that even from the moment Dr. Nokes set his foot on this soil, attempts are being made to corrupt and influence his mind with a view to create a prejudice against some communities. We are told that the Public Service Commissioner is appointed in order to dispose of many of the objections raised against the method of appointment resorted to by the departmental heads ; but, Sir, I earnestly ask, what guarantee is there that this Public Service Commissioner will not commit the irregularities now sought to be laid at the door of the departmental heads. Any one who has the patience to go through the G. O. will readily admit that the new scheme adumbrated therein is not going to work favourably to all communities. At any rate, it will be too premature to feel hopeful before seeing the proposed rules. There is much scope even under this G. O. for the Public Service Commissioner and the Government for the display of unbridled vagaries and for the exercise of unfettered discretion. In the matter of interview, reservation and consultations with the heads of departments there is still ample place and opportunity for nepotism and favouritism. For want of time, I refrain from entering into a meticulous analysis of the various provisions of the G. O. Suffice it to say that experience of people elsewhere makes us rather pessimistic about the actual success of this scheme.

Passing on to the second question, we find that to meet a persistent demand for retrenchment and economy in the administration, the Government have evolved a new scheme of standardisation

of salaries by which they hope to make some saving in the future. But this scheme unfortunately has met with the general disapproval of both the people as well as of Government officers. It was evidently not with a view to make any saving for the future generation that the representatives of the people were agitating for the reduction in the cost of administration by reducing the pay of officers and by abolishing the numerous unnecessary posts in public service. The administration of the State has, no doubt, become very costly. There is not only extravagance in expenditure but also unpardonable wastage of public revenue in all the departments of Government, whether they be the major or the minor departments. I do not think it necessary to catalogue here all the superfluous and unnecessary appointments that have been created by Government. The Directress of State Guests, the Game Warden, the Trade Agent at Bombay, the seventh Judge in the High Court and another eighth Judge working incognito, are a few instances which go to establish the stupendous waste of public money.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: May I know from the member who is the eighth Judge working incognito?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I understand he is now on leave.

The standardisation scheme is nothing but a sheer mockery. Even after this scheme, appointments on very high salaries have been made with special terms. In every such case the Government generally offer an explanation that the salary is only personal. The pages of the Government Gazette will show that, even in these days of economic depression, the people are fleeced by Government to find funds to maintain their costly administration. From all this it would appear that the people exist merely as convenient milch-cows for the benefit of Government and their sycophants. A persistent cry has been raised in this country both for retrenchment and economy in expenditure and the Government have been continuously subjected to the racking fire of public criticism. But notwithstanding all this, the number of high and special appointments is daily increasing. Several departments are being bifurcated more to provide for favoured persons than to increase or keep up efficiency. The cry for reduction of salaries has now resulted in the Government evolving an ill-conceived system of standardisation. In the name of retrenchment, the scales of salaries of low-paid officers have been most mercilessly cut down, while the privileged big guns at the top are left to enjoy complete protection. The increment arrangement proposed in the scheme is so manifestly absurd and impracticable that, in several cases, it will be no exaggeration to say, some of our officers have even to take re-births to earn the maximum in their respective scales of pay.

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

Sir, the present standardisation scheme should be scraped out and instead of that a definite policy of reduction in salaries should be immediately adopted. There is absolutely no difficulty or impropriety in so doing. Public service is not a matter of contract and the compensation paid to a Government employee is subject to the adjustment of State exigencies and the adjustment can be made by the authority competent to create the appointment. The pension system should soon be replaced by the contributory system. Pension is really payment for intellectual servitude. Receipt of pension is conditional on continued good conduct of an official even after retirement.

In the course of my budget speech I pointed out that Government should take the earliest opportunity to make their officers feel that they have to serve the State and not the respective communities to which they belong. All endeavour should also be made by Government in the direction of educating the various communities with a feeling that the public service does not mean serving the respective communities. Every one should begin to realise that recruitment of a member of his community to public service is a benefit done to that particular individual alone or at best to his family and not to the entire community to which he belongs. In the absence of such a feeling it is impossible to improve and purify the public service in Travancore. It will, indeed, be foolish on the part of Government to think that they can maintain stability and a uniform system of efficiency in their administration by recognising and encouraging sycophancy. If we review the whole situation in the country, we will find that our country has, of late, become a real home for sycophants or toadies, the independent, honest and self-respecting citizens having no room therein. Without being a sycophant, it has become impossible to live in this country. I hope our present Director of Public Instruction will recommend to Government to open a chair on sycophancy, so that the children of those who are not adepts in the art of sycophancy may have the opportunity to get the necessary training in that art and thus be able to protect their claims and interests. Almost every one of the recent appointments is made at the sacrifice of efficiency and it clearly indicates that kinship and sycophancy alone will receive recognition in the public service of the State.

Before I conclude, I may also point out that the weakness of Government is also discernible even in the matter of putting down corruption. On many an occasion on the floor of this House, representatives of the people have pointed out that corruption is rampant in public service and I distinctly remember that in a previous session of this House, the honourable member for Kalkulam *cum* Vilavankod threw out a challenge to the Law Member and said he would prove corruption even in the Judical Department. Every

one of us is very anxious to know the result of that challenge. The audit report for 1109 reveals numerous cases of misappropriation and defalcations in almost every department of Government, not to speak of the municipalities controlled by them. The Government not only do not take any prompt action to put down corruption, but they deliberately shut their eyes in indifference even when cases of corruption reach their ears or are brought to their notice by non-officials.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, I also rise to oppose the demand for almost the identical reasons adduced by my friend Mr. Paramesvaran Pillai. Government, during the past 12 months, I mean in the period under review, have been working with a panicky frame of mind. It is true that they have been honestly trying to solve rather intricate problems but the solutions placed before us are far from satisfactory.

The standardisation scheme is one on which much has been said on the floor of this House. Again, Sir, it is very rare that non-officials put in a plea for officers and, from the fact that non-officials are now speaking for the officers, Government must understand that there is something radically wrong in the standardisation scheme. Without any rhyme or reason, Mr. Thomman has brought forward certain proposals which had been secretly decided upon by Government and published one day without ascertaining the real minds of the people or even of the officers who are concerned. Sir, there was the General Strike in England and the non-co-operation in British India. The two countries survived the critical situations because of contented civil services, and our Government also must realise that, for the safe working of the Government, it is quite essential that we must have very contented services. Contented services do not mean the importation of officers on very high salaries from somewhere or from outside the British Empire.

Dr. Nokes, as far as I know from the Law Reports, seems to be a very talented Judge. My grievance against the Government is that they are bringing about a steady deterioration in the tone and morale of the judiciary. They have been trying to corrupt the judiciary also by taking out very good officers from that department and asking them to do executive work for which they are not fitted. (Mr. M. N. Paramesvaran Pillai, *Hear hear*). One of those judges who was taken out from the Bench took his seat in the Treasury Benches in the first session of this Council to play the part of the Political Secretary. Now I do not know on whom the mantle of the Political Secretary has fallen. Perhaps it is now under the turban of Mr. Krishnasvami Aiyar, the Financial Secretary. Perhaps, the Political Secretary's functions are shared by Mr. Kumara Pillai also.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether he advocates the separation of the judiciary from the executive.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Yes. There has been systematic corruption in the judiciary during the last several years owing to the judicial officers being drafted to do executive work. Even the promotion of the Chief Justice as Dewan is not a policy for the betterment of the judiciary. If a judicial officer looks up for promotion or favours in the executive line, where can we expect impartial justice? The judiciary must always be independent of the executive. I do not for a moment say that the judgments of the High Court are coloured by party feeling or prejudiced in favour of the Government but a man in the street will get the impression that our Judges are not independent as they ought to be under the constitution.

Then, Sir, last year Government were very courteous to the representatives of the people and they were invited for several public functions. Sir, the non-official members of the Legislature were flattered by invitations to garden parties and tea parties in several places. We have been invited to the opening ceremony of the Neriamangalam bridge. The Electrical Engineer also did not forget us. But all the same, what was the courtesy extented to us when, over our heads, the Press Regulation was passed? After knowing a little of the working of the Press, many of us are against them. Many of us have become greater victims or targets of attack of the gutter press than the Government. I do not mean the respectable journals and dailies but some papers which will appear sometimes once in a week or a month. The gutter press blackmails us and a law to regulate them is very necessary. But all the same, it was a great infringement of our rights as legislators that the Government proposed to His Highness the Maharaja that the Regulation must be passed over our heads. The King can do no wrong. He must have certainly acted on the advice give by the ministers. Government are at fault in advising His Highness to pass the Press Regulation over our heads.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Does the honourable member agree that some law is required for the gutter press?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: A law is required and the place to make the law is the floor of the Legislature.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Will the honourable member kindly bring a Bill himself to control the gutter press?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, if the Treasury Benches are poor in legal draftsmanship I accept the challenge.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is there not provisions under Penal Code under which the gutter press can be brought to control?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: There may be.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is not the Regulation legal?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, in 1095, when there was a direct promulgation of the Legislative Council Regulation, I of 1095 two eminent lawyers pronounced the opinion that the law passed in 1095 was invalid and the validity of the law should be tested in a court. Unluckily, one of them became, since then, the Law Member andthe other took a place in the High Court as a Judge.

Then, some of my friends were referring to corruptions. As far as corruption is concerned, I do not blame the Government. Apart from the vague allegations of corruption against officers I may say to the shame of the people of this country that they do not go to the authorities concerned with the necessary information and say that the men who are responsible for the corruption should be brought to book. In that respect I do accuse myself and the people whom I represent for not taking before the Government all the relevant records and trying to bring those people to book at least in a court of law. Sir, now I may pass on to another thing.

Sir, Government have sanctioned, by certification, items of expenditure which are not of an emergent nature. Do you think, Sir, that we are school children and could not understand things as they are? Sir, I refer to the expenditure to be incurred for the construction of the aerodrome and other things. And let the Government be not nervous on the expenditure that they have incurred. If they think that such huge expenditure is essential for any modern society let them bring it to the floor of the House for the necessary sanction. But it shows disrespect to this House to sanction expenditure which is not certainly emergent by the power of certification provided under the Rules.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I support the demand. I want to make a few observations.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഈ അലാട്ടമെൻറിനു ഓരോരുത്തർക്കും എത്ര മിനിട്ടുവീതമാണ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു ?

Chairman: പത്തു മിനിട്ടുവീതം.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I am in entire agreement with the remarks made by my friends, the previous speakers, except in one point, that is about the appointment of Dr. Nokes as the Public Service Commissioner. Sir, it is too early for us to sit in judgment whether Dr. Nokes' appointment has been a correct one or not. He has been appreciated as a talented judge. He has not been tried in the executive line. So I ask you to wait and see how he fares there. Sir, with regard to the remarks concerning specially the passing of the Newspapers Regulation, I have to put in a word. Sir, it is really a reflection upon Government's confidence in the members of this House when the Government thought to pass an amendment to the Newspapers Regulation without consulting the Legislature. The ordinary procedure ought to have been adopted as there was no impending revolution or calamity. I don't say that our Press is quite good and they don't require a check or control. If Government wanted to exercise a better control over the Press they could have taken us also into their confidence and made the necessary amendments to the Regulation. What I find in the amendment, one of its unique nature, is that it is retrospective for 10 years. Sir this is a sort of legislation to which we are not accustomed. Government wanted by amending the Regulation to control and check the newspapers better, but the amendment proposed checks rather the starting of a paper than its conduct. They have rather applied the remedy at the wrong place.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Does the member know that suspended school masters and road maistries are developing into editors?

Mr. E. P. Varghese: I do know, Sir.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: With reference to the retrospective nature of the amendment, is there anything in the Regulation to punish a newspaper for acts done before the passing of the Regulation? Can anything done before the passing of the Regulation be punishable?

Mr. E. P. Varghese: Not punishable. It was not wise on the part of Government to have jumped as it were to this legislation before consulting the two Houses, especially in the face of public criticisms against the existing Regulation itself.

I wish, in this connection, to make a few observations about our Criminal Procedure Code. There have been many amendments to the British Indian Code. When compared with that, our Criminal Procedure Code is antideluvian. I believe Government will see that the Code is suitably amended as early as possible and brought on a par with that of Br. India.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, രണ്ടുകേന്ദ്രമായ ഫണ്ടർ വകുപ്പിനെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കമ്പോൾ ഏററവും പ്രധാനമായ ചിലകാര്യ ങ്ങൾ മാത്രമേ ഈ പത്തു മിനിട്ടുനേരങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ സാധി ക്കുകയുള്ളു. രാജ്യത്തു വളരെക്കാലമായി അസ്വസ്ഥതയെ വളത്തിക്കൊ ണ്ടിരുന്ന പബ്ളിക് സവ്വീസിലെ നിയമനങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ഫണ്ടരിലെ തീരുമാനം വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളുടേയും ഇടയിൽ ഏറെക്കുറെ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഏറെക്കുറെ സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞതു് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: എല്ലാ സമുദായക്കാക്കും ഒരു പോലെ സമാധാനം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഏറെക്കുറെ എന്നു പറഞ്ഞതു്.

Mr. E. P. Varghese : ഏതുസമുദായത്തിനാണു സമാധാനക്കുറ വുള്ളതു് എന്നു പറയാമൊ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഒരുവിധം എല്ലാപേരും സമാ ധാനത്തോടുകൂടിയാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ സമുദായപ്രാതി നിധ്യം വേണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന അസമത്വസമുദായങ്ങൾക്ക് ആവ ശ്യപ്പെടാത്ത മത്സരപരീക്ഷ വച്ചതിൽ സങ്കടമുണ്ട്. പ്രാതിനിധ്യം കൂടു തലുള്ളവരാണു മത്സരപരീക്ഷ വേണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതു്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: ചിലസമുദായക്കാക്ക് അഭി പ്രായവ്യത്യാസമുള്ളതായി അറിയാമൊ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : എല്ലാസമുദായക്കാക്കും ഏറെ ക്കുറെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു പത്രങ്ങൾവഴിയായും മററും അ റിയാം. പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ ആദ്യം പറയുന്നതു ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭ യിൽ നിവേദനങ്ങളും കൌൺസിലിൽ പ്രമേയങ്ങളും വഴിയായി സമു ദായപ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്ന് അസമത്വസമുദായക്കാർ ആവശ്യപ്പെ ട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും അതിനാൽ കമ്മററി ഉണ്ടാക്കിയെന്നും ഒടുവിൽ ഈ പ്രൊസീഡിംഗ്സ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു എന്നുമാണ്. പക്ഷെ സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തിനുപകരം മത്സരപരീക്ഷയാണ് ഇതിൽ പ്രധാ നമായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു പ്രാതിനിധ്യക്കുറവുള്ള സമു ദായത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം ഗുണമില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ൧൦ രൂപാ യ്ക്കു താഴെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യം വച്ചിട്ടുണ്ടെ ങ്കിലും പലയിനം ഉദ്യോഗങ്ങളും അതിൽനിന്നു മാററി മത്സരപരീക്ഷയ്ക്കു

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ള്ള വകുപ്പിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പബ്ളിക്ക്സർവീസ്കമ്മററിയിൽ നിന്നയച്ച പ്രശ്നാവലിയും ഓരോ സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഉത്തരങ്ങളും പബ്ളിക്ക്സർവീസ്കമ്മിററിറിപ്പോർട്ടിന്റെ ൱൨ ൬.൰ പേജിൽ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മത്സരപരീക്ഷയെപ്പററിയുള്ള പ്രശ്നത്തിന് ഉത്തരമയച്ചതിൽ ൱൭൫ ഉത്തരങ്ങൾ മത്സരപ്പരീക്ഷ വേണ്ടെന്നും ൱൪൭ ഉത്തരങ്ങൾ മത്സരപരീക്ഷ വേണമെന്നും ആണ്. പ്രാതിനിധ്യക്കുറവുള്ള സമുദായക്കാരാണു മത്സരപരീക്ഷ പാടില്ലെന്ന് ഉത്തരം തന്നിട്ടുള്ളവരിൽ അധികവും. എന്നാൽ ൨൦ സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളും മത്സരപരീക്ഷ പാടില്ലെന്നു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. പേഷ്കാരായിരുന്ന മി: എസ്സ്. കെ. മഹാദേവയ്യർ അസിസ്റ്റന്റു പേഷ്കാരായിരുന്ന മി: വേലുപ്പിള്ള മുതലായ പല സവർണ്ണമാന്യന്മാരും ഇതിലുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം മത്സരപരീക്ഷ നടത്തിയാൽ അനീതി നടക്കുമെന്ന് ഉത്തരങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മത്സരപരീക്ഷ വേണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ൱൪൭ പേരിൽ ൱൦൱ പേരും സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളാണെന്നും റിപ്പോർട്ടിന്റെ ൱൨൬-൰ പേജിൽ കാണാം. അതിനാൽ ഭൂരിപക്ഷം ഉത്തരങ്ങളെയൊ ഭൂരിപക്ഷം ജനാഭിപ്രായത്തേയൊ ഗണിച്ചല്ല മത്സരപരീക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

Mr. E. P Varghese: ആ റിപ്പോർട്ട് എന്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം അവസാനത്തിൽ സമയമുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. പലതും പറയുവാനുണ്ട്. സമയം പത്തുമിനിട്ടുമാത്രം.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ലോവർസർവീസിലിരിക്കുന്നവരെ ഹയർ സർവീസിൽ എടുക്കണമെന്നു പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മററി ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ചോദ്യത്തിനുത്തരം അവസാനത്തിലെന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. കമ്യൂണൽ റൊട്ടേഷൻ അനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണം എന്നുള്ള ഇനത്തിൽ നിന്നും പ്രവർത്തികാരന്മാർ, അക്കൌണ്ടന്മാർ, പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാന്മാർ ഇവരെ ഒഴിച്ചു മുകളിലത്തെ പടിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പ്രാധിനിധ്യം ശരിയായി ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സമുദായക്കാർക്കു മത്സരപരീക്ഷയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതു അവർക്കു ഗുണകരമെന്നു പറയാവുന്നതല്ല.

൱൭൩ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ മത്സരപ്പരീക്ഷയിൽ വിജയികളാകുന്നവരെമാത്രമേ നിയമിക്കു എന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. ഇപ്പോൾതന്നെ ഈ സ്ഥാന

ങ്ങളിലും സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തെ കുറെ എല്ലാം പരിഗണിച്ചു നിയമനം നടത്തിവരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രാതിനിധ്യം കുറഞ്ഞ സമുദായക്കാർക്കും ഏതാണ്ടു ചില ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൈക്കു കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. പല സമുദായക്കാർക്കും ശരിയായിട്ടു പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു വളരെക്കാലം മുറവിളി കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവർക്കു മുമ്പു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നെടത്തോളം പോലും കിട്ടുകയില്ലെന്നു വരുന്നതു കഷ്ടമാണ്.

മിക്ക ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളും ടെക്നിക്കൽ ക്വാളിഫിക്കേഷൻ വേണ്ടവയായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടാലോചിച്ചും കാര്യക്ഷമതയും യോഗ്യതയും നോക്കിയും നിയമിക്കുകയെന്നാണ് പ്രോസീഡിംഗ്സിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ കാര്യമേ പറയുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അല്പമായിട്ടെങ്കിലും അസമത്വ സമുദായത്തെ നോക്കിവരാറുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ഗണിച്ചുള്ള നിയമനങ്ങൾ ഏതുവിധമിരിക്കുമെന്നു സർവീസിന്റെ സ്ഥിതികൊണ്ടും ഇവിടെ വരുത്തിയിട്ടുള്ള പല പട്ടികകൾകൊണ്ടും തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. എന്നിട്ടും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ഇവിടെ സ്ഥാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ നിയമനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള ദോഷങ്ങൾക്കു പ്രതിവിധിയായിട്ടാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ [illegible]ളെങ്കിൽ ഈ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രതിവിധി അസ്ഥാനത്തിലാകാനേ മാർഗ്ഗമുള്ളു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേധാവികളിൽ ചിലർ യോഗ്യന്മാരാണ്. അവർ ന്യായമായേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളുവെങ്കിലും നിയമനകാര്യത്തിൽ പലരും നീതിവിരുദ്ധമായി പ്രവൃത്തിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് പട്ടികകൾ തെളിയിക്കുന്നത്.

പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണരായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ളയാൾ യോഗ്യനാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. യൂറോപ്യന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പലരേയും വളരെ യോഗ്യന്മാരായിട്ടാണു കണ്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അവർക്കും നിയമനങ്ങളിൽ വലിയ തെറ്റു പറ്റാറുണ്ട്. ഇതിനു കാരണം ഇവിടെയുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾ അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്. അവരെ ആഫീസിലുള്ളവർ തെറ്റിക്കും. ഏതായാലും ഒരാളെ മാത്രം ഇതിനു ചുമതലപ്പെടുത്തിയാൽ പല അബദ്ധവും പറ്റിയേക്കാനിടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മൈസൂരിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു കമ്മറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരാൾക്കു തെറ്റു പറ്റുന്നതുപോലെ എളുപ്പമല്ല ഒരു കമ്മറ്റിക്കു തെറ്റുപറ്റുക

[Mr. Tariath Kunjitomman.]

യൂറോപ്യന്മാരും മററു വിദേശികളും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്ന വകുപ്പുകളിലും നിയമനംസംബന്ധിച്ച പിശകുകൾ പലതും വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കണക്കുകൊണ്ടു കാണാം. കഴിഞ്ഞ ചൊവ്വാഴ്ച എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ക്ലാർക്കന്മാരുടെ ആകെയുള്ള ഒരു പട്ടിക ചോദിച്ചതിനു ഡയറക്ടർ തന്നഉത്തരത്തിൽ ഹെഡ് ക്ലാർക്കന്മാരുടെ സമുദായം തിരിച്ചുകാണുന്നു. അതിൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവമെൻറിനെയും ജനങ്ങളേയും അധികമായി സഹായിക്കുന്ന സിറിയൻ കത്തോലിക്കരിൽ നിന്ന് ആരും തന്നെ ഇല്ലെന്നും ലാററിൻ കത്തോലിക്കരിൽ നിന്ന് രണ്ടുപേർ മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും മനസ്സിലായി. ഇതു ഏററവും അൽഭുതാവഹമായ ഒരു കാര്യമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പബ്ലിക്സർവീസ കമ്മീഷണരെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള പട്ടിക ചോദിക്കേണ്ടത്താവശ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. വിദേശികൾ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ ഉള്ളസ്ഥിതിക്കു മററുള്ളവയിലെത്രഅധികമാണ്. ദേശീയവാദമെന്ന നിലയിൽ നടത്താറുള്ള വർഗ്ഗീയവാദംകൊണ്ടു പരിരക്ഷിച്ചുവരുന്ന ഇവ്വിധമഹാൽഭുതങ്ങളെ ചോദ്യങ്ങൾകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് അവയുടെ സംരക്ഷകന്മാർക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലുള്ള കൈക്കൂലി മുതലായവയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നു ചിലസ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പറഞ്ഞു. അതിനോടു ഞാൻ ബലമായി യോജിക്കുന്നു. ഇതിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു കൈക്കൂലികൊടുക്കുന്നവരും വാങ്ങുന്നവരും പുറത്തു പറയാത്തസ്ഥിതിക്കു അഴിമതിക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗമേ ഉള്ളു എന്നും ആവഴിയെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കണമെന്നുമാണ്. അരിവെന്തോ എന്നറിവാൻ ഒരു വററു ഞെക്കി നോക്കിയാൽമതി. സ്ഥാലീപുലാകന്യായേന അഴിമതിക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കണം. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷം ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടത്തീട്ടുള്ള സമുദായംതിരിച്ചുള്ള നിയമനപട്ടിക വരുത്തി പരിശോധിക്കണം. അപ്പോൾ അനീതിക്കാരെ മനസ്സിലാക്കാം. ഞാൻ ഒരു ജാതിക്കാരനെയും ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെയും പ്രത്യേകം പഴിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുതതോതുവച്ചു നോക്കിയാൽ പുറത്തുകളയേണ്ടവർ പലർ കാണും. ആരെല്ലാമെന്ന് അവരവർക്കറിയാം. ക്യാപ്പ് ആർക്കു ഫിററാണോ അവർ ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിൽ അഴിമതി നടത്തുന്നതു ചോദ്യങ്ങൾകൊണ്ടുവെളിയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു തുടർന്നുകൊണ്ടി

രിക്കുന്നവർ പബ്ളിക്കിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കാത്ത മററുദ്യോഗകൃത്യങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം പക്ഷപാതത്തിനും കൈക്കൂലി മുതലായദോഷങ്ങൾക്കും വിധേയരായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വെളിച്ചത്തു മോഷ്ടിക്കുന്നവർ ഇരുളിൽ മടിക്കുമോ? നിയമനങ്ങളിൽ പലരും വർഗ്ഗീയപക്ഷപാതം കാണിച്ചു സ്വന്തം സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കുന്നു. ചിലർ ഭീരുത്വംകൊണ്ടു സ്വന്തജാതിയിൽപെട്ടവരെ നിയമിക്കാതെ പ്രബലന്മാരെ തന്നെ നിയമിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു അനീതിയും ദക്ഷിണോത്തരധ്രുവങ്ങൾപോലെ വിദൂരങ്ങളാണെങ്കിലും രണ്ടിടത്തും കൃത്യബോധത്തിൻെറ ചൂടു തീരെയില്ലെന്നും അനീതിയുടെ ലജ്ജാകരമായ ശൈത്യംമാത്രമാണ് ഉള്ളതെന്നും പറയണം.

“അബദ്ധം ക്ഷമിക്കാം! കള്ളം ക്ഷമിക്കയില്ല” എന്നു ഹജൂർവകുപ്പിലെ ഭരണമേധാവിയായിരിക്കുന്ന ദിവാൻജി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഇത്തരക്കാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു് ശിക്ഷിച്ചു നീതിയും സമാധാനവും പാലിച്ചു അന്വർത്ഥമാക്കണം.

രാജ്യത്തു നീതിനടത്തി സകലപ്രജാവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ രാജ്യത്തു ക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണു തിരുമനസ്സിലെ അഭിപ്രായം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കുന്ന അഴിമതി കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കണമെന്നു ഗവൺമെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു സൽഭരണത്തിനു സഹായിക്കയാണ്. ഗവൺമെൻറിനെ എതിർക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യഭരണത്തെ പഴിക്കയോ ചെയ്യുന്നതായി ഇതിനെ അഴിമതിക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വല്ലവരും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ രാജഭക്തിയും ദേശാഭിമാനവുമുള്ള ഒരു പൌരനും പൌരപ്രതിനിധിക്കും ഈ അപവാദങ്ങളെ ഭയപ്പെടുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ബാഹ്യശത്രുക്കളിൽനിന്നും രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു പൌരൻ രണാങ്കണത്തിലിറങ്ങി പോരാടുന്നതുപോലെ ആഭ്യന്തരശത്രുക്കളായ അഴിമതിക്കാരിൽനിന്നും രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതു് ഓരോ പൌരൻെറയും കടമയാണ്. ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിലും ഉദ്യോഗകൃത്യങ്ങളിലും ജാതിപക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നവർ ആഭ്യന്തരശത്രുക്കളാണ്. സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ വൈരം വളർത്തി രാജ്യത്തു അസമാധാനം പരത്തി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ ധർമ്മരാജ്യമെന്ന നാമത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന രാജ്യദ്രോഹികളാണവർ. അവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു് അമർത്തേണ്ടതു രാജ്യത്തു സമാധാനവും ജനക്ഷേമവും പാലിക്കുന്നതിനു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. പുറത്തുള്ള ശത്രുക്കളെക്കാൾ മിത്രഭാവത്തിൽ അകത്തുനിന്നു അനീതി

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ചെയ്യുന്നവരാണു രാജ്യത്തിന്റെ വലിയ ശത്രുക്കൾ. അവരെ തിരിച്ചറിവാനാണു പ്രയാസം. സ്വാർത്ഥന്മാരായ അവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കതന്നെവേണം. ഇതെല്ലാം ഹജൂർവകുപ്പിൽനിന്നുംവേണം ചെയ്വാൻ. ഞങ്ങൾ സർവ്വപ്രകാരേണയും അതിനു സഹായിക്കാം. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. M. Govindan: I wish to add a few words to the discussion on this demand. I agree with Mr. Kunjitomman in most of his views on representation in public service. But, in one small matter, I have got a slight difference. The 40 per cent. reservation in the Intermediate class of appointments is the only provision for communal representation in the real sense of the expression. It is intended for the benefit of the inadequately represented communities. But in actual working, unless, as I pointed out yesterday, some provision is made for the representation even among these inadequately represented communities, the advantage of the provision will go to the community of my friend, Mr. Kunjitomman, as against the other inadequately represented communities. Because, compared to the Ezhava and the Muslim Communities, his community is more educated and can send in more candidates for competitive examinations.

Mr. E. P. Varghese: What about the Latin Catholics?

Mr. M. Govindan: To a certain extent, they will also get some advantage on account of the provision.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സിറിയൻകാത്തലിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലാററിൻകാത്തലിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളേയൊ, ഈഴവരെയോ, മുസ്ലീമിങ്ങളെയോ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുണ്ടായിട്ടും ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിൽ അവർ വളരെ പിന്നോക്കമാണു നിൽക്കുന്നതെന്നു മെമ്പർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

Mr. M. Govindan: I agree. I admit that the Syrian Catholics are entitled to special consideration. I am not against it. All the same, I have to point out that some other communities, more inadequately represented than the Syrian Catholics and even absolutely unrepresented at present, will be prejudiced by the present provision in regard to the reservation of 40 per cent. in the Intermediate grade. That is why I suggested that even as between these inadequately represented communities a kind of rotation should have been prescribed.

With regard to promotions, I want to supplement the arguments put forward by Mr. Kunjitomman. In the Intermediate grade, the Government have, in their G. O., made a slight deviation from the hitherto—existing classification of inferior and superior

grades of service. They have included the copyists, drawing above Rs. 20, in the inferior service although considering their salary they have to be included in the grade next higher ; but the reason that the Government give is that the quality of the work done by these copyists is inferior and does not require special skill. But in spite of the fact that the proverthicars and accountants come only in the third grade considering their salaries, Government have included them also in the second grade ; and the reason that the Government give is that the proverthicars and the accountants do more important work. In the same paragraph, Sir, in one place they say that, because the work of the copyists does not require any special skill, they should go to the lowest class in spite of their salary ; and in another place, so far as the proverthicars and accountants are concerned, the importance of their work comes in, and they are classified in the Intermediate grade in spite of their low salary.

Mr. E. P. Varghese: Do not these proverthicars have to prepare the electoral rolls ? Is that not an important work ?

Mr. M. Govindan : I say it is. My friend does not seem to be following my argument. What I am pointing out is that the question of importance of work, which applies to the case of the proverthicars and accountants, does not apply to the copyists dealt with in the same paragraph in the G. O.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Is it not possible to conceive that importance of work requires better skill ?

Mr. M. Govindan : Quite possible. But the Government should then have adopted the same wording according to the usual rules of drafting. If their idea was identical in both cases, why did they not use the same expression ?

With regard to the lowest class, I congratulate the Government. The recommendations they have accepted are even better than the recommendations of the Public Service Recruitment Committee.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I am sorry, Sir, I have only ten minutes at my disposal. I shall therefore be content with making some observations on a few points which have been raised in the course of the discussion. I propose to leave out of consideration the remarks of some of my friends who have accused the Government of all sorts of irregularities. For instance, reference was made to the certification of some items of expenditure and to the issue of the Proclamation amending the Newspapers Regulation. Sir, these are charges which can generally be levelled against every Government ; and, if the Government of Travancore have erred, they have erred in good company.

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

I think it is my duty to explain the position of Government in regard to the criticisms made against the Public Service Recruitment G. O. Mr. M. N. Paramesvarn Pillai asked why Dr. Nokes' report is kept as a sealed document and why it has not been placed before the Legislature. Sir, the report of the Public Service Recruitment Committee was placed before the two Houses for discussion. The report itself contained more views than there were members on the committee.

Mr. E. P. Varghese: Was the honourable member in that committee ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes, Sir.

When the report was discussed by the Legislature, the opinions expressed were so divergent that the Government were not able to know what the view of the Legislature was. Under such circumstances Government thought that no useful purpose would be served by allowing the Legislature to discuss Dr. Nokes' report also.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know why a copy of it was not placed even in the Press Room for perusal by the honourable members and by the public ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government have decided to treat it as a confidential report.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the Government have accepted that report ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: When I have stated that the report is confidential, I cannot be expected to answer any question or make any statement which will disclose the contents of the report

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Were the newspaper reports, about the contents of the report, contradicted by the Government ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Government did not think it worthwhile to contradict those reports.

Mr. M. Govindan: The committee was constituted by the Government. Dr. Nokes was also appointed by the same Government under a similar order. How is the one public and the other confidential ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: That is the decision of the Government.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I ask whether it is sound policy to appoint the framer of a set of rules to carry out those rules ?

Chairman: That is a matter of opinion.

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: Government have laid down the principles to be followed. The Public Service Commissioner has only to frame rules to give effect to those principles and the rules framed by him will be scrutinised by Government before they are given effect to.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I remind the member of the promise that he made to this House......

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I am not able to hear the member on account of the noise produced by the steam roller.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I do not know whether it has not been deliberately done by the Chief Engineer. (*Laughter.*) He is not here now.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I remind the Chief Secretary of the promise that he made to this House, when the report of the committee was discussed here, that every view point expressed by the honourable members of the Legislature will be duly considered by the Government?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes; all those suggestions were duly considered by Government.

In regard to the Public Service Commissioner, Mr. M N. Paramesvaran Pillai said that the judiciary had been deprived of a very able judge. That is certainly a matter for regret. But there are also other able judges in the judiciary; and, in the larger interests of the people, I hope the Judicial Department could afford to spare the services of Dr. Nokes for a period of three years.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I ask whether, if Dr. Nokes, who was got down purposely for the judiciary, is kept out of the judiciary for about 3 years, he will not, at the expiry of the period, have to study the laws and customs of the country again before he can again think of doing judicial work?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, that point need be considered only after three years.

Mr. E. P. Varghese said that efficiency is a bogey and that even in the absence of any efficiency test we had an able Dewan in Mr. Watts and an efficient High Court Judge in Mr. Muthunayakam Pillai. These gentlemen would have stood any efficiency test. If they had sat for a competetive examination they would have passed it more creditably. I do not see why the honourable member is frightened by the word 'efficiency'. Government have entrusted the work of future recruitment to an impartial gentleman. Mr. Varghese is glad that Dr. Nokes has been appointed as Public Service Commissioner. but he asks why 'efficiency' should be introduced in the principle of recruitment. His fear is

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

that it is with a view to keep out the communities not adequately represented in service. All clever and intelligent men will be able to pass the examination that may be prescribed as efficiency test. In the Higher Division of appointments Government have decided that efficiency should be the main principle of recruitment.

Mr. M Govindan wanted to know what are the appointments to be included in the Civil Service. All appointments of Rs. 150 and above, except those in the technical departments, such as the Tahsildars, Inspectors of Police, Assistant Superintendents of Police, Assistant Excise Commissioner, Officers of the Co-operative Department, etc., will be in the Civil Service.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether the judiciary is included in the above category?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The judiciary will be treated separately.

There are several appointments that can be thrown open for the Civil Service examination. A certain percentage of such appointments will be reserved for promotion from the Intermediate Division. The proportion has not been fixed. I may say that a small proportion will also be reserved for nomination from the communities which do not get in through examination or promotion. These are all details which have to be worked out by Dr. Nokes who is now engaged in drafting the necessary rules.

Now regarding the 40 per cent. and 60 per cent. in the Intermediate Division, I do not see why Mr. Govindan should be disturbed over this matter. I know that the communities that are to be given preference are not all of the same standard of education, but provision has been made to give bonus marks to those communities which are backward in education.

Mr. M. Govindan: May I know whether the Ezhavas will be getting bonus marks because they are communities of backwardness? At least 25 per cent. of the marks should be kept for Ezhavas.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: If the Ezhavas are backward in education they will get bonus marks. Backwardness in education has been defined in the G. O. The Ezhavas are able to compete with any other community. I do not see why Mr. Govindan should feel diffident about competitive examination.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: On what basis is the rotation of appointments fixed?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Mr. Govindan need not have any anxiety on the point. All communities will get a share of the appointments in future.

Mr. M. Govindan: So it is English literacy, more than literacy, that should be weighed.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The whole scheme is only tentative and is open to revision after three years. Regarding the rotation in the Lower Division, a method has been laid down and, I must admit, that it is not entirely on the basis of population. In the case of one community, I mean the Nayars, the number of appointments allotted is not in proportion to their population and that is because that community has, at present, nearly three times of its due share in the inferior service. On that ground its future share should be reduced to one-third. But it is proposed to be reduced to one-half only. The share allotted to the Brahmin community is more than what it is entitled to on population basis. With these two exceptions the rotation fixed for the other communities is all on population basis only.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know which are the communities included among the caste Hindus ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: If you refer to the Census Report you will get the information.

Chairman. The time for the discussion of the demand has now expired.

I put it that Demand IV—General Administration, excluding Account Office and Legislative Bodies and including Public Service Commissioner, for Rs. 2,58,717 be passed.

The demand was passed and the grant was made.

DEMAND V—GENERAL ADMINISTRATION—LEGISLATIVE BODIES—Rs. 55,000.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 55000 under Demand V—Legislative Bodies.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, നിയമസഭാ യോഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾകൂടുന്നതു് ദിവാൻജിയുടെ സൌകര്യംപോലെയാണ്. ആ തരത്തിലുള്ള ഒരവജ്ഞയാണ് ഉപരിമണ്ഡലത്തിലും അധോമണ്ഡലത്തിലുമുള്ള അംഗങ്ങളോടു ഗവണ്മെൻറു കാണിക്കുന്നതു്. ദിവാൻപ്രസിഡൻറു പോയാൽ പിന്നെ ഇവിടത്തെ സ്ഥിതികണ്ടാലും എനിക്കു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം ഞാൻ പറയാം. ഒരു വീട്ടിലെ കാരണവൻ പോയാലുള്ള അവസ്ഥയാണ് അപ്പോൾമുതൽ രണ്ടു സഭയ്ക്കുമുള്ളതു്. രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലുമായി പല പല പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ, അതനുസരിച്ചു ഗവണ്മെൻറു് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ ആലോചിച്ചു നോക്കിയതിൽ ഈ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളുടെ ആവശ്യംതന്നെ ഇവിടെ

[Mr. J. John Kattakayam.]

ഇല്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഈ സഭ അസംബ്ലിയുടെ ഒരു പുനരാവർത്തനംതന്നെയാണ്. ക്ഷീരബല ആവർത്തിക്കുംതോറും ഗുണമുണ്ടാകും. ഇതാവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഗുണവുമില്ല.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ആവശ്യമില്ലാത്ത മണ്ഡലം ഏതാണ്? ഉപരിമണ്ഡലമോ, അധോമണ്ഡലമോ?

Mr. J. John Kattakayam : രണ്ടിലേതെങ്കിലും ഒന്നുമതി.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : Sir, under this demand, a discussion in regard to the functioning of the Legislative Bodies or in regard to the summoning of the Legislative Bodies is not in order.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether the Law Member is entitled to make a ruling ?

Chairman : I have called upon him to explain the position.

Mr Kayalam Paramesvaran Pillai : I may state that what takes place now is this. Government move a demand for certain Government purposes, such as travelling allowance, expenses for council library and the like. Any honourable member may make any criticism bearing on these purposes. Such a debate will be relevant to the demand now placed before the House. As for the summoning of the Legislature, that is done by the Dewan as such and not, be it noted, by Government. Therefore a debate on that does not arise now.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai · May I know under which Section?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : I may add that the powers exercised by the Dewan in this respect is like that exercised by the Governor-General, as distinct from the Governor-General in Council. The Legislative Bodies are called by the Governor-General, and not by Governor-General in Council. Every act of the Governor-General in Council is open to criticism in the Legislative Assembly but not that of the Governor-General. Likewise every act of the Government is open to criticism here but not the statutory act of the Dewan, which he exercises under the authority conferred on him by the Legislative Reforms Regulation. A criticism on that will not be a criticism on the Government and such a criticism, to say the least, will be irrelevant to the demand now moved.

Mr. E. P. Varghese : In which Section of the Regulation is this provision contained ?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : The Legislative Rules and the Regulation say that the Dewan shall call a session of the Assembly and the Council and not that Government may do so.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Are we to take all these as a ruling from the Law Member. I do not know for what length of time the Law Member is going to talk about this. He has already taken more than five minutes.

Chairman: I had my own doubts about this and I called on the Law Member to explain the position. I rule that no criticism should be made against the Dewan :

Mr. J. John Kattakayam: ഏതെങ്കിലും കാൎയ്യത്തിൽ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളുംതമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വന്നാൽ ഒരു ജായിൻറു കമ്മിററിയെവെച്ചു കാൎയ്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്താമെന്നുണ്ട്. ജായിൻറുകമ്മിററിയുടെഫലം നാംകണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസംവന്നാൽ അതുകൊണ്ടും വലിയവിശേഷമൊന്നുമില്ല.

രണ്ടുസമിതികളിൽനിന്നും ഫൈനാൻസ് കമ്മിററിയിലേക്കും അക്കൌണ്ടു കമ്മിററിയിലേക്കും ജനപ്രതിനിധികളെ അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അവിടേയും ഗവൺമെൻറും ജനപ്രതിനിധികളുമായുള്ള വേഴ്ചനോക്കിയാലും ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനപ്രതിനിധികളുമായി യോജിപ്പോടുകൂടി പ്രവൎത്തിച്ചാലല്ലാതെ ഈ മണ്ഡലങ്ങൾകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether the observations made by the Law Member are applicable to all the members or only to some members.

Mr. J. John Kattakayam: ലാമെമ്പർ പറഞ്ഞതെന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസിലാക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടുള്ള വിഷമമാണിതു്. ഇവിടെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം നടപ്പിലാക്കാതെ ഈ സംഗതികൾകൊണ്ടുയാതൊരുപ്രയോജനവുമില്ല.

Mr. E. P. Varghese ; ഗവൺമെൻറുകൊണ്ടുവരുന്ന എല്ലാ ധനാഭ്യൎത്ഥനകളും എതിൎത്തു തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ ഗവൺമെൻറിൻെറ ഭരണം നിന്നുപോകുകയില്ലയോ?

Mr. J. John Kattakayam : അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സഭയാണ് ഇവിടെയുള്ളതെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ മെമ്പർ ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുകയില്ലയായിരുന്നു. (ചിരി).

അതുകൊണ്ട് എത്രയുംവേഗത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഇവിടെ നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതാണ്. ലാമെമ്പറുടെ തടസ്സംകൊണ്ട് ഇനി ഒന്നും ഞാൻ പറയണമെന്നുവിചാരിക്കുന്നില്ല.

Chairman: The House will now adjourn and meet again at 11 o' clock to-morrow.

The Council adjourned at 4-58 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

PROCEEDINGS

of

THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL.

(*OFFICIAL REPORT.*)

FIRST COUNCIL.

VOLUME VI -NUMBER 6.

SIXTH SESSION—1935/1110.

Saturday, the 10th August, 1935/25th Karkatakam, 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall at Eleven of the Clock, with Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt. LL. D., Dewan-President in the Chair.

MEMBER SWORN.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai, Director of Industries, took the oath and signed the Rolls.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Export duty on cardamom.

69. *** Mr. M. N. Paramesvaran Pillai** (*Municipal Councils*) : Will the Government be pleased to state whether they have imposed any export duty on cardamom as proposed in the Financial Secretary's Budget speech of 1110, and, if not why?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai (*Chief Secretary to Government*) : No. On reconsideration Government have dropped the proposal to levy an export duty on cardamom but have instead enhanced the tax on cardamom lands by Re. 1 per acre with effect from 1-1-1110.

Schools closed under orders in 1108, 1109 and 1110.

70. *** Mr. N. K. Padmanabha Pillai** (*Neyyattinkara cum Nedumangad*) : Will the Government be pleased to state which are the schools, departmental and non-departmental that were closed by orders of the Director during 1108, 1109, and 1110 and what are the reasons therefor?

G P, T. 169. 350. 21-3-1111.

Mr. C. V. Chandrasekharan (*Ag. Director of Public Instruction*): A *statement containing the information asked for is laid on the table.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai (*Chirayinkil cum Nedumangad*): May I know from the member how many departmental schools were ordered to be closed ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: 28.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know the reasons for closing these schools ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: The reasons are given in the statement. Overlapping, low strength, want of accommodation, unsatisfactory condition of school building-- these are some of the reasons.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: After issuing the order for abolishing these schools, may I know whether any arrangements were made for admitting the students into the neighbouring schools ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, only those schools are abolished in areas where there is sufficient provision of schools otherwise.

Mr. E. P. Varghese (*Nominated*): May I know the total number of schools abolished ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: 113.

Mr. K Madhavan Pillai (*Trivandrum*): What was done with the buildings of the schools abolished ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: In some cases the buildings were auctioned, and in some others they may have been handed over to the people of the locality.

Production and consumption of salt in the State.

71. * **Mr. V. S. Arumukham Pillai** (*Tovala cum Agasisvaram*): Will the Government be pleased to state :

(*a*) the quantity of salt produced in the State during the years 1109 and 1110 ;

(*b*) the average amount per year required for consumption in the State ; and

(*c*) the amount of salt stored at present in the various salt factories ?

Mr. C. O. Madhavan (*Excise Commissioner*): (*a*) 1109-870614 maunds; during the first 11 months of 1110-1625722 maunds.

(*b*) About 12 lakhs of maunds.

(*c*) 891146 maunds.

---

* *Vide* Appendix I pages—435—437.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know from the member whether there is any necessity for the import of foreign salt?

Mr. C. O. Madhavan: If the factories in the State continue to yield sufficient quantity of salt, Government may stop the import of foreign salt altogether. But this year, on account of the unusual drought, the out-put was very great.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether this year they have given tenders for the import of foreign salt?

Mr. C. O. Madhavan: Yes, Government propose to bring next year 75,000 maunds of salt.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai (*Quilon cum Karunagappalli*) എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലം ഈ രാജ്യത്ത് ഉപ്പുകൃഷി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്?

Mr. C. O. Madhavan: Between 400 and 500 acres under salt manufacture.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: പരിതസ്ഥിതികൾ അനുകൂലമായിരുന്നാൽ കൂടുതൽ ഉപ്പുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?

Mr. C. O. Madhavan: ഉണ്ടാക്കാവുന്നിടത്തോളം ഉപ്പ് ഈയാണ്ടിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: With reference to part (*c*), may I know the quantity of salt now available in the various Government depots?

Mr. C. O. Madhavan: About 6 lakhs of maunds.

Mr S. Piraviperumal Pillai (*Commerce and Industry, South*): With reference to part (*c*), may I know the purpose for which this salt is stored in the factories?

Mr. C. O. Madhavan: For sale.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Does the member know that merchants are put to very great difficulties in getting salt from these factories?

Mr. C. O. Madhavan: Yes. Merchants were complaining that they were not getting salt to their liking. That was because of the arrangement by which *all* licensees are given facilities for the sale of salt irrespective of the quality of salt.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Was the complaint due to their not liking the salt or was it because sale was restricted?

Mr. C. O. Madhavan: The sale was restricted and consequently the merchants did not get what they wanted.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know why all the salt available is not thrown open for sale?

Mr. C. O. Madhavan: Sir, this is an important matter and I may be permitted to make a statement to explain the position fully.

President: Yes.

Mr. C. O. Madhavan: At the instance of the licensees themselves, the department is exercising a certain amount of control over the sale of salt from the factories. Now if all the salt that is available is permitted to be sold, there will be undue competition among the licensees with the result that they will be obliged to resort to underselling. The licensees, therefore, proposed to me that the sale may be restricted to this extent, namely, that the salt manufactured in a certain season should not be permitted to be sold till the salt manufactured in the previous season is sold out. This is done just to enable all the licensees to get a sale for their salt, as all the factories do not produce salt of the same quality.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Am I to understand that on account of the restriction, good salt will not be sold until all the powdery and bad salt is fully sold out?

Mr. C. O. Madhavan: Yes. Until the salt of Purattasi *pani* of 1110 is sold out, the salt of Tai *pani* will not be permitted to be sold out.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Am I to understand that good salt will not be made available until the licensees have sold all the inferior salt?

Mr. C. O. Madhavan: That is the arrangement.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Does the member know that the public are given only inferior salt at the price of superior salt?

Mr. C. O. Madhavan: The price is the same.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Is it not therefore enforcing the public to purchase bad salt at the price of good salt?

Mr. C. O. Madhavan: That is the present arrangement. It has got all the incidental inconveniences or conveniences, whatever that may be.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know when the contract for the import of foreign salt was given for the next year?

Mr. C. O. Madhavan: The contract has not yet been given. We have only invited tenders. These tenders will be opened in another two weeks. Then the contract will be settled.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Since there is sufficient output of salt in the Travancore Factories, is there any necessity for importing foreign salt?

Mr. C. O. Madhavan: It is not a question of sufficiency of local salt. People in North Travancore like only Bombay salt. Till some time ago all their requirements were met by Bombay salt. Now Government have reduced the supply of Bombay salt to those parts. It is now 50 per cent. Bombay salt and 50 per cent. local salt that is stocked in the Munambam Depot. The intention of the Government is to reduce the import of Bombay salt by slow degrees and stop it altogether. Next year the supply of Bombay salt and local salt will be in the proportion of 1 to 2. If the manufacture of local salt continues to be favourable, the import of Bombay salt will be still further restricted.

Mr. P Padmanabhan Tampi (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): May I know whether the British Indian Salt Committee reported that the salt that we are getting is fourth rate salt containing mud and other impurities?

Mr. C. O. Madhavan: That might have been the case some years ago. At present, so far as my experience goes, we are getting very good salt.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: The British Indian Committee reported last year.

Mr. C O. Madhavan: I am not aware of that.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: What is the amount of salt consumed per head on an average?

Mr. C. O. Madhavan: We know the total population and the total quantity of salt consumed.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether the Excise Commissioner has considered the question of the supply of the necessary salt for cattle?

President: The Excise Commissioner does not know for what purpose salt is being used. All that he knows is that so much quantity is sold.

Mr. G. Narayana Aiyar (*Kunnatnad* cum *Parur*): May I know whether the Commissioner is aware that illicit manufacture of salt is going on in the Puttenvelikara pakuthy in the Parur taluk?

Mr. C. O. Madhavan: I am not aware.

Mr. G. Narayana Aiyar: Will the Government be pleased to enquire into that?

Mr. C. O. Madhavan: On the basis of the member's statement, I shall do so.

Mr. H. O. L. Marikar (*Minachil* cum *Devicolam*): Is the import of Bombay salt into the Devicolam District prohibited?

Mr. C. O. Madhavan : There is no prohibition.

Mr. H. O. L. Marikar : Is the Commissioner aware that local salt alone is being used there ?

Mr. C. O. Madhavan : That may be because the merchants are purchasing only local salt.

Mr. H. O. L. Marikar Will the Government be pleased to make arrangements hereafter so that local salt and Bombay salt may be purchased by the merchants in the Northern taluks in the proportion of two to one ?

President : The member has already told the House that that is the arrangement.

Registry of the Palkulam tank for salt manufacture.

72. ***Mr. V. S. Arumukham Pillai** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether there is any proposal to dispose of Palkulam tank in Kanniakumari pakuthi, Agastisvaram taluk, for the purpose of salt manufacture ;

(*b*) how many applications have hitherto been received for regsitry of the land for the salt manufactured ; and

(*c*) how many of the applicants are from Agastisvarm taluk and how many from other taluks and how mny from outside the State ?

Mr. C. O. Madhavan : (*a*) Applications have been received for the registry of the Palkulam for salt manufacture.

(*b*) 4.

(*c*) Three applicants are from the Agastisvaram taluk and one from another taluk in the State. No application has been received from outside the State.

Mr. V. S. Arumukham Pillai ; May I know from the member whether the Palkulam tank is to be disposed of by public auction or by any other manner ?

Mr. C. O. Madhavan : The question has not reached that stage.

Prohibition of Liquor.

73. ***Mr. J. John Kattakayam** (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether they have not, at the time of Mr. Watts, declared that prohibition was their ultimate goal, that they would try local option in some places and that if it was found successful, the same would be adopted generally ;

(*b*) the places where local option was tried, its result, whether they acted accordingly, and, if not, why ;

(c) whether they have any definite policy in the matter, and, if so, what;

(*d*) whether they will lay on the table a statement showing the total consumption of each of the several kinds of liquor for each of the last five years, in Travancore; and

(*e*) whether illicit trade, tapping, vending, and distillation regarding liquors have increased during the last three years?

(Mr. C. O. Madhavan first translated the answer instead of reading it for the information of the whole House).

President; Let it be understood that the answer delivered on the floor of the House is not to the individual member but to the whole House and so the official member cannot expect the whole House to follow Malayalam.

Mr. C. O. Madhavan: (*a*) Yes.

(*b*) Local option was introduced in the Municipal town of Changanachery in 1104. The success of the experiment so far is not very encouraging and therefore Government have decided to watch the result of the experiment till the end of 1110.

(*c*) Yes. The accepted policy of the Government is the ultimate attainment of prohibition.

(*d*) A *statement is laid on the table.

(*e*) No. There is nothing to warrant a finding that malpractices have increased.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether toddy shops are not allowed to exist in the Changanachery Municipal area?

Mr. C. O. Madhavan: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know how many arrack shops are there on the boundaries of Changanacherry now?

Mr. C. O. Madhavan: I cannot exactly say that.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I ask whether Local Option could succeed if there are a large number of toddy shops inside the area?

Mr. C. O. Madhavan: That is a matter of opinion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the failure of Local Option is due to the fact that there are a good number of toddy shops in the frontier of Changanachery?

Mr. C. O. Madhavan: That again is a matter of opinion.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know on what basis the Excise Commissioner said that the Local Option experiment was not encouraging?

Mr. C. O. Madhavan: Offences relating to illicit distillation are being detected in the Changanachery town.

Mr. K P. Nilakanta Pillai: Was there any demand for the introduction of liquor shops inside the Municipality?

---

* *Vide* Appendix II—page 440.

Mr. C. O. Madhavan : I may give for the information of the House what took place when I was once camping in Changanachery. Some people who came to see me said that those who now want to drink are obliged to resort to illicitly distilled arrack on payment of high price and that they would rather prefer to have arrack shops where people can get licit st-ff, on payment of fair price.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai Is it a fact that because illicit practice is being followed in Changanachery the member stated that the local option was not encouraging ?

Mr. C. O. Madhavan : I have answered that question.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai Having introduced local option is it not the duty of the department to prevent illicit distillation of arrack ?

Mr. C. O. Madhavan : The department is trying its level best to stop illicit manufacture. In fact there is a special staff for that purpose ; but very little help and co-operation are being received from the inhabitants of Changanachery.

Mr. K. P Nilakanta Pillai : With regard to representations personally made to the Commissioner by the people of the locality that the people are drunkards, may I know whether they are the representatives of the people ?

President : That is a very difficult question for the Excise Commissioner to answer.

Mr. K. P Nilakanta Pillai : With reference to part (*e*) of the answer, what is the basis for that ?

Mr. C. O. Madhavan : I have answered from the information that was available.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether it is a fact that the Excise Commissioner called back the special party appointed to prevent such malpractices in the Kottayam Division ?

Mr. C. O. Madhavan : Sir, may I submit that that is a different question asked by the member to be answered presently.

Mr. E. P. Varghese : May I know from the Excise Commissioner whether a new kind of liquor called cocoa brandy has come in the market since the policy of prohibition was in vogue ?

Mr. C. O. Madhavan : Yes.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether it has advanced the cause of prohibition or retarded it ?

Mr. C. O. Madhavan : That was introduced with the intention of replacing the cheap varieties of foreign liquor and it has to some extent achieved that object.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ൲൦൪-ന ശേഷം ഇതുവരെ എത്രഷാപ്പുകൾ കുറച്ചിട്ടുണ്ട്?

Mr. C. O. Madhavan: ഓരോ വർഷത്തെ കാൺട്രാക്കിലും കള്ളുഷാപ്പിൻേറയും ചാരായഷാപ്പിൻേറയും സംഖ്യ കുറച്ചു കുറച്ചു കൊണ്ടുവരികയാണ്. ൲൦൪-നശേഷം ഇതുവരെയും എത്രയെണ്ണം കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : വൃക്ഷങ്ങളുടെ സംഖ്യ കുറച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. C. O. Madhavan: വൃക്ഷങ്ങളുടെ സംഖ്യ കുറക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ഷാപ്പുകൾക്കാവശ്യമുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ കൊടുത്തുവരികയാണ്.

Mr S. Piraviperumal Pillai : May I know whether illicit offences are on the increase or decrease ?

Mr. C O. Madhavan : That varies from year to year. That cannot be said either way.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : On a comparison of the administration report of the department for the last year with the previous one, may I know from the member whether they are on the increase or decrease ?

Mr. C. O. Madhavan : That report is not with me now.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Is it a fact that in the review of the Excise Departmental report by Government, they have stated that the increase in the detection of illicit offences means non-vigilance on the part of the Excise authorities and also that illicit tapping is on the increase ?

President : Is the member reading from the report ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : No, Sir.

President : It was answered that the administration report is not with the Commissioner at the moment and so he could not clear the member's point.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I be permitted to make a statement in this connection. The review by Government of the departmental report says that the offences are on the increase and consequently detection has also increased. Further—

President : The Excise Commissioner has already said that the report is not in his possession ; nor have you got it.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : But the report is a published document.

President : But if your information is based on a non-existing document at the moment, how can the Excise Commissioner be expected to clear that ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : The review of Government on the report of the Excise Department says that the detection of offences for malpractices is on the increase. But the answer now given by the Commissioner is that illicit tapping and offences connected with it are not on the increase. How can I take it that the latter statement of the Commissioner is correct?

Mr. C. O. Madhavan : The answer says that there is nothing to warrant a finding that malpractices have increased.

Mr. S. Piraviperumal Pillai Then, is the conclusion arrived at by Government that when detection of offences is on the increase, illicit tapping is also on the increase a mere guess?

Mr. C. O. Madhavan : Probably, the member bases his question on an assumption. It is not possible to answer such a question.

Mr K. P. Nilakanta Pillai : Sir, may I make a statement? Is it not the duty of the head of the department to be in possession of relevant records, such as the administration reports and the Government orders thereon?

Auction sale of Mannamkantam.

74. ***Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state whether it was with the intention of making it available to the poor people also that Mannamkantam was divided into small blocks and sold in auction?

Mr. K. George (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*) Yes.

(The answer was read also in malayalam.)

Money spent on the purchase of tobacco.

75. ***Mr. J. John Kattakayam**: Will the Government be pleased to state the amount of money that goes out of Travancore for purchasing tobacco?

Mr. C. O. Madhavan : A * statement giving the required information is laid on the table.

(The answer was read also in malayalam.)

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether there are places in Travancore suitable for the cultivation of tobacco?

Mr. C. O. Madhavan : There may be places. The matter has not been investigated

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether the Commissioner has consulted the Director of Agriculture in this matter?

Mr. C. O. Madhavan : The question has long been engaging the attention of Government and the Director of Agriculture might have been consulted several times.

---

* Vide Appendix III—page 440.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know the result of that consultation?

President : The matter is engaging the attention of the Government.

Mr. K.P. Nilakanta Pillai : May I know what is the quantity of jaffna tobacco that is allowed to be imported into Travancore ?

Mr. C. O. Madhavan : 5,745 candies a year.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : What was the quantity of jaffna tobacco imported during 1109, in excess of the quantity allowed for the same ?

Mr. C. O Madhavan : It is not possible to import in excess of the quantity allowed for that.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : My question is whether the Travancore Government was importing jaffna tobacco in excess of the quantity allowed for that ?

President : The Excise Commissioner answered that the quantity is fixed.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether jaffna tobacco can be purchased for consumption in Travancore beyond the fixed quantity ?

Mr. C. O. Madhavan : Anything over and above the fixed quantity can be imported only on payment of a duty of Rs. 900 per candy. No man is likely to do it.

Mr. K. P Nilakanta Pillai ; Whether it has been brought to the notice of the Commissioner that jaffna tobacco is being taken out of Travancore to British India through the Customs Offices in the Frontier ?

Mr. C. O. Madhavan : No.

Cultivation of beedi leaves in Travancore.

76. ***Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) the amount that goes out of Travancore for beedi leaves ; and

(*b*) whether beedi leaves cannot be cultivated here in larger quantities ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai (*Chief Secretary to Government*) : (*a*) A * statement giving the required information is laid on the table.

(*b*) A few years ago seeds of Diospyros melanoxylon were got down from Hyderabad and distributed to the several Divisions to be sown in congenial localities. Though the plants came up in some places fairly well in the beginning they began to languish later probably owing to excessive rainfall and the experiment has not been a success.

(The answer was read also in malayalam.)

* *Vide* Appendix IV—page 440.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Is it after definite enquiries that Government say that the experiment was not successful ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The answer is that owing to excessive rainfall the experiment has not been a success.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know in which part of the country were the experiments tried ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: In various parts of the country and in all congenial localities.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether it is not possible to try that experiment in the plains instead of in the hills where there is less rainfall ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It was tried in different places and the experiment was not a success. That is what the Conservator reports. I do not know whether it is worthwhile to conduct the experiment again.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether there is any information that this plant was cultivated in any part of South Travancore ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I have no information on that point.

Mr. M. N. Narayana Menon (*Kottayam*): മഴ കൂടുതലായതുകൊണ്ടാണ് ഇതു നിന്നുപോയതെന്നു പറഞ്ഞു. മഴ കുറഞ്ഞകാലത്തെ സ്ഥിതി എന്താണ് ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: ഒരാണ്ടിൽ മഴ കുറഞ്ഞു എന്നു വിചാരിച്ചു എല്ലാ ആണ്ടുകളിലും അങ്ങിനെ വരാൻ തരമില്ല.

Mr. M. N. Narayana Menon: ഗവർമെന്റു പരിശോധിച്ചിട്ടു ശരിയായിട്ടു വളർന്നുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ തന്നത്താനെ കൃഷിചെയ്താൽ നന്നാകുമോ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: അതു് ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ മറുപടി പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. E. P. Varghese: May I know the actual amount spent ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The statement gives the figures for the last five years 1105 to 1109, and the average per annum is Rs. 1,33,076.

Agricultural Farms.

77. ***Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state the number of agricultural farms in the State, where they are situate and whether they are in a flourishing condition?

Mr. K. Paramesvaran Pillai (*Director of Agriculture and Fisheries*) : There are at present ten agricultural farms in the State, *viz.*, (1) the Fruit Farm at the Cape, (2) the Paddy Farm at Nagercoil, (3) the Cattle Farm at Trivandrum, (4) the Demonstration Farm at Puliyara, (4) the Cocoanut Farm at Oachira, (6) the Pepper Farm at Koni, (7) the Cocoanut Farm at Alleppey, (8) the Demonstration Farm at Alwaye, (9) the Agricultural School Farm at Kottarakara and (10) the Green Manure Farm at Vengolai. All these Farms are now in a satisfactory condition.

(The answer was read also in Malayalam.)

Mr. J. John Kattakayam : ഈ തോട്ടങ്ങളിൽനിന്നും എന്തു് ആദായം കിട്ടുമെന്നു മെമ്പൎക്കു പറയാമോ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ഈ തോട്ടങ്ങൾ ആദായമുണ്ടാക്കാനായി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവയല്ല. അവിടെ നടത്തുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി കിട്ടുന്ന വിഭവങ്ങളെ വിററു ആദായം എടുക്കുന്നുണ്ടു്. അതെല്ലാംകൂടി ഒരാണ്ടിൽ ൧൬,൦൦൦ രൂപയോളം വരും.

Mr. J. John Kattakayam: സ്റ്റാഫിന്റെ ശമ്പളച്ചെലവു എല്ലാം ഉൾപ്പെടെ ഈ തോട്ടങ്ങൾക്കു എന്തു ചെലവുവരും

Mr. K. Paramesvaran Pillai: പരിശോധന നടത്താനും മററുമായി ഏകദേശം നാല്പതിനായിരം രൂപായ്ക്കകത്തു ചെലവു വരുമെന്നാണു തോന്നുന്നതു്.

Mr. J. John Kattakayam : ഈ ചെലവു കഴിച്ചു ലാഭം എന്തുകിട്ടും?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ലാഭത്തിനായിട്ടല്ല ഇതു നടത്തുന്നതെന്നു ഞാൻ ആദ്യമേതന്നെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ഈ ചോദ്യത്തിനു അവകാശമില്ല. പരീക്ഷണം നടത്തി അതിന്റെ ഫലം കുടികൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടു അതു ചെയ്യിച്ചു രാജ്യത്തു പൊതുവെ ഐശ്വര്യം വൎദ്ധിപ്പിക്കണം എന്നുള്ളതാണു് ഈ തോട്ടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം.

Mr. J. John Kattakayam: ഇതുമാതിരിയുള്ള മാതൃകാതോട്ടങ്ങൾ നടത്തിയാൽ കൃഷിക്കാരായ ആളുകൾ മുടിഞ്ഞുപോകുമെന്നു മെമ്പൎക്കറിയാമോ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : എല്ലാ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലേയും ഗവൺമെണ്ടുകൾ കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി അന്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഓരോതരം പുതിയ കൃഷിയായുധങ്ങളും പുതിയ വിത്തുകളും എല്ലാംവരുത്തി കൃഷിക്കാർക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തുവരികയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തത്തക്കവണ്ണമുള്ള ധനശക്തി എല്ലാ കൃഷിക്കാൎക്കും ഉണ്ടായി എന്നു വരികയില്ല. ഈ പരീക്ഷണങ്ങളിൽതന്നെ ചിലതു ലാഭകരമായി എന്നും, ചിലതു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നും വരാം. അതിനാൽ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും തന്നെ ഈ ഭാരം കയ്യേറ്റു ലാഭകരമായിട്ടുള്ളവയെ കൃഷിക്കാരെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു ഗവൺമെണ്ടിന്റെ കടമയാണു്.

Mr. J. John Kattakayam : ലാഭമില്ലാത്ത കൃഷിയിൽ ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ഏർപ്പെടുമോ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : ലാഭമുള്ളതുമാത്രമെ കൃഷിക്കാൎക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുള്ളു.

Mr. M. N. Parmesvaran Pillai : May I know from the member whether there were agricultural farms at Kottarakara, Quilon, Eraniel, Esanthimangalam and Karamanai ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : Yes, there were agricultural farms in these places. Even now there is one at Kottarakara.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether all these farms have been abolished by the department ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : Some of these were abolished as a measure of retrenchment.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai May I know whether the department has got a Central Agricultural Farm as in Cochin and Malabar ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai : No, there is not any at present.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether it is advisable to have such a farm ?

President : It is a matter of opinion.

Percentage of literates among Ezhavas.

78. * **Mr. P. Padmanabhan Tampi** : Will the Government be pleased to state the percentage of literates among the Ezhavas ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : The member is referred to Page 130 of the Travancore Census Report, 1931, Part II.

Attendance in court of the Additional District Magistrate, Padmanabhapuram.

79. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state the usual time at which the Additional District Magistrate, Padmanabhapuram, attends court and the time when he leaves it?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The Additional District Magistrate, Padmanabhapuram, usually attends the court at the court time and leaves the court after 5 P. M., except when he is not at headquarters in connection with inspection of sites, etc.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know when the Court time begins?

Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai: I believe it is from 11 o' clock.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the Magistrate has got any chamber work?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Yes, he has.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether he is usually attending the Bench at 11 o' clock?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: He goes to the court at 11 'o clock, attends to the chamber work first and then takes up the trial of cases.

President. Chamber work is part of the court work, I think.

C. C. No. 77 of 1110 on the file of the Additional District Magistrate's Court, Padmanabhapuram.

80. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state:

(a) the date of filing of C. C. No. 77 of 1110 in the Additional District Magistrate's Court, Padmanabhapuram;

(b) the Section under the Penal Code of the offence;

(c) the name of the accused;

(d) the date of disposal; and

(e) the grounds for disposal?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (a) 30th Vrischikam, 1110.

(b) 407. T. P. C.

(c) V. Sreedharan Pillai.

(d) 13th Makaram 1110.

(e) Want of *bona fides* in the allegations against the accused and also want of interest of the complainant in the matter of his complaint as evidenced by his non-appearance before the court on the

[Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai.]

date of hearing of the case and not rendering the necessary help to the Police in the matter of conducting the search of the house of the accused in spite of the request made by the Police.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know what that case C. C. No. 77 of 1110 is?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It is a case under Section 407, T. P. C.

President: What more can you ask?

Conduct of Excise cases.

81. ***Mr. G. Narayana Aiyar**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the Excise Department is engaging vakils for the conduct of prosecutions and appeals in excise cases;

(*b*) whether vakils thus engaged are paid fees by the Excise Department; and

(*c*) if so, what was the amount that was thus paid in 1109?

Mr. C. O. Madhavan: (*a*) Yes; occasionally when the nature of the case demands the services of a professional lawyer.

(*b*) Yes.

(*c*) Rs. 575.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know the number of Excise cases that come up annually?

Mr. C. O. Madhavan: I claim notice.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know the average duration of each Excise case?

Mr. C. O. Madhavan: It has not been calculated.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether it is not advisable to detach the preventive staff from the collection staff?

Mr. C. O. Madhavan: That is a very important question.

President: That is a question of policy.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member whether, when the Excise staff attends to the conduct of cases, it seriously interferes with the collection work?

President: It is a question of opinion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether he is aware that in such cases the Excise Inspectors engage Vakils privately?

President: What is the meaning of the word 'privately' there?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: The Excise Inspectors who conduct cases sometimes engage vakils paying from their own pockets.

Mr. C. O. Madhavan : I have no information.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Will the member e pleased to make an enquiry into the matter ?

Mr. C. O. Madhavan : I do not find it necessary to make an enquiry. It is not such a serious matter.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Am I to take it that there are no such cases ?

Mr. C. O. Madhavan : I have no information.

Lands around the Periyar lake assigned to the British Government.

82. * **Mr. J. John Kattakayam** : Will the Government be pleased to state the number of acres of land around the Periyar lake which were assigned to the British Government and the period for which and the conditions under which they were so assigned ?

Mr. K. George : The member is referred to the Agreement dated 29th October, 1886 entered into between the Government of His Highness the Maha Raja of Travancore (lessor) and the Rt. Honourable the Secretary of State for India in Council (lessee) published at pages 39 to 44 of the Land Revenue Manual, Vol. II.

(The answer was read also in Malayalam.)

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : With reference to the first part of the question, may I know the number of acres ?

Mr. K. George : That also is given in the agreement.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know, Sir, what is the total number of acres comprised in that lease ?

Mr. K. George : About 8,000 acres.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Is there any condition in that agreement about conversion of those lands into cultivated lands? Is there any agreement entered into with the company ?

President : What company ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : The Kannan Devan Hills.

President : I do not know whether the Secretary of State has converted himself into a company.

Statement, by communities, of the officers in the Anchal Department.

83. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** (*Nominated*) : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities in the Anchal Department drawing a pay of Rs. 25 and over ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : The *statement asked for is placed on the table.

Statement, by caste, of officers in the Excise Department.

84. ***Mr. Tariatu Kunjitomman :** Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of officers in the Excise Department, drawing a pay of Rs. 75 and over?

Mr. C. O. Madhavan : A †statement furnishing the required information is placed on the table.

Statement, by communities, of Tahsildars, Head Accountants and Proverthikars.

85. ***Mr. Tariatu Kunjitomman :** Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing separately the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among the Tahsildars, Head Accountants and Proverthikars now in office?

Mr. K. George : A ‡statement containing the information required is placed on the table.

Mr. E. P. Varghese : May I know the total number of Proverthikars?

Mr. K. George : 405.

Mr. E. P. Varghese : May I know the number of Nayars?

Mr. K. George : I claim notice.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know whether the time involved in preparing the statement is not out of proportion to its utility? (*Laughter*)

Special party to detect illicit trade in liquor in Kottayam Excise Division.

86. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether the Assistant Excise Commissioner, Kottayam Division, had appointed a special party in 1110 to prohibit illicit manufacture of and to detect illicit trade in liquor ;

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the affirmative, what was the strength of the special party so appointed and what was the nature of the work it did ; and

(*c*) whether the Excise Commissioner has stopped the work of this special party, and, if so, for what reasons?

Mr. C. O. Madhavan : (*a*) The answer is in the negative.

(*b*) and (*c*) In view of the answer to part (*a*), questions (*b*) and (*c*) do not arise.

---

*Vide Appendix V—Page 441.
†Vide Appendix VI—page 441.
‡Vide Appendix VII—page 441.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether the Assistant Excise Commissioner appointed the special party with his sanction?

Mr. C. O. Madhavan: No sanction is necessary.

Attachment of properties for amounts due from abkari contractors.

87. ***Mr. G. Narayana Aiyar:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether claims and objections to attachment of properties do arise when properties are attached for amounts due from abkari contractors;

(*b*) who tries such cases;

(*c*) who conducts such cases for the Excise Department;

(*d*) whether vakils are engaged for the same; and

(*e*) if so, who pays their fees?

Mr. C. O. Madhavan: (*a*) Yes. Occasionally.

(*b*) Objections raised are enquired into by the Tahsildar within whose jurisdiction the property is situate.

(*c*) When cases are launched before courts of law, the Sirkar Vakil conducts the case on behalf of the Sirkar.

(*d*) No.

(*e*) The question does not arise in view of the answer to part (*d*).

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member who orders the attachment of properties?

Mr. C. O. Madhavan: The Tahsildars.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member who effects the attachment of properties?

Mr. C. O. Madhavan: The pakuthi authorities under the Revenue Recovery Regulation.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know to which court the claims are to be preferred against attachment?

Mr. C. O. Madhavan: The whole procedure is laid down in the Revenue Recovery Regulation, Sir.

President: You draw the attention of the honourable member to the Regulation wherein the whole procedure is laid down.

Mr. G. Narayana Aiyar: Is it not to the Tahsildar that the attachment claim has to be preferred?

Mr. C. O. Madhavan: Everything is contained in that Regulation.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member whether there are officers in the Excise Department who have passed any examination in law to conduct such cases?

Mr. C. O. Madhavan: Which cases?

Mr. G. Narayana Aiyar: Cases in which attachments are made and claims preferred.

Mr. C. O. Madhavan: There is no case here, Sir. It is only a question of recovery of money by attachment and sale of property.

Mr. G. Narayana Aiyar: When property is attached for amounts due from an abkari contractor, third parties file claims. In such cases, may I know from the member whether there are officers in the department who are qualified in law to conduct such cases?

Mr. C. O. Madhavan: The officers of the Excise Department have nothing to do with it, Sir.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the Excise Commissioner whether he is constituted as an appellate authority in all these matters?

Mr. C. O. Madhavan: The Excise Commissioner is invested with the powers of a Division Peishkar under the Revenue Recovery Regulation and he exercises all those powers.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member whether, when movable properties are attached claims are preferred to the Tahsildar?

Mr. C. O. Madhavan: Attachment of movable properties may be made for recovery of old arrears or current arrears. Steps for the recovery of current arrears are taken by the officers of the Excise Department. So far as the old arrears are concerned, the revenue officers take action.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: When claims against attachment for recovery of current arrears are preferred who is the authority to look into that?

Mr. C. O. Madhavan: The Excise Commissioner is the authority placed above the officers of the Department; but there has been no instance in which any such claim has been preferred before me.

Appendix I.

Vide Answer to Question No. 70.

List of Departmental Schools abolished and Private Schools whose recognition was withdrawn during the years 1108, 1109 and 1110.

No.	Name of School.	Reasons for closing or withdrawal of recognition.
	DURING THE YEAR 1108.	
	Departmental.	
1	Udayamperoor Primary School for Girls.	Overlapping.
2	Vayala South Primary School	Low attendance.
	Private.	
3	Keezhamancode L. M. S. Primary School.	Want of strength.
4	Nediakala Do.	Unsatisfactory management.
5	Aruvipuram S N. V. Do.	Want of strength & attendance.
6	Kannamangalam C M. S. Do.	No progress ; work unsatisfactory.
7	Karipuzha Do.	Want of strength.
8	Eruvallipra Nedumon Do.	No development.
9	Pulayankunnom B. M. Do.	Do.
10	Vayala C M. S. Do.	Very poor strength & attendance.
11	Kuruvinal St Michael's Night School	Do.
12	Ullanad Do.	Do.
13	Pandanad East Primary School	Overlapping.
14	Kelamangalam Do.	Do. (1108 : 14 schools).
	DURING THE YEAR 1109.	
	Departmental.	
15	Kothamangalam English Middle School.	Low strength ; school found declining ; no accommodation.
16	Suchindram Primary School for Girls	Overlapping.
17	Puthugramom Primary School	Do.
18	Ezhudesapattu Do. for Girls	Do.
19	Nattalam Do. Do.	Do.
20	Kollencode Do. Do.	Do.
21	Edakode Do. Do.	Do.
22	Pandavarkavu Do.	Do.
23	Ranni Pazhavangadikara Do. Do.	Do.
24	Anaprampal Do. Do.	Do.
25	Kanjipadam Do. Do.	Do. want of accommodation.
26	Kattoor Do. Do.	Do.
27	Vilakkumadom Do. Do.	Do.
28	Oorayam Do.	Low strength.
	Private Schools.	
29	Veliyam English Middle School	Inadequate accommodation and non-fulfilment of conditions imposed.

Appendix I. *(contd).*

No.	Name of School.	Reasons for closing or withdrawal of recognition .
	Private Schools (contd).	
30	Malayalam English Middle School .	Inadequate accommodation and non-fulfilment of conditions imposed.
31	Veeranimangalam Primary School .	Overlapping
32	Vaniakudy St. Jacob's Do.	Do.
33	Kalkurichi S. A. Do.	Do.
34	Mathoor S. A. Do.	Do.
35	Melpuram Do.	Ceased to work
36	Amaravila St. Antony's Do.	Do.
37	Vizhinjam L. M. S. Do.	Overlapping.
38	Vellanad Do. Do.	Do.
39	Pulikulam Do.	Unsatisfactory working of the School.
40	Perunthani Pulaya Do.	Inadequate strength and poor accommodation.
41	Kadakkavoor L. M. S. Do.	Overlapping.
42	Kizhattingal Do.	Do.
43	Po. yappalli L M. S. Do.	Do.
44	Anchal Do.	Do.
45	Chinnakada Do.	Do.
46	Plakkad Do.	Do.
47	Thottakonam Do.	Do.
48	Uppookkood S. N. V. Do.	Mismanagement.
49	Pallipad C. M. S. Do.	Ceased to work.
50	Easholi Do. Do.	Overlapping.
51	Kottoorbhagom M. T Do.	Do.
52	Vettiakonam Do.	Do.
53	Pariyaram C. M. S. Do.	Do.
54	Kidangara Do. Do.	Do.
55	Vazhoor Mahilamandiram Do.	Ceased to work.
56	Anakallu St. Joseph's Do.	Do.
57	Parampuzha Do. Do.	Overlapping.
58	Pariaramangalam C. M. S. Do.	Low strength.
59	Mavady Do. Do.	Manager stated that it was not possible to work up the school.
60	Cherunalladu M. T. Do.	Overlapping. Manager closed school
61	Adoor Do.	Manager closed the school owing to low strength.
62	Parakkal Night School .	Unsatisfactory conduct of school and mismanagement.
63	Velianad St. Joseph's Night School .	Ceased to work.
64	Alwaye Settlement Do.	Do. (50—in 1109).
	DURING THE YEAR 1110.	
	Departmental.	
65	Thazhakudy Primary School for Girls .	Overlapping.
66	Thricodithanam Do.	Do. Unsatisfactory condition of school building.
67	Chirakadavu Do.	Overlapping.
68	Kottapuram Do.	Do. Low strength.

Appendix I. *(contd).*

No.	Name of School.	Reasons for closing or withdrawal of recognition.
	Departmental (contd).	
69	Eloor Primary School	Dangerous condition of building.
70	Ayanikad Do.	Overlapping.
71	Midalam Do.	Do.
72	Vettiyar Do. for Girls	Do.
	Private.	
73	Thirupathisaram S. A. Primary School	Overlapping.
74	Mannady Do.	Do.
75	Aladi Do.	Do.
76	Ettamadai Do.	Do.
77	Bheemanagiri Do.	Do.
78	Thittuvilai L. M. S. Primary School	Do.
79	Mankulam Lutheran Mission Do.	Do
80	Variyoor S. A. Do.	Do.
81	Kannakulam S. A. Do.	Do.
82	Putheri Parayadi L. M. S. Do.	Do.
83	Oottuwamadai Lutheran Mission Do.	Closed by manager.
84	Mannamthalai Do.	Overlapping.
85	Ulloor L M. S. Do.	Do.
86	Iringal L. M. S. Do.	Do.
87	Poovachal L M. S. Do.	Do. closed by manager.
88	Maruthoor L. M. S. Do	Closed by manager.
89	Paruthipally L. M. S. Do.	Do.
90	Karipoor S. A. Do.	Overlapping.
91	Edava Do.	Do. closed by manager.
92	Naduvathala Do.	Overlapping.
93	Naduvankavu Do.	Do.
94	Santhapuram T. D. T. A. Do.	Do.
95	Perumpuzha S. A. Do.	Do. closed by manager.
96	Punukunnur S. K. V. Night School	Low strength.
97	Avaneeswaram Do.	Closed by manager.
98	Elangamangalam Do.	Do.
99	Thazhakkara M. C. M. Primary School	Overlapping.
100	Thottakam Do.	Closed by manager.
101	Elamkulam C. M. S. Do.	Do.
102	Era S. A. Do.	Overlapping.
103	Kanjakulam C. M. S. Do.	Do.
104	Muttam Do. Do.	Manager's request.
105	Vazhapally St. Mary's Do.	Overlapping.
106	Mannoor L. M. S. Do.	Do.
107	Chempazhanthi Do.	Do.
108	Changa L. M. S. Do.	Do.
109	Varicode Night School	Closed by manager.
110	Kalakode Do.	Do.
111	Pallikkal Naduvilai Muri Night School	School found closed on inspection.
112	Karimulakkal Do.	School not worked satisfactorily.
113	Athakattukulangara Do.	Does not serve any purpose.
		(49 in 1110).

Appendix II.

***Vide* Answer to Question No. 73.**

Statement showing the consumption (in terms of Proof strength) of several kinds of liquor during the last five years:—

	Jaggery arrack.	*Cocoanut toddy arrack.*
1105	1,23,128·44	680·82
1106	76,863·16	535·86
1107	57,634·95	392·68
1108	56,479·80	1,186·46
1109	51,112·34	876·11

Statement showing the quantity of foreign liquor imported for consumption during the last five years.

1105	35,859·7 gallons.
1106	30,159·4 ,,
1107	25,586·9 ,,
1108	21,298·3 ,,
1109	24,425·19 ,,

Appendix III.

***Vide* Answer to Question No. 75.**

Statement showing the quantity and value of tobacco imported into the State during the years 1107, 1108 and 1109.

Year.	*Quantity Cds.*	*Value Bh.Rs.*
1107	17,821	46,03,350
1108	21,009	49,59,505
1109	17,922	47,32,050

Appendix IV.

***Vide* Answer to Question No 76.**

Statement showing the value of beedi leaves imported into Travancore during each of the past five years.

Years.		*Value.* Bh. Rs.
1105	...	69,719
1106	...	1,09,188
1107	..	2,13,432
1108	...	1,08,636
1109	...	1,64,407
	Average	1,33,076 2/5

Appendix V.

(*Vide* Answer to Question No. 83.)

Statement by communities of the officers in the Anchal Department drawing a pay of Rs. 25 and above.

Syrian Catholics.	*Latin Catholics.*	*Other communities.*
3	4	285

Appendix VI.

(*Vide* Answer to Question No. 84.)

Caste-war statement of officers in the Excise Department drawing a pay of Rs. 75 and above.

I. HINDUS.	
1 Brahmins	12
2 Nayars	26
3 Other caste Hindus	5
4 Kammalas	Nil
5 Nadars	Nil
6 Ezhavas	6
7 Cheramar (Pulaya)	Nil
8 Other Hindus	Nil
II. MUSLIMS	3
III. CHRISTIANS	
1 Jacobite	1
2 Marthomite	1
3 Syrian Catholic	1
4 Latin Catholic	2
5 South India United Church	1
6 Other Christians	3

Appendix VII.

(*Vide* Answer to Question No. 85.)

Statement, by communities, of Tahsildars, Head Accountants and Proverthikars.

Caste.	Tahsildars.	Head Accountants.	Proverthicars.
Syriac Catholic ...	1	...	2
Latin Catholic ...	1	...	...
Other communities...	28	28	*403
Total ..	30	28	405

*This includes the Gazetted staff attached to this department.

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS—(contd).

DEMAND V—GENERAL ADMINISTRATION—LEGISLATIVE BODIES—(contd.)

President: The next item in the agenda before the House is discussion on demands for grants.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I beg to oppose this demand; and in opposing the demand I regret to point out that the Government is not keeping the legislative bodies in confidence. When important questions are asked those questions are ruled out as confidential. First of all, I wish to point out that with regard to the question concerning the subsidy to the Associated Press, last year the Financial Secretary said that a certain sum is given to the Associated Press. When I sent a question as to the exact amount that was given, I got an answer that the matter is confidential. When it is admitted by Government that a certain amount is given for a purpose, is it not proper, Sir, that a question asked on that should be answered. I cannot understand the nature of the confidence in so far as that item is concerned. Further, I understand that this amount is paid out of the item "miscellaneous expenditure". If the amount is spent out of a votable item, why is it that this amount is kept confidential? Then again, Sir, yesterday or the day before yesterday, it was pointed out to the House that a sum of Rs. 50,000 is budgeted for legal advice in connection with the Cochin Harbour. The amount is specified in the Budget but when a question is asked as to whom the amount is to be paid, the Financial Secretary had the audacity to say that it was confidential. I cannot understand, Sir, why the name of a certain person who was employed for Government business is kept confidential when the amount is budgeted in the Preliminary budget. Again, Sir, when a question was asked about the punishment of officers under Government, the Chief Secretary replied that eleven officers were punished. When the names of those officers were asked, the reply was that the names were confidential. I am at a loss to understand, Sir, why the names of these officers are kept confidential. In olden days corrupt officers were not only punished and exposed, but I can cite instances when in the days of Col. Munro, these officers were publicly flogged. And Travancore history shows that if the officer did not improve after undergoing such punishment twice and happened to be found out for a third time, he had to lose his appointment. Then again, Sir, I asked the Chief Secretary to which departments of the State these officers belonged. The Chief Secretary was not prepared to mention even the departments. Again, Sir, the position of Travancore in the Cochin Harbour scheme, its position

in the forthcoming Federation, etc., are not made known to us. We have to get the information on these matters from the newspapers and from the utterances made in the Sister States of Mysore, Cochin and other Indian States.

Then a word about answering of interpellations. When questions are put and repeatedly put we do not get all information as to whether these questions are admitted or disallowed. Certain questions are said to be admitted. But we do not know whether other questions are disallowed. We repeat these questions and they remain unanswered for a very long time

Another important matter that I have to bring to the notice of the House is that we are not given a chance of electing our Chairman. The panel of Chairmen is nominated by the Government. It is a complaint, Sir, of those members on this side of the House, that when the panel of Chairmen becomes vacant, an opportunity is not given to deserving men. We find that certain persons are given more chances than one.

President: Which panel?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: The panel of Chairmen of this House.

President: What is the complaint?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Equal chances are not given to all the members of the House to be on the panel of Chairmen. Nomination has to be given to all the members. Once a member is nominated, there must be sufficient reason for Government in re-nominating the same man.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I point out to the member that on account of the frequent change in the panel whether there is not a change of policy in this House?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I rise to a point of order: can we go into the provisions of the Regulation here?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I am not going into the provisions of the Regulation. I am only making a suggestion in the matter of selecting the panel of Chairmen.

President: You are making a suggestion to the President?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Yes, Sir.

President: What was pointed out was, while trying to do that, you shall not bring a censure motion on anybody.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Not a censure motion on anybody, but a suggestion that the right has to be freely exercised and an opportunity be given to all members instead of again and again nominating the same individual.

Then again, Sir, the conveniences given to the non-official members of the House also require the consideration of Government,

[MR. P. Padmanabhan Tampi.]

We are given a small shed in the premises here and 30 or 35 of us have to accommodate ourselves there, whereas we find a long array of rooms set apart for the members on the other side of the House. We have to run out of this compound for our lunch. And I tell you, Sir, sincerely that we fail to meet and discuss matters of public importance within the small room set apart for us for want of accommodation. With these observations, I beg to oppose the motion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, In connection with this motion, I also wish to make a few observations. You may, perhaps, remember that even from the last budget session the non-official members of this House have been seriously and repeatedly complaining that the official members representing the Government do not show as much interest as is expected of them in answering interpellations. It is indeed regrettable to note that questions which were sent up by me and by the other honourable members of this House for the first session should remain unanswered even to this distant date in spite of the fact that they were being renewed for every succeeding session of this House.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai (*Additional Head Sirkar Vakil*): Were these questions brought to the House for answering?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, that is my complaint. Sufficient number of questions are not brought to this House for answering.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Who is to decide that?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Government.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: No. I challenge that.

Mr M. N. Paramesvaran Pillai: The proceedings of the last few days amply justify the necessity for a repetition of this complaint. The official members should realise that questions are sent up by us not with a view to cause them any inconvenience or trouble or to embarrass the administration; but they are sent up by us sometimes for the purpose of eliciting important information which might profitably be used by the House in carrying on proper and useful discussion and at other times for drawing the attention of Government to the matters contained therein. But, I am sorry to observe that culpable evasion of duty on the part of the official members in this matter very often renders such profitable discussion impossible. We trust that at least in future the official members will try to see that they do not give room for further complaints.

In this connection, I may also point out that it is quite unsatisfactory and highly deplorable that the Government should show such indifference, neglect and delay in the matter of publication of the proceedings of the Legislative Bodies. Even to-day we are not furnished with the copies of the proceedings of the last session. How are we to frame new and supplementary questions on the answers given by the official members to the various interpellations put on the floor of this House last time?

Sir, a word about the Legislative Library. Several of the books in this library are now treated as reference books, so much so they are not made available to the members except during the library hours. The library should be made more useful to the members. The statement made by the Chief Secretary elsewhere makes one rather so inquisitive as to ascertain who exactly is the person that is placed in charge of this library. The Chief Secretary appears to have stated that an Assistant Secretary is in charge of the library, whereas I find from the Rules for the Travancore Legislative Library that it is placed under the supervision and control of the Secretary to Government, Legislative Section. I hope the Chief Secretary will explain to this House whether any changes have been effected in the existing rules and arrangements. I hear that there is a move in some quarters to see that this library is placed under the control of the Secretary to the Sri Mulam Assembly. If there is such an idea, this House must enter its emphatic protest against that. In the first place there is no justification to place this library, which is meant for the use of both the Houses, under the control of a Secretary to one of the two Houses. Moreover, this library, I understand, is intended to serve as a library for the Huzur Secretariat as well, and as such, the best and proper arrangement is the one that is now contemplated in the Rules.

Mr. E. P. Varghese: Is not this House the Upper House; and as such is not our Secretary entitled to be in charge of the Legislative Library?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I have already stated the necessity for placing it under a common Secretary.

Before I conclude I wish to add a few words about the present controversy centring round the questions regarding the widening of the franchise and the representation of the various communities in the Legislative Bodies, which are now engaging the all-absorbing attention of Government.

President: Order, order. I have listened with patience to the two speeches made till now; and I did not find any serious objection to many of the observations made by the honourable members, since they were mostly suggestions to the President about the

[President.]

inconveniences now suffered by the honourablemembers. Certainly, the President is here for the purpose of making such arrangements as will be conducive to the convenience of the honourable members of this House. But Mr. M. N. Paramesvaran Pillai is now trenching upon a ground wholly irrelevant to the grant now under discussion. This grant relates to the travelling allowance of non-official members. In deciding what speeches could be made on a demand like that, the main question for consideration is the question of relevancy. I suppose even one's far fetched imagination cannot enable him to suggest that the question of franchise, the question of the representation of the various communities in the Legislature, questions which relate to the future constitution of the Legislature, can technically, or even appropriately, be brought under a discussion relating to the travelling allowance to the non-official members. I would, therefore, appeal to the honourable members once more, as I did at the opening of this discussion, that all speeches made under this demand should not impinge on matters not relevant to this discussion at all. Any matter of a general nature, any matter on which the Government deserve censure, on which the conduct of the Government has to be brought under discussion can come in only under General Administration. Honourable members ought to have taken advantage of the opportunity that they had to discuss the grant for General Administration. That Demand is placed before the House to enable the honourable members to say that if they consider that the Government does not deserve that grant, it should be stopped. That was the proper occasion for the honourable members to have made their complaints against the Government. Now this is a demand for the travelling allowance to non-official members, and the only point, strictly speaking, that can be discussed under this motion, is whether such travelling allowance should be paid or not paid, and if it should not be paid, why?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I point out, Sir, that the demand includes also the provision for the Legislative Library?

President: Yes, certainly; and that was why I was patiently listening to the member's observations relating to the Library. It was only when the member began the question of changes in the constitution of the Legislature that I had to get up. I am quite amenable to questions like the need for the provision of better conveniences for the honourable members, and all that. But let not the discussion stray away into questions which are not germane to the Demand.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I shall not pursue that point further.

There is yet another serious matter which I wish to place before the Dewan of Travancore for his earnest and careful consideration. Without meaning any disparagement to anybody, I may point out that owing to the frequent changes in the panel of Chairmen, we find that no continuity of policy is kept up in this House, either in the matter of giving rulings or in matters of procedure. To avoid that, I would suggest that the Dewan-President should, as far as possible, try to preside over the deliberations of this House throughout or that we should also be empowered to elect a Vice-President. Sir, before you happened to become the President of this House, the Dewan of the State used to preside here at all times. We hope that, that healthy convention followed by your predecessor will be re-established by you.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I ask whether it is not a privilege to the non-official member to be allowed to preside over the deliberations of this House?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I do not covet this sort of privilege. Instead of the present system of nomination of Chairmen, if the House is allowed to elect its own President or Vice-president, that certainly can be regarded as a privilege.

President: There is a frequent change in the Panel of Chairmen just to see that that honour is always circulated and is not kept as a monopoly by one or two members.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I do really see that; but my point is that on account of such frequent changes, we do not get any continuity of policy.

President: What is the sort of policy that the presiding member can shape?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: For instance, we now find different Chairmen giving different, contrary or inconsistent rulings on the same points raised in this House on various occasions. If the Dewan-President presides throughout, or if there is no frequent change in the panel of Chairmen, there will no doubt be some uniformity in the rulings given in this House.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I also wish to make a few observations under this motion. Sir, travelling allowance includes the sitting fees of the members of the Legislature. I oppose the demand since adequate benefit is not derived out of the amount now spent under T. A. and sitting fees for the non-official members of the Legislature.

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

With the inauguration of the new Legislature the people thought that a good deal of legislative business would be transacted in both the Houses. Section 78 of the Council Manual says that it shall be lawful for both the Houses to introduce any measure and subsequently pass it into law, excepting of course certain matters relating to the Royal Family and other such prohibited subjects. It is therefore clear, Sir, that legislative business can originate in this House also. Bills can be introduced here also. At any rate to expedite pending legislative business Government can introduce some Bills here also. But we find, Sir, that the Law Member is not making any use of this splendid opportunity to make headway in our legislative business. Sir, this was the reason why, when the City Municipal Bill was introduced here and the Law Member proposed to appoint a Joint Committee to consider that Bill, I protested against it. We do not like the present procedure adopted by the Law Member.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I point out to my friend that it was not on that ground that we all voted against it? Our point was that we were not given opportunity to discuss the Bill under that motion for a Joint Committee.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I shall come to that point, Sir.

All important Bills are introduced in the other House; select committees are appointed from there; the reports of the select committees are considered by the other House; and at the last stage the Law Member rushes to this House in haste and asks us to pass them into law. In that heat we have to pass them automatically. We do not even get time to read the provisions carefully and to suggest suitable amendments. I submit therefore that this House is not given its due share of responsibility in passing Bills into law.

Another point is that we are not having meetings of the Legislature as frequently..............

President: Who has got the power to summon meetings of the Legislature?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The Dewan.

President: You cannot bring the Dewan into discussion under this motion.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: This demand relates to the T. A. and sitting fees to the non-official members. I submit that because we are not allowed to meet frequently, the provision under this head is allowed to lapse year after year.

President: Your point is that the Dewan does not summon as many meetings as you consider he should. It is therefore I say that the Dewan cannot be dragged into the discussion under this grant. The Dewan has got a separate life.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I shall not pursue that point, Sir.

The Law Member does not seem to be alive to the needs of the country in the matter of legislation. Very important enactments now in force stand in need of substantial amendments; for example, the Criminal Procedure Code, the Penal Code, the Evidence Act, the Transfer of Property Act..........

Mr. M. Govindan (*Nominated*): Is the Transfer of Property Act an enactment in force in Travancore?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I will explain my position, Sir. Members are not patient and do not allow me to proceed.

President: I sympathise with you. (*Laughter*).

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I have already brought to the notice of the House on a prior occasion that amendments have to be made in the Criminal Procedure Code and in the Penal Code, in some of the important provisions.

Mr. E. P. Varghese: What are the important provisions in the Penal Code which require immediate amendment?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The provisions relating to sedition, communal hatred, capital punishment..................

President: Does that satisfy you, Mr. Varghese? ((*Laughter*.)

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, these enactments here were copied years ago from the enactments then in force in British India. Since then, those enactments have undergone phenomenal changes in British India. Still, our Acts remain absolutely the same as they were decades ago. They are not at all suited to the conditions of the present day and require considerable amendments.

Our position is even worse in regard to the Evidence Act and the Transfer of Property Act which do not form part of our Statute book. The High Court rulings are not uniform as to whether these enactments have the force of law in Travancore or not. One day the High Court says that they have to be followed here, and the next day it says that the Courts in Travancore are not bound by the provisions of these Acts. We are really not able to advise our clients on these matters. It is therefore absolutely necessary Sir, that our Statute law is brought up-to-date..

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

I have already pointed out the step-motherly way in which the Law Member has been treating this House. He has been keeping us idle——

President: You have not been idle. (*Laughter.*)

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: No serious legislative business has so far been placed before us for our consideration. The few Bills that the Law Member has thought it fit to introduce in this House are so unimportant as the regulation for the plucking of roses or the beating of dogs or the breaking of eggs. (*Laughter.*) Sir, that is the type of Bills that the Law Member has considered us worthy of. I cannot understand the attitude of the Law Member in this respect.

President: Your time is very nearly up.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: With these words I oppose the demand.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Sir, the chief criticism made by Mr. K. P. Nilakanta Pillai is that Bills were brought very hot into this House and that the honourable members were not given sufficient time to study the provisions carefully and to make the necessary changes. This is perhaps true to some extent and I thank the House for the great indulgence it has been giving to me in this matter. I plead guilty, Sir, that I have been forced, in some instances, to bring Bills very hot to this House. Even then when I explained the circumstances in which I had to do so the House was good enough to pay heed to my appeals and to pass the Bills immediately. Sir, then coming to the question itself, on a previous occasion I had promised that whenever possible I shall in the future give sufficient time to this House to study the Bills brought in here from the Assembly.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (*Mavelikara* and *Kartikapalli* cum *Kunnatur*): May I point out to the learned Law Member that the present complaint is that this House has been never asked to do real legislative business?

President: This House has been kept lazy; that is the complaint.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I shall try my best, Sir, to see that when next the House is called upon to do legislative business they are given ample previous notice.

In regard to the complaints that, in spite of the legal provisions enabling Bills to be originated in both the Houses, most of the Bills are being introduced only in the Assembly, I submit that the position of Government is somewhat delicate and perhaps difficult. Sir, Government want the Legislature to pass the Bills. They have to

satisfy both the Houses. Government have so to arrange their business that they would be able to get the approval of both the Houses. But I think, Sir, that, as a rule, legislations are usually introduced only in the Lower House everywhere. That House carefully considers the various provisions and makes the necessary amendments. It is the function of the Lower House to do all this spade work. Then the matter is brought in here to the Upper House for a comprehensive revision. The Upper House gets the privilege of reviewing the work done by the Lower House, and, if and when necessary, to send back the measure to the Lower House with its suggestions

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the Law Member making an authoritative pronouncement on the functions of the two Houses of our Legislature, under the present constitution? Does his statement bind the Government?

President: He distinctly said that that was what he thinks of it.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: In the Indian Legislature also there are two Chambers. In Great Britain also they have two Chambers, the House of Commons and the House of Lords. In both these places, important Bills are generally introduced in the Lower House and then brought to the Upper House for revision.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: What objection did the Law Member has in introducing the District and City Municipalities Bills in this House, especially when he had in view the constitution of a Joint Select Committee?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: As I was explaining, Sir, ordinarily, Bills are introduced in the Lower House only, and, after spade work, are taken to the Upper House, for revision.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I ask the Law Member whether it is not easier for him to get through his Bills if they are introduced here?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Nothing will be more pleasing to me, Sir, than to get the Bills passed. But there is another body to be reckoned with, namely the Lower House.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: How many Bills are still pending introduction in the Legislature?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: There is a number of them.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I ask the Law Member whether it was not the intention of the Regulation constituting the Legislature that this House also must be given identical powers in the matter of legislation as the other House?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I am not sure of the intention, Sir. But there is the provision that Bills may be introduced in either Chamber. I do not think there is any justification to hold that the intention was, say, that 50 per cent. of the Bills must be introduced here and the other 50 per cent. in the Assembly.

As I said, Sir, ordinarily, it is for the Lower House to deal with the Bills originally. The function of the Upper House is ordinarily to revise the work done by the Lower House. I may say, Sir, that there is no unwillingness on the part of Government to introduce Bills here.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask whether any legislative enactment has ever originated in the House of Lords with which he has compared this House so far as its legislative function is concerned?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Yes. Bills can be originated in the House of Lords too.

I may point out, Sir, that some Bills have been introduced in this House also, for instance, the Boilers Bill and the Survey and Boundaries Bill. (*Laughter.*)

President: Oh! You mean steam boilers? (*Laughter.*)

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai; Yes, Sir. Those Bills have now to be passed by the Lower House. As I said, it is not a question of unwillingness to originate Bills here. It is a question of expediency and adopting the line of least resistence.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir——

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I submit, Sir, that we have time for this demand up to 12-40.

President: Only up to 12-35.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Up to 12-40, Sir.

President: You want five minutes more? You have made a calculation?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I am only submitting that there is time for other non-official members also to speak on this demand, before the Chief Secretary speaks.

President: Five minutes' time does not make much difference. I have no objection to allow any of the honourable members to speak, if they want.

(*No non-official member came forward to speak*).

President: So, your appeal has fallen on deaf ears, Mr. Paramesvaran Pillai.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Sir, I do not think it is necessary for me to make a long speech in reply to the criticisms made by the honourable members on the other side of the House. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai referred to the management of the Legislative Library. At present, it is under the charge of the Assistant Secretary of the Legislative Section.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Is it not stated in the rules that it must be under the Secretary to Government in the Legislative Section ?

Rao Shaib Dr. N. Kunjan Pillai : Sir, there is a Secretary in the Legislative Section. And under him there is also an Assistant Secretary who is in immediate charge of the Library. The Legislative Section is common to both the Houses, so that the library cannot be said to be either under the Assembly Secretary or under the Council Secretary. It is under the officer in immediate charge of the Legislative Section which, as I said, is common to both the Houses. Before any alteration in the present arrangement is made, I assure the House that the observations made by the honourable members will be duly considered by Government. I did not say in the other House that the library would be put in charge of the Assembly Secretary. All that I said was that the suggestions made by the honourable members of the Assembly would be considered.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Does not the member think that the Secretary in charge of the Legislative Library should be one with law qualifications ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I do not think so, Sir.

Mr. E. P. Varghese : Are the Government aware that many of the important books in the library are kept very long by the officers of the Secretariat ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : No, Sir ; I am not aware of it. On the other hand, I know that some honourable non-official members of both the Houses take books from the library and do not return them in time, and sometimes do not return them at all. (*Laughter.*)

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Is it not a fact that when non-official members lose library books they pay, whereas official members who lose such books do not pay at all ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: No, Sir. Whenever a a book is lost the member responsible for it, whether official or non-official, has to pay for it.

I can only say, Sir, that all the suggestions made by the honourable members will be very carefully considered before any alteration is made in the present arrangement.

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

Sir, Mr. Padmanabhan Tampi complained that the non official members are put to some inconvenience during the sittings of the Legislature. I must admit, that there is some little inconvenience now. Unfortunately, we have to meet in this Hall; and the premises are so limited that Government have even to indent upon the kindness of the Director of Public Instruction for putting up sheds in the adjoining college compound. Under existing conditions, I do not think it possible for Government to do anything more than what is being done. Honourable members are aware that provision has been made in the budget for the construction of a Council Chamber. When it is finished, I am sure honourable members will have ample convenience and facilities. But it is very doubtful whether even then it would be possible to allot one room to each one of the non-official members as suggested by Mr. Padmanabhan Tampi.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I never said so. All that I said was that now some 30 of us have to remain huddled together in a small room.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Since he referred to the fact that each one of the official members was having a separate room for himself, I thought he was suggesting that the same convenience should be provided for the non-official members also.

Sir, in regard to the answering of interpellations, I must admit that there is some delay. But, delay is inevitable in some cases. Questions have to be referred to the heads of departments for the supply of answers. In some cases they have to refer them to their subordinates.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai; Then, how is it that the questions asked in the Assembly are being answered?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, in the Assembly also there is the same complaint. During the current session, Government received about 700 questions in the Assembly, out of which they were able to answer only 200 and odd. In this House out of the 260 questions received, Government have answered about 120. The proportion of questions answered is greater in this House than in the other.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: What is the difficulty in furnishing information first asked for about two years ago, and at every session of this House since then?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: If the honourable member will kindly let me have the specific questions he has in mind I shall certainly look into the matter. I can assure him that such delay, if any, is not intentional on the part of Government. Once a question is admitted, Government will surely answer it if the answer could be gathered.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I point out that even questions to which answers are available within the four walls of the Secretariat have not been answered in time?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Sir, I am not aware of any such instance; and I repeat that if such instances are brought to my notice I shall look into the matter.

It was complained, Sir, further, that there was some delay in the publication of the Proceedings of this House. I must admit that there has been some delay. There is only one Government Press, and there is such a rush of work there that it is not possible to get all the work done as expeditiously as the Government would wish.

President: Honourable members have complained that the proceedings of the last meeting have not yet been circulated to them. That is not at all complimentary to the officers concerned. I hope special measures will be adopted for expediting the publication of the proceedings and the circulation of the books to the honourable members.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I assure the House, Sir, that attempts will be made to avoid delay in future.

Mr. Padmanabhan Tampi also complained that the Government were not taking the House into their confidence in treating several matters as confidential. I may assure the House, Sir, that it is only after carefully considering all aspects of the various questions that the Government decide whether, in the larger public interests, any matter should be treated as confidential or not.

Whenever a matter is not made public it does not mean that the Government have purposely kept back information from the honourable members with a motive behind it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Then, may I know how the name of a particular individual for whom a remuneration or allotment is made in the budget is stated as confidential?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I do not know whether the honourable member has any particular individual in view. I believe he refers to the honorarium for advice. It may be paid to any one whose advice is taken. It may be A on one occasion and B on another.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Am I to understand that, even with regard to the disbursements made in the previous years, the name of the persons to whom it was paid should not be given out; the Financial Secretary said like that?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I do not remember what the Financial Secretary said.

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

Sir, the point raised by Mr. Nilakanta Pillai regarding the introduction of Bills in the two Houses has been answered by Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai. All that I can say is that the suggestions of the honourable members will be carefully considered and everything possible done, to remove all legitimate grievances.

President: Mr. Nilakanta Pillai dwelt upon a matter on which Government may have to say something and the Law Member did not take notice of it. The complaint was that the laws and rules of Travancore are ancient. Although their laws are framed on the British Indian model they have remained where they were and they are not advancing. Much water has flown under the bridge and our laws have not been brought up-to date. I hope that is his point.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : May I say a word about it, Sir?

President : Yes, if you can do it.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai It has to be admitted that some of our laws are rather ancient But Government are going to take steps to amend these laws and I may say with your permission, Sir, that the Government have under contemplation the appointment of a committee to examine the existing laws and suggest amendments so as to make them up-to-date.

Mr. M N. Paramesvaran Pillai ; May I know whether it is a fact that the Additional Head Sirkar Vakil was appointed 15 years ago for the revision of the Criminal Procedure Code?

President : Are you referring to the Law Member now in office or his predecessor?

Mr M. N. Paramesvaran Pillai : His predecessor.

President : Well, I have not got the information from the Law Membe r Anyhow, Government are going to take up the question of revising the ancient laws and they are going to appoint a committee and bring all ancient laws up-to-date.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Is it with regard to amendment of laws or introduction of laws?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Both, in order to bring all laws up-to-date.

President : Now, Mr. John Kattakayam has to wind up.

Mr. J. John Kattakayam : ഞാൻ എന്റെ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുന്നു.

President : The motion before the House is that a sum of Rs. 55,000 be given under Demand V—Legislative Bodies. The question I have to put is whether that demand is made.

The motion was carried and the grant was made.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar (*Ag. Financial Secretary to Government*) : Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 1,84,987 under Demand VI–General Administration—Account Office.

President : As usual Mr. John Kattakayam.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, അക്കൗണ്ടാഫീസിലെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മററും ഈ സഭയുടെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഉപക്ഷേപാവതരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. മുപ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പാണു ഈ വകുപ്പു ഈ തരത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിൽപിന്നീടു കാലാനുസരണമായവിധത്തിൽ ഈ ആഫീസിനെ നിയന്ത്രിക്കുകയൊ അതിനുതക്കവണ്ണമുള്ള ഭരണസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി, അക്കൗണ്ടാഫീസർ ഈ രണ്ടുദ്യോഗങ്ങളും ഒരാളിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വിവിധജോലികളുടെ ബഹുലതനിമിത്തം കാര്യക്ഷമമായ ഭരണം നടക്കുന്നില്ല. എല്ലാഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലും പണച്ചോർച്ച ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എഡ്യൂക്കേഷൻ, ലാൻഡുറവന്യൂ മുതലായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെ ഇതിനു ഉദാഹരണമായിട്ടു പറയാം. ഈ പണാപഹരണം നാൾക്കുനാൾ കൂടിവരുന്നതല്ലാതെ കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനുതന്നെ അവിശ്വാസം തോന്നിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കണം സമീപകാലത്തു പ്രൈയിസർ കമ്പനിക്കാരെ വരുത്തി ആഡിററുചെയ്യിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ റിപ്പോർട്ടു ഇതുവരെയും ഞങ്ങൾക്കു അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഏതായാലും സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾ നട്ടെല്ലുമുറിഞ്ഞു ആർജിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ധനം വിനിയോഗിച്ചാണല്ലൊ ഈവക റിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു് ഈ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഞങ്ങളെക്കൂടി അറിയിക്കുന്നതു കുറെക്കൂടി ഫലപ്രദമല്ലേ? ഈവക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറു എപ്പോഴും രഹസ്യം, രഹസ്യം എന്ന പല്ലവിതന്നെ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും, ഒന്നുകിൽ ഗവണ്മെൻറു ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെൻറിനെ വിശ്വാസമില്ല, എന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. റിപ്പോർട്ടുപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ജനതാമദ്ധ്യത്തിലുളവായിട്ടുള്ള സംശയങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ടതത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

അക്കൗണ്ടാഫീസും ഫിനാൻഷ്യൽവകുപ്പും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വേർതിരിക്കണം എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി

[Mr. J. John Kattakayam.]

യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതു രണ്ടും പിരിക്കുന്നപക്ഷം കാര്യങ്ങൾ സ്വച്ഛമായി നടക്കുന്നതിനും കാര്യക്ഷമത ശരിയായി പാലിക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. അക്കൌണ്ടാഫീസരുടെ പ്രധാനജോലി ഗവമ്മെൻറുപാസാക്കുന്ന ഉത്തരവുകളെ നടപ്പാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. പബ്ളിക്കഅക്കൌണ്ട്സ് കമ്മിററി, ഫൈനാൻസുകമ്മിററി ഇവകളിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ധനകാര്യമന്ത്രി ഭാഗഭാക്കാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മററും മുമ്പേയുള്ളതിൽ വളരെ കൂടുതൽജോലിയുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം സമ്മതിച്ചേ കഴിയു.

ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിനെപ്പററി എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതുകൊണ്ടു ധനാഢ്യന്മാർക്കല്ലാതെ സാധുക്കൾക്കു ഒരു പ്രയോജനവും കിട്ടുന്നില്ല. സാധുക്കൾക്കും ഇടത്തരക്കാർക്കും പ്രയോജകീഭവിക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം ഗവമ്മെൻറു ഈ സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയതു്. പാവങ്ങൾക്കു പണം കിട്ടുന്നതിനു വിവിധതരത്തിലുള്ള വിഷമതകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഗവമ്മെൻറിനറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതിൻെറ വിഷമതകളെപ്പററി അനുഭവസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞുഎനിക്കറിയാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. സാധുക്കൾക്കുകൂടി പ്രയോജകീഭവിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇതിനെരൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടകാലം തുലോം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇതിൻെറ ശാഖകൾ എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും സ്ഥാപിക്കുകയും ഗവമ്മെൻറിൻെറ ഈ സദുദ്ദേശപരമായ ആനുകൂല്യം എല്ലാജനങ്ങൾക്കും ആസ്വദിക്കുന്നതിനു പയ്യാപ്തമാകത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ടഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്.

പരിശോധനവിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ നിഷ്കർഷ വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുണ്ട്.

പബ്ളിക്കഅക്കൌണ്ട്സ് കമ്മിററിയുടെ കായ്യക്ഷമമായ പ്രവത്തനത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതും ഗൌരവമായതുമായ പല കൃത്യങ്ങളും ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറി നിർവഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറിയുടെ നിയമനത്തെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു വാക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പറയുന്നതു ഒട്ടും അസ്ഥാനത്തിലാകാൻ ഇടയില്ല. രാജ്യത്തെ ഭരണയന്ത്രത്തെ ശരിയായി നയിക്കാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനാണു ഇപ്പോഴത്തെ ലാൻഡ്റവന്യൂ കമീഷണർ. അദ്ദേഹത്തിനു അക്കൌണ്ട് സ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പററി കൂടുതൽ അറിവുള്ളതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെതന്നെ ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറിയാക്കുന്നതു് ഏററവും നല്ലതായിരിക്കും., പുറത്തുനിന്നും ഒരാളെ ഇവിടെ കൊണ്ടു

വരിക എന്നുള്ളതു ഈ ക്ഷാമകാലത്തു ഒട്ടും പററിയതല്ല; ആ നയം ശരിയുമല്ല. ഈ രാജ്യത്തു ലാൻഡ്‌റവന്യൂകമ്മീഷണരെക്കാൾ ഈ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യനായ ഒരാൾ ഉണ്ടോ എന്നുള്ളതു സംശയമാണ്.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): ലാൻഡ്‌റവന്യൂകമ്മീഷണർക്കോ ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിക്കോ കൂടുതൽ അധികാരമുള്ളതു്?

Mr. J. John Kattakayam: ഭരണയന്ത്രത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടുപോകേണ്ട പ്രധാനജോലി ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിക്കായതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥാനംതന്നെയാണു ഉയർന്നതു് എന്നാണു എൻെറ അഭിപ്രായം.

President: He is now being irritated; I feel the effect of it.

Mr. J. John Kattakayam: അതുകൊണ്ടു പുറത്തുനിന്നും ഒരാളിനെ കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നുള്ള സംസാരം വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അതിൽപരം കഠിനമായി മറെറാന്നുംതന്നെയില്ല.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഒരു പെൻഷൻഡുഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻ പോകുന്നതായിട്ടു മെംബർ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: പല കേൾവികളും ഉണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിൻെറ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു കേൾവികൾ പലതും പ്രായേണ കാലാന്തരത്തിൽ വാസ്തവമായി പരിണമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ സംഗതിയെപ്പററി ഇത്രയും പ്രസ്താവിക്കാൻ ഇടയായതു്. അതിനാൽ ഈ വകസംഗതികളെല്ലാം ഗവണ്മെൻറിൻെറ അവധാനമായ ശ്രദ്ധക്കു അചിരേണ അർഹമായിത്തീരണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I wish to oppose this demand, Sir. Looking in a general way, the Account Officer is responsible for the proper expenditure of all the finances of the State. Beyond that, there are quasi-official institutions also over which the Account Officer is expected to have a sort of control by way of auditing their accounts and we are to spend audit money for such business also. Sir, Mr. Kattakayam has already brought to the notice of the House the doubtful transactions—I may be permitted to use that word, Sir,—or at least the working of the State Aided Bank is not what it ought to be. There are a lot of complaints against the working of the State Aided Bank,, and not only complaints, but even those who have taken shares and invested large sums of deposits in this Bank have become very apprehensive about the fate of the bank. I have asked successively for the last three sessions a certain number of questions eliciting all matter of relevant information with regard to the working up of that bank.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Will not the credit of the institution be shaken if remarks are made on the floor of this House ? There are very many investors who, as a matter of fact, have never known anything about the Bank and such remarks would tell severely upon the reputation of the bank.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : The answer is this. First of all by bringing to the notice of this House, it brings all those people who are interested in the working of the bank to take some more interest in the matter. I therefore request the member in charge of the Demand to explain the position so that those who have lost their confidence in the bank may gain confidence.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know, Sir, whether it is open to the members of this House to speak about the finances of the State Aided Bank in this assembly ? How is it connected with the demand now before this House ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : By giving a clear idea about the working of the bank the people will only be enabled to know about the exact state of the working of the bank and this will not shake in any way the confidence reposed in the bank.

President : Public transactions of the bank are always treated confidential. Any remarks on any bank are not at all in the interests of the bank itself and therefore are not in the interests of the public at large.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar : There is no provision in the Demand now before the House for the State Aided Bank.

President : Any discussion about the transactions of the bank is not in the interests of the bank itself or in the interests of the public. Therefore, such discussion will be out of order.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Government have invested several lakhs of rupees in the bank, and, therefore, we have a right to discuss about it.

President : But this department does not contain any allotment for the bank.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I point out that the Account Officer is the ex-officio representative of the Government on the bank and his pay is given under this demand ?

President : In that way, it can also be said that the Chief Secretary is interested in the bank. I cannot allow any discussion about that subject under this demand.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, the audit report is before Government. That report was submitted by the Account Officer. Therefore we can discuss about that now.

President : But that report is not before the House, nor is it included in this demand. Please go on.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I have also received an audit report of the bank. But from that the position of the bank is not clear. Anyhow, as I am not allowed to have any further discussion on this topic, I stop here.

Mr. E. P. Varghese : Sir, I support the demand. An honourable member who opposed the demand suggested that the Financial Secretary's post should be given to the present Land Revenue Commissioner. I appreciate the policy of Government in separating Finance from Accounts.

President : I allowed Mr. Kattakayam to have his say on the matter. You know I am generally indulgent to him. But I ask is it to the dignity of the House that a member should make recommendations in regard to individuals? You certainly have got a right to lay down principles to guide Government in the selection of a particular officer. Beyond that, is it right for honourable members to say that A should be appointed to a particular post, or that B should be appointed to a particular post or that C should be appointed ? Is it proper to the dignity of the House to make any such recommendation ? I think Mr. Varghese will do well not to refer to personalities. You can certainly say anything about the appointment but not about individuals.

Mr. E. P. Varghese : I appreciate the policy of separating Finance from Accounts. I think Government will be careful to appoint some financial expert to that post. If a Travancorean cannot be found, there will be no harm in importing an outsider. But as long as there are financial experts in Travancore who can safely guide the financial policy of Government, I hope Government will surely appoint somebody from Travancore itself. It was chiefly to speak on this subject that I got up. But since I find that I will not be in order in mentioning anything more about it, I stop with supporting the Demand.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar : Sir, the chief point raised by Mr. Kattakayam was that the department was reorganised 30 years ago and therefore requires some reorganisation now. From what I have already laid before the House the House must be aware that Government are contemplating some material changes in the Financial Department, especially, in the matter of separation of the Financial Secretariat from the Account Office.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether Government have entrusted anybody with the drawing up of a scheme for separation ?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: No. There is already a scheme before Government drawn up some years ago.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: By whom?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: By the Financial Adviser himself who introduced the present account system here and by the special Account Officer who came here twice, six and twelve years after the introduction here, of the new system of Accounts. The latter has also made certain other proposals which were not given effect to yet owing to various reasons. The Legislature has also raised the question of separation on several occasions. The matter was before the Government all along. Government consider it necessary that some change is effected soon. Therefore a provision of Rs. 15,000 has been included in the budget. This is intended to fix up the lines along which further reform in the Account Department should take and also for separating the several functions now assigned to one and the same officer, *viz.*, that of the Account and Audit and the work of the Financial Secretariat.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether there is any proposal for auditing receipts?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Yes. Hitherto the Account Department was concerning itself chiefly with expenditure. The revenue of certain departments alone was being looked into by the outside audit staff. The question whether receipts should be fully audited by the Finance Department will depend upon the responsibility that is proposed to be continued to be kept under departmental officers and also on what could be entrusted to the Finance Department. Anyhow the idea is to provide for audit of revenue as well as expenditure.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether the accounts of the High Court, where large amounts are received in the shape of printing fees, have been audited?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: No. Some provision will be made for auditing not only the High Court but also of other departments. The question of a commercial audit department is now pressing in view of our big commercial commitments.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai May I know whether Government have fixed the salary of the Financial Secretary?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Government have not yet fixed it. That will depend upon the specific functions to be assigned to the Financial Secretary. Of course, if important functions such as the laying down of a financial policy, watch of progress of receipts and revenue, adjusting revenue and receipts to expenditure, and the like, are to be given to him, his status and pay will

be high. But on the other hand, if only the routine work of the Financial Secretariat is to be given to him, his pay will be comparatively low.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether the status of the Financial Secretary will be that of the Chief Secretary or higher?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: All that has not been settled. It has been decided that his position will be more or less co-ordinate with that of the Chief Secretary.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether he will be under the Chief Secretary?

Mr. C S Krishnasvami Aiyar: The present idea is that he will be directly under the Dewan.

The reform of 1080 aimed that the financial transactions of all departments should be under the care and control of a single extra-departmental agency *viz.*, the Financial Department, newly formed. So much so, the Financial Secretariat cannot at present be part of or under the administrative Secretariat. The principle will be kept in view in future also.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Without knowing the details, how has the member demanded a lump sum?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: That is an approximate amount. The details will be worked out hereafter. The amount includes the cost of establishment and officers.

Mr. J. John Kattakayam: ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തിൽ പലതിനോടും അനുഭാവം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

The motion was, by leave, withdrawn.

President: The motion is that a sum of Rs. 1,84,981 be granted under Demand VI—General Administration—Account Office.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND VII—INDUSTRIES.

Mr N. K. Padmanabha Pillai: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 2,45, 262 under Demand VII—Industries.

The House rose for lunch at 1 P. M. and re-assembled at 2 P. M., with Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi, B. A., B. L., one of the Panel of Chairmen, in the Chair.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I draw the attention of the Chair about the absence of members in the Official Block?

Chairman: We have only to see whether there is the quorum.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I oppose the demand moved by Mr. N. K. Padmanabaha Pillai.

Mr. E. P. Varghese: Sir, on a point of order. The agenda shows that there is a motion to be moved by Mr. John Kattakayam. Is the member in order to speak on the demand without the mover formally making his motion?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: In view of the fact that neither the Regulation nor the Rules make it obligatory on the part of any member to send up any motion and because we can discuss the demand as a whole, I ask whether there is any priority for speaking because one member particularly took it into his head to send up a formal motion?

Chairman: In the absence of the Dewan-President I do not wish to make a ruling now. I would ask Mr. John Kattakayam to move the motion standing in his name.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ഒരു കർഷകരാജ്യത്തു് വ്യവസായത്തെക്കൂടെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. കാർഷികമായിട്ടുള്ള സംഗതികൾകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല. പ്രകൃതിദത്തമായ സൌകര്യങ്ങൾ ഈ രാജ്യവാസികൾക്ക് ഉള്ളതുകൊണ്ട് കാർഷികമായ പ്രവൃത്തികളിൽ മാത്രമേ ശ്രദ്ധ പതിച്ചുവരുന്നുള്ളു. കർഷകരാജ്യത്തുള്ള വ്യവസായം വളരുകയില്ല. ഇതിനാൽ ഗവണ്മെൻറാനുകൂല്യം അത്യന്താവശ്യംതന്നെ. വ്യവസായത്തെ ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ കൂടുതൽ ആദായകരവും പ്രായോഗികവും ആക്കാമെന്നുള്ള സംഗതികളെ ആരെങ്കിലും കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അഹമഹമികയാ ആളുകൾ ഈ രാജ്യത്തു് മുന്നോട്ടുവരുന്നുണ്ടു എന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു് മോട്ടാർ വാഹനഗതാഗതം മുമ്പ് വളരെ അപൂർവമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് അതിനെപ്പററി അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. മോട്ടാറിനെ ഡ്രൈവർ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുകയാണോ എന്നുപോലും ആളുകൾ സംശയിച്ചിരുന്നു. വിനാവിളംബം മോട്ടാർവാഹനം ഇവിടെയും ആരംഭിച്ചു. ആ പ്രവർത്തി ആദായകരം എന്നു കണ്ടപ്പോൾ എത്രപേരാണ് അതിലേക്ക് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു് നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. ഇതു് ഗവണ്മെൻേറാ മററാളുകളോ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടല്ല. ഇതരവ്യവസായങ്ങളും ഇതുപോലെ വ്യക്തികളുടെ ഉപജീവനത്തിനുള്ള വഴികൾക്കു പര്യാപ്തമെങ്കിൽ വലിയ പ്രോത്സാഹനമില്ലെങ്കിൽതന്നെയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും. ഈദൃശപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊ

ടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഒരു മാതൃകാരാജ്യഭരണധുരന്ധരന്മാരുടെ പ്രധാന കടമ. ഇതനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ വ്യവസായസംബന്ധമായി വല്ലമാറ്റങ്ങളും നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതു് സംശയമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവസായപുരോഗമനത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ധാരാളം ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഏതവൽപര്യന്തം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല.. നമ്മുടെ ധനശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു വലിയഭാഗം ഈ സംഗതിക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ബലികഴിക്കുന്നതു് ഏററവും അക്ഷേപകരമെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ രാജ്യത്തു് അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ സുലഭമാണ്. ഈ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ നമുക്കു സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ വളരെ മെച്ചമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. മൈസൂർ മുതലായ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും ഇൻഡ്യയുടെ മററു പ്രാവിൻസുകളിലും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുംമററും വ്യവസായപരമായി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ജപ്പാൻ കുടിൽവ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഇന്നു മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുകയാണ്. അവക്കു അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുപോലും സൌകര്യമില്ല. പുറമേനിന്നുമാണ് അവർ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതു്. നമുക്കു പ്രകൃതിദത്തമായുള്ള വിവിധവിധസൌകര്യംകൊണ്ടു് തീപ്പെട്ടിക്കോൽ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മററുമുള്ള അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ യാതൊരുവിലയുംകൂടാതെ ലഭിക്കും. ഇതുപോലെ നമ്മുടെ വനങ്ങളിലുള്ള ധാരാളം അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ--എത്രയോ കോടി രൂപാക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ-വ്യഥാ നശിച്ചുപോകുന്നു. മുമ്പു് ചൂരൽകൊണ്ടു് നാം ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിവന്ന കസേര ഇപ്പോൾ പലകകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ വിദേശികൾ നമ്മുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടു് ധാരാളം പണം കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. പലകകൾ വരുന്നതു് വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ പ്രകൃതിദത്തമായ നമ്മുടെ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ മുഴുവൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധക്കുറവുനിമിത്തം നശിച്ചുപോകുന്നു. നമ്മുടെ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വാഴക്കുല ഒന്നിനു ഒരു ചക്രമേ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിലകിട്ടുന്നുള്ളു. അതിനെ കൂടുതൽവിലകിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്നതിനുള്ള അസൌകര്യംകൊണ്ടാണ് വില കുറഞ്ഞുപോകുന്നതു്. ചക്കപ്പഴം, മാമ്പഴം, പയിൻ ആപ്പിൾ ആദിയായവയും മററും വിവിധവിധ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുള്ളതുപോലെ വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുഎങ്കിൽ അവർ അതിനെ പലരൂപത്തിലുള്ള ജാം ആക്കിയും മററും ലോകം ഒട്ടുക്കും പ്രത്യേകിച്ചു ഇവിടെയും നിറക്കുമായി

[Mr. J. John Kattakayam.]

ണ്ടു. ഏററവും കുറഞ്ഞ വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടും കുറഞ്ഞ വേലക്കൂലികൊണ്ടും ഉണ്ടാകാവുന്ന ബുദ്ധിപൂർവമായ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളിൽ ജപ്പാൻ പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസായലോകത്തിൽ അവർ മുന്നണിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വ്യവസായവിദ്യാലയങ്ങൾ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടരുടെ കീഴിലാണ്. അവയെ പരിശോധിക്കുന്നതിനു് തക്ക പ്രാപ്തിയുള്ളവർ അതിൽ ഉണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ആ വിദ്യാലയങ്ങളെ വ്യവസായഡയറക്ടരുടെ കീഴിലാക്കേണ്ടതാണ്.

കൽക്കട്ട, പൂന, അഹമ്മദാബാദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇനിയും സബ്ബ് ഏജൻസികൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു് ട്രെയിഡ ഏജൻറ് പറയുന്നുണ്ടു്. അതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതിൽപരം അബദ്ധം വേറൊന്നും കാണുകയില്ല. ഇതുവരെയുള്ള അനുഭവം നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൊണ്ടു് നമുക്ക് യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈപ്രവർത്തനംമൂലം ഭീമമായ നഷ്ടമാണിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരാളിന്റെ കീഴിൽ സബ്ബ് ഏജൻസികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഉടൻ നിറുത്തേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറിനു് ഇതുനിമിത്തം എത്രയും ഭീമമായ തുക നഷ്ടംവരാനെ തരമൊള്ളു. ഒന്നു വരാത്തവനും ഒൻപതു വന്നവനും ഇല്ലല്ലോ. ട്രെയിഡ് ഏജൻറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പലതരത്തിലുള്ള സംശയങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇയാൾ അവിടെ ഒരു മുൻസിപ്പൽ മെമ്പറോ നിയമസഭാമെമ്പറോ ആണെന്നു പറയുന്നു. ഒരു പാപ്പരാണോ എന്നുപോലും സംശയിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള കേൾവികളാണു ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇനിയും ഈ ആളിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. ട്രെയിഡ് ഏജൻറിനു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളവും ഭീമമായിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രക്ഷേപിണിയന്ത്രംവഴിയുള്ള ഏജൻറിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾക്കുതന്നെ വലിയ ചിലവു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്; ഇതിനുംപുറമേ രാജ്യത്തെ സഞ്ചാരംകൊണ്ടു വേറൊരു ചിലവും ഉണ്ടായി. ഈ ഏജൻസിയെ യഥാകാലം പരിശോധിക്കുകയോ കണക്കുകൾ ആഡിററുചെയ്യുകയോ ചെയ്തുവരുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ ഉദ്യോഗം നിറുത്തൽചെയ്യണം. പൊതുജനോപയോഗത്തിനു വിനിയോഗിക്കേണ്ട ധനം ഈമാതിരി വിനിയമനം ചെയ്യുന്നതു ദുഃസാഹസമെന്നല്ലാതെ മറെറന്താണ് പറയേണ്ടതു്.

ബോംബെയിൽ ൩൦ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാക്കി ഒരു റബ്ബർഫാക്ടറി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ റബ്ബർഫാക്ടറിക്കു മൂന്നുലക്ഷം രൂപയാ

ണ്ട് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടത്തെ റബ്ബർഫാക്ടറിയിൽനിന്നും ആദായം എടുത്തുതരാമെന്ന ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജററ് സ്പീച്ചിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ ആദായം എടുത്തുതരാമെന്ന ഉറപ്പു പറയുന്നതിനു ഡയറക്ടർക്ക് ധൈര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള എത്ര അഞ്ചുലക്ഷം രൂപാ വേണമെങ്കിലും അനുവദിക്കുന്നതിന് ഈ കൌൺസിൽ സദാ സന്നദ്ധരായിരിക്കും, പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു പുറപ്പെടരുത്. അടുത്ത ഒന്നാംതീയതിമുതൽ അതു് ആരംഭിക്കുന്നതാണ്. അതിന് സർവവിധവിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. N. Narayana Menon : കർഷകരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിനെ വ്യവസായത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഒരു രാജ്യവും കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. വ്യവസായത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ രാജ്യം ഐശ്വര്യപ്രദമാകയൊള്ളു. വ്യവസായഡയറക്ടരുടെ റിപ്പോർട്ടു നോക്കിയതിൽ ചില സംഗതികൾ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ടെയിഡ് ഏജൻറിനെപ്പററി ചിലർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയമനംകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനമുണ്ടായി? ഇതിനുംപുറമേ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിൽ കുറെ ആളുകളെക്കൂടി അടുത്തയാണ്ടിൽ നിയമിക്കണമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടു നമുക്കെന്തുഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി അതിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന രീതി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്താൽ അതുമാതിരി മററുള്ളവർക്കും കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് സാധിക്കുമെന്ന് കൃഷിഡയറക്ടർ പറയുന്നതുപോലെയല്ല ടെയിഡ് ഏജൻറിനെ സംബന്ധിച്ചകാര്യങ്ങൾ. ഇതിൽ രൂപാ, അണ, പൈസയുടെ കണക്ക് കാണണം. ടെയിഡ് ഏജൻറിനു ശമ്പളത്തിനുപകരം ഒരു കമ്മിഷൻകൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതും അദ്ദേഹം അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതുമാകുന്നു. ആദായത്തിൻെറ ക്രമമനുസരിച്ചു കമ്മിഷനും കൂട്ടിക്കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

റിപ്പോർട്ടിൻെറ മറെറാരുഭാഗത്തു് സിലോൺ നാളികേരപ്രദർശനം സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം അതിനെപ്പററി ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നും പറയുന്നു. നമ്മുടെ നാളികേരത്തിൻെറ വിലക്കുറവിനുള്ള പ്രധാനകാരണം സിലോൺ നാളികേരത്തിൻെറ മത്സരമാണ്. ഇവിടെനിന്നും അയച്ച പ്രതിനിധി അവിടെചെന്ന് എന്തെല്ലാം സം

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഗതികൾ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നും അതുകൊണ്ടു വല്ല ഗുണവും കിട്ടാനിടയുണ്ടോ എന്നുമുള്ള സംഗതികൾ നമ്മെ അറിയിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇവിടെ വലിയ തോതിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ചെയ്യത്തക്ക സൗകര്യം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ഒരു റബ്ബർ വ്യവസായശാല തുടങ്ങുന്നതിനെപ്പററി നാമെല്ലാവരും സംശയത്തോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അതിന് ഒരു ശോഭനമായ ഭാവിയെ നമുക്ക് ആശിക്കാവുന്നതാണ്. മുമ്പ് ചില സ്നേഹിതന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ വലുതായിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഏർപ്പെട്ടു നേരിട്ടുപ്രവർത്തിക്കുന്നതു് വളരെ ആലോചനയോടുകൂടി വേണ്ടതാണ്. ചെറുവ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലാണ് ഗവണ്മെൻറു അധികം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ഇപ്പോൾ അതിനു വേണ്ട തരത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനം നൽകിവരുന്നില്ല. ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു വ്യവസായവായ്പ മാത്രമേ കൊടുത്തുവരുന്നുള്ളു. സാധാരണയായി വ്യവസായവായ്പ കൊടുക്കുന്നതിന് ൫൦,൦൦൦ രൂപാ വർഷംതോറും ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിലും അത്രയും തുക അതിലേക്ക് ചിലവാക്കുന്നില്ല. അതു വ്യവസായത്തോടുകാണിക്കുന്ന അനുഭാവമില്ലായ്മയാണ്. കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം ഒരു രാജ്യത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയില്ലന്ന് ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു കൃഷിയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൃഷിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ വ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു പതിപ്പിക്കണമെന്നുമാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. ജപ്പാനിൽ ആളൊന്നിന് ശരാശരി ൧൭൰ രൂപാ വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുമ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ ശരാശരി ആളൊന്നിന് വ്യവസായത്തിൽ കിട്ടുന്നതു് പത്തുരൂപായ്ക്കുതാഴെയാണ്. ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാരന് ശരാശരി പന്ത്രണ്ടുരൂപാ കിട്ടുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുകയില്ല. നാം പലതിനും മാതൃകയായി കരുതിപ്പോരുന്ന ഗ്രേറബ്രിട്ടനിൽ ശരാശരി ആളൊന്നിന് ൪൧൨ രൂപായാണു വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നതു്. ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള പണം മുഴുവനും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമേരിക്കയിൽ ശരാശരി ആളൊന്നിന് ൭൨൧ രൂപാ വ്യവസായത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും കൃഷിയെമാത്രം അവലംബിച്ചിരുന്നാൽ പോരാ എന്നും വ്യവസായത്തിൽക്കൂടി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കൂടുതലായി പതിയേണ്ടതാണെന്നും വെളിവാകുന്നതാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ ഗ

വണ്മെൻറ് മനസ്സുവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു നമുക്കു അഭിമാനകരംതന്നെ. പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിസംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെൻറു ധാരാളം പണം ചിലവാക്കുന്നതുകൊള്ളാം. ആ പദ്ധതി കഴിയുന്നിടത്തോളം വിജയപ്രദമാകുമെന്നും നമുക്കു ആശിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പദ്ധതി നടപ്പിൽവന്നശേഷം ചെറുതരത്തിലുള്ള ധാരാളം വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ആ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു വ്യവസായസർവെ നടത്തി ഏതെല്ലാം വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് സൗകര്യമുണ്ടെന്നു നേരത്തെതന്നെ ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്. വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വായ്പകൊടുക്കുന്നതിലും വ്യവസായം സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിലും ഡയറക്ടരോടുചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഒരു കമ്മിററി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I beg to oppose the the demand and support the motion moved by Mr. John Kattakayam. In doing so, though I heartily congratulate Government for ear-marking liberal sums towards the Rubber Factory, Clay Refining Factory, Pallivasal Hydro Electric Scheme, etc., I do not see my way to agree with the activities of the department. I also doubt very much whether these actions are not hastily done by Government. They have no definite plan and are not aware of the real state of affairs. We have been repeatedly pointing out to Government the necessity for starting an industrial survey of the State.

Sir, a word about the Travancore Sugars Ltd. Last year we read from the Financial Secretary's speech that the factory is run in a very good condition and there were glorifying accounts of it in that speech. I may tell you, Sir, that the factory is not being run for the last six or eight months. Mr. N. S. Chari who was in charge of the factory is not to be found anywhere. I can say with authority that for the last six or eight months even the workmen are not paid. I am sure, that if this industry is to be conducted in this manner it should be a failure.

Another matter that I wish to bring to the notice of the House is this. It is said that the Hydro-Electric Scheme is working in a very satisfactory condition and that we can expect more income. Now we are told that there is waterfall at Idikkee and that we can take the power at very low expense. We do not know how many Idikkees are to be found in Travancore. There may be so many water falls and if Government only conduct an industrial

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

survey we will find so many waterfalls and Idikkees. So once more I say that an industrial survey should be started at the earliest possible opportunity.

Coming to the clay industry, I have to point out to the House as well as to the Director that some work is done in the School of Arts. People in the country seem to make no use of the pottery on account of the high price. The kind of pottery that is made outside the School of Arts by hand are much cheaper. In case the pottery industry is conducted along with the clay industry the production of pottery would be cheaper and it would be more useful to the people at large.

Then a word with regard to the Rubber Factory. We are glad to hear from the Director that we will get Rs. 50,000 from that factory next year. We are told that another factory of the same kind has been started at Bombay at a cost of Rs. 50 lakhs and it is our earnest desire that all precautions should be taken so that that factory may not swallow our small factory which is started at a cost of Rs. 3 lakhs. The Government should take all measures so that our industry is protected.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether the Sugar Factory at Tuckalai is now working or not?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I think my friend was not attending.

Mr. E. P. Varghese: I did not hear.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I said it has been closed for the last six months without any work. Of course the doors are opened. The work is stopped and nothing is done there. There is no money for purchasing raw materials. The person in charge of the factory is not to be found anywhere and my information is that he has gone from Travancore.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, in the course of my budget speech I made it abundantly clear that the only salvation for us now is to industrialise the country; for it is only in that direction that the individual and national wealth can be developed or augmented. I do not think there is any other source which could be tapped with so much advantage. Our entire hope is, therefore, in the Director of Industries who must realise that we have confided in him a great trust and responsibility. We have sanctioned for his department enormous sums for starting the State Rubber Factory at Trivandrum, the Clay Refinery and Porcelain Factory near the Kanjirode lake and a Trade Agency at Bombay to advertise our goods and canvass purchasers for the

same. We earnestly hope that the Director of Industries will discharge this sacred trust that the country has placed in him and try to explore the immense possibilities of developing our industries and make them really yield adequate return for the huge capital that is proposed to be invested for their development. I fear, that while his attention is thus allowed to be engrossed on such big and nation-building activities, whether he will not make the smaller cottage industries suffer and deteriorate on account of want of proper care and supervision.

Sir, I wish to say a word about our Trade Agent at Bombay, whose appointment has evoked the greatest criticism on the floor of this House as well as in the Lower House. The appointment of a Trade Agent at Bombay, I believe, is not going to really develop our trade or do any good to the country. At any rate there can be no doubt that the present Agent is unfit or unable to do any tangible good to the country which now caters to his present needs and comforts. From the information furnished by Government elsewhere, we learn that this Agent, during the course of practically one year, has succeeded in canvassing orders for Travancore goods worth nearly 12 or 15 thousand rupees. This is all the benefit that the country has derived in return for an equally big sum which it has spent for the salaries and travelling expenses of the Agent. Absolutely nothing has been done by this Agent to advance the commercial interests of the country and that is why we find that the Administration Report for the year 1109 remains silent on this point and that the Government were constrained to ask the Director of Industries to submit separate report on the progress made by the Bombay Agent to introduce Travancore products in the markets outside the State. Even in regard to the 12 or 15 thousand rupees worth of articles for which orders were placed through the Trade Agent, we learn that the services of the Agent were not absolutely necessary; for those orders were mostly for cashewnuts. In respect of this commodity we do not now find any difficulty in finding markets. The only difficulty now felt is that we have not really got sufficient quantity of this commodity to meet the increasing demand from the outside markets. In the light of these facts, I do not really understand the meaning in still retaining the services of this useless gentleman at heavy cost of the Travancore tax-payers. If, in spite of all this protest from the public, anybody still desires to patronise and favour this individual, let him pay from his own pocket rather than thus depriving the tax-payers of any portion of their hard earned money. In view of the unsatisfactory work turned out by the present Trade Agent, it will be unwise on the part of Government to make further financial commitments on his recommendation by opening new trade centres at Karachi, Ahamedabad, Poona and Calcutta.

Chairman : Your time is up.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I beg to oppose the demand. I have read the departmental Adminstration Report for Industries for the year 1109, and I have come to the conclusion that the whole report is a sort of lyrical poetry which has very little relation to realities. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai was observing that the only solution for the so many vexed problems in Travancore is to industrialise the country. I beg to differ and I even repeat what I observed last year that it is a first class blunder to attempt a thorough industrialisation of the whole State. In this connection I propose to read what I observed during the last Budget Session.

> "Rich capitalists work their factories and every article they turn over adds to the confusion of a world which does not know what to do with all this merchandise that nobody wants. Now forgetting what they preached in the 18th century, the professors in their lectures, the journalists in their articles and even the essayists are beginning once more to speak of the virtues and wisdom of hand work. They cite the examples of France, Italy, and other countries which were once denounced as backward but are not envied, for they are less industrialised and less standardised. Their agricultural life is still independent and real, simple and rustic so that a stoppage of industry does not bring the whole economic life of the country to a stand-still."

Sir, I still hold up that opinion. The proposals on the part of the department as well as the Government to commit the finances of this poor country to big industrial schemes cannot but be viewed with serious apprehension. The report for the Industries Department shows that there is another proposal to open a porcelain factory under the consideration of the Government and the learned Financial Secretary's speech will show that definite steps are taken to start that factory. The learned member Mr. Padmanabhan Tampi has brought to the notice of this House how the Sugar Factory at Tuckalai is closed. Therefore it is not for the first time that our Government launch upon big schemes in which they invest large amounts of the tax-payer's money and after a time when they find that it cannot be properly worked they shut their eyes and keep quiet over the matter. It is very unpardonable that the whole of the report of the Industries Department does not say a word about the Sugar Factory on which the Government in many previous reports expressed their hope. Now not a word is said about the Sugar Factory at Tuckalai. This is the kind of policy adopted by the Department of Industries from time to time. Sir, I am making the same observation that I made before so that we should not leap in the dark while we commit our finances into big and hasty schemes.

Side by side with this I quoted a passage saying that the world is suffering to-day not on account of want of articles which we produce from factories but for want of men who can consume those

articles. I have been drawing the attention of this House and the Government to the fact that we are not a politically independent State. We are not in an independent position with regard to international affairs such as tariffs and other things to command our articles in foreign markets with considerable advantage. That is the peculiarly difficult situation in which our country is. Moreover it has been observed the other day that big capitalists are beginning to start Rubber Factories and we here are going to start a separate Rubber Factory with a lot of limitations and we propose to produce rubber tubes and cycle tubes and toys. Even when the proposal was mooted, I drew the attention of the Government to the fact that agents deputed from Japan are proposing to sell similar articles which we propose to produce here at a considerably low price. It is not known whether that factor has been noticed by the department before it advised the Government to start this Rubber Factory.

With reference to the other proposal *viz.* the starting of a Procelain Factory I asked the question what are the different uses to which the articles which may be turned out of that factory could be used. One argument that has been advanced is in view of the town planning and drainage schemes the tubes manufactured in the Procelain Factory can very well be used. I have my own doubts, Sir, to what extent this can be used for drainage purposes in this town. Excluding these I am of the humble opinion that it is a big blunder again to commit the finances of this country on big factory scale industries. On the other hand all the attention of the department should have been diverted to the development of cottage industries. We have already committed our finances to a big Hydro-Electric scheme and we hope that we will be able to develop the cottage industries at a cheaper cost with the help of the current from that big scheme. Therefore my opinion is all other big schemes must be stopped and Government as well as the people must be looking up to the possibilities of industrial development of the State with the aid of the hydro-electric power that will be generated from Pallivasal. All other capital undertakings must be stopped for the time being and we must depend upon encouraging cottage industries and finding out what kind of industries could be worked advantageously from the point of view of the people with the aid of the hydro-electric scheme. Till that is achieved and till our financial position is assured I make a note of warning, Sir, that it will be inadvisable to launch any other big industrial schemes in this country.

Mr. H. O. L. Marikar: Sir, for the last so many years we were sanctioning funds for the Industries Department with no hope of return. When the Industries Depapartment was started it was working quite satisfactorily so far as educating the people in different arts was concerned and as a result of that those who have had training in the School of Arts went out to the different parts of the country and took up to the various professions in which they were trained. But recently the department has begun to depart from that principle. That is to say in addition to the imparting of knowledge in industries to the people the department is entering into commercial enterprises also. But it seems to me, Sir, that the Government take up any and every suggestion on commercial enterprises as soon as that suggestion comes up from the Director of Industries, without due consideration. For, as I said before, Government were sanctioning a lakh of rupees to be spent by the Industries Director year after year and we did not expect a single pie in return. It was enough if the Director said that so many scholarships were given and so many articles were manufactured and kept as show in some of the Sales Depots or that things were sold at a low price simply to show to the world that Travancore can produce such materials. That was enough for Government to sanction any amount required for the department We were only exhibiting our articles and expending on them without any return. For instance, in the Rubber Factory we have already invested three and a half lakhs of rupees and there is also a proposal to allot another sum of Rs. 90,000 for the working of it. But who is to be in charge of the working? Mr. Helen is employed as the Industrial Expert. Perhaps he may turn out first class rubber articles and if there is any defect in that it may be rectified by the Director of Industries. But after producing the articles which is the agency to market it?

The recent Marketing Officers who have been appointed are new to the work. They may be school boys who may not know how to handle the articles. There is a Trade Agent at Bombay of whom much has been said here, but I do not think he is actually helping Travancore in finding markets for our products to any appreciable extent. It has been said that he is helping the sale of cashewnut, but what we find is that he has sold them at a discount. I know that many of the firms dealing in cashewnut have got their own representatives in America, and they are finding good markets there and carrying on their business very well.

We have also had some experience in the past on commercial enterprises such as tanning industry and rattan industry. What was taking place in respect of those industries was that the articles

manufactured were simply given to the sister departments in the State. For instance last year the Guest House and the Workshop Departments have been supplied with rattan goods. This will not show that we can produce rattan goods to compete with the manufacturer in Madras or any other place. What we have been doing is to produce a thing for one rupee and to sell it to another department at Rs. 1-8-0. Then we say that we have made a profit of 8 annas. We cannot say that it is a profit. Suppose I get Rs. 10,000 from my son. Can I say that I have made a profit. So far as our experience goes all the leather manufactured in the tannery was handed over to the binding department. It was not thrown open to the public and we never knew what the cost of manufacture of leather was. Fortunately that branch is now closed. The Rubber Factory should not meet with the same fate. We should not distribute the rubber articles manufactured in the factory to the various departments and say that we have sold them. That will not look pleasant. So, what I suggest to the Government is that before we go on with the manufacturing process or along with that we must also start a commercial department or put some one at the early stage in charge of the factory to look up to the commercial side of the industry leaving Mr. Helen, the Rubber Expert, to the manufacturing side. I would advise the Government to hand over the rubber factory at least for a short period of two or three years to well-known business firms in Travancore, such as, Messrs. Harrisons & Crosfield, who have established their reputation in other industries, such as coir, tiles, &c. Then we can know whether the rubber factory will be a successful concern in Travancore and if not we can limit our commitments there. But if this is left to the Industries Department where lakhs and lakhs are spent in other directions we will never be in a position to know where we are with regard to the Rubber Factory. The Financial Secretary has told us that already Rs. 3·77 lakhs have been spent on the Rubber Factory and we are providing another Rs. 90,000 for the next year's working. During the last session we were told that rubber worth Rs. 30,000 was in stock. All these must be counted and one man must be made responsible for accounting work.

The rattan industry also, if it is in existence, may be handed over to some one who may run it so that the department may not spend anything on that. In the embroidery work women are also employed. I do not say that women should not be encouraged in industrial concerns. But I do not find any necessity to have an embroidery section, with half a dozen girls learning in the School of Arts on the side of the main road. We have got a number of schools and convents where embroidery is taught and wherever

[Mr. H. O. L. Marikar.]

embroidery is taught as a subject in schools those schools must be given grant by way of stipends to the students. Therefore, I would recommend the abolition of the embroidery section in the Industries Department and hand it over to some of the Girls' schools so that the industry may thrive.

Then about the match manufacture. Literally I do not know what credit our Travancore Industries Department has got to claim in the Match Manufactory. It is a joint stock concern working as a European concern managed by Messrs. Peirce Leslie & Company. It is true that it is situated in Travancore. I want only to say that the commercial spirit of ours should not be killed by mismanagement of any industries started by the Industries Department. That is most important. If it meets with a deadlock, of course we would feel shy and will never embark on joint stock concerns.

With regard to the industrial loans I find that last year loans were granted for coir factory and this year loans have been granted to oil mills. Oil mills do not require any loan because they have passed the experimental stage. If a man starts a rubber factory today which has not been experimented upon, perhaps he may be given a loan. But coir factories and oil mills should not be given loans out of public funds. So far as the Surgar Factory at Tuckalai is concerned, to say that raw materials are not available is a bosh. I know that a lot of jaggery is exported to Tinnevelly and Madura from Toduvetti and other places. Therefore, to say that raw materials are not available for the Sugar Factory is really unsatisfactory.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I rise to oppose the demand. The activities of this department are not at all encouraging. When we go through the report of the Department of Industries for 1100, page 5, we find it stated—

> "As regards the iron ore at Myladi and its neighbourhood investigations were conducted and report submitted".

But what is the nature of the report? Is it encouraging? We are simply told that a report has been submitted and we do not know what it contains. Again with regard to the sugar manufacture from cocoanut jaggery we were told that cocoanut jaggery was being tried for the manufacture of sugar. But we are not told what has happened to that investigation. The reports and the facts contained in them are not made known to us. I do not know whether any useful purpose will be served by such statements.

No serious responsibility is taken by the department in the matter of informing the public whether these activities are worth

having. I share with Mr. Nilakanta Pillai in the view that instead of the huge capitalistic industrial undertakings, if Government had paid sufficient attention and allotted money for the revival of cottage industries it would have solved another great problem, that is, the problem of unemployment. Sir, Travancore is famous for the numerous cottage industries. There is cutlery industry at Mavelikara and Edapalli. There is bell metal industry at Vazhakulam, Edapalli and in South Travancore, mat industry at Thazhava and Kayancolam, and basket making and rattan industries in various parts of the State. Sir, these industries should be encouraged.

Mr. A. Kumara Pillai (*Secretary to Government*): May I know from the member whether there will be sufficient demand for the articles manufactured from these industrial concerns?

Mr. G. Narayana Aiyar: Certainly. There will be a great demand.

But all depend upon the nature of the work and attention to be bestowed by Government. Sir, in this connection I may inform the Director that I reliably understand that there is enough of iron ore in the taluks of Kunnatnad and Muvattupuzha. Before 30 years the people of these taluks never purchased iron from the market. Sir, that also requires the careful attention of Government. Sir, there is lead ores also in some parts of the Muvattupuzha taluk which require an investigation by the department. Attention of the department should also be directed to the preservation of tropical fruits. I understand, Sir, that if banana is scientifically treated it can replace the need for Mellins food or Glaxo. Sir, there is enough of banana in Travancore. Now there is a great demand for tropical fruits in the western countries. We have enough of tropical fruits in our country. We have to see how they are to be preserved. Sir, one of my friends who is experienced in this line suggested to me that it is possible to preserve such fruits. He was suggesting that if a fresh fruit is dipped in fresh rubber and allowed to dry not in the sun but in the shade and the process repeated thrice an airtight coating will be formed over the fruit which will preserve the fruit from deterioration and decay for about 3 weeks. Some such attempt should be made by the department in this direction. In view of the large demand outside for tropical fruits I think we can supply enough of such preserved fruits. Sir, instead of going for useless researches it will be useful to the department and as such to the State as well if this side of the industry is developed on proper lines. I may also bring to the attention of this House that the full advantages that we expect from the Pallivasal Hydro-Electric scheme can be reaped only if sufficient encouragement is given to cottage industries which can utilize the power. As

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

such I would invite the attention of the Director of Industries to all these matters.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, there were some discussion and arguments for and against the starting of big factory industries. But I admit that the department should give more attention to cottage industries. Sir, from the report it will be clear that the department do take necessary steps for encouraging cottage industries by starting several cottage industries sections with a view to train young men and women.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: തിരുവിതാംകൂറിലെ വലിയ കുടിൽവ്യവസായം ഏതാണ്?

Mr N. K. Padmanabha Pillai: കയർ വ്യവസായമാണ്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഈ കയർ വ്യവസായത്തെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: ഉണ്ട്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: നെയ്ത്തുവ്യവസായത്തിനു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വല്ലസഹായവും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, we have the coir industrial schools one at Paravoor and another at Taikattusseri. We are training students there and the trained students get work in various industrial concerns in Alleppey and other places.

Sir, the department do pay sufficient attention so far as the weaving industry is concerned. We have several industrial schools where weaving is taught. We have got an itinerary weaving party which go round and give instruction even among depressed classes and encourage them by giving free gifts of looms and the required quantity of yarn so that they can make a start in the line.

Mr. E. P. Varghese: Is there a sufficient number of coir factories in the country to necessitate the maintenance by Government of a training school for weaving?

Mr. N. K. Pdmanabha Pillai: These schools are not maintained by Government, but they are grant-in-aid schools.

Mr. E. P. Varghese: May I know from the member whether the country is strewn with coir factories?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: The students trained in these schools are only few to satisfy the needs of the coir factories. So, there is necessity for teaching coir weaving also.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether students from South Travancore are trained in the school at Taikattusseri ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Not only from South Travancore but students are also coming from Bengal, Madras and other British parts.

Mr. E. P. Varghese: May I take it then that these grant-in-aid schools are maintained for teaching students from British India ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, I did not say that. But I said that there is a demand for training in coir weaving. And there is no special rule prohibiting admission for students from outside.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether we get any contribution from Bengal or other parts of British India ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: The schools do get some contribution in the shape of fees.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: കയർവ്യവസായം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു മോണോപ്പളി ആയിരിക്കേ, മററു രാജ്യക്കാർ അവരുടെ വ്യവസായരഹസ്യങ്ങൾ നമ്മെ അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെ അനുകരിച്ചെങ്കിലും നമ്മുടെ കയററുവ്യവസായരഹസ്യങ്ങളെ മററു രാജ്യക്കാരെ അറിയിക്കാതിരിക്കുകയല്ലേ വേണ്ടതു്?

Chairman: The question does not arise now. You may continue.

Mr. G. Narayna Aiyar: May I know from the Director whether manufacture of sugar from cocoanut jaggery was found to be advantageous and profitable ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, I am coming to that question presently. The department has nothing to do with the Sugar Factory directly.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, my question was whether the manufacture of sugar from cocoanut jaggery is advantageous and profitable ?

Chairman: Please allow him to proceed.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: I had to mention the sugar factory because it is the contractor who conducted the experiment ; but I may furnish a little more information to the honourable member on the subject. The department conducted experiments in making use of cocoanut jaggery for the manufacture of sugar. It was proved to be a success technically. But the trouble of getting sufficient quantity of cocoanut jaggery for the manufacture of sugar made it disadvantageous. There is also

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

another reason. If we tap the tree it won't bear fruits and for the sake of the most important coir industry production of cocoanuts is essential. Therefore we cannot get the full benefit by tapping cocoanut trees.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): May I know from the member whether the Director has cared to make investigations to see that cocoanut jaggery could be made a substitute for the Palmyra jaggery for local consumption?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: I think the Excise Commissioner has given some special licenses for tapping cocoanut trees to prepare cocoanut jaggery in Paravoor and in the taluk of Parur.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether the tapping of sweet toddy is really allowed by the Excise Department?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: That is a matter for the Excise Commissioner to answer.

Chairman: The question is whether cocoanut jaggery may be substituted for local consumption.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: It is a matter of taste. Some don't like it. Personally, Sir, I don't like cocoanut jaggery.

Mr. E. P. Varghese: Sir, may I ask whether, because the Director does not like cocoanut jaggery, it is the general rule?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, I said that in connection with my argument that some people do not like cocoanut jaggery.

Sir, Mr. Marikar has made some remarks about the Rubber Factory. He said that he was doubtful about the successful working of the factory. He is under the mistaken impression that the Government are thinking of handing over the factory to firms like Messrs. Harrisons and Crosfield as was done according to him, in the case of the Sugar Factory. Sir, the Sugar Factory is not a Government concern. But Government is only aiding it by finance, but in the case of the Rubber Factory if the people are satisfied that it is a paying concern then Government may place the whole factory in a working condition in the hands of the public.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member how many lakhs of rupees are expected to be spent in order to experiment upon the marketing of the productions from the factory?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Government will naturally be prepared to spend as much money as this House is going to grant. We may have to spend a lot.

Chairman: You have only a minute more.

Mr. N. K Padmanabha Pillai: About the development of cottage industries I have already submitted a scheme to Government.

Mr. E. P. Varghese: How much money was given to the Sugar Factory at Tuckalai?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: About 4½ lakhs of rupees.

Mr. E. P. Varghese: Is there any hope of realising the amount?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai; Government have no direct control over the Sugar Factory.

Mr. J John Kattakayam: സർ, ആദിമകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കാവശ്യമായ—

Chairman: ഈ ഉപക്ഷേപം വോട്ടിനിടണമെന്നുണ്ടോ എന്നു പറയണം. പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല.

Mr. J. John Kattakayam: ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു വേണ്ടതരത്തിൽ പ്രവൎത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും ഡയറക്ടർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ ഉപക്ഷേപം വോട്ടിനിടണമെന്നു എനിക്കാഗ്രഹമില്ല.

Chairman: I put Demand No. VII—Industries for Rs 2,45,262.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND VIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

Mr. K. Paramesvaran Pillai (*Director of Agriculture and Fisheries*): Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 2,06, 956, under Demand VIII—Agriculture and Fisheries

Mr. J. John Kattakayam: ആദിമകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു ഉദരപൂരണം വരുത്തുന്നതിനു പ്രകൃതിദത്തമായിത്തന്നെ വേണ്ടുവോളം വകയുണ്ടായിരുന്നു. ഫലമൂലധാന്യാദികൾ കാലാന്തരത്തിൽ ഹിതാനുസരണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടതിന്റെ ഫലമായി വിശേഷസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനു അവയെ കൃഷിചെയ്തു വിപുലപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള അഭിരുചി ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി വിത്തുകളുംമറ്റും കാലാകാലങ്ങളിൽ സംഭരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇരുമ്പുമുതലായ ലോഹങ്ങൾ അന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മൃഗങ്ങളുടെ അസ്ഥിക്കഷണങ്ങളും കൊമ്പും മറ്റുംകൊണ്ടു് നിലം പൊട്ടിച്ചു കൃഷിനടത്തി

[Mr. J. John Kattakayam.]

വന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനം വിജയകരമായി പരിണമിച്ചു. തങ്ങൾക്കു ജീവസന്ധാരണത്തിനു മതിയാംവിധം കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ കിട്ടുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നിലം ശരിയായി ഉഴുന്നും വിതയ്ക്കുന്നും കൃഷിചെയ്യുന്നും മററും തുടങ്ങി. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ഈ കൃഷികൊണ്ടും ജനങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെയുള്ളവ കൊണ്ടു ആവശ്യം വേണ്ടപോലെ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നുംഈ ന്യൂനതയെ അചിരേണ പരിഹരിക്കണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ഇവിടെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഏർപ്പെടുത്തി ഈ പ്രസ്ഥാനം മൂലംശാസ്ത്രീയമായരീതിയിൽ കൃഷിചെയ്തു സ്വല്പസ്ഥലത്തുനിന്നും കൂടുതൽ വിളവു ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു തുടങ്ങിയിട്ടു വളരെ കാലമായി എങ്കിലും അതു അതിൻെറ ആരംഭകാലത്തെ നിലയിൽ നിന്നും മററു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെപ്പോലെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ വന്നിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല. ഇപ്പോഴും ഒരുമൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായി തന്നെയിരിക്കുന്നു.

Mr. A. N Visvanatha Pillai: ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് വളന്ന് വന്ന് മേജരാകുമെന്നാണൊ പറയുന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam: ഗവണ്മെൻറു ഇതിനെ അചിരേണ ഒരുമേജർഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായി പരിവർത്തനം ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇപ്പോൾ അതിന് ൪൦ വയസ്സായിട്ടും മേജരായില്ലേ?

Mr. J. John Kattakayam: മേജരായിട്ടില്ല. ഇന്നും ശൈശവാവസ്ഥയിൽ തന്നെയിരിക്കുകയാണ്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ൪൦ വയസ്സായതായിറിക്കാഡ്യുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: അതു് പിന്നീടു പറയാം.

ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കുള്ള ചിലവു രണ്ടരലക്ഷം രൂപായും വരവു ൪൦,൦൦൦ രൂപായുമാണ്. ഒരുവലിയ തുകയാണു പ്രതിവർഷവും ചിലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനം കിട്ടുന്നില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് സ്ഥാപിച്ച ഉദ്ദേശത്തിന് പര്യാപ്തമായ വിധത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ഇതിലേക്ക് ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഗവണ്മെൻറു വെറും പട്ടിണിക്കിട്ടു് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു

എന്ന് തന്നെ പറയാം. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഒരു മേജർഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഉടൻ നിർത്തണം. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന് ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള കുറവുകൾക്ക ഡയറക്ടരെ എന്തിനു കുററം പറയുന്നു. ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതാണ് കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്. എന്നാൽ ആ ആദർശം അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിനോ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന് ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നഫലം പെട്ടെന്നു കിട്ടുകയില്ലഎന്നുള്ളതും ഈഅവസരത്തിൽ ഓക്കേണ്ടതാണ്. ക്രമാനുഗതമായ കാലംകൊണ്ട് നിർദ്ദിഷ്ടഫലത്തിലേക്ക അതിനെ കൊണ്ടു വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴുള്ള ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നതും ശ്രമിക്കേണ്ടതും അങ്ങനെ ശ്രമിച്ചിട്ടും പരിഹരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് അതിനെ സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഗവൺമെൻറിൻെറ അനാസ്ഥ മൂലംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു പുരോഗതിയുണ്ടാവാത്തത്. ഇപ്പോൾ അതിനെ വെറും അലങ്കാരത്തിനായി മാത്രമാണ് ഗവൺമെൻറ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കാർഷികസംബന്ധമായി വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഒരു കാർഷികബോർഡ് രൂപീകരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും അഭിലഷണീയം തന്നെ. കാർഷികബോർഡിൻെറ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു നിമിത്തമുള്ള ഫലംകൂടി നമുക്ക് നോക്കാം. ഇങ്ങനെവരുന്ന പക്ഷം അനൌദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിൻെറ അഭിപ്രായംകൂടി സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവി കടപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഡയറക്ടരുടെ ഹിതാനുസരണമാണല്ലോ കൃത്യനിർവ്വഹണം നടന്നുവരുന്നത്. മേലാൽ ഈ വിധത്തിൽ മേധാവിയെ മാത്രം നിരന്തരം കുററപ്പെടുത്തേണ്ടിവരികയുമില്ല. ഏതായാലും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്ക അനുവദിക്കുന്ന തുകതുലോം തുഛമാണ് പണമില്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടും. ആകയാൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്ക് കൂടുതൽ തുക അചിരേണ അനുവദിക്കുകയും ഇതിനെഒരു മേജർഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഞാൻഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വേണ്ട പ്രചരണവേലകളും നടത്തേണ്ടതാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് പല സംഗതികളും പറയാനുണ്ടെങ്കിലും സമയം തുലോം

[Mr. J. John Kattakayam.]

പരിമിതമാകയാൽ അതൊന്നുംപറയണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നില്ല. മുമ്പു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മേധാവിയായിരുന്ന ഡാക്ടർകുഞ്ഞൻപിള്ള അവർകൾ പലസ്ഥലങ്ങളിലും കൃഷിപ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വചോവിലാസംകൊണ്ടു് കൃഷിസമ്പ്രദായത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസംഗപരമ്പരകൾ അനേകംസന്ദർഭങ്ങളിൽ എനിക്കു് ആസ്വദിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്.

കൃഷിവായ്പകൊടുക്കുന്നതു് ഇപ്പോൾ ലാൻഡുറവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മുഖേനയാണു്. വായ്പ എടുക്കുന്നപണം ഏതുവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നു് അന്വേഷിക്കുന്നതു് തഹശീൽദാരുംമററുമാണു്. എന്നാൽ കൃഷിസമ്പ്രദായമനുസരിച്ചാണൊ ഈവക കാര്യങ്ങൾ കൃഷിക്കാർ ചെയ്യുന്നതു് എന്നു് അന്വേഷിക്കുന്നതു് കൃഷിസംബന്ധിച്ചു പരിചയമുള്ള ആൾ തന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതല്ലെങ്കിൽ ശരിയായ ഫലം അതുകൊണ്ടുണ്ടായി എന്നു് വരുന്നതല്ല.

പുകയിലയ്ക്കു് വേണ്ടി ഭീമമായഒരുസംഖ്യ പ്രതിവർഷം പുറത്തുപോകുന്നുണ്ടു്. പുകയിലകൃഷി ഈ നാട്ടിൽ നടത്തി അതിനെ പ്രായോഗികമാക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും ഇതിലേക്കുവേണ്ടി പുറത്തുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണം മുഴുവനും ഈ നാട്ടിൽ തന്നെകിടക്കുന്നതിനും തന്നിമിത്തം നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അത്രത്തോളമെങ്കിലും നന്നായി ഇപ്പോഴത്തെ ക്ഷാമത്തിനു് കുറേശമനം ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഇടവരുന്നതാണു്. ബീഡിയ്ക്കുലക്കു വേണ്ടി ഒരുവലിയ തുക ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും വെളിയിൽ പോകുന്നുണ്ടു്. ഈ വകചെടികളെ നട്ടുവളർത്തുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു നിഷ്കർഷയായിപ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അതിൽ നിന്നും ഒരു വലിയ തുക ആദായം കിട്ടുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഈ വകവിത്തുകളെ വിതച്ചുകിളിക്കുമൊ എന്നു് പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയതിൽ അതു് വിജയപ്രദമായിക്കാണാഞ്ഞതു വിത്തിൻെറ ദോഷം കൊണ്ടോ മററൊ മാത്രമായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഡയറക്ടർ ഒന്നു കൂടി ആവിഷയത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: പറങ്കിഅണ്ടി ഇവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതായി അറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam: അറിയാം. അതു ഇവിടെയും സമൃദ്ധിയായുണ്ടാവും. ശരിയായ രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്താൽ അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇറക്കുമതി ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും കഴിയും.

Mr M. N. Narayana Menon : കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് നമ്മുടെ ഒരു പ്രധാന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കൃഷിയിൽനിന്നുമുള്ള ആദായം വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽമാത്രമെ കയററുമതിതീരുവ മുതലായവയിൽനിന്നും മററും കൂടുതൽ പണം ഗവർമ്മെൻറിനും ജനങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുകയുള്ളു. അതിനാൽ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് എന്തെല്ലാംചെയ്യാമൊ അതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതു ഗവർമ്മെൻറിൻെറ കടമയാണ്. ഗവർമ്മെൻറ് കൃഷിഡയറക്ടരെ ഇൻഡ്യൻ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ റിസർച്ച് കമ്മീഷനിൽ ഒരു മെമ്പറായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലേക്കുവേണ്ടി കുറെ പണവും ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചേരുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്ക് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചുവെന്നുള്ള സംഗതികൾ കൃഷിഡയറക്ടരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതു് കണ്ടില്ല. അദ്ദേഹം അവിടെച്ചെന്ന് നമ്മുടെ നാളികേരത്തിനു കൂടുതൽ വിലകിട്ടുന്നതിനു വളരെ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു എന്ന് കേൾക്കാനിടയായി അതിൻെറ ഫലം എന്തായിഎന്നു അറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അതു് ഇതുവരെ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ റിപ്പോർട്ടിൽ ൧൦-ാമത്സെക്ഷനിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"At present, no means are possible to ascertain accurately the out-turn of agricultural products within the State".

ഈ സംഗതി അദ്ദേഹം പ്രധാനമായി അറിയേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. അതിനെപ്പററി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണിച്ചിട്ടില്ല. സെക്ഷൻ ൨൫-ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.

"The price of copra continued to fall throughout the year"

കൊപ്രായുടെ വില വർദ്ധിക്കുന്നതിനു ഇന്നയിന്ന സംഗതികളൊക്കെ ചെയ്യണമെന്നു പറയേണ്ടതായിരുന്നു. സെക്ഷൻ ൩൧ ൽ നൈററ്സായിൽ മന്യൂവർ ആക്കുന്നതിനു വേണ്ടശ്രമം ചെയ്തുഎന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അഭിനന്ദനീയംതന്നെ എന്നാൽ എന്തുമാത്രം വിററു, എന്തുവില കിട്ടി, അതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കാവുന്നിടത്തോളം പ്രയോജനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടൊ, എത്രത്തോളം വളം അതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കാം, കൃഷിയെ അതുകൊണ്ട് ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംഗതികളെപ്പററി വിസ്തരിച്ചുപറയേണ്ടതായിരുന്നു. ൪൨ (ഫ൦) സെക്ഷനിൽ കുട്ടനാട്ടിലെ പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളിൽ പുഴുവീഴുന്നതിനെ തടയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ പുഴുവിനെ തടയത്ത

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കവിധത്തിലുള്ള ശ്രമങ്ങൾവേണ്ടിടത്തോളം ചെയ്തിട്ടില്ല ഈരാജ്യത്തെ ഒരു പ്രധാന കൃഷിസ്ഥലമായ കുട്ടനാട്ടിലെ കൃഷി നശിച്ചുപോയാൽ ഈ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി വളരെ കഷ്ടമായിത്തീരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് പുഞ്ചകൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. സെക്ഷൻ ൪൪-ൽ തെങ്ങിനു വന്നിട്ടുള്ള രോഗത്തെ മാററാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നു് പറയുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ തെങ്ങുവൃക്ഷങ്ങൾക്കു രോഗം പിടിപെട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടു എത്രയൊകാലമായി. അതിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രതിവിധി ഇതുവരെ ഉണ്ടാക്കാത്തതു വളരെ കഷ്ടമായിപ്പോയി. രാജ്യത്തിൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനവും പലതരത്തിലുള്ള ക്ലേശങ്ങളും ഒരുമിച്ചാണ് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഈരാജ്യത്തെ പ്രധാന കൃഷിസാധനങ്ങൾ നെല്ലും നാളികേരവുമാണ്. ഓരോ താലൂക്കിലും ഇത്ര ഏക്കർ നെൽകൃഷിയും ഇത്രഏക്കർ തെങ്ങുകൃഷിയും നടത്തിവരുന്നുണ്ടു് എന്നു് വിവരിച്ചുകാണിക്കുന്ന ഒരു സ്റ്റേററുമെൻറു് റിപ്പോർട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്.

ഈരാജ്യത്തിൽ വളരെയധികം കടൽത്തീരമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കാവുന്ന ആദായം മുഴുവനും ഫിഷറിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ കൂടുതലായി ഈവിഷയത്തിൽ പതിയേണ്ടതാണ്. റിപ്പോർട്ടിൻെറ ൧൪൬-ം ൧൪൭-ം സെക്ഷനിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

"The condition of the sea fisheries was on the whole much better. The backwater fisheries were also better than the previous years".

ഇങ്ങിനെ മത്സ്യവ്യവസായം അഭിവൃദ്ധമായി വരികയാണെങ്കിൽ നമുക്കു് അതിൽനിന്നും കൂടുതൽ ആദായം ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. സെക്ഷൻ ൧൫൪ ൽ മുൻവർഷം ൨൦,൦൦൦ രൂപാ വരവുണ്ടായിരുന്നതു് തന്നാണ്ടിൽ ൧൩,൦൦൦ രൂപായെ വരവുള്ളു എന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു കൂടുതൽ പണം ചിലവാക്കേണ്ടതാണ്. ജനങ്ങളുടെ സഹായവും ഉപദേശവും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു സിദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു കാർഷികബോർഡു് തിരഞ്ഞെടുത്തു ജനങ്ങളോടുകൂടി ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു് ഗവൺമെൻറിനു തോന്നിയ മനഃസ്ഥിതിക്കു ഞാൻ പ്രത്യേകം സ്വാഗതം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

Mr. E. P. Varghese : Sir, I do not propose to join hands with those who want to reduce even a single cash from the demand that has now been made for the Agricultural Department. If it were in my power, Sir, I would have voted for a much larger grant for this department. This department has been given rather a step-motherly treatment by our Government. In a country where the agrarian population, the agriculturists, form the economic backbone of the country, more attention ought to be paid to agriculture. Sir, the law of diminishing returns has already begun to operate in our country. It is high time that the Agricultural Department pays more attention to prevent that law from becoming more active.

With regard to Fisheries, it is proposed to place it under the supervision of an expert. There is a proposal to start a cold storage of fish in Trivandrum probably in the Connemara market. I think that is an innovation for innovation's sake only. There is no dearth of fresh fish for the citizens of Trivandrum. Trivandrum is near the sea and fresh fish is available in plenty. To me it seems that what is more necessary is quicker transport to take fish into the interior of the country.

There is no use of putting fish in ice and selling it to the citizens of Trivandrum. Moreover it seems to lose its taste when put in ice. If a few motor boats and cars were employed, I think we will be able to distribute our fresh fish better by taking it into the interior and distant parts which have never tasted fresh fish.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I point out to the member whether it will be of any use in the absence of a road connection between the backwaters and the land?

Mr. E. P. Varghese : Yes, of course, I was also of the same opinion.

I was very particular about such connecting roads. In the P. W. D. Demand, I think, I have impressed upon the Government the necessity of opening roads and I hope that some roads will be opened at least on account of the pressure brought to bear upon by the Fishery Department, in the interest of the progress of their industry. With these words I support the demand.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, we are at the agricultural department. I would introduce before the discussion proper, a kind of potato called Idahu potato grown at the Idahu State in the west of United States. That State produces a variety of big and delicious potato and it is said of the people of Idahu that they refuse to grasp the necessities of the moment. That is what can be stated of the Agricultural Department also. This department also refuses to grasp the necessities of the moment.

Mr. Komilezhathu Sankaran Am I to understand from the member whether he is of the opinion that the potatoes have to be imported and cultivated here and its necessities grasped by our Agricultural Department?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: It may be cultivated with advantage. I supported the view that the Agricultural Department refuses to note the necessities of the present moment. I will begin by quoting one or two passages from the Administration Report for 1109:

The report says:

> At present no means are available to ascertain accurately the total outturn of agricultural products within the State. A comparative study of our total exports and imports will, however, enable one to draw some inferences regarding the production in different years, as consumption within the country may be assumed to remain more or less constant from year to year."

On page 7 of the report it is said:

> "Paddy is the most extensively cultivated of all crops in Travancore. Still local production is not large enough to meet in full the demand for home consumption. The deficit is made up by imports chiefly from Burma".

Burma paddy is chiefly imported. And the report quotes that almost 67 per cent. of the paddy consumed by Travancoreans here is brought down from outside the State. Sir, during the discussion on the speech of the Financial Secretary, I convinced the House by figures that economically this country is deteriorating from year to year. And directly or indirectly we are driven to depend more and more upon foreign rice and food stuffs that may be imported into Travancore for the very life of the people. If such a policy is pursued by the department for years to come I do not understand what is the end and aim of the Agricultural Department in Travancore. Sir, of course it will be unnecessary for me to say to the Director of Agriculture, when we are all conversant with the main recommendations of the Royal Commission on Agriculture, to remember that the two main objects of the Agricultural Department are to produce more and improve the quality of things produced. These are the two main things that the agriculturists have to directly engage themselves. From the passage, that I read out we can understand that the department has not succeeded in producing more of paddy on the one hand and more of cocoanuts on the other and it has also not succeeded in producing a better variety of paddy, which can be cultivated by the poverty-stricken agriculturists with advantage.

Sir, I do not forget the fact that a lot of experiments are being conducted probably, by the Economic Botanist — that is the man I suppose. He is conducting some experiments as to

the variety of paddy seeds to be introduced in Southern Travancore and so on and I may also say, Sir, so far as the whole of Travancore is concerned I do not know why it has not benefited any individual small cultivator in Travancore. We have yet to see what exactly are the results of the experimental activities at Nagercoil. Sir, I am placing bare facts. As I submitted on a previous occasion, if the Agricultural Department was able to bring at least 5000 acres of land more under paddy cultivation, I would have been in a position to congratulate this department. On the other hand from the report of the Census Commissioner we will find that the area under paddy cultivation has remained stationary for years, i.e., from the years 1921 to 1931. And we do not know, if we want to forecast about the rainfall, where to seek for the information. We have to run about and go to some of the columns of the 'Hindu' or other foreign papers. There is nobody in Travancore to advise the agriculturist of a timely rainfall or its failure in such and such a period of the year so that the poor ryot may prepare his ground and adjust himself to the seasonal sowing. We are not in a position to show anything of the kind. There is nobody in Travancore to advise the agricultural population, which are the cultivable regions in Travancore, where can tapioca be cultivated, where can the white paddy be cultivated, where can rubber and the like produce be cultivated, etc. There is no such information. Therefore the illiterate poor will go on planting cocoanuts in the garden lands and any kind of paddy in the wet lands. The result is the present situation. Sir, on the other hand if sufficient advice was given as to how to cultivate and where to cultivate and with what, things would have been different. Even in ordinary minor details, even private ownership of lands is very difficult to retain. Suppose I want to cultivate my paddy lands with paddy. It is not possible because my nieghbour will plant cocoanut palms along the border of my paddy field. Therefore in the result neither of them could be cultivated with profit. I am pointing out all these things because there is, in spite of all the departments which would be coming for co-ordination, a deflation in Travancore. There is nothing like a co-ordinated effect between the one department and the other. There is no sort of alliances. The Land Revenue Department is working in one way; the Industries Department in another way and the Agricultural Department in a third way. This is the kind of working which is being done. Therefore I suggest, Sir, there is sufficient justification after having reviewed the work of this department for some years for the appointment of a commitee to investigate the question of uncertainty in respect of the food supply to the people. The committee should have

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

powers to suggest ways and means how the State could be made dependent upon the State itself for the food supply of the nation during normal times and it would be almost a blind policy, to leave the nation as it is so that when they have money and as long as they possess money they can sell and purchase Burma paddy. That is the attitude taken by the Government in general and the Agricultural Department in particular. Therefore, my constructive suggestion is that there must be a committee appointed immediately to take up the situation in hand and to apply measures so that in the matter of food stuffs our State may be made self-sufficient. That committee may contain non-official members also and it may be given sufficient powers so that the services of the Land Revenue, Industries and other allied departments may be commanded according to the recommendations that the committee may make from time to time, so that the Agricultural Department and its activities and operations may be made more beneficial to the State.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, കൃഷി, ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കോഓപ്പറേറ്റീവ് ഈ മൂന്നുവകുപ്പുകളും വലിയ ഉപയോഗമില്ലാത്ത ഗവൺമെൻറിൻെറ മൂന്നു വെള്ളാനകളാണെന്നാണ് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഇമ്മൂന്നും ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ലെന്നു ഒരു ഗുണമുണ്ട്. കൃഷിഡിപ്പാട്ടുമെൻറ് തീരെ ഉപദ്രവമില്ലാത്ത ഒരു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറുതന്നെയാണ്. കോഓപ്പറേറ്റീവു വകുപ്പു ഉപദ്രവകാരിയാണെന്നഭിപ്രായം വീണിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ഈ മൂന്നു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറുകളും ഇപ്പോൾ നിറുത്താവുന്നതല്ല. ഭാവിയിലെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ വകുപ്പുകളിൽ ഗവൺമെൻറു കുറച്ചുകൂടി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിവകുപ്പുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ വലിയ ഗുണം കാണാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായംകൂടി അറിഞ്ഞു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിനെ നയിക്കുന്നതിനായി ഒരു ബോർഡു വേണമെന്നു അഭിപ്രായം വന്നിരിക്കുന്നത്. അതും ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്.

ഈ ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിനെപ്പററി കുറേകാലമായിട്ടു നാട്ടിൻപുറത്തെ കർഷകരുടെയിടയിൽ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. കൌൺസിലിൽ കൃഷിഡിപ്പാട്ടുമെൻറിനെപ്പററി നടക്കുന്ന വിമർശനങ്ങൾ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ മുഖേന ജനങ്ങൾ അറിയുന്നതല്ലാതെ ഇങ്ങനെ ഒരു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറ് ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ജനങ്ങൾക്കു അറിയാൻതക്ക പ്രവൃത്തിയാതൊന്നും ഇതിൽ നടക്കുന്നുമില്ല. മിക്കവാറും ഈ ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിലെ ഇൻസ്പെക്ടർമാരുൾപ്പെട്ട എല്ലാവരിലും ഉദാസീനതയാണു

ഇപ്പോഠം കാണന്നതു്. മുമ്പു് ഈ വകപ്പുകഠം നാടൊട്ടുക്ക പ്രസംഗങ്ങളും പ്രചരണവേലകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുപോലെയുള്ള പ്രചരണവേലകഠം നടത്താൻ ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. അതു് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സില്ലാഞ്ഞിട്ടാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഏതായാലും അതുകൊണ്ടു ഫലമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചായിരിക്കാം അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഉണ്ടെന്നും അതിൻെറ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നും ജനങ്ങഠംക്ക അറിയുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹം ജനിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പുതിയതും ആദായകരമായതുമായ കൃഷികളും കൃഷിസംപ്രദായങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, കൃഷിക്ക ബാധിക്കുന്ന രോഗങ്ങളെ നിവാരണംചെയ്യാൻ വല്ലതും കണ്ടുപിടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യാൻ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏതായാലും ഭാവിയെങ്കിലും ശോഭനമായി വരണമെങ്കിൽ അനുഭവസ്ഥരായ കർഷകജനസഞ്ചയത്തിൻെറ അഭിപ്രായംകൂടി അറിയുന്നതിനു പര്യാപ്തമായവിധത്തിൽ കർഷകരടങ്ങിയ ഒരുദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥക്കമ്മിററി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം.

Mr. E. P. Varghese: കമ്മിററിയെ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നതായി ബഡ്ജററുസ്പീച്ചിൽ ഇല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉണ്ടു്, അതു് ശരിയായവിധത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ശാസ്ത്രീയവും പ്രായോഗികവുമായ അറിവുകഠം യോജിപ്പിച്ചുപയോഗിച്ചാലെ ശരിയായ ഗുണം ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. വെറും ശാസ്ത്രത്തിലെ അറിവുമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവൎത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഗുണമില്ല.

അടുത്തതായി എനിക്ക പറയുവാനുള്ളതു ഫിഷറിയും ആഗ്രിക്കഠംച്ചറുംകൂടി വേർപെടുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇതുരണ്ടും വേർപെടുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യംതന്നെ. ഇതിനു രണ്ടിനുംതമ്മിൽ യാതൊരുസംബന്ധവുമില്ല. മുമ്പു് ഇതുരണ്ടും ഒന്നിച്ചിരുന്നതാണല്ലോ എന്നു പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ മുൻപു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ആഠം ഫിഷറിയെസംബന്ധിച്ചും ശാസ്ത്രീയ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളയാളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനു് ഇതിനെപ്പററിയുള്ള ശാസ്ത്രീയപാണ്ഡിത്യം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഫിഷറിയെ വേർതിരിക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: വെററിനറിയും ആഗ്രിക്കഠംച്ചറും തമ്മിൽ വല്ല ബന്ധവും ഉണ്ടോ?

Mr Tariatu kunjitomman: ഫിഷറിയും അഗ്രിക്കൾച്ചറുമായിട്ടുള്ളതിലധികമുണ്ട്. മറെറാരുസ്ഥലത്തുംതന്നെ കൃഷിയും മത്സ്യവ്യവസായവും ഒരാളിന്റെകീഴിൽ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റായി നടത്തപ്പെടുന്നില്ല. മദ്രാസിൽതന്നെ ഈ മത്സ്യവകുപ്പ് വിദഗ്ദ്ധനായ പ്രത്യേകം ഒരദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലാണ് നടത്തപ്പെട്ടുവരുന്നതു്.

Mr. E. P. Varghese: ഇതു് വേർതിരിക്കാൻ വയ്യാത്ത രണ്ടു വകുപ്പുകൾ ആണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇല്ല. വേർതിരിക്കാൻ വയ്യാത്ത വകുപ്പുകൾതന്നെ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു

Mr. E. P. Varghese: വേർതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ചിലവുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കൂടുതലായി ചിലവില്ലാ, എന്നാൽ കൂടുതൽ ഗുണമുണ്ടുതാനും.

Mr. E. P. Varghese: ഫിഷറിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമെന്നു മെമ്പർക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണു പ്രത്യേകമാക്കണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഉത്തരം പറയാൻ സമയം ഇപ്പോൾ ഇല്ല

വെയിലൊ മഴയോ മററു കാലഭേദങ്ങളൊ മത്സ്യവ്യവസായത്തെ അധികം ബാധിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കടലും കായലും രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനുതകണമെങ്കിൽ ഈ വകുപ്പു പരിഷ്കരിക്കണം. കിഴക്കൻ തീരത്തെക്കാൾ ഇവിടെ മത്സ്യം അധികമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ കായലുകളിൽനിന്നുമാത്രമെ അധികം മത്സ്യം പിടിക്കുന്നുള്ളു. കടലിൽ അധികം ദൂരത്തുപോകുന്നില്ല. ആളുകൾ വർദ്ധിക്കുന്തോറും കടലിൽനിന്നു കൂടുതലായി മത്സ്യം പിടിക്കത്തക്കവണ്ണം തൊഴിൽ പരിഷ്കരിക്കണം. മദ്രാസിലും മററും കിഴക്കെ സമുദ്രത്തിൽനിന്നും പിടിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ മത്സ്യം പിടിക്കാൻ ഇവിടെ സൌകര്യമുണ്ടു്. മദ്രാസിലേക്കുംമററും വളരെ മത്സ്യം കയററിപ്പോകുന്നുണ്ടു്. മത്സ്യംപിടിത്തം തൊഴിലായിട്ടുള്ളവരിൽനിന്നു ഇതിൽ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ആളുകളെ ഉദ്യോഗത്തിലെടുക്കണം. ഡയറക്ടർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനു അനുകൂലിയായി കാണുന്നില്ല.

ഉദ്യോഗനിയമനവിഷയത്തിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു സങ്കടത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും പറയാതെ തരമില്ല. രാജ്യത്തെ ഒരു വലിയ കർഷകവിഭാഗമാണ് സിറിയൻ കാത്തലിക്സ് എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ ആകെ നൂററിഅമ്പതോളം ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഒരുദ്യോഗംപോലും മേൽപറഞ്ഞ സമുദായക്കാർക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. എൻെറ രണ്ടാമത്തു ചോദ്യത്തിനു നൽകീട്ടുള്ള ഉത്തരത്തിൽനിന്നും ഡയറക്ടർ ഇരുപത്തഞ്ചോളം ആക്ടിങ്ങുദ്യോഗനിയമനം നടത്തിയതിൽ സിറിയൻ കാത്തലിക്കരിൽ ഒരാളുപോലും ഇല്ലായെന്നുള്ളതു എത്ര ശോചനീയമായ അവസ്ഥയാണ്? ഇതു അതിശയത്തിലും വലിയ മഹാതിശയം എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: ആ സമുദായത്തിൽ നിന്നു എത്ര അപേക്ഷകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതു ഡയറക്ടരോടുതന്നെ ചോദിക്കണം. എഴുനൂറിലധികം ഗ്രാഡ്യുവേററുകളുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽനിന്നും ആരും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നുപറവാൻ തരമില്ല. ഒരു ചെറിയ സ്ഥാനത്തുപോലും ഒരാളിനെ ആക്കാമായിരുന്നു.

Mr. K. Paramesvaran Pillai: മെമ്പർ പറഞ്ഞ പട്ടികയിൽ ૫૦ രൂപക്കുമുകളിലുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ പ്യൂണസിൻെറ വിവരങ്ങളൊന്നും അതിൽ വരികയില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ സിറിയൻകാത്തലിക്സ് ആരുമില്ല എന്നു മെമ്പർ പറഞ്ഞതും ശരിയല്ല. മി. ബ്രിട്ടോ മുത്തുനായകം ഒരു സിറിയൻകാത്തലിക്കാണ്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അദ്ദേഹം ലററിൻകാത്തലിക്കനാണെന്നു മെമ്പർ മനസ്സിലാക്കാത്തതു കഷ്ടമായിപ്പോയി. കത്തോലിക്കരിൽ ആകെ ഒരാളുള്ളതു അദ്ദേഹം മാത്രമാണ്.

Mr. K. Paramesvaran Pillai: അദ്ദേഹം സിറിയൻ കാത്തലിക്കനാണ്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അല്ല ലാററിനാണ്. ഇന്നലെ തന്ന പട്ടികയിൽ സിറിയൻ കാത്തലിക്കായി ഒരാളുപോലും ഉള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല.

Chairman: ഈ ഡിമാൻഡിനെപ്പററിമാത്രം പ്രസംഗിച്ചാൽ മതി.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഈ ഡിമാൻഡിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണല്ലോ നിയമനകാര്യം. അതുകൊണ്ടു നിയമനവിഷയത്തിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുഭരണവിഷയത്തിലും ഡയറക്ടരുടെ നേരെ ഗവണ്മെണ്ടിൻെറ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയണമെന്നും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറദ്ധ്യക്ഷൻ ഈ മാതിരിയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾക്കിടവരാതെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ നയിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശട്ടംകെട്ടണമെന്നും ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, the Agricultural Department has come up for much adverse criticism even during the course of this session.

Mr K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I rise to a point of order. Section 57 of the Council Manual reads as follows: –

> " A member desiring to make any observations on any matter before the Council shall speak from his place, *shall rise when he speaks.*"...

I wish to know whether the President is also not bound by this Rule when he addresses the House in any connection.

Chairman: That does not call for any ruling now. Mr. Paramesvaran Pillai, please continue.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: It was pointed out by some of the previous speakers that the department is not following any definite policy in its various activities. This department should do well to work in co-operation with the Land Revenue Department in order to bring more lands under intensive cultivation so as to increase the output of paddy in the country which would go a great way to reduce the extent of our indebtedness to foreign paddy producers. In opening farms, the department, even from the days of its first Director, has been spending huge sums of money but with no benefit. The department opened at heavy cost several cattle farms, paddy farms and Agricultural experimental farms in places like Kottaraka, Quilon, Easanthimangalam, Eraniel and Karamani, but every one of these has been subsequently abandoned as thoroughly unsuccessful. All this has been due to want of proper attention, supervision and forethought. Instead of opening such isolated farms, the department would be well advised in having a Central Agricultural Farm like the one we have in Cochin or Coimbatore, wherein research work could be carried on on field scale and respresentative crops could be raised on a large scale to demonstrate their practical utility and commercial success. In this Central Farm the laboratory and the office of the Director should be located.

I must point out in this connection, that the department mus devote greater attention to adopt control measures to combat the insect pest which does much havoc every year to the paddy cultivation in the Punja areas of Kuttanad. The department must try to control this insect pest by spraying Paris green on a large scale.

Sir, cattle power is the pivot on which the rural prosperity of Travancore as well as British Indian Provinces rests, for the simple reason that our agricultural holdings are too small that we cannot use any other power to raise our crops. This fact was recognised by the Royal Agricultural Commission which recommended the improvement of the live-stock, not only for agricultural purposes but also for dairy purposes. We will not find any Agricultural Department in any part of the world which does not really pay any attention to the improvement of the live-stock on scientific basis.

The Administration Report of the Department for the past several years reveal an anxiety on the part of our Government to improve the cattle power of the State on scientific lines. The opening of cattle farm at Easanthimangalam and at Perukada had been the result of such anxiety. But the first of these farms was abolished a few years ago and we have now only the cattle farm at Perukada, which together with the live-stock will be worth 12 to 15 thousand rupees. There has beeen a great demand for the further development of this cattle farm. During the years 1109 and 1110, the Government have been spending Rs. 8,976 and Rs. 10,000 respectively for the maintenance and up-keep of this cattle farm, but for the next year we find to our great surprise that the Government have provided only Rs. 2,800 for the purpose of running this farm. In the answer given by the official member on the floor of the Lower House it is made clear that our Government have no idea to continue the same under the Agricultural Department. This farm is proposed to be transferred to the Palace control. If that be so, this House is entitled to know what exactly are the terms and conditions under which the transfer is going to be effected ; whether Government would get the value of the existing live-stock and whether the Agricultural Department would have any control in the working of the farm in future. We would also like to know what arrangements Government propose to make for the convenience of the public, especially in the matter of covering cows. I think this House is entitled to know these matters.

Sir, there is yet another point to which I wish to make a reference. The honourable member Mr. Kunjitomman was urging for a full separation of the Fisheries branch of the Agricultural Department. We find that provision is made in the budget for the development of the fish trade of the country, but on going through

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

the details of the budget grant, I was really surprised to find that this development consists only in making a provision of Rs. 10,000 for installing a cold storage plant in the Connemara market at Trivandrum, and also for raising the salary of one of the Fishery Inspectors of the department. Neither the cold storage plant nor the increase of pay of the Fishery Inspector is going to improve matters. This policy is indeed characteristic of our Government. There is no sincere, honest and earnest attempt to improve the Fisheries Department. There is absolutely no provision either to increase the fishing or to improve the present unsatisfactory method of curing fish. With these words, I support the motion.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I support the demand Nowithstanding that, I have to observe that the activities of the department are not carried on with sufficient vigour. The quantity of rice imported in 1108 is 39,19,428 Cwts. whereas in 1109, 67,12,255 Cwts. of rice were imported. Though we have to admit that the area under paddy cultivation has improved from 6,82,210 in 1098 to 701808 acres in 1108, the quantity of rice imported seems to be on the increase. It is seen that there is a great set back to increase in the cultivation of paddy and cocoanut owing to various causes. Therefore, we have to see whether the cultivation of other cereals will suit Travancore. For this purpose an agricultural survey has to be conducted.

Attention has also to be paid to the cultivation of fruits There is a great demand for tropical fruits in Western countries. We can improve fruit cultivation with the help of the Agricultural Department. A Fruit Farm in North Travancore is absolutely necessary. We have there large quantities of pine apple and mango, banana and papaya fruits which could be exported. As regards papaya the country-people do not know the food-value or medical properties of that fruit. I request that the Director will do propaganda work to educate the public as to how to improve the soil and about the nature of the food stuffs that can be profitably cultivated in different places in the State.

The Fisheries Department came in for criticism last year also. It is seen from the Financial Secretary's speech that there is a good prospect for the development of fisheries. Greater attention has to be paid to see that the Fisheries also are properly cared for and the maximum increase derived from the same.

Mr K. Paramesvaran Pillai: Sir, I regret very much to have to observe that much of the criticisms levelled against my department arises out of a misapprehension regarding the functions of my department and a failure to appreciate our limitations in regard

to staff, funds and equipments. The public consider that we are not serving them properly.

Chairman : Mr. Paramesvaran Pillai must remember that he is speaking for the Government, and not so much for the department.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether the Director of Agriculture has taken note of what some members said regarding the abolition of his department and of some others for providing funds in his department to effect various improvements ?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Yes, Sir. The Financial Secretary to Government has already told this House in his speech introducing the budget that Government propose to constitute a Board of Agriculture for Travancore consisting of officials and non-officials. It was at the instance of a recent conference of the officers of the department that Government came to such a decision. The conference felt that there was considerable lack of understanding between the department and the public. The public apparently feels that the department does not realise their actual needs or at any rate that the department does not properly serve them. One of the principal objects of the Board will be to disabuse of this suspicion. We propose to take the representatives of the public, if possible more fully into our confidence and show them all our cards. We will explain to them what we consider to be the functions of each section of the department and how we attempt to discharge them. We also propose to ask them if we have not assessed the real needs of the ryots and to seek from them constructive suggestions. In short, it will be the functions of the Board to shape the future policy of the department and to interpret that to the public.

The functions of the departments of Agriculture all the world over consist in conducting experiments with different kinds of seeds, manures, implements, etc. and recommending to the ryots for their adoption the results of all successful experiments. New methods in agriculture are being popularised by publishing leaflets, delivering lectures and by conducting demonstrations. This department is also working on the above lines.

In the chemical section of the Research Laboratory work in connection with the soil survey of the different taluks is in progress. The results of such surveys will enable the agriculturists to know definitely the agricultural value or the crop producing capacity of the different types of soils within the State. The work is of very great importance. So far, the soil surveys of Nanjanad, Kuttanad, Vaikam, Shertallai, and Onattukara have been completed. A good deal of useful work has also been done in the chemical section in connection with the reclamation of *kari* and alkaline soils.

[Mr. K. Paramesvaran Pillai.]

Mr. K. P. Nilakanta Pillai said that the department has not done anything to extend the area under paddy. A very large area of marshy lands was lying waste from Thottapally as far as Karumady. It was not fit for any cultivation. The department has devised successful methods of improving the area for the cultivation of paddy. It is known as the Kari land of Purakad. The department studied the soil of the locality by opening a small experimental station at Purakad and conducting some research work. As a result of the above work it was proved that Kari soils could be rendered fit for paddy cultivation by the application of lime and river sand and by judicious use of manures. That is certainly very commendable work done by the department to increase the output of paddy. Seeing the results of these experiments, people from all parts of Travancore rushed in for the registry of Kari lands and there is not now an inch of ground anywhere in that area left unregistered. That, Sir, is a typical instance of the good work done by the department of Agriculture in the way of extending the area under paddy.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know when that particular work was started by the department?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: About 10 years ago.

Again, Sir, in Kuttanad the people used to cultivate their Punja lands in the low lying areas of Changanachery, Kottayam, etc., once in two years. As a result of the experiment conducted by the department in a particular area at Alleppey, it was proved that these lands could be cultivated every year successfully by the application of lime and manure. This also goes to show that the department has done good work for increasing the out-turn of paddy in the State.

The function of the department is to teach the people as to what they should do, to increase the out-turn from their lands. It is not the duty of the department to conduct cultivation in all the lands. It can only advise the public on all matters relating to agricultural improvements. It is not for the department to go to each and every corner of the country and find out for the people lands suitable for cultivation. The department cannot also compel the public to adopt new methods. What is expected of the department is to advise the public as to what they should do to increase the out-turn from land.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member whether the cocoanut experimental farm at Oacharai has produced good results?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: Yes.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know the natur of the improvement effected in that farm?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: If you apply a mixture of organic and chemical manures, the result will be much better than that obtained by the application of ordinary manure.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member whether the cocoanuts are free from pest as a result of the experiments conducted in that farm?

Mr. K. Paramesvaran Pillai: A few years ago several palms in this farm showed symptoms of cocoanut palm disease. But by special treatment all of them cast off the disease in the course of two to three years.

About the reclamation of alkaline soils I have to say a few words. In South Travancore there are extensive areas of alkaline soils in Azhakappapuram, Vellamadom and other places. The soils of such areas are unfit for any crop and particularly paddy. As a result of the experiments conducted by the department the soil of these localities was rendered fit for cultivation of paddy by the application of certain manures and chemicals.

In regard to plant pests, the achievements of the department are many. The Entomologist has investigated all common plant pests of Travancore. He has devised methods of controlling these pests. He has also demonstrated all those methods to the public. His work on the breeding of parasites to control the cocoanut leaf roller pest is an outstanding contribution to the science of Economic Entomology. Again he has devised certain methods to control rice pests. Last year through his help, the ryots of Nanjinad were able to save their paddy crops in an area of 14,330 acres. This has resulted in a gain of not less than Rs. 1½ lakhs to the owners of those lands.

Then there is the Economic Botanist. He is doing very useful work. He has introduced several important varieties of paddy from outside for cultivation. He has acclamatised them and proved to the people that there are several advantages in the case of all these new introductions.

Again, for the use of the ryots in Nanjinad he has evolved a few new strains of paddy. The next work to which the department has to pay its attention is in the direction of demonstration and propaganda.

Chairman: The time allowed for the demand has nearly expired.

Mr. J. John Kattakayam: കൃഷിഡയറക്ടരുടെ സമാധാനം തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുന്നു.

Chairman: I put it to the House that a sum of Rs. 2,06,936 under Demand VIII—Agriculture and Fisheries be granted.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND IX—CO-OPERATIVE DEPARTMENT.

Mr. M. Govinda Pillai (*Registrar of Co-operative Societies*): I move for a grant not exceeding Rs. 80,097 under Demand IX—Co-operative Department.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള പ്രവൎത്തനദൂഷ്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതു്. എൻെറ പൂൎവ്വസ്ഥൂറിതൻ മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറഞ്ഞതു മൂന്നു വെള്ളാനകളെന്നാണു. അതിൽ രണ്ടെണ്ണവും കടന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറയുന്ന മൂന്നാമത്തെ വെള്ളാന വാസ്തവത്തിൽ വെള്ളാനയല്ലാ, അതു കൊലയാനയാണ്. നാം ഇപ്പോൾ ഒരു കൊലയാനയെ പിടികൂടിയിരിക്കയാണ്. നാട്ടിലെ സകല ആളുകളേയും, കരകളിലുള്ളവരേയും താലൂക്കിലുള്ളവരേയും, രാജ്യത്തിലുള്ളവരേയും എല്ലാം തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചു മത്സരം ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്ന ഒരു കൊലയാനതന്നെയാണു ഈ പരസ്പരസഹായസംഘം എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഈ സംഘങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള വിഷമതകളുടെ ഉഗ്രത ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്താണു കൂടുതലായി നാം അനുഭവിക്കുന്നതു്. അതിലേക്ക് ഈ സംഘങ്ങളിൽ ആണ്ടോടാണ്ടു് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുടിശിഖയുടെ കണക്കുതന്നെ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ൧൧൦൩-ൽ ഏഴുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ കുടിശിഖയുണ്ടായിരുന്നതു് ൧൧൦൮-ൽ ൩൯ ലക്ഷം രൂപായായി വൎദ്ധിച്ചു. ഇപ്പോൾ അതു ഏകദേശം അരക്കോടി രൂപായായിരിക്കണം. രജിസ്ട്രാർക്ക് ഇതിൻെറ കണക്കു സൂക്ഷ്മമായി അറിയാം. ഇന്നു സംഘങ്ങളിൽ രണ്ടുലക്ഷത്തിമുപ്പതിനായിരത്തിൽപരം സഹകാരികളുള്ളതിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും സംഘങ്ങളുടെ നിലയൊ സഹകരണത്തിൻെറ തത്വമോ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ട സഹകരണജ്ഞാനം നൽകാത്തതിൻെറ ഫലമാണിതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ മുപ്പതുലക്ഷം രൂപയുടെ ഋണബാദ്ധ്യതക്കും ഗവൺമെൻറുതന്നെ ഉത്തരവാദിത്വം ചെയ്യേണ്ടതാണു്. സാധാരണസംഘങ്ങളിൽ ചേരുന്നതുതന്നെ പണം കടംവാങ്ങിക്കാനുള്ള ആശകൊണ്ടാകുന്നു. ചത്തവരുടെ പേരിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെപേരിലും ക

ള്ളൾപ്പിട്ട പണം ചെലവെഴുതുന്ന സംഘങ്ങളുണ്ട്. വായ്പകൾ പുതുക്കിക്കൊടുത്തും നടപടികൾ ഊർജ്ജിതത്തിൽവരാതെ സഹായിച്ചും, അനർഹമായ വായ്പകൾ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തും, അംഗങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി പൊതുയോഗത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിച്ചു കാര്യം സാധിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവരാണ് ഇന്നത്തെ സംഘം പ്രവർത്തകരിൽ അധികംപേരും. പണക്കൊഴുപ്പും, ജനസ്വാധീനവുംമൂലം ഇവർ പൊതുയോഗത്തെക്കൊണ്ടു സർവവും സമ്മതിപ്പിച്ചുപോരുന്നു. കമ്മിററിയോഗം, പൊതുയോഗം ഇവകളുടെ നടപടി മനോധർമ്മംപോലെ എഴുതി ഒപ്പിടുവിച്ചു റിക്കാർഡ് ശരിപ്പെടുത്തുന്ന സംഘങ്ങളും കുറവല്ല. നിബന്ധനയുടെ മുക്കുംമൂലയും പൊതുയോഗതീരുമാനങ്ങളും ആധാരമാക്കി വോട്ടവകാശം തടയുന്നവർ, നടപടികൾ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തി ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ അകററിനിറുത്തി അധികാരം നടത്തുന്നവർ, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ആജ്ഞ അനുസരിക്കാത്തവർ, ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൻേറയും യൂനിയൻേറയും അഭിപ്രായം നിർവഹിക്കാത്തവർ, സ്വന്തം ബൈലായിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവർ, ബൈലാ ഒന്നുണ്ടെന്നുതന്നെ കരുതാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ, ഇവരെ ഒക്കെയാണ് ഇന്നു നാം സംഘങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ആരുടെയെല്ലാം എന്തെല്ലാം ശ്രമമുണ്ടായാലും കൊടുത്തതു വാങ്ങാനൊ ഇരിപ്പുള്ളതു കൊടുക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറാകുന്നില്ല. കൊടുക്കാനുള്ളതു കൊടുക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന സംഘങ്ങളും വളരെയുണ്ട്. ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഓഹരി മിച്ചമുണ്ടായിട്ടും അന്യരെ സംഘത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നില്ല.

Mr. C. V. Chandrasekharan : Sir, on a point of order; the member is reading his speech.

Mr. J. John Kattakayam : ഇവിടത്തെ പ്രസിഡൻറു അവർകൾതന്നെ എഴുതിവായിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ വായിക്കുന്നില്ല. നോട്ടു നോക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാ നോട്ടും ദൂരെ എറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചില സംഘങ്ങളിൽ സ്വേച്ഛാഭരണം നടക്കുന്നുണ്ട്. അവർ നിബന്ധന അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചാണ് അവരെസംഘത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. സംഘത്തിൽ സമാധാനത്തിനുപകരം സമാധാനലംഘനമാണ് നടക്കുന്നത്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : സമാധാനപരിപാലനം നടത്തുന്നത് പോലീസുകാർ അല്ലെ?

Mr. J. John Kattakayam: അക്കഥ എനിക്ക് അല്പമൊക്കെ പരിചയമാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ കുറെ പോലീസുകാരെ നിയമിച്ചിട്ട് സംഘങ്ങൾ രജിസ്റററർ ചെയ്താൽ കൊള്ളാം.

ആദർശത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്ന കമ്മിററിക്കാരെ രജിസ്ട്രാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു വേണ്ട നടപടിനടത്തണം. അതിനെ ആസ്പദമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ പലസംഘങ്ങളും നിത്തമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഏതാനും സംഘം നിറുത്തൽ ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നമാതിരിയുള്ള അനാശാസ്യ നടപടികൾ നടക്കുകയില്ലയായിരുന്നു. മേലാൽ പരസ്പരസഹായസംഘതത്വം അനുസരിച്ച് നടക്കാത്ത സംഘങ്ങൾ ഏതെല്ലാമുണ്ടെന്ന് അന്വേഷിച്ച് അവയെ സദുപദേശംകൊണ്ട് അനീതിപരമായ സംരംഭങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിന് രജിസ്ട്രാർ ശ്രമിക്കണം. ഉപദേശംകൊണ്ട് സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ന്യായം അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കാതെ സാധിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ സ്വേച്ഛാഭരണവും കയ്യേററവും നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള അനുഭവം വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതു് പറയുന്നതു്. സാധുക്കൾ സംഘങ്ങളിൽ ചേരുന്നതു് തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനുപകരിക്കുമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ്. എന്നാൽ അതനുസരിച്ച് ഇതുവരെ ഒരു സംഘവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. സംഘങ്ങളിലെ റിക്കാഡ് നോക്കിയാൽ ഈ തരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് കാണാം. ഇങ്ങനെയുള്ള കണക്കുകളെ വച്ചുകൊണ്ടാണ് എന്റെ മുമ്പിലത്തെ ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹം മറുപടിതന്നിട്ടുള്ളതു്. സംഘങ്ങളിൽ പോയി അന്വേഷിച്ചാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികൾ പരമാത്ഥമാണെന്ന് ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. സമയം തീർന്നുപോയതുകൊണ്ട് ഇനിയും പറയുന്നില്ല.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ജനങ്ങളുടെകടവും ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു എന്ന് പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല. പലദിക്കിലും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അതു ഏതാനും ആളുകളുടെ നാശത്തിന് കാരണമായി തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു്. പരസ്പരസഹായ സംഘത്തിന്റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുവാനിടവരുന്നതെന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. സംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് പണം കടമെടുക്കാനായിട്ടുമാത്രമാണെന്നാണ് ചിലരുടെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് പണം കടമെടുക്ക

ണമെന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സംഘത്തിൽ ചേരുകയും പണം കടമെടുത്തു് തിരിയെ അടയ്ക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയും തന്നിമിത്തം നാട്ടിൽ പലഅക്രമത്തിനും അഴിമതിക്കും ഇടയാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് ഇതിന്റെ മേൽനോട്ടം ശരിയായവിധം നടത്തുന്നതിന് അതിന്റെ മേധാവിക്ക് വേണ്ട അധികാരം കൊടുത്തിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ മാതിരിയുള്ള ദൂഷ്യത്തിന് ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു. പരസ്പര സഹായസംഘം നിമിത്തം പലഗുണവും ജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ അതൊന്നും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. പണം കടമെടുക്കുന്നതിനായിട്ടുമാത്രം ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള സംഘങ്ങളാകയാലാണു അതിന്നിടയാകാത്തതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഒരു മേജർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാക്കി ന്യായമായിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഇതിന്റെ മേധാവിക്ക് കൊടുത്തും സ്റ്റാഫ് വർദ്ധിപ്പിച്ചും സംഘങ്ങളെ ശരിയായവിധം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്താൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾകൊണ്ടു് വളരെഗുണം നാട്ടിന് ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു തർക്കമററസംഗതിയാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ ഇതിനെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെക്കാൾ ഉടൻ നിർത്തുന്നതാണ് ഉത്തമം. എന്നാൽ കോഓപ്പറേറ്റീവ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരുസ്ഥാപനം ആകകൊണ്ടു് മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം അതിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി വേണ്ടവിധം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന് ഗവമ്മെന്റിന് സന്മനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു മാത്രമെ എനിക്ക് പറയാനുള്ളു.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I also wish to support the motion of my honourable friend, Mr. John Kattakayam. It seems that the Co-operative Department does not thrive well on this soil. It seems to have been planted from elsewhere in a very uncongenial atmosphere. I think it has been created merely for the sake of adding one more department and also because it is a fashion for every modern Government to possess this department. From what I see of the working of the Co-operative Department, I think it is meant mostly for school masters and also for getting small loans never to be returned. There has been much mismanagement of many of the co-operative societies and it has been said that it is due to the lack of control or of power in the hands of the Co-operative Registrar. I have no objection to give him any power if it will help to mend matters. On looking at the whole working of the department it seems to me that it is better that the department be closed down. Further, I think the departmental head has not been

[Mr. E. P. Varghese.]

free from the evil quite common in every other departmental head. When he appointed 26 persons he did not find his way to appoint even one Latin Catholic who had specially qualified himself from Madras in co-operation. This is only just to point out that he is not just and fair in his dealings with the various communities in the matter of appointments. I do not say that he should appoint all the Latin Catholics. This particular applicant was a properly qualified man.

Mr. M. Govinda Pillai: May I know from the member whether the Director has to confine his appointments to one community or to various communities ?

Mr. E. P. Varghese: My complaint is that he was not able to appoint even one Latin Catholic out of 26 appointments and especially when the applicant was properly qualified. I pointed out to him that fact the day before yesterday in this compound. That is only by the way.

There is no use of enhancing the pay of the Co-operative Registrar to make his position or power more felt with other departmental heads. Each departmental head should be paid according to the work he has to turn out. I think we have tried co-operation in Travancore for long and it is time that we close that department.

Mr. M. N. Narayana Menon: പരസ്പരസഹായസംഘഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനായി ഈ സഭയിൽ ഒരുദിവസം മുഴുവനും നീക്കിവയ്ക്കുകയും ദേവധാർ കമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിനെപ്പററി ക്രൂലങ്കഷമായ നിരൂപണം നടത്തുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതുനിമിത്തം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസാമാന്യത്തിന് ഈ വിഷയത്തിൽ എത്രമാത്രം താല്പര്യമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. എൻെറ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ നിർത്തിയാൽ എന്താണെന്ന് ചോദിക്കുന്നു. ശരിയായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്ത് ഇതുപോലെ നാട്ടിന് അഭിവൃദ്ധികരമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വേറെ ഉണ്ടോ എന്ന് ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലത്തിലധികംകാലം ഈ പ്രസ്ഥാനവുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എനിക്കു സംശയമാണ് ഈ രാജ്യത്തെ സംഘങ്ങളുടെ നിലയെപ്പററിയും കമ്മിററി നിയമനത്തെപ്പററിയും റിപ്പോർട്ടിനെപ്പററിയും ഇവിടെ സാരതരമായ നിരൂപണങ്ങളും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ നമ്മുടെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനം അയൽരാജ്യങ്ങളായ മൈസൂർ മുതലായ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളേയും സമീപത്തുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് സ്ഥലമായ മലബാറിനേയും അപേക്ഷിച്ച് ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല എന്ന് പറയാൻ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷ

മുണ്ട്. പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ധാരാളം ന്യൂനതകളുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമൊ അതൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിൽനിന്നും ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനവഴി ഇതാണ്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം രജിസ്ട്രാർ അവർകളുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് റിപ്പോർട്ടു നോക്കിയതിൽ ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനപ്രതിനിധികൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അനുദ്യോഗസ്ഥപ്രോത്സാഹനാർത്ഥം വേണ്ടതു നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതു രജിസ്ട്രാരുടെ ചുമതലയാണ്. അതു ഒട്ടുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു നോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഭരണറിപ്പോർട്ടിൻെറ ഒന്നും, രണ്ടും, അഞ്ചും, ഏഴും, ഒൻപതും വകുപ്പുകൾ നോക്കിയാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൂടുതൽ അനുവദിക്കണമെന്നു് പറയുന്നു. ഈ ഭാഗം മാത്രം രജിസ്ട്രാർ പറയുന്നതു് ശരിയാണോ എന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നു് പറയുന്ന രജിസ്ട്രാർ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടുതൽ വേണമെന്നോ അവൎക്കു് കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നോ പറയുന്നില്ല.

Mr. Komilezhathu Sankaran : കോഓപ്പറേറ്റീവ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു റിപ്പോർട്ടിൽ ധനാഗമമാൎഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കാണിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം ഒടുവിൽ ചോദിച്ചാൽ സൌകൎയ്യമായിരിക്കും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : സഹകരണാന്വേഷണക്കമ്മിററിയിൽ മെമ്പർ ഒരു അംഗമായിരുന്നോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ആ വിവരം റിപ്പോർട്ടു നോക്കിയാൽ അറിയാം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : കമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൽ കൂടുതൽ തുക അനുവദിക്കണമെന്നു് കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്താവശ്യത്തിനാണ്?

Mr. M. N. Narayana Menon ; ആ വിവരം റിപ്പോർട്ടു വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും.

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

സംഘങ്ങളുടെ പരിശോധനനടത്തുന്ന ഐക്യസംഘങ്ങൾക്ക് ആണ്ടുതോറും കൊടുത്തുവരുന്ന സഹായധനം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ അവരുടെ ജോലി തൃപ്തികരമല്ലെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥപ്രോത്സാഹനം ഒരുപോലെ ആവശ്യമാണ്. ഗൃഹനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾ നമുക്കു ഈ അവസരത്തിൽ വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. തമ്പാന്നൂർ റോഡിനു സ്ഥലം എടുക്കുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള സാധുക്കളെ പിരിച്ചുവിടണമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് പരസ്പരസഹായസംഘതത്വത്തിന്മേൽ ഗൃഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ഇതുകൊണ്ട് സൌകര്യം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട, സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകബനിഫിററ് സംഘത്തിൽ ൮൪,൦൦൦ രൂപായുണ്ട്. അതിനെ ഇപ്പോൾ പിരിച്ചുവിടാൻപോകുന്നു. അതിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ല. മുഴുവനും ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മാത്രം ആണ്. ഇത്ര വലുതായ ഒരു സംഘത്തെ പിരിച്ചുവിടരുത്. വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ സംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡന്റുസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണം.

ആലപ്പുഴ ഒരു സെൻട്രൽസ്റ്റോർ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണ്.

പള്ളിവാസലിനടുത്തുള്ള ഏതാനും ഏക്കർ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെനിന്നും അഞ്ഞൂറു ഏക്കർസ്ഥലം പരസ്പരസഹായസംഘകാളനി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി പതിച്ചു വാങ്ങിക്കുന്നതിനു രജിസ്ട്രാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Chairman: I request the honourable members to confine themselves to the present demand. They must take particular care to see that this discussion is not a continuation of the discussion of the other day.

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, the discussion on this Demand has disclosed certain defects in the management and working of Co-operative Societies. If the honourable members of this House peruse the annual reports of the department for the past five or six years, they would observe that those defects have been specifically pointed out by successive Registrars and they have at the same time deplored the paucity of staff even to carry out their legitimate duty of audit imposed upon them by the Statute. Sir, the Government have not been unaware of the defects in the management of Co-operative Societies and it is with a view to

remove these defects and to find out remedies for the progressive development of the movement that they organised the Devadhar Committee. And, as I have already informed the House, the recommendations of that committee are engaging the serious attention of the Government and they are only waiting to formulate their decision in respect of those recommendations after they have had the benefit of the valuable opinion of the members of the Legislature.

Sir, my esteemed friend Mr. Kattakayam said that there was a lack of prompt action on the part of the department when cases of mismanagement and misappropriation were brought to light. I may tell him that whenever such cases were brought to notice, prompt action have been taken. During the past two years, I may inform the House, that I had the painful necessity to launch half a dozen prosecutions and two of them have ended in conviction and the others are in different stages of investigation. It is my view and my deliberate view that prosecutions and criminal prosecutions should only be rarely resorted to, for a reckless launching of criminal prosecutions would convey to the movement a really bad odour.

Mr. E. P. Varghese: How does the Government propose to punish the delinquents?

Mr. M. Govinda Pillai: Under the Regulation, unless the Registrar invokes the aid of the criminal law of the land, the only remedy is to conduct an enquiry under Section 34 and if the mismanagement is proved, to cancel the society under the provisions of the Statute.

Mr. E. P Varghese: Will that be a punishment to the persons who have committed misappropriation?

Mr. M. Govinda Pillai: Where cases of misappropriation have been found to be so egregious and flagrant the department have not hesitated to launch prosecutions and they have already done so.

Sir, I may assure the House that the department is doing as much as possible to advise Co-operative Societies so that the management may be conducted on efficient and sound lines consistent with the provisions of the Bye-laws, Regulation and Rules. Sir, in conclusion I would request the House that my Demand may be passed.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member what action the department is taking on the remarks made by the Government in the review of the Administration Report of the department for the year 1109?

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, a perusal of the reports for the past few years will show that the department has been keeping steadily in view the cancellation of useless societies and that registration of societies is effected only in places where there is real need and where there is the necessary human material. You will find that the department would have gone in for cancellation of a greater number of societies only if they had the necessary staff. Honourable members of the House will probably remember that the work of liquidation is more difficult and complicated than the work of registration. So the department has been slow in cancelling societies and they can cancel societies only if the department has the assurance of a sufficient number of Inspectors to expedite liquidation proceedings.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the departmental auditors are in any way responsible for any deliberate suppression of misappropriations under the existing law?

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, cases of misappropriation or misconduct, brought to the notice of the department on the part of the subordinates have been promptly dealt with and severe punishments have been meted out to such delinquents.

Mr. Kmilezhathu Sankaran: May I know from the member why, out of a sum of Rs. 10,000 granted for the Protector of Depressed Classes, a large amount has been allowed to lapse?

Mr. M. Govinda Pillai: Sir, out of the lump allotment of Rs. 10,000 provided for the amelioration of the depressed classes it has been possible only to spend about Rs. 3,000. Several proposals are under the consideration of the Government and several proposals are at different stages of enquiry with the Protector himself. It is the anxious desire of Government that at least next year as much allotment as possible is spent for the real amelioration of the depressed classes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member in what direction this amount of Rs. 3,000 was spent for amelioration of the depressed classes?

Mr. M. Govinda Pillai: A major portion was spent for the acquisition of 25 acres of land for the establishment of a colony at Kulattoor. There is already a depressed class colony at Kulattoor and Government have sanctioned the acquisition of 25 acres of land for the same purpose and a major portion of the amount has been incurred on that account. The remaining portion has been devoted to the sinking of a few wells and the establishment of a colony at Narikulam.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether any request for further amelioration from other quarters has been received?

Mr. M. Govinda Pillai: Some applications are pending with the Protector and some of them have been forwarded to Government and some others are under consideration.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: May I know from the honourable member whether any case of negligent audit has been found out and if so what action has been taken?

Mr. M. Govinda Pillai: Cases of negligent audit have been detected and the department has ordered re-audit and certainly the Auditor who was responsible for negligent auditing has been departmentally dealt with.

Mr. Komilezhathu Sankaran: Besides the proposed colonies to be established for the depressed classes, may I know from the member whether there is any proposal to construct *Bajanamandirams* for them?

Mr. M. Govinda Pillai: The Protector of the Depressed Classes has made proposals and as a matter of fact Government have been considering the construction of *Bajanamandirams* in one or two localities.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from Government whether they have proposed the construction of separate *Bajanamandirams* for the Hindu depressed and Christian depressed classes?

Mr. M. Govinda Pillai: The question has not yet been finally decided nor has the question come up for the consideration of the Government.

Chairman: I put it to the House that a sum of Rs. 80,097, under Demand IX—Co-operative Department be granted.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND X—EXCISE.

Mr. C. O. Madhavan: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 6,17,732 under Demand X—Excise Department.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, എക്സൈസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ ഈ സഭമുൻപാകെ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണ് ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

[Mr. J. John Kattakayam.]

“എതിരെ കതിരവനായതുംമുമ്പേ
ഉരി മരനീരകമേചെന്നാൽ വയർ-
എരിയാ പൊരിയാ കുളിരാ തളരാ.” (ചിരി.)

ആ വിശിഷ്ടമായ ഒരു സാധനത്തെയാണു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നിയന്ത്രിക്കുന്നതു്. “മുലകുടി മാറിയാലൊരുകുടിവേണം” (ചിരി.) എന്നു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവരും മനഃസംസ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ടു്.

Mr E P. Varghese: കേൾക്കാൻവയ്യ.

Mr. J. John Kattakayam : മുലകുടിമാറിയാൽ ഒരു കുടി വേണമെന്നു് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടു്. അതു കള്ളുകുടിയാകട്ടെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. (ചിരി.) എൻെറ വാസസ്ഥലമായ മലംപ്രദേശങ്ങളിലാണു ഈ കുടിക്കു സൌകര്യമായ സ്ഥലം. എല്ലാ ഈഴവൻെറ വീടുകളിലും ഇതു് ഉണ്ടു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : മെമ്പറുടെ ശ്ലോകം ഒന്നു കൂടികേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

Mr. J. John Kattakayam : ഡ്രാമായിലും മററും “വൺസ്‌മോർ” എന്നു പറയാറുണ്ടു്. (ചിരി.) ഇവിടെ ഇതുവരെ അങ്ങനെ കേട്ടിട്ടില്ല. ഏതായാലും മെമ്പറുടെ ഹിതാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു എനിക്കു ഏനമില്ല.

സർ, രാജ്യത്തു എക്സൈസിൽ വ്യാജം അധികമായിട്ടു ഉണ്ടായതു ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മിഷണർ വന്നതിൽപിന്നീടാണു്. ഇതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർനടത്തുന്ന ഒരു വ്യവസായമായതുകൊണ്ടാണോ ഇങ്ങനെ ആയതെന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിലുള്ളവരുടെ ദോഷംകൊണ്ടാണു വ്യാജം വർദ്ധിക്കുന്നതും, അതു കണ്ടുപിടിക്കാതിരിക്കുന്നതും. ഇപ്പോഴത്തെ എക്സൈസുകമ്മിഷണർ നീതിന്യായവകുപ്പിലിരുന്നയാളും നീതിജ്ഞനുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പേഷ്കാരായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയായിട്ടോ അയക്കുകയായിരുന്നു നല്ലതു്. എങ്കിൽ അദ്ദേഹം എത്രയോ വളരെ ശോഭിക്കുമായിരുന്നു.

Chairman : കഴിയുന്നതും വ്യക്തിപരമായിട്ടു പറയാതെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ നയത്തെപ്പററി വല്ലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിൽ പറയണം.

Mr. J. John Kattakayam: വ്യാജം വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ചായക്കടകളിൽപോലും സോഡായും ചേർത്തു ചാരായം വിററുവരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം പല ആളുകളും ഇതിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു. ദേവാലയങ്ങളുടേയും വിദ്യാലയങ്ങളുടേയും പരിസരങ്ങളിൽ മദ്യഷാപ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കരുതെന്നു പലപ്പോഴും ഈ സഭയിൽതന്നെ പലരും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. മദ്യപാനം നിമിത്തം അനേകം കൊലപാതകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പോലീസുകമ്മിഷണർ ഇന്നലെ ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും മീനച്ചൽതാലൂക്കിലാണു ഇതധികമായിട്ടുള്ളതു്.

കുറുപ്പുംതറ എന്നസ്ഥലം നമുക്കെല്ലാവക്കും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. സമീപകാലത്താണു അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥലമുണ്ടെന്നു നാമെല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയതു്. അതുപോലെ എത്രയൊ കുറുപ്പുംതറകൾ ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ടു. ഇതു ഒരു വെറും മൈനർ കുറുപ്പുംതറ മാത്രമാകുന്നു. മേജർ കുറുപ്പുംതറകൾ എത്രയെത്ര വേറെയുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ റോഡോ തോടോ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. കാടും, മേടും, തോടും, കുണ്ടും, കുന്നും, കുഴിയും മുള്ളുമെല്ലാം ചവിട്ടി നടന്നുതന്നെ പോകണം. കുറുപ്പുംതറ ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ വ്യാജമായി ചെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പനകുല വെട്ടിയതിന്റെ ഒരു കണക്കു പത്രറിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നു നമുക്കു ആയിടയ്ക്കു ലഭിച്ചു. ഇതു ഗതാഗതസൌകര്യം സുലഭമായുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഗതാഗതസൌകര്യമില്ലാത്തതും പുറത്തു പേർ വന്നിട്ടില്ലാത്തതുമായ മേജർ കുറുപ്പുംതറകളിലെ സ്ഥിതി സ്വല്പം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഇതുനിമിത്തം നഷ്ടമാണു ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടായതെന്നും മററും പത്രറിപ്പോർട്ടുകളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. അതു ശരിയല്ലെന്നു ആർക്കു പറയാൻ സാധിക്കും? വാസ്തവത്തിൽ ആ റിപ്പോർട്ടുകളെ മറക്കാനോ മറയ്ക്കാനോ സാധിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കമ്മിഷണർ അതൊന്നും വാസ്തവമല്ലെന്നു നമ്മുടെ മുൻപിൽവച്ചു് പറയുമായിരിക്കും. ഏതൊരു യജമാനനും തന്റെ ദാസന്മാരെ രക്ഷിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഒരുപതിവാണ്. നാമായിരുന്നാലും അങ്ങനെയെ ചെയ്യുകയുള്ളു. അതിനാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കുററപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

ഏതായാലും ഗവണ്മെൻറു ഈയിനത്തിലുള്ള വരവു നിറുത്തുകതന്നെ വേണം. ഒരു പിതാവു തന്റെ കുട്ടികൾക്കു വിഷസാധനംകൊടുക്കുമോ? അപായകരമാണെന്നു തോന്നുന്ന ഏതൊരു സാധനവും നമ്മുടെ വീട്ടിൽകടത്താൻ നാം അനുവദിക്കുമോ? ഇതിൽഭേദം വിഷംത

[Mr. J. John Kattakayam.]

ന്നെ കൊടുക്കുകയല്ലെ നല്ലതു്? മദ്യപാനിയായ ഒരാൾ നിശ്ചയമായും സദാചാരത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചവനായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ലൌകികമായ വിജ്ഞാനംകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ അനുമാനിക്കുന്നതിൽ എന്താണു അബദ്ധം? ഈ വിഷസാധനം സുലഭമായി ലഭിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാണു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ പ്രവർത്തനമിരിക്കുന്നതു്.

ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ തെരുവീഥികളിലുള്ള ചായക്കടകളിൽ മദ്യവിക്രയം നടത്തിവരുന്നു. ആരാധനസ്ഥലങ്ങളിൽപോലും മദ്യം വിൽക്കുന്നുണ്ടു്. ശബരിമലക്കുപോയ എൻെറ ചില ഹൈന്ദവ സ്നേഹിതന്മാരോടു ഞാൻ ചോദിച്ചതിൽ അവർ പറഞ്ഞതു അവിടെയും മദ്യം കിട്ടുമെന്നാണു്. ഹിന്ദുമതത്തെ ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല. ആ മതത്തോടു എനിക്കു യാതൊരുവിരോധവുമില്ല. ചിലരോടു ചോദിച്ചാൽ തണുപ്പായതുകൊണ്ടാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അവരോടെന്താണു പറയുക? ദുശ്ശീലങ്ങൾ ശീലിച്ചാൽ അതിലേക്കു ഒരു സമാധാനം പറയണമെന്നുള്ള കൂട്ടത്തിൽ മാത്രമെ ഈ സമാധാനത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളു.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I rise to a point of order. We have not got an agenda including the cut motion by Mr. Kattakayam.

Chairman: There is no cut motion. Mr. Kattakayam is speaking on the motion.

Mr. J. John Kattakayam: ഹൈന്ദവസമുദായത്തിലും മദ്യപാനികൾ ധാരാളമുണ്ടു്. എൻെറ സമുദായത്തിൽ ഏതായാലും ഉണ്ടു്. (ചിരി). എൻെറ സമുദായത്തിലുള്ള ആളുകളാണു എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഭണ്ഡാഗാരത്തെ തടിപ്പിക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ എൻെറ ഹൈന്ദവസഹോദരങ്ങളും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ യഥാശക്തി സഹായിച്ചിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നതിൽ എന്താണബദ്ധമുള്ളതു? യാതൊരബദ്ധവുമില്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, it appears from the report of the Excise Department for 1109 that the amount of arrears to be collected at the end of that year is Rs. 8,51,143-3-10, whereas the arrears which stood at 1106 was only 26,121-20-9. So within three years the arrears have risen to a very high amount. We have to see what is the reason for the rise of arrears. Why was it not properly collected? A study of the question is really necessary to

solve that problem. I understand from the report that the number of Excise Officers' cases comes on an average to 2,500 cases yearly. These Excise Officers who have to conduct these cases have also to attend to collection work besides attending to the preventive work. That takes away much of their time. Unless the preventive work is separated from the collection work there is no chance of realisng the heavy arrears or satisfactory collection work. It may so happen that by the end of a number of years, the amount of arrears may accumulate to a very big amount. So it is high time to separate the preventive work from the collection work. Though that may involve additional staff and expenses, separation is absolutely necessary. Then I would also suggest that the heavy arrears is also due to the fact of the bad policy in the conducting of the shop auction also. The principle of selling out shops by auction must be based upon the principle of the number of trees which comes under the jurisdiction of that particular shop. The number of trees under a shop is ignored at present and the man purchases the shop at an inconsiderably big amount. His idea in going in for a big amount is not simply to tap the trees in his jurisdiction and to take toddy he gets but also to do some illicit traffic. Unless that particular question is solved in an efficient manner keeping in view the principle that the rental of a shop depends upon the number of tress that have to be tapped.

Mr. C. O. Madhavan: Is there any solution for that problem for the member to offer?

Mr. G. Narayana Aiyer: Yes. That is each shop-keeper must be allowed to tap a particular number of trees. He may fix the rental for a particular tree. The total rental amount should be calculated on the total rental on the trees to be tapped. But, at present, the auction amount is very big and has no bearing to the number of trees to be tapped and the number of trees in his jurisdiction is very small. Then in the conduct of cases the number of cases that come in an year is on an average 2,500. It is really necessary to appoint prosecuting inspectors to conduct cases. It may be enough if a few such Inspectors are appointed. There are at present very few trained men in the department with law qualifications. If this is done, it not only relieves the collection officers from the duty of attending courts for the conduct of cases but it may also give them more time to attend to collection work.

These are all the suggestions that I have to make.

Mr. E. P. Varghese: Sir, in supporting the demand I wish to make a few observations. Sir, it has been said that the policy of the department is to work towards prohibition. But I think the measures adopted are not conducive to the fulfilment of

[Mr. E. P. Varghese.]

that policy. Instead of reducing the variety of liquors put into the market they have added a new variety called Cocoa Brandy. When I asked the honourable member in charge of the department about this he said that it was to diminish the consumption of foreign liquors. But I should like to hear from him the statistics about the consumption of foreign liquors and locally manufactured liquors.

Sir, some sort of unmerited criticism has been levelled against the honourable member in charge of the department saying that he is not the fit person to be the head of the Excise Department and that he must be given some other post. But I do not think that it is a well deserved criticism. I think he is quite fit for the department. Sir, there may be shortcomings in every head of departments. But the policy of shifting one and the same officer from department to department off and on is not good. It seems that Government to satisfy agitation from certain quarters has adopted the policy of changing the same person from one department to another as if to meet the demand on communal basis.

Chairman: Please confine yourself to the particular demand, not to General Administration.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I was just making some remarks in reply to the criticism levelled against the honourable member in charge of the department.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether it was not a compliment paid to the present officer?

Mr. E. P. Varghese: May I know which is the compliment? The view expressed by one honourable member was that because he belongs to a particular community the members of that community find it easy to deal in illicit traffic of liquors?

Sir, if the policy of prohibition is seriously to be adopted by Government, they must be very earnest in working it out and I would suggest that the manufacture and sale of arrack should be stopped. Of course, I know it would incur a loss of revenue of about five to six lakhs of rupees. But I think that the loss will be compensated by the increased peace, helth and wealth of the State. But as far as local option is concerned, besides Changanachery I would suggest that Minachil also should be taken as a place to try the local option method. Sir, it has been said that most of the crimes are due to drink. The prohibition may be tried in such places where the number of crimes is greater. With these suggestions I support the Demand.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : Sir, I wish to make a few observations with regard to the administration of the Salt Section of the department. There used to be a lot of complaint by the representatives of the people that though salt could be produced in sufficient quantity in our State for the consumption of the people, sufficient attention was not bestowed on it by the department. Salt industry was started in the State several years ago and it was possible for the department to develop it to such an extent that the whole necessity of the State in the matter of salt could have been met by this time. Now, Sir, about 13 years ago I remember the question was raised in the Council whether the department was not able to cope with the work in order that the industry may be developed and brought to such a state that there could be a guarantee that the whole demand could be met out of our industry. Sufficient time elapsed since then and I think that the department must be able to meet the demands of the State and to stop the importation of salt from outside such as Bombay, etc. I believe, Sir, that extensive areas must have been brought under salt cultivation, necessary facilities must have been provided by the department, and scientific methods of manufacture must have been introduced. Not a few of the licensees have invested sufficient capital and they are prepared to come forward and co-operate with the department in developing the industry. I wish to know from the Excise Commissioner what steps have been taken by the department in this direction and I wish also to know whether there is any hope in the near future that our salt factories will be supplying salt to meet the demands of the people of the State.

Mr. M. N. Narayana Menon : സർ, എക്സൈസ്സ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ നികുതിയുടെ വർദ്ധനവു കണ്ടാൽ രാജ്യത്തു മദ്യപാനം വർദ്ധിച്ചു വരികയാണെന്നുതോന്നും. ദാരിദ്ര്യം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോടുകൂടി മദ്യപാനവും വർദ്ധിച്ചു വന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു രാവിലെ നടന്നചോദ്യോത്തരങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കിയതു ചങ്ങനാശേരിയിൽ മദ്യവർജന പ്രസ്ഥാനം നടപ്പാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുനോക്കുകയും അതുസാധിക്കുകയില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു തൽക്കാലം ആ ശ്രമം നിറുത്തി വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. ആ നയത്തിൽ നിന്നും ഗവണ്മെൻറു പിന്മാറേണ്ടതായിരുന്നില്ല. ഒരു ക്ലിപ്തവർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മദ്യവർജനം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു ഒന്നും തന്നെപ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല. കുറേക്കാലത്തിനു മുൻപു് ഈ നയത്തോടു യോജിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ചില സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിനുവിപരീതമായ ഒരു നിലയാണ് ഗവണ്മെൻറു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. അതു ശരിയല്ല.

ഇനി എനിക്കു പുകയിലയെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറയുവാനുള്ളതു. ഈ രാജ്യത്തു് സാമ്പത്തികാധഃപതനം വർദ്ധിച്ചുവരുംതോറും കഴിയുന്നിടത്തോളം നമ്മുടെ പണം വെളിയിൽ പോകാതെ നാം നോക്കണം. ജാപ്പാണം പുകയിലയായാലും കൊള്ളാം, വടക്കൻ പുകയിലയായാലും കൊള്ളാം, ഒരു വലിയസംഖ്യ പുകയിലക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ചിലവാകുന്നുണ്ടു. അതിൽ ജാപ്പാണം പുകയിലഇവിടെ കൃഷിചെയ്യാമോഎന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ല. വടക്കൻ പുകയില നിശ്ചയമായും ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യിക്കാൻ കഴിയും. ഇതു് ഗവണ്മെൻറു തന്നത്താൻചെയ്യുകയുമില്ല; ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല. ഈ നയം ഒട്ടും ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar: പുകയിലകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറാലോചിച്ചു ചിലറൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നവിവരം മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon: ആ കാര്യം ഗവണ്മെൻറു ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ അവസരത്തിൽ ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതു്.

മറെറാരു കാര്യം എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഉപ്പിനെപ്പററിയാണ്. ഇത്രയേറെ കടൽതീരമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തു ധാരാളംഉപ്പു കൃഷിനടത്താം. ഇക്കൊല്ലത്തെ കാലസ്ഥിതിഉപ്പു വിളയിച്ചെടുക്കുന്നതിനു ധാരാളം അനുയോജ്യമായിരുന്നു എന്നു എക്സൈസ് കമ്മീഷണർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. അതേഅവസരത്തിൽ തന്നെ വരുന്നകൊല്ലം ബോംബെ ഉപ്പു ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു് തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു കമ്മീഷണർ പറയുന്ന സമാധാനം വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂർകാർ ബോംബേഉപ്പാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നാകുന്നു. അവർ അത്രസ്വദേശസ്നേഹമില്ലാത്തവരാണോ എന്നെനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. ബോംബേ ഉപ്പു വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുള്ളവരായി അവിടെ കുറെപ്പേരെ കാണാമെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായം മാറേറണ്ടതാണ്. അതിനുള്ള ഒരുപ്രചരണവേല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും നടത്തണം. ബോംബേഉപ്പു തന്നെ വേണമെന്നുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമേകാണുകയുള്ളൂ. നമുക്കുബോംബേ ഉപ്പിനെക്കാൾ നാട്ടുഉപ്പുകൊണ്ടു ലാഭമുള്ളപ്പോൾ അതിൻെറ

ഗുണത്തേപ്പററി ഒരു പ്രചാരണവേല സഹകരണ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ മുഖേനയോമറേറാ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ഒരു സാഹചര്യംഉണ്ടാകുമ്പോൾ നിവൎത്തിയുള്ളടത്തോളം ഈനാട്ടിലെ ഉപ്പു തന്നെ ഇവിടെ ചിലവാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്,

Mr. P. Padmanabhan Tampi : നാട്ടുപ്പിനും പുറനാട്ടുപ്പിനും തമ്മിൽ ഗുണത്തിന് വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : എൻെറ അഭിപ്രായം ഈ നാട്ടുപ്പായിരിക്കും എല്ലാംകൊണ്ടും നല്ലതെന്നാണ്. അതിൽഞാൻ ഒരു വിദഗ്ധനല്ല.

ഇവിടെ വേണ്ടിടത്തോളം ഉപ്പു വിളയിച്ചാൽ നമ്മുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു് ബാക്കിയുള്ളതു് പുറനാട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കാനും കഴിയും.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : മെമ്പർ ഏതുസ്ഥലത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു്?

Mr. M. N. Narayana Menon : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു സ്ഥലത്തേയാണ്.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർ കാൎക്ക ബാംബേഉപ്പാണ് ഇഷ്ടമെന്നറിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അതെനിക്കഭിമാനമായിട്ടു തോന്നുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയുമല്ല അതു ശരിയായിട്ടുള്ളതുമല്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർകാർക്കു ബാംബെഉപ്പിനോടു പ്രതിപത്തിഉള്ളതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിൽനിന്നും കള്ളഉപ്പു കടത്തികൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അറിയാം. അതുകൊണ്ടു് നാടൻഉപ്പുതന്നെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നുള്ളതിനു വേണ്ടപ്രചരണവേല ചെയ്യണം. മൽമല്ലും മററുംഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു സ്വദേശിമുണ്ടുകൾ ഉടുക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് അഭിരുചികൂടിവരുന്നതു് നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. സ്വദേശിസ്നേഹം കൂടി വരുന്നകാലമാണിതു്. കഴിവുള്ളിടത്തോളം സ്വദേശിസാമാനങ്ങൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നമുക്ക് എത്രമാത്രം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാമോ അത്രയും ചെയ്യണം. അതിലേക്ക് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും എന്തു ചിലവുവന്നാലും തരക്കേടില്ല.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : ബാംബെ ഉപ്പും നാടൻഉപ്പും ആയുള്ള വ്യത്യാസം രുചികൊണ്ടറിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : രുചി കൊണ്ടറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലുംകൂടുതൽ രുചിനാടൻഉപ്പിനു തന്നെയാണെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം.

Mr. J. John Kattakayam : ബാംബെഉപ്പിന് അഴുക്കില്ലയോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ഉണ്ട്. കാഴ്ചയിൽതന്നെ അതറിയാം.

അതു കൊണ്ടു ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ശരിയായ ഒരു പ്രചരണ വേല എക്സൈസ് കമ്മിഷണർ ചെയ്തു ഈനാട്ടുപ്പുതന്നെ ചിലവാക്കണം. ഏതു രാജ്യത്തും സ്വദേശിസാമാനങ്ങൾക്കുകൂടുതൽ പ്രിയമുള്ള ഇക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ അതിനു വിപരീതമായ ഒരു മനഃസ്ഥിതി ഉണ്ടാകയില്ല. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകരുതു. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതില്ലാതിരിക്കണം. അതിനുവേണ്ടപ്രചരണജോലി ഗവൺമെൻറ ചെയ്യണം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : നാടൻ ഉപ്പു അളന്നു വിൽക്കുന്നതിനു പകരം തൂക്കിവിൽക്കുന്നതിനു ഏർപ്പാടുചെയ്താൽ കൂടുതൽ ചിലവുവരുമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അങ്ങിനെ വന്നേക്കാം.

ഏതായാലും ഈ രാജ്യത്തു് നാടൻ ഉപ്പു എത്രത്തോളം ചിലവാക്കാമോ അത്രത്തോളം ചിലവാക്കാനുള്ള സകല ഏർപ്പാടുകളുംഗവൺമെൻറു തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

Chairman : Your time is up.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, the administration of the salt factories has to be condemned as quite unsatisfactory and highly prejudicial to the interest of Government as well as of the people. Either the Excise Commissioner is completely ignorant of the fundamental principles of the business of manufacture and sale of salt or he is guilty of serious and deliberate mismanagement of the affairs of the salt factories. Within the short compass of time at my disposal, I fear, I may not be able to bring home to Government the various acts of irregularities and illegalities committed by the department which work to the detriment of the public; but with a little indulgence from the Chair, I hope to traverse the whole ground succinctly.

If we trace the history of the manufacture and sale of salt in Travancore, we will find that it is nothing but a series of experiments. From the old system which compelled the licensees to contribute to Government 60% of the salt manufactured by them as *Rajabhogam* while they reserved to themselves the right to sell the remaining 40% we slowly passed on to the monopoly system under which the

Government assumed the sole agency for the sale of salt. This monopoly system had certain disadvantages and ultimately to remedy those evils a new system, known in British India as the Modified Excise System, was evolved. Under this system, the licensees are asked to give a definite portion of the salt to Government at a fixed price known as *kudivila* and the rest they are at liberty to remove and sell after payment of the usual duty. This scheme has naturally promoted keen competition between the licensees with the result that uniformly good and superior salt is produced at a very low cost. There is also no chance under this system for the inflation of price, because there is the Government always ready to sell their salt and thus keep down the price.

The modified Excise System has, indeed, its intrinsic merits but the full advantages could not be had now on account of the foolish and unwise policy followed by Government in reserving to themselves the right to fix the price below which the licensees are not allowed to sell salt, although it is quite possible for them to bring down the price still further. This completely takes away the inducement to manufacture good salt, because the licensee is always sure to get a fixed price, whether he manufactures good, bad, or indifferent salt.

Sir, then again the department has taken another ill-advised step which has produced very serious and disastrous consequences, so far as merchants and consumers are concerned. The department has now arrogated to itself the right or power to close or open the factories for the sale of salt according to the sweet will and pleasure of its head. Only such of the alloms which are ordered to be thrown open could be opened for the sale of salt. In other words the licensees are permitted to sell their new salt before finishing the sale of their old stock. This is done to facilitate and help Government to dispose of by sale their share of the bad salt manufactured in some of the alloms, for instance, the Puthallom, Rajakkamangalam Allom and the Old Allom. Such of the licensees who produce good salt do not complain against this kind of restriction because they are permitted to transport and sell their share of the salt ; and they invariably transport the good salt they manufacture to the depots at Alleppey and Munambom, leaving behind in the alloms only bad or inferior kinds of salt which, they are sure, they can sell when, in turn, their factories are opened for sale. This arrangement is maintained by the Excise Commissioner with a view to help some sort of the big and favoured licensees who are also now allowed to continue as salt merchants. Sir, this arrangement should immediately be put a stop to and in the best interests of the public. Strict instructions should be issued to keep open all the factories for the sale of salt so that the merchants could exercise the right of option in regard to the purchase of salt from whichever allom they

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

like and the public might be really benefited by making the superior quality of salt always available for sale in the markets.

As it is, the restriction leads to numerous corrupt and undesirable practices. For instance, it is always found that, whenever orders are about to be issued for opening sale in a particular factory the information at once leaks out mostly through the Excise staff, to the rich and favoured licensees, who, on receipt of such information, immediately pay duty and remove from their share large quantities of good salt to the respective depots owned by them outside the alloms. The salt that is made available in the alloms is very often found to be bad, so much so that the merchants are forced to purchase good salt which the licensees have thus stored in their depots outside the alloms at whatever price the latter may be pleased to fix with the net result that the consumer has to pay higher price for the salt he eats.

There is much scandal in the present under-bond system. In the first place, there is wide scope and facility for smuggling. The licensees with the connivance of the Excise staff posted both in the factories and in the depots manage to transport more quantity illicitly. The figures of the consumption of salt during the year, I am told, have considerably fallen. Then again, there is yet another point which clearly proves the prevalence of such malpractices. In the case of Government salt transported to the various depots, for instance, Alleppey and Munambam, by the Government contractor, we usually notice a wastage ranging between 2 to 6 per cent, whereas in the case of transport made by licensees of their salt, we do not generally come across with any such wastage. What does it indicate? It clearly shows that the licensees are permitted to transport excess quantities from the factories.

So far as salt is concerned, Government should have absolutely no hand in the sale. They should neither fix the price nor arbitrarily restrict the sale as they are now doing to the great detriment of the people. The licensees should be allowed to manufacture and sell their own salt and the Government should care only to realise the duty. Free competition will encourage the manufacture of good salt and make salt very cheap to the consumer. In the matter of the transport of Government salt, we find that the charges are always higher than those given by the licensees for the transport of their salt. This also enhances the price of salt.

Chairman: You will have to finish now because it is 5 O' clock. The House will now adjourn and meet again on the 12th August 1935.

The House adjourned at 5 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

PROCEEDINGS
OF
THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL.

OFFICIAL REPORT.

FIRST COUNCIL

VOLUME VI—NUMBER 7.

SIXTH SESSION 1935/1110.

Monday, the 12th August 1935/27th Karkatakam 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall, at Eleven of the Clock, with Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan-President, in the Chair.

MEMBERS SWORN.

The following members took the oath and then signed the Rolls :—

1. Mr. R. Dhanukoti Pillai, B. A. (Oxon) (*Conservator of Forests*)
2. Mr. R. Pitchu Aiyangar, (*Ag. Commissioner of Police*)
3. Mr. K. P. Padmanabha Menon, (*Electrical Engineer to Government*)
4. Mr. James Simpson, (*Darbar Physician*)

QUESTIONS AND ANSWERS.

Policy of getting certain text-books printed through Messrs. Mac Millan and Co. and others.

88. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai** (*Municipal Councils*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether they had at any time followed the policy of getting text-books for use in elementary classes of the Vernacular Schools in the State printed through Messrs. Mac Millan and Co. and others, and if so, for what period they were following

G. P. T 176. 350. 30-3-1111.

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

(b) who wrote those books from time to time for Government and what was the remuneration paid to the authors on each of such occasions ;

(c) what was the total cost annually expended for getting such books written and printed ;

(d) whether there are any of those books now in stock in the Education Department, if so, how many rupees worth of such books remain in stock and for how long ; and

(e) why they have given up this policy ?

Mr. C. V. Chandrasekharan (*Ag. Director of Public Instruction*): (a) Yes. From 1910 to 1927 printed and published by Messrs. Mac Millan and Co. From 1927-30 as Government Readers in private printing presses;

(b) Mac Millan Malayalam Readers.

Editorial Committee.

(1) Mr. M. Raja Raja Varma M. A., B. L.
(2) Mr A. R. Raja Raja Varma M. A.
(3) Mr. C. V. Raman Pillai B. A.
(4) Mr. K. Venkiteswara Iyer B. A., L. T.
(5) Mr. M. Rama Varma Thampan B. A., L. T.
(6) Mr. S. Subrahmania Aiyar B. A.

They were paid a remuneration of Rs. 1,200 each.

GOVERNMENT MALAYALAM READERS.

Editorial Committee.

(1) Rao Sahib O. M. Cheriyan B. A., L. T
(2) Mr. P. K. Narayana Pillai B. A., B. L.
(3) Mr. C. V. Kunjuraman.
(4) Mr. K. R. Krishna Pillai.
(5) Mr A. Gopala Menon M. A., B. Com.
(6) Mr. K. Paramesvaran Pillai M. A.
(7) Mr. C. P. Thomas B. A, L. T.
(8) Mr. C. N. A. Ramiah Sastri M. A.

The first four members were paid a remuneration of Rs. 1,800 each and the last four Rs. 900 each.

(c) The books have not been written annually. The cost of printing Mac Millan Malayalam Readers was met by the firm itself. The cost of printing Government Malayalam Readers at the private printing presses is given below :

1927-28	...	Rs. 67,087- 5- 3.
1928-29	...	Rs. 23,631-19-12.
1929-30	...	Rs. 15,398- 9-12.

The cost on account of printing, paper and binding materials, and special staff for the Government Malayalam Readers and copy books at the Government Press was as follows:

Year.	*Cost.* Rs.	Chs.	C.
1106	17,837	0	2.
1107	14,287	5	10.
1108	28,768	19	12.
1109	42,594	24	5.

Separate figures for the cost of text books alone are not easily available.

The net receipts on the sales of Government Malayalam Readers during the years 1107, 1108 and 1109 were Rs. 32,019-13-12, Rs. 38,173-5-10 and Rs. 42,822-5-8, respectively.

(*d*) No. They are stocked in the Government Press.

(*e*) Because Government are making a profit out of the sales of the books.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member with reference to answer to part (*d*) how many books are now in stock in the Government Press?

Mr. C. V. Chandrasekharan : I claim notice.

Receipt of the Electrical Department for 1109.

89. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai :** Will the Government be pleased to state:

(*a*) what was the total annual receipt for 1109 of the Electrical Department for the current supplied from the department; and

(*b*) of this, what was the amount received from private consumers and what from the Government and the Railway Departments?

Mr. K. P. Padmanabha Menon (*Electrical Engineer to Government*) : (*a*) Rs. 1,89,929-24-12.

(*b*) The amount received from private consumers including the amount received from Government for maintenance of street lights was Rs. 1,24,490-25-4, that from Government institutions Rs. 62,906-16-2 and that from Railway Department Rs. 2,532-11-6.

Encroachments into the cardamom reserves of the Devicolam taluk.

90. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai** (*Chirayinkil cum Nedumangad*): With regard to the encroachments into the cardamom reserves of the Devicolam taluk after 1096, will the Government be pleased to state

(*a*) how many cases of encroachment were detected by the Forest Department;

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

(b) how many cases were charged before the magistracy;
(c) how many cases ended in conviction;
(d) in how many cases encroachers were evicted; and
(e) what is the total area involved in these encroachments?

Mr. R. Dhanukoti Pillai (*Conservator of Forests*): A statement * furnishing the information is laid on the table.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I hear the answer for part (d) once more?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: The answer to part (d) is that no eviction has taken place during these years.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: With reference to answer to part (b) may I know from the member why after conviction, the encroachers are not evicted?

Mr. R Dhanukoti Pillai: It is not usual for the encroachers to be evicted. When once they are convicted they generally leave the place. But if they persist in not leaving the place then only eviction will take place.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Am I to understand that after conviction and sentence against the encroachers they leave the land encroached upon?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: Yes; it is so.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: How many of such encroachers are Travancoreans and how many outsiders?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: The information is not available.

Incomplete Primary Schools started after 1106.

91. * **Mr. K. P. Nilakanta Pillai**: Will the Government be pleased to give a statement containing the following particulars:

(a) the number of incomplete primary schools started after 1106;

(b) the year when each school was started; and

(c) the year of giving grant-in-aid to any or all of such schools?

Mr. C. V. Chandrasekharan: The statement is given below:

(a) 41.
(b) 31 in 1107, 7 in 1108 and 3 in 1109.
(c) 3 in 1108, 9 in 1109 and 1 in 1110.

President: You seem to be rather hesitating to put supplementary questions. Have you anything to ask?

---

* *Vide* Appendix I—page 539.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know from the member how many schools newly started during the year 1109 were given grants-in-aid ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: 9 schools in the year 1109.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the member is aware that schools which were started as early as 1106 were not receiving grants-in-aid ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: Yes, Sir.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Then may I know what were the special circumstances under which schools newly started in 1109 were given grants-in-aid ?

Mr. C. V. Chandrasekharan: I said 9 schools were given grants-in-aid in 1109. Some of them may have been started as early as 1106.

Small-pox hospital at Ayranimuttam.

92. * **Mr. K. P. Nilakanta Pillai**: With regard to the working of the small-pox hospital at Ayranimuttam, will the Government be pleased to state the following :

(*a*) the total number of small-pox patients admitted or taken to the hospital during 1110 up-to-date;

(*b*) the nature of the arrangements made there (i) for medical inspection and aid (ii) for looking after the patients and (iii) for feeding, clothing, &c, of the patients ;

(*c*) the number of patients sent out from the hospital completely cured ;

(*d*) the number of patients whose death occurred in the hospital :

(*e*) the number of patients who escaped from the hospital after they were admitted ;

(*f*) the total expense incurred on account of this institution during 1110 up to date under the following heads (i) staff, (ii) dieting charges, (iii) medicine, (iv) bedding and clothing and (v) all other expenses ; and

(*g*) whether the Darbar Physician did inspect the institution during 1110, and, if so, whether a copy of his inspection notes will be placed on the table ?

Mr. James Simpson (*Darbar Physician*): (*a*) 141 admittants up to 15-12-1110.

(*b*) (i) A Sub-Assistant Surgeon attached to the Fort Hospital visits the hospital daily and renders medical aid.

(ii) Three servants each will be on duty day and night to attend to the patients.

[Mr. James Simpson.]

(iii) Suitable diet and clothing are supplied from the Fort Hospital.

(c) 94.
(d) 44.
(e) None.
(f) (i) Rs. 730-1-4.
(ii) Rs. 268-1-15.
(iii) Information is not available.
(iv) Rs. 125-20-9.
(v) Rs. 80-0-0.

(g) Yes; the notes of the annual inspection have not yet been received by Government.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I hear once more the answer with regard to part (g)?

Mr. James Simpson: The answer to part (g) is: 'Yes, the notes of the annual inspection have not yet been received by Government.'

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know what is the percentage of mortality in this institution?

Mr. James Simpson: Well, there have been, during the year, 141 cases of small-pox admitted in the hospital; and 44 deaths occurred.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the Darbar Physician, when he inspected the institution during the current year, was satisfied with the working of the institution?

Mr. James Simpson: The Darbar Physician has previously suggested to Government that certain improvements are necessary and Government have sanctioned a sum of Rs. 9,500. This is a matter for the Chief Engineer to find funds for.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether the Darbar Physician thinks that at least throughout the epidemic season a separate doctor has to be appointed for this institution?

Mr. James Simpson: What exactly is the epidemic season is very difficult to determine. There is a kind of epidemic raging throughout the whole year.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the Iranimuttam Hospital is now treated as an isolation hospital for cholera and other epidemics.

Mr. James Simpson: After my coming to Trivandrum only small-pox has occurred and these patients are treated in that

hospital. Cholera is prevalent only in sporadic form in Travancore. And I am not aware whether the hospital was treated as an isolation hospital for cholera, before I came here.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the Darbar Physician is aware that there are houses and shops situated very near the hospital?

Mr. James Simpson: During my last inspection, I found that most of the houses and shops came into existence only after the hospital was put up there.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether he has received any complaint from the people of the locality that the inpatients of this hospital came out during the night to the neighbouring houses for help in respect of food and clothing?

Mr. James Simpson: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know what action he has taken or proposed to take in this matter?

Mr. James Simpson: I have enquired into the matter and the complaint in most cases were found to be quite unfounded. Arrangements have been made that the servants of the hospital on duty should see that the inpatients do not go out of the hospital.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether the compound of the Iranimuttam hospital is enclosed or not?

Mr. James Simpson: There is a railing or wire fencing enclosing the compound.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I inform the Darbar Physician, that at present on account of the absence of a proper wire fencing for the compound, it is being used as a public latrine?

Mr. James Simpson: I have not received any such complaint.

Mr. K. Madhavan Pillai (*Trivandrum*): May I know from the member whether he has any objection to hand it over to the Municipal Council?

Mr. James Simpson: That is a point which must be considered by Government. It has not yet come to the notice of Government.

Pay-wards in the General Hospital.

93. ***Mr. G. Narayana Aiyar** (*Kunnatnad cum Parur*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of pay-wards in the General Hospital;

(*b*) the daily charge per ward;

(*c*) the number of applications for admission to the pay-wards received in 1109 and during the period from Chingam to Edavam 1110 ; and

(*d*) the number admitted and the number refused and the reasons for the same?

Mr. James Simpson : (*a*) Seven.

(*b*) Two rooms are charged at B. Rs. 1-12-0 each ; another two rooms at B. Rs. 1-4-0 each and the remaining three rooms at annas 8 each, per diem.

(*c*) The information is not available.

(*d*) The number admitted in 1109 is 146 and that in 1110 up to Edavom is 89. No information is available in regard to the number of applicants who were denied admission, since only oral and not written applications for admission are usually received.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know Sir, whether the existing accommodation in the pay-wards is sufficient to meet the demand?

Mr. James Simpson : No. Of late years the demand has increased. Till two years ago the pay-wards were not occupied as much as now. The question of increasing the accommodation available is before Government.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether the rooms are provided on scientific and up-to-date lines?

Mr. James Simpson : They are really quite good and the furniture is sufficient.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know how many persons were treated in the ordinary fever ward because they could not be accommodated in the pay ward?

Mr. James Simpson : I have not got that information now.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know approximately the average attendance of fever patients in the fever ward during this year?

Mr. James Simpson : There were 326 patients in the medical wards.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know how much accommodation is available according to the rules in the medical ward?

Mr. James Simpson : Sir, we are answering about the pay wards. I do not think this question arises.

President ; It does not arise. We are not entering int the whole structure of the General Hospital now.

Applications for erection of Churches.

94. ***Mr. J. John Kattakayam** : (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): Will the Government be pleased to state the number of applications received for erecting churches during the past four years, the number rejected and the reasons therefor?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (*Chief Secretary to Government*):

Number received 241.
Number rejected 96.

The reasons for rejection are:—Mistake in survey numbers, defect in title over the sites, proximity to other places of public worship, objection from other neighbouring church owners, fear of breach of the peace, likely disturbance due to processions passing by, withdrawal of applications, etc.

(The answer was read also in Malayalam.)

Mr. J. John Kattakayam: സർവെനമ്പർ പിശകായതുനിമിത്തം എത്ര അപേക്ഷകൾ തള്ളി.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : ഓരോ കാരണംകൊണ്ടു എത്രയെണ്ണം തള്ളപ്പെട്ടു എന്നുള്ള വിവരം വരുത്തിയിട്ടില്ല, അതു് പ്രത്യേകം നോക്കിവേണം പറയുവാൻ.

Mr. J. John Kattakayam: അയൽപള്ളിയുടെ വിരോധം കൊണ്ടു എത്രഎണ്ണം നിരസിച്ചു?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ തടസ്സംകൊണ്ടും നിരസിച്ചതെത്രയാണെന്നു ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether inconvenience is caused to the public on account of the opening of cemeteries by these churches? May I know whether that question is also taken into consideration by Government in granting the applications for erection of churches?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : If so, may I know from the member whether the attention of Government has been drawn to the Full Bench Ruling in Crl. C. No. 28/1108?

Rao Sahib Dr N. Kunjan Pillai : Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : If so, may I know the further changes that Government intend to make in the rules?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : It is under consideration.

Particulars re General Hospital, Trivandrum.

95. ***Mr. S. Piraviperumal Pillai** (*Commerce and Industry, South*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the average number of patients for whom prescriptions are given in the out-patient department daily, during each of the last nine months in the General Hospital;

(*b*) the number of doctors who prescribe medicine in the out-patient department daily;

(*c*) the number of patients treated in the medical ward of the General Hospital on the 30th day of Medam 1110;

(*d*) the name, qualifications, service, and pay of the physicians in charge of the medical ward;

(*e*) the number of patients treated in each of the surgical wards of the General Hospital on the 30th day of Medam 1110; and

(*f*) the name, pay, qualifications and service of the surgeons in charge of the surgical wards?

Mr. James Simpson:

(*a*)	Thulam	1110	412
	Vrischikam	...	466
	Dhanu	...	431
	Makaram	...	442
	Kumbhom	...	443
	Meenam	...	438
	Medom	...	485
	Edavom	...	543
	Mithunam	...	588

(*b*) Two

(*c*) 184.

(*d*) Mr. S. John, L. M. & S., L. R. C. S. E., L. R. F. P. & S. (Glasgow), M. R. C. P. (Edin) D. T. M. & H. (Edin).

Service—18 years. Pay Rs. 250 per mensem.

(*e*) Surgical Ward No. 1 — 101 patients.
Surgical Ward No. 2 — 97 ...

(*f*) Surgical Ward No. 1 is under the charge of Mr. K. P. Raman Pillai, M. B. B. S. (Madras), F. R. C. S. (Edin).

Service—21 years. Pay Rs. 300 per mensem.

Surgical Ward No. 2 is under the charge of Mr. Jacob Taliat, M. B. B. S. (Bombay), F. R. C. S. (Eng).

Service—3 years. Pay Rs. 300 per mensem

Mr. S. Piraviperumal Pillai: With reference to part (*a*), may I know from the member the number of hours he daily takes to prescribe for these 400 and odd patients?

President : That will depend on the number of prescriptions and the manner of prescriptions. You want to know the number of hours he is in the Hospital.

Mr. James Simpson : There is a male side and female side in the Hospital for out-patients. There is a doctor for each side in the Hospital. Each doctor attends for about 3 hours in the morning and 1½ hours in the evening.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : I want to know the number of hours they take to prescribe for these 500 and odd patients every day ?

Mr. James Simpson : I cannot give it off-hand.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know whether a doctor will be able to give 200 prescriptions daily on each side after examining every patient ?

Mr. James Simpson : Yes.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know whether it is possible for two doctors within 3 hours to prescribe for all these out-patients daily after examining every patient ?

Mr. James Simpson : As I said attendance for 1½ hours in the evening and 3 hours in the morning is quite sufficient to examine and give prescriptions.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : With reference to parts (*d*) and (*e*) may I know whether Government consider the M. R. C. P. and F. R. C. S. similar in rank ?

Mr. James Simpson : They are not the same at all.

President : I suppose these diplomas were conferred by separate authorities. It is for them to say whether these diplomas are equal.

Mr. James Simpson : F. R. C. S. is a different qualification from the M. R. C. P.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know why, after 18 years of service, Mr. John gets a lesser pay than Mr Taliath who has put in only three years' service ?

Mr. James Simpson : Three years ago the surgeon in charge of the Surgical Ward No. 2 entered service on the maximum pay of Deputy Surgeon. The F. R. C. S. of England has to be given some preference.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know whether the physician in charge of the medical ward has not the same qualification for medicine as the surgeon in charge of the surgical ward, has for surgery ?

Mr. James Simpson: It is rather difficult to answer that. Dr. John is an M. R. C. P. of Edinburough. It is a matter of opinion whether the degree is better than the F. R. C. S. It is generally admitted in England that the F. R. C. S. of England is better than the M. R. C. P. of Edinburough.

Mr. E. P. Varghese (*Nominated*): May I know how many persons there are in our medical service possessing the F. R. C. S. (England,) Diploma?

Mr. James Simpson: One.

Mr. E. P. Varghese: May I know where he is employed?

Mr. James Simpson: He is employed in the General Hospital.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know how the F. R. C. S. and the M. R. C. P. compare?

Mr. James Simpson: It is a matter of opinion: It is difficult to decide which is superior.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: With reference to part (c) may I know how many patients could be treated scientifically by one doctor?

Mr. James Simpson: It all depends upon the number of assistants he has.

Mr. K P. Nilakanta Pillai: Including the assistants and volunteers, how many patients could be put under the charge of one doctor?

Mr. James Simpson: I can say from my own experience that a doctor can treat 120 patients. I have already had that number.

Mr. M. N Paramesvaran Pillai: May I know whether the 30th of Medam 1110 has become a memorable day?

Mr. James Simpson: I do not know.

Appointments made in the Anchal Department during the last 18 months.

96. ***Mr. Tariatu Kunjitomman** (*Nominated*): Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of appointments made in the Anchal Department during the 18 months ending the 1st Medam last?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: *A statement is laid on the table.

Statement, by communities, of officers in the Registration Department.

97. ***Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities in offices carrying a pay of Rs. 75 and over in the Registration Department?

---

* Vide Appendix II.—page 538.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai

Syrian Catholics	...	...	3
Latin Catholics	...	...	Nil
Other communities	...	...	67

Enquiries re complaints against Mr. E. T. Kuriyan.

98. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi** (*Kalkulam* cum *Vilavankod*) : Will the Government be pleased to state .

(*a*) whether the High Court received complaints against Mr. E. T. Kuriyan when he was District Munsiff and First Class Magistrate, Devicolam ;

(*b*) whether one of the Judges of the High Court made enquiries and placed the facts before the High Court ;

(*c*) whether a Full Bench was held and passed orders ;

(*d*) whether the judge who made the enquiry was present when the order was passed by the Full Bench ;

(*e*) whether the order passed by the Full Bench was forwarded to Government ;

(*f*) whether the remarks made by the judge who made the enquiry were appended and forwarded ; and

(*g*) whether they will place on the table the remarks of that High Court Judge who made the enquiry ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) Yes.

(*b*) Yes. An enquiry was made by one of the Judges of the High Court in respect of one of the petitions.

(*c*) Yes.

(*d*) to (*g*) The report made by the judge, the orders passed by the High Court in relation thereto, and the names of the judges who took part in the disposal of the matter are all confidential.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know the nature of the enquiry conducted by the High Court Judge ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: He went to the spot and made enquiries.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know the decision that was arrived at after that enquiry ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: That is confidential.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is it a fact that the judge who conducted the enquiry was absent on that particular day when the case was taken up for decision and that he wrote to say that the case might be taken up when he was also present ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I have already answered that the correspondence relating to this matter is confidential.

President : I am rather afraid how one could reconcile the information that some judge in the High Court wrote to his brother judges asking them to postpone decision in the affair. It is mysterious how the member got that information.

Mr. M. N Paramesvaran Pillai . May I know whether the judge who conducted the enquiry wrote to the Full Bench that he should also be present when the case was taken up for decision ?

President : I do not think it will be well to publish such a fact, namely, that a particular judge wrote to his brother judges to say that he was ill and should be excused and that the case should be postponed for decision and all that. It is not a public property on which a fair discussion could be had.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether that particular judge was ill on that day ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : I do not know.

Appointment of grant school teachers in Government service.

99. ***Mr. M. N. Narayana Menon** (*Kottayam*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether petitions are being received for teachers from grant schools being drafted to Government service ; and

(*b*) if so, the number of persons drafted from the Malayalam schools till the end of Mithunom this year ?

Mr. C. V. Chandrasekharan (*a*) Yes.

(*b*) None.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : In view of answer to part (*a*) may I know what kind of teachers from grant schools are given preference for appointment as teachers in Government service ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : Those in the waiting list and with previous service get greater claim.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether the teachers who were doing service in Government schools but now employed in aided schools are preferred ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : As long as their names are in the waiting list, they are preferred.

Malaria in Neyyattinkara and Nedumangad taluks.

100. ***Mr. N. K. Padmanabha Pillai** : (*Neyyattinkara cum Nedumangad*) : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether the several treatment centres started by the Public Health Department in connection with the malaria outbreak n the taluks of Neyyattinkara and Nedumangad have been closed up and the field workers withdrawn, and, if so, when ;

(*b*) if the treatment centres have been closed up, what is the number of patients under treatment on the date on which, or the week during which, they were closed ;

(*c*) what arrangements were made for treatment of patients subsequent to the closing of such centres and to collect periodical statistics regarding the attacks and deaths ;

(*d*) whether the Government are in receipt of weekly reports of the cases of attack, and number of relapses and the number of deaths from malaria, after the closing up of the centres, and, if so, whether they will be pleased to place the same on the table ; and which are the agencies that prepare and submit such reports ;

(*e*) whether it is a fact that the number of relapses and the number of deaths from malaria are on the increase after the treatment centres were closed ; and

(*f*) whether it is a fact that no special provisions were made for treatment of malaria patients when the centres were closed and that the patients are now uncared for and unattended ?

Mr. A. Kumara Pillai (*Secretary to Government*) :

(*a*) Yes, at the close of Mithunam 1110.

(*b*) 748 on the whole during the week.

(*c*) The temporary dispensaries at Kallikad, Vidura and Aryanad were continued, in addition to the local permanent dispensaries. Statistics of the patients treated will be returned from these institutions.

(*d*) First part ; No.
Second part : Does not arise.

(*e*) No.

(*f*) First part : No. The member is referred to the answer to part (*c*).
Second part : No.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know what is the total amount spent by Government towards malaria relief in Nedumangad and Neyyattinkara taluks ?

Mr. A. Kumara Pillai: Rs. 16,000.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know what is the amount separately spent or divided for purpose of relief and medicine.

Mr. A Kumara Pillai : I claim notice. I am not in possession of that information.

O. S. No. 849 of 1101 on the file of the District Munsiff's Court, Kuzhitura.

101. * **Mr. P. Padmanabhan Tampi** : Will the Government be pleased to state .

[Mr P. Padmanabhan Tampi.]

(a) whether O. S. No. 849 of 1101 in the Kuzhiturai Munsiff's Court was disposed of by Mr. Harihara Aiyar, District Munsiff;

(b) the date of disposal;

(c) whether the plaintiff in that suit applied that the case should not be heard by that court and that time should be granted to get an order of transfer from that court, and

(d) how that petition was disposed of by the Munsiff?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (a) Yes.

(b) 2-5-1110.

(c) and (d) A petition to restore the suit is pending before the District Munsiff. Questions relating to this matter are therefore *subjudice*. In such matters the aggrieved party has the right of appeal or to take the matter in revision to the High Court.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Is there not a ruling of our High Court that when a petition is put in for time to get an order for a transfer of a case, the trial court should not proceed further?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I am not aware of any such ruling.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: But then it is a reported case, Sir.

Appointments made in the Registration Department during the last 24 months.

102. ***Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of permanent appointments and acting appointments for not less than six months made in the Registration Department during the 24 months ending the 1st Medam last?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai The statement* is laid on the table.

Statement by communities, of Second and Third Class Magistrates.

103. ***Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among Second and Third Class Magistrates?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The statement † is laid on the table.

---

* *Vide* Appendix III—page 539.

† Vide Appendix IV—page 539.

Statement, by communities, of those who were appointed as Magistrates during the last 24 months.

104 ***Mr. Tariatu Kunjitomman** : Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Second Class and Third Class Magistrates appointed during the 24 months ending the 1st Medam last and the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities among them?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai :

1.	No. of Second and Third Class Magistrates appointed ...	28
2.	No. of Syrian Catholics appointed ...	Nil.
3.	No. of Latin Catholics appointed ...	1
4.	No. of members of other communities appointed ...	27

Mr. Tariatu Kunjitomman : സിറിയൻകത്തോലിക്ക്സ് ഇല്ലെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. അവരിൽനിന്നും അപേക്ഷകന്മാർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണോ നിയമിക്കാത്തത്?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരായി നിയമിക്കുന്നതു അപേക്ഷകന്മാരിൽനിന്നല്ല, സർവീസിൽനിന്നും പ്രമോഷൻകൊടുക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അങ്ങനെ പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുന്നതിനു തക്ക ആളുകൾ സിറിയൻകത്തോലിക്കിൽ ഇല്ലേ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: കൂടുതൽ അവകാശമുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു സിറിയൻകത്തോലിക്കിനു കൊടുത്തില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സിറിയൻകത്തോലിക്കിൽനിന്നും ഒരാൾപോലും മജിസ്ട്രേട്ടായി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അതിലേക്കു ഒരാളെയെങ്കിലും സർവീസിൽ നിന്നും എടുക്കാനില്ലേ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: പ്രമോഷൻ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യം സാധാരണയായി ഗണിക്കാറില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സിറിയൻകത്തോലിക്കിൽനിന്നും ആരുംതന്നെ മജിസ്ട്രേട്ടായിട്ടു ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു സമുദായപ്രാതിനിധ്യമൊ മററുയോഗ്യതയൊ പരിഗണിച്ചു ഒരാളെപ്പോലും നിയമിക്കുന്നതിനു സർവീസിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നാണോ പറയുന്നതു്?

Rao Sahib Dr. N, Kunjan Pillai : സർവീസിൽനിന്നും പ്രമോഷൻകൊടുത്തപ്പോൾ സിറിയൻകത്തോലിക്കരേക്കാൾ അവകാശമുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ നിയമിക്കേണ്ടിവന്നു.

Kalady crossing of the Periyar river.

105. ***Mr. G. Narayana Aiyar** : Will the Government be pleased to state :

(a) whether it is a fact that, in all places where river crossings form part of the M. C. road, there are bridges over the rivers except at the Kalady crossing of the Periyar river ;

(b) whether dry weather roads are being put up yearly at the said crossing ; and

(c) what is the annual allotment for the same ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (a) and (b) Yes.

(c) Rs. 200.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know whether dry weather roads are being put up ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : Yes.

Opening a road from 147/6 M. C. Road to Cheranallur.

106 ***Mr. G. Narayana Aiyar** : Will the Government be pleased to state ;

(a) whether they have received a memorial, dated 12-11-1104, from the inhabitants of Cheranallur in Kunnatnad taluk praying for the opening of a road from the 147/6 M. C. road to Cheranallur ;

(b) what action has been taken by Government on the memorial ;

(c) whether the then Chief Engineer visited the place and recommended the opening of the road and when that recommendation was made ; and

(d) whether the inhabitants of the said place have at present no manner of access to the M. C. road ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai : (a) Yes.

(b) The memorial was forwarded to the Chief Engineer who submitted a preliminary report and Government ordered that the question of the road might be placed before the Road Board.

(c) Yes. The Chief Engineer visited the place and made a report on 25-11-1929 that the cost of opening the road was prohibitive.

(d) They have access to the M. C. road along an existing pathway.

Appendix I.

***Vide* Answer to Question No. 90.**

Encroachments in the Cardamom Hills Reserve in the Devicolam Taluk.

Year.	How many cases of encroachments were detected by the Forest Department.	How many cases were charged before the Magistracy.	How many cases ended in conviction.	In how many cases encroachers were evicted.	What is the total area involved in these encroachments.	Remarks.
1108	27	6	..		192 acres.	All the cases were decided departmentally.
1104	19	7	..		81¼ ,,	Do.
1105	14	1	..		58½ ,,	Do.
1106	11	1	..		35 ,,	Do.
1107	13	10	2		98 ,,	The remaining 11 cases were decided departmentally.
1108	2	2	1		30 ,,	Do. 1 case Do.
1109	14	14	4		55½ ,,	Do. 10 cases Do.
1110	29	15	6		233 ,,	The remaining cases are pending disposal.
Total	129	56	13		783 ,,	

Appendix II.

Vide Answer to Question No. 96.

Caste-war statement of appointments made in the Anchal Department during the 18 months ending the 1st Medam last.

A.	Hindu.	
	Brahmin	3
	Nayar	19
	Other Caste Hindu	...
	Kammala	...
	Nadar	1
	Ezhava	2
	Cheramar (Pulaya)	...
	Other Hindu	5
B.	Muslim	2
C.	Christians.	
	Jacobite	7
	Marthomite	3
	Syrian Catholic	1
	Latin Catholic	1
	South India United Church	...
	Other Christian	1
	Total	45

Appendix III.

Vide Answer to Question No. 102.

Statement by caste of permanent appointments and acting appointments for not less than six months made in the Registration Department during the 24 months ending the 1st Medam last.

No.	Caste.	Permanent appointments.	Ag. appointments for not less than six months.	Total	Remarks.
	A. Hindu.				
1	Brahmin ...	7	10	17	
2	Nayar ...	23	56	79	
3	Other Caste Hindu ...	3	10	13	
4	Kammala ...	...	1	1	
5	Ezhava ...	4	9	13	
6	Nadar ...	...	...	...	
7	Cheramar (Pulaya) ...	1	...	1	
8	Other Hindu ...	1	1	2	
	B. Muslim.	3	5	8	
	C. Christian.				
1	Jacobite ...	5	5	10	
2	Marthomite ...	1	3	4	
3	Latin Catholic ...	2	4	6	
4	Syrian Catholic ...	...	1	1	
5	South India United Church ...	1	1	2	
6	Other Christians ...	1	...	1	
	Total ...	52	106	158	

Appendix IV.

Vide Answer to Question No. 103.

Statement by communities, of Second and Third Class Magistrates

		No. of Magistrates.
Syrian Catholics	...	Nil.
Latin Catholics	...	Nil.
Other communities	...	19

President: We will now resume the discussion on Demands for Grants. Last day we were at Demand X—Excise Department and Mr. Paramesvaran Pillai was speaking on it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I may be allowed five minutes more.

President: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Yesterday I was referring to the various acts of irregularity and mismanagement that were being committed by the Excise Department in the Salt Factories. But before I pass on to the next point, I think I shall be failing in my duty if I do not refer to a very important matter concerning the interests of the licensees. At present for the share of the salt which the licensee has to give to Government, he is not paid the kudivila as soon as the salt is entrusted to them. The licensee has to weigh and store the Government's share of the salt and thatch the heaps at his cost, the legal fiction being that Government take delivery of the salt only when the same is actually sold. Till then the licensee is made responsible for any wastage or damage. On the contrary, in British India, the licensee is paid soon after the salt is weighed and stored. The present practice that is followed by our Excise Department causes great loss and works considerable hardship to the licensees and hampers the large scale production of salt in our factories.

With regard to the quality of salt now manufactured in the alloms, I have to point out that owing to want of proper supervision the salt produced at present contains more of magnesium sulphide which is poisonous and highly injurious to the human system. No officer posted in the Salt Factories really attends to the testing of the brine in the crystallising beds. Although there is a rule that no salt shall be scraped when the density of the brine in the pans exceeds 30 Beaume, the licensees are always allowed to scrape salt even at 35 Beaume. This practice is adopted by the licensees with a view to get more salt, but the dangerous consequence of it is that such salt becomes useless on account of the appearance of more percentage of magnesium sulphide.

In every factory in South Travancore where salt is manufactured, the Government are maintaining a sufficient number of Excise men for the purpose of supervision of manufacture and for guarding salt. And on this account Government realise every year more than 3 lakhs of rupees under item "Recoveries on account of charges incurred in the sale of salt." This works almost at the rate of 4 annas per maund of salt. The levy of this item has naturally raised the price of salt. The Government have no right under the

Salt Regulation to realise such a big amount. Section 35 (4) of the Salt Regulation, III of 1088, makes it obligatory on the part Government to spend from the duty levied on salt 5% on the establishment maintained at the factory or place of storage for the purpose of guarding the salt and of realising the revenue therefrom. Only when the cost of establishment maintained at the factory or at the place of storage exceeds 5% of the duty levied that Government will be entitled under Section 35 (4) to realise the excess. But the cost of establishment on account of Salt Factories or on the whole salt business has, at no time, gone beyond a lakh and a half rupees, in 1109 the amount being only Rs. 1,36,792 whereas the duty alone in 1109 was Rs. 18,90,000. There is therefore, no justification for collecting such big amounts under item "Recoveries". It is indeed in the nature of a super-tax that the Government now levy the excess from the people under the item "Recoveries", and I need hardly point out that that imposition is highly illegal and is a deliberate act of fraud perpetrated on the innocent and unsuspecting purchasers. It is only just and fair that the Government should take the earliest opportunity to discontinue the levy of this additional imposition. That, I am sure, is bound to make salt cheaper. Reduction in the price of salt always tends to increase consumption and ultimately wipes out the loss that might be caused to the exchequer on account of the abolition of this item of super-tax.

Sir, there is yet another point which I wish to emphasise in this connection and that is about a pernicious practice prevailing in the Salt Factories. It is a notorious fact that in almost every factory the Excise staff is always found to be in league with the licensees and for filling every sack with salt they insist upon the purchasers to shell out not less than 3 chuckrams, although the actual cost of labour does not involve more than 4 cash per sack. But this rate of 3 chuckrams has practically become a conventional rate just like Kathipanam which was once in vogue in the Arukutty Division of the Excise Department. The excess either wholly goes into the pockets of the Excise authorities or is shared between them and the licensees. The Excise Commissioner does not pay proper attention to the affairs of the Salt Factories. It is true that he seldom remains at the head-quarters but goes on circuit, but with all that, one is tempted to ask how many times he has visited the Factories. At any rate, I have to strongly point out to him that efficient supervision and better control are needed to check the unbridled vagaries of his subordinates. Then I have also a word to say in regard to the importation of foreign salt from Bombay and Tinnevelly. In spite of the large quantity of home

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

salt available in the Factories, the Government always go to patronise the foreign manufacturers and importers who dump into our country the worst salt produced there. The Government might have learned from the report of the British Indian Salt Committee that only 4th and 5th rate salt mixed with mud and other impurities is imported into our State from Bombay, the best salt manufactured in Bombay being sold in Calcutta and other places. The total quantity of salt required for consumption in our State is about 12 lakhs of maunds and at present we are ourselves able to produce more than that quantity. The total quantity of home salt available for consumption in all the factories and depots during 1109 was 17,78,951 maunds and during the current year which has been exceptionally favourable for the manufacture of salt, the total out-put must be still larger. In these circumstances, we do not find any ostensible reason for the large scale importation of foreign salt into our State from Bombay and Tinnevelly. The necessity once felt for such importation has practically ceased and it is high time to discontinue the practice. With these words I support the motion.

Mr. C. O. Madhavan (*Excise Commissioner*): May I know whether the report contains the fact that there are 17 lakhs of maunds of salt.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, the Travancore Administration Report for the year 1109 shows that there were altogether 17 lakhs odd maunds of salt available in the factories and depots at the end of the year. I may also point out that in the course of his answers to the various questions put to him day before yesterday, the Excise Commissioner himself gave us the figures relating to the quantity of salt available in the factories as well as in the various Government depots. If I remember correct the Excise Commissioner informed this House that there were about 12 lakhs of maunds of salt in the Factories and nearly 6 lakhs of maunds of salt in the depots. If these figures are added up, the Excise Commissioner can have the answer to his question.

Mr. C. O. Madhavan: What I stated was with regard to the out-put of salt this year and it is not contained in the Administration Report.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I was only speaking about the figures of last year. This year the season was exceptionally favourable for salt manufacture and, therefore, the out-put must be certainly larger.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I oppose the demand. Turning from the question of salt I am on the broader question of

excise. It has been the declared policy of Government from time to time that the ideal or final goal with reference to the working of this department is complete prohibition. This was definitely announced before this House during the time of the late Dewan Mr. Watts and subsequently very definite steps were taken towards the realisation of this goal. One step taken was the introduction of local option in the Changanacherry town. This experiment was tried some years back and the fact that the local option is still going on in the Changanacherry town will lead to the conclusion that the citizens of the town as a whole are against drink. But various action taken by the Department deserves to be condemned because when the people desired local option, when they wanted to keep out all sorts of drink from within the limits of the town, the Excise Commissioner unwanted and on the representation of nobody would introduce a toddy shop inside the town and he would also see that toddy shops were established on the borders of the town so that it might subsequently be said that the experiment was not encouraging. I will invite the attention of the House to an answer to a question given by the Excise Commissioner that the experiment is not encouraging. How can it be encouraging if the Excise authorities in their anxiety to realise as much money as possible from this evil drink would introduce shops inside the towns, advertise local option and afterwards say that the experiment is tried and is not found to be a success. From this method I must presume that the Department is trying its best to encourage drink habit and not to discourage it as they are not proposing the experiment in other towns. From the Administration Report for the year 1109 we see that the total receipt under Abkari including ganja amounted to Rs. 23·4 thousand while it is Rs. 27 thousand odd in 1108. This shows that the income from the drink evil for the year 1108 when compared to the year 1109 has fallen down. But the Excise Commisioner would say that this fall is due to the economic depression. If as a result of economic depression the sale of local toddy and arrack has fallen down I will ask how he would explain the increase of 5,000 odd gallons of foreign liquor imported into the country for consumption during the year 1109. The second argument that the Excise Commissioner would advance for the fall in revenue is due to the remission of two kists granted during the year 1109. The third factor is that when the arrears of revenue to be collected from this Department stood at Rs. 1·96 lakhs at the end of 1107 the arrears to be collected at the end of 1108 is Rs. 8·51 lakhs. All these would falsify the inference that the fall was due to the economic depression. First of all there is the fact that there is an increase of 3,000 proof gallons of foreign liquor imported into

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

the country in 1109. Then there is the remission of two kists during 1109. The arrears to be collected is Rs. 8 and odd lakhs That leads to one thing. How did these arrears creep up? It is the policy of the department to show efficiency in the working of the department to the Government and say that the shops were sold at comparatively higher rates for a particular year. It is within our knowledge how the Excise authorities, exert undue pressure upon those who were interested in bidding the shops as a result of which the department found it difficult to realise the money from the bidders. All these three factors would show that the fall in the revenue is not due to the economic depression but to the unsatisfactory working of the department. My assertion is that the fall in revenue is noticeable not due to the economic depression but on account of the illicit manufacture and sale of toddy and country arrack which is going on on a very large scale throughout this country. In this connection I would invite the attention of the Excise Commissioner to the appointment of the special party in Kottayam to detect illicit tapping. I rely on the reports published and we find that as a result of the working of the special party it was disclosed that illicit tapping and sale of liquor must have been going on on a very large scale with the connivance of the responsible officers throughout the Kottayam Division for some time I would like to know why that special party was appointed and why it was called off. That is the reason why I asserted that the fall in revenue is not at all due to the economic depression because we know the psychology of drunkards that they will not hesitate to take away even the ornaments of their wives when they want to visit the toddy shops in the evening. It may be applicable to every other walks of life. All these would show that so noticeable a fall in the revenue was not due to the economic depression.

President: I am afraid the honourable member has to close soon.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: If the declared policy of the Department is one of prohibition through temperance they should issue an order preventing the sale of toddy and arrack after 8 P. M. and they should see that, as far as practicable, all the shops may be removed from the vicinity of temples and schools. These were the very modest requests made even eight years before and several motions were also passed to this effect. But even to-day so little heed is paid to these requests. This would show that the declared policy of the Department is not at all prohibition but to collect as much money as possible out of the evil drink.

Mr. C. O. Madhavan: I am glad that a good number of members took part in the discussion relating to the demand for my Department and they have discussed at length certain aspects of the branches of the Department relating to excise and salt. I shall briefly explain the observations made by them. The discussion was led by Mr. John Kattakayam and his observation was that malpractices had increased of late in the Department and he further proposes that the revenue from this head may be completely abandoned by stopping the system of opening arrack and toddy shops. I fail to understand how these two positions could be reconciled. The increase of malpractices as urged by Mr. John Kattakayam is against facts as far as they may be gathered from the detection of offences except in the Division to which Mr. John Kattakayam belongs. Except in the Kottayam Excise Division of this Department there has been a steady fall in the detection of offences. If that may be taken as the index of malpractices, in the Kottayam Division I find that detection of offences has increased from 350 in 1108 to 735 in 1109. That shows that the Department is trying its level best to detect and prevent malpractices of all sorts. The spread of malpractices shows that people cannot get on without drink. If there is nobody to purchase toddy or arrack nobody will resort to illicit tapping or illicit distillation. It is in these areas that we find that people are more in the habit of drinking and the Department has been of late successful in detecting a larger number of cases than in previous years. My own experience of the different parts of this State is that the people in this country have not yet attained the stage at which they can do without drink. If the Government are to stop all the shops in the whole of the State as advocated by Mr. John Kattakayam the people themselves will have to take the initiative in the matter. They should be taught to abstain from drink and they must show that they do not want to drink and that they can do without drink.

I am afraid that the condition of the people of the State or for that matter the condition of human nature as we may gather from other activities in other parts of the world will never reach that stage when we can do away with drink.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether by raising the duty on liquor and by raising the rentals he could not bring down the same.

Mr. C. O. Madhavan: Mr. M. N. Paramesvaran Pillai has always been of that view and has been asking questions often in that strain.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I point out to the Excise Commissioner that that is not my own view but the view of all those experienced in the Abkari Department. This is one of the suggestions made in the Report of the Madras Government and it is one of the important points stated there. I do not know how the Excise Commissioner pleads ignorance of that.

Mr. C. O. Madhavan : By raising the duty or by other means all that the Department can do is to increase the price of liquor and make it more and more costly for people to get drink. That we have been doing all along. The Department has been trying to attain prohibition by the gradual increase of tree-tax, increase of duty on arrack and reducing the number of shops. The number of shops has been reduced by over 300 during the last eight years. The duty on arrack has been raised from Rs. 4 annas 8 to Rs. 5 annas 5 per proof gallon. Similarly tree-tax has been raised by gradual stages from Rs. 5 to Rs. 8 for 6 months from Choondappany tree. All these things have been done and the aim of the Department is to promote temperance and to attain complete prohibition after some years. The more I know the ways of the people, I may freely confess that I seriously doubt it would be possible for us to reach that stage in the near future. No doubt the policy of the Government has been unmistakably declared to be one towards prohibition both by me and my predecessors in office. As one of the honourable members remarked, Dewan Mr. Watts has also said that the policy of the Government is complete prohibition.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know from the member how many shops approximately were abandoned by the contractors during the last three years?

Mr. C. O. Madhavan : When one shop is abandoned by the contractor it is re-sold by the Government and another contractor takes it up.

Mr. M N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether the Excise Department keeps any uniformity in the rentals of shops situated in a particular taluk ?

Mr C. O. Madhavan ; Shops are sold in auction and the offer of the highest bidder is generally accepted.

Mr. M N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether it is necessary or it is incumbent upon the Excise Commissioner to leave it to the highest bidder always ?

Mr. C. O. Madhavan : Provided I am satisfied as to the solvency of the highest bidder, I give the shops to the highest bidder. The question of revenue is a matter of primary consideration.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai ; May I know whether it is not on account of want of uniformity in rentals that these shop-keepers resort to illicit sa'e?

Mr. C O. Madhavan : I have already explained, Sir.......

President : Your time is about to expire.

Mr. C O. Madhavan : Mr. Narayana Aiyar is of opinion that accumulation of arrears in rentals is due to the fact that much of the time of the subordinates of the Department is wasted in detection of cases. As a remedy he suggested that separate Prosecuting Inspectors might be appointed. I may tell him that in areas where detection has increased the work of prosecution has become very taxing and it takes away much of the time of the subordinates. It would be well if prosecuting officers are appointed but it is a question of money. I may inform the House that it is not due to prosecution of cases that the arrears have increased. Arrears did not accumulate till 1106; but accumulation has been increasing from 1106 because of the economic depression. Many people who take up shops find themselves unable to carry on the business and so the shops are re-sold. The difference in the rentals between the original sale and resale swells the arrears to be recovered under the Revenue Recovery Regulation.

Mr. K. Madhavan Pillai : May I know from the member the necessity for the continuance of the special staff at Changanacherry?

Mr. C. O. Madhavan : The special staff has been continuing at Changanacherry from 1104. If we do not want to continue the experiment the special staff may be taken away. The special staff there receive very little help and co-operation from the citizens of the people in the detection of offences. When serious offences are detected, the detecting officers find it difficult even to get attestors to the mahazar.

Mr. C. M. Joseph (*Changanachery* cum *Peermade*) : ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ ചില സിൽബന്തികൾ വ്യാജവ്യാപാരത്തോടു അനുകൂലിച്ചു നിൽക്കുന്നതായി അറിയുമോ?

Mr. C. O. Madhavan: എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

Mr. C. M. Joseph: അവിടത്തെ പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹകരണം വേണമെന്നു കമ്മീഷണർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

Mr. C. O. Madhavan: അതിനെപ്പററി പറയാൻ എനിക്കു അധികാരം തരികയാണെങ്കിൽ പറയാം. ഞാൻ മി. ജോസഫിനോടുതന്നെ മഹസ്സർ തയ്യാറാക്കുന്നതിനു അവിടത്തെ പൊതുജനങ്ങളു

[Mr. C. O. Madhavan.]

ടെ സഹകരണം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു സിൽബന്തികൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾതന്നെ വേണ്ട സഹായം നൽകേണ്ടതാണെന്നുംപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

Mr. C. M. Joseph: അങ്ങനെ ഒരിക്കലെങ്കിലും അത്യാവശ്യം നേരിട്ടിട്ടുള്ളതായി സിൽബന്തികൾ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: A point of order. The reply is intended to the House whereas the member is confining his reply to the non-official member.

President: Probably they have been talking something among themselves and naturally a secret to others.

You may finish your speech. The bell applies to all official and non-official members.

Mr. C. O. Madhavan: Then there is the question of salt business. Mr. Ramakrishna Pillai seems to doubt whether we have reached the stage when we manufacture as much salt as we require. I may inform the House that it depends primarily upon weather conditions. This year we have been able to manufacture about 50 per cent. more salt than the quantity which Travancore requires for one year.

Mr. Parameswaran Pillai referred to the payment of kudivila. His complaint is that it is not paid to the licensees as soon as the salt is reserved for Government. The practice here is to reserve the salt as soon as manufacturing is completed and to pay the kudivila when the salt is removed.

Another point raised is that the brine used for manufacture is not tested and so inferior variety of salt is manufactured. I may inform the House that I have received complaints from the licensees this year that the officers in charge interfere too much in this matter and that the contractors are suffering on account of the strict enforcement of the rules.

Mr. J. John Kattakayam: ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുന്നതിന് അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

President: I put it that Demand No. X—Excise Department for Rs, 6,17,73: be passed. The demand was passed and the grant was made.

DEMAND XI.

FOREST DEPARTMENT.

Mr. R. Dhanukoti Pillai: Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs, 7,95,255 under Demand XI— Forests,

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ഭാരതമാതാവിന്റെ തൊട്ടുകുറിയായി പരിലസിക്കുന്ന വഞ്ചിരാജ്യത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരുഭാഗവും വനമായിട്ടാണു കിടക്കുന്നത്. പ്രസ്തുതവനം വളരെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഭൂവിഭാഗങ്ങളാണെന്നുള്ളതു അവിതർക്കിതവുമാകുന്നു. അനേകം വിദേശികളെ ഈ വനങ്ങൾ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്ര ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ പ്രദേശങ്ങളുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു ജനങ്ങളുടെ ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു അന്യരാജ്യത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇതു തുലോം ശോചനീയമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളു.

ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു ധാരാളമുണ്ടെന്നും അവയെ റിസർവിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കി പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതാണോ എന്നു നോക്കണമെന്നും ഉള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കുറെകാലം മുമ്പു കമ്മിററികളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ കമ്മററികളുടെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു ഈ സ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇന്നും കൃഷിചെയ്യുന്നതിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നില്ലെന്നാണു എന്റെ അറിവു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ ഇനിയെങ്കിലും ഫോറസ്റ്റ് റിസർവിൽനിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെണ്ടു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഗവണ്മെണ്ടു നൂറുവർഷത്തിനു മുൻപാണു നമ്മുടെ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ൧൦൯൪-ൽ ൪൦൦ ഏക്കർമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ റിസർവ് ക്രമാഗതമായി വളന്നു ഇപ്പോൾ ൨൩൬൦ ചതുരശ്രമയിൽ ആയിത്തീന്നിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും അതു വളരുകയില്ലെ എന്നാണു എന്റെ സംശയം. സ്ഥലങ്ങൾ റിസർവിൽനിന്നുംവിട്ടു പതിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനു കൺസർവേറർ പറയുന്ന സമാധാനം വനങ്ങൾ വെട്ടിയഴിച്ചാൽ മഴ കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ മഴയുണ്ടാകുന്ന കാലത്തു താണസ്ഥലത്തു വെള്ളം പൊട്ടുന്നു മലകളിൽനിന്നും വന്നു വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുമെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിലിയിരുന്നാൽ കാടുകളിൽ തടഞ്ഞുനിന്നു വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമെന്നും മററുമൊക്കെയാണ്. ഇതൊന്നും ശരിയായിട്ടുള്ള സമാധാനമല്ലെന്നു ഇക്കൊല്ലത്തേയും കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തേയും അനുഭവം നമ്മെ നിരന്തരം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ കൈവശമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ അന്യർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനു തനിക്കു വൈമനസ്യമുണ്ട്. ആരായിരുന്നാലും തനിക്കുള്ള അധികാരം വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം ന്യായങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നാലും അവർ അതിനൊക്കെ ഓരോ സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അതു സ്വീകരിക്കയില്ല. ഇവിടെ മുമ്പു കൺസർവേ

[Mr. J. John Kattakayam.]

ററർ ആയിരുന്ന മി. പൊന്നമ്പലംപിള്ള നമ്മുടെ വനങ്ങളെപ്പററി ചർച്ചചെയ്തു എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു ഒരു കോടിരൂപായ്ക്കുള്ള ചില്ലറ വിഭവങ്ങൾ ആണ്ടുതോറും ഈ വനങ്ങളിൽ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നാണ്. ന്യൂസിലൻറ, ജമ്മനി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ വനങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ ഭീമമായ ആദായങ്ങൾ പ്രതിവർഷം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു കാരണം വെറും തടികളെമാത്രം വെട്ടിമുറിക്കാതെ വിവിധവിധത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കിട്ടേണ്ട ആദായം മുഴുവനും വനത്തിൽനിന്നും എടുത്തുവരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്താകട്ടെ വനങ്ങളിൽനിന്നും തടിമാത്രം വെട്ടിമുറിച്ചാണ് ആദായം എടുത്തുവരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടായില്ല, ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ വനഭരണം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ ഇന്നുള്ളതിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായ ആദായം കിട്ടുമെന്ന് എനിക്കു ധൈര്യമായി പറയാം. നാം നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയുന്ന ഈ ചില്ലറ വനവിഭവങ്ങളെ മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ തീപ്പെട്ടി, കടലാസ് മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മററുമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. വനവിഭവങ്ങളിലൊന്നായ ഈററയെപ്പററി ഒരു പരീക്ഷണം നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി നമ്മുടെ ഫൈനാൻഷ്യൽസിക്രട്ടറി ബഡ്ജററു സ്പീച്ചിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നൽകുകയും ഗവമ്മെൻറു അതിനുവേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മൈസൂറിൽ ആകട്ടെ ചന്ദനതൈലമാണ് അവരുടെ വനത്തിൽനിന്നുമുള്ള ആദായം. നാമാകട്ടെ തൈലത്തെനോക്കാതെ ചന്ദനത്തടിയിൽനിന്നുമാണ് ആദായം എടുക്കുന്നതു്. തൈലത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായവും തടിയിൽനിന്നുകിട്ടുന്ന ആദായവും ആയി വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ബർമ്മായിൽ ഒരു ചതുരശ്രമൈലിന് എട്ടണാകൊണ്ടു വനസംരക്ഷണം നടത്തുന്നു. അതുപോലെ നമ്മുടെ വനങ്ങളും വിട്ടുകൊടുത്തു സംരക്ഷണം നടത്തിയാൽ എന്താണു ദോഷം? മദ്രാസ്ഗവമ്മെൻറു പഞ്ചായത്തിനാണ് അവരുടെ വനഭരണം വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ഇത്രഇത്ര ചതുരശ്രമൈൽ വനംവീതം ഓരോ പഞ്ചായത്തിനും കൊടുക്കണമെന്നാണു വ്യവസ്ഥ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭരണം ഇപ്പോൾ വിജയകരമായി പര്യവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മെൻറിനും ജനങ്ങൾക്കും യാതൊരഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ലാതെ നിരന്തരമായും നിരംകുശമായും ഈ വകുപ്പുഭരണം നിർവ

ഹിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. അവിടെ വ്യ വ്യ ൩ ചതുരശ്രമയിൽ വനം ൪൭ വ്യ പഞ്ചായത്തുകാർക്കായിട്ടു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഭരണം ഇവിടെയും ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അനേകം ആളുകൾ ധർമ്മരാജ്യംവിട്ടു മലബാറിലേക്കു പോകുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ ഇവിടെനിന്നും അന്യനാട്ടുകളിലേക്ക് ആരുംതന്നെ പോയിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ചു അന്യദിക്കുകാരെ നമ്മുടെ ധർമ്മരാജ്യം ആകർഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

മീനച്ചൽ, മൂവാററുപുഴ, തൊടുപുഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അനേകമാളുകൾ ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിലേക്കു വേലചെയ്തുപജീവനം കഴിക്കുവാൻ ഭൂമിയില്ലാതായിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയിട്ടുള്ളതായിട്ടെനിക്കറിയാം. ഇങ്ങനെ പോകുന്നവരുടെ സംഖ്യ നാൾക്കുനാൾ കൂടിക്കൂടിയാണുവരുന്നതു്. ഇവിടെ ഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നാൽ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളെ അന്യനാടുകൾ ആകർഷിക്കയില്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമിയേക്കാൾ ഗുണമുള്ള ഭൂമിയാണെന്നു വിചാരിച്ചല്ല ഇവിടത്തുകാർ ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിലേക്കു പോകുന്നതു്. നേരെമറിച്ചു് ഭൂമി കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണു ഇതിനു കാരണം. ഈ സ്ഥിതിക്ക് രാജ്യത്തിലെ മൂന്നിലൊന്നുഭാഗം വനമായിട്ടിട്ടു പറയത്തക്ക യാതൊരാദായവുമില്ലാതെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യമെന്താണ്?

നമ്മുടെ വനങ്ങൾ ഒരു അക്ഷയമായ നിധിയാണെന്നുള്ളതു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഇനിയും പഴയ തോതിൽതന്നെ ഈ വനഭരണം നടത്തുന്നതായാൽ ശരിയായ ആദായം കിട്ടുന്നതല്ല. ഫാറസ്റ്റിനകത്തു കൃഷിക്കു യോഗ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നാൽ ഏക്കറൊന്നിനു ഒരു രൂപാ കരം കിട്ടുമായിരുന്നു. ആ കരം നോക്കിയാൽ കൺസർവേറർ അവർകൾ ഒരു ഭീമമായ തുക നമ്മുടെ മുൻപാകെ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടിവരും. പെരിയാർ തടാകത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ആരും പറയുന്നില്ല. അതു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം കാടു വെട്ടിത്തെളിച്ചു കൃഷിചെയ്യുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു തടാകം നികന്നുപോകാനിടയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ശേഷംഭാഗങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു അമാന്തിക്കരുതു്. കൺസർവേറർ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കയില്ല. തന്റെ സ്വാധീനതയിൽ ഉള്ള സ്ഥലം മുഴുവനും തന്റെ കീഴിൽ

[Mr. J. John Kattakayam.]

തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു നിർബന്ധബുദ്ധിയോടുകൂടിയാണ് കൺസർവേറ്റർ പെരുമാറിവരുന്നത്. അതിനാൽ ഈവക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടി അചിരേണ പതിഞ്ഞ് നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കാകർഷിക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇവിടെയുള്ള ഭൂമികളെ അവർക്കു താമസിക്കുന്നതിനും കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും പര്യാപ്തമായവിധത്തിൽ പദ്ധതികൾ ക്രമീകരിച്ചു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്.

ഇപ്പോഴത്തെ വനഭരണരീതി ഒട്ടുംതന്നെ ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. വെറും തടിമാത്രം വെട്ടിവിറ്റതുകൊണ്ട് യാതൊരാദായവും കിട്ടുകയില്ല; പോരെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ തടിക്കു വിലയുമില്ല. താരിപ്പുവിലയിൽ നിന്നും കുറഞ്ഞ വിലക്കാണ് ഇപ്പോൾ തടി വിറ്റുവരുന്നത്. അതു തന്നെ വാങ്ങിക്കാൻ ആളില്ല. അതിനാൽ ആ പതിവു ഗവണ്മെന്റു നിറുത്തിവെക്കണം. ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു എം. സി. റോഡിനു തൊട്ടുപടിഞ്ഞാറുഭാഗം നിൽക്കുന്ന തടികളെ വെട്ടിമുറിക്കയല്ലാതെ ശേഷം തടികളെ വെട്ടിമുറിക്കുന്നത് അപൽക്കരമാണെന്നാണ് എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, the administration of the Forest Department meets with the greatest disapproval of the people. The statement made by the Conservator of Forests recorded in Mr. Ramasubramonia Aiyer's case clearly reveals the appalling inefficiency of this Department. Although the Forest Department is one of the oldest Departments in this State, we find that it has not made any sufficient development or progress as to justify its continuance. We have now a Forest Reserve of more than 2,397 sq. miles, which covers nearly one-third of the whole area of the State. The receipts of the Forest Department in the year 1038 amounted to Rs. 1·75 lakhs. In spite of nearly 72 years' control and management, the income from the Department has not considerably improved. The income of the Department for the year 1109 was Rs. 12·84 lakhs and as against that there was an expenditure of Rs. 7·70 lakhs. In the result the net revenue of the Department in 1109 was only Rs. 5,14,702, while in 1108 it was still less, namely Rs. 4,04,805. This works out at a very insignificant amount per acre. It is high time to consider whether it would not be profitable to abolish the Department altogether and give the contract to some of the good landlords and get several

times more income than the Government are deriving now by direct administration. The income from the Forest produce is not sufficiently encouraging. In the year 1109, there was considerable fall in the receipts from plantations as compared with the previous year. The Elavu plantations have proved a thorough failure. There was also decrease in the quantity of timber extracted by different working agencies. In the Administration Reports for both 1108 and 1109, the Government themselves have remarked that the Department was not showing sufficient progress in the working of the coupes in the reserves. The Department has not been bestowing adequate attention on the conservation and protection of the reserved forests. Every year large extent of the forest areas has been over-run by fire. Then again as compared with 1108, there has been a marked increase in the number of cases in 1109, especially in regard to (1) illicit collection, possession or remvoal of timber and other minor forest produce from reserved forests, (2) miscellaneous offences in respect of reserved forests and lands at the disposal of Government and (3) damage to royal or reserved trees in lands at the disposal of Government. All these are due to the fact that the executive and the protective staff of the Department do not exercise proper vigilance and effective control over the forest areas in their charge. At page 50 of the Administration Report of the Department for 1109, the Conservator himself has admitted that there has been a general deterioration in the work of the executive staff. The Government have remarked that the touring work of the Divisional Forest Officers was not quite satisfactory and we find from the Government proceedings that the Conservator himself has been asked to forward a separate report to Government regarding his touring work as his departmental report was practically silent on that point.

Sir, it has been repeatedly pointed out that the disposal of kudivila claims has not been satisfactory. Although in 1108, Government expected that the Department would show more attention to the disposal of these claims in future, the result, so far produced, has been quite disappointing. I know there are very many cases even 20 and 30 years old, still pending final settlement. At this rate, I am afraid, the Department would keep the claimants waiting till Doom's Day. Similarly both in 1108 and in 1109, the Government were constrained to remark that the work of the Forest Settlement Officers and the Conservator of Forest was unsatisfactory in regard to the disposal of the Forest Reserves and the fuel and fodder reserves pending final settlement. Further the Audit Report placed in our hands shows that cases of misappropriation

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

and defalcations are also on the increase Sir, one is really at a loss to know what the officers of this Department are actually doing.

Before I conclude, I wish to say a word about the Game Warden. I made a thorough reading of the Administration Report of the Forest Department just to know what the superannuated Land Revenue and Income Tax Commissioner has been doing after he took charge of his new office as Game Warden, but I am really sorry to mention that I was throughly disappointed in my attempt. I find he has not done anything to justify the continuance of the office. It is, indeed, a sheer waste of public money to pay this officer and his staff, and every true lover of this country ought to raise a voice of protest against the continuance of this office. The Government, if they had any real consideration and respect for public opinion, should have certainly accepted the opinion of the Finance Committee recommending the abolition of this post.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗവും വലിയ റിസർവ്വവനങ്ങളാണെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് സാരമായ ഗുണമൊന്നും ഗവമെന്റിനോ, പ്രജാസമുദായത്തിനോ ലഭ്യമാകുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ റിസർവ്വിന്റെ സ്ഥിതി ഒന്നു ഭേദപ്പെടുത്തി ജനങ്ങൾക്കും ഗവമെന്റിനും ആദായകരമായവിധത്തിൽ വനരക്ഷണം നടത്തണമെന്നാണു പ്രധാനമായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ജർമ്മനി, അമേരിക്കാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽപോലും റിസർവ്വവനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവ തുടർന്നു വനമായിട്ടു കിടക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. ഇടക്കിടക്കു റിസർവ്വും ഇടക്കിടക്കു ജനവാസസ്ഥലവുമായിട്ടാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്താകട്ടെ, റിസർവ്വിന്റെ കിടപ്പു് അങ്ങനെയല്ല. മധുര, തിരുനെൽവേലി, കോയമ്പത്തൂർ ഈ ജില്ലകളാണു നമ്മുടെ റിസർവ്വിന്റെ അതൃത്തിസ്ഥലങ്ങൾ. ജനവാസമുള്ള സ്ഥലത്തിനും ഈ അതൃത്തിസ്ഥലങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ ദൂരമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ജനവാസമുള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നും പന്ത്രണ്ടോ പതിനഞ്ചോ മൈലിനകത്തുനിന്നുമാത്രമേ തടികളധികവും മുറിച്ചു എടുത്തുവരുന്നുള്ളു. തടികളും മററും റിസർവ്വ വനങ്ങളുടെ കിഴക്കെ അററത്തുനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന ചിലവു നോക്കുമ്പോൾ ആദായകരമല്ലാത്തതാണിതിനു കാരണം. റിസർവ്വിൽ ഇടക്കിടക്കു ജനവാസസ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാൽ അവിടെയുള്ളവർക്കു വീടുവയ്ക്കുന്നതിനുംമററും തടിയും കൃഷിക്കു പച്ചിലയും കന്നുകാലികളെ മേയ്ക്കുന്നതിനു റിസർവ്വും ഉപയോഗിച്ചു ഗവമെന്റിനു ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ആദായം കിട്ടുന്നതിനും ജനങ്ങൾക്കുപയോഗം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ടു്.

രാജ്യത്തു് ഒരാൾക്കു ശരാശരി അൻപതു സെൻറു സ്ഥലത്തിൽ കുറവേ ഉള്ളു എന്നു കണക്കുകൾകൊണ്ടു കാണാം. ഭൂമിയിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ടു വേണമല്ലോ ഇവിടത്തെ ജനസാമാന്യം ജീവിക്കുവാൻ. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലക്കുറവുള്ള കാലത്തു റിസർവ്വു പതിച്ചുകൊടുത്താൽ തൻമൂലം ഉല്പന്നങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു് ഇനിയും വിലക്കുറവു വരികയില്ലേ എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകാം. എന്നാൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഭൂമികളിൽ മരച്ചീനി, നെല്ലു്, വാഴ മുതലായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കുപയുക്തമായ കൃഷികളാണു് അധികം സാധുക്കൾ ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലക്കുറവു കൂടുതലായി സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള ദോഷം പറയുവാനില്ല. ഇതിനുംപുറമേ കുടിപാർപ്പിനു സ്ഥലവും അത്യാവശ്യമാണല്ലോ.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai (*Quilon* cum *Karunagapalli*): ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരികയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു റിസർവ്വിനകത്തു ജനവാസത്തിനു സൗകര്യമുണ്ടാക്കുകയും അതിനു പര്യാപ്തമായ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണം. പ്രകൃതി വളരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യമാണിതു്. ആ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ കണ്ടാനന്ദിക്കാൻപോലും ഇപ്പോൾ വനത്തിൽ കടക്കുവാൻ പാടില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ ഗ്രാമങ്ങളുണ്ടാക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്.

റിസർവ്വിനകത്തു ജനവാസമുണ്ടാകുന്ന സംഗതിയിൽ കൺസർവേറ്റർ പ്രതികൂലിയാണു്. ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി വനത്തെ സംരക്ഷിച്ചു് അതിൽനിന്നും ഗവർമെൻറിനു ആദായമുണ്ടാക്കണമെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിചാരം. ആ ഉദ്ദേശത്തിനനുസരണമായി കഴിവുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. കൈക്കൂലിക്കാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതിലുംമററും സദാ ജാഗരൂകനാണു്. എന്നാൽ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ വൈമനസ്യമാണുള്ളതു്. എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധ്യക്ഷന്മാരും അവരുടെ അധികാരസീമയ്ക്കു കുറവുവരുന്നതിൽ വൈമനസ്യമുള്ളവരായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതിനാൽ റോഡുകളുടേയും ആറുകളുടേയും സമീപമുള്ളതും, അല്ലെങ്കിൽ റോഡുകൾ തീർക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുള്ളതും ആയ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കുകൊള്ളാവുന്നവ ധാരാളമായി റിസർവ്വിൽനിന്നും ഒഴിപ്പിച്ചെടുത്തു് ദരിദ്രജനങ്ങൾക്കു് അല്പാല്പം തറവില കൂടാതെയും, ചെറിയ ചെറിയ ബ്ലോക്കുകളായി തിരിച്ചു ധനവാന്മാർക്കു ലേലംചെയ്തും പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതി

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ന ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യണം. സാധുക്കളുടെയിടയിൽ ധനവാൻകൂടി കുടികയറി പാൎക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ സാധുക്കൾക്കു പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകും.

മുമ്പ് ഗവണ്മെൻറു ഏൎപ്പെടുത്തിയ ചതുപ്പുനിലക്കമ്മിററിയിൽ ഞാനും ഒരു മെമ്പരായിരുന്നു. റിസൎവിനകത്തുള്ള ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് അവയെല്ലാം പതിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് ആ കമ്മററി ശുപാൎശചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് എക്കണോമിക്ക് ഡിപ്രഷൻ എൻക്വയറിക്കമ്മററി ഏൎപ്പെടുത്തി. അതിൻെറ റിപ്പോൎട്ടിലും ഞാൻ റിസവിലുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ എല്ലാം പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഡിസൻററിംഗു മിനിട്ട് എഴുതിയിരുന്നു. അതിൽ ഗവണ്മെൻറു യാതൊരു ശ്രദ്ധയും കാണിച്ചിട്ടില്ല.

കുടിപ്പുരയിടങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന രാജകീയവൃക്ഷങ്ങൾ കുടികൾക്കു തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും, ഒരുപക്ഷേപം മുമ്പ് കൗൺസിലിൽ പാസ്സാക്കി. കൊച്ചിയിലും ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലുംകുടിപ്പുരയിടങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന രാജകീയവൃക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശം കുടികൾക്കുതന്നെയാണു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൌൺസിലിൽ ഞാൻ ഒരു റസല്യൂഷൻ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അതിനെപ്പററി അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോൎട്ടുചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മററി വയ്ക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു പറയുകയും കമ്മിററി ഏൎപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തു. കമ്മിററിയിൽ ഞാനും മെമ്പരായിരുന്നു.

രണ്ടു കൊല്ലത്തിനകം തേക്കുതടികൾ കുടികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു കമ്മററിയിലെ ചില അനൌദ്യോഗസ്ഥമെമ്പറന്മാരും ആറു കൊല്ലത്തിനകം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന് കൺസർവേറററ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള മററു മെമ്പറന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആറു വൎഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും കുടികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല. കമ്മററി റിപ്പോൎട്ടിൽ പറയുന്ന ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചെങ്കിലും ആ വൃക്ഷങ്ങളെ കുടികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. മറെറാരു രാജ്യത്തും ഇല്ലാത്ത ഒരേൎപ്പാടാണിതു്. തേക്കുവൃക്ഷത്തിൽ മുളകോ മറേറാ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ നശിപ്പിച്ചിട്ടാണ് മുറിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതു. തടികൾ മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ കല്ലുകയ്യാലകളുടെ മീതെ വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിച്ചിട്ടു നശിപ്പിച്ചും, തെങ്ങ് വാഴ മുതലായവ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയും സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരെ വേദനപ്പെടുത്തിയാണു കൊണ്ടു പോകുന്നതു്. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിലുണ്ടാകുന്ന ധാന്യങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും കൊണ്ടാണ് ഉപജീവിക്കേണ്ടതു്,

മററു തൊഴിലില്ല. നികുതി കൊടുക്കുന്ന ഭൂമികളിലുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും അവർക്കു തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കുടിപ്പുരയിടങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന തേക്കു തടികളുടെ പൂർണ്ണാവകാശം അവർക്കു തന്നെ കൊടുക്കണം. റിസർവിൽ നിന്നും ഒരു വലിയ ഭാഗം ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും കുടിപാർപ്പിനുമായി പതിച്ചു കൊടുക്കണം. ഈ വിധത്തിലുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിച്ചു ഭരിക്കുന്നതായാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും ജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്നു ബോധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു നിർത്തുന്നു.

Mr. G. Nararyana Aiyar : Sir, the activities of this Department are not at all encouraging. It is not enough if the Department goes on along the lines on which it has been going all these years. New sources of income have to be found out.

In page 30 of the report of the Department it is stated that *beedi* leaf plant flourishes in Meenachil, Manimala and other parts of Travancore. I also find from the report that the eucalyptus plant also flourishes well here. Sir, these are very productive plants and are capable of yielding very good income to the Department if only they would care to cultivate them properly and on an extensive scale. The report merely says that these plants are thriving well in some localities. We are anxious to know whether they could be profitably cultivated here and if so why the Department has not begun such cultivation. One would expect the report to give us more particulars about the matter.

It is also seen from the report that we are now exporting a large quantity of nuxvomica seeds. Sir, that plant also is found in abundance in our forests. But the department does not seem to care for it. If the system of raising teak plantations, *i. e.*, the *taungya* system, is followed in the case of nuxvomica also, I think it will be a new and good source of income for the Department. Sir, these are matters on which we expect the Department to bestow more attention than at present.

As regards minor produce, at present it is the contractors that take away all the profit. If the Department undertakes to do the work without giving it out on contracts, I am sure that will also be another source of substantial income for the Department,

I would invite the attention of the Conservator of Forests to these questions and request him to do all that is possible.

Mr. R. Dhanukoti Pillai : Sir, the four speakers who spoke on this demand have all been laying emphasis on the fact that the total area of our forests is about 2396 sq. miles, or,

[Mr. R. Dhanukoti Pillai.]

roughly, one-third of the the total area of this State, and that it was possible to throw open large extents out of these reserves for cultivation purposes. It has to be remembered, that, out of these 2,396 sq miles, only about 1,500 sq. miles really form what is called merchantable forest, the rest being maintained solely for climatic purposes. Our country is fully hilly and slopes abruptly towards the west. In a country like ours, it is highly necessary that such slopes are covered with forests so that the rains falling there may be retained and allowed to come down only slowly and gradually. Countries which did not take care to remember this aspect of the matter have paid their toll heavily. For instance, in China there was unrestricted felling of the forests and the whole Yangtsekiang valley was denuded some years ago. And what is the result now? Year after year they are having devastating floods inundating thousands of sq. miles and causing the death of several thousands of people.

Mr. Tariatu Kunjitomman: വൃക്ഷങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഭൂമികളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ കുറെ അധികം വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു അവ അവിടെ നിന്നു വളൎന്നാൽ അതുകൊണ്ടു ഗുണം അധികം സാധിക്കുമോ ?

Mr. R. Dhanukoti Pillai : With regard to the question of rainfall. Sir, it is not in the forests that rains are made. Clouds are formed far off in the ocean. During the monsoon these clouds are wafted towards the land, where they strike against the hills and are deposited as rain. The forests on the hill-slopes act like a sponge and let down the water gradually. But for forests, our country too would be subject to annual floods as in China.

Mr. Kattakayam has been saying, that our recent drought was due to the presence of extensive forests in our State.

President : I do not think he said that ; so far as I was able to understand him, what he said was that, in spite of our extensive forests, we were having severe drought.

Mr. R. Dhanukoti Pillai. Sir, year before last, we too had heavy floods. At that time Mr. Kunjitommen argued that it was because we were retaining so much of our country under forests and that considerable extents of our forests should be disafforested so that our rainfall would not be so heavy. And now Mr. Kattakayam argues that in spite of our forests there is drought. Between these two arguments, I think it is the duty of the Government to decide what extent should actually be retained as forests in the interests of the State. In some European countries, they have as much as 62 per cent. of the total area reserved as forests. In Germany, about 27 per cent. of the area is under forests. In Travancore, my opinion is that at least on-third of the area should be retained as forests.

Mr. K. Madhavan Pillai: In their review on the report of the Department, Government say that in the Quilon Division the Divisional Forest Officer was devoting his attention entirely to the question of increasing the revenue of his Division. May I ask the Conservator whether the policy of the Department is solely to show increased receipts?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: With regard to that point, I may explain, Sir, that the Divisional Forest Officers were asked to prepare working plans for such of the forests in their Division as per plans. In reviewing the work done by the various Divisional Forest Officers in that direction Government found that the Quilon Divisional Forest Officer had devoted his time almost entirely to the collection of revenue and did not make any headway in regard to the working plans. Hence the remark referred to by Dr. Madhavan Pillai Sir, it has never been the policy of the Department to care solely for the revenue. The policy of the Forest Departmet has been laid down definitely and clearly as long ago as during the administration of Dewan Gopalachari. The policy laid down was careful reservation and ordered and judicious disafforestation. In other words, it was the whole of the existing area of forests should be conserved as much as possible but, should never be increased; but, as the population increases and the demand for cultivable land becomes keen suitable portions of the reserve forests should be disafforested wherever and whenever necessary. That has been the consistent policy of the Department. We have never deviated from it.

Mr. K. Madhavan Pillai: Has income now become the primary consideration of the Department? That is my question.

Mr. R. Dhanukoti Pillai: No. All the same, the Department has to get on. We must get as much out of our forests as is consistent with the maintenance. That is why I said that we have about 1,500 acres of merchantable forests. That area is maintained for revenue purposes. The rest of the area is maintained solely for climatic considerations.

Mr. K. Madhavan Pillai: The remark made by the Government, which I have referred to, shows that one of the Divisional Forest Officers devoted all his attention to the revenue in his division. That means that he did not pay adequate attention to other aspects.

President: The Conservator has already explained that that particular officer had a lot of collection work to do, with the result that he had to neglect the other aspects of his work, which was regrettable, and that that was not at all the policy of the Department.

Mr. K. Madhavan Pillai: That is what I want to elicit.

President: I think he said that.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: On page 30 of the report of the Department for 1109, it is stated that, in Ettumanoor, Minachil, Manimala and some other places the *beedi* leaf plant was growing well. Is it a fact ?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: *Beedi* leaf has all along been imported in large quantities into Travancore. The Department tried to see whether the plant would thrive well in Travancore. As a result of our experiment we find that, although the plant thrives well here, it grows only very tall without any branches and with very few leaves. What we really want in the case of these *beedi* plants is that they should give out ,a number of branches thick with leaves. From the plants that we have grown, even after five and six years, we have not been able to gather even one bundle of leaves. It is the leaf that is most important here. That was why I said that th) experiment has not been much of a success. Still we are going on with the experiment just to see whether the plant will give out branches and more leaves.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഹൈദരബാദ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും എപ്പോഴാണ് വിത്തുകൾ വരുത്തി പാകിയതു്?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: ആറു കൊല്ലം വരും.

Mr. Kattakayam has been saying, Sir, that, in Mysore, they were making a considerable income out of the manufacture of sandal wood oil out of their sandal wood.

Mr: Tariatu Kunjitomman: ജർമ്മനിയിൽ റിസർവ്വു ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു് ഒന്നായി കിടക്കുകയാണോ അതല്ല ഇടയ്ക്കിടക്കു സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: I am coming to that.

With regard to sandal wood, Travancore is not quite suited for the growth of sandal wood. It will not thrive well in places with so much of rainfall. Our average rainfall is between 90 and 120 inches per annum. The only locality in Travancore suitable for sandal wood growth is Anjanad. But, there, the area available for sandal wood cultivation is so small that our annual output, which we get with great difficulty, is only about 400 maunds. Sir, this is too small a quantity for distillation of oil on a commercial scale. What is this as against the four thousand tons of sandal wood which they get every year in Mysore and in the neighbouring British Indian districts ? It is out of sheer ignorance that Mr. Kattakayam has been comparing Mysore as a model for this purpose.

Mr. Kattakayam also suggested that, as in Burma, our forests should be leased out. Conditions are entirely different in Burma. Comparatively, a great portion of Burma is more or less uninhabited. The only kind of timber that they can exploit with profit is teak. Considering the fact that it is a place of great distances where the timbers would take years to reach their destination the Government there found that the exploitation of timber there by them would not be profitable at all. They have therefore leased portions of their forests to responsible corporations. In Burma, after felling, it takes five or six years for the timber to reach the depots. For the first one or two years they are allowed to dry in the forests themselves; then they are floated down the river. That takes two or three, years. Conditions in Travancore are entirely different. Even here some years ago we tried the system of coupes which is also a kind of leasing of the forests. The amount of noise made by the people against that system then is still fresh in our memory. It took us nearly seven full years to wipe out the injurious effect of that system. For Travancore, with just 1,500 sq. miles of merchantable forests, leasing is not at all advisable.

Mr. Kattakayam also referred to the system of panchayats obtaining in some British Indian Districts. In British India the forests have been classified into several classes ; and it is the poor class forests, from which the department does not get any revenue, that have been handed over to panchayat management. There, the main idea is that the people in the neighbourhood of these poor forests may get the small timber for fuel and grazing for their cattle from these forests. Here, Sir, we have no village system. The few reserves we have in the low country are too small for any panchayat to work with any profit. And, in regard to grazing, free grazing of Travancore cattle is allowed in all our forests. The panchayats in British India are mainly attracted by the facility for grazing their cattle in these village forests.

President : You have exceeded your time.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Is the member in a position to enlighten the House about the work of the Game Warden ?

Mr. R. Dhanukoti Pillai : It is now only about a year and a half since a Game Warden was appointed in Travancore ; and it is now too early to think of any result of his work. In his own way, Sir, he has done some work. He first of all toured throughout the country and studied the condition of wild game in Travancore. He is formulating a scheme for the preservation of our wild

[Mr. R. Dhanukoti Pillai.]

game. Unfortunately, he was disturbed once or twice by being asked to attend on some distinguished visitors whose shooting he had to arrange for. He attended the Game Preservation meeting in Madras. He also went to Delhi in connection with the All-India Conference.

President: That information has already been furnished in answer to an interpellation. You have to finish. You have already exceeded your time.

Mr. R. Dhanukoti Pillai: That was in the other House, Sir.

President: Honourable members of this House know what is taking place in the other House; they read about it.

Mr. R. Dhanukoti Pillai: The Game Warden has also been publishing articles in the various newspapers in order to popularise the preservation of wild game. As I said, Sir, it is now too early to judge his work. This is a kind of work which has to be continued for several years before we can think of any appreciable result. We cannot think of his achievements the next day after he is appointed.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know the number of years for which the officer has to be tried in order that we may get some idea of the actual work that he has done?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: According to me, it will take about five or six years provided we give the officer enough of money.

Mr. A. N. Viswanatha Pillai: അപ്പോഴേക്കും വേറെ ഏതെങ്കിലും റിട്ടയാർഡ് ആഫീസർ വരുമെന്നാണോ മെംബർപറയുന്നതു്?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: Sir, Mr. Kattakayam also referred to the swamps in reserves which he wanted to be thrown open for cultivation. Sir, this is a question which has been urged upon the attention of Government for several years in the past. Government appointed about ten committees for about an equal number of taluks in the State to go into the whole question, to inspect the forests in the localities and to report whether any swampy area could be thrown open for cultivation. These committees spent considerable time to select suitable land. They recommended in the end that about 760 acres could be thrown open for cultivation. But before these committees submitted their reports, Government themselves disafforested over 800 acres. Altogether, about 2,940 acres

have so far been disafforested and transferred to the Revenue Department. The question of the registration of these lands is now pending before the Government. Sir, this is not a matter which can be finished in a day. Survey and demarcation have to be completed before the lands are offered for registry. Those things will take time. I hope however the work will be completed shortly. There seems to be some sort of impression that there are still very extensive areas, fit for cultivation inside our forest reserves. Sir, as one who has known our forests for the last so many years I can assure the House that we have not got any more area to be disafforested and made available for cultivation. Here and there there may be bits of five acres and ten acres. The disafforestation and registration of such small bits will be neither advisable in the interests of the Department nor profitable to the people who get the lands registered in their favour. The Government are not unaware of the fact that the population of the State is increasing while the death-rate is decreasing. It is true that the Census Commissioner has stated in his report that the people of Travancore would have to go outside the State unless the Forest Department yields and makes more lands available for registry. It is as a *via media*, Sir, as I said a little while ago, that the Department has adopted judicious disafforestation as its policy. Disafforestation will be resorted to wherever necessary and whenever wanted. Recently we have disafforested about 3,000 acres at Mannankandom. That is available for registry. Government have in contemplation also the throwing open for registry of the lands on either side of the Neriamangalam-Pallivasal road. There are also about two or three thousand acres on either side of the Devicolam-Kumili road likely be thrown out. This is a very fertile area and is suitable for the cultivation of fruit trees like oranges and lemons. Tapioca also will come up nicely. There are also extensive lands fit for paddy cultivation. I understand the Agricultural Department has been asked to investigate the suitability of this area.

Mr. K. Madhavan Pillai: May I ask whether, in disafforesting these areas, the Department will take special care to see that springs, which now form the source of irrigation for several paddy fields, are not thrown open for registration or otherwise affected?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: The Irrigation Committee have rightly stated in their report that such areas should not be disafforested. I can assure the House that such areas will never be disafforested.

Mr. Tariatu Kunjitomman: തട്ടക്കാട്ട റോഡിൽ കട്ടപ്പുഴക്കടുത്തു നാച്ചേരി, പെണവം തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളടങ്ങിയ വെണ്ണൂർ കണ്ടത്തിലെ ആയിരം ഏക്കറോളം സ്ഥലം പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ?

Mr. R. Dhanukoti Pillai That was one of the swamps which were not recommended for disafforestation by the majority of the Swampy Area Committee of which Mr. Kunjitommen himself was a member. Government naturally accepted the recommendation of the majority.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ചതുപ്പു നിലം കമ്മററിയിലെ അനൌദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാർ പ്രത്യേകം ഒരു റിപ്പോർട്ടാണല്ലോ സമർപ്പിച്ചിരുന്നതു്. അതിൽ ഈ വെണ്ണൂർകണ്ടം പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നില്ലയോ?

Mr. R. Dhanukoti Pillai: ഭൂരിപക്ഷം മെമ്പറന്മാരും അതു പതിച്ചു കൊടുക്കണ്ടാ എന്നാണു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നതു. ഗവണ്മെൻറു അതിനെ അംഗീകരിച്ചു.

Mr. Tariatu Kunjitomman; മെമ്പർ ആ സ്ഥലം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know whether, as was suggested by the Census Commissioner, arrangements have been made to send a portion of the population of this country outside? (*Laughter.*)

Mr. R. Dhanukoti Pillai: Sir, Mr. Kattakayam also remarked that, for want of land here, people were going to Malabar and settling there. It is true, Sir, that, some years ago, when there was a boom for rubber, people who had money to waste and who were out for speculation, went and acquired lands in Nilambur and other places. I do not know whether such people still stay on there. They have all come back and have lost their money. Even one of our Division Officers purchased about 3,000 acres somewhere near Nilambur for about Rs. 1,000. He has to pay tax only after 12 years and that at four annas per acre. From this one can imagine what the nature of the land is. Certainly, they could not get land so cheap in Travancore. They had money enough to spend and they wanted to speculate. That was why they went out; and, as I said, that was when there was a boom in rubber.

President: I put it that Demand No. XI—Forest for Rs. 7,95,255 be passed. The demand was passed and the grant made.

DEMAND XII.—POLICE.

Mr. R. Pitchu Aiyangar Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 7,04,201, under Demand XII—Police.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ഇവിടത്തെ ഡിപ്പാട്ടുമെൻറ് മേധാവികളായി വിദേശത്തുനിന്നും ആരേയും ഇറക്കുമതിചെയ്യുരുതെന്ന് കുറെക്കാലമായി ജനങ്ങൾ മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം ഒഴിവുവന്ന എഡ്യൂക്കേഷൻ, പോലീസ് എന്നീ രണ്ടു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിൻേറയും മേധാവികളായി സ്വദേശികളെത്തന്നെ നിയമിച്ചതിൽ ഗവൺമെൻറിനെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിൽ ഒരു സ്വദേശിയെത്തന്നെ മേധാവിയായിവയ്ക്കണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലങ്ങളിലും പോലീസ് ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിലേക്കുള്ള ധനാഭ്യർത്ഥനാവേളകളിലെ ബഡ്ജററു പ്രസംഗാവസരങ്ങളിലും ഞാൻ ശക്തിയായി ഗവൺമെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യംതന്നെ. പോലീസ്ഡിപ്പാട്ടുമെൻറിലിരുന്നു നല്ല തഴക്കവും പഴക്കവും പേരും പെരുമയും പെററിട്ടുള്ള മി. പിച്ചുവയ്യങ്കാരെ ഇപ്പോൾ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കാണെങ്കിലും ഇവിടത്തെ പോലീസ് കമ്മീഷണരായി നിയമിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ പോലീസ് കമ്മീഷണരെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ ബെൻസിലി. കണ്ണിംഗ്ഹാം, പിററ് മുതലായ സുപ്രസിദ്ധ പോലീസ് കമ്മീഷണരന്മാരുടെ തൃപ്തിക്കും സന്തോഷത്തിനും പാത്രീഭൂതനായിരുന്ന ഒരു ദേഹമാണദ്ദേഹം എന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ മറക്കുവാനോ മറയ്ക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല.

The House adjourned for lunch at 1-2 P. M. and re-assembled at 2 P. M. with Mr. Kochikal P Balakrishnan Tampi, one of the panel of chairmen, in the Chair.

SWEARING IN.

The following members took the oath and then signed the rolls --

1. Dr. M. K. Gopala Pillai M. R. C. S, L. R. C. P., D. P. H., DB. P. H. (*Director of Public Health*)
2. Mr. K. George B. A. (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*).

DEMANDS FOR GRANTS (*contd.*)

POLICE DEPARTMENT.

Mr. J. John Kattakayam: അഭിനവ പോലീസുകമ്മീഷണർ കുപ്രസിദ്ധബക്കിംഗ്ഹാം കൊലക്കേസുനടത്തിയതിൽ അന്നു സെഷ്യൻജഡ്ജിയായിരുന്ന മി. പി. രാമൻതമ്പി അദ്ദേഹത്തെപ്പററി വളരെ പ്രശംസനീയമായ അഭിപ്രായം പ്രസ്തുതജഡ്ജ്മെൻറിൽ രേഖപ്പെടുത്തി എന്നുള്ള സംഗതിയും ഇവിടെ പ്രസ്താവാർഹമാണ്. അതുകൂടാ

[Mr. J. John Kattakayam]

തെ കോട്ടയം ഗൌരിയമ്മക്കേസിൽ മിഷനറിമാരുടെ പ്രാബല്യം അശേഷം വകവെക്കാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം സധൈര്യം ശരിയായി നിർവഹിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് അന്ന പോലീസുകമ്മീഷണരായിരുന്ന മി. കന്നിംഗ്ഹാമും ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇലോം പ്രശംസനീയമായ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പോലീസുകമ്മീഷണരുടെ പേഴ്സനൽഅസിസ്റ്റൻറ്, ട്രാഫിക്ക സൂപ്രണ്ടു ഇടങ്ങിയുള്ള വിവിധജോലികളിൽ ഇരുന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടു നല്ലതഴക്കവും പഴക്കവുമുള്ള ഒരാളാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മീഷണർ എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ആരും തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കും.

മോട്ടാർട്രാഫിക്കിൽനിന്നും സാരമായ ഒരു തുക ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറിനു കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമായ തോട്ടക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയായി ഒരാളിനെ ഈ ജനപ്രതിനിധി സഭയിൽ വയ്ക്കാമെങ്കിൽ, ഇത്രവിപുലമായ മോട്ടോർ വ്യവസായികളിൽനിന്നും ഒരു പ്രതിനിധിയെ നമ്മുടെ നിയമസഭകളിൽ എന്തുകൊണ്ടു വയ്ക്കാൻപാടില്ലെന്നു ഗവൺമെൻറിനോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

Chairman: പോലീസു വകുപ്പിനെപ്പററിവേണം സംസാരിക്കുവാൻ

Mr. J. John Kattakayam: പോലീസുവകുപ്പിൽ ട്രാഫിക്കവകുപ്പുകൂടി ഉൾപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അതിനെപ്പററി പറഞ്ഞതു്. ഇപ്പോഴത്തെ റെഗുലേഷൻ അനുസരിച്ച് പോലീസുകാരുടെ ആനുകൂല്യമില്ലാതെ മോട്ടാർയൂണിയൻകാർക്കു അവരുടെ വാഹനങ്ങൾ റോഡിലിറക്കുവാൻപോലും നിവർത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നതു്. കയ്ക്കൂലിക്കും അഴിമതിക്കും നൂതനപരിഷ്കാരത്തിൽ വിപുലമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ ഞാൻ നിരന്തരം ദർശിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അന്തസ്സും അഭിമാനവുമുള്ള ഉൽകൃഷ്ടകുടുംബാംഗങ്ങൾ പലരും യൂനിയനോടു ഭാഗഭാക്കാകുന്നുണ്ട്. പൊതുജനദാസന്മാരുടെ ദാസന്മാരായി ഈദൃശന്മാർ മോട്ടാർ വ്യവസായലോകത്തിൽ ഇടപെട്ടതിൽ തങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തേയും ആഭിജാത്യത്തേയും അടിയറപ്പെടുത്തേണ്ടവരായി കാണപ്പെടുന്നതു അസ്മാദൃശന്മാരെ അതിയായി വേദനപ്പെടുത്തുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനം മററുള്ള ജനങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മോട്ടാറുടമസ്ഥന്മാരേയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലത്തു നടപ്പാക്കിയ നൂതനമായ ചില വ്യവസ്ഥകൾമൂലം അവർ വളരെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. അതായതു എല്ലാവണ്ടികളിലും

"വാടകവണ്ടി" എന്നു എഴുതിവയ്ക്കണമെന്നുള്ളതാണു് ഒന്നാമത്തെ വ്യവസ്ഥ. വാടകവണ്ടി എന്നു എഴുതിയില്ലെങ്കിലും അതു വാടകക്കുള്ളതാണെന്നു എല്ലാവർക്കുമറിയാം. പിന്നീടു രണ്ടാമതായിട്ടുള്ളതു് സീററുകളിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരമാണു്. അതുകൊണ്ടു പലതരത്തിലുള്ള അസൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. സുഖക്കേടുകാർ വണ്ടിയിൽ കയറിയാൽ ചിലപ്പോൾ ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും ഇരിക്കേണ്ടിവരും. അതിനു് ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്ക്കാരം ഒരു വലിയ അസൌകര്യമാണു്. എന്നെക്കാൾ സ്ഥൂലഗാത്രന്മാരെ കയററുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗർഭിണികളായവരെ ബസ്സിൽ കയററിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്ക്കാരം അസൌകര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. കൂടാതെ വണ്ടിക്കു വല്ല ഷോക്കും തട്ടിയാൽ യാത്രക്കാർക്കു അംഗഭംഗം നേരിടുന്നതിനും ഇതു കാരണമായേക്കും. സുഖക്കേടുകാർക്കു സീററുതിരിക്കാതിരുന്നാൽ സീററിൽകിടന്നു യഥേഷ്ടംയാത്ര ചെയ്യാം. രാത്രികാലങ്ങളിൽ സാധാരണമായി സാധുയാത്രക്കാർ ബസ്സിൽ കിടക്കാറുണ്ടു്. എന്നിനു, ഇതുമാതിരി സാധുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ പല സംഗതികളേയും ഈ നൂതനപരിഷ്ക്കാരം ബലികഴിക്കുന്നുണ്ടു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഓരോ സീററുകളും പ്രത്യേകം തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിരോധമുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: അതൊരിക്കലും പാടില്ല. മറെറാരിടത്തും കാണാത്ത ഒരേർപ്പാടാണിതു്. അതുകൊണ്ടു സീററു് പഴയരീതിയിൽതന്നെ വേണം. ഏഴുവയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികൾക്കു ഇപ്പോൾ ചാർജ്ജുവാങ്ങിക്കാറില്ല. എന്നാൽ ഈ സീററുകളുടെ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടു് കുട്ടികൾക്കും ചാർജ്ജുവാങ്ങിക്കുന്നതിനു് ബസ്സുകാർ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. ഒരു മാതാവിന്റെകൂടെ രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടികൾകൂടിക്കാണും. ഏഴുവയസ്സിനുതാഴെ പ്രായംവരുന്ന രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടികൾക്കുള്ള ചാർജ്ജു വാങ്ങാറില്ല. ഏഴുമുതൽ പത്തുവയസുവരെയുള്ളവർക്കു പകുതിചാർജ്ജു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. നൂതനവ്യവസ്ഥകൊണ്ടു് ഇനിമേലൊക്കെ മുഴുവൻ ചാർജ്ജും ഈടാക്കിത്തുടങ്ങും. ഇങ്ങനെ പല അസൌകര്യങ്ങളും കൂടുതൽ ധനനഷ്ടവും ഈ അഭിനവ സീററു പരിഷ്കാരത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഓവർലോഡു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും മററുമാണല്ലോ ട്രാഫിക്ക് വകുപ്പിൽ അനേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അവരോധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇവർക്കുള്ള ജോലിയെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനു ഇത്ര ശ്രദ്ധയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു

[Mr. John Kattakayam.]

മലനാടുകളിൽ മോട്ടോർവണ്ടികളുടെ ടെസ്റ്റിംഗ് മൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കലും മററുസ്ഥലങ്ങളിൽ ആറുമാസത്തിലൊരിക്കലുമാണ് വച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മോട്ടോർ ഗതാഗതം യൂണിയൻ ഏർപ്പെട്ടു നടപ്പിൽവന്നതിനുശേഷമാണ് ശരിയായിട്ടു നടക്കുന്നതെന്നുള്ള സംഗതി സകലരും സമ്മതിക്കും. പല യൂനിയനോടും ഞാൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയതിൽ ചില വണ്ടികൾ പ്രതിമാസം രണ്ടും മൂന്നും പ്രാവശ്യംമാത്രം ഓടുന്നതായിട്ടാണ് എന്റെ അറിവു്.

പിന്നീടു ഈ വണ്ടികളുടെ ടിപ്പുകണക്കുകൾ മജിസ്ട്രേട്ടു മുതൽ കാൺസ്റ്റബിൾ വരെയുള്ള ആളുകൾ ചെക്കു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്ര അവിശ്വാസമായി പെരുമാറത്തക്കവിധത്തിൽ ഇവർ എന്തു അപരാധം ചെയ്തു എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. കേവലം ഒരു കാൺസ്റ്റബിൾ വന്നു ചോദിക്കുമ്പോഴൊക്കെ പരിശോധനാവസരം നൽകണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഔചിത്യം എത്രതന്നെ ആലോചിച്ചുനോക്കിയിട്ടും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ അഗ്നിശമന യന്ത്രങ്ങൾ ബസ്സിലും വെസ്സ് ലോറിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആവശ്യമെന്തു്? എത്ര സ്ഥലങ്ങളിലാണ് അഗ്നിശമനയന്ത്രമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു തകരാറുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഈ യന്ത്രത്തിന്റെ വില എന്തുമാത്രമാണെന്നുള്ളതു് മിക്കപേർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇത്രവലിയ വില കൊടുത്തുവാങ്ങിച്ചാൽതന്നെയും ട്രാഫിക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർവന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അയാളെ ന്യായരഹിതമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ടു വിശേഷമില്ല. ഉടനെ അതു മാററണം. ഇതൊക്കെ സങ്കടകരമാണ്. ഇവിടെ ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയിലെ പലസംഗതികളേയും പ്രായേണ പകർത്താറുണ്ടു്. എന്നാൽ അവിടെ പോലും കണ്ടിട്ടുംകേട്ടിട്ടുമില്ലാത്ത നിയമങ്ങൾ കൂടെ നമ്മുടെ മോട്ടോർ വ്യവസായികളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതിൽ അതിശയിക്കുന്നു. അഴിമതിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അടച്ചുകളയണം.

ട്രാഫിക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കു പരിശോധനഫീസായിട്ടു് ശമ്പളത്തിനു പുറമെ ൫൦ രൂപാ കൊടുക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണ്.

പോലീസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ മറെറാരു സാരമായ വകുപ്പു സി. ഐ. ഡി. ആണ്. ഈ വകുപ്പിനെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാണ്. ചുരുക്കെന്നു പറഞ്ഞാൽ

ചുക്കെന്നു ധരിച്ചു കൊക്കെന്നു" റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്ന നിരക്ഷരകുക്ഷികളെയാണോ സി. ഐ. ഡി. യിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു്? അവരെ വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിനുതന്നെ ധൈര്യമില്ല എന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. പോലീസുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ സിൽബന്തികളെപ്പോലെ കൈക്കൂലിവാങ്ങിക്കാൻ സൌകര്യമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് വേറെ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന താലൂക്കുകളിലുംമററും "പിള്ളയച്ചൻ" എന്നും, ഹെഡ്കാൺസ്റ്റബിൾമാരെ "അങ്ങുന്നേ" എന്നും ആണു് സാധാരണയായി സംബോധനചെയ്യുന്നതു്. കൂടാതെ ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ "യജമാനൻ" എന്നും വിളിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈദൃശയജമാനന്മാരുടേയുംമററും കൊച്ചമ്മമാർക്കു പ്രതിമാസം യജമാനന്മാർക്കു കിട്ടുന്ന ശമ്പളം മുഴുവൻ കയ്യിൽ കിട്ടണമെന്നും, പെൻഷൻകാലത്തു മാത്രമേ ഈവക ധനം തൊടാവൂ എന്നും, അതുവരെ ഈ മുതൽ സുരക്ഷിതമായ നിധിയിൽ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, മററും ചില നിർബന്ധങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതിനാലും മററു പോലീസുകാരുടെ ചെലവു നിർവഹിക്കേണ്ടതിനു മററു വഴികൾ തിരക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ, സ്റ്റേഷനിലുള്ള റൈട്ടർമാരോ മറേറാ ഈദൃശന്മാരുടെ വീട്ടുചെലവുകൂടി നിർവഹിക്കണം. ഈ രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു് ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മീഷണർ പ്രാപ്തനാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതിനുതന്നെയാണു് ഇദ്ദേഹത്തെതന്നെ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി വെച്ചിരിക്കുന്നതും. ആകയാൽ കമ്മിഷണർ തന്റെ കീഴിലുള്ള ഈദൃശാധമന്മാരെ അചിരേണ കണ്ടുപിടിച്ചു മാതൃകായോഗ്യമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇനിയും പറയുവാനുള്ളതു് റൌഡികളും പോലീസുകാരും തമ്മിലുള്ള വലിയ കൂട്ടുകെട്ടിനെപ്പററിയാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ ആരെല്ലാമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് എളുപ്പം അറിയാൻ സാധിക്കും. ഈ അക്രമികളുടെ സ്നേഹിതന്മാരായവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു തക്കതായ ശിക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടതു കമ്മീഷണരുടെ കടമയാണു്. മദ്യസേവയിലും ഇവർ അധികതാല്പര്യമുള്ളവരാണു്. മദ്യഷാപ്പിൽവെച്ചാണു് ഇവർതമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുന്നതു്. മദ്യവും സേവിച്ചു് അനാശാസ്യമായി പെരുമാറുന്നവരെയും ശരിയായവിധത്തിൽ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ വിഷയത്തിലും കമ്മീഷണരുടെ ദൃഷ്ടി പതിയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

[Mr. J. John Kattakayam.]

മുമ്പു വളരെ അജ്ഞാതമായിരുന്ന കരുപ്പുന്തറയെപ്പററി നാം എല്ലാവരും ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ നാം അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കരുപ്പുംതറ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇവയെല്ലാം മൈനർകരുപ്പുംതറകളാണെന്നും മേജർകരുപ്പുംതറകൾ ഉൾനാടുകളിൽ ധാരാളം ഉണ്ടെന്നും ഇന്നലെ എക്സൈസ്ഡിമാൻറിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഇവിടെ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ സമഷ്ടിയായി പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിനെസംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ സമയം അനുവദിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിചെലുത്തി സമാധാനം പരിപാലിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ക്ഷാമനിവാരണത്തിനായി ഗവൺമെൻറ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഈ അവസരത്തിൽ കൂടുതൽ മോഷണം, പിടിച്ചുപറി മുതലായ ന്യായരഹിതമായ പല സമാധാനലംഘനങ്ങളും രാജ്യത്തുണ്ടാവുമെന്നു ന്യായമായി അനുമാനിക്കുന്നതിൽ എന്താണബദ്ധമുള്ളത്. ആകയാൽ കഷ്കഷിപ്ലവമാദിയായവ ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും സമാധാനലംഘനത്തിനെ പര്യാപ്തമായ ശട്ടംകെട്ടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ട്.

ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ വീര്യപരാക്രമങ്ങൾ കാണിക്കാറുണ്ട്. മാനമുള്ളവരെ അപമാനിച്ചു മാനംകെടുത്തുന്നവരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. കോട്ടപ്പടി വേലുപ്പിള്ള, കെ. സി. കേശവപിള്ള, ആനയടി പരമേശ്വരൻപിള്ള, തെറിയൻതോമസ്, ഇടിയൻഇടിച്ചാണ്ടി ഇൗവക നാമധേയങ്ങൾ പലർക്കും സുപരിചിതമത്രേ.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, the activites of the Police Department are encouraging enough. One of the activities of the Traffic Department, which was pointedly brought to the notice of this House on previous occasions, is about the control of bus traffic. Serious attention is not paid to this subject. I would invite the attention of the Police Commissioner to the fact that there are at present no notice boards put up at the starting stations for the public to understand the time of starting of the service buses. Now it is difficult for the travelling public to know when a certain bus would start or when one would arrive. When you ask the responsible men at the starting station they will say that the bus would start at once or after five minutes. Buses never leave in time and the traveller has to wait indefinitely till the bus is fully loaded. The Traffic Department ought to see that the public are not put to unnecessary inconvenience in this matter. They should put up notice boards themselves at all starting stations showing the starting time

of buses for the convenience of the public. The inconvenience is very great when people have to travel with family and children. I hope that this inconvenience would be removed as early as possible.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, during the course of the last few years, we have had several changes in the personnel of the Commissioner of Police. We have had *Videsi* and *Swadesi* Commissioners, Travancoreans and non-Travancoreans, as head of the Police Force. But with all that it is indeed a matter for much regret that the morale and efficiency of the force have not improved, There is neither safety of person nor that of property. The recent Manjoor case and Ramalingom case are two of the most important and glaring instances which disclose the utter inefficiency, incompetency and unbounded high-handedness of our Police. Incidents like those connected with these cases will certainly bring discredit to any Police in the world.

Sir, our safety is also being threatened by the frequent and large influx of criminal gangs of Marattah and Thottia Naicks from the surrounding British territories, chiefly on account of the tightening operations of the Criminal Tribes Act in those Districts. And several of these gangs admittedly have escaped the notice of our Police. What measures, I ask, has the Department taken to prevent the recrudescence of the depradations by such gangs ?

A perusal of the Administration Report of the Department for 1109 would convince us that the preventive work of the Department has been very unsatisfactory. Sir, we find that the number of cognisable crimes excluding nuisance cases has increased. Likewise, we also observe that the number of grave crimes has been steadily on the increase. It has risen from 1062 to 1102 in 1108 and to 1118 in 1109. The sensational murder of one Bhagavathy Asari, Vadasseri, a student attached to the Scott Christian College, Nagercoil, in the early hours of a morning ; the broad day light murder of a boy of 19 at Chengannur ; the brutal murder of a Sub-Assistant Surgeon at Haripad ; the thrilling and cold-blooded murders in the family of the Vattakattu Oonnithans at Kilimanur in Attingal and the sensational South Travancore Nadar murder case, all these show how insecure is our person and property at present. Owing to bad and defective investigation, a fall in the percentage of conviction could also be noticed. There is also increase in the number of cases of robbery and dacoity. As the result of poverty cases of ordinary thefts are also on the increase. I may inform the Commissioner of Police that, of late, petty thefts in Trivandrum have increased and most of them have not even come to the notice of the Police. It was only a few days ago that I read in the newspapers that there was a theft from the museum buildings. Cattle theft is

[Mr M. N. Paramesvaran Pillai.]

also reported to be on the increase. Sir, there is thus clear indication that the work of the Department is quite unsatisfactory. More vigilance on the part of the Police is highly desirable. The Commissioner of Police may congratulate himself on the small fall in the number of prosecutions launched against the Police officers and men by the public and by the Department during the year 1109. But I may inform the Commissioner that prosecutions were less not because the morale of the force has improved, but because of the difficulties experienced by the public in getting Government sanction for prosecution. On the contrary, there is internal evidence in the Administration Report for 1109 itself to show that the Police force has degenerated. That fact is borne out clearly by the increase in the number of disciplinary actions taken, such as black marks awarded to the members of the force. Instances of Police inefficiency, incompetency and high-handedness are too numerous that I do not propose to take up the time of this House in cataloguing them. The Manjoor rape and murder cases establish beyond doubt the incompetency and inefficiency of our Police. As that matter is *sub judice*, I do not propose at this juncture to enter into the details of these incidents. The recent sensational proceedings taken by the Police against one Ramalingom of Trivandrum which led to a *Habeas Corpus* application in the High Court of Travancore remain even to-day as true manifestations of the acts of high-handedness and of atrocities committed by our Police.

Sir, we certainly expect law and order to be maintained within the State. Delinquents should always be given deterrent punishments; but we certainly condemn most strongly all ruthless methods by which crime is brought home to the criminal. The investigation conducted by our Police in connection with the cases suspected against Ramalingom has no doubt brought eternal discredit, dishonour and condemnation on the Travancore Police and it has also received the censure from the British judiciary. In this connection, it will be pertinent and relevant to know what the British judiciary has to say of our Police. I shall read a passage from the judgment of Mr. M F. Mack, I. C. S., Sessions Judge, Tinnevelly, acquitting Ramalingom in the case cooked up against him by some villager in Valliyur at the instance of the Travancore Police.

"But nowhere in the order binding over Ramalingom is there any reference to these contemporaneous proceedings in the Travancore High Court. It is urged on behalf of Ramalingom that the Travancore Police, finding themselves in difficulties over the *Habeus Corpus* application, which appears to have received serious attention in the Travancore High Court, judging by the elaborate order

passed by it on the 19th October got him out of Travancore jurisdiction into the custody of the Valliyur Police by producing him that night before the Valliyur village Magistrate. In this connection, the Acting Sub-Inspector of Police, Valliyur, rather curiously admitted in cross-examination that the A. S. P. Trivandrum, Mr. E. Subramonia Pillai, came to Valliyur and made enquiries about Ramalingom at 8-30 A. M. on 29th September. The unerring accuracy with which this unknown stranger was traced from Trivandrum and the arrival of an important Police officer like the A. S. P. the very following morning, suggests the arrest of Ramalingom within the British territory, on the day after the *Habeus Corpus* application was filed in the Travancore High Court was no mere coincidence."

Mr. R. Pitchu Aiyangar: May I tell the member tha the judge heard only one side of the case?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I shall come to that point later on.

"Had it not been for this activity and great expedition, there would have been nothing unusual in the arrest of Ramalingom in British territory, if he was indeed, as the Travancore Police say, absconding, after being suspected of a theft in the Police Commissioner's bungalow. But all the facts taken together, *viz.*, appellant's mother pressing the allegation in the Travancore High Court that her son was wrongfully detained by the Police coupled with the appellant's allegation, while on remand here, and his arrest on the day immediately following the filing of the Habeas Corpus application, leave me with the uncomfortable impression, that all may not be quite well with the alleged capture of Ramalingom under the suspicious circumstances described by P. Ws. 1 and 2. Their evidence as regards the pursuit and capture of Ramalingom appears to be also rather artificial."

What action has the Travancore Durbar taken in this matter? Has not the Dewan of Travancore as President of this House made a solemn assurance to us that he would enquire into this matter. The ill-treatment of Ramalingom by the Police is reported to have taken place in the heart of this capital city, in a station not far off from the office of the Police Department and in close vicinity of the sacred precincts of the High Court—the seat of the highest judicial tribunal in the land. If the Police also begin to behave like this, what peace and personal safety can we expect in this State?

Sir, the detective policeman should be a creature of brains and science. He should not be a brute or demon-like being whose mere sight is awe-inspiring and frightening even to the law-abiding citizens. In this connection, I would only invite the attention of the Commissioner of Police to the splendid team work of the criminal investigation departments in some of the western countries, for instance England, France and Germany. There, they use scientific

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

methods and brain power to round up the criminals, but here we find that before investigation in a case is completed, several persons, even innocent men and women, will have to fall victim to the various monstrous atrocities of the Policemen and to the wrath of their baton. Our C. I. D. officers engaged in criminal investigation know only to spy and carry tales.

Sir, in the matter of recruitment of Inspectors there is much scandal. Sometimes, we find that graduates are enlisted only in the constabulary. At other times they are directly appointed as Inspectors, if they happen to be the relations of some influential person. I know of several instances where such appointments of Inspectors have been made even against future vacancies, *i. e.*, in places which are expected to fall vacant only several months later. This practice is sure to tell upon the efficiency in the Department.

The Department should show still greater encouragement to the public who render assistance to it in the detection of crimes or in the task of bringing criminals to heel by awarding more rewards. If the Department can enlist more public sympathy and assistance, I am sure, it can turn out more satisfactory and splendid work.

The efficiency of the Traffic Department should be still further improved, both in the interests of the safety of the public as well as of Government revenue. If the Commissioner of Police would only pay some more attention on matters connected with traffic, I have no doubt that the percentage of motor accidents could be brought down or completely reduced.

Sir, one other aspect to which I wish to advert in this connection is the lack of encouragement shown to the good, efficient and deserving members of the force. Meritorious and heroic service is now seldom recognised, so much so there is great heart-burning and discontentment in the force.

Mr. E. P. Varghese: I would not have gladly supported the motion of Mr. John Kattakayam but for the fact that he would at last turn round and let me down by withdrawing the motion Moreover this is a Department which can never be ended but only mended and as for mending there can never be an end. It requires a lot of mending, no doubt. Our police administration, in spite of men with higher education, men with the hall-mark of university, having been put into it in larger numbers, I am sorry to say, has not improved. Bribery is rampant in the Department. It is a very well-known fact that nothing will be done or anything got done by the Police without the help of some jingling coins.

With regard to the detection of crimes, it is high time that the Department abandoned those barbarous and primitive methods of force and applied more intelligence in the detection of crimes.

A word about the treatment of under-trials in the Police lock-ups. It is so shocking to the sense of humanity that these human beings, who are after all under-trials, whose guilt is not proved, should be kept in ill-ventilated and vermin-ridden cells where there is not even crawling space. A sight of some of the under-trials who are brought to the courts for trial is proof positive of this inhumanity and it makes one think what man has made of man. One would treat his cats and dogs better than these human beings and Government take more care of the animals in the Museum.

A comparison of the under-trials with the convicts in the jails will show that the persons whose guilt has been proved are treated much better than those whose guilt remains to be proved and many of whom are after the trials let off as innocent. I think an investigation is necessary in this direction and things must be improved.

The methods of force applied in the detection of crimes sometimes prevent real detection. In some murder cases, we find, the people of the locality are scared away, and the Police are not able to get witnesses in support of the prosecution. This does not reflect credit on the police. Sometimes prosecution puts in police touches and the whole case is spoiled. I think the whole system of police administration requires a thorough overhauling, some new blood let into it. It will be no exaggeration on my part to say that on an examination of many of the officers of the Police Department the Durbar Physician will return a verdict, 'Heart empty : Conscience nil'.

Then a word about the traffic section. It is well-known to the public that if a bus comes late there is not much trouble, though there is a rule that a bus which comes late should satisfactorily explain the delay. But generally, motor men keep their buses waiting till they get passengers, to overload them even, much to the inconvenience of passengers and arrive at any time they like. Such cases are practically left unnoticed. On the other hand there is another set of men, who dash at a great speed, makes up for the delay and arrives in time. He is at times punished. So then, what I see is that over-speed is punished but not under-speed. Both should be punished. This is another aspect that has to be gone into minutely by the police. With these words I support the motion.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, നാട്ടുഭാഷാജ്ഞാനവും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പററിയും ജനസാമാന്യത്തെപ്പററിയും ദീർഘകാലത്തെ അറിവും ഉള്ള ഒരാളാണ് പുതിയ പോലീസ്

[Mr. Tariatu Kunjitoman.]

കമ്മീഷണർ. അതുകൊണ്ടു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ശരിയായി നയിച്ചു രാജ്യത്തു സമാധാനം പാലിക്കാൻ അധികം ചെയ്യേണ്ടതുമുണ്ടു. എന്നാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറദ്ധ്യക്ഷൻെറ പ്രധാനമായ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതു് ജനസാമാന്യത്തിൻെറ നേക്കല്ല; ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ നേക്കുതന്നെയാണ്. പോലീസിലെ അക്രമികളും കൈക്കൂലിക്കാരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചുവരുന്നു. അതു നമ്മുടെ പോലീസുവകുപ്പിനു ഒരു ക്ഷേപാകരമായ അവസ്ഥയാണ്. അതു തീർത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്ക്കരിക്കാനാണ് ഒന്നാമതായി അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലാണ് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും ജനസഞ്ചയം അധികം ഉപദ്രവം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ആരെല്ലാമാണ് യോഗ്യന്മാരെന്നും ആരെല്ലാമാണ് അയോഗ്യന്മാരെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ പോലീസ് കമ്മീഷണർക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള ചിരകാലപരിചയംകൊണ്ടറിയാമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ പരിചയത്തെ മുൻനിറുത്തി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ കഴിവുള്ളിടത്തോളം യോഗ്യന്മാരായ ആളുകളെതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവയ്ക്കണം. പട്ടണങ്ങളിൽ അയോഗ്യന്മാരായാലും വലിയ ദോഷമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പട്ടണങ്ങളിൽ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള ജനങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടും, മററു വകുപ്പുകളിലെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെതന്നെ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുള്ളതുകൊണ്ടും അക്രമങ്ങൾ നടത്താൻ ഇവക്കു പ്രയാസമായിരിക്കും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): പട്ടണങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരെയാണോ നിയമിക്കേണ്ടതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരെ ഒരിടത്തും നിയമിക്കണ്ട. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യോഗ്യന്മാരെ നോക്കി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ നിയമിക്കണമെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞൊള്ളു. അക്രമികളും ധാരാളം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുണ്ടു്. അവരെയെല്ലാം ഉടനെ പിരിച്ചുവിടാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ളവരെ പട്ടണങ്ങളിൽ വയ്ക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ നാട്ടുമ്പുറങ്ങളിലെ സാധു കൃഷീവലന്മാരുടെയും മററും ഇപ്പോഴത്തെ സങ്കടത്തിനു ഒരു സമാധാനമുണ്ടാകും; ജനങ്ങളുടെ മാനത്തിനും ധനത്തിനും രക്ഷയും കിട്ടും. അവരുടെ ആരോഗ്യത്തിനുതന്നെ ഹാനികരമാംവണ്ണം പോലീസുകാരിൽ പലരും പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് പരസ്യമായ കാര്യമാണ്. ഈ വക സംഗതികളിലെല്ലാം കമ്മീഷണർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇനി എനിക്കൊന്നു പറയുവാനുള്ളതു ട്രാഫിക്കിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ട്രാഫിക്കിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ബസ്സ് യൂണിയൻ നടപ്പാക്കുന്നതിലാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ബസ്സുകാർക്കാദായപ്രദവും ജനങ്ങൾക്കു സൌകര്യവുമായി ഇതു തീരുമെന്നായിരിക്കണം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ വിചാരം. എന്നാൽ അതു ഒരുവശത്തുകൂടി ദോഷംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചാല ഉൾപ്പെടെ തിരുവനന്തപുരത്തു കച്ചവടക്കാരെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നു ഒരു യൂണിയൻ ഉണ്ടാക്കി എന്നു വിചാരിക്കുക. അവർക്കു ബോധിക്കുമ്പോഴേ കട തുറക്കയുള്ളു, സാമാനങ്ങൾ അവർക്കു ബോധിച്ചവിലക്കേ വിൽക്കുകയുള്ളു എന്നുവന്നാൽ അതുനിമിത്തമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ജനസഞ്ചയത്തിൻെറ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും. അതുപോലെ ബസ്സും യൂണിയനാക്കിട്ടുവച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ യാത്രക്കാരുടെ സൌകര്യത്തെ അവർ തീരെ ഗണിക്കുകയില്ല. ചട്ടപ്രകാരം ബസ്സുനടത്താൻ അപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കൊക്കെ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. യൂണിയൻകാർക്കു മോണോപ്പ്ളിയാക്കിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചാൽ പൊതുജനങ്ങൾ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. ആലുവായിൽ നിന്നും ദേവികുളം—മൂന്നാർ ഭാഗത്തേക്കു കൂടുതൽ ബസ്സുകൾക്കു പർമിററ് കൊടുത്തു നടത്തണം. അവിടെ ഇപ്പോൾ വേണ്ടിടത്തോളം ബസ്സുകൾ ഓടുന്നില്ല. കമ്മീഷണരെക്കണ്ടു ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞതിൽ ഗവൺമെൻറു അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നു. ഗവൺമെൻറു ഇതിനനുവദിക്കണമെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

യാത്രക്കാരെ കയററുന്ന ഓരോ ബസ്സിലും പുറപ്പെടുന്നതും എത്തുന്നതുമായ സമയം, ഓരോ സ്ഥലത്തേക്കുമുള്ള ചാർജ്ജ് എന്നിവ കാണിക്കുന്ന ഒരു ബോർഡും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായാൽ ജനങ്ങൾക്കു ഇന്ന സമയത്തു, ഇന്ന സ്ഥലത്തു, ഇന്ന ചിലവിനു ക്ലിപ്തമായി ചെന്നെത്താമെന്നു നിശ്ചയിക്കാമായിരുന്നു. അക്കാര്യത്തിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഗവൺമെൻറും ശ്രദ്ധിക്കണം.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: In opposing the demand I beg to point out that the efficiency of the Department is growing in a wrong direction. Further the keeping of the Commissioner's post as vacant for a long time will make the situation worse. I beg to point out that grave offences are on the increase. The number of convictions are becoming very low. The High Court has repeatedly pointed out about the conduct of the Police and they have even made some remarks for the consideration of the Government. It is highly regrettable that the Government are not making such remarks

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

useful and punishing the officers concerned. In this connection I beg to point out that we have got a Criminal Intelligence Bureau. Even in spite of that false coinage in Travancore is increasing day by day, and every other coin that you get is false. Investigations conducted by the Police officers are very slow. We are at a loss to understand how the theft in the Police Commissioner's house ended; whether it was charged and whether it ended in conviction. In the case against Ramalingom, the proceedings of the *habeas corpus* in the High Court, the presence of Ramalingom in British territory and other things have formed notoriety not only in the State but also outside Travancore. When certain questions were asked during the last session about the case against Ramalingom the President then said:

> " I would like to tell the House that inasmuch as the answer given by the Government is that they have since received a copy of the judgment and that the whole question arising out of that judgment is under their consideration, it would be rather hard on the member responsible for this answer to go into the various facts connected with these judgment and give anything like a definite answer. It is embarrassing and therefore I beg of the House not to pursue that question any further, but defer all questions till Government have decided the matter; then every member will be given an opportunity to probe into all aspects of it. "

Still the result of the investigation promised by the Government is kept as confidential and we are not able to know the result. Coming further there is absolutely no expert knowledge for the officers concerned who conduct investigations. In this connection I beg to point out that certain selected officers should be sent out of Travancore for higher scientific education concerning the detection of cases. With these words I oppose the Demand.

Mr. C. M. Joseph : പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി എൻെറ സ്നേഹിതന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാനും യോജിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഡിമാൻഡിനെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടുകാരെക്കുറിച്ചു നല്ല പരിചയമുള്ള ഒരാളിൻെറ കീഴിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ഭരണഭാരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനുമുമ്പുള്ള കുറവുകളെ പരിഹരിച്ച് അടുത്ത ബഡ്ജററുസമ്മേളനത്തിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി യാതൊരു റിമാർക്കും പറയാനിടവരാത്തവണ്ണം അത്ര ഭംഗിയായും ശോഭനമായും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഭരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു ധാരാളം അവകാശമുണ്ട്. രാജ്യത്തിൽ കുററങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ കുററംകൊണ്ടല്ല. എന്നാൽ എന്തു കാരണങ്ങളാലാണു കുററങ്ങൾ നടക്കുന്നതു എന്നു അന്വേഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല പോലീസ കമ്മീഷണർക്കുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ വി

ശ്വസിക്കുന്നതു്. കുററങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം വിവിധങ്ങളാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതികൊണ്ടു് തൊഴിലില്ലായ്മ ധാരാളം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു കുററങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനു പ്രേരകമാണോ എന്നു് അന്വേഷിച്ചു് അങ്ങനെ കാണുന്നു എങ്കിൽ അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു് ആ കുറവിനെ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഉപജീവനത്തിനു യാതൊരുമാർഗ്ഗവുമില്ലാതെയും യാതൊരു തൊഴിലും ചെയ്യാതേയും വളരെ ഭംഗിയായും കേമമായും നടക്കുന്ന ആളുകൾ എങ്ങനെ ജീവിതംകഴിക്കുന്നു എന്നു് അന്വേഷിക്കുന്നതായാൽ അതിൽനിന്നും പല കുററങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ആ വിഷയത്തിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ചില ദിക്കുകളിൽ പ്രാദേശികേച്ഛ എന്നും മററും പറഞ്ഞു് മദ്യം തീരെ വേണ്ടെന്നുവച്ചിട്ട് ചായക്കടകളിലും മററുംനിന്നു് ധാരാളമായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപോലും ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നല്ല സൗകര്യമായി മദ്യം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കുററങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു് തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിനും എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും കൊടുക്കേണ്ടതു് പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ ചുമതലയാണ്. കുററങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അധികംപേർക്കും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. കുററങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലുള്ള നവീനമാർഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു് അതിനെ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പൊലീസ്കമ്മീഷണർ ശ്രമിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

കുററക്കാരെന്നു സംശയം തോന്നുന്ന ആളുകളെ കയ്യിൽകിട്ടിയാൽ അവരോടു് മൃഗീയമായ വിധത്തിൽ പെരുമാറുന്ന എന്നുള്ളതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ പ്രത്യേകം ഒരു വാസനയാണെന്നു് തോന്നുന്നുണ്ടു്. അതുകൂടാതെ പോലീസ്ഭരണം പാടില്ല എന്ന നിലയിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടു്. അതു വളരെ അന്യായവും അക്രമവും ആണ്. (ഹീയർ ഹീയർ) ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാതെതന്നെ ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിന് പോലീസ്കമ്മീഷണർ ശ്രമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും മദ്യസേവകൊണ്ടും മററും പലതരത്തിലുള്ള കുററങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു വരാം. മാനസികമായ ചില ന്യൂനതകൾ കൊണ്ടും കുററംചെയ്യുന്നു എന്നു വരാം. ഇവരോടെല്ലാം മൃഗീയമായ വിധത്തിൽ പെരുമാറുന്നതു് വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ദേഹപരിശോധനചെയ്തു മാനസികമായ വല്ല ന്യൂനതകളും കൊണ്ടാണോ അവർ കുററക്കാരായ്

[Mr. C. M. Joseph.

ട്ടുള്ളതെന്നു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. കുററക്കാരെ ശിക്ഷയിൽ വരുത്തേണ്ടതിനെക്കാൾ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു കുററം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഇതു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ ഒരു പ്രധാന ചുമതലയാണ്. ഈവക കാര്യങ്ങളെ കമ്മീഷണരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ഡിമാൻഡിനെ ഞാൻ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Sir, several charges were raised against the Police Department in regard to traffic administration as well as criminal administration.

Chairman: A little louder please.

Mr. R. Pitchu Aiyangar: As regards traffic administration of the present day it has to meet with so much rivalry. Everybody is aware of the road-rail competition.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether the Police Commissioner is aware that the highest bus charge for passengers is on the Alleppey-Aroor line and that it is due to the fact that the Department prohibits competition between bus-owners on that line?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Well, I shall come to it later on in the course of my reply.

Due to road-rail competition, the railway companies are obliged to cut down rates of passenger fare throughout India. Similar rivalries existed even among the bus-owners in Travancore before the formation of a separate Traffic Department. After the formation of the Traffic Branch, the Department has endeavoured to bring these individual bus-owners together and they have now formed themselves, into bus associations such as unions or syndicates, manned by respectable men most of them university graduates and graduates-in-law. These unions or syndicates control or supervise a certain number of buses. On a particular road we give as many timings as the traffic permits. This system has been found to be very satisfactory both from the point of view of the public as well as of the bus-owners. Sometime ago there was a proposal to go back to the old order of things setting aside the present system, but then there was so much opposition to that both from the bus-owners and the passenger public that the former Commissioner was obliged to keep back the old order and to allow the existing system to continue. No doubt, there are certain inconveniences felt by the passenger public who say that they are not getting buses in time whenever they want and whenever they get into the road. That is an impossible position. Sir, it is not possible for any kind of administration to satisfy that because every passenger cannot hope to have a bus whenever he wants.

In regard to the timings it was pointed out that there was irregularity of bus service whereas the railway service had fixed hours. I admit that the railway company has got fixed hours. But passengers also are very regular in waiting for the trains. But in the case of bus passengers no regularity is seen. We could fix timings but passengers do not come. The result is that busmen find it very difficult without enough number of passengers to run the buses regularly at all the fixed timings.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I know from the Commissioner whether it has been brought to his notice that according to the timings certain bus owners practically enjoy the monopoly to run buses at fixed timings and if they do not get sufficient number of passengers they do not run the bus and ask the passengers who have already come to go back? May I know whether the Commissioner has done anything to prevent that?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: You can expect them to run their service only when they are getting a reasonable number of passengers. We cannot compel them.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Then may I know why a large number of timings are given to a particular man who owns a number of buses which he is at liberty to ply or not?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: The number of timings is governed by the number of buses. If a man has got 50 buses he is giving 50 timings.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: When he is given 50 timings, is he not bound to run the buses at all these times?

Mr. R. Pitchu Aiyangar. It is not always possible,

Mr. K. P. Nilakanta Pillai Then is it not causing inconvenience to the passengers who may come knowing that there is a service at a particular time? But the bus owners may not use that timing, and the passengers would be inconvenienced.

Mr. R. Pitchu Aiyangar: It is not at all inconvenient to passengers. Whenever there are passengers, the bus is ready to start. There is no inconvenience at all.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Is it the opinion of the learned Commissioner that the bus owner is obliged to ply the bus only if he gets a sufficient number of passengers even though he is given a particular time?

Chairman. He has already answered that. You may continue Mr. Aiyangar.

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Whenever complaints come from the public we give a chance to the public to enjoy all the conveniences they want. Likewise complaints come from the bus owners also. When they suggest more convenient time we allow that.

[Mr. R. Pitchu Aiyangar.]

The Traffic Superintendent as well as the Commissioner have been always attending to the needs of the bus owners as well as the passengers and whenever anything is necessary by way of change, a change is effected then and there. I do not say that it is all perfection in Travancore so far as bus traffic is concerned. There are inconveniences and whenever they are brought to notice they are attended to promptly and in time.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): May I know whether the Traffic Superintendent has cared to see that seats in the buses are kept more decent and tidy?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Of course as far as possible. We know more or less what our roads are and the number of hours which a bus runs in a day. Everyday the bus is well-cleaned and any omission to do that is taken notice of by the Traffic Inspectors. I do not say we are in perfection.

Recently certain amendments were made to the Traffic Rules which have caused inconvenience to certain bus-owners. They have petitioned and these petitions are receiving my attention and I have addressed Government on the matter so that necessary redress may be given to them.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the Commissioner whether he would reduce the number of timings given to a particular bus owner if on enquiry he finds that all the timings are not used by him regularly?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: This is asked because the situation has not been correctly understood. To-day all the timings may not be used but to-morrow there may arise a necessity to use all the timings. I will quote an instance in point. As between Nagercoil and Trivandrum, we may require more number of buses than allotted on festival occasions. The bus owners will be obliged to use all the timings then. So if I reduce the timings for daily demand, on those important occasions very great difficulty would be experienced by the passengers.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: On those occasions may I know whether it is not open to the bus owners to apply for special timings?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: It is not possible; when one man has got enough number of buses it is not fair to ask him to keep away certain number of buses. If there is necessity to run all the buses he will certainly do it. If there are passengers for 50 buses for which a bus owner has timings he will use all the timings. I have made a thorough study of the whole thing and I have been satisfied with the present arrangement.

Mr. M. Govindan (*Nominated*): May I know from the Commissioner whether in regard to the Trivandrum Town Service, it would be possible to direct the bus owners to have a regular bus service in the evening from the Cantonment to the Beach?

Mr. R. Pitchu Aiyangar. That suggestion was also tried. If a bus is run there must be enough number of passengers coming forward to feed it. It must not be allowed to starve. All people do not make use of the service. The regular service was found to be not paying. So it was dropped.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഒരു മൈലിനു ഇന്നതേമാക്സിമം ചാർജ്ജുവരാവു എന്നുള്ള ഒരു ചട്ടം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പററി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു എന്തെങ്കിലും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: That is not within the powers of the Commissioner.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether the Commissioner is convinced of the necessity to put up important notice boards fixing the time of start of the various buses?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Well, that is necessary no doubt; but these timings are subject to frequent changes. Often once in a month the timings change and therefore the notice board will have to be renewed very often?

Mr. G Narayana Aiyar: How are we to understand the change in the timings if they are changed so often.

Mr. R. Pitchu Aiyangar: We have been considering whether a board is absolutely necessary. But it is not going to be of considerable help to the passengers?

Mr. E. P. Varghese: May I know whether the Commissioner will be pleased to direct the Town bus owners to write the boards showing the destination of the buses such as 'Sasthamangalam' 'Pattom' etc., in malayalam also? Why should it be in English alone?

Mr. R. Pitchu Aiyangar. There is no difficulty at all,

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai. May I know whether it is not possible to device some system under which we shall have a certainty with regard to the running of buses just as we have got a certainty in regard to trains?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: Certainty lies with the passenger also. I tried to fix the hours but at those hours passengers do not come.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether trains are not running now even though they do not get sufficient number of passengers?

Mr. R. Pitchu Aiyangar: There is a difference. In the case of trains the people are assured that there are no more trains

[Mr. R. Pitchu Aiyangar.]

for a certain interval after one train has left. But in the case of buses, there are other buses also allowed to go. The passenger thinks that if he fails to catch the first bus he can catch the next one. The result is the regular service also fails.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether the Commissioner is aware of cases where those bus owners who have secured a large number of timings do not use those timings even though they get some passengers at those timings.

Mr. R. Pitchu Aiyangar : No Sir, there is no such instance.

Mr. J. John Kattakaym : മോഷൻ പിൻവലിക്കുന്നു.

Chairman : I put it that Demand No. XII—Police, for Rs. 7,04,201 be passed. The demand was passed and the grant was made.

DEMAND No. XIII.

ELECTRICITY AND TELEPHONE

Mr. K. P. Padmanabha Menon : Sir, I move for a grant of not exceeding Rs. 41,97,431 under Demand No. XIII,—Electricity and Telephone.

Mr. M. N. Parmesvaran Pillai : Sir, on a point of order. Am I entitled to question the member when he is moving the Demand ?

Chairman : A considered ruling on this question has been given by the Dewan-President. Provisionally, I rule that you cannot put any questions while he is moving the Demand.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I point out that under the Rules, questions can be put to the member when he is in possession of the House ?

Chairman I have already given a ruling. The Dewan-President has also given a ruling and a considered ruling will be given later.

Mr. J. John Kattakayam : സർ. പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതപദ്ധതി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു ഇടുക്കിജലപാതപദ്ധതി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയീഭവിച്ചിരുന്നു എന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നതു്. സാധുക്കളുടേയും ഉൾനാട്ടുകാരുടേയും സൌകര്യത്തേയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആദായത്തേയും കൂടുതൽ പവ്വർകിട്ടുന്നതിനേയും മററും മുൻനിറുത്തിയാണു ഇപ്രകാരം ഒരു പുതിയ സ്കീം ഗവണ്മെന്റിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഗവണ്മെന്റു അതു പാടെ തള്ളിക്കളയുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നേരെമറിച്ചു അന്നു സമർപ്പിച്ചിരുന്ന ആ പദ്ധതി ഗവണ്മെന്റു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പള്ളിവാസലിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ആദായകരമാകുമായിരുന്നു.

ആ പദ്ധതിയുടെ ഉല്പാദനസ്ഥാനം എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമാണ്. പേരുകേൾക്കുമ്പോൾ അല്പം ഭാവവ്യത്യാസം തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും ആദായം കൂടുതൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണത്. ഞാൻ പറയുന്നതു ഇടുക്കിജലപാതത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഏതായാലും പള്ളിവാസൽസ്കീം നടപ്പായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇടുക്കിയുമായി സംഘടിപ്പിച്ചുതരാമെന്നുള്ള ഒരു മനസ്ഥിതി വന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ അന്നദാതാവായ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടും രാജകുഡുംബാംഗങ്ങളുംകൂടി പൌവ്വർഹൌസ് ശിലാസ്ഥാപനാവസരത്തിൽ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നപ്പോൾ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ ഞങ്ങളെക്കൂടി അവിടെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി യഥോചിതം സൽക്കരിച്ചതിൽ ഇലക്ട്രിക്ക് ഇൻജിനീയർ മി. മേനോനെ ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഉയർന്നനിലയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾ ആയിരുന്നിട്ടും അവിടെ ഒരു ചെറുകുടിലിൽ താമസിച്ചുംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ യഥോചിതം സൽക്കരിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഇത്രയും അദ്ദേഹത്തെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം നേര്യമംഗലം പാലത്തിന്റെ ഉൽഘാടനാവസരത്തിൽ ചീഫ് എൻജിനീയർ കാണിച്ച ധിക്കാരത്തെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മവന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ഈ പദ്ധതിസംബന്ധിച്ചുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ പണി കൺട്രാക്ററായികൊടുക്കാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പണിയിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതീരുമ്പോൾ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. പള്ളത്തു സ്ഥാപിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്ന പൌവർഹൌസിന്റെ കെട്ടിടം തീരാറായപ്പോൾതന്നെ അതു ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു പോകുകയുണ്ടായി. ഇതിനെപ്പററി ഇലക്ട്രിക്കൽ ഇഞ്ചിനീയരുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നുള്ള പണികളും മഴയുടെ ആധിക്യവും കൊണ്ടുവന്നതാണെന്നു അദ്ദേഹം മറുപടിപറഞ്ഞു. ആ കെട്ടിടപണികളിൽ ചുമതലപ്പെട്ടവർ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. പരിതസ്ഥിതികളുടെ യോജിപ്പുകുറവുകൊണ്ടോ കൃത്യനിർവഹണത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടോ ചില മരണങ്ങൾ വൈദ്യുതപ്രവാഹമേററു സംഭവിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള മരണങ്ങൾ മേലാലെങ്കിലും ഉണ്ടാവാതിരിക്കുന്നതിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവിയുടെ ശ്രദ്ധ കൂടുതലായി പതിയേണ്ടതാണ്.

Mr. K. P. Padmanabha Menon : മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ച മരണം എവിടെയാണു നടന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam : കോട്ടയത്തും മററും നടന്നതായി പേപ്പറിൽ കണ്ടതാണു്.

Mr. K. P. Padmanabha Menon : അങ്ങിനെയുള്ള മരണങ്ങൾ എന്റെ അറിവിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : കൂടാതെ വേലക്കാരെ എടുക്കുന്നതു പ്രായേണ വിദേശികളെയാണു്. അതു ആശാസ്യമല്ല. സ്വദേശികളായ ജോലിക്കാർ ഏതുകുറഞ്ഞ കൂലിക്കും വേലചെയ്യുവാനുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു അവരെത്തന്നെ ജോലിക്കു എടുക്കേണ്ടതാണു്.

ഈ വകസംഗതികളിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമേധാവിയുടെ ശ്രദ്ധ അചിരേണ പതിയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : സർ, ഇലക്ട്രിക്ക് ലൈൻ നെയ്യാററിൻകര മുനിസിപ്പാലിററിയുടെ അതൃത്തിവരെ നീട്ടിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പു പലപ്രാവശ്യവും ഗവൺമെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനെപ്പററി ആലോചിക്കുന്നതാണെന്നും അതിനു ഇത്രരൂപാ ചിലവുവരുന്നതാണെന്നും ഗവൺമെൻറു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. വീണ്ടും ഒരിക്കൽകൂടി ഞാൻ ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തെ പ്രതിപാദിച്ചു. അതിന്മേൽ യാതൊരുനടപടിയും ഇതുവരെ നടത്തിക്കണ്ടിട്ടില്ല. അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിലും യാതൊരുതുകയും ഇതിനായി കൊള്ളിച്ചുകാണുന്നുമില്ല. അതിനാൽ അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ എങ്കിലും ഇതിനെപ്പററി ഗൌനിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഗവർമ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. N. Ramakrishna Pillai (*Vaikom* cum *Shertallai*) : Sir, with regard to the demand I have only to bring to the notice of this House the desirability of making a further reduction in the rate of charges for electric supply so that the private consumers may have an increased benefit of the use of light. Now it seems that the rate per unit is 6 annas. If a reduction to the extent of two annas is made and the rate fixed at 4 annas, I believe the number of consumers will increase and the Department instead of losing thereby may gain very much. Demand and supply depend upon each other, and if there is an increased demand, necessarily there must be an increased profit. I believe under the conditions now prevailing there is every probability that by a reduction of the rates the number of consumers will increase in proportion. From

the answers to the questions asked today, it would appear that private consumers pay to Government more than a lakh and fifty thousand rupees at the prevailing rate of 6 annas per unit. I am sure that if the Department will reduce the rate to at least 4 annas a unit, the amount realised on account of the increased number of consumers will be very considerable. I hope that this aspect of the question will be considered by the Department as well as the Government. With these remarks I support the Demand.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, as a member representing a constituency comprising also the Trivandrum Municipality, I wish to say a few words in this connection. My friend Mr. N. Ramakrishna Pillai is perfectly right in his observation that the rates fixed by the Department for the supply of electric current are very high when compared with the rates obtaining in other places outside this State. Sir, you may remember that we have been repeatedly urging the necessity for reduction in the present rates for current, so that it may be possible for the residents of this town to get the maximum benefit of a good electric supply system. Although the Department has been working for well-nigh eight years, the consumption of electricity has not very much increased. This morning, the Electrical Engineer himself has stated in answer to my interpellations that the receipts from his Department, excluding the amount due from Government for the supply of current to them, are very much below a lakh of rupees notwithstanding the prevaling high rates. The scheme should be made still more popular by a further increase in the consumption of electricity. It will then become possible for the Department to make the supply cheaper. If the rates are reduced, the consumption is sure to increase, and increase of consumption will, in its turn, help further reduction in the rates. At present the Department is not prepared even to extend any concession to such big consumers like the Trivandrum Municipality. In spite of deputations and representations, the Department has not come to any amicable settlement with the Municipality in regard to the rates. In answer to the questions put by me in one of the previous sessions, the Electrical Engineer has admitted that his Department is able to generate electric power at a rate not exceeding 1¼ annas. But for various reasons, we find that the Department is not able to bring down the rates. In the first place the working expenses of the scheme are too high. Then again the Government set apart nearly 9 per cent. interest on the capital spent on the scheme. If, after deducting reasonable working charges and depreciation, Government expect only a reduced rate of interest on the outlay the Department will, no doubt, be in a position to supply current at reduced and very favourable rates.

Mr. M. Govindan : What is the rate at Madras ?

Mr. M N. Paramesvaran Pillai : I do not know. But this much I know, that in Trichinopoly, the rates are cheaper.

Mr. K P. Padmanabha Menon : Is the member aware that at Trichinopoly the current is supplied from Pycara ?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May be so.

Sir, the electric supply scheme was started in this city mainly with a view to light the public streets. But to-day what we find is that several important streets alone are lighted, whereas in most of the important streets only supply posts are put up and that too for the sake of a few private consumers. These posts now standing on the road sides cause obstruction to drunkards and knight-errants. I trust the Department will soon come to some definite understanding with the Trivandrum Muncipality and make satisfactory arrangements whereby the supply lines already installed may be provided with electric lights and important streets may be taken up for lighting during the ensuing year. I hope these matters will receive the earnest attention of Government.

Mr. K. P. Padmanabha Menon : Sir, one of the important subjects which Mr. Kattakayam brought to the noiice of this House is the Idiki Hydro-Electric Scheme. That has also been a subject of interpellations in the other House. I would like to take advantage of the present opportunity to explain the whole position, Before the execution of the Pallivasal scheme was contemplated other possibilities of generating power were also considered and the possibility of generating power from Idiki was brought to the notice of the Department by a gentleman who has actually been to the place. The reasons that we preferred Pallivasal are two-fold. It is a common knowledge in the hydro-electric economics that where a large amount of power is to be developed one should be assured of a market for the power and the scheme should be capable of gradual expansion. It may be true that Idiki may be capable of generating more power than Pallivassal. The question is whether the financial result that we might expect from the Pallivassal scheme for the capital expenditure incurred on it would be the same as that from the Idiki scheme.

Mr. J. John Kattakayam: വൈദ്യുതശക്തി എടുക്കുന്നതിനു പള്ളിവാസലിനെക്കാൾ ഇടുക്കിയല്ലേ കൂടുതൽ സൌകൎയ്യമായിട്ടുള്ളതു്?

Mr K. P. Padmanabha Menon: I don't agree at all. Idiki is practically in a locked part of the country.

Mr. J. John Kattakayam: തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും ഇടുക്കിയിലേക്കോ, പള്ളിവാസലിലേക്കോ അധികം ദൂരമുള്ളതു്?

Mr. K. P. Padmanabha Menon: That is quite immaterial. We are not proposing at present to bring power to Trivandrum from Pallivassal. Idiki is nearer to Trivandrum, it is true. But that cannot be a reason for preferring it to Pallivassal.

Mr. J. John Kattakayam: മെമ്പർ ഇടുക്കി സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. K. P. Padmanabha Menon: Sir, the fact that I have not been tehre does not make my arguments weaker. But I know that at least 3 or 4 lakhs of rupees will have to be spent for opening up a communication to that place.

Mr. J. John Kattakayam: ആരിൽനിന്നാണു് മെമ്പർക്കു ഈ അറിവുകളെല്ലാം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്?

Mr. K. P. Padmanabha Menon: That is quite immaterial. I have made my own investigations.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, പായിൻറ് ആഫ് ആർഡർ. എൻെറ ചോദ്യത്തിനു അദ്ദേഹം എന്തു മറുപടി പറഞ്ഞു എന്നു മനസ്സിലായില്ല.

Mr. K. P. Padmanabha Menon: Sir, I need not answer all the questions.

Mr J. John Kattakayam: ആരിൽ നിന്നാണു് ഇടുക്കിയെപ്പററിയുള്ള വിവരം അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചതു്?

Chairman: അതു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്.

Mr. K. P. Padmanabha Menon: The place is called 'Idiki' because, I should imagine, that two mountains on either side of the river converge at that particular place and form a gorge. We can generate perhaps more power than is possible from Pallivassal, But the question is whether it will be possible to find a market for it in the near future.

Mr J John Kattakayam: പള്ളിവാസലിൽ കിട്ടുന്നതിനെക്കാറം കൂടുതൽ പവ്വർ ഇടുക്കിയിൽ നിന്നുമുണ്ടാക്കാമെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Chairman: മലയാളത്തിൽ മറുപടി പറയണം.

Mr. K. P. Padmanabha Menon: പള്ളിവാസലിനെക്കാറം എത്രയോ കൂടുതൽ പവ്വർ ഇടുക്കിയിൽ ഉണ്ടാക്കാമെന്നിരുന്നാലും പള്ളിവാസലിലെ ചി വിൽനിന്നും കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ ഇടുക്കിയിൽനിന്നും പവ്വർ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

[Mr. K. P. Padmanabha Menon.]

So that one has to consider all these general aspects. Why a detailed investigation was not taken up was because there was no pressing need for it. Moreover we have to consider the amount of capital expenditure involved in this proposel. To reap the full benefit of a hydro-electric Scheme it may take several years. Mysore took 32 years for their hydro-electric scheme to give them a market for their full development. I think that Pallivasal can generate up to a maximum of 40,000 horse power and this is all that may be required for the next 30 years. The main advantage of Pallivasal is its flexibility, in other words, the feasibility of developing the full resources in gradual stages, so that the return for the capital expenditure would be steady from the commencement. It may be interesting to the House to know that it is anticipated that the capital expenditure at Pallivasal will not exceed Rs. 700 per horse power, perhaps the lowest in India. I do not believe that Idiki could generate power with a cheaper capital cost unless all the power that is available is developed and is sold. There is again another difficulty. The proposal now brought forward by my honourable friend would involve the work of diverting one river to another, that is diverting the Periyar to the Muvattupuzha river. That may lead to serious complications affecting the agricultural interests. So the question of generating power from Idiki is not so simple as is made out to be.

Now, with regard to accidents, I don't know the source of Mr. Kattakayam's information.

Chairman: You need not answer that part of the question.

Mr. K. P. Padmanabha Menon: The next point raised is with regard to the collapse of the building at Pallom. Much has been made of this by Mr. Kattakayam. But I may mention for the information of the House that the total amount of damage is only somewhere about Rs. 200 and as far as I know this has to be made good by the contractor.

Then with regard to the question of extending the power from Trivandrum to Neyyattinkara I may inform the honourable member that no requisition has been received up till now for taking up this work although there had been some informal talks on it. If a requisition comes from the Municipality, I will certainly take up the question. Complaints were raised by two honourable members that the rates in Trivandrum were high. I may state for the information of the House that out of the 70 and odd power supply concerns in India, there are only 6 places which supply power at a cheaper rate than Trivandrum. It is impossible at the

present time to reduce the rate from 6 annas to 4 annas. The present state of finances of the supply concern will not allow such a drastic reduction. Regarding the rates for Municipal lighting, the matter is now being considered by Government. I have been asked to go into this question and suggest ways and means to reduce the rates and to light up more roads. The question is engaging the serious attention of the Department and the Government.

The comparison made by Mr. M. N. Paramesvaran Pillai of the Trivandrum Electric Supply and the Trichinopoly Electric Supply will not be correct if certain factors are also considered. In Trichinopoly, the Municipality had to meet the capital cost of the street lighting installation charges, in Trivandrum this expenditure is a charge on the Trivandrum Electric Supply.

Mr. N. Ramakrishna Pillai May I know whether the increase in the number of consumers will not compensate the loss on account of the reduction of the rate ?

Mr. K. P. Padmanabha Menon : That has not been my experience. In spite of the present rate I have been able to maintain an increase in the number of consumers at the rate of 30 per mensem. And we have not by any means reached a static stage in the matter of the number of consumers. Current is supplied to all classes of consumers at a uniform rate of 6 annas.

Mr. Kesavan Nampuiripad (*Jenmies*) : May I know the rate at which the Railway Station is supplied with current ?

Mr. K. P. Padmanabha Menon : The railway is not classed as an ordinary consumer. They are getting the current at 4 annas a unit.

Mr. John Kattakayam : ഞാൻ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുന്നു.

Chairman : I put it that demand No. XIII—Electricity and Telephone for Rs. 41,97,431 be passed. The demand was passed and the grant was made.

DEMAND XIV—TAXES ON INCOME.

Mr. K. George : Sir, I move for a grant of Rs. 22,921 under Demand XIV—Taxes on Income.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ഞാൻ ഈ മോഷൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ക്രമാനുഗതമായി ആദായനികുതി കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നുള്ളതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനാണ്. ഈ കുറവിനു കാരണം സാമ്പത്തികാധഃപതനമാണെന്ന് റവന്യൂകമ്മീഷണർ പറയുന്നുണ്ട്. ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇന്നു ശരിയായ ഒരു നികുതി ഗവൺമെന്റിനു പിരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു ആദായനികുതി ഒന്നുമാത്രമാണ്. ആദായമുള്ളവരിൽനിന്നുമാണല്ലോ അതു ന്യായമായി ഈടാക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായിത്തന്നെ അതു ഈടാക്കി എടുക്കണം.

ആദായനികുതി കൊടുക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി പണക്കാർ വസ്തുക്കൾ നടപ്പുപണയമെഴുതിവാങ്ങി ആ വസ്തുവിനെ അപ്പോൾതന്നെ നടപ്പുപണയമെഴുതിക്കൊടുത്തയാളിനെക്കൊണ്ടു പാട്ടച്ചീട്ട് എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്നു. പണക്കാരായ ആളുകൾ പലരും ഇങ്ങനെചെയ്തു ആദായനികുതി കൊടുക്കാതെ പിൻമാറിനിൽക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാം. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ആദായനികുതി കമ്മീഷണർക്കും കമ്മീഷണരുടെ സ്റ്റാഫിനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

ഇതിനു കമ്മീഷണർ പറയുന്ന സമാധാനം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള നിരവധികേസുകൾ എനിക്കു സുപരിചിതങ്ങളായതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു ഇത്രയും പ്രസ്താവിക്കാനിടയായതു്. ആദായനികുതി എന്നുമുതൽ ആരംഭിച്ചോ അന്നുമുതൽ ഈ പ്രസ്ഥാനവും കുശാഗ്രബുദ്ധികളായ പണക്കാർ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുകൂടാതേയും വിവിധവിധത്തിലും ഗവൺമെന്റിനു ന്യായമായികിട്ടേണ്ട ആദായനികുതി ചോർന്നുപോകുന്നുണ്ടു്. ആദായനികുതി ചുമത്തുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭനോട്ടീസ് ഒരാൾക്കു ചെന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അയാൾ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സമീപിച്ചു ന്യായരഹിതമായി കൈക്കൂലികൊടുത്തും മററും താദൃശന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയാണ് ധനാഢ്യന്മാരായ ആളുകൾ ചെയ്തുവരുന്നതു്. താണതരക്കാറായ ആളുകളോ കണക്കുസൂക്ഷിക്കുന്ന ആളുകളോ ആരുതന്നെ ആയാലും ഈദൃശമിരട്ടുകൊണ്ടും മററും നമുക്കു ന്യായമായികിട്ടേണ്ട ആദായനികുതി വസൂലാകാതെ പോവുക സർവ്വസാധാരണമാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. പത്മനാഭൻ തമ്പി, ഭീമമായ ആദായം എടുത്തുവരുന്ന പയോനിയർ മോട്ടാർകമ്പനിയിൽനിന്നും ആദായനികുതി ഈടാക്കാൻ ഗവൺമെന്റിനു ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഇക്കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതിപ്ര

ത്ര്യകം പ്രസ്താവയോഗ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇത്തരത്തിലാണു് ഇപ്പോഴത്തെ ആദായനികുതി ഈടാക്കുന്നതെന്നു സ്വല്പം ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

മുനിസിപ്പാലിററിയിൽനിന്നും ൪൦ രൂപാ ആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നും ആദായനികുതി ഈടാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ആദായനികുതി ചുമത്തുന്നതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള തോതു ഒന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു ൨൦൦൦ രൂപാ എന്നുള്ളതു കുറച്ചു ൭൦൦ രൂപാക്കുമേൽ ആദായമുള്ളവരുടെപക്കൽനിന്നും ആദായനികുതി ഈടാക്കണം. അങ്ങിനെചെയ്യുന്നതു ഗവൺമെൻറിൻെറ ആദായക്കുറവു പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ഇനിയും എനിക്കനേകം സംഗതികൾ പറയുവാനുണ്ടു്. എൻെറ ചില സ്നേഹിതന്മാർ എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളേയുംപററി ഞാൻതന്നെ ഡിസ്കസ് ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വിഷമമുള്ളതായി പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടുംമററും ഞാൻ തൽക്കാലം ഇതിലധികം ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ൪,൩൯,൦൦൦ രൂപയാണു് ആദായനികുതി ഇനത്തിൽനിന്നും ഗവൺമെൻറിനു ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ വളരെ കഷ്ടതയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കക്ഷിക്കാരിൽനിന്നും ൯൭ ലക്ഷംരൂപാ ഭൂനികുതിയായും, ൧൩ ലക്ഷംരൂപാ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ കയററുമതി തീരുവയായും ഇങ്ങനെ ൭൨ ലക്ഷം രൂപയാണു് ഗവൺമെൻറു് ഈടാക്കാമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകാണുന്നതു്. ൨൭ കോടിയോളം രൂപാക്കു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരിൽ ൭൨ ലക്ഷംരൂപാ നികുതിചുമത്തിവരുമ്പോൾ ഐശ്വര്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നും കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും പണവ്യാപാരികളിൽനിന്നും ഗവൺമെൻറു ഈടാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് ൪,൩൯,൦൦൦ രൂപാമാത്രമാണെന്നു കാണുന്നതു എത്ര തുച്ഛമായിരിക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തെ മുതലെടുപ്പിൽ ഭൂരിഭാഗവും കർഷകരിൽ നിന്നമാണു് ഈടാക്കുന്നതു്. എന്നാൽ പണം ചിലവാക്കുന്നതു് നാട്ടിൻപുറങ്ങളെ ഒഴിച്ചു് പട്ടണങ്ങളെ ലാക്കാക്കിയാണു്. ജനസാമാന്യത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന രണ്ടേമുക്കാൽകോടി രൂപായിൽ ശമ്പളം ഒഴിച്ചുള്ള ബാക്കിയിൽ വലിയപങ്കു വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യം, ഗതാഗതസൗകര്യം, എന്നീ വിഷയങ്ങൾക്കായി ചിലവാക്കിവരുന്നു. ഈ തുക പ്രധാനമായി പട്ടണങ്ങ

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ചിലവാക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജററ് പ്രത്യേകിച്ചും അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്. പട്ടണങ്ങളിൽ ൧൦-ശതമാനം ജനങ്ങളെ വസിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒററഏക്കർ സ്ഥലം മാത്രമുള്ളവനും നികുതി കൊടുക്കണം. പുരയിടങ്ങളിൽ നട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ചുക്കു, മുളക്, മുതലായ സാധനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം കയററുമതിതീരുവയും കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കണം. പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന രണ്ടായിരം രൂപാക്കു താഴെ ആദായമുള്ളവർ ആദായനികുതിയിനത്തിൽ ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ട എന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. റോഡും ആസ്പത്രിയും ഇലക്ട്രിക് ലൈററും വാട്ടർസപ്ളെയും മററും പട്ടണങ്ങളിൽ ഗവന്മെൻറു കടപ്പെട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ളവർ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ൨൫-കോടിരൂപായുടെ ഋണഭാരംകൊണ്ടു് ഞെരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന കർഷകനിൽനിന്നും ൫൧-ലക്ഷം രൂപാക്കുടെ പിരിക്കാനാണ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അൻപത്തീരായിരം ഏക്കർ ഭൂമി കർഷകരല്ലാത്ത ആളുകളുടെ കയ്യിൽ ആധാരംവഴി ൧൧൦൮-ൽപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ വാർഷികറിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. ൧൧൦൯-ൽ ൨൯൦൦൦-ഏക്കർ ഭൂമിയും ൧൧൦൭-ൽ ൧൯൦൦൦ ഏക്കർ ഭൂമിയും കർഷകരല്ലാത്തവരുടെ കയ്യിൽ പോയിട്ടുണ്ട്, കർഷകർ കഷ്ടപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച കൂടുതൽ നികുതിയും ബഡ്ജററിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ഭരണത്തിന് വേണ്ടപണം ഇവിടത്തെ പ്രജാസഞ്ചയത്തിൽ നിന്നും തന്നെ സമ്പാദിക്കണം. അപരിഷ്കൃതമോ പരിഷ്കൃതമോ ആയാലും ഒരു ഗവന്മെൻറിനു ജനസാമാന്യത്തിൻെറ ജീവിതസൗകര്യത്തിന് ചിലവുചെയ്യാൻ വേണ്ട പണം അവിടത്തെ ജനസഞ്ചയത്തിൽ നിന്ന് നികുതി രൂപേണ സമ്പാദിച്ചേകഴിയൂ. പക്ഷെ ആദായമുള്ളവരിൽനിന്നും ആദായത്തിൻെറ തോതിനേക്കൂടി പരിഗണിച്ച് നികുതി ഈടാക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കണം. മനുസ്മൃതിയിൽ പറയുന്നതു് ആദായത്തിൻെറ ആറിലൊന്ന് ഭൂനികുതികൊടുക്കണമെന്നാണ്, ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ നിന്നുമുള്ള ആദായം തുച്ഛംതന്നെ. ആദായനികുതി ഇപ്പോഴത്തേതിൽ നിന്നും കൂട്ടണം. അഞ്ഞൂറുരൂപാ മുതൽ ആദായനികുതി തുടങ്ങണം.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: അഞ്ഞൂറു രൂപാമുതൽ രണ്ടായിരം രൂപാവരെ വരുമാനമുള്ളവക്ക് ആദായനികുതി ചുമത്തിയാൽ എത്ര രൂപാ ലാഭംകിട്ടും?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആ തുകകൾക്ക് മാത്രമല്ല, ആദായനികുതി ചുമത്തേണ്ടതു്. അതിൻമേലുള്ള തുകയ്ക്കും നികുതി ചുമത്തണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പത്തോ ഇരുപതോ ലക്ഷം രൂപാ

പിരിക്കാമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അഞ്ഞൂറുരൂപാമുതൽ രണ്ടായിരം രൂപാവരെ മൂന്നു രൂപായും രണ്ടായിരംമുതൽ അയ്യായിരംവരെ അഞ്ചുരൂപായും അയ്യായിരംമുതൽ പതിനായിരംവരെ നൂറുക്കു ഏഴുരൂപാക്രമത്തിനു ആദായനികുതി ചുമത്തണം.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: ആദായനികുതി കൂട്ടിയാൽ വക്കീൽഫീസ് സ്റ്റാമ്പ് എന്നീ ഇനങ്ങളിൽ കൂടുതൽതുക കൊടുക്കേണ്ടതും കൃഷിക്കാർ തന്നെയല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ന്യായമായി കിട്ടുവാനുള്ളിടത്തോളം ഒക്കെ വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ട്. കിട്ടാത്തവയെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആദായനികുതി ചുമത്തിയാൽ ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കുറെക്കൂടി കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കണമെന്ന് വരുന്നതല്ല. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ ആദായ നികുതി ചുമത്താത്തതുകൊണ്ട് ആ തുകയെല്ലാം കൃഷിക്കാർക്കു ആദായമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ശരിയായിരിക്കയില്ല. ആദായം ഉള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നും നികുതി ഈടാക്കണം. തൊഴിലിന് എത്രത്തോളം അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടോ അതനുസരിച്ച് ആദായവുംനികുതിയുമെന്നാണ് വരേണ്ടതു്.

Mr. M. Govindan: സകലചിലവും നീക്കി അഞ്ചുരൂപാക്കുമേൽ കാർഷികമായ ആദായമുള്ള കൃഷീവലനെക്കൂടി ആദായനികുതിക്കു വിധേയനാക്കുന്നതു മെമ്പർക്കു സമ്മതമാണോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഒന്നു-ലക്ഷം രൂപാ കൃഷിയിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു കയററുമതിതീരുവയുള്ളതു നിർത്തിയാൽ അതിനു വിരോധം കാണുകയില്ല. രണ്ടുംകൂടിപാടില്ല. കയററുമതിതീരുവ മററെങ്ങുമില്ലാത്തതാണു്; ഭൂനികുതി ഭൂമിമേലുള്ള വിളവിനു തീരുവ, പിന്നെ ആദായനികുതിയും കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു, പിന്നെ എന്താണ് വേണ്ടതു്? എല്ലാം അവർതന്നെയല്ലേ കൊടുക്കുന്നതു്? നാലരലക്ഷം മാത്രമാണ് ആദായനികുതി; തീരുവമാത്രം ഒന്നു-ലക്ഷം, എത്രവ്യത്യാസം.

Mr. A. N Visvanatha Pillai: ഇതിനും പുറമെ ഇൻഡ്യയറക്ററായിട്ടു കരം ചുമത്തുന്നില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു ഇൻഡയറക്ററായിട്ടാണ് നികുതിചുമത്തുന്നതു്. ഇങ്ങനെ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള കരം ഒരുരാജ്യത്തും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ചുക്ക്, മുളക്, പാക്ക്, നാളികേരം ഈ ഇനം വിളവുകൾക്കൊക്കെ ഭൂമിക്കും വിളവിനും കരംകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എത്രകഷ്ടം; ഭയങ്കരം.

Mr. K. George: Sir, Mr. John Kattakayam referred to one point about which he had asked a question in this House. He thinks that in the case of lease of lands, the parties doing so are escaping taxation. That is rightly so. There are clear decisions on the point. The Income Tax authorities are not concerned with the objects of transactions. When a property is taken on *otti* and leased back, the income from that property is agricultural income and therefore it is not possible to bring such cases under assessment.

Then Mr. Kattakayam spoke of some corruption among the lower subordinates in the Income Tax Department. I have not had any serious complaints on that score. There may be here and there some who take undue advantage of their position. But as a whole I can claim that, there may be no serious complaint against the Income Tax subordinates.

Both Messrs. Kattakayam and Kunjitomman referred to the necessity of raising more money from income tax. Certainly, Sir, it is a proposition which I approve generally, on principle. But their estimates of the amount that would be realised are far too high. In fact last year this question of reducing the assessable minimum from Rs. 2,000 to Rs. 1,000 came under consideration of the Government and statistics were taken. And it was found that although a larger number of people could be brought under assessment, the income that could be derived thereby was not commensurate with the trouble and, probably, the harassment to which the assessees would be put. And so, for the time-being, the matter was dropped. If the assessable minimum is reduced to Rs, 500 of course there may be some difference , . .

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Are there not States in British India which have fixed Rs. 500 as the assessable minimum?

Mr. K George: No, there is none. Neither in British India, nor in Mysore.

Mr. Tariatu Kunjitomman: കൊച്ചിയിലും മററും കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്ക കയററുമതിത്തീരുവയുണ്ടോ?

Mr. K. George: Even if you put it down as Rs. 500, I do not believe you can make any substantial income. On the contrary it will involve great deal of harassment on those producers of wealth who can least afford to be so harassed,

Mr. Tariatu Kunjitommman: അതുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ളതു മാത്രമേ ഇവിടെയും പാടൊള്ളു എന്നുണ്ടോ?

Mr. K. George: പാടില്ലം എന്നു പറയുന്നില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇരുപത്തഞ്ചുകോടി കടം ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഈ പണം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകളിൽ നിന്നും ആദായനികുതി വരാൻ ഇടയില്ലേ?

Mr. K. George: We assess income-tax and I am sure that at present not much income escapes. Although there is complaint that some people are over-assessed, there is no complaint that people are under-assessed.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether it is not advantageous for the people to have the income tax under-assessed?

Mr. K. George: I do not know whether the House will agree to that proposition.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether Government have considered that?

Mr. K. George: Government have not considered that. There are certain ways and means of increasing the income tax. One would be the reduction of the assessable minimum as suggested by both the speakers. Another would be by increasing the rates. A third would be to levy a super tax as they do in British India. And added to all these, there should be necessary and careful scrutiny so that no income which is assessable actually escapes. These are the various ways in which we can improve our income tax revenue. But why has income tax revenue not developed in the way that the members expect that it should have? The reason is, Sir, in the same way as the agriculturists complain about economic depression, the depression has seriously affected trade also. The effect of the economic depression is reflected on trade as persons, who have some acquaintance with the trade of this country, know fully well when agriculture is affected adversely, trade also suffers. When the agriculturists' buying capacity is reduced, it follows that the trade will be affected. It is quite well known to all those who are acquainted with the trade conditions of this country. I concluded the last year's Administration Report in this way:

"The economic depression continued"

I suppose the House knows by income-tax, as that assessed on the income of the previous year. The Report says:—

> "Trade conditions remained unfavourable. The fall in trade prices of commodities, the tightness of the money market and the comparatively poor purchasing capacity of the people contributed to the depression in trade."

These conditions necessarily affect our return from income-tax So, it is not correct on the members' part to think that because

[Mr. K. George.]

agriculturists are paying a substantial revenue to Government traders are not contributing as they ought to do. The traders are contributing to the extent of their profits. It is sometimes thought that because a man has a big turnover he is assessable to income tax. I am led to refer to this point because Mr. Kattakayam referred in the course of his speech to a certain company. I may say that a big company having a big turnover does not mean that it has a big profit. On the other hand, it may be incurring a loss.

I think I have answered all the points raised by the speakers.

The motion was, by leave, withdrawn.

Chairman : I put it that . emand XIV—Taxes on Income, for Rs 22,921 be passed. The demand was passed and the grant was made.

DEMAND XV—MEDICAL.

Mr. James Simpson : I rise to ask for a grant of Rs. 9,07.087, under Demand XV—Medical.

Mr. J. John Kattakayan സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ധാരാളം വിദഗ്ധന്മാരുണ്ടു്. ഇവരെയെല്ലാം തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ ഗവൺമെൻറു താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു പര്യാപ്തമായവിധത്തിൽ നമുക്കു വിദഗ്ധന്മാരില്ലെന്നു രാജ്യഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. എങ്കിലുംഉള്ള വിദഗ്ധന്മാരെ എല്ലാവരേയും ഇവിടെത്തന്നെയിട്ടാൽ അവരെ കൊണ്ടു മററുള്ളവർക്കു എന്തുപ്രയോജനമാണുള്ളതു്? ഇവരെ ഓരോരുത്തരേയും രാജ്യത്തിൻെറ ഓരോ പ്രധാനഭാഗങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചാൽ ഉൾനാടുകളിൽ താമസിക്കുന്ന ചില രോഗികൾക്കെങ്കിലും അവരെകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകും. എല്ലാവരെയും ഈ തിരുവനന്തപുരത്തു തന്നെ താമസിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്? ഇത്രയധികം വിദഗ്ധന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണു് അധികം ആളുകളും മിഷൻആശുപത്രികളെയും മററും അഭയംപ്രാപിക്കുന്നതു്? തിരുവിതാംകൂറിനെ തെക്കും വടക്കുമെന്നു രണ്ടായിതിരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ളവർക്കു ഏററവും ഉത്തമമായ ആശാകേന്ദ്രം നെയ്യൂർ ആശുപത്രിയാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലുള്ളവർ മിക്കപ്പോഴും എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രിയിലേക്കുംപോകും.

Mr. K. Madhavan Pillai : പിന്നെ ഈ വിദഗ്ധന്മാരെയൊക്കെ എന്തിനാണു വടക്കോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതെന്നു മെമ്പർ പറയുന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam : എങ്കിലും അവരെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം എന്താണെന്നും എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നും ഞങ്ങളും അറിയേണ്ടതല്ലയോ? ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടു വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടായേക്കാം. എഫ്. ആർ. സി. എസ്. പാസായവരെക്കൊണ്ടു ചിലമരുന്നെടുത്തുകൊടുക്കാനെങ്കിലും കൊള്ളുകയില്ലെന്നു വരുമോ?

Mr K. Madhavan Piilai : എഫ്. ആർ. സി. എസ്. പാസായവർ ഇവിടെ എത്രപേരാണുള്ളതു? ഒരാൾമാത്രമല്ലയുള്ളു? അതോ, ധാരാളമുണ്ടോ?

Mr. J John Kattakayam : എഫ് ആർ സി. എസ്കാരൻ ഒരാൾ മാത്രമായിരിക്കാം. അതുപോലെ മററു വിദഗ്ദ്ധന്മാരും വേറെ പലരുംകാണും ആദ്യം ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരാളെ അയക്കുക പിന്നീടു അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വാസനയുള്ളവരെ അയച്ചുകൊടുക്കുക. ഏതായാലും എല്ലാവിദഗ്ദ്ധന്മാരെയും ഒരിടത്തുതന്നെ താമസിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു വിശേഷിച്ചൊരു ഗുണവും രാജ്യത്തിനുണ്ടാകുവാനില്ല. വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഗുണം സാർവ്വത്രികമായി ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിമാത്രമാണ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു്.

നമ്മുടെ ആസ്പത്രികൾ എല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ ധർമ്മാസ്പത്രികളാണോ? എത്ര സാധുരോഗികളാണ് കാററും മഴയും വെയിലുംകൊണ്ടു ആസ്പത്രികളുടെ വരാന്തകളിലും മററും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു? അവരേ കൂടിതാമസിപ്പിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഷെഡ്ഡുകൾ പണിയിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വലിയ ഉപകാരമാകുമായിരുന്നേനേ. ജനറൽ ആസ്പത്രിയിൽ നൂറുപേർക്കു കിടക്കാനുള്ള കട്ടിലിൽ ൨൦൦ പേർ എങ്ങിനെ കിടക്കാനാണ്?

Mr. K. Madhavan Pillai: ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെല്ലാം അങ്ങോട്ടുവന്നാൽ ഈ ഗ്രഹപ്പിഴ അവിടെയുംഉണ്ടാകുകയില്ലേ?

Mr. J. John Kattakayam : അതും ഈ തരത്തിൽ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ മററുള്ളവർക്കുള്ള കഷ്ടപ്പാടിൽ ഒരോഹരി ഞങ്ങളും അനുഭവിച്ചു നോക്കട്ടെ, ഈ വിഷമതകളെല്ലാം ദൂരെ ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്കു ശക്തിയായി ഗവൺമെൻറിനെ വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്.

ഹോമിയോപ്പതി ചികിൽസയെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കണമെന്നു നിയമസമിതികളിൽ ഇതിനുമുൻപും പ്രതിവാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ തന്നെ ഇതിനെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു സൂത്രങ്ങൾ ഏതാവൽപര്യന്തം ഗവൺമെൻറിൽ

[Mr. J. John Kattakayam.]

നിന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ആലോചിക്കുകപോലുമോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായികാണുന്നില്ല.

ഇനി എനിക്കു ആശുപത്രികളിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതികളെപ്പററിയാണു പറവാനുള്ളതു. ഇവിടത്തെ ഡാക്ടർമാർക്കു പടിമുതലായകാര്യങ്ങൾക്കു എത്രപണം കൊടുത്താലും മതിവരുകയില്ല. വളരെ നിർദ്ദയമായ വിധത്തിലാണ് അവർരോഗികളോടു പെരുമാറുന്നതു്. ചിലഡാക്ടർമാർ ആശുപത്രികളിലുള്ള മരുന്നെല്ലാം തട്ടിയെടുത്തു വിററുവരുന്നതായും അറിയുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഡർബാർ ഫിസിഷ്യൻ വന്നതിനുശേഷം ചിലകണിശങ്ങളെല്ലാം സാമാന്യമായി ആശുപത്രികളിൽചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഡാക്ടർമാർക്കു രോഗികൾ കൊടുക്കേണ്ട പടിയെ സംബന്ധിച്ചുകൂടി ഒരു വ്യവസ്ഥചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തു വൃഥാ ആശുപത്രികൾഉണ്ടു്. കാർത്തികപ്പള്ളി താലൂക്കിനെക്കാൾ ഏഴുമടങ്ങു വ്യാസമുള്ള തൊടുപുഴത്താലൂക്കിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു ഡിസ്പെൻസറിമാത്രമേയുള്ളു. അതിനെ ആശുപത്രിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. അറക്കുളത്തു് ഒരു ഡിസ്പെൻസറി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു ഇതിനുമുൻപും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഡർബർഫിസിഷ്യൻ അവിടെ ഒന്നുവന്ന് ഇക്കാര്യത്തെപ്പററി അന്വേഷണം നടത്തിഅവിടെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറിഅചിരേണ സ്ഥാപിച്ചുതരേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമായഒരു കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ഡാക്ടർമാർപലപ്പോഴും നിരുത്തരവാദമായിപെരുമാറുന്നു. ഇവിടെ ഡാക്ടർമാർ സർട്ടിഫിക്കററു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. അതു ആശംശരിയായിട്ടല്ലാ കൊടുക്കുന്നതു് ആളുനോക്കിയും മുഖംനോക്കിയും മററും സർട്ടിഫിക്കററുകൊടുക്കുന്ന ഡാക്ടർമാർ ഇവിടെ അനവധിയുണ്ടു്.

Mr. K. George: എന്തിനുള്ള സർട്ടിഫിക്കററാണ് ഇവർ കൊടുക്കുന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam: ഇപ്പോൾ ക്ഷാമമാകുന്നു അനേകം പേരേ വാറണ്ടിൽ പിടിക്കും, ഉടനെസുഖമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു് ഏതെങ്കിലും ഡാക്ടരുടെ സർട്ടിഫിക്കററു കൊടുത്താൽമതി. ആളുകളുടെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചാണ് അവർ സർട്ടിഫിക്കററു കൊടുക്കുന്നതു് ഡർബാർ ഫിസിഷ്യൻ ഇടക്കിടക്കു ആർക്കെല്ലാം സർട്ടിഫിക്കററു കൊടുത്തുഎന്നും അതുശരിയായിട്ടുള്ളവക്കാണോ കൊടുത്തതെന്നും മററും അന്വേഷിച്ചാൽ ഈകുഴപ്പവും ഉണ്ടാകയില്ല. ചിലആശുപത്രി

കളിൽ മരുന്നുവില്പന നടത്തുന്നുണ്ട്. മരുന്നുകൾ ഡാക്ടർമാർ ചിറുകൊടുത്തയക്കുമ്പോൾ കമ്പൌണ്ടന്മാരും മററും ചിലകമ്മീഷൻ ഏർപ്പാടും ഒക്കെനടത്തുന്നുണ്ടെന്നും എനിക്കറിയാം. മുന്നറിവുകൊടുക്കാതെ ഡർബാർഫിസിഷ്യൻ ആശുപത്രികൾ സന്ദർശിച്ചു കുററക്കാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശരിയായി ശിക്ഷിച്ചാൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനുവളരെ ഉപകാരമുണ്ടാകും. ചിലസ്ഥലത്തു നിസ്സാരന്മാരായ ആളുകളെ അശേഷം വകവക്കുന്നില്ല അഗതികളായ അവക്കു കിട്ടേണ്ടുന്നപടിമുതലായതുകൂടി ചില ഡാക്ടർമാർ അപഹരിക്കുന്നു. അതു പിച്ചച്ചട്ടിയിൽ മണ്ണുവാരിയിടുന്ന ഏർപ്പാടാണ്. അതുകൊണ്ടു ഉൾനാടുകളിലുള്ള ആശുപത്രികളിലും ഡിസ്പെൻസറികളിലും മററും മുന്നറിവുകൊടുക്കാതെ ഇടക്കിടക്കു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഇതെല്ലാംപരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. ചില ആശുപത്രികൾക്കു കുടിയാനവന്മാർ തന്നെ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കും. അവിടെ മേച്ചിൽകെട്ടുവന്ന കെട്ടിടം പുതുക്കണം എന്നും മററും പറഞ്ഞു അവരെ ഈ ക്ഷാമകാലത്തു വിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കുറെസാവകാശമെങ്കിലും അവക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

Mr. G. Narayana Aiyar: I support the demand. Sir, it is gratifying to note that the activities of the Department are very encouraging In the Administration Report of the Department we find the following at para 7 :—

> "One noteworthy feature of the year is the increase in the number of surgical operations performed in the General. Hospital. 4,607 operations, major and minor, were performed in 1109 against 2,917 in 1108."

When we find that there is such great public confidence, it is regrettable to find that there is not enough accommodation in that hospital. It is regrettable to find that the number of pay-wards in that hospital is so small that anybody who can afford to have recourse to it should be disappointed. At least the hospital must be maintained with sufficient accommodation to provide for as many patients as are seeking admission. I hope that Government will pay sufficient attention to this aspect of the question.

Coming to certain local needs, to which there is no other opportunity to refer, I would draw the attention of the Darbar Physician to the fact that the number of people attending the dispensary at Perumpavur is about 300 per day. There is a First Class Magistrate's Court, a Munsiff's Court, a High School, a Sub-Registrar's office and many other public institutions. We have got only one man in charge of it. He has to go to Malayattur twice a week. He finds it very diffult to cope with the work. The

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

Dewan was kind enough to inspect the locality a year ago in connection with the putting up of a permanent hospital building there. But nothing definite has been done in that direction. It is high time that the Government bestow attention to provide a decent house for the hospital.

Then coming to Angamali, though the Darbar Physician was convinced of the necessity for an institution there, nothing has yet been done. A certain gentleman is turning out good work in naturopathic treatment at Karukutty. He deserves encouragement.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I oppose the demand. While doing so, I also wish to oppose some of the remarks made by Mr. Kattakkayam about the distribution of the experts in the General Hospital. Sometime back I myself opposed the practice followed by the Department in distributing the experts for a particular treatment throughout the State, thereby making the working of the General Hospital very inefficient. Sir, the General Hospital is the premier hospital in the State. Therefore, it ought to be worked in such a way as to give succour to every patient who seeks relief in that hospital. It has already been brought to the notice of this House how deplorable is the condition of accommodation in the General Hospital, especially, in the medical wards.

To a question put this morning, the Darbar Physician answered that there was accommodation in the medical ward of the General Hospital for about 100 to 130 patients. On the other hand, the number of patients actually admitted and treated as in-patients comes to nearly 500 in the General Hospital. I also asked the Darbar Physician as to the maximum number of patients that could be put under the charge of a single medical man for treatment. The Darbar Physician said from his experience, that, safely about 120 patients could be put in charge of a single individual.

Mr. James Simpson : Sir, a word of explanation. The Darbar Physician said that he himself had looked after 120 patients.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Whatever may be that, Sir, I am not an expert in the matter. I know from expert physicians, not anywhere in the oriental part of the world but in the western world who have expressed, that no more than 12 patients could be put in complete charge of a medical man. If that is so, I am surprised to hear how 500 people could be put in charge of one medical man, of course with one or two assistants and nurses to help him. Apart from that, one can imagine more or less what sort of attention could be paid to a particular in-patient when we take into account the fact, that the majority of cases are typhoid, or pneumonia, or acute dysentery or acute malaria or other septical diseases. Therefore, the working of the medical branch in the General Hospital

is far from satisfactory. My submission is that the Darbar Physician should put in as much pressure as he could command to see that, at least, two wards more are put up which will accommodate not less than 400 patients. I can anticipate what the Darbar Physician would say in reply to this that this is an abnormal period and therefore such a thing could not be even thought of. Whatever may be that, the average attendance of in-patients has become nearly twice more than the accommodation available in the Hospital.

Coming to the pay-ward, in the General Hospital I have to observe that there are only half a dozen rooms and in the case of the majority of the people who can afford to pay in the case of the sick, their applications are rejected because of want of rooms. I invite the kind attention of the Darbar Physician of the Travancore Government to appreciate the way in which the General Hospital of the small Cochin State at Ernakulam is affording convenience to the public in the matter of treatment as well as in the matter of pay-ward. Apart from the accommodation of patients, what I beg to submit is that—

Mr. G. Narayana Aiyar: May I remind the member that Cochin is a model State?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Yes, Sir, I accept that amendment.

So then, apart from affording convenience to persons who seek such institutions, it will be a source of income also to the Government if more rooms are made available for the sick to be treated in the hospital.

Then, Sir, there is the Airanimuttam Hospital to which the attention of the House has to be drawn. I may be permitted to call it a human butcher house. Everyone is scared by the name of Airanimuttam and I am sure no one who has the barest means will resort to that hospital. Small-pox patients, who have nobody else to take care of them, are alone taken there for treatment. My submission is that, if it is considered that it is not within the duty proper of the Darbar Physician to look to the efficient working of this institution, some arrangement should be made in the matter with the municipality, thereby separating the control of the Darbar Physician from it. It shall be a sort of an isolation hospital within the municipal area, to be managed properly by the municipality.

Passing on next to the medicine side, Sir, there is deficiency in every kind of medicine. I was made to understand, the Ophthalmic Hospital is treating patients for the last one and a half months without boric powder. How is it possible to pay an elementary attention in the Ophthalmic Hospital without boric, or a solution prepared

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

out of it, I am unable to imagine. I have also brought to the notice of the House how the General Hospital is lacking in quinine for malaria treatment. And, I have to say, even lotion was not available in the General Hospital from the beginning of this Karkatakam. These are very serious matters and my point is that the Darbar Physician ought to see in advance what medicines are deficient and what fresh orders should be placed, so that, treatment may not suffer on account of deficiency of medicine available for distribution.

A word about the Women and Children's Hospital. That is a controversial point. But from experience, I have to point out the objections the whole people have in placing the maternity ward under a lady doctor. Nowhere in the world is the maternity hospital put under the charge of a lady doctor. The expert opinion on the matter is that it is unwise and dangerous to place the maternity hospital under the direct control of a lady doctor. Last year Mr. Lakshmanaswamy Mudaliar, the Superintendent of the Maternity Hospital at Madras, gave expression to the same opinion. I am not now in a position to explain the condition of the ladies who get out of maternity, especially, after a period of confinement. This much I can say, and that is that the life after the maternity part of work is over is perfectly useless. (*Laughter.*) With these words I oppose the demand.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സർ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും ഇനിയും വേണ്ടിടത്തോളം ആശുപത്രികൾ ഇല്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയേണ്ടതാണ്. ഇതിനെപ്പററി അനേകം ആവൎത്തി ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലേക്ക ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ട ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുകാണാത്തതു് അത്യന്തം ദയനീയമാണ്. വളരെ ആശുപത്രികൾ വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ തുറക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കൊല്ലം ഡിവിഷനിലും തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിലും സ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുമുള്ള ആശുപത്രികൾ ഉണ്ട്. കോട്ടയംഡിവിഷനിൽമാത്രം അതില്ല. ഈ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പല പ്രാവശ്യം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയംഡിവിഷനിലും സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ടെന്ന കഴിഞ്ഞ സെൻസസ് റിപ്പോൎട്ടിൽനിന്നും കാണാവുന്നതാണല്ലോ. മററുള്ളിടങ്ങളിലെപ്പോലെ അവൎക്കും രോഗങ്ങൾ പിടികൂടാറുമുണ്ടെന്ന അറിയാവുന്നതാണ്.

എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. നാരായണയ്യർ പറഞ്ഞതുപോലെ അങ്കമാലിയിൽ ഒരു ഡിസ്പൻസറി തുറക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനെപ്പററി പല ഡർബാർഫിസിഷ്യന്മാരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മൂവാററുപുഴയിൽ പോത്താനിക്കാട്ട് എന്നസ്ഥലത്തു ഒരു ഡിസ്പെൻസറി ആവശ്യമാണ്. ധാരാളം വിസ്തീർണ്ണമുള്ള തൊടുപുഴതാലൂക്കിൽ ഒരൊററ ഡിസ്പെൻസറിമാത്രമാണുള്ളത്. ഇതു് ഒട്ടും മതിയാകയില്ല കരിമണ്ണൂരും അറക്കുളത്തും ഓരോഡിസ്പൻസറികൾ തുറക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കരിമണ്ണൂർ മലേറിയായുടെ അധിവാസസ്ഥലമാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കട്ടക്കയത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമാണ് അറക്കുളം. ഒരു ഡിസ്പെൻസറി അവിടെ അത്യാവശ്യമാണ്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അറക്കുളത്ത് എവിടെയാണ് ഗവണ്മെൻറ് ഡിസ്പെൻസറി തുറക്കേണ്ടതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതു ഡർബാർഫിസിഷ്യൻ നോക്കി നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നെയ്യാററിൻകരയാണ് മലേറിയായുടെ ഇരിപ്പിടമായി ഗവണ്മെൻറ് ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു ഒരുപക്ഷെ ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ അവിടെതന്നെ താമസമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടുവന്നതായിരിക്കാം. ഏതായാലും അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ചികിത്സാപദ്ധതികൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനം കാണുന്നില്ലന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴത്തെ പദ്ധതിമാത്രം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ ഹോമിയോപ്പതി ചികിത്സയും പ്രകൃതിചികിത്സയും ആയുർവ്വേദവും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടതുചെയ്യണം. ഒരു ചികിത്സാപദ്ധതികൊണ്ടു ഒരു രോഗം മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ മറെറാരു പദ്ധതി പ്രയോഗിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. വാതരോഗങ്ങൾക്കു ആയുർവ്വേദചികിത്സ വളരെ ഫലവത്താണ്. കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്കു ഹോമിയോപ്പതി ചികിത്സയാണ് അധികം നല്ലതെന്നു ജനങ്ങൾ പരക്കെ പറയുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഉദരത്തിലുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്കും മററു ചില മഹാവ്യാധികൾക്കും പ്രകൃതിചികിത്സ വളരെ പററിയതാണെന്നു ഈയിടെ അനുഭവസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ഇങ്ങനെ ഓരോചികിത്സാപദ്ധതിയും ഓരോവിധത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം ഫലപ്രദമായി കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഹോമിയോപ്പതി, പ്രകൃതിചികിത്സ തുടങ്ങിയ ഇതരപദ്ധതികൾക്കും അല്പാല്പമെങ്കിലും ഗ്രാൻറുകൾ കൊടുത്തു ഗവണ്മെൻറു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വടക്കേഅററത്തു കുറുകുററിഎന്നസ്ഥലത്തു പ്രകൃതിചികിത്സ

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ധാരാളമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു രോഗങ്ങൾക്കു ധാരാളം ഗുണംകിട്ടുന്നതായി എനിക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആളുകളെ പട്ടിണിയിടുക, ക്ഷീരപാനം ചെയ്യിക്കുക, മണ്ണുതേച്ചുകുളിപ്പിക്കുക എന്നീരീതികൾകൊണ്ട് ധാരാളം രോഗങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്

Mr. A. N Visvanatha Pillai: നിങ്ങൾ അവിടെപ്പോയി ചികിത്സിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഉണ്ട്, എനിക്ക് അവിടെ പ്പോകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അനുഭവസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞു ഇതിന്റെ ഗുണം ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പല പദ്ധതികളും ഗവർമ്മെന്റു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുനോക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ആയുർവ്വേദചികിത്സക്കു വളരെ വിശേഷമായ ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അതുപോലെതന്നെയാണ് ഹോമിയോപ്പതിയും പ്രകൃതിചികിത്സയും. ഇവ ഓരോ മഹാന്മാർ കണ്ടുപിടിക്കയും ഗുണകരമാണെന്നു ജനങ്ങൾ അനുഭവംകൊണ്ടു സമ്മതിക്കയും ചെയ്കയും, പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമാണ്. ഗവർമ്മെന്റ് ഈ എല്ലാപ്രവർത്തനപദ്ധതികളേയും വിശാലവും ഉദാരവുമായ മനോഭാവത്തോടെ വീക്ഷിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതു ജനസമുദായത്തിനു വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കും.

Mr. M. P Madhavan Pillai : സർ, ഉൾനാട്ടുകളിലുള്ള സാധുക്കൾക്കു വൈദ്യസഹായം വേണ്ടവിധത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികനിലയിൽ ക്രമാതീതമായി സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തിൽ പത്തും, പന്ത്രണ്ടും മൈയിൽ ദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആശുപത്രികളിൽ പോകുന്നതിനു വളരെവിഷമമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ വൈദ്യസഹായം അധികവും പണത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട് സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾ ക്രമത്തിലധികം സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. സാധുജനങ്ങൾക്കു വരുന്ന ചില വലിയരോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഡാക്ടറന്മാരെ വരുത്തണമെങ്കിൽ അവർക്കു 'പടി' എന്നും 'ഫീസ്' എന്നും കൈയ്യുള്ള ഇനങ്ങൾ മുമ്പേറായിട്ടു കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവരെ ആശുപത്രികളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വളരെ വിഷമംകണ്ടുവരാറുണ്ട്. സാധാരണ പ്രസവക്കേസുകൾക്കാണ് ഇങ്ങനെ പടികെട്ടിവരുത്തേണ്ടിവരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളവരെ ആശുപത്രികളിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വളരെ വിഷമമുണ്ട്.

Mr. K. Madhavan Pillai: ഈ 'പടി'യും'ഫീസും' കൈ ഡാക്ടറന്മാരെ വീട്ടിൽ വരുത്തിയാലല്ലേ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത്?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: അതെ, പക്ഷെ ഈരോഗികളെ ആശുപത്രികളിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ന്യൂമോണിയാ, ടൈഫായിഡ് മുതലായ സുഖക്കേടുകളും മൂർദ്ധന്യത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വിഷമം ഇല്ലേ?

Mr M. P. Madhavan Pillai: ഗർഭിണികളെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കൂടുതൽ വിഷമമുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇന്ന'പടി' ഡാക്ടർക്കു കൊടുക്കണമെന്നു ഒരുവ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു കുറേക്കൂടി നന്നായിരിക്കുകയില്ലേ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: ഡാക്ടർമാർക്കു പടികൊടുക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെ നിറുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഈ നിലയിൽ സാധുക്കൾ സങ്കടപ്പെടുമ്പോൾ വൈദ്യസഹായം പണമില്ലാതെ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഇന്നത്തെ ഉൾനാടുകളിൽ ധാരാളം വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതിനു വളരെ ചിലവുകുറഞ്ഞരീതിയിൽ ഗവൺമെൻറിനു പല ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്യുന്നതിനു സൌകര്യമുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെരാജ്യത്തു എം. ബീ. ബീ. എസ്., എൽ. എം. പി. മുതലായ പരീക്ഷകൾ പാസ്സായി യാതൊരുതൊഴിലുമില്ലാതെയിരിക്കുന്ന പലയാളുകളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഓരോപകുതികളിലും ഡിസ്പെൻസറികൾ തുടങ്ങി സാധുജനങ്ങൾക്കു വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ഗവൺമെൻറു ചെയ്യുകയും, അവർക്കു നിസ്സാരമായതുക ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുകയും വേണം.

Mr. K. Madhavan Pillai. അങ്ങിനെ ഡിസ്പൻസറി നടത്തുന്നവർക്ക് ഇപ്പോൾ ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്നില്ലേ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: എല്ലാപകുതികളിലും കൊടുത്തുവരുന്നതായിട്ടറിഞ്ഞുകൂടാ.

Mr. K. Madhavan Pillai: അങ്ങിനെ ഡിസ്പെൻസറി നടത്തുന്നതായിട്ടുള്ള ആളുകളില്ലേ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai: അങ്ങിനെ നടത്തുന്നതിനും പരീക്ഷാവിജയികളായ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നുകൂടിയാണു ഞാൻ പറയുന്നത്.

ആയുർവേദ വൈദ്യശാലകൾ ഓരോ കരകളിലുമുണ്ടാകുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു വേണ്ട വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണം.

Chairman അതിലേക്ക പ്രത്യേകം ഡിമാൻറുണ്ട്. അതിൽ ആ വിഷയം പറയാം.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഈ കൗൺസിലിൽ വളരെക്കാലമായി ഹോമിയോപ്പതി ചികിത്സാ സംപ്രദായത്തെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കണമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റു ആ വിഷയത്തിൽ ഇതുവരെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതു സങ്കടകരമാണ്. ജനങ്ങൾക്ക വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഗവണ്മെന്റ് ഉടനടി ചെയ്യണമെന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : സർ, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയസഹായമാണ് വൈദ്യസഹായം. ഇതു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും വലുതായിട്ടൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണ് എനിക്ക പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റുകാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥ അക്ഷന്തവ്യമാണ്. സമസ്യഷ്ടങ്ങളിൽ സ്നേഹവും കരുണയുമുള്ള ഒരു ഡർബാർ ഫിസിഷ്യനെ ലഭിച്ചതു ഈരാജ്യത്തെ പ്രജകൾക്ക ഒരനുഗ്രഹപ്രദമാണ്. അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ വൈദ്യസഹായവിഷയത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങളിൽ അപ്പോഴപ്പോൾ ദൃഷ്ടിവയ്ക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്. രാത്രിയും പകലും അദ്ദേഹം മെഡിക്കൽ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സർപ്രൈസ് വിസിററു നടത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് എനിക്കനുഭവമാണ്. വിശേഷിച്ചും അദ്ദേഹം ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ രാത്രി ഒന്നരയും രണ്ടും മണിക്കുപോയി പരിശോധിക്കുന്നതായും ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാമത്തെ ചുമതല. അതു കീഴ്സിൽബന്ധികളെ ശരിയായിട്ടു ജോലിചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കും.

നെയ്യാററിൻകരതാലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നപക്ഷം ആ താലൂക്കിൽ പകുതിഭാഗവും രോഗികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുഎന്നു കാണാം. കിഴക്കൻ പകുതികൾമുഴുവനും മലമ്പനിയാണ്. അവിടെ വൈദ്യസഹായമില്ലാത്തപക്ഷം മിക്കവാറുമുള്ള ജനങ്ങൾ കാലഗതിയെ പ്രാപിക്കാനിടവരുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരുസംശയവുമില്ല. ഇപ്പോൾ തന്നേ ഈ രോഗംനിമിത്തം ഓരോ കരയിലും ധാരാളം മരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ബുള്ളററിനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മരണത്തിന്റെ കണക്ക ശരിയായിട്ടുള്ള

ത്തല്ലെന്നു ധൈൎയ്യസമേതം എനിക്കു പറയുവാൻ കഴിയും. ആ കണക്കുകൾ ശരിയല്ലെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു ഞാൻ ചലഞ്ചുചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. കുന്നത്തുകാൽപകുതിയിലെ രണ്ടു മൂന്നു കരകളിലായി ഈ മാസത്തിൽ ൧൦൦ മരണങ്ങൾ സംഭവിച്ചതായി ഞങ്ങളുടെ റിലീഫ് കമ്മിററിയിൽനിന്നും നിയമിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥൻതന്നെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ പലകരകളിലും മരണങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. മെഡിക്കൽ സഹായമില്ലെന്നുവരുകിൽ ദീനം വൎദ്ധിക്കാനെ ഇടയൊള്ളു. അതിനാൽ കുന്നത്തുകാൽ പകുതികച്ചേരിക്കു സമീപം ഒരു ഡിസ്പെൻസറിയും ഒററശ്ശേഖരമംഗലത്തു ഒരു ഡിസ്പെൻസറിയും സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടണമെന്നാണ് എനിക്കുപറയുവാനുള്ളത്.

നെയ്യാററിൻകര ആശുപത്രിയിൽ കൂടുതൽ രോഗികളെ കിടത്തിചികിത്സിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട സ്ഥലസൌകൎയ്യമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇനി എനിക്കുപറയുവാനുള്ളത്. ഡർബാർ ഫിസിഷ്യൻ സ്ഥലത്തുചെന്നു ഇതിനെപ്പററി വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ഗവണ്മെൻറിലേക്കു ശുപാർശ്ശചെയ്യാമെന്നു ഏല്ക്കുകയും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഇതിലേയ്ക്കു വേണ്ടസഹായം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഉറപ്പുനൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നെയ്യാററിൻകര ആശുപത്രിയിൽ കൂടുതലായി ഒരു മെറേറർണിററി വാർഡിന്റെ അത്യാവശ്യകതയുണ്ട്. ഇപ്പോഴുള്ള ലേബർ റൂംകൊണ്ടു മതിയാകുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ അസൌകൎയ്യംകൊണ്ട് ഒരുമാതിരി നല്ല സ്ഥിതിയിലുള്ളവർ ആശുപത്രിയിൽപോയി പ്രസവം നടത്താൻ മടിക്കുന്നുണ്ട്. മെററർണിററിവാർഡുണ്ടായിരുന്നാൽ ആൎക്കും അവിടെ പോയി പ്രസവം നടത്താം. അതുപോലെതന്നെ രാവിലെ ഒരു എട്ടുമണിക്ക് അവിടെ ചെന്നാൽ ഔട്ട്പേഷ്യൻസ് തിങ്ങിനിൽക്കുന്നതായികാണാം. അതിലേയ്ക്കും ഒരു പ്രത്യേകം വാർഡുണ്ടാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഡർബാർഫിസിഷൻ അവിടെ വന്നുനോക്കി ഈ സംഗതിയിൽ വേണ്ട ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ ബോദ്ധ്യം.

അതുപോലെതന്നെ പ്രസവത്തിനായിട്ടും മററും അനേകം സ്ത്രീകൾ ഈ ആശുപത്രിയിൽ വരുന്നുണ്ട്. ഒരു ലേഡിഡാക്ടരുടെ അഭാവം നിമിത്തം പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിട്ടുവരുന്നു. അതിലേയ്ക്കും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ആശുപത്രികളിലെല്ലാം മലമ്പനിക്കാരെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ആഹാരത്തിനും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു തന്നെ വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. V. S. Arumukham Pillai (*Tovala* cum *Agastisvaram*): I think I will be failing in my duty if I do not intimate the honourable members of this House as well as the Government of the grave situation and the grievances of the people in Nagercoil over the proposed establishment of the tuberculosis hospital. Whatever the Darbar Physician or other experts may say about the contagious nature of the disease there is a great feeling and great fear among the people that the disease is contagious and that it will spread over the whole town. Sir, Nagercoil is the heart of South Travancore and on account of its beautiful climate it has been an attraction to so many officials who used to vie with one another to get a place there. In spite of various resolutions passed in public meetings Government still insist upon establishing the hospital there. If they want a suitable place because of the dry climate they can very well prefer Aramboly or some other adjoining place instead of the town of Nagercoil. I therefore appeal to the Government to take into consideration the feelings of the people and establish the tuberculosis hospital if they really want to do so somewhere near Aramboly or other place and not to flout the opinion of almost all the population of Nagercoil. With these words I oppose the Demand.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Is the member aware that in the west end of London there was a tuberculosis hospital?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I am not aware of the hospitals in London. I have not gone to London.

Mr. S. Adam Sait (*Nominated*): May I know whether the member knows where the tuberculosis hospital is situated in Madras?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I am not aware of that.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: സർ, എനിക്കിതിനെപ്പററി രണ്ടു വാക്കു മാത്രമെ പറയുവാനുള്ളു. അതിൽ ഒന്നു ഹോമിയോപ്പതിയേയും പ്രകൃതിചികിത്സയേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. മാനസീകരോഗമുള്ളവരെ ഇപ്പോൾ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ ചികിത്സിക്കുന്നതിനു മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ ഉത്തരവും മെഡിക്കൽ സർട്ടിഫിക്കററും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് മററൊന്ന്. ചില കേസ്സുകളിൽ ഇതൊരു വലിയ പ്രതിബന്ധമാണ്. അതിനാൽ മാനസീകരോഗമുള്ളവരെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലെ അധികൃതന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതുവരെ അവിടെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു ചികിത്സിക്കത്തക്കവണ്ണം റൂളുകളിൽ വേണ്ടഭേദഗതിവരുത്തേണ്ടതെത്രയും അത്യാവശ്യമാണെന്നുകൂടി അധികൃതന്മാരെ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. C. M. Joseph : സർ, വൈദ്യവിഷയമായി ഇവിടെ പലതും പ്രതിപാദിച്ചകൂട്ടത്തിൽ അലോപതിചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരാരുംതന്നെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്നതിൽ ഇപ്പോഴത്തെഡർബാർഫിസിഷ്യനെ പ്രത്യേകം അനുമോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലസൗകര്യം പോരാ എന്നും മററുംപറഞ്ഞതല്ലാതെ അലോപ്പതിചികിത്സകൊണ്ടു് നാട്ടുകാൎക്കു ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയാത്തതു വാസ്തവത്തിൽസന്തോഷകരംതന്നെ.

ഇന്നു്, കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത പലതരത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ബാധിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഹൃദയസ്പന്ദം എന്നുപറയുന്ന ഹാർട്ടുഡിസീസ്, ക്ഷിപ്രസന്നി തുടങ്ങിയുള്ള രോഗങ്ങൾ മനുഷ്യരെ വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത സമയത്തു പിടികൂടുകയും മൃത്യുവിനു കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈമാതിരി രോഗങ്ങൾക്കൊന്നിനും ഇതുവരെ യാതൊരു പ്രതിവിധിയും ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ല.

Mr. K. Madhavan Pillai : കുഷ്ഠരോഗം മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ വന്നുതുടങ്ങിയിട്ടു വളരെക്കാലമായില്ലേ? അതിനു വല്ല ചികിത്സയും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. C. M. Joseph : അതിനും ചില കുത്തിവെപ്പുകളോ മററാ നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നു. ശ്രമിച്ചാൽ അതിനും പ്രതിവിധികൾ കണ്ടുപിടിക്കാം.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ആയുർവേദവിധപ്രകാരം കുഷ്ഠരോഗത്തിനും വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ഇന്നു നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നു മെംബൎക്കറിയാമോ?

Mr. C. M. Joseph : ഉണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഏതായാലും ആയുർവേദഡിമാൻറു വരുമ്പോൾ അതിനെപ്പററിപ്പറയാം.

അതിനാൽ ഇങ്ങനെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത പല രോഗങ്ങളും പിടിപെടാതിരിക്കുന്നതിനു ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും വേണ്ട ഉപദേശം ജനങ്ങൾക്കു നൾകേണ്ടതാണു്.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: രോഗം പിടിപെടാതെ തടയുന്നതിനല്ലേ ഹെൽത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു?

Mr. C. M. Joseph : അതുകൊണ്ടു മതിയാകുന്നില്ല. അതിനാൽ മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൂടി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ രക്ഷകിട്ടുമെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം.

[Mr. C. M. Joseph.]

സ്ത്രീകളുടേയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടേയും ചികിത്സയെപ്പററി എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി സ്വാഭാവികമായിട്ടു യോജിക്കാൻ എന്റെ മനസ്സനുവദിക്കുന്നില്ല. അതായതു സ്ത്രീകളെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനു ലേഡീഡാക്ടറന്മാർ വേണ്ട എന്നാണു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. സ്ത്രീകൾക്കു ചില പ്രത്യേകരോഗമുണ്ടാകും.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: സ്ത്രീകളുടെ വാർഡിന്റെ സൂപ്രണ്ടായി അവരെത്തന്നെവച്ചുകൂടാ എന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

Mr. C. M. Joseph: ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു ആ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതെങ്കിൽ എനിക്കതിൽ വിപരീതാഭിപ്രായമില്ല.

ഈ സംസ്ഥാനത്തു എന്നല്ല തെക്കെയിൻഡ്യയിൽപോലും ഇത്ര വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരു ലേഡീഡാക്ടർ ഇവിടത്തെ സ്ത്രീകളുടേയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടേയും ആശുപത്രിയിൽ ഉള്ളതുപോലെ വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇപ്പോൾ സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോടുകൂടി രോഗങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഈ രോഗങ്ങളെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനു വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ കുറെസ്ത്രീകളെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും വിദേശങ്ങളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വേണ്ട വിദഗ്ദ്ധതവരുത്തി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ആസ്പത്രികളിൽനിയമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഡിമാൻഡിനെ മുഴുവനും അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, the Financial Secretary in this Budget speech says :–

> "There are at present no specialists' cadre in the Medical Department of the State, though the Department is not wanting in specialists in one branch or other of the Medical Science. These specially qualified officers have now to take rank along with those in the general cadre. It is, however, considered that the working of the Department could be made more efficient if the specialists are detached from the general cadre and placed in a separate self-contained special cadre created for them".

I beg to point out that this system will work much hardship on the specialists. The budget details at page 23 (*b*) of the Preliminary Budget would show that there are one Surgeon on Rs. 300-400, one Deputy Surgeon and a few Assistant Surgeons under him in the specialists' cadre. At present there are eight or nine specialists and almost all of them are of the same age. It has to be remembered in this connection that to get a specialist's diploma from Europe one has to spend something like Rs. 10,000 to

Rs. 12,000. The scope for promotion for an Assistant Surgeon as Deputy Surgeon under this specialists' cadre is therefore very limited. The Assistant Surgeon will have to wait for a very long time to get a Deputy Surgeonship in the specialists' cadre in the ordinary course of events. I beg to point out that this is a very hard rule and that this will affect the specialists; and in future Government will find it difficult to get specialists trained in foreign countries as the sphere for their promotion is limited.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether at present these specialists are not superseding the men in the general cadre?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Some preference should be given to the specialists for specialising in a subject at a very heavy cost.

It is further mentioned in the Financial Secretary's speech that Government are going to open a tuberculosis hospital at Nagercoil. My friend Mr. Armukham Pillai opposed the opening of this hospital at Nagercoil. I strongly support Mr. Armukham Pillai in this respect. Of late, it seems that Government are having a step-motherly attitude towards municipalities excepting Trivandrum. Sir, as an instance I may refer to the opening of the leper asylum in the heart of the Colachel Municipality in the teeth of opposition from the citizens of that place. The opening of the tuberculosis hospital at Nagercoil is another step taken by Government against the opposition of the people.

Mr. K. Madhavan Pillai: Is it not to be located outside the municipal limits of Nagercoil?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: The Financial Secretary's speech does not show that Government are going to have the hospital outside the municipality.

Mr. K. Madhavan Pillai: Has not a site for the hospital been chosen already?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I have no knowledge about that. Anyhow the hospital is most likely to be located in the vicinity of Nagercoil town. From the experience we have already had in regard to the opening of the leper asylum in the heart of the Colachel town there is every probability of opening the tuberculosis hospital in the heart of the Nagercoil town. I strongly oppose this measure of Government.

Another point I want to bring to the notice of Government is that in the General Hospital we have not got up to-date methods of treatment as we have elsewhere. There is no radium treatment in the General Hospital while that treatment is very successfully

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

done in the Neyyoor Mission Hospital for cancer and other diseases. I would therefore request the Government to introduce radium treatment in the General Hospital at a very early date.

Then another point I have to bring to the consideration of the Government is the necessity for a separate out-patient ward in the Tuckalai Hospital. At present the out-patient ward, *i. e.*, where medicine is prescribed for out-patients, and the in-patient ward are very close to each other or more or less situated in the same room. I think it is highly necessary that a separate building should be erected for out-patients. With these observations I support the demand.

Mr. James Simpson: Sir, quite a number of points have been brought to-pay before the House and I shall try to deal with as many of them as I could within the short space of time at my disposal The chief topic on which several honourable members spoke was, I think, the General Hospital. I myself and Government admit that the conditions there in regard to accommodation are far from satisfactory. I took the Dewan to the General Hospital some five months ago and I showed him how matters stood there and the figures regarding the number of patients. Government were convinced of the necessity for more accommodation and accordingly I moved for a supplementary demand of s 15,000 before this House and the lower House for the construction of the new wards and also of an operation theatre. The new wards have already been constructed and they are now fit for occupation. With the subsidiary operation theatre and the division of the surgical ward into two we have been able to cope with the increasing demands and a larger number of operations have been conducted in the course of the year.

The condition now, Sir, is that the medical wards are absolutely over-crowded. This may be a temporary matter or it may be a permanent matter, which, I do not like to say. The number of malarial returns for the General Hospital for the whole of 1109 was—in-patients 136; whereas as a result of the epidemic, patients have come from the outlying districts and we have admitted already 614, including 122 at present, in-patients. This is certainly an increase in the medical ward and if it is going to be a permanent increase in number to such an extent, Government would certainly do something to cope with the situation. I have addressed Government regarding this matter. But members must realise that this is an essentially unusual situation which has arisen and that it is not a usual thing, and I promise that in case the demand continues additional accommodation would be erected,

Then, with regard to the pay-ward also the question was raised here that there is lack of accommodation. There is certainly some lack of accommodation and the number of rooms in the pay-ward has to be increased. But as it is, the actual accommodation is, I think, quite good for the money that is being paid for. The question of additional number of rooms may however be considered.

Government have proposed the creation of a specialists' cadre. We find that some young men have got special qualifications and Government naturally wanted to take advantage of their skill. Special considerations were shown to them when they entered service and they have been given some increase of salary to start with or they were confirmed sooner than others and so on. And as a result of pursuing this policy during the last few years, Government now find that vacancies which ought to have gone to the general cadre have been filled up by these specialists so much so the general work now suffers. This aspect of the question was seriously considered by Government and they have now decided to form a specialists' cadre. One point raised by Mr. Padmanabhan Tampi was that chances of promotion for the specialist Assistant Surgeons are going to be less. This is a very doubtful point, because we have just now one Surgeon, one Deputy Surgeon and seven Assistant Surgeons. The original suggestion was to have one Surgeon, two Deputy Surgeons and six Assistant Surgeons. But none of the Assistant Surgeons have the requisite service to be promoted to the Deputy Surgeon's grade. So, at the moment there is only one Deputy Surgeon in the specialists' cadre. But in six to eight years' time that would be rectified when we will have two Deputy Surgeons in the cadre and by doing so the ratio will be much the same as in the general cadre.

Sir, the question of sending out specialists outside is a very difficult thing really because the specialist has got some allotted work. The Radiologist, for instance, cannot be sent out because, for his work supply of electricity is necessary and that cannot be found in the outlying stations. But all the same, we are trying a scheme as to whether some of the specialists could be utilised. For instance we have been sending a specialist to the hospital at Oolampara to give advice on treatments there. I do not think it would be possible to make it a general practice. After all, we must keep the specialists in the premier institution of the State so that people may get to know that in the premier institution of the State all kinds of treatment and treatment of the highest type are available.

With regard to the treatment for malaria, I may inform the members that the Department is doing its best on the curative side. I have been round the area last week. I promise the members that

[Mr. James Simpson.]
something will be done by way of diet and if possible improved accommodation for patients. The question of diet is a big question but orders have been issued to the Medical Officers to render as much help as possible to the patients in regard to diet.

I should now come to the next question of the Nagercoil tuberculosis hospital. The opposition on this matter, Sir, I think, is due rather on account of the ignorance on the subject. Government sometimes ago, proposed to acquire an area at Mahendragiri for a sanatorium. The area was inspected by the P. W. D., by the Meteorologist, by the Conservator and various other officers. There was a survey by the P. W. D., Meteorologist and various other experts. The cost to erect a sanatorium was prohibitive. The question of tuberculosis in Travancore is growing graver every year and at present there is no place to lodge and treat the tuberculosis patients. They could not be put in the ordinary hospitals for the disease may spread among other patients also.

Mr. V S. Arumukham Pillai : Why should they not be mixed with other people ?

Mr. James Simpson : For the fact that the patient lying beside the tuberculosis patient is in danger of infection.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know whether the same reason holds good for not selecting Nagercoil as a sanatorium?

Mr. James Simpson : Are the people of Nagercoil going to sleep beside the tuberculosis patients in the sanatorium ? The suggestion now before the House is to erect an hospital with 80 beds. The situation for the sanatorium was inspected by the Chief Engineer and myself and I may also remind the House that the matter is not finally decided. There are two reasons for selecting a town for a treatment centre. One is good water supply and the other is electric current. The place we suggested is about 5 furlongs away from the municipal boundaries. We cannot have modern treatment unless we have electricity. It is not an asylum that we are going to establish. It is a place where patients will get proper cure. I think Government will be right to go on with this proposal and this opposition against this proposal is not based on scientific reasons.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know what is meant by scientific reason ?

Mr. James Simpson : Scientific reason is one which can be supported on fact.

In the case of other European countries or for that matter even in Bombay and Madras they have got university colleges and hospitals side by side for treating tuberculosis patients in the centre of cities. The Brompton Hospital, London is in a residential area.

Mr. J. John Kattakayam. I withdraw the motion.

Chairman: I put it that Demand No. XV—Medical, for Rs. 9,07,087 be passed. The demand was passed and the grant was made.

DEMAND No. XVI—AYURVEDA.

Mr. A. Kumara Pillai: I move for a grant not exceeding Rs. 66,585 under Demand XVI—Ayurveda.

Mr. J. John Kattakayam: വിദേശികളെ ബഹുമാനിക്കുകയും സ്വദേശികളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവു പലേ സന്ദർഭങ്ങളിലും നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറ് പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണ് ആയുർവേദഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടും ഗവർമ്മെൻറു കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഇന്നു രാവിലെ ജനറലാശുപത്രിയിലും ആയുർവേദആശുപത്രിയിലും പോയിരുന്നു. അവിടെ രണ്ടിടത്തും ഇതുവരെ എത്ര രോഗികൾക്കു മരുന്നു കൊടുത്തു എന്നു പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ജനറലാശുപത്രിയിൽ ൧൲൬൦൪-പേർക്കും ആയുർവേദ ആശുപത്രിയിൽ ൬൬൧൪൯ പേർക്കും മരുന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈക്കൊല്ലത്തെ ഇന്നുവരെയുള്ള കണക്കാണിതു്. ഗവർമ്മെൻറു മെഡിക്കൽ വകുപ്പിനുവേണ്ടി ഒൻപതു ലക്ഷത്തിൽ ചില്വാനം രൂപാ പ്രതിവർഷം ചിലവഴിക്കുമ്പോൾ ഇക്കൊല്ലം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന കൂടുതൽ തുകകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ കേവലം ൬൨൭൩-രൂപായാണ് ആയുർവേദത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാകുന്നതു്. ഇവ തമ്മിൽ എന്തൊരന്തരമാണുള്ളതെന്നു നോക്കുക. ആയുർവേദാശുപത്രിയിലെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇത്ര വൃത്തിഹീനവും അനാരോഗ്യപ്രദവുമായ ഒരു കെട്ടിടം തിരുവനന്തപുരത്തു വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ആയുർവേദചികിത്സയും വേണമെന്നു ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഇങ്ങനെ ഒരേർപ്പാടു വച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നല്ലാതെ ഗവർമ്മെൻറു കാര്യമായി ഇതിനെ ഗൌനിക്കുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയിലുള്ള പുരാതന ആയുർവേദത്തെ അനുകരിച്ചു പാശ്ചാത്യർ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സാധൂകരിക്കുവാൻ ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭങ്ങൾ തന്നെ. സമയചുരുക്കം നിമിത്തം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഈത്തരത്തിൽ അധോഗതിയിലേക്കു ആയുർവേദത്തെ നയിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. പുരാതനകാലത്തു വയസ്കര, ഒളശ്ശ, മിനച്ചൽ കർത്താക്കന്മാർ മുതലായ പ്ര

[Mr. J. John Kattakayam]
സിദ്ധന്മാരായ ഭിഷഗ്വരന്മാർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ സുലഭമാണ്. താദൃശന്മാരെ യഥാർഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

ഇനി എനിക്കു വിഷവൈദ്യത്തെപ്പററിയാണ് പറയാനുള്ളതു്. ഇവിടെ വിഷവൈദ്യമെന്ന പേരും പറഞ്ഞു ധാരാളം പേർ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ പാമ്പു കടികൊണ്ടുള്ള മരണം ധാരാളമാണ്. തിരുവല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ ആദിയായ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഉഷ്ണഭൂമികളിലാണ് പാമ്പുകൾ കൂടുതലുള്ളതു്. മലനാടുകളിൽ പാമ്പു ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും മരണം അധികം കാണുന്നില്ല. ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽ വിഷത്തിനു വീര്യം കൂടുമെന്നു തോന്നുന്നു.

Mr. M. P Madhavan Pillai: അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിഷവൈദ്യശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ?

Mr. J. John Kattakayam: ഇതിന്റെ പ്രതിവിധിക്കു പലതും പ്രവർത്തിക്കണം. പക്ഷെ നമ്മുടെ വിഷവൈദ്യശാലകളെക്കൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനം ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

ബാംബെയിലെ ഹാഫ്കിനി ഇൻസ്ററിററ്യൂട്ടിൽ ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പല തരം പാമ്പുകളെവരുത്തി ഡാക്ടറന്മാർ ശാസ്ത്രീയസമ്പ്രദായപ്രകാരം വിഷമെടുത്തു വിഷശമനത്തിനുള്ള ഔഷധങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവർ നമ്മുടെ നാട്ടുവിഷവൈദ്യന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ൩൦൦-ൽ ചില്വാനം മരുന്നുകളും പരിശോധിച്ചുനോക്കിയതിൽ ഫലമില്ലന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ വിഷവൈദ്യം കൊണ്ടു മരണമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം ശരിയായി കടി ഏററിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai (*Additional Head Sirkar Vakil*): കടിച്ച പാമ്പിനെ തിരയെ കടിച്ചാൽ നമുക്കു വിഷബാധയുണ്ടാകുകയില്ല എന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണോ?

Mr. J. John Kattakayam: ശരിയാണെന്നു എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ കടിയേററ മനുഷ്യൻ തന്നെ കടിക്കണം. രണ്ടാമതും പാമ്പു ഇങ്ങോട്ടു കടിച്ചാൽ വീണ്ടും അങ്ങോട്ടു കടിക്കാത്തപക്ഷം അതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല.

കാൻസർ രോഗത്തിനും ഈ വിഷമരുന്നുകൾ ഏററവും പററിയതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള മരുന്നുകൾ ഇവിടെ സംഭരിച്ചു ഈ പ്രസ്ഥാനത്തേയും ഇവിടെ നില നിറുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പര്യാപ്തമാ

യ പദ്ധതികൾ ഗവൺമെൻറുണ്ടാക്കണം. ഇവിടെയുള്ള ആയുർവേദ ആശുപത്രിക്കു ഒരു സ്ഥിരമായ കെട്ടിടം വേണം. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പതിനാലു കിടക്ക മാത്രമേയുള്ളു. അതും സമീപകാലത്താണ് ഉണ്ടായതു്. ആണ്ടുതോറും അവിടെ ഇരുപത്തഞ്ചു കിടക്കവീതമെങ്കിലും വർദ്ധിപ്പിച്ചു നാലുവഷം കൊണ്ടു നൂറു കിടക്കകൂടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. നൂറു കിടക്കയാണല്ലോ ജനറലാശുപത്രിയിൽ വച്ചിരിക്കുന്നതു്.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: കിടക്കമാത്രം കിട്ടിയാൽ മതിയോ? ആഹാരത്തിനുള്ള വകകൂടി വേണ്ടേ?

Mr. J. John Kattakayam: അതും വേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ രണ്ടുചക്രമാണ് അവിടെ ആഹാരത്തിനു വച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതും പോരാതെയാണിരിക്കുന്നതു്,

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഇംഗ്ലീഷുവൈദ്യത്തിനുവേണ്ടി ചിലവുചെയ്യുന്ന മരുന്നുകളുടെ പണം പുറത്തേക്കല്ലേ പോകുന്നതു്?

Mr. J. John Kattakayam: അതേ. എന്നാൽ ആയുർവ്വേദത്തിൻെറ സ്ഥിതി അങ്ങിനെയല്ല. ഇവിടെയുള്ള മരുന്നുകളാണ് നമുക്കു വേണ്ടതു്. ഇവിടെ നമ്മുടെ 'വനരാജൻ' ഇരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞാൽ എവിടെയെല്ലാം നല്ല നല്ല മരുന്നുകൾ കിട്ടുമെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുന്നതാണ്.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: ജനറലാശുപത്രിയെപ്പോലെയുള്ള ആശുപത്രികളിൽ പച്ചവെള്ളത്തിൻവേണ്ടി ചിലവാക്കുന്ന തുകയെക്കാൾ കുറഞ്ഞ ഒരു തുക മതി ആയുർവേദചികിത്സക്ക് എന്നുള്ളതു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. J. John Kattakayam: എനിക്കറിയാം. പച്ചവെള്ളത്തിൻെറ കഥ പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു വേറെ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മ വന്നു. അവിടെ നാം കുടിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ പച്ചവെള്ളമല്ല. യൂറോപ്പിലെ പച്ചവെള്ളമാണ്. ഒരു ദേശത്തു താമസിക്കുന്നവക്കു മറെറാരുദേശത്തെ വെള്ളം പിടിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു യൂറോപ്പിലെ വെള്ളം വാസ്തവത്തിൽ നമുക്കു വിഷമാണ്. പോരെങ്കിൽ 'യൂറോപ്യൻെറ വിഷംകലർന്നോരുമരുന്നെന്തിനു മോന്തുന്നു നാം' എന്ന ഒരു പദ്യശകലവും എനിക്കു ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഗവൺമെൻറു ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം നശിപ്പിച്ചു ആയുർവ്വേദത്തെ പ്രോത്സാ

[Mr. J. John Kattakayam]
ഫിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ആയുർവേദാശുപത്രിയിൽ മരുന്നു തയ്യാറാക്കുന്ന രീതിയും മററും കുറേക്കൂടി വിസ്തൃതവും പരിഷ്കൃതവുമാക്കിത്തീർക്കണം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : ഞരമ്പിന്റെ ദീനത്തിന് ആയുർവേദത്തിൽ ചികിത്സയുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam : ഞരമ്പിന്റെ ദീനത്തിനും തലകറക്കത്തിനും ഒക്കെ ചികിത്സ കാണും

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ പട്ടണത്തിലും ഓരോ ആശുപത്രികളെങ്കിലും കുറഞ്ഞപക്ഷം സ്ഥാപിക്കണം. അതിന് തുലോം നിസ്സാരമായ ചിലവേ നമുക്കു വേണ്ടിവരുന്നുള്ളു. ജനറലാശുപത്രിയിലെ ചിലവും ആയുർവേദാശുപത്രിയിലെ ചിലവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രണ്ടിടത്തും ഉള്ള ചികിത്സയുടെ ഫലം തുല്യംതന്നെയാണ്. പിന്നെ നാമെന്തിനാണു ഭീമമായ സംഖ്യ പ്രതിവർഷം മുടക്കി പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു നമ്മുടെ ധനത്തെ നിരന്തരം അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ ഗവൺമെന്റിനോടു ചോദിക്കുന്നു. ആകയാൽ താഴെ കാണുന്ന സംഗതികൾകൂടി സാധിക്കണം. നേത്രചികിത്സ, മർമ്മചികിത്സ, സൂതികോപചാരം, വിഷചികിത്സ ഇവയ്ക്കു പ്രത്യേകം വാർഡുകൾ അനുവദിക്കുക. സ്നേഹപാനം, വസ്തിമുതലായവ നടത്തുന്നതിനും, കൂടുതൽ ഔഷധങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനുമായി പണം അനുവദിക്കുക. അലോപ്പതി ആശുപത്രികളിലെപോലെ ആയുർവേദാശുപത്രിയുടെയും സ്റ്റാററസ് വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ശമ്പളത്തിന്റെ ഗ്രേഡു വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

Chairman : The time allotted for the voting of Demands for grants has expired. I put to the vote of the House Demand XVI—Ayurveda—for Rs. 66,585.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XVII—Public Health and Sanitation—for Rs. 2,38,225.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XVIII—Registration for Rs. 3,16,798.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XIX—Stamps—for Rs. 83,554.

The grant was made.

Chairman . I put to the vote of the House Demand XX—Administration of the Justice—for Rs. 10,68,790.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXI—Jails—for Rs. 81,365.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXII—Ports—for Rs. 13,995.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXIII—State Charities for Rs. 11,303,

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXIV—Currency and Mint—for Rs. 398.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXV—Stationery and Printing—for Rs. 2,86,640.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXVI—Scientific and Miscellaneous Departments except Co-operative Department—for Rs, 1,14,990

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXVII—Miscellaneous Charges—for Rs. 79,429.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXVIII—Anchal Department—for Rs. 3,80,235.

The grant was made,

Chairman: I put to the vote of the House Demand XXIX—State Land Mortgage Bank for Rs. 62,350.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXX—Capital Expenditure not charged to Revenue — Railways — for Rs. 26,200.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXXI—The Clay Refining and Porcelain Factory—for Rs. 3,00,000.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXXII—Loans—Agricultural Loans—for Rs. 2,50,000.

The grant was made.

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXXIII Loans—Industrial Loans—for Rs 50,000

The grant was made

Chairman : I put to the vote of the House Demand XXXIV—Loans—Other Loans and Advances—for Rs. 5,50,000.

The grant was made.

Chairman: I put to the vote of the House Demand XXXV—Debt Heads—Advances—for Rs. 6,19,300.

The grant was made.

Chairman: I put to the vote of the House Demand XXXVI—Investments on Reproductive Works—Rubber Factory—for Rs. 10,000.

The grant was made.

Chairman : The House will now adjourn. The non-official members may wait for the election of members to the Finance Committee and the Public Accounts Committee.

The Council adjourned at 5-5 P. M.

P, PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council

PROCEEDINGS
of
THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL.

(*OFFICIAL REPORT.*)

FIRST COUNCIL.

VOLUME VI—NUMBER 8.

SIXTH SESSION—1935/1110.

Tuesday, the 13th August, 1935/28th Karkatakam, 1110.

The Council met in the Victoria Jubilee Town Hall at Eleven of the Clock in the forenoon with Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan-President, in the Chair.

MEMBERS SWORN.

The following members took the oath and then signed the Rolls :—

(1) Mr. M. Govinda Pillai, B. A., (*Registrar of Co-operative Societies*).

(2) Mr. G. B. E. Truscott (*Chief Engineer*).

QUESTIONS AND ANSWERS.

Improvements to certain irrigation tanks in the Chirayinkil taluk.

107. ***Mr. K. P. Nilakanta Pillai** (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*) : Will the Government be pleased to state whether they have received any respesentations from the farmers of Kizhvalam pakuthi, Chirayinkil taluk, for the improvement of the following irrigation tanks, and, if so, what action has been taken in the matter :

1. Puramughattukonam Chira (പുറമുഖത്തുകോണംചിറ) in Survey No. 1580.
2. Padmamkottukonam Chira (പത്മംകോട്ടുകോണംചിറ) in Survey No. 1040.
3. Tennoorkonam Chira (തെന്നൂർക്കോണംചിറ) in Survey No. 996.
4. Purakattukonam Kulam (പുറക്കാട്ടുകോണം കുളം in Survey No. 2421.
5. Kavadikulam (കാവടിക്കുളം) in Survey No. 1094 B.
6. Kamuntralkulam (കമുന്ത്രാൽക്കുളം) in Survey No. 1037 B.

Mr. G B. E. Truscott (*Chief Engineer*): No.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Has not the Chief Engineer received a petition from the people, forwarded to him by the member representing that constituency?

Mr. G B. E. Truscott: No; the Division Officer has received a representation.

President: The question asked was whether the Government received any representation; and hence the answer 'No'.

Reading out depositions of witnesses after examination.

108. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi** (*Kalkulam cum Vilavankod*): Will the Government be pleased to state whether it is usual in the Additional District Magistrate's Court, Padmanabhapuram, to read out the depositions of witnesses after they are examined?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai (*Chief Secretary to Government*): Yes.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know the source of the information?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The report of the District Magistrate, Trivandrum.

Deposits made by Mr. E. T. Kuriyan in the Devicolam Savings Bank.

109. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether Mr. E. T. Kuriyan had accounts in the Devicolam Savings Bank when he was Munsiff there;

(*b*) the amount he deposited in Devicolam Savings Bank when he was there in the years 1107 and 1108 in his name, in his wife's name and in the names of his minor children;

(*c*) the amount he deposited in the name of his minor son in the month of Mithunam 1108; and

(*d*) the sources of the money he deposited?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar (*Ag. Financial Secretary to Government*): (*a*), (*b*) and (*c*). The member is referred to Article 386 of the Account Code, Part I.

(*d*) In view of the answer to parts (*a*), (*b*) and (*c*) this does not arise.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: On a point of order, Sir; the answer refers me to the Account Code, copies of which have not been furnished to us.

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: It is a published document, Sir.

President: Is there a copy of it in the Legislative Library?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: Yes, Sir.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Is it in order, Sir, to refer us, in answer to a question, to a publication which has not been made available to us?

President: So far as published documents are concerned, it is assumed that honourable members, who have access to them and who can obtain information contained in such documents, know the contents of such documents. They cannot obtain such information from the Government, in answer to interpellations.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai (*Municipal Councils*): May I know whether, according to the provisions of the Account Code referred to, this particular officer has deposited any money in the savings bank or not?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: According to the provisions of the Account Code, referred to in the answer, the information asked for by the member cannot be disclosed.

List of persons employed in the Excise Department between 5-7-1107 and 5-7-1110.

110. ***Mr. E. P. Varghese** (*Nominated*): Will the Government be pleased to furnish a caste-war list of persons employed for the first time in the Excise Department between 5-7-1107 and 5-7-1110 M. E.?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: A statement * furnishing the required information is placed on the table.

Revenue collected from and the amount spent for public works in the Neyyattinkara taluk.

111. ***Mr. N. K. Padmanabha Pillai** (*Neyyattinkara cum Nedumangad*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the net revenue from the Neyyattinkara taluk by way of land revenue; and

(*b*) the amount spent by them on public works in Neyyattinkara in each of the years 1107, 1108 and 1109 respectively?

* *Vide* Appendix I, page 643.

Mr. A. Kumara Pillai: (*Secretary to Government*): (*a*) The net revenue of the taluk cannot be gathered as the expenditure of the department is not shown separately for each taluk in the State Accounts.

(*b*) 1107—Rs. 51,005.
1108—Rs. 22,970.
1109—Rs. 19,360.

Over-taxation on wet lands in Nanjanad.

112. ***Mr. V. S. Arumukham Pillai** (*Tovala cum Agastisvaram*): Will the Government be pleased to state whether there have been complaints of over-taxation in respect of wet lands in Nanjanad?

Mr. K. George (*Land Revenue and Income-Tax Commissioner*): Yes.

Mr. V S. Arumukham Pillai: May I know whether any steps have been taken to alleviate that grievance?

Mr. K. George: Government have decided that complaints regarding over-taxation need be looked into only at the time of the next Settlement.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: When do they propose to inaugurate the next Settlement?

Mr. K. George: That has not yet been decided.

Mr. K. Madhavan Pillai (*Trivandrum*): Do the Government admit that there is over-taxation?

Mr. K. George: Some members of this House and of the Assembly have made representations to that effect. Government have not accepted that position. But the question as to whether there is over-taxation, and, if so, how that should be remedied, will be considered at the time of the next Settlement.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know.........

President: No; you have allowed another member to have preference.

Poramboke lands within the precincts of the salt factories at Tamarakulam.

113. ***Mr. V. S Arumukham Pillai:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether there are poramboke lands lying within the precincts of the salt factories at Tamarakulam; and

(*b*) if so, how many acres?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) Yes.

(*b*) 9·50 acres within the Puttallam factory. 17·65 acres within the old *Allom.*

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether there have been encroachments over these porambokes?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I claim notice

President: The next question stands in the name of Mr. Kattakayam. He is absent. He must have been exhausted! (*Laughter*).

Communal representation in public service.

114. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai**: Will the Government be pleased to state whether they have accepted the principle of communal representation in regard to appointments in public service; if so, what according to them determines the community of an individual, whether his birth or the faith or creed which he embraces on the date of his application for entry into public service?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: As regards the principle of communal representation in public service the member is referred to G. O. Dis. No. 893/Gl., dated the 25th June 1935, published on pages 1243-1250 of Part I of the Gazette dated the 25th June 1935.

As regards the second portion of the interpellation it is the information which the applicant himself furnishes at the time of his entry into public service that determines the community to which he or she belongs.

Dr. G. D. Nokes's report re recruitment to public service.

115. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai**: Will the Government be pleased to state;

(*a*) whether Dr. G. D. Nokes was deputed by them to prepare any report on the principles and policy to be followed by Government in the matter of recruitment to public service in Travancore;

(*b*) if so, whether any report has been submitted by him;

(*c*) whether they will place on the table a copy of the report; and

(*d*) whether the Council will be afforded an opportunity to have a discussion on the report before any of the recommendations contained therein are given effect to?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) Yes.

(*b*) Yes,

(*c*) The report is confidential and as such it cannot be placed on the table.

(*d*) Government have already passed orders. The member is referred to G. O. R. Dis. No. 893/Genl., dated 25th June 1935, published in the Government Gazette dated the 25th June 1935.

Report of Dr. G. D. Nokes re recruitment to public service.

116. ***Mr. E. P. Varghese**: Will the Government be pleased to state whether the report on the future recruitment to the public service by the Special Officer, Dr. G. D. Nokes, is printed?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai. Half-a-dozen confidential copies were printed.

Caste system in the State.

117. ***Mr. Komilezhattu Sankaran** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they recognise caste system in Travancore; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the affirmative,

(i) among what all peoples of the State they recognise caste;

(ii) for what all purposes they recognise it; and

(iii) whether the recognition is given on any principle?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) and (*b*) The member is referred to the Travancore Census Report of 1931.

Scope of the term "inadequately represented communities."

118. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state the percentage of literates in a community for it to be classed among the "inadequately represented communities" in view of the fact that they have defined the backward classes as "classes whose percentage of literates is below 25 per cent of the population" in their order R. Dis. 893/Genl., dated 25th June 1935?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Inadequate representation of a community in public service is not determined by the percentage of literates in that community.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: In the matter of recruitment to public service, in following the principle of communal representation, may I know whether it is literacy that is the criterion or the social status—namely whether it is a caste Hindu community or a non-caste Hindu community—that is the criterion?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The principles that govern recruitment to public service are laid down in the recruitment G. O. on the subject.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: What is the basis under which recruitment is proposed to be made?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The basis, I say, is laid down in that G. O.

President: If the member will please refer to the he will find the whole ground covered there. The main principles are laid down there.

Mr P Padmanabhan Tampi: The basis on which recruitment is to be made in future has not been stated in the G. O.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: May I explain the whole question, Sir ?

President: Not the whole of it.

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: Services have been divided into three classes, the higher, the intermediate and the lower. In the higher division efficiency is the primary consideration. Government propose to institute a Civil Service Examination. Although efficiency is the main consideration, a proportion of the appointments will be given, by promotion, to the officers of the intermediate division. A very small proportion may also be reserved for such of the communities as may not be able to get into the civil service by competition or promotion.

In the intermediate division, recruitment to 60 per cent. of the appointments will be made on the basis of efficiency; and for the remaining 40 per cent. the principles to be followed is efficiency combined with preference on communal basis. The communities to whom such preference is to be given are specified in the G. O.

In regard to the lower division, recruitment is to be made mainly on communal basis

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, my question is not answered.

President: After all this exhaustive statement? (*Laughter*).

Mr. P. Padmanabhan Tampi: My point is whether, in future, among the unrepresented classes, literacy will be the criterion for communal representation in service, or the social status of the community ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: Neither literacy nor social status will be the criterion.

Mr. S. Piraviperumal Pillai (*Commerce and Industry, South*): In regard to the question of literacy, is it English literacy or Vernacular literacy ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It is general literacy, which means vernacular literacy.

Kammalas.

119. ***Mr. P. Padmanabhan Tampi**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the Kammalas are caste Hindus or not ; and
(*b*) the percentage of literates among them ?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (a) Kammalas are not caste Hindus.

(b) The member is referred to page 130 of the Travancore Census Report 1931, Part II.

Mr. Komilezhathu Sankaran: What are the communities that are classed as caste Hindus?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: I cannot give an exhaustive list now; but I can give a few, for example the Brahmin, the Nayar, the Ambalavasi and the Kshatriya are caste Hindus.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether the Government accept the existence of those two sections, caste Hindus and non-caste Hindus, among the Hindu population of the State?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: There was a previous question on this matter, and the member was then referred to the Census Report.

Mr. Komilezhathu Sankaran: What is the basis on which this classification, as caste Hindu and non-caste Hindu, is made?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: It is explained in the Census Report, Sir.

Parur-Kuriapalli road.

120. ***Mr. G. Narayana Aiyar** (*Kunnatnad* cum *Parur*): Will the Government be pleased to state:

(a) the length of the Parur-Kuriapalli road;

(b) whether the raising of the level of that road has been sanctioned, and, if so, when it was sanctioned and what action has been taken by the Government in the matter; and

(c) whether they are aware that the present condition of the road is unsafe and unfit for travel?

Mr. G. B. E. Truscott: (a) 3 miles and 1700 feet long.

(b) An estimate for raising the whole length of the road is under the consideration of Government. But an estimate was sanctioned in February 1935 for raising the first 2½ miles of the road and the work is in progress

(c) Pedestrians are using the road, though it is unfit for cart traffic.

Mr. G. Narayana Aiyar: With reference to the answer to part (b), may I know what will be the total amount necessary for raising the level of the road?

Mr. G. B. E. Truscott: Rs. 31,410.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know the number of culverts on that road?

Mr. G. B. E. Truscott : I claim notice.

Mr. G. Narayana Aiyar : Is the Chief Engineer aware that, between two culverts which are only about half a furlong apart, the level of the road is more than about 7 feet below the level of the culvert?

President : That is nothing very uncommon in Travancore (*Laughter.*)

Mr. G. Narayana Aiyar : The students of the locality are experiencing very great difficulty on account of the ascent. It is also very dangerous.

President : What is your point, exactly? You want the level of the road to be raised as early as possible?

Mr. G. Narayana Aiyar : Yes, Sir.

Metalling the W. F. road from the 8th to the 16th mile.

121. ***Mr. G. Narayana Aiyar** : Will the Government be pleased to state

(*a*) whether it is a fact that the W. F. road from the 8th to the 16th mile from Muvattupuzha still remains unmetalled ;

(*b*) when the W. F. road as far as the 8th mile was metalled ;

(*c*) whether there is not great cart traffic throughout the W. F. road ; and

(*d*) what will be the total amount realised from the Mamala chowkey at the extremity of the W. F. road?

Mr. G. B. E. Truscott : (*a*) The 8th mile has been metalled. The rest of the road from the 9th to the 16th mile remains unmetalled.

(*b*) 8th mile was metalled in 1110. The exact date when the other portion was metalled is not known.

(*c*) Yes.

(*d*) Customs duty collected during the last five years is given below :

	Rs.	Chs.	C.
1105	69,271	13	7
1106	80,195	26	4
1107	54,652	13	12
1108	59,093	3	2
1109	59,625	17	7

Mr. G. Narayana Aiyar : With reference to part (*d*), may I know whether the Government will take up the metalling of the whole road as early as possible?

Mr. G. B. E. Truscott: That relates to future action, Sir.

President: You can say that that will be done as funds permit.

Raising the level of certain lands in Kumarakam.

122. ***Mr. M. N. Narayana Menon** (*Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any petitions have been received for raising the level of some pieces of land in view of the safety of cattle, etc., of Kumarakam in times of flood; and

(*b*) whether any action has been taken in regard to that?

Mr. G. B. E. Truscott: (*a*) Yes.

(*b*) An estimate received from the Chief Engineer is under the consideration of Government.

Industrial loans.

123. ***Mr. M. N. Narayana Menon**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of existing industrial loans till the 1st Chingam 1110;

(*b*) the number of industrial loans granted during the year till the end of Mithunam 1110;

(*c*) the number of institutions which have taken industrial loans and which were inspected by the department during the year;

(*d*) the result of the inspection;

(*e*) whether any action has been taken accordingly;

(*f*) the amount allotted during the year in the budget for industrial loans;

(*g*) the balance amount not given away till the end of Mithunam; and

(*h*) the amount that may lapse during the year.

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: (*a*) 113.

(*b*) 3.

(*c*) 116 institutions have taken industrial loans and 10 were inspected by the department during the year.

(*d*) In some cases the industrial concerns for which loans were granted were found not working properly and the parties had defaulted repayment of the industrial loans. In other cases, the parties had applied for extensions of time for the payment of instalments due and enquiries were made whether such extensions of time could be given.

(*e*) Steps were taken for the recovery of arrears of instalments due or outstanding balance amount of the loan as the case may be.

(*f*) Rs. 50,000.
(*g*) Rs. 48,050.
(*h*) Rs. 48,050.

G. O. re registry of lands for cardamom cultivation in Devicolam taluk.

124. ***Mr. M. N. Paramesvaran Pillai**: Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether there is a G. O. of the year 1096 prohibiting further registry of lands for cardamom cultivation in the Devicolam taluk, and, if so, whether they will place a copy of the same on the table ;

(*b*) whether any registry has been effected after the date of the above G. O., and, if so, how many acres have been registered and in whose names ;

(*c*) whether there was any representation in the Sri Mulam Popular Assembly at its session in 1104 for the cancellation of the above G. O., and, if so, what was the reply given by Government ;

(*d*) whether there have been cases of trespass into unregistered areas by non-Travancoreans after the date of the above G. O., and, if so, what action have the Government taken against such trespassers ;

(*e*) who are the persons that have so trespassed and what is the extent of the trespass committed by each ;

(*f*) whether the Government have now issued orders for the registry of 3,000 acres of lands in the Devicolam taluk in favour of non-Travancoreans ;

(*g*) whether any applications were received from Travancoreans for registry of any portion of the above area, and, if so, what orders have been passed by Government on such applications ;

(*h*) who are the persons in whose favour the registry is now proposed to be made and what is the extent to be registered in each case ;

(*i*) whether any conference was held at Bhaktivilas before the order was issued to consider the question of registry and whether any cases of trespass have been reported after the date of that conference ;

(*j*) whether the above area now ordered to be registered has been surveyed, and, if so, when and by whom ;

(*k*) whether applications have been put in by the trespassers either jointly or separately for registry of lands in their favour and whether they have admitted in such applications that their occupations commence only after 1096 ;

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

(*l*) whether, contrary to their admissions, the Commissioner of Devicolam has reported that the occupations had been made before 1096;

(*m*) whether the Government have recently issued a Press Communique *re* the registry of lands in the Devicolam taluk for cardamom cultivation and whether they have stated therein that 50,000 acres of lands are available in that taluk for Travancoreans and that out of this 25,000 acres are the best lands;

(*n*) whether that area has been surveyed, and, if so, when and by whom;

(*o*) if the answer to part (*n*) is in the negative, how the area and the quality of the lands were ascertained;

(*p*) whether any order for eviction of the trespassers was issued by Government on the recommendation of the previous Land Revenue and Income-Tax Commissioner, and, if so, how many were evicted in obedience to that order; and

(*q*) whether the lands trespassed upon are situated within the reserve forests or outside it, and, if they are inside the reserve forest, what action was taken by the Forest Department against these trespassers?

Mr. K. George: (*a*) Yes. The prohibition extends to the whole of the Cardamom Hills Reserve and not to the Devicolam taluk alone. A *copy of the G. O. is placed on the table.

(*b*) Yes. 1663·08 acres in the names of 201 persons.

(*c*) Yes. The member is referred to pages 25 and 26 of the Proceedings of the Sri Mulam Popular Assembly for 1104;

(*d*) Yes. Peramboke cases were taken against the trespassers;

(*e*) The list giving the names of the trespassers and the extent encroached upon by each is available for reference in the Huzur Office.

(*f*) Government have in their order R. Dis. No. 1753/34, Rev., dated 24-10-34, sanctioned registry of the existing encroachments in the names of the respective encroachers on certain conditions. The total extent of the lands to be so registered has not yet been definitely ascertained, and there are both Travancoreans and non-Travancoreans who will get registry under the above G. O.

(*g*) Applications have been received from a few Travancoreans for registry of the areas encroached upon by them and action is being taken as laid down in the G. O. referred to in part (*f*).

**Vide* Appendix II—page 644.

(*h*) *Vide* answer to part (*e*).

(*i*) First part No. Second part—Does not arise.

(*j*) The work of survey is in progress and is being attended to by the officers of the Survey Department.

(*k*) Yes. Some of them.

(*l*) No.

(*m*) Yes.

(*n*) No. It is only a rough estimate.

(*o*) From personal enquiries made by the Commissioner, Devicolam.

(*p*) Yes. Government have no information.

(*q*) In the Cardamom Hills Reserve encroachers were mostly prosecuted by the Forest Department when encroachments were detected by that department.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: With reference to the answer to part (*e*), may I know whether the records of the Huzur Office are available for reference to the public?

Mr. K. George: No; but they are available to the honourable member.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: But, how are the public to get the information if they want it?

Mr. K. George: The public cannot get the information; and the list is too long to be placed on the table.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: After the G. O., has any registry been actually made?

Mr. K. George: No.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is there an order that the trespassers should apply for registry and deposit money within six months?

Mr. K. George: Yes.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: How many have actually applied and deposited money within the period?

Mr. K. George: The applications had to be made within six months. The time for the payment of deposit was extended to the end of Edavam.

8 Travancoreans and 208 Non-Travancoreans in Devicolam, and 2 Travancoreans and 117 Non-Travancoreans in Peermade, have deposited money.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know why extension of time was granted for depositing the money?

Mr. K. George: Government considered that it was necessary.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : What was the reason that weighed with the Government in deciding like that?

Mr. K. George : As I have already stated, Sir, extension of time was allowed only for the deposit of the money and not for application. Those who had applied in time made representations to Government praying for extension of time for the deposit of the money; and the Government thought that their request was reasonable.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know whether the Government propose to extend the time further?

President : That question cannot be asked.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : What is the average yield in an acre of cardamom land?

Mr. K. George : I claim notice.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : What is the area that has been encroached upon? Has it been ascertained?

Mr. K. George : The survey has not been completed yet.

President : That was already answered. The area is under survey.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : It was stated yesterday, in answer to a question, that the total area of encroachments would come to only about 2,000 odd acres.

President : Roughly; that was all.

Mr. K. George : It was only a rough estimate made by the Devicolam Commissioner.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : What is the area available for registry in the cardamom reserve?

Mr. K. George : The whole of the cardamom reserve is about 336 sq. miles in extent, of which about 49,000 acres have already been occupied and improved; and the Devicolam Commissioner says that the remaining area available for registry, within the reserve, for cardamom cultivation, would be about 50,000 acres.

Allotments for public works in the Quilon P. W. Division for 1108, 1109 and 1110.

125. **Mr. K. Padmanabha Panikkar** (*Ambalapuzha*): Will the Government be pleased to state the amount yearly allotted for the Quilon P. W. Division during the years 1108, 1109 and 1110 and the amount actually spent in these years respectively, for

original works, original irrigation works and maintenance of Irrigation works ;

Mr. G. B. E. Truscott : A *statement furnishing the information is laid on the table.

The Kodayar Reservoir.

126. ***Mr. V. S. Arumukham Pillai :** Will the Government be pleased to state :

(*a*) the exact total acreage of paddy lands within the Kodayar Project area ;

(*b*) the extent of land converted since the construction of the Kodayar reservoir ;

(*c*) the maximum quantity of water which the Kodayar reservoir can now hold ;

(*d*) whether there has been any diminution in the quantity of water from the days of its construction ; and

(*e*) whether the Kodayar reservoir is in a position to supply water for all the lands lying within its area even if the seasons are quite normal ?

Mr. G. B. E. Truscott : (*a*) 54,268 acres.

(*b*) 18,359 acres up to the end of 1109 M. E.

(*c*) 4276·31 Million C. ft. of water.

(*d*) Yes.

(*e*) The Kodayar Reservoir supplemented by the Paraliyar and Pazhayar can irrigate the acreage of 54,268 acres if not more during normal seasons.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know from the member whether there has been scarcity in the tail end lands even when there is sufficient supply of water in the reservoir ?

Mr. G. B. E. Truscott : I believe there is.

Mr V. S. Arumukham Pillai : May I know whether the Chief Engineer thinks that a supplemental scheme is necessary so as to increase the supply of water in the reservoir ?

Mr. G. B. E. Truscott : I do not think the member should ask what the Chief Engineer *thinks*.

Mr. Tariatu Kunjitomman (Nominated): Then entered the Council Hall and took his seat.

President : I was myself searching for the member to allow him to ask his questions. You can now put your questions, Mr. Kunjitomman.

**Vide* Appendix III—page 647.

Appointments made by the District Registrars during the last 24 months.

127. ✱**Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities in the appointments made by each of the District Registrars during the 24 months ending the 1st Medam last?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The *statement is laid on the table.

Appointments made by Mr. P. Visvanatha Aiyar, during the last two years.

128. ✱**Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Syrian Catholics, Latin Catholics and members of other communities in the appointments made by Mr. P. Visvanatha Aiyar, as Division Peishkar during the two years ending the 1st Medam last?

Mr. K. George: A †statement containing the required particulars is laid on the table.

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS.

District Registrars having no transfer for the last six years.

1. **Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to state the number and names of the present District Registrars who have been in the same place for more than six years without being transferred?

Rao Sahib Dr. N Kunjan Pillai: Mr. G. Padmanabha Pillai, B. A., District Registrar, Trivandrum.

Appointments made in the Secretariat by the present Chief Secretary.

2. **Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of appointments made in the Secretariat since the coming of the present Chief Secretary?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The ‡statement is laid on the table.

---

* *Vide* Appendix IV—page 648.

† *Vide* Appendix V—page Do.

‡ *Vide* Appendix VI—page 649.

Appointments made in the Agricultural Department by the present Director.

3. **Mr. Tariatu Kunjitomman:** Will the Government be pleased to lay on the table a statement by caste, of appointments made both in the Agricultural and Fisheries sections of the Department of Agriculture and Fisheries since the coming of the present Director of Agriculture and Fisheries, till the first Karkatakam 1110?

6. **Mr. K. Paramesvaran Pillai:** (*Director of Agriculture and Fisheries*): The statement is laid on the table.

Report of Dr. G. D. Nokes' re recruitment to Public Service.

4. **Mr. Tariatu Kunjitomman:** Will the Government be pleased to lay on the table a copy of the report prepared by Dr. G. D. Nokes in modification of the report of the Public Service Recruitment Committee?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The report of Dr. Nokes is confidential.

Revenue officers in Muvattupuzha taluk.

5. **Mr. Tariatu Kunjitomman:** Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of the Revenue officers in Muvattupuzha taluk?

Mr. K. George: The statement† required is laid on the table.

Statement, by caste, of officers in the Kottayam Division Cutcherry.

6. **Mr. Tariatu Kunjitomman:** Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of officers in the Division Cutcherry, Kottayam?

Mr. K. George: The statement‡ required is laid on the table.

Sanatorium in Devicolam taluk.

7. **Mr. Tariatu Kunjitomman:** Will the Government be pleased to state the height above sea level, in feet, of the sanatorium proposed to be established by the Government in Devicolam taluk?

Mr. A. Kumara Pillai: Above 3500 feet.

---

* *Vide* Appendix VII page 650.
† *Vide* Appendix VIII page 651.
‡ *Vide* Appendix IX page 652.

Punishment of officers in the Public Health Department.

8. **Mr. M. P. Madhavan Pillai** (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any of the officers of the Public Health Department were suspended or dismissed during the last two years for grave irregularities;

(*b*) whether they would lay on the table the names of such officers, the reasons for the disciplinary action and the exact nature of the punishment accorded in such case; and

(*c*) whether it is a fact that the punishments were afterwards cancelled in some cases although the Government found the officers guilty of the offences alleged?

Dr. M. K. Gopala Pillai (*Director of Public Health*):

(*a*) Yes.

(*b*) It is detrimental to public interests to disclose the names of the officers punished and the punishments awarded to them.

(*c*) No.

Orders of the Registrar re audited figures of Co-operative institutions.

9. **Mr. M. P. Madhavan Pillai**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have the power to pass the final audited figures of Co-operative institutions;

(*b*) whether the Central Co-operative Bank, Ltd. No.1, has objected to abide by the audit order passed by the Registrar;

(*c*) whether the Government have received any report on the matter; and

(*d*) whether they have taken any action?

Mr. M. Govinda pillai (*Registrar of Co-operative Societies*):

(*a*) The Registrar has power to pass the final audited figures of Co-operative Institutions.

(*b*) Yes.

(*c*) Yes.

(*d*) The matter is under consideration.

Appointments made since the submission of the report of the Public Service Recruitment Committee.

10. **Mr. Tariatu Kunjitomman**: Will the Government be pleased to lay on the table a statement, by caste, of the number of both permanent and acting appointments made carrying a pay of more than Rs. 20 after submission of the report of the Public Service Recruitment Committee to Governmemt till the 1st Karkatakam 1110?

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai: The time and labour involved in the preparation of the statement would be out of all proportion to its possible utility.

Inspectors in charge of the Police Station at Tiruvalla

11. **Mr. M. P. Madhavan Pillai:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) the names of the Inspectors who were in charge of the Police Station, Tiruvalla, during the years 1109 and 1110;

(*b*) the period during which each of them held charge;

(*c*) the reasons, if any, why such frequent transfers were effected;

(*d*) the number of murder cases which occurred in the taluk during the above period; and

(*e*) the number detected and the number convicted?

Mr. R. Pitchu Aiyangar (*Ag. Commissioner of Police*):

(a) and (b)

Names.	From	To
1. Mr. V. Ramachandra Rao	19-9-1108	2-1-1109
2. H. C. 1188 Padmanabha Aiyar	3-1-1109	22-1-1109
3. Mr. W. M. D. Cruz	23-1-1109	15-12-1109
4. H. C. 1188 Padmanabha Aiyar	16-12-1109	17-12-1109
5. Mr. K. N. Parameswaran Pillai	18-12-1109	12-8-1110
6. Mr. N. Thangaswamy Nadar	13-8-1110	18-11-1110
7. Mr. K. Parameswaran Pillai	19-11-1110	continues

(*c*) Public grounds.

(*d*) 13.

(*e*) Number detected 12, number convicted 5.

Appendix 1.

Vide Answer to Question No. 110.

Caste-war list of persons employed for the first time in the Excise Department between 5-7-1107 and 5-7-1110.

Caste.	No. of persons employed.
I Hindus:	
1 Brahmins	14
2 Nairs	119
3 Other caste Hindus.	19
4 Kammalas.	6
5 Nadars.	9
6 Ezhavas	48
7 Pulayas.	10
8 Other Hindus.	34

II Muslims.	20
III Christians	
1 Jacobites	17
2 Marthomites	7
3 Syrian Catholics	11
4 Latin Catholics	10
5 South Indian United Church	1
6 Other Christians	30

Appendix II

***Vide* Answer to Question No. 124 (a).**

Proceedings of the Government of His Highness the Maha Raja of Travancore.

Read again:—

(1) G. O. No. L. R. 14391, dated the 12th November 1909.

(2) G. O. No. 2981/L. R., dated the 18th April 1919.

Read also:—

(3) Letter No. 5943/18 of 1909, dated the 26th May 1919, from the Commissioner, Devicolam.

(4) Letter No. L. R. 4715/359 of 1909, dated the 16th June 1919, to the Ag. Conservator of Forests.

Letter R.O.C. No. 1003/Mis. of 95, dated the 19th November 1919, from the Conservator of Forests.

(6) Letter No. L. R. 10054/359 of 1909, dated the 11th December 1919, to the Conservator of Forests.

(7) Letter No. L. R. 269/359 of 1909, dated the 24th January 1920, to the Conservator of Forests.

(8) Letter No. 1817/Mis. of 95, dated the 20th March 1920, from the Conservator of Forests.

2. The correspondence read above relates to the tract known as the Cardamom Hills. It is a reserved forest under the Forest Regulation and lies partly in the Peermade taluk and partly in the Devicolam taluk of the Devicolam Division. In their order No. 14391/L. R. 359 of 1909, dated the 12th November 1909, Government directed that blocks of land suitable for cardamom and other cultivation within the above tract should be demarcated and separated from the forest area by the Forest Department and placed at the disposal of the Land Revenue Department. That was accordingly done and the red line running from north to south in the sketch appended thereto was approved as the boundary, the portion lying to the east of the line being treated as the *cardamom* area to be thrown open for registry and that to the west of it to be reserved as *forest* area.

3. In 1913, the Commissioner, Devicolam suggested that three blocks of land within the same Reserve suitable for cardamom cultivation, comprising about 8,000 acres and lying to the west of the boundary line mentioned above should also be included in the cardamom area. After some further correspondence, Government in their letter No. L. R. 6446, dated the 20th August 1915, to the Commissioner, Devicolam, eventually approved of the Commissioner's proposal to include the three blocks, referred to by him, in the Cardamom area. The Commissioner was asked to arrange, in conjunction with the Conservator of Forests, for the fixing of a convenient and natural boundary separating the area to be assigned for cardamom cultivation and that to be retained as Forest Reserve.

4. On receipt of reports on the subject from the Commissioner, Devicolam, and the Conservator of Forests, Government ordered in G. O. No. L. R. 2981/L. R., dated the 18th April 1919, that the additional tract situated north of the east to west line marked in the sketch and demarcated on the ground be excluded from the Forest area and thrown open for cardamom cultivation. The views of the Commissioner, Devicolam, and the Conservator of Forests were also invited on the question whether the cardamom growing area originally decided to be made available for registry and the additional area ordered to be thrown open for cardamom cultivation might not be formally disafforested and placed entirely at the disposal of the Land Revenue Department.

5. In reply, the Commissioner reported in favour of the disafforestation. The Conservator of Forests, after making a personal inspection of the locality, expressed however the view that no area whatever should be disafforested. He was of the opinion that the idea of disafforestation of the areas should be given up and G. O. No. L. R. 2981, dated the 18th April 1919, cancelled, the areas already assigned for cardamom cultivation being treated as rights within the Reserve. Mr. Raman Menon also urged that the collection of revenue from registered cardamom lands within the area should be entrusted to the Forest Department in view of the fact that the revenue was really derived from within the Reserve.

6. The subject was discussed by the Dewan with the Conservator of Forests and the Commissioner, Devicolam, at Trivandrum on the 27th September 1920. It was brought out at the discussion that the area proposed to be thrown out of the Cardamom Hills Reserve is very extensive, being about three-fourths of its entire area measuring 336 square miles, that only small patches of evergreen forests here and there are taken up for cultivating cardamom,

the grass lands and park lands all round being excluded and allowed to remain as waste without the payment of any land revenue to the State and that further the trees on the areas not actually taken up by the cardamom cultivators cannot also be exploited by the Forest Department as cardamom plants require the vicinity and the shade of mature trees.

It has also been elicited at the discussion that the cultivators of cardamom in this tract are natives of the adjoining British District of Madura and not natives of the State and that cardamom cultivation is itself now on the wane on account of a pest that attacks the plant and destroys it.

ORDER THEREON NO. L. R. 9643/359 OF 1909, DATED, TRIVANDRUM 22ND OCTOBER 1920.

Government have carefully considered the question in all its aspects, and agree with the Conservator that further extension of cardamom cultivation within the Cardamom Hills Reserve need not be permitted. The orders of Government contained in G. Os No. L. R. 14391, No. L. R. 6466, and No. L. R. 2981/359 of 1909, dated the 12th November 1909, 20th August 1915 and 18th April 1919, respectively, directing the exclusion of the areas referred to therein from the Cardamom Hills Reserve, and placing the same at the disposal of the Land Revenue Department for assignment for cardamom cultivation, are hereby cancelled. The registered cardamom gardens within the Reserve should be treated as enclosures within the Reserve and access given to them through the Reserve.

2. The collection of land revenue from the existing cardamom gardens will continue to be made by the Land Revenue Department.

(By order,)

(Sd.) N. RAJA RAMA RAO,

Chief Secretary to Government.

To

The Commissioner, Devicolam.
The Conservator of Forests, Travancore.

Appendix III.

Vide Answer to Question No. 125.

Statement of allotment and expenditure for Public Works in the Quilon Division 1108 to 1110.

	1108		1109		1110		Remarks.
	Allotment Rs.	Expenditure Rs.	Allotment Rs.	Expenditure Rs.	Allotment Rs.	Expenditure Rs.	
Original works. ...	2,61,577	2,22,192	2,99,858	2,47,139	2,40,020	87,483	The expenditure to end of Edavom is taken in the case of Quilon Division and that to end of Mithunam is taken in the case of Quilon Irrigation Division.
Original Irrigation works ...	51,167	36,208	34,437	23,835	54,786	20,807	
Maintenance of Irrigation works ...	5,907	4,286	6,029	4,198	6,029	2,795	

Appendix IV.

***Vide* Answer to Question No. 127.**

Statement of appointments made by the District Registrars during the 24 months ending 1st Medam 1110.

Name of community.	Number of appointments made by the District Registrar, Trivandrum.	Number of appointments made by the District Registrar, Quilon.	Number of appointments made by the District Registrar, Kottayam.
Syrian Catholics ...	...	...	17
Latin Catholics ...	4	12	...
Other communities ...	62	212	146

Appendix V.

***Vide* Answer to Question No. 128.**

Statement by communities of the appointments made by Mr. P. Visvanatha Aiyar during last two years.

No.	Communities.	Initial acting appointments.	Initial permanent appointments.
1	Syriac Catholic ...	...	...
2	Latin Catholic ...	...	...
3	Other communities ...	4	15
	Total ...	4	15

Appendix VI.

Vide Answer to Unstarred Question No. 2.

Statement of appointments made in the Secretariat.

Hindu.		
Brahmin	...	12
Nayar	...	13
Other caste Hindu	...	9
Kammala	...	5
Nadar	...	2
Ezhava	...	4
Cheramar	...	11
Other Hindu	...	6
Muslim	...	3
Christian.		
Jacobite	...	2
Marthomite	...	3
Syriac Catholic	...	1
Latin Catholic	...	2
South India United Church	...	1
Other Christians	...	2
Total	...	76

Appendix VII.

***Vide* Answer to Unstarred Question No. 3.**

Appointments made in the Superior Service of the Department of Agriculture & Fisheries from 1-8-1108 to 1-12-1110.

A. *Hindu.*		*Acting.*	*Permanent.*	
Brahmin	...	5	,,	
Nayar	...	5	*4	One was confirmed as Fishery Sub-Inspector in G. O. Dis. No. 1207/34/ Devpt., dated 13-8-34 and the rest as Veterinary Compounders in virtue of their long acting service.
Other Caste Hindus	...	2	*1	*Confirmed as Veterinary Compounder.
Ezhava	...	3	,,	
Other Hindus	...	7	,,	
B. *Muslim.*	...	1	,,	
C. *Christian.*				
Jacobite	...	1	,,	
Latin Catholic	...	2	,,	
Other Christian	..	,,	*1	*Confirmed as Fishery Sub-Inspector in G. O. D. Dis. No. 2196/33/ Devpt., dated 7-12-33.
Total	...	26	4	

Appendix VIII.

Vide Answer to Unstarred Question No. 5.

Caste-war statement of Revenue Officers in the different scales of salaries in the Muvattupuzha taluk as on 11-12-1110.

No.	Caste.	Rs. 150 and above.	Rs. 50 to Rs. 100	Rs. 20 to Rs. 50	Below Rs. 20	Total.
	A. *Hindus.*					
1	Brahmin ...	...	...	1	2	
2	Nair ...	...	3	13	54	70
3	Other Hindus ...	...	...	3	2	5
4	Kammala ...	...	...	...	...	...
5	Nadar ...	...	...	...	...	...
6	Ezhava ...	...	...	...	1	1
7	Cheramar ...	...	...	...	...	...
8	Other Hindu ...	...	...	...	...	...
	B. *Muslim* ...	...	...	...	...	...
	C. *Christian:*					
1	Jacobite ...	...	...	1	3	4
2	Marthomite ...	...	...	...	...	...
3	Syriac Catholic ...	...	...	...	4	4
4	Latin Catholic ...	...	...	...	...	...
5	South India United Church ...	...	...	1	...	1
6	Other Christian ...	1	...	...	...	1
	Total ...	1	3	19	66	89

Appendix IX.

***Vide* Answer to Unstarred Question No. 6.**

Caste-war statement of officers in the Division Cutcherry, Kottayam.

No.	Caste.	Superior service.	Inferior service.
	A. *Hindu.*		
1	Brahmin ..	4	2
2	Nair ...	6	5
3	Other caste Hindu ...	5	...
4	Kammala ...	...	...
5	Nadar ...	..	...
6	Ezhava ...	...	..
7	Cheramar ...	...	...
8	Other Hindu ...	..	...
	B. *Muslim.* ...	...	...
	C. *Christian.*		
1	Jacobite	5	1
2	Marthomite ...	...	...
3	Syriac Catholic ...	1	...
4	Latin Catholic ...	1	...
5	South India United Church ...	1	...
6	Other Christian ...	...	...

MEMBERS ELECTED TO THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE AND THE STANDING FINANCE COMMITTEE.

President: I have to announce to the House the result of the elections which were held last evening. Mr. K. N. Kesavan Namputiripad has secured the highest number of votes to the Public Accounts Committee and he will therefore be declared elected as a member of that Committee. In regard to the Standing Finance Committee, Mr. K. P. Nilakanta Pillai has secured the highest number of votes and he will therefore be declared elected to that Committee.

THE TRAVANCORE PROVIDENT INSURANCE SOCIETIES REGULATION (AMENDMENT) BILL.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I move that the Travancore Provident Insurance Societies Regulation (Amendment) Bill, as passed by the Sri Mulam Assembly, be taken into consideration.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I second the motion.

The motion was carried.

The question that clauses (1), (2) and (3), and the preamble do form part of the Bill was then put and carried.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I move that the Bill be passed into law.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: I second the motion.

The motion was carried.

THE TRAVANCORE HINDU LAW OF INHERITANCE (AMENDMENT) BILL.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, I move that the Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill, as passed by the Sri Mulam Assembly, be taken up for consideration.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad: I second the motion.

The motion was carried.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I propose to move amendments to the various clauses of the Bill. With your permission, I shall first take up clause (2). Under clause (2) son's daughter, daughter's daughter, and sister's son, alone are included to rank in the order of succession. I request to include the son's widow

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

also and to give her preference to the other heirs. The son's widow practically is the son's daughter's mother. To exclude her, while including her daughter, is unhappy. A widow is a co-parcener under the Hindu law as recognised in Travancore, whose rights are recognised in the Travancore Courts. To leave her out of consideration is unhappy. So, I propose the following amendment :—

"In clause (2) after the word "A" insert the words "son's widow".

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I second it.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I ask whether the son's widow is recognised as an heir under the Hindu Law?

Mr. G. Narayana Aiyar: The son's widow is recognised as a co-parcener under the Hindu Law in Travancore. I would refer to 5 T. L. R. 45 F. B.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: May I know whether by the son's widow, that the member refers to, is a divided son's widow or an undivided son's widow?

Mr. G. Narayana Aiyar: There is no distinction. Whatever may be her status, she has to be included and given a place before the heirs referred to in the clause since she is nearer than the others.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sir, I am sorry I have to oppose the amendment. The present Bill is merely a reproduction of the statute in British India which was introduced by Justice Seshagiri Aiyar, an eminent Judge of the Madras High Court. The British Indian Statute has followed the law of Mitakshara as settled by British decisions. It may be seen that, in Travancore, Madras decisions are followed more than that of Bombay. It may also be observed that the trend of judicial decision in Travancore has always been to follow Madras except in one notable direction, namely, in respect of co-parceners as was observed by Mr. Narayana Aiyar. Therefore, to introduce amendments in a Bill which is the same as the Statute in British India, and which has been working very satisfactorily there from 1929, would be to introduce something novel and would be not keeping up uniformity which is the intention of this Bill. It is to avoid uncertainty and divergence as far as possible that this Bill has been introduced here.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the member how the introduction of the son's widow will introduce uncertainty?

Mr. S Piraviperumal Pillai: It has already been observed by one of the eminent judges of our High Court in 6 T. L. R. 943.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is the son's widow an heir now under the Bill ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : No, Sir.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : If the daughter be an heir why not mother be an heir?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : That is a question of opinion. The son's widow may be the widow of an undivided son or a divided son.

Mr Kayalam Paramesvaran Pillai : Cannot the son's daughter be a divided son's daughter or an undivided son's daughter ?

Mr S. Piraviperumal Pillai : These four specific cases have already been included in the Bill. The object of the Bill is not to increase the number of heirs but only to change the order of the existing heirs.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : If the daughter be an heir, why should not the mother be an heir ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : As I have submitted already, we are not concerned now with increasing the heirs or bringing in new heirs. All that we are concerned with in this Bill is to retain uniformity with British India. Nowhere is a widow taken as an heir. As I said, in the case of an undivided son there are decisions in Travancore. But the divided son's widow is not recognised as an heir either in Travancore or in Madras. The daughter-in-law is not recognised as an heir to the father-in-law. It is true that in Bombay the deceased son's widow is recognised as an heir. If we accept this amendment we will be adding one more heir to the class of heirs contemplated in this Bill. If we accept the amendment we will have to include, consequently ever so many widows, the son's widow, the grandson's widow, the great grandson's widow and so many others.

As has already been stated the object of this Bill and the British Indian Statute is not to make new female heirs under the Mithakshara Law but merely to give a better order to certain specified female heirs who have been already recognised as female heirs but who had very little chance of succeeding at any time for the reason that under the existing law the order of their succession was so low in the scale.

Therefore, Sir, if we accept the amendment and introduce the son's widow we create a new female heir not recognised till now in British India or Travancore, and we may have, in fairness to all, to include the widows of the other Gothraja Sapindas like brother, grandson, uncle etc. This, of course, is not the ambition of the present Bill.

Mr. G. Narayana Aiyar : What is the nature of the Gothraja Sapindas ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : As I submitted, the Bill contemplated only to give a better place in the order of succession.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : Should we not bring the law into conformity with British Indian enactment ?

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Of course.

Therefore in this enactment which is extremely limited to four classes of heirs as in British India, there is no room for considering the heritable claims of any widows of any Gothraja Sapinda or of their place in the order of succession.

I therefore would request my friend Mr. G. Narayana Aiyar to withdraw his amendment.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : I would also like to add a few words in this connection in opposing the amendments proposed by Mr. Narayana Aiyar. As my friend Mr. Piraviperumal Pillai said, the object of the Bill is to bring the law here into conformity with that obtaining in British India. This Bill is a close copy of the Madras Act II of 1929 introduced by an eminent Judge of the High Court, Mr. Seshagiri Aiyar. In understanding the scope of the amendment brought forward by Mr. Narayana Aiyar we have first of all to understand the scope of the Bill. Now, the Bill as it is, aims at giving a preferential claim to some of the heirs who are already heirs in the line of succession. The son's daughter, the daughter's daughter, sister, sister's son, all these are already heirs under the existing law and the amendment proposes to give them a preferential claim. As it is, they have only a remote chance. But by this amendment a new heir is introduced. A son's widow is not recognised as a heir at all either in Travancore or anywhere in British India. But a son's widow is recognised in Travancore alone in 5 T. L. R. page 45 that is, a predeceased son's widow is treated as a co-parcener. Even that decision is canvassed against and, I understand, a case is pending in the High Court now in regard to this matter. Excepting that solitary instance in 5 T. L. R. 45 where a predeceased son's widow is recognised as co-parcener, nowhere either in British India or in Travancore, a son's widow is recognised as heir.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : According to the Bill does it not make a daughter to rule the estate when her mother is alive ?

Mr. V. S. Arumukham Pillai : Yes.

If the son's widow is to be introduced as a heir it follows that the widows of other Gotraraja Sapindas should also be included in the Bill. This Bill is not for considering the heritable claims of so

many people like this. This Bill is limited, as I said, only to four classes of heirs. In this limited enactment it is not possible to consider the heritable claims of so many others. If the object of my friend is to safeguard the interests of a predeceased son's widow who is already a co-parcener according to judicial decisions, this is not the place for him to safeguard such interests. Therefore I oppose the amendment.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Sir, Government will not intervene in this controversy with which, perhaps, sentiments of the community are also intermingled to a great extent. But, personally speaking, I must say that I have a great deal of sympathy with Mr. Narayana Aiyar's amendment. His object, as he stated, is to give the mother also a place in the inheritance, whereas the daughter alone is brought in now. The Bill provides only for the daughter as in British India ; and it is urged that our enactment should be uniform with that in British India. To a question put by me as to why the daughter should be given a place in disregard of the mother, the answer was that the desire at present is only to bring our law into conformity with that obtaining in British India. That no doubt is a very weighty reason. But it was pointed out here that under the rulings of our High Court, a widow is sometimes given a place superior to that in British India. That is a matter which the House has to consider. I was doubting whether by the amendment of Mr. Narayana Aiyar he was trying to nullify the position given to the widow by the High Court. Probably he is not really intending that.

There is another point that may perhaps be adverted to. Ordinarily speaking, the son takes charge of the estate or family after the father's lifetime. If there is no son, then the widow takes charge of the estate ; and if there is no widow, if the widow dies, then and then only the daughter comes in. In the case of a son's widow however, her daughter, *i e*, the son's daughter too gets precedence under the Bill. Thus in effect the daughter rules while her mother is alive. Mr. Narayana Aiyar's amendment wants apparently to prevent it. However, Sir, it is all a very ticklish question, one on which the sentiment of the community has a good deal to say and I shall not dogmatise, and Government will not take sides. Government members will vote according to their personal predelictions, and Government will not put in their weight either way.

President: Government members can vote as they like.

Mr. G. Narayana Aiyar: I am not at all convinced with the arguments advanced by my friends who spoke against the amendment. I shall show from the British Indian decisions that

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

some provisions in the Hindu Law are very much defective in regard to succession of *bandhus* and that they stand in need of amendments. I am sure the honourable members who opposed the motion will agree with me when I read some portions in a recent judgment by the Honourable Justice Sir Ramesam. It was a decided case of 1934. It is reported in 1934 A. L. R. Madras, at page 632. After dealing with the facts of the case, His Lordship at page 635 states that the Act is faulty and defective in that it did not provide for a man's cognate descendants and suggests amendments. His Lordship has observed as follows :—

"I may add that it is so much in accordance with the sentiments of Hindus that a man's descendents should be preferred to his collaterals, that the Hindu Law of Inheritance Amendment Act II of 1929, while it followed the right policy in elevating a son's daughter, daughter's daughter, sister, and sister's son above *sagotra sapindas*. It is faulty, in that it does not provide for the man's cognate descendants, namely son's daughter's son and daughter's daughter's son and daughter's son's son being given preference to the sister and sister's son who are only collaterals and it would be in accordance with the sentiments of Hindus if the Act is amended on such lines. Even on the principle of spiritual benefit, one's son's daughter's son should be preferred to a sister's son ; and even on any non-Hindu mode of computation to the steps of propositus and the claimants, a bandhu descendent above mentioned cannot be inferior to the sister's son and ought to precede him if not the sister."

Again, the recent amendment of the Hindu Law of Inheritance Act II of 1929 has given rise to sharp difference of judicial opinion in British India as to its effect.

When it is seen that the tendency in British India after the passing of the Act is to include the son's widow also that change should be incorporated in our pending Bill also. Therefore I submit that this amendment of mine ought to be allowed.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: May I know from the member if the son's widow is accepted should not the other relations' widows, that is, *gothraja sapindas* also be included ?

Mr. G. Narayana Aiyar : Yes. They have also to be included but the son's widow is a nearer claimant than the others. Therefore we will look to this first and then the other amendments may be taken up as and when they arise.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : When we legislate for one set of people, is it not fair to legislate for others of the same category ?

Mr. G. Narayana Aiyar : That will be going too far. If the member could kindly read Section 8 of the Bill it will be seen that the heir proposed gets only a life interest. None of the other widows come in so near as the son's widow.

The Bill as it stands only gives a limited interest and not an absolute interest. A son's widow is entitled only to enjoy the property as long as she is alive.

Mr. S Piraviperumal Pillai : Should not the claims of other widows also be considered ?

Mr. G. Narayana Aiyar : But then the son's widow gets the nearer claim than the others.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : According to Hindu Law is there any leading principle to take the son's widow as a direct heir ?

Mr. G. Narayana Aiyar : She is proposed to be given only an enjoyment for her life, she having a nearer claim.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know whether an undivided son's widow is recognised anywhere ?

Mr. G. Narayana Aiyar : She is allowed to enjoy the property as a co-parcener along with other widows if any, under the rulings of our High Court referred to by me before and under the customary law of Travancore. Widows of *gotraja sapindas* do inherit in certain cases. The first in the series of widows of *gotraja sapindas* is the son's widow and so she is also sought to be included.

She has to be given some preference over her daughters who are included in the Bill.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know from the member whether a divided son's widow is recognised as an heir to the intestate anywhere in British India or Travancore.

Mr. G. Narayana Aiyar : She is regarded as a co-parcener. Here what I propose is that she must be given a life interest and placed as an heir before her daughter.

President : Moved and seconded that in clause 2 after the word " A " insert the words " son's widow ".

The motion was put to the vote of the House and carried.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : I demand a poll.

A poll was taken and the House divided as follows ;

AYES—16.

1	Mr.	Kochikal P. Balakrishnan Tampi	10	Mr.	N. K. Padmanabha Pillai
2	,,	M. Govindan	11	,,	P. Padmanabhan Tampi
3	,,	J. John Kattakayam			
4	,,	K. N. Kesavan Namputiripad	12	,,	M. N. Paramesvaran Pillai
5	,,	Tariatu Kunjitomman	13	,,	K. Rama Varma Raja
6	,,	K. Madhavan Pillai	14	,,	N. Ramakrishna Pillai
7	,,	M. P. Madhavan Pillai	15	,,	E. P. Varghese.
8	,,	G. Narayana Aiyar	16	,,	A. N. Visvanatha Pillai
9	,,	M. N. Narayana Menon			

NOES—6.

1 Mr. K. Sankaralingom Pillai	4 Mr. S. Piraviperumal Pillai
2 ,, C. S. Krishnasvami Aiyar	5 ,, K. Padmanabha Panickar
3 ,, V. S. Arumukham Pillai	6 ,, K. P. Nilakanta Pillai

NEUTRALS—13.

1 Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai	8 Mr. A. Kumara Pillai
2 ,, M. Govinda Pillai	9 Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai
3 ,, R. Pitchu Aiyengar	10 Mr. S. Adam Sait
4 ,, R. Dhanukoti Pillai	11 ,, C. M. Joseph
5 ,, G. B. E. Truscott	12 ,, Hajee Hassan Sait
6 ,, K. George	13 ,, H. O. L. Marikar
7 ,, James Simpson	

President : The question is whether clause 2 as amended do form part of the Bill.

The motion was carried.

Clause 3.

Mr. N. Ramakrishna Pillai (*Vaikam* cum *Shertallai*) : Before the member introduces the amendment I wish to know whether it is open for a member to point out some necessary amendments in clause 3. There is no formal motion. A consequential amendment is necessary to clause 3, in view of the amendment to Clause 2.

President : That may be done in the third reading of the Bill.

Mr. N. Ramakrishna Pillai ; Can I point out that there is defect in the drafting of the Bill. I have not sent any motion.

President : You will do that after the amendment is got through. If there is any error in the drafting, or any consequential amendment, that may be done in the third reading.

Mr. G. Narayana Aiyar : In clause 3, I move the following amendment:—

Sub-clause (*c*), omit the full stop after the end of the sub-clause, insert a comma, and add the word " or " and add the following as sub-clause (*d*) :

> " (*d*) divest any estate already vested in an heir according to the law for the time being in force".

Add the following as sub-clause (*e*)

> " (*e*) or affect any rule of law by which the widows of members of a joint family are entitled to be in possession on the death of the last surviving male member".

This is practically a safeguarding clause and accepted unde the Hindu Law " that an estate once vested shall not be divested."

In the absence of such a provision it may be argued and construed later on in law courts in various ways. It is to prevent that, that I want to insert these words.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Unless it is settled will it have retrospective effect?

Mr. G. Narayana Aiyar: Arguments may be put forward on both sides and in ingenious judgments we find all sorts of interpretations. So to avoid all such controversies it is better to have such a saving clause so that the estates may be protected. That is the object of clause (*d*).

As regards clause (*e*) my object is to safeguard the rights of widows. According to the law prevailing in British India the widow of the last male owner is entitled to enjoy the properties. The other widows have not such a right in British India. There is a special custom prevailing in Travancore as well as a definite High Court ruling. It is to see that the same is preserved and that it is not impaired in any way that I propose to add clause (*e*) also.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: In view of the portion in Clause 1, sub-clause (2) will the member kindly explain why the second amendment is necessary?

President: I think it is not right to move the two amendments together. The member will confine his amendment first to clause (*d*) and then to clause (*e*).

Mr. G. Narayana Aiyar: Yes, Sir, Add the following as sub-clause (*d*):—"Divest any estate already vested in an heir according to the law for the time being in force".

Mr. M. P. Madhavan Pillai: I second it.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I am sorry I have to oppose this amendment. The present Bill is not retrospective but only prospective. Therefore there is no necessity for such a provision. All estates that are vested prior to the introduction of a new Regulation are never divested by a prospective enactment.

Further, the existence of this clause might bring about confusion as the word "estate" is a technical word imported into India from the English Law of real property and has attained a peculiar significance in India and especially in Hindu Law. "Widow's estate" is an estate peculiar to India among Hindus. Its significance has been fixed by judicial decisions.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether there is anything in the Bill to settle cases in which the vesting has not taken place? For example a man might have died in 1105, but the real vesting might not have taken place. Inheritance will

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

be kept open all these years. Some persons who have got life interest may be in possession. Is there anything here to settle that case? Am I to understand that this Act will apply to cases where succession has already been effected but the real vesting has not taken place?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Yes.

It was because difficulties were apprehended that the proviso now contemplated, which is a well known principle of law, was not introduced in the British Indian Statute. There is no necessity for it as the Act is only prospective. Therefore I oppose the amendment.

Mr. K. Sankaralingam Pillai (*Kottarakara and Pattanapuram* cum *Shenottah*): Sir, I oppose the amendment. It has been sufficiently explained by the mover of the Bill that the object of the Bill is only to bring the law into conformity with the existing British Indian Law. I am surprised that yet many amendments are suggested. If amendments are brought which are different from the existing law in British India it will cause a lot of difficulty for people who follow the Mitakshara Law here. We are not attempting a codification of the law after all. So I would oppose any amendment of the Bill in respect of the heirs or their order.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: I also oppose the amendment. There is no necessity for such a clause as Mr. Narayana Aiyar proposes to add. In the title of the Bill he wants to add the words "who died intestate" along with the words "dying intestate". By this he wants to give retrospective effect to the Bill. Here the effect of the amendment is contrary to what is proposed in the short title of the Bill and it is unnecessary. As the present Bill is prospective there is no necessity to make it retrospective. If the amendment proposed to the Short Title of the Bill is accepted, then this has no meaning. That is what I wish to point out. With these words I oppose the amendment.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Sir, the Bill as framed is intended to act only prospectively and not retrospectively. Mr. Narayana Aiyar however wants to make it clear and certain that the Bill will not act only prospectively and will not divest vested interests and therefore he moves his amendment. The amendment is not quite necessary, but if the Bill had been in the committee stage I would not have objected to it. The House must remember that if an amendment is carried in this Chamber, the Bill will have to go back to the other Chamber and the Bill will be delayed. Anyhow one amendment has already been accepted by this House. If amendments were not passed I would have without

hesitation opposed this amendmant. But, now things have altered, and the Bill has any way to go back and the accepting of this amendment would not seriously affect the situation. This does not of course imply that this House should incorporate unnecessary amendments.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Did not the member oppose the other amendment ?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai Not quite. I said I had a great deal of sympathy with Mr. Narayana Aiyar's amendment and nothing more. I said further that Government would not interfere with the matter as sentiments of a community were perhaps involved. But now it is not a question of sentiment but is only a question relating only to the drafting of the Bill. In as much as this Bill has now to go back to the other Chamber Government would remain neutral in this also.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether the judiciary is bound to follow the intention of a particular class as expressed by the Legislature.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : If the expressions employed in the enactment are sufficiently clear the courts will give effect to the intention.

President : Moved and seconded that in clause 3, sub-clause (*c*), omit the full stop after the end of the sub-clause, insert a comma, and add the word "or" and add the following as sub-clause (*d*) :-

> "(*d*) divest any estate already vested in an heir according to the law for the time being in force ".

The question to be put is whether that amendment is to be carried.

The question was put and the amendment was carried.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : I demand a poll.

A poll was taken and the House divided as follows :—

AYES—10.

1 Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi
2 „ J. John Kattakayam
3 „ K. N. Kesavan Namputiripad
4 „ M P. Madhavan Pillai
5 „ G. Narayana Aiyar
6 „ N. K. Padmanabha Pillai
7 Mr. P. Padmanabhan Tampi
8 „ M. N. Paramesvaran Pillai
9 „ K. Rama Varma Raja
10 „ A. N. Visvanatha Pillai

NOES—8.

1	Mr.	V. S. Arumukham Pillai	5	Mr.	S. Piraviperumal Pillai
2	„	M. Govindan	6	„	K. Sankaralingam Pillai
3	„	K. P. Nilakanta Pillai	7	„	Komilezhathu Sankaran
4	„	C. S. Krishnasvami Aiyar	8	„	N. Ramakrishna Pillai

NEUTRALS—14.

1	Mr.	S. Adam Sait	9	Mr.	M. N. Narayana Menon
2	„	R. Dhanukoti Pillai	10	„	K. Padmanabha Panickar
3	„	M. Govinda Pillai	11	„	Kayalam Paramesvaran Pillai
4	„	Hajee Hassan Jacoob Sait	12	„	R. Pitchu Aiyangar
5	„	A. Kumara Pillai	13	„	G. B. E. Truscott
6	Dr.	N. Kunjan Pillai	14	„	E. P. Varghese
7	Mr.	K. Madhavan Pillai			
8	„	H. O. L. Marikar			

President: The result of counting is, *for* 10; *against* 8; and neutrals 14. The motion is therefore carried.

Clause 3, sub-clause (e).

Mr. G. Narayana Aiyar: The following be inserted as sub-clause (*e*).

"(*e*) or affect any rule of law by which the widows of members of a joint family are entitled to be in possession on the death of the last surviving male member."

In moving this amendment, I have to submit that when the first amendment is allowed, that is when the words "son's widow" is inserted in clause 2, it should not be understood that she has got any better position. We have also to safeguard the current of authority prevalent in Travancore so that that also should not be shaked. It is in view of that that this amendment is also moved. If widows have a coparcenary right under any law in Travancore nothing in this Regulation shall affect their rights. Simply to safeguard their position this amendment is proposed.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I second it.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: May I ask the member why this amendment is necessary in view of the provision contained in clause 1, sub-clause (2). Nothing is intended to be achieved by this amendment and nothing else is covered by this clause.

Mr. G. Narayana Aiyar: It is an additional safeguard. That is all my idea.

President: A superfluity; is that so?

Mr. G. Narayana Aiyar: It is only an additional clause.

President: Well, Mr. Piraviperumal Pillai.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I am sorry, Sir, that I have to oppose this amendment. As has been stated this Bill was introduced with the object of bringing the law here in conformity with the law in British India. Further, this Bill does not deal at all with the widows of coparceners, divided or undivided, and as the Law Member pointed out it applies only in respect of property of males disposed of by will.

There is an old judicial decision reported in 5 Travancore Law Report 45—a Full Bench decision of the Travancore High Court which is certainly against the law of Mitakshara as now found throughout British India. Even here, I understand, that decision is awaiting consideration of a Fuller Bench of the Travancore High Court. In these circumstances it is not desirable to lend support to such a decision in any shape or form at present. Further it is not germane to the Bill we are discussing now. Without therefore now deviating from the Indian Act which is in operation throughout British India I would like to follow the same here also.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: If I may offer a word of advice, I should suggest that Mr. Narayana Aiyar may withdraw the amendment.

Mr. G. Narayana Aiyar: I withdraw the amendment.

President: Advice accepted and amendment withdrawn.

Now, before I leave Clause 3 I think we have to make a consequential amendment.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: With regard to that I think, that Mr. Ramakrishna Pillai may move his amendment at a later stage. The Clause as it is may be put to vote. Any further amendment may be moved at the third reading. The third reading cannot be taken to-day unless you waive the rules.

President: I do not think there is going to be a consequential amendment in Clause 3 excepting the addition of "son's widow". I suppose Mr. Narayana Aiyar may move this as a consequential amendment.

Mr. G. Narayana Aiyar: In Clause 3 sub-clause (*b*) line 1............

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I shall move, I move that in clause 3, sub-clause (*b*), line 1, between the words "a" and "son's" the words "son's widow" be inserted.

Mr. G. Narayana Aiyar: I second it.

President: Moved and seconded that, in clause 3, sub-clause (*b*), line 1, the words "son's widow" be inserted between the words "a" and "son's"

The amendment was put to vote and carried.

President: The amended Clause 3 will therefore read thus:—

"3. Nothing in this Bill shall,—

(a) affect any statute or custom having the force of law, or
(b) vest in a son's widow, son's daughter, daughter's daughter, or sister an estate larger than, or different in kind from, that possessed by a female in property inherited by her from a male according to the Mitakshara Law by which the male was governed, or
(c) enable more than one person to succeed by inheritance to the estate of a deceased Hindu male which by a customary or other rule of succession descends to a single heir,
(d) divest any estate already vested in an heir according to the law for the time being in force."

That amended clause is now put to the House. The amended clause is carried.

The question is whether the amended clause do form part of the Bill.

The question was put and carried.

Preamble.

Mr. G. Narayana Aiyar: In the preamble to the Bill I propose that after the words "dying intestate" add the words "or who died intestate". In proposing this amendment I expect a good deal of controversy as other amendments of a milder character were opposed by some of the honourable members. It is necessary to convince this House wherein lies the necessity for such an amendment. It is interesting to know that the Bill in the Madras Legislative Council was introduced by the late lamented Mr. T. V. Seshagiri Aiyar after he retired from the Bench. The Bill as introduced by him, I understand, contained the preamble as follows: "An act to alter the order in which certain heirs of a Hindu deceased male dying intestate." Between the words 'Hindu' and 'male' the word 'deceased' was inserted. It so happened that he had to retire from the legislature and somebody later on took up the Bill and as a result that word 'deceased' was dropped and the Bill was passed into law.

The mover of the Bill who fully knew the controversy took it into his head that it was absolutely necessary to introduce that word also. But when the Bill emerged from the legislature and became law, courts in British India were giving divergent views on its effects on inheritance. The Allahabad High Court were of opinion that the Bill has a retrospective effect. On the other hand the Madras High Court were of a different view as is stated in 66 M. L. J. 70. See also the decisions reported in A. I. R. 1934, Patna 323, A. L. R. 1932, Lahore 851 and A. L. R. 1932, Allahabad 234. The very object of the amendment of the Bill will be frustrated unless the amendment is allowed. As it is, the proposed heir may never get a chance of enjoyment even if the Hindu male

died recently. I will give an instance how this amendment is absolutely necessary. Suppose the male died in 1105 or just a day earlier than the passing of this Bill and his widow continues to live even after 1105 or for 50 years more. Only after the death of the widow the question of succession comes in. Should not the proposed heir then at least get a chance of enjoyment. Under the Bill, as it is, the proposed heir will never get a chance even if the male died a day earlier than the passing of the proposed Regulation since under the law in force at the date of the death of the male the proposed heir had no right. That is very hard and unjustifiable and opposed to the spirit of the Bill.

Not only there are conflicting decisions in British India about the effects of Act II of 1929 but there were a great number of articles written on the subject by eminent writers. I will read a few pages of one of these articles.

President : A few pages ?

Mr. G. Narayana Aiyar : Excuse me, Sir, a few lines.

A learned critic in 1935 A. L. R. journal at pages 5 and 7 writes as follows :—

"The Act applies to persons subject to the law of Mitakshara order of succession, in respect of the property of males and a son's daughter, daughter's daughter, sister, and sister's son, shall be entitled to rank next after a father's father and before a father's brother. As there is nothing in the Act to confine it to property of males who die only after the coming into force of the Act (21-2-1929), the Madras case refers to the preamble which " alters the order in which certain heirs of a Hindu male dying intestate are entitled to succeed to his estate. The grammatical emphasis on the use of the present participle is perhaps unavoidable in the interpretation of the language of an enactment. But too much regard for the literal meaning of a grammatical form of expression may lead to queer anomalies. The difficulty would have been certainly avoided by more formal language ; *e. g.* male, dying or having died intestate etc. But whoever could have foreseen that the mere preamble, which briefly sets forth the expediency of the enactment would be tortured by judicial explanation to defeat the purpose for which the Act was expressly meant. We may take it that the preamble is a precis of the statement of objects and reasons, and the one no more than the other may be called in to curtail the otherwise wide language of the Act itself. If retrospective effect is not involved, the Act applies, to all persons claiming as heirs to estates to which the sccession is to be determind. Sticking too closely to grammar, there cannot be heirs at all to a male dying intestate. Only after the event is completed, questions of heirship arise. Few, if any, at all remain long in that condition, and the Act may be stultified by the all-literal, if anomalous interpretation, that it applies only to heirs of males who are actually in the state of dying intestate and of no others. The total absence of the perfect participle (past, present or future, *viz.*, had died, having died, or shall have died) is indeed curious though the intention is clear that the death contemplated is a completed event, past or

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

future. It does not require the cosmology of Einstein to understand that there can never be a present completed event. It is contradiction in terms, to say that a thing has occurred, and that it is yet to occur in presenti. Either it has already transpired, when it is thrown into the past, however recently, or it has not, when it still is to come about in future. And as there are no gaps in heirship, as in the case of the succession of any other events, heirs to male dying intestate are really on his death, *i. e.*, after the event. If after that event, the widow or some other limited owner intervenes then the heirs are after that further event which like an eclipse is held to be temporary, however, long the duration. "………

' To every one of such imaginary cases, there will be thousands that should feel disappointed that the scope of an enactment is whittled down to a distant futurity. If the social conditions that prevailed in the last century were to continue, it may take half-a-century yet, for the pious wishes of the Legislature to prefer the cognates to acquire general effect. For a Hindu dying intestate after 21-2-1929, and leaving a young limited owner will have the satisfaction that fifty or sixty years hence his daughter's daughter will be heir. His elder brother who died a day earlier could not have even that, for he preferred to die earlier. Was the Indian Legislature content to deal with distant astrological possibilities, leaving the mighty present to itself? Or is it the decision in 60 M. L. J. 70 rooted on the unalterable bed-rock of Sanatana Dharma? The issue is indeed intriguing."

Mr. S. Piraviperumal Pillai: "Nothing in this Regulation shall divest…………" Will not this "who died intestate" make them divest the interest?

Mr. G. Narayana Aiyar: No, it will not divest.

Mr. S Piraviperumal Pillai: Sir, I rise to oppose this amendment. If the words "who died intestate" are included this will make the Bill retrospective, that is, it will defeat the intention contained in subclause (*e*) of Clause 3 now added. It says "Nothing in this Regulation shall divest any…………being in force." The words "who died intestate" will make the Bill retrospective and will make it to read that any estate already vested in an heir must be divested. Therefore, I oppose the amendment.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I think that the amendment moved by Mr. G. Narayana Aiyar is a very reasonable one. Mr. Piraviperumal Pillai's opposition is apparently based on some misunderstanding. I am sure that Mr. Piraviperumal Pillai will withdraw his opposition when the position is fully explained. Supposing a person died before the passing of the Regulation and somebody succeeds say—a daughter. When the daughter dies who should succeed to the estate? This Bill as it stands may be construed as applying only to the estates of persons who die after its passing but not in the case of succession opening into even though

the last owner, *i. e.* the last male owner died before the passing of the Bill. The result will be that the old order of things will continue and the benefit of this legislation will not arise.

President : You mean continuity of the old line, as if the Bill had not been passed.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : Yes, Sir. I think the amendment brought forward by Mr. Narayana Aiyar is a reasonable one and will only serve, more fully serve, the purpose that Mr. Piraviperumal Pillai has himself in view. I hope he will withdraw his opposition.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : Sir, I am at a loss to know the specific point of time at which this amendment can operate. When the succession opens, the vesting of the estate takes place. The new law must come into operation as soon as a person dies.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : Sir, I oppose the amendment. Now the amendment gives a retrospective effect. That is according to the amendment any estate already vested may be divested.

Mr G. Narayana Aiyar : Section 3 contains a saving clause like that.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : What is the effect of giving a retrospective effect to a Bill if it is not to divest any estate already vested ?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : In the case of a person who died before the passing of the Bill, assuming that his daughter is his heir and if the daughter dies after the passing of the Bill who will succeed next ?

President : That succession should be determined by this Bill. That seems to me to be the object of the mover of this Bill.

Mr. V. S. Arumugham Pillai : Without that amendment it means that Sir. So, if the Act is to be given a retrospective effect.........

President : It is not retrospective in the sense explained by the Law Member. It is merely for the purpose of making the application of the Bill in the case of deaths which take place after the passing of the Bill in a family where the order of succession does not prevail.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : If we add "who died intestate" it will give a retrospective effect. And the Bill will apply to cases not only where succession opens after the Bill comes into force but also before that. What I point out is that the addition of these words means that the Act will apply to cases where succession has already opened. That means divesting the estates already vested.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: In that case the new amendment clause will apply. In the case of before the passing of the Bill, clause (*d*) to sub cláuse 3 will apply.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: What I point out is that the effect of the addition of these words will mean that the Act will apply to cases where succession has already opened; that means it is clearly giving the Act a retrospective effect. That means divesting the estates already vested.

President: He says it cannot be put like that *i. e.*, to divest any estate already vested in an heir according to the law for the time being in force.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: According to the amendment which has been accepted no estate which has already been vested can be divested at all. Now according to the present amendment, the addition of these words, *viz.*, 'or who died intestate' any estate which has already become vested can be divested.

President: No; how did it vest? But according to the order now accepted in this Bill that is what this Bill is going to do, although I am not aware of it myself.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: So, my point is that the addition of the words 'or who died intestate' is objectionable. Another point which I wish to make is this. As already stated the object of the Bill is to bring it in conformity with that obtaining in British India.

President: We have travelled so far away from that point already. Another milestone you are covering now.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, when Mr. G. Narayana Aiyar himself has pointed out that it is a controversial point, by accepting the amendments we are here making experiments in law-making which is rather dangerous. And instead of bringing our laws in conformity with that obtaining in British India, we are creating divergence.

President: Moved and seconded that in the preamble of the Bill after the words "dying intestate" add the words "or who died intestate".

The amendment was put to the vote of the House and declared passed.

President: Now the question I have to put is whether this preamble, as amended, do form part of the Bill.

The motion was put to the House and declared passed.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I propose to amend the short title of the Bill by adding after the words "died intestate", the same amendment made to the preamble *viz.*, 'or who died intestate'. This is also necessary.

Mr. M. P. Madhavan Pillai. I beg to second the motion.

President: Moved and seconded that in the title to the Bill after the words "dying intestate" add the words "or who died intestate".

The amendment was put to the House and passed.

President: The question now is whether this short title, as amended, do form part of the Bill.

The motion was put to the House and passed.

President: What do you say now, Mr. Narayana Aiyar?

Mr. G. Narayana Aiyar: It may be passed and sent back to the lower House.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Mr. Piraviperumal Pillai is in charge of the Bill. He must make a motion.

President: Have you got anything to say, Mr. Piraviperumal Pillai?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I request that the Bill be passed into law.

President: To-day?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: As early as possible.

President: Is there any objection?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I would request you, Sir, to ask Mr. Ramakrishna Pillai who had something to say.

President: Yes; have you got any amendment to propose, Mr. Ramakrishna Pillai?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: I may add in Clause 3, sub-clause (*e*) the words "affect any statute or custom having the force of law" after the word "law".

President: Now the Bill stands over so that we may consider any further amendments in its later stage. It is not wise to reconsider the Bill particularly when at the second reading of the Bill some important amendments have been made. The objections were taken when these amendments were being moved with the intention that the Bill according to its framer was being affected and that the provisions are travelling far ahead of similar provisions in British India. In view of that fact, I think the President will be right in saying that the Bill may be further cured in its third reading.

AMENDMENT OF STANDING ORDERS

Mr. E. P. Varghese: Sir, I have the honour to present before this House the report of the Select Committee appointed to consider the amendment to Standing Order No. 12 of the Sri Chitra State Council Standing Orders and I move that the report may be taken up for consideration.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I beg to second the motion.

President : Moved and seconded that the report of the Select Committee for the amendment of Standing Order No. 12 be taken into consideration.

The motion was put to the House and passed.

Mr. E. P. Varghese : I move that the amendment be passed.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : I second it.

President : Moved and seconded that the amendment be passed. The amendment reads thus.—

> " Questions which have not been disallowed shall be numbered and printed and copies thereof made available to every member as soon as may be. The numbers of the questions to be answered shall be included in the list of business for the day and printed copies of such questions and their answers shall be laid on the table half an hour before the sitting commences. "

The question I have to put is whether that standing order be passed.

The amendment was put to the House and passed.

THE CHRISTIAN SUCCESSION REGULATION (AMENDMENT) BILL.

Mr. J. John Kattakayam : കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സമുദായമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന് ഏററവും ആവശ്യമായ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്ക എന്നുള്ളതാണ് എൻെറ ഉദ്ദേശം.

Mr. M. Govindan (*Nominated*) : A point of order, Sir. There are two Christian Succession Regulation (Amendment) Bills. These two Bills are on the same subject. Now these two bills are at cross purposes. If Mr. E.P. Varghese's Bill is taken into consideration and the principle approved, there will be no necessity for Mr. Kattakayam's Bill. Because the one contemplates—Mr. Varghese's Bill—that *Stridhanam* may be done away with and a share may be given to the daughter. But in the case of Mr. Kattakayam's Bill it contemplates to add one more item to the *Stridhanam* which will disable the daughter from claiming a share. So, I submit that Mr. Varghese's Bill may be first taken up for consideration.

President : So far as the convenience of the distribution is concerned, I have not the least doubt that Mr. Varghese's Bill would fair better among the members for the discussion of the question. But in as much as the agenda has already been prepared and as I do not see very much material objection to Mr. Kattakayam's Bill being taken up at once and remembering also the fact that the frequency with which the Bill has been received on the floor of this House and the priority of arrangement already made in the agenda, I think I will give Mr. Kattakayam full liberty either to move his Bill or withdraw it.

Mr Kayalam Paramesvaran Pillai: Is it not possible Sir, that both the Bills may be moved simultaneously and the members discuss the question of the merits and demerits conjointly ?

President, Well, there is no objection if after both these Bills are moved and seconded and the members made speeches on both the Bills, but, towards the end, the Bills must be put to the vote of the House separately as suggested by the Law Member.

(At this time, it was 12.58 P. M. and the President vacated the chair and Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi (Mavelikara and Kartikapally cum *Kunnattur) one of the panel of Chairmen, presided,*

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: He has not made the motion, Sir.

Chairman: പ്രമേയമെന്താണ് അതു ആദ്യം പറയണം.

Mr. John Kattakayam: ഈ ബിൽ സഭയുടെ ആലോചനക്കു വിഷയീഭവിക്കണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. M. N. Narayana Menon: I second it.

Chairman: The House will now adjourn for lunch.

The House rose for lunch at 1 P. M. to meet again at 2 P. M.

The House re-assembled after lunch at 2 o'clock with Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi, one of the panel of chairmen, in the chair

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: In moving the Bill, Mr. Kattakayam ought to explain the principles of the Bill. He has not done so.

Chairman: ബില്ലിന്റെ പ്രധാനതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് മിസ്റ്റർ കട്ടക്കയം ചുരുക്കത്തിൽ പറയണം

Mr. J. John Kattakayam: സർ, ഇപ്പോഴത്തെ റഗുലേഷൻപ്രകാരം സ്ത്രീധനമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതു് മാതാവൊ പിതാവൊ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശികളൊ കൊടുക്കുന്ന ധനത്തെ മാത്രമാണ്. നേരെമറിച്ച് മുത്തച്ഛനൊ മുത്തമ്മയൊ അമ്മാവനൊ മററാരുതന്നെയും നൾകുന്ന സ്ത്രീധനത്തെ സ്ത്രീധനമെന്നനിലയിൽ ഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്ന റഗുലേഷൻകൊണ്ട് കാണാവുന്നതാണ്. ക്രൈസ്തവകുഡുംബങ്ങളിൽ ഭരണകത്തൃത്വം വഹിക്കുന്നതു് വധുവിന്റെ പിതാവൊ മാതാവൊ ജീവിച്ചിരുന്നാൽത്തന്നെയും, വലിയച്ഛനൊ വലിയമ്മയൊ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നപക്ഷം അവർതന്നെ ആണ്. അവർ നൾകുന്ന സ്ത്രീധനം സ്ത്രീധനമെന്നുള്ള നിലയിൽ പരിഗണിക്കുന്നതായി റഗുലേഷൻകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. ഇതുനിമിത്തം

Mr. J. John Kattakayam.]

പ വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യവഹാരമദ്ധ്യേ സത്യം വെളിപ്പെട്ടാൽത്തന്നെയും ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന റഗുലേഷന്റെ ന്യൂനതമൂലം ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീധനത്തെ പാരിതോഷികമെന്നുള്ള നിലയിൽ ഗണിച്ച് നീതിന്യായാസനകോടതികൾ ഈ വകകേസുകൾ തള്ളിയിട്ടുള്ളതായി അനേകം കേസുകൾ എനിക്കു സുപരിചിതമാണ്. ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങളിലെ വലിയപ്പനൊ വലിയമ്മയൊ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ മകൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീധനം വാസ്തവത്തിലുള്ള സ്ത്രീധനമാണെന്നിരിക്കെ അത് പാരിതോഷികമെന്ന് ഗണിച്ച് ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളയുന്നതുകൊണ്ട് പല പല കുടുംബങ്ങളും ഇന്ന് ധനനഷ്ടവും മാനനഷ്ടവും മററു വൈഷമ്യങ്ങളും മററും അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും ഈ തരത്തിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ടൊ എന്ന് ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. വളരെ ചുരുക്കമെന്ന് അതിനുത്തരം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

Mr. K. George: പതിനഞ്ചു വർഷമായിട്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു കേസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതായി അറിയാമൊ?

Mr. J. John Kattakayam: ഇതു സംബന്ധിച്ച് പലകേസുകളും ഹൈക്കോടതിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം.

Mr. Komilezathu Sankarn: ഒരു കേസിന്റെ വിവരമെങ്കിലും പറയാമൊ?

Mr. J. John Kattakayam: ലാ മെമ്പറോട്ട് ചോദിച്ചാൽ അതിനെപ്പററി പറയും. അല്ലെങ്കിൽ ഏ വെർഷത്തെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഫയൽ മുഴുവനും നോക്കി പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാം.

Mr. Komilezathu Sankaran: മെമ്പർ ലാറിപ്പോർട്ട് വായിച്ചിട്ടുണ്ടൊ?

Mr. J. John Kattakayam: ചിലഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ട്.

Mr. C. M. Joseph: മെമ്പറിന്റെ അറിവിലുള്ള ഒന്നൊരണ്ടൊ കേസുകളെപ്പററി പറഞ്ഞാൽമതിയാകും.

Mr. J. John Kattakayam: എന്റെ സമീപസ്ഥലങ്ങളിൽ തത്സംബന്ധമായ പലകേസുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് അതിന്റെ നമ്പരും തീയതിയും മററും ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ അടുത്ത പ്രാവ

ശ്യം വരുമ്പോൾ ഈ വക വിവരങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷിച്ച് ഭോദശന്മാരെ മനസ്സിലാക്കാൻ അനായാസേന കഴിയുന്നതാണ്.

Mr. K. George : അങ്ങിനെയുള്ള കേസുകളുടെ സ്വഭാവമെന്താണെന്ന് പറഞ്ഞാൽമതി.

Mr. J. John Kattakayam : അതിനെപ്പററി പറയാം. ഒരു സ്ത്രീയുടെ മാതാവൊ പിതാവൊ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന റെഗുലേഷനനുസരിച്ചു മാതാവോ പിതാവോ അവരുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശികളോ അല്ലാതെ അന്നന്നു കുടുംബഭരണം നടത്തുന്ന വലിയച്ഛനോ വലിയമ്മയോ ഒരു സ്ത്രീക്ക് സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നു. അതിനുശേഷം സ്ത്രീധനം കിട്ടിയ സ്ത്രീ ആ സ്ത്രീധനത്തിനുവേണ്ടി കേസുകൊടുക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. സ്ത്രീധനം കൊടുത്തതു വലിയച്ഛനാണെന്നു കാണുന്നപക്ഷം റെഗുലേഷനിലെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വിപരീതമാകുന്നു. അതു പ്രായേണ പാരിതോഷികമെന്ന നിലയിൽ ഗണിച്ചു കോടതി വധികല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെ സ്ത്രീധനമായി സത്യത്തിൽ കരുതേണ്ടതാണെങ്കിലും സത്യത്തെ ന്യായം കൊണ്ടു കളയുന്നതിനിടയാകുന്നു. റെഗുലേഷനിൽ അതു വിവരമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ട്രസ്റ്റ് റെഗുലേഷനിലേക്കു പതിക്കാം. "സ്ത്രീധനം" എന്നതു സ്ത്രീയ്ക്കുമാകട്ടെ അവൾക്കുവേണ്ടി അവളുടെ ഭർത്താവിനോ, അവന്റെ അച്ഛനോ അമ്മയ്ക്കോ, രക്ഷകനോ ആകട്ടെ; അവളുടെ അച്ഛന്റെയോ അമ്മയുടേയോ സ്വത്തിന്മേൽ അവൾക്കുള്ള അവകാശത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി അവളുടെ അച്ഛനോ അമ്മയോ ആകട്ടെ; അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ഒരാളൊ രണ്ടുപേരുമോ മരിച്ചതിൽപിന്നെ ആ അച്ഛന്റെയോ അമ്മയുടെയോ കീഴായി അവകാശപ്പെടുന്ന വല്ല ആളോ ആകട്ടെ; കൊടുത്തതോ കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതൊ ആയ വല്ലപണമോ ആഭരണങ്ങളൊ അല്ലെങ്കിൽ പണത്തിനൊ ആഭരണങ്ങൾക്കോ പകരമുള്ള വല്ല സ്ഥാവരജംഗമമായ സ്വത്തോ എന്നർത്ഥമാകുന്നതും അവ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. അച്ഛനൊ അമ്മയോ അവരുടെ കീഴിലുള്ള ആളുകളോ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്വത്ത് എന്നാണ് ഇതിൽ പ്പറയുന്നത്. അമ്മാവനും, അമ്മാവിയും മൂത്തച്ഛനും, മൂത്തമ്മയും മററും സ്ത്രീധനമായി കൊടുത്തിരുന്നാൽതന്നെയും അങ്ങനെ സ്ത്രീധനമായി ഗണിക്കുവാൻ ഇപ്പോഴുള്ള റെഗുലേഷൻകൊണ്ടു നിവൃത്തിയില്ലാതാണിരിക്കുന്നത്.

Mr. C.M. Joseph : സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നതു സാധാരണമായി അച്ഛനും അമ്മയുമാണല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ മററുള്ളവരും സ്ത്രീധനംകൊടുക്കണമെന്നുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: ആക്കും സ്ത്രീധനംകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. സ്ത്രീയുടെ അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള ആളുകളുണ്ടെങ്കിൽ അവരും സ്ത്രീധനം കൊടുക്കും. പല കുഡുംബങ്ങളിലും അങ്ങനെ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതു സ്ത്രീക്കുവേണ്ടികൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴും നിലവിലിരിക്കുന്ന റഗുലേഷൻകൊണ്ടു അതു സ്ത്രീധനമായി കരുതുന്നില്ല.

Mr. C. M. Joseph: അങ്ങനെ സ്ത്രീധനംകൊടുത്തതായി വല്ല റിക്കാഡും ഉണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: അനുഭവങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ധാരാളം കാണും.

Mr. C M. Joseph: വലിയച്ഛനും വലിയമ്മയും സ്ത്രീധനം കൊടുത്തതായി വല്ല രേഖയുമുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: ഞാൻ ഇതേവരെ പറഞ്ഞതെന്താണെന്നു സ്നേഹിതൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന തുക കൊടുത്തു എന്നുള്ളതിനു റിക്കാർഡില്ല. വിവാഹത്തിനു ഒന്നുരണ്ടാഴ്ചക്കോ ഒന്നുരണ്ടു മാസത്തിനോ മുമ്പ് സ്ത്രീധനം പറഞ്ഞു "ഒത്തുക" എന്നൊരു നടപ്പുണ്ട്. അതു കത്തനാരുടെ മുമ്പാകെ പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് നടക്കുന്നത്. എഴുതികൊടുത്തും ഇതൊന്നുമില്ലാതെ വെറും വാഗ്ദാനം മാത്രമായി നടക്കുന്ന വിവാഹങ്ങളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ വലിയച്ഛനോ വലിയമ്മയോ മററാരുതന്നെയും സ്ത്രീധനം പള്ളിയിൽ വൈദികൻെറ അടുത്തുവച്ചു കൊടുക്കുന്നതായി അനുഭവത്തിൽ ഇല്ല.

Mr. C. M. Joseph: പള്ളിയിൽവച്ചു കൊടുക്കുന്ന സ്വത്തിനു മാത്രമല്ലേ റിക്കാഡുള്ളു?

Mr. J. John Kattakayam: പള്ളിയിൽവച്ചു സ്വത്തു കൊടുക്കുന്നതായി എനിക്കറിവില്ല. മററുസംഗതികളെപ്പററി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

Mr. C. M. Joseph: പള്ളിയിൽവച്ച് ഇങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam: എനിക്കറിവില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതുനിമിത്തവും മററും എത്രയോ കല്യാണങ്ങൾ കരാറിന് വിപരീതമായി ഒഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

മരണശാസനം എഴുതിവയ്ക്കാത്ത ആളുകളുടെ സംഗതിയിലാണ് പ്രായേണ വ്യവഹാരങ്ങൾ, കാണപ്പെടുന്നതു്. പ്രസ്തുതസെക്‌ഷനിൽ പറയുന്ന സംഗതികളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യണമെന്ന് അന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അതു് റിപ്പോർട്ടിന്റെ ൧൪൦-ാം ഭാഗത്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

൨൮-ാംവകുപ്പ്, സ്ത്രീധനസ്വത്തിൽ കടബാധ്യതയുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന് രക്ഷയുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ സഭയുടെ പര്യാലോചനക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ബില്ലിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ക്രൈസ്തവകുഡുംബങ്ങൾതമ്മിൽ കല്യാണം നടത്തുമ്പോൾ ആ കുഡുംബങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതികൂടി ആലോചിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. കുഡുംബങ്ങൾ ആശാസ്യമായ നിലയിലാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിന് ആശാസ്യമായ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നു. ഇതു സാധാരണ സ്ത്രീയുടെ പിതാവിന്റെ ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞതാണിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞസ്വത്തു സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. റഗുലേഷനനുസരിച്ചുനോക്കിയാൽ സ്ത്രീക്കു നാലിലൊന്നു സ്വത്തു മാത്രമേ കിട്ടാൻ അവകാശമുള്ളു. ഇപ്പോഴത്തെ ബില്ലിൽ ഈ ഭാഗങ്ങളെ സ്പർശിക്കപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ പുരുഷനേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വത്തു സ്ത്രീക്കു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. അഭിമാനത്തിനുവേണ്ടിയും തന്റെ പുത്രി ഉന്നതമായ നിലയിൽ സസുഖം ജീവിക്കണമെന്നുള്ളതിനെ മുൻനിർത്തിയുമാണ് അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ സ്വത്തു മകൾക്കു് കൊടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു് അനേകം കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നു് അധഃപ്പതിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെ കൊടുക്കപ്പെടുന്ന സ്വത്തുക്കൾക്കു് വേണ്ട രക്ഷാവ്യവസ്ഥയുണ്ടാകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കണമെന്നു റഗുലേഷനിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും അതു വാങ്ങുന്നയാൾ ആവക ധനത്തെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു രക്ഷാവ്യവസ്ഥയും ഇതുവരെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു് എന്നോടു ചോദ്യംചെയ്യുന്ന സ്നേഹിതന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അതിനു ഒരു നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിലേക്കു ശരിയായ രക്ഷാവ്യവസ്ഥകളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു ബില്ലു് ഈ സഭമുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

[Mr. J. John Kattakayam.]

കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരാണ് കൂടുതൽ സ്ത്രീധനം കൊടുത്തുവരുന്നത്. അതിനനുസരണമായി മീനച്ചൽ മുതലായ ഇതര താലൂക്കുകാരും പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. കുട്ടനാട്ടുകാർ സ്ത്രീക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ത്രീധനം ഭാഗിച്ചു അവർക്കുതന്നെ ഭാഗസമയത്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ സ്ത്രീക്കും ഭർത്താവിനും അവരിലുള്ള സന്താനങ്ങൾക്കും സുഖമായി കാലക്ഷേപം കഴിക്കാമായിരുന്നു. ഈ ബില്ലനുസരിച്ചു സ്ത്രീധനം ആരു വാങ്ങുന്നുവോ ആ ആൾ അതു വിനിയോഗിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മേലാൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി പെരുമാറും. വാങ്ങുന്നയാളിന്റെ വസ്തുവിൽ ഒരു മുൻചാർജായിരിക്കും. വിവാഹാവസരത്തിൽ തൃപ്തികരമായ ഒരു നില കണ്ടതിനാൽ ഇങ്ങനെ നടത്തപ്പെടുന്ന വിവാഹാനന്തരം കുടുംബം ക്ഷയിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും തന്റെ പിതാവിൽനിന്നും തനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീധനത്തുക വസ്തുവിൽ ഒരു മുൻചാർജായിരിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങൾ സുഖമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ രക്ഷാവ്യവസ്ഥനിമിത്തം യാതൊരു ദോഷവുമില്ലെന്നും നിലവിലിരിക്കുന്ന റഗുലേഷന്റെ തത്വങ്ങളെ പാടെ മറിക്കത്തക്ക യാതൊരു സംഗതിയും ഇതിനില്ലെന്നും സ്ത്രീധനം ആർക്കു് നൽകുന്നുവോ അവർക്ക് ശാശ്വതമായി അതു ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നും എന്നെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാന്യസ്നേഹിതന്മാർക്കു് കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വല്ലദോഷവും ഉണ്ടോ എന്നു് അടുത്തുവരാൻ പോകുന്ന ബില്ലിൽ ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്. സ്ത്രീധനമായി വാങ്ങിക്കുന്ന സ്വത്തിനെ കടംവീട്ടുന്നതിനും വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും സദ്യകൾ നടത്തുന്നതിനും മററുമായി പ്രായേണ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നുണ്ടു്. സ്ത്രീധനം കിട്ടുന്ന സ്വത്തുകൊണ്ടു് സ്ത്രീയുടെ പേരിൽ സ്വത്തു സമ്പാദിച്ചാൽ വരന്റെ പിതാവിൽനിന്നും യാതൊന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽതന്നെയും തന്റെ സ്ത്രീധനത്തുകകൊണ്ടു സുഖമായി ജീവിതം കഴിക്കാൻ ഒരു സ്ത്രീക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ തത്വത്തെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ളവർ വളരെ കുറവാണ്.

Mr. C. M. Joseph: സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്ന തുക മററുവിധത്തിൽ ചിലവാക്കാതെ സ്ത്രീയുടെ പേരിൽ സ്വത്തുസമ്പാദിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ അതു് എങ്ങിനെ സാധിതപ്രായമാകും.

Mr. J. John Kattakayam: സ്ത്രീധനം വാങ്ങുന്ന ആളിനു് ഇതനുസരിച്ചു ആ ധനത്തെ സുരക്ഷിതമായി തീർക്കുവാൻ അനേകം വഴികളുണ്ടു്.

ഈ ബില്ലിനെപ്പററി ചുരുക്കത്തിൽ പറയണമെന്നു് അദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അതിനെ ആസ്പദമാക്കി എന്റെ പ്രസംഗത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I have introduced the Christian Succession Bill already and I now move that the Bill be read in Council.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : I second it.

Mr. E. P. Varghese : Sir, it may be taken for granted that I oppose the Bill moved by Mr. John Kattakayam. It has been pointed out that the provisions of my Bill are in some respects opposed to the provisions of the Bill already before the House. But I would like to point out that it is not quite diametrically opposed. If my Bill is accepted by this house, there will be no necessity to accept Mr. Kattakayam's Bill. My Bill practically contains the provisions which Mr. Kattakayam wants to introduce. The chief point in my Bill is about Stridhanam or the share of a daughter. As the Regulation stands now, the daughter is entitled to a Stridhanam equal to one-fourth the value of a son's share and it shall not be a charge on the property unless it has been promised before the death of the intestate. What I propose by my Bill is to get rid of this anomalous position and make the daughters shareholders to the extent of one-third of the share of a son. I believe that in proposing this amendment I have erred only on the side of conservatism. Considering the progressive ideas of the times, the changing manners, and the law of inheritance obtaining in the brother communities in Travancore, I think I ought to have made the daughter's share equal to that of a son. I noticed certain comments on my Bill in certain British Indian newspapers to the effect that my Bill erred on the side of conservatism. My justification for this is that in social legislation it is better to err on the side of conservatism. The Cochin Succession Regulation, VI of 1097, also makes the daughter entitled to one-third the share of a son. Being neighbouring countries with constant intermarriages, I thought it prudent to make the law on a par with that obtained in Cochin. Mr. Kattakayam wants even this one-fourth given as Stridhanam to be narrowed down. He wants to include any money or ornaments or movable or immovable property paid by any relative within the scope of Stridhanam. I may point out to the honourable members that my amendment to Section 28 (*b*) makes provision for payment of Stridhanam if so desired. It reads :

> " Delete the whole of second para of Section 28 and insert in its place the following :—
>
> (b) ' Any money, ornament or other property movable or immovable given to a female or on her behalf to her husband or to his relations by her parents or their ascendants in the direct line at the time of marriage shall be deducted from her share in the intestate's property but not so as to compel her to refund anything already received. '

[Mr. E. P. Varghese.]

This makes the provision for the payment of Stridhanam before the death of the parents at the time of the marriage. The only difference is that I have not called it Stridhanam. I have stated any money or ornaments or other property. That is the very thing which my friend Mr. Kattakayam intends to bring in by his amendment as may be apparent from his objects and reasons although the wording in the amendment is wide of the mark. I have made provision for his amendment in Section 28 (b) of my Bill.

The other amendment which my friend has proposed is about the security for Stridhanam. Once Stridhanam is paid, it is generally the husband or his parents or other relations that receive the Stridhanam as money and they squander it away. So he wants to make it a charge on the property of the person who receives or of the husband. I have by my amendment given the daughter a share, and therefore such a contingency will not arise. She will be a shareholder and her share will be hers throughout life. Nobody can sell or transfer her share without her being a party.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : What has been received in the shape of money or ornaments may be squandered away and that may be deducted from the share?

Mr. E.P.Varghese : Yes. When it is included in the share it will be a charge on the property. I think law will admit that it is more or less an equitable charge.

Mr. K. Madhavan Pillai : Will the value of anything that is paid be allowed ?

Mr. E. P. Varghese : No. My Bill only contemplates the payment of money or ornaments or movable or immovable property paid by the father or mother or the lineal ascendants. The Stridhanam is paid in lieu of the natural right in the parental estate. It is only from the share of those persons that it can be paid. All that is paid by them alone we need consider as in lieu of the share.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai . What has been given by the husband or parent may be deducted from the share the daughter may get ?

Mr. E P Varghese : Yes, it is given in lieu of her share. It can become an equitable charge on the property of the person who receives it. The person who receives it is bound to answer for it at least as an equitable charge though not as a legal charge.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is it not stamping the woman with inferiority when the member says that she should take one-fourth and the brother one-third ?

Mr. E. P. Varghese: I said that I erred on the side of conservatism.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is it conservatism or is it stamping her with the inferiority ?

Mr. E. P. Varghese: I think it is conservatism. I have no objection to evidence being taken by the Select Committee if necessary. I have consulted very respectable persons and they think that I have erred only on the side of conservatism.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I ask whether the Stridhanam now demanded is not disproportionate to the share proposed by the member ?

Mr. E. P. Varghese: Generally, I think it is so.

Mr. K. George. Is it more or is it less ?

Mr. E. P. Varghese: It is often more. People generally pay according to their social status, irrespective of their wealth.

Mr. K. Madhavan Pillai: Is Stridhanam that is received a charge after the parent's death ?

Mr. E. P. Varghese: When the parents are alive out of natural affection they might pay. But after the death of the father the brothers, who get married, may have other affections and then the sister cannot claim Stridhanam as her share. There is also this difficulty. Suppose after the father's death the sons encumber the property and get involved so that they are not in a position to give the Stridhanam. If she sues for the one-fourth Stridhanam share, she may not be able to realise it as it was not promised at the time of the death of the father and as there are heavy liabilities on the estate. I know of actual instances like that in my own place.

Mr. C. M. Joseph; അതു ഏതു സമുദായത്തിലാണെന്നു പറയാമോ ?

Mr. E. P. Varghese: എനിക്കനുഭവമുള്ളതു എന്റെ സമുദായത്തിലാണ്.

Mr. K. Sankaran: May I know whether it is the member's view that by fixing up a share in the ancestral property the payment of Stridhanam may be gradually avoided ?

Mr. E. P. Varghese: Yes, that is my intention. I do not think it will vanish completely. Although in Cochin the law has been working for the last 13 years I do not think that Stridhanam has completely disappeared. Even in British Malabar where the Indian Succession Act is in force, dowry is often given.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: In view of the fact that the member opposes Mr. Kattakayam's Bill, may I know whether the principles of the two Bills are the same ?

Mr. E. P. Varghese : No, not the same. I also make provision more or less for the cases that Mr Kattakayam intends to provide for ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Is there any provision in Mr. Kattakayam's Bill making the daughter a sharer

Mr. E. P. Varghese : He does not make any provision for that. He only wants to define Stridhanam and bring under it something more than what is included in it at present.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Therefore, does the member agree that the principles of the two Bills are quite different ?

Mr. E. P. Varghese : I do not quite understand what the member means. I have explained the position.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Is it the opinion of the member that the daughter should be recognised as a sharer and which on the other hand is not recognised by Mr. John Kattakayam ?

Mr. E. P. Varghese : By making her a sharer it is not meant that she cannot receive Stridhanam. Of course it may be given to her whether she is a sharer or not but that amount may be credited in her share.

***Mr. K. P. Nilakanta Pillai :** Has the member any objection in sending both the Bills to the same Select Committee ?

Mr. E. P. Varghese : No objection. But my intention is that my Bill may be sent to a Joint Select Committee of both the Houses because it is an important piece of legislation which proposes, more or less, to make substantial changes in the existing law.

Chairman : But we have not come to that stage now.

Mr. E. P. Varghese : I was only answering the member.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : In the case of son inheriting his father's property, is it open to him to sell away the estate and thus encumber the property in such a way as to affect Stridhanam ?

Mr. E. P. Varghese : Yes, he can since Stridhanam is not a charge on the property according to Section 28 of the Bill. Suits that are filed after the father's death show that the sons can encumber, for the daughters are not made parties to suits affecting the parental estate.

Mr. M. Govindan To a question put by Mr. K. P. Nilakanta Pillai, the answer given was not very clear to me. So, I repeat this one question. May I know whether the provision in Mr. Kattakayam's Bill which does not recognise the daughter as a

sharer and that of Mr. Varghese's Bill which recognises her as a sharer, are reconcilable? My point is, there cannot happen two things at a time; either the one or the other alone can happen.

Mr. E. P. Varghese: Mr. Kattakayam's Bill, I may point out, is silent over the question of the daughter being made a sharer.

Mr. M. Govindan: One more question please. In Mr. Kattakayam's Bill also, there is an amendment to Section 28.

Mr. E. P. Varghese: No.

Mr. M. Govindan: I will explain. Section 28 of the Regulation makes it clear that a person who has taken Stridhanam is not entitled to claim a share. Section 5 defines Stridhanam. If section 28 does not give a share and if Mr. Kattakayam has no objection to that Section being retained as it is, it means that Mr. Kattakayam is not for giving a share. His amendment to Section 28 has to be read in relation to the whole Bill and not with reference to a particular Section. He does not propose to change Section 28. Therefore if a daughter takes Stridhanam she is not entitled to a share. That is what Mr. Kattakayam says. Is that not so Mr. Varghese?

Mr. E. P. Varghese: My understanding of the situation is that the fact that Mr. Kattakayam does not propose to make any amendment to Section 28 means, that he might be accepting the Regulation as it stands. I do not know whether by bringing in an amendment to the definition of Stridhanam his object could be achieved.

Mr. J. John Kattakayam: ഒരു പായിൻറ് ഓഫ് ഓർഡർ. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കുകൂടി മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരു തർജ്ജിമക്കാരനെ കിട്ടിയാൽകൊള്ളാം. മി: വർഗ്ഗീസിനു മലയാളം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചാലും മതി.

Chairman: കൗൺസിലിലെ ഭാഷയെന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നതു ഇംഗ്ലീഷാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ പറയാൻ സാധിക്കയില്ല; അതുമാത്രമല്ല ദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗം മലയാളത്തിൽ തർജ്ജിമചെയ്തു പറയിക്കുകയെന്നുള്ളതും സാദ്ധ്യമല്ല.

Mr. J. John Kattakayam.: ജന്മികുടിയാൻബില്ലിനു തർജ്ജിമക്കാരനെ കൊടുത്തിരുന്നു.

Mr. M. Govindan: Why not special permission be granted for the time to change the language of the Council into Malayalam?

Chairman: I have no objection if the honourable member could accommodate himself to speak in Malayalam for the benefit of his brother member.

Mr. E. P. Varghese: It is very difficult for me to put all these technical words in Malayalam language.

So then, my point is that as long as the member remains silent about Section 28, that is an index to show that he does not want to change the existing law. The change he proposes to make is only with regard to the definition of Stridhanam.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: May I ask the member, is there not an amendment to Section 28, proposed by Mr. John Kattakayam?

Mr. E. P. Varghese: But only so far as making Stridhanam a charge on the property of the person who receives it.

Without taking the Bills as diametrically opposed, Mr. Kattakayam's intentions too may be considered if the House accepts my Bill. It more or less provides for the amendment which the honourable member wants to make.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: In so far as Mr. Kattakayam's Bill is silent about making the daughter a sharer, is it not the intention of that member to accept the existing Bill as it is and not make any revolutionary changes?

Mr. E. P. Varghese: Yes, it may be so.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: With regard to the observations of Mr. Varghese just now, namely, that the son or sons can encumber patrimony in such a way as to affect Stridhanam, may I know, whether there is any judicial precedent in support of that?

Mr. E. P. Varghese: I do not remember. The Section seems to be pointing that way only.

With these observations I commend my Bill to the acceptance of the House.

Chairman: The House will now proceed to the discussion of these two Bills as they relate to the same subject matter.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: I support the principle of the Bill that is sought to be introduced by Mr. Varghese. The object of the Bill is to abolish the system of Stridhanam introduced into the Christian Succession Regulation and to make the daughter a sharer. Now the Christian Succession Regulation was the result of an agitation in the community that there was no definite system of inheritance and that the system which the courts in the land had to administer was in a very uncertain condition and that they were not able to apply definite rules of inheritance since the law itself was not definite. That was the reason why a Committee was

appointed in 1911 to go into the matter and the present Succession Regulation was the result of that enquiry. Under the Regulation the daughter is not a sharer but is only entitled to Stridhanam.

Mr. K. Madhavan Pillai: Is it a legal claim?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: That is, if there is a promise to pay.

Long before the Christian Succession Regulation was passed, the daughter was really considered to be a sharer; so far as unmarried daughters are concerned, the courts proceeded on the rule that she was entitled to claim her share in the capacity of a sharer. It was with regard to married daughters to whom Stridhanam had been promised that disputes arose. The custom prevailing then was clear and according to that custom she had to be content with the payment of Stridhanam.

Mr. K. Madhavan Pillai: Is it not the point of Mr. Varghese that Stridhanam should be done away with?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: What Mr. Varghese wants is that the present system of Stridhanam should be abolished altogether if she is to be made a sharer. In other words, what she gets must be a definite share of the inheritance and not an arbitrary amount.

Mr. M. Govindan: Is it the abolition of Stridhanam or the abolition of Stridhanam being a bar to get a share that Mr. Varghese is pleading for?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: The latter is what Mr. Varghese wants.

Mr. M. Govindan: May I explain my point. Stridhanam is a voluntary gift, promised or paid at the time of marriage. But it is not enforceable under the Christian Succession Regulation. But if it is paid, it should not stand in the way of getting a share. A married woman who has taken Stridhanam will not be entitled to a share under Section 28 of the Regulation. So far as I understand, Mr. Varghese is not against Stridhanam being given but it should not be a bar to her getting a share. But it may be taken into account in determining a share.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Whatever may be the explanation offered, from the Bill that is sought to be introduced it is clear that Stridhanam is proposed to be abolished.

Mr. E. P. Varghese: May I point out Section 28 (*b*) of my Bill in this connection.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: But it is proposed in Section 5 that the definition of Stridhanam should be omitted and in Section 28 also Mr. Varghese, I take it, wants the provision relating to Stridhanam to be abolished altogether.

Mr. G. Narayana Aiyar: No, that it is not what is proposed by the member.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: On reading Sections 5 and 28, I suppose the mover wants the daughter to get a share which is equal to one-third of that of the son and in fixing that, he wants payments referred to in Section 28 (*b*) to be deducted. That will be taken into consideration in estimating the share that is due to the daughter. Whatever amount that is paid to the daughter will be deducted from the share that has to be given to her. The principle is that she is a member of the family and as such she should be made a sharer. That is the position that Mr. Varghese wants to take. Even before the Travancore Christian Succession Bill was passed, as I said, the daughter was regarded more as a sharer and she could be cut off from the family only by the payment of a share. In the case of unmarried daughters they were recognised as sharers. So far as the Latin Christians are concerned they have been following the Indian Succession Act. So that we see that the daughters were really getting shares out of the inheritance. Looking at the question from another point of view Stridhanam in the case of Christian girls is not exactly like Stridhanam in the case of other communities. In the case of the Nambutiries, for instance, Stridhanam is paid to the parents of the bridegroom and not to the bride. In the case of the Christian community it is the woman who becomes the legal owner. Except in cases where she is allowed to be cut off by the payment of an amount called Stridhanam she is always regarded as a sharer. I fear that the Christian Succession Regulation did not really enhance her position from what she occupied before the Regulation was passed. The Regulation was passed about twenty years ago and during this time the community has advanced a great deal in point of female education. It is also worthy of note that about a quarter of a century ago the custom in the Christian community was for girls to be married away very early in life so that they had, no voice in the marriage proposal. The marriageable age has considerably advanced and the girls naturally will have a voice in the marriage negotiations. The duty of conducting marriage negotiations does not fall upon the parents alone; the girl could very well put forward her own proposals. Taking into consideration the advancement of education, improvement of status of the girls and also various other factors it seems to me that it is unjust to cut off the females from the family by the payment of a nominal amount called Stridhanam, though in some cases it may even amount to a share. It is in any case an arbitrary amount which could not be said to be a share to whatever extent the amount may be raised.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Who fixes the amount as Stridhanam?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : The parents.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : So is it not better to leave it to their discretion?

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Practically it is left to their discretion.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : From the women's standpoint which is better—to get the amount at the time of marriage or at any other future time in her life?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : In some cases it may be better to get the amount at the time of marriage when the parents are alive, while in other cases at some later date.

Mr. E. P. Varghese : May I point out that in my Bill it does not prevent her from taking a share at the time of marriage. The only objection is that it should not be called Stridhanam.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : As for that matter no legislation can prevent individual descretion in giving up a claim.

Take other systems of law. The Indian Succession Regulation provides that sons and daughters have equal rights to the parent's properties. There is absolutely no difference in this respect between the sons and daughters. The Jews and all Christian Communities in India are now being governed by the Indian Succession Act. So far as the Christians are concerned, except those in Travancore and Cochin, the whole Christian population throughout the vast continent of India is governed by the Indian Christian Succession Act. It is recognised to be a just legislation and is one which has been accepted as just and fair by every section of the Christian population in Malabar and other British Indian provinces. It has been in existence for a long time and no complaint has ever been raised that the Indian Succession Act is unjust or unfair in its scheme for the distribution of the inheritance. All the enlightened communities of Europe and America follow the principles embodied in this Act. Stridhanam or anything like it is unknown in these countries. The daughter should not be cut off like this by payment of an amount of money. She is as much entitled to a share as the son. In Europe and America there is absolutely no difference in the matter of inheritance between sons and daughters. Probably this custom of payment of Stridhanam had its origin in the early Roman empire. According to the Roman law there is a system of payment called *doss.* The daughter when she is married away is given a portion in lieu of her share; that is not in proportion to the share she is entitled to and she has thereafter absolutely no claim on her parent's estate. That is the

[Mr. N. Ramakrishna Pillai]

old Roman custom recognised by the law. That custom is now not in existence. The condition of the women has considerably changed everywhere. The payment of *doss* in lieu of inheritance existed only under the ancient Roman empire. The only analogous system under which women are given Stridhanam and not a share is the Hindu system. The case of the Hindu law is peculiar. It is due to historical causes. In the first place, the Hindu scheme of inheritance is based on spiritual efficacy, even though under the Mithakshara law it is said to be based upon propinquity. Marriage is considered to be a sacrament and the woman is effectually severed from the family connection so much so that when the daughter's parents die she has to observe pollution for only three days while when her husband's parents die she has to observe pollution for ten days. Under the Hindu law the whole family is considered to be a joint family. It is a joint family system ; a group system. When a person dies it is not the distant relations that come in with their claims but it is the whole surviving group that constitute the family. It is the whole group that succeeds him. Out of the group the female members born in the family are sent out and then they go out of the *Gothram* altogether.

Mr. M. Govindan : May I know whether in the case of the Christians when a girl is given away in marriage she goes out of the family as in the case of Hindu women.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : In the case of the Christians there is no such religious principle involved. It is not like the Hindu law. There is no fiction of any severance of blood relationship, as in the case of the Hindu family. Even under the Hindu law the custom of paying Stridhanam is considered to be a hardship and several attempts are even now being made to change the the law to suit the advancing needs of the time.

Mr. K. George : Has the member's attention been drawn at any time to a demand made by the women of the Christian community for a change of law?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : I am speaking on general principles.

Mr. K. George : I am asking whether the member has come across any such demand.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : Except these two Bills which indicate that there is at least a point of view in the community that the law stands in need of amendment, I have not come across any demand for a change of law.

[Mr. N. Ramakrishna Pillai]

The only system of law therefore that now countenances the custom of Stridhanam is practically the Hindu law. Probably, the custom of Stridhanam might have been imitated by the Christian community from their Hindu neighbours who have been following this custom ; and it is quite likely that the payment of Stridhanam was made in imitation of the Hindu custom, for nowhere else do we find a custom similar to this except under the old Roman law. It must be thus an adoption of the Hindu custom. On principle it appears to me that it is impossible to countenance or support it. Natural justice also points to the same conclusion. It is not fair that a son should get a share in the inheritance and that a daughter who in most cases, as every parent will acknowledge, is more useful to them should forego her claim.

Mr. K. Madhavan Pillai : You make the shares equal.

Mr. N Ramakrishna Pillai : Yes. In my view there is absolutely no difference between a son and a daughter and the daughter should be given a share equal to that of a son. Of course we are governed by the Marumakkathayam law of inheritance and from our own standpoint it is not possible to conceive that there could be any difference between a son and a daughter in this respect.

Mr. Komilezhathu Sankaran : Under the Marumakkathayam law, does not the property belong to the female?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : I am not aware of any Marumakkathayam law which says that the property belongs to the female alone and not to the male.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know whether the male had a definite share according to the custom that obtained in the Nair and Ezhava communities before the passing of the Nair and Ezhava Regulations ?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : Neither had the female any definite share in the tarwad property.

It is not possible to justify the perpetuation of this system on any principle what-so-ever. Considering the principle involved, considering the justice and fairness of the claim and considering the law obtaining in other countries and other communities, I submit that there is no justification whatever for perpetuating this distinction between a son and a daughter.

Now coming to the opinion of the community we find that even in 1091 when the committee was making an enquiry into the various customs prevailing in the community there were some who were prepared to support the claims of the daughter. The question

[Mr. N. Ramakrishna Pillai.]

as to the necessity for a change in the system of inheritance should be judged not alone from the discussion on the Bill now in this House. There is time enough for the community to express their own opinion in the matter and from what I have been able to gather since the Bills were introduced I am led to conclude that there is at least some influential portion of the community which is prepared to support the principle underlying this Bill. Mr. Varghese wants only one-third share to be given to the daughter. In my view however the Bill does not go far enough. If the proposal had been to make the daughter a sharer as the son, I would have been much more glad to support the Bill. Anyhow finding that the mover of the Bill wants to enhance the status of the daughter and make her a sharer I have very great pleasure in supporting the principle underlying this Bill.

Chairman : Have you anything to say in regard to Mr. Kattakayam's Bill ?

Mr. N. Ramakrishna Pillai : With regard to that I may say that if Mr. Varghese's Bill is accepted by this House, there is absolutely no use in proceeding with the Bill sought to be introduced by Mr. Kattakayam. So far as his amendment is concerned, all that he wants is that the person who receives the Stridhanam on behalf of the bride, whether it is the bridgroom's father or anybody else who is entitled to reserve the Stridhanam, his property or the bridegroom's parent's property should be made a charge for the Stridhanam amount so received. That is one thing. Mr. Kattakayam also wants that any payment made by any other relations of the bride should also be regarded as Stridhanam. In fact he wants to include every payment made to the bride to be considered as Stridhanam. These are the two provisions that Mr. Kattakayam wants to introduce. And I believe if Mr. Varghese's Bill is accepted by this House there is no necessity for Mr. Kattakayam's Bill.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : Sir, I think that it may be permissible to me to intervene at this very early stage in this debate, in order that, firstly, I may explain the attitude of the Government towards this legislation and, secondly, as the Law Member of the House, I may discharge my duty of explaining to the House what exactly the implications of the Bill are so that honourable members may appreciate them fully and proceed with the debate. So far as Government are concerned, I may say at once that Government are very loath to intervene in such social matters, particularly when there is, possibly, some sentiment also involved therein. Government cannot however be an idle onlooker

So far as this Bill is concerned Government must recognise on the one hand that there has not been any vociferous expression of public opinion for or against this Bill. Perhaps there has not been even some audible expression of any opinion. At the same time, Government cannot deny that it is within the responsibility and the right of any member of this Chamber to introduce a Bill for the consideration of the House. It may be presumed that the member realises his responsibility and has ascertained what the view of the community concerned is and in any event what is good for the community. It must also be assumed that the House too will ask for guarantees on these points, before they pass the Bill. At this stage, therefore, Government will not intervene with their weight and Government members will vote according to personal convictions.

In regard to the effect of the provisions of these Bills, it seems to me that the provisions of both of them centre round Stridhanam. A Stridhanam is defined in the Christian Succession Regulation, in Section 5. I will call it a dowry, a marriage present or a marriage gift, for brevity sake, though these expressions may not fully bring out the idea or legal implications involved in the term Stridhanam. Stridhanam is a gift made by the father or mother or some other relative at the time of the marriage and is taken to be in lieu of the claim of the women to the estate of the person by whom the Stridhanam is given. It is defined thus:—

> "Stridhanam" means and includes any money or ornaments, or, in lieu of money or ornaments, any property, movable or immovable, given to a female or, in her behalf, to her husband or to his parent or guardian by her father or mother, or, after the death of either or both of them, by any one who claims under such father or mother in satisfaction of her claim against the estate of the father or mother."

It is the portion "in satisfaction of her claim against the estate of the father or mother" that I wish to emphasise and I wish honourable members would note it particularly.

Another Section relevant in this connection is Section 28 which deals with Stridhanam again. I asked Mr. Varghese whether it is open to the sons who inherit father's property to so deal with the property as to defeat the claim of the daughter for Stridhanam. Mr. Varghese answered in the affirmative but he said he could not quote any judicial precedents in support of it. It seems on a perusal of the provisions of the Regulation that such a thing is not possible. In the case of an acquirer of property, the father for instance, it is open to him to give any Stridhanam or not to

[Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai]

give any Stridhanam to a daughter. It is only in the fitness of things that an acquirer of property must have such absolute power. But we know in view of the public opinion prevailing in the community the acquirer will give the Stridhanam. However, that is a different question. When the property descends to the son from the acquirer then the provisions of Section 28 will apply. Section 28 says

> ' Without prejudice to the provisions of Section 16, the male heirs mentioned in group 1 of Section 25 shall be entitled to have the whole of the intestate's property divided equally among themselves, subject to the claims of the daughter for Stridhanam."

Therefore it would seem that the sons get property only subject to the claims of the daughter for Stridhanam and what such claim is, is contained in the next provision which says

> "The Stridhanam due to the daughter shall be fixed at one-fourth the value of the share of a son, or Rs. 5,000, whichever is less."

So, when the son takes over the father's property there is a charge on it for Stridhanam and it will be one-fourth of his share or Rs. 5,000 whichever is less

Mr. E. P. Varghese: May I point out the last part of that Section also?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Yes it means only this. When a father promises Stridhanam, the amount so promised will be a charge on the property *i. e.* the property of the intestate. The father may be worth Rs. 10,000 and he may promise even Rs. 7,000 as Stridhanam and even such amount will be a charge. When once, the acquirer, the father, dies and the property goes to his son then there is a legal claim irrespective of any promise on the deceased's estate, to the extent of either one-fourth son's share or Rs. 5,000 whichever is less.

Mr. E. P. Varghese: May I know whether Stridhanam will be a charge on the date of the death of the father or will it be a subsequent incumberance created by the sons on the property.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: So far as I can read the Section, it will be a charge on the date of the death of the father. That appears to be the natural interpretation to be given.

Mr. E. P. Varghese: But has it not been made otherwise under the judicial decisions.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I do not know; that is why I asked Mr. Varghese whether there was any judicial precedent in support of the position that he took.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether daughters are now made parties to suits against the deceased's properties?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : Probably not.

Mr. E. P. Varghese : If they are heirs why not they be included as parties?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I cannot say. That must be answered by those who brought the suits.

So far as the provision in the Section goes it seems clear that Stridhanam is a charge on the property of the father from the moment of the father's death. The Stridhanam which is thus made a charge on the estate of the deceased is either one-fourth of a son's share or Rs. 5,000 whichever is less. That is the existing provision. To put it briefly, so long as the father is alive he can give any amount of Stridhanam to his daughter at the time of his marriage and after his death the Stridhanam is laid down to be one-fourth of the son's share or Rs. 5,000 whichever is less.

Mr. M. Govindan : May I know from the member why it is said that the Stridhanam *shall be* fixed at one-fourth in Section 28 proviso, if it is *actually* one-fourth?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : It is said "whichever is less".

Mr. M. Govindan : Would it not be enough if it is said that the Stridhanam shall be 'one-fourth of the value of a son's share or Rs. 5,000." Why is it said *shall be* fixed?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : If the son is prepared to give Rs. 5,000 for Stridhanam there is an end of the matter. There is a particular reason in laying it down so and I shall explain it. This was so done because having regard to the sentiment of the community desire was to see that the property remained in the family if possible and not disrupted and sent to another family namely the family of the woman's husband.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether the property will not be broken by division among the sons?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : It may be. But the sentiment of the community seems to have been that the property should not go into *another man's* family. That may be a right sentiment or a wrong sentiment; it may be logical or illogical or it may be a conservative sentiment or a liberal sentiment. It was in view of this sentiment that the provision regarding Stridhanam was framed as it has been. This can be seen from the report of the Committee that sat prior to the preparation of the Bill which became the Christian succession Regulation. In support of

[Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai.]

the provision regarding Stridhanam, the maker of the Bill thus stated :—'The sense of the community that the immovable property should be conserved in the family and not allowed to go to other families is respected by the provision that it would be enough if the value of the share is paid". So, the object of the framers of the Bill was to give effect to the sentiment of the community as investigated and found by the members of that Committee. With a view to give effect to this sentiment, they said that the daughter may be given Rs. 5,000. Whatever be the estate that the son inherited, if Rs. 5,000 is given it is not open to the daughter to come and ask for anything more. In some cases it may be that the family may be poor. In such cases the share is fixed at one-fourth of the son's share. I hereby want to draw the attention of the House to the fact that when the Regulation was passed it was the sentiment of the community that was repeated when it was laid down that the property of the family should remain in the family itself and that the daughter should be entitled to Rs. 5,000 at the most.

Mr. G. Narayana Aiyar: Supposing the father died leaving large amounts as debts. Then what will be the nature of the daughter's share?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: There may be property belonging to the deceased at the time of his death. And such property may be assessed along with the debts existing at the time of the death.

Mr. G. Narayana Aiyar: Will the Stridhanam have priority of charge?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I do not think that it will have. I was saying that at the time when the provision regarding the Stridhanam was framed as it has been, they wanted to see that the family property remained in the family. Some provision had necessarily to be made for the daughter who was going out of the family on her marriage. If a father had made any promise for the Stridhanam, there will be a charge for it on the family property if he died before actually giving the Stridhanam. If he did not make any promise before death then the daughter can get up to Rs. 5,000 as Stridhanam, but not necessarily a portion of the properties left by the father. What Mr. Kattakayam wants by his amending Bill is to see that wherever any Stridhanam is received on the woman's behalf such Stridhanam is not frittered away by

these who receive it. This provision is contained in the amendment proposed by the Bill in clause 3 to Section 6 of the Regulation. The amendment says:—

> "where any Stridhanam of a female is received on her behalf by her husband or his parent or guardian the amount or value of such Stridhanam shall be a charge on the property of the recipient unless it is otherwise secured".

So, what Mr. Kattakayam wants is to safeguard the Stridhanam that has been paid at the time of the marriage and he wants it to be kept intact and not frittered away. Virtually it comes to this that Stridhanam paid will be a charge on the property of the husband's father or husband's uncle or brother or some such relative who may receive the Stridhanam on behalf of the woman who is married. And this obviously is for the benefit of the woman. This is the chief point, and in fact really material provision in Mr. Kattakayam's Bill. It is for the House to decide whether there is any necessity for making such a provision and whether it will be quite enough to leave the matter to the custom and social opinion prevailing in the community to safeguard the Stridhanam that is given for the benefit of the woman. Sir, I shall not express any opinion on that matter. I desire only to point out what the real object of Mr. Kattakayam's Bill is. It is really to protect the woman's interest.

What Mr. E. P. Varghese wants is also virtually the same thing though he takes a different line of action. His main point is that the daughter should be given a share in the patrimony which is equal to one-third of the share of a son. But it must be noted that he provides also that any money or property given to the daughter at the time of marriage should be deducted from her share *i. e.*, one-third of a son's at the time of the partition. See the amendment proposed to Section 28. This means that the woman need not necessarily be given a share in the patrimony. What is given at the time of marriage is really Stridhanam. And Stridhanam may be given in such a way as will keep a woman out of the patrimony, as for instance, by giving a Stridhanam which is equivalent to a share that she might claim in the family properties.

Mr. E. P. Varghese: If there is anything given more than what the provisions lay down, it shall not be refunded.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Oh yes. That is so. What I want to point out is that Mr. Varghese's proposals too turn round Stridhanam. They centre round the Stridhanam. Stridhanam is the pivoted point. If the Stridhanam is not given a share in the property can be claimed; and if ample Stridhanam had been given, no share need be given.

[Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai.]

That is the position in the Bill. Mr. Ramakrishna Pillai pointed out that a woman is made an heiress by the Bill but he deplored that she is not given a share equal to a son's in the family properties. That perhaps does not appreciate the real point in the Bill. So far as Mr. Varghese is concerned what he says is this. The daughter should be given a Stridhanam which is equal to or more than one-third of the share which a son could get. If not, she will be given one-third share and if any Stridhanam has been given, that will be taken into account and what is required to make up her share will be given at the partition. So, the point is that Stridhanam to a woman shall always be of a value which is not less than one-third of the share of a son. It is not Rs. 5,000 or a share as in the existing Regulation. The proposal is that it should be one-third of the share of a son or give the woman the value of that share as Stridhanam. But if the Stridhanam was not given, the woman may claim a share in the properties and may contend that she is not going to be satisfied with Rs. 5,000 or any amount in money. She may claim the property itself.

Mr. K. George: Will that not lead to a lot of confusion and much more litigation?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : Yes, it may lead to the patrimony being disrupted. And that is what may be considered to be the objectionable point.

Whether the House will do justice to the community or the sentiments of the community by laying down that a woman may claim the property itself in certain circumstances and allow it to be dissipated and taken out of the family of the acquirer and sent to another family is a question on which I shall not express an opinion. I am not opposing Mr. Varghese's Bill ; I am only pointing out what exactly is the effect of the Bill so that the House may judge for itself, and say whether the Bill can be accepted or not. Mr. Varghese has not gone so far as Mr. Ramakrishna Pillai. Mr. Ramakrishna Pillai goes to the extent of saying that a daughter should be given a share equal to that of a son, as is accepted by the Nayar and Ezhava Regulations. Mr. Varghese does not do that. Not merely so, he is still at the Stridhanam and really makes provisions for it.

Mr. E. P. Varghese : I did not use any word as 'Stridhanam'.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : That may be true. I shall call the gift given at the marriage as a marriage gift. Still in substance it is Stridhanam, nothing more and nothing less. And

therefore Mr. Varghese's principle is not what is contemplated by Mr. Ramakrishna Pillai. For my part I do not see any reason why a woman should not be put on exactly the same basis as of a son; and *a priori* speaking that may be better for the woman in modern conditions.

Mr. K. Madhavan Pillai: The Law Member said it depends on economic conditions in a much larger measure than family customs.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: It depends upon the customs of the community. Whatever be the economic condition, there is great deal depending on customs and sentiments of a community. Probably the Christians, particularly the Syrian Christians, look at the question in a way different from others. To point to one factor, you find all the Syrian Christian women as amongst Brahmins. You can hardly see any Syrian Christian woman remaining unmarried.

Mr. E. P. Varghese: You can find any number.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I shall not question that statement. But the conservative idea is to see all girls married.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Has not separate property of the woman been recognised by law?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: It is recognised. The principle which is accepted under the Hindu law is not accepted under the Christian law. At the same time you must realise that although the woman's estate recognises the sentiments of the people......

Mr. K. Madhavan Pillai: That was the sentiment at one time.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I can quite see that it is not the sentiment now. But I should not dogmatise on that. Before I close, I shall read the existing provisions regarding Stridhanam. The first is Section 28 which reads thus:—

> "Without prejudice to the provisions of Section 16, the male heirs mentioned in group (1) of Section 25 shall be entitled to have the whole of the intestate's property divided equally among themselves, subject to the claims of the daughter for Stridhanam"
>
> "The Stridhanam due to a daughter shall be fixed at one-fourth the value of the share of a son, or Rs. 5,000, whichever is less."

This Stridhanam is thus a charge on the property. So that at the most you need give only Rs. 5,000. The estate may be worth 10 lakhs of rupees; even then the woman's right or claim shall only be Rs. 5,000 at the most.

[Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai.]

In the case of Mr. Varghese's Bill the daughter can claim a definite share of the property itself, if she had not already been given its equivalent in cash or otherwise as Stridhanam or marriage gift.

Mr. K. Madhavan Pillai: That is the old conservative view.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: That may be so. I only explain the position as it is and say what the comparative effect of these Bills is Mr. Kattakayam's Bill is intended only to provide that the Stridhanam shall be forthcoming whenever is necessary. He does not want to change its amount. Mr. Varghese's Bill is intended to provide that Stridhanam shall always be not less than one-third of the share of a son. At the same time, he tries, I think, to respect the sentiment of the community to some extent in that things may be so arranged as to debar a daughter from claiming a specific portion of the property itself.

Mr. K. Madhavan Pillai: What will be the economic effect to the distribution of the Stridhanam so far as the married party is concerned?

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Probably that may work hardship on the woman, if the father is dead. It is quite possible that the sons may take the properties themselves without giving anything to the daughters. I shall just read a portion of the Christian Committee's report bearing on this point. It is thus:—

> "There remains the case of the daughter to whom no dowry is paid in the life-time of the parents. In such cases, they are now practically at the mercy of the brother or his representatives. (Ordinarily, the vast majority of the girls are married in the life time of their fathers.) Though considerations of natural affection and fear of public opinion ordinarily prevent brothers from treating their unmarried sisters unfairly, there are sufficiently numerous instances of shabby treatment which make it necessary for the Legislature to intervene with a view to safeguard the interests of the unmarried orphaned daughter".

There is only one more aspect of the Bills which I want to touch upon. It may be possible to so shape Mr. Varghese's Bill as exactly to carry out the principle enunciated by the Committee. It is possible for a Select Committee of this House if one is appointed to say that a daughter be given one-fourth the share of a son irrespective of whatever is or has been given to her at the time of the marriage.

Again it may perhaps be possible to so shape the Bill as to give effect to Mr. Ramakrishna Pillai's point and treat the sons and

daughters alike. But at the root it is all a question of the sentiment of the community. And Government would not at this stage interfere and would leave the vote to the individual discretion of each Government member.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: Nearly a quarter of a century has elapsed since the appointment of the Christian Committee and Government should think of taking up another enquiry into this matter.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: There is as yet no material placed before Government to justify another enquiry.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: This Bill itself is sufficient material.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: I doubt, unless something more tangible thant this Bill is placed before Government, Government would not, I think, be justified in starting an enquiry. But the House can by means of a resolution recommend to Government that such an enquiry be made and Government would then consider it. That question does not however arise at present.

Mr. Tariatu Kunjitomman (*Nominated*): സർ, എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരായ രണ്ടു മെമ്പറന്മാർ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ബില്ലുകളേയും എതിർക്കേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ ഖേദമുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ ക്രിസ്ത്യൻസമുദായത്തിന്റെ പൊതുഹിതം എന്താണെന്നു ഗണിക്കാതെയാണു ഈ ബില്ലുകൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ഈ ബില്ലുകൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ നോട്ടീസുകൊടുത്തിട്ടു എത്രകാലമായി എന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കുറേനാളായി. അതുകൊണ്ട് ഇതു ആവശ്യമാണെന്നുവരുന്നില്ല.

Mr. E. P. Varghese: ബില്ലുകൾ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കഥ മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: പല പ്രധാന പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടില്ല. മനോരമ, മലയാളരാജ്യം, നസ്രാണിദീപിക, കോട്ടയംപത്രിക മുതലായ പല പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

Mr. J. John Kattakayam: ബില്ലുകൾ രണ്ടും ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉണ്ട്, അതു പറഞ്ഞല്ലോ.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ഈ ബില്ലുകൾ രണ്ടും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നുള്ള വിവരമെങ്കിലും മെമ്പക്കറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അറിയാമെന്ന് പറയണമോ?

Mr. E. P. Varghese: അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം മെമ്പർ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും സഭയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതിനുശേഷം സമുദായയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നും ഇതിൻെറ ആവശ്യം ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം ഇവിടെ പറയാൻ അവസരമുള്ളതുകൊണ്ട് മററിടത്തു ഞാനും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

Mr. M. Govindan: ഇപ്പോൾ ഈ ബിൽ ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൊതുഹിതത്തോടുകൂടിയാണോ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്നു മെമ്പക്കു സംശയമുണ്ടായിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്ക് ഈ ബില്ലു, പരിശോധനാർത്ഥം ഒരു കമ്മററിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ മെമ്പക്കു വിരോധമുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കമ്മററിയുടെ ആവശ്യമില്ല. എൻെറ സംസാരത്തിൽവരാത്ത സംഗതികളെപ്പററിമാത്രം ഒടുക്കം ചോദ്യംചെയ്താൽകൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കട്ടെ.

Mr. J. John Kattakayam: മെമ്പർ ഈ ബില്ലുകൾ രണ്ടും വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ മെമ്പക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിൽ സ്ത്രീധനം വേണ്ട എന്നു മി: ഇ. പി. വർഗീസിൻെറ ബില്ലിൽ കാണുന്നുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതിനെപ്പററിയുംമററും ഞാൻ പറയാൻ ഭാവിക്കുകയാണ്.

ഏകദേശം ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ്, അതായതു്, ഇപ്പോൾ നിലവിൽ ഇരിക്കുന്ന നിയമം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു പ്രാരംഭമാ

യ കമ്മററി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മുൻപ്, ഇൻഡ്യൻ ക്രസ്ത്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശ നിയമവും ഇവിടെ പുരാതനമായി നടപ്പിലിരിക്കുന്നരീതിയും രണ്ടുംകലന്നിയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായവിധത്തിൽ പലവിധികളുംഇവിടെ ഉണ്ടായി. തൻനിമിത്തംഓരോതരത്തിൽ വ്യവഹാരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയുംഈവ്യവഹാരങ്ങൾമൂലം സമുദായത്തിന് വളരെകഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കിടവരുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ക്രസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ അന്നത്തെ പ്രധാനികൾ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ യോഗങ്ങളിലും പല പൊതുയോഗങ്ങളിലും പത്രങ്ങളിലും വ്യക്തിപരമായ ഒരുനിയമത്തിൻെറ ആവശ്യത്തെപ്പററിവാദിക്കയും നിയമത്തിനായി പല വിധത്തിലുള്ള പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഗവമ്മെൻറ് ഇക്കാര്യം ആലോചനക്കെടുക്കുകയും അക്കാലത്തെ ക്രസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ ഓരോ വിഭാഗത്തിലേയും പ്രമാണികളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു കമ്മററി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കമ്മററി രാജ്യമൊട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ചു തെളിവു ശേഖരിച്ചതിനുശേഷമാണ് ഒരു കരടുബിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്.

Mr. E. P. Varghese : തെളിവുശേഖരിച്ച അവസരത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ അവകാശത്തെപ്പററി മെമ്പർകൊടുത്ത അഭിപ്രായം എന്തായിരുന്നു?

Mr. Tariatu Kunjitomman : എൻെറ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു ഞാൻ ഒടുവിൽ പറയാം. എൻെറ അഭിപ്രായം എന്തായിരുന്നാലും സമുദായത്തിൻെറ പൊതുവേയുള്ള അഭിപ്രായമാണ് ഈ മാതിരി കാര്യത്തിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടത്. മനുഷ്യൻ ഒരു സമുദായജീവിയാണ്. അതുകൊണ്ട് പൊതുഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് എൻെറ പ്രത്യേക അഭിപ്രായത്തെ ചിലകാര്യങ്ങളിൽ ഉപേക്ഷിക്കണം.

Mr. E. P. Varghese : മെമ്പറുടെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായമെന്താണ്. പുരുഷന് പകുതി അവകാശം കൊടുക്കണമെന്നാണോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതു പിന്നീടു മനസ്സിലാക്കാം. ഞാൻ മുൻപുപറഞ്ഞ ബിൽ രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായഭിന്നത നിമിത്തം വലിയ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളെല്ലാം രാജ്യത്തുണ്ടായി. അന്ന് ഇന്നത്തേക്കാൾ പത്രങ്ങളും സാമുദായികയോഗങ്ങളും കുറവായിരുന്നെങ്കിലും ഇതിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിൻെറ തെക്കെ അററംമുതൽ വടക്കെ അററംവരെ സാമുദായികയോഗങ്ങൾ കൂടുകയും വലിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ എല്ലാകക്ഷികളും യോജിച്ച് ഉണ്ടായതാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമം. അതുകൊണ്ട് തി

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയത്തിൻെറ മൂന്നിലൊരുഭാഗം വരുന്ന ക്രസ്ത്യൻ സമുദായത്തിൻെറ -മററുസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പത്രപ്രവർത്തനം പൊതുയോഗങ്ങൾ ഇവസംബന്ധിച്ചുമുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൻെറ-ആവശ്യം വ്യക്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പൊതുസ്വരം ഉണ്ടാകാത്തിടത്തോളം കാലം ഇപ്പഴത്തെ നിയമം ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ട എന്നാണ് ഞാൻപറയുന്നതു്. നിയമം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രസ്ത്യൻ അന്തരീക്ഷം വളരെ ശാന്തമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മിഡ്സമ്മർ വെക്കേഷൻകാലം സാമുദായികസമ്മേളനങ്ങളുടെ ഒരു കാലമാണ്, ഇക്കഴിഞ്ഞ മിഡ്സമ്മർ വെക്കേഷൻകാലത്തു ക്രസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗക്കാരുടേയും സമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതൻ മി. ഈ. പി. വറുഗീസും ചിലതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നതായി എനിക്കറിയാം. അതിലെങ്ങും ഇത്തരം ഒരു നിയമം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൻെറ ആവശ്യം ആരും എടുത്തുകാണിച്ചില്ല.

Mr. K. George: അന്നു സ്ത്രീകളുടെ പ്രത്യേകയോഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോവിഭാഗത്തിലുമുണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ ഒന്നിലും ഇന്നത്തെ ക്രസ്ത്യൻ അവകാശക്രമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

Mr. E. P. Varghese: ഇത്തരമൊരു നിയമഭേദഗതി വേണമെന്ന് വല്ലവരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആ കാലത്തു് ഈ ഭേദഗതി വന്നിട്ടില്ല.

Mr. E. P. Varghese: ഭേദഗതിവേണമെന്ന് പാസ്സാക്കീട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ഞാൻ മെമ്പറെ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതു ഏതുമാസത്തിൽ നടന്ന ഏതു യോഗത്തിൽവച്ചാണ് പാസായതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. അഖിലതിരുവിതാംകൂർ കത്തോലിക്കാകാൺഗ്രസിലോ ലാററിൻ ക്രസ്ത്യൻ കാൺഗ്രസിലോ അതിനുശേഷം നടന്ന ഏതെങ്കിലും ക്രസ്ത്യൻ യോഗങ്ങളിലോ ആരും ഇതുസംബന്ധിച്ചുസംസാരിച്ചിട്ടേയില്ല. അന്ന് ഈ കാര്യം ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ മൌനംദീക്ഷിക്കയില്ലായിരുന്നു.

Mr. M. Govindan: വേണ്ടാ എന്നു പറയാത്തതിനെല്ലാം നിയമം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: എന്നില്ല. വേണമെന്നുപറയുന്നതിൽതന്നെ വളരെ ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നതിന് മാത്രമേ നിയമമുണ്ടാക്കാവൂ. ഒരു വ്യക്തമായ സാമുദായിക നിയമം സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവായ ആവശ്യം കൂടാതെ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു സാഹസമാണ്. അതിനാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ബിൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഇത്തരമൊരു നിയമഭേദഗതിയുടെ ആവശ്യം ഉണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനു മാത്രമാണെങ്കിൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ട് തരക്കേടില്ല. മതിയായ പരിശോധനകളെല്ലാം നടത്തി സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവായ അഭിപ്രായമറിഞ്ഞതിനുശേഷം വേണ്ടിവന്നാൽ വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇപ്പോൾ ഇതിനെ പിൻവലിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ക്രിസ്ത്യൻസമുദായത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കും ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിൽ വിപരീതാഭിപ്രായമുണ്ടോ ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഒരു വിഭാഗവും ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തെ വെളിവാക്കീട്ടില്ല.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ക്രിസ്ത്യൻസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അഭിപ്രായമാണോ മെംബർ പറയുന്നതെല്ലാം ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: സ്ത്രീകളുടേയും പുരുഷന്മാരുടേയും അഭിപ്രായമാണ് ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഇതിനുമുൻപും ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീമെംബറാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ച് ഒരു മെംബർ സംസാരിക്കയുണ്ടായി. ഞാൻ സ്ത്രീമെംബർ ആണോ എന്ന് ചിലർക്ക് സന്ദേഹമുണ്ടാകുന്നു; ആ വിധക്കാരും ഇവിടെയുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു മാന്യസ്ത്രീയുടെ ഒഴിവിലാണ് എന്നെ ഗവണ്മെൻറു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നെല്ലാർക്കുമറിയാം. അതിനു പ്രത്യേകസൂചനവേണ്ട.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: ഞാൻ അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല.

Mr. M. Govindan: സ്ത്രീകളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു പുരുഷന്മാർക്കും ഏതാണ്ടറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ലയോ ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: സമുദായത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അറിയാൻ കഴിയും. അതു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുൾപ്പെടെയുള്ളതാകുന്നു.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ഈ സഭയിൽ കത്തോലിക്കാവിഭാഗക്കാറല്ലാതെ മററു വിഭാഗക്കാർ ഇല്ലെന്നറിയാമോ ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അറിയാം. എന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തു മിസ്റ്റർ ജോജ്ജുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യൻസമുദായത്തിനു നിയമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വേണമെന്നു ഒരു വിഭാഗവും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂർസംസ്ഥാനിക കത്തോലിക്കാ കാൺഗ്രസ്, അഖിലകേരളകത്തോലിക്കാകാൺഗ്രസ്, കേരളക്രൈസ്തവസമിതി, ക്രൈസ്തവസ്ത്രീസമാജങ്ങൾ, ഇവിടെയെങ്ങുംതന്നെ, പാസാക്കിയിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങളിലൊ, പ്രസംഗങ്ങളിലൊ അല്ലെങ്കിൽഅദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗങ്ങളിലൊ ഇതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുപലപത്രങ്ങളുണ്ട്. ഈ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് അവയിലൊന്നുംതന്നെ യാതൊന്നും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയെല്ലാമിരിക്കേ, ഈ അവസരത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതാണ് എനിക്കു യോജിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാരണം.

രണ്ടാമത്തെകാരണം, ഈ ഭേദഗതികൾ ഒന്നും സമുദായത്തിനു ഗുണകരമല്ല എന്നുള്ളതാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കട്ടക്കയം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഭേദഗതിയിൽ ചാർച്ചയുള്ള ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും സംഖ്യ ഒരു സ്ത്രീക്കുകൊടുത്താൽ അതു സ്ത്രീധനമായി ഗണിച്ച് സ്ത്രീധനത്തിനുള്ള അവകാശം നശിച്ചുപോകുന്നതായി പറയുന്നു. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും സംഖ്യ ഒരു പെൺകുട്ടിക്കു സംഭാവനയായിട്ടു ഏതെങ്കിലും ചാർച്ചക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും കിട്ടിയേക്കാവുന്നതും അതു സ്ത്രീധനമായി പരിഗണിച്ചാൽ തന്മൂലം പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നൊന്നും കിട്ടാനിടയില്ലാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കല്യാണം കഴിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സംബന്ധികളാരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു സംഭാവനചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. ഇതെല്ലാം പിതൃസ്വത്തിന്റെ അവകാശമായി ഗണിക്കണമെന്നു വരുന്നതുകഷ്ടമായിരിക്കും.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: ഇത്തരം സംഭാവനകൾ സ്ത്രീധനമായിട്ടു ഗണിക്കുന്നതിൽ എന്താണുവിഷമം? അതും സ്ത്രീധനമായിഎടുത്തുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: പിന്നീടു ആരെല്ലാം കൊടുത്തുഎന്തെല്ലാംകൊടുത്തു എത്രകൊടുത്തു എന്നെല്ലാംകണ്ടുപിടിക്കുവാനുംതെളിയിക്കുവാനും തന്മൂലംവ്യവഹാരത്തിനും നടക്കേണ്ടിവരും.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai. അങ്ങിനെ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലൊ. കിട്ടുന്നതു സ്ത്രീധനമായിട്ടെടുത്തുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. Tariatu Kunjitomman : അത്രയുംതുക വാസ്തവത്തിൽ കിട്ടേണ്ട സ്ത്രീധനത്തിൽനിന്നും കുറയുകയല്ലയോ? ബന്ധുക്കൾ കൊടുക്കുന്ന ഇഷ്ടദാനം സ്ത്രീധനമാകുന്നതു കഷ്ടമല്ലേ?

Mr. Komilezhathu Sankaran : മെമ്പറിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം സ്ത്രീധനം പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്നതുക മാത്രമാണോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : സാക്ഷാൽ സ്ത്രീധനമെന്നു പറയുന്നതു് പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന അംശംതന്നെ. അതുകൊണ്ടു ചാർച്ചക്കാരാരെങ്കിലും കൊടുക്കുന്ന സംഭാവന സ്ത്രീധനമായിട്ടു ഗണിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നും അത്രയുംതുക കുറയുമെന്നാണല്ലോ.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: എന്നെവിടെ പറയുന്നു? ബന്ധുക്കൾ ആരെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നതുകയോ മററു സംഭാവനകളോ സ്ത്രീധനമായിട്ടു ഗണിക്കണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ അതു പിതൃസ്വത്തിന്റെ അവകാശത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണെന്നു ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സ്ത്രീധനമായി ഗണിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നു പിന്നെ സ്ത്രീധനം കിട്ടുവാനില്ലെന്നായിരിക്കുമല്ലോ.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: എന്നതിനർത്ഥമില്ല.

Mr Tariatu Kunjitomman: മററുള്ള ചാർച്ചക്കാർ കൊടുക്കുന്നതു സ്ത്രീധനമായി ഗണിക്കാമെങ്കിൽ പിന്നെ പിതൃസ്വത്തിന്മേൽ അവകാശമെങ്ങിനെ? ഒരു സ്ത്രീയോടു വാത്സല്യമുള്ള ബന്ധുക്കൾ എന്തെങ്കിലും കൊടുത്താൽ അതു സ്ത്രീധനമാണെന്നുവന്നാൽ പിന്നെ പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നു സാക്ഷാൽ സ്ത്രീധനം വാങ്ങാനുള്ള അവകാശം ആ സ്ത്രീക്കുണ്ടായിരിക്കണമെങ്കിൽ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതാണല്ലോ. സ്ത്രീധനത്തിനെ സ്ത്രീക്കവകാശമുള്ളല്ലോ. രണ്ടു സ്ത്രീധനം ഒരു സ്ത്രീക്കുണ്ടെന്നു വരികയില്ലേ?

Mr. Kayalam Parmesvaran Pillai : ആ അർത്ഥം ഉണ്ടോ? കൊടുക്കുന്നതു സ്ത്രീധനമായിട്ടു ഗണിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഉണ്ടെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്.

Mr. E. P. Varghese: പിതൃസ്വത്തിൽനിന്നും സ്ത്രീധനംകൊടുക്കട്ടെ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതു വേറെ പ്രായിൻറാണ്. വാത്സല്യമുള്ള ആളുകൾ എന്തെങ്കിലും കൊടുത്താൽ അതു സ്ത്രീധനമാകുമോ എന്നാണു ഇവിടെ ചിന്തിക്കുവാനുള്ളത്.

Mr K Madhavan Pillai: അമ്മ ഒരു താലിപ്പണിയിച്ചുകൊടുത്താൽ അതു സ്ത്രീധനമാകുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ബില്ലിൽ പറയുന്നപ്രകാരം അതും സ്ത്രീധനമാകണം. ഇതിനുംപുറമേ അതു പിതൃസ്വത്തിനെയും ബാധിക്കും. സ്ത്രീധനം പുരുഷൻെറസ്വത്തിൽ ചാർജായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇതുനിമിത്തം പണമിടപാടുകാർക്കുവളരെ വിഷമമുണ്ടാകാനിടയുണ്ട്. സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കുന്ന തുക പറവൂർ ഭർത്താക്കന്മാരിൽ അപൂർവം ചിലർമാത്രമെ സ്വത്തുക്കൾ നശിപ്പിക്കുന്നുള്ളു. ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്നാൽ ഒരാളിനു സ്ത്രീധനം എത്ര കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവേണം പണം കടംകൊടുക്കാൻ. ഇല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീധനം തിരിയെകിട്ടുവാൻ ഒരു വ്യവഹാരം ആ സ്ത്രീ കൊടുത്താൽ കടക്കാരൻ കുഴപ്പത്തിലാകും. അതുകൊണ്ടു പണമിടപാടിനു ഇതു വളരെ വിഷമം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തം തൊഴിലഭിവൃദ്ധിക്കും ബാധകമുണ്ടാകുന്നു.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: അതിനു അവൻെറഭാര്യയുടെ സമ്മതംകൂടി വാങ്ങിച്ചാൽ മതിയല്ലോ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതിനു പ്രത്യേക സമ്മതവും രേഖയുമൊക്കെ വേണ്ടേ? അതൊക്കെ വലിയ അസൌകര്യമാണ്.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: അതിനു വിഷമമെന്താണ്? രണ്ടുപേരും കൂടിചേർന്നു ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്താൽ മതിയല്ലോ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: എന്തിനാണ് ഈ വിഷമങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുന്നതു? വ്യക്തിപരമായി കുഡുംബങ്ങളാരെല്ലാം ക്രിസ്ത്യൻകുഡുംബങ്ങളിൽ പുരുഷനിലാണിരിക്കുന്നതു. അയാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം കുഡുംബത്തിനു ഗുണകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു.

Mr. E P. Varghese: കൊച്ചിയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കൊച്ചിയിലെനിയമം അങ്ങനെയല്ല. ഒരു പുരുഷൻെറമൂന്നിലൊന്നു സ്ത്രീക്കു പിതൃസ്വത്തിൽ അവ

കാശമുണ്ട്. അതിന്നു വിപരീതമായി പിതാവുബില്ലെഴുതി വച്ചിട്ടില്ലെങ്കി ലെ പകുതിക്കിട്ട ബ്രിട്ടീഷിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സംഗതിയിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും സമാവകാശമാണ്. അവിടെ ഇൻഡ്യൻക്രിസ്ത്യൻ പിന്തുട ച്ചാവകാശബില്ലാണ് ഇപ്പോഴും നിർബന്ധത്തിലിരിക്കുന്നത്. പാല യൂർ, പാവർട്ടി, ഗുരുവായൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ളവരും തമ്മിൽ വിവാഹം കഴി ക്കാറുണ്ട്. അപ്പോൾ ഈ നിയമങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം ഇരുകൂട്ടരെയും വിഷമിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവിടെ ഓരോ സ്ഥലത്തു നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾകൊണ്ടു അൽപാൽപം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായി എന്നു വരാം. ഹിന്ദുലായിൽതന്നെ മിതാക്ഷരമെന്നും തായഭാഗം എന്നും രണ്ടു വലിയ പിരിവുകളുണ്ടല്ലോ. ബംഗാളിൽ തായഭാഗവും മദ്രാസിലും മററും മി താക്ഷരവും നാം കാണുന്നു. ഈ നിയമത്തെ എല്ലാസ്ഥലത്തും ഒരേരീ തിയിലാക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നും ഹിന്ദുക്കൾ ചെയ്യുകാണു ന്നില്ല. ഇവിടെ അവകാശക്രമം സംബന്ധിച്ച പല വ്യത്യാസങ്ങളോ ടുകൂടിയ ജനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവരെയെല്ലാം ഒ രേനിയമത്തിൽ ലെടിപ്പിച്ച് ഒരു ഐകരൂപ്യം വരുത്തുക സാധ്യമല്ല.

Mr K. George: തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഉള്ള ക്രി സ്ത്യാനികൾക്ക ആചാരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: കുറച്ചെല്ലാം ഉണ്ട്.

Mr. E. P. Varghese, : അവർ തമ്മിൽ കല്യാണം നടത്തു ന്നില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറി ലും കൊച്ചിയിലും ബ്രി. മലബാറിലും ഉള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെസ്ഥിതിയ്ക്കു ഇൻഡ്യയുടെ മററു ഭാഗത്തുള്ളതിൽനിന്നു പലകാര്യങ്ങളിലും വ്യത്യാസ മുണ്ട്.

Mr. E. P. Varghese: മെമ്പർ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊച്ചിയിൽനിന്നല്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അതേ.

Mr. J. John Kattakayam: കൊച്ചിയിലെ നിയമം ഇവി ടെ പകർത്തുന്നതു നമുക്ക അഭിമാനകരമാണോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഒരു നിയമം സ്വീകരിക്കുന്ന തുനല്ലതാണെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനക്ഷയമൊന്നുമി ല്ല. ആവശ്യവും സമുദായത്തിൻെറ പൊതുനന്മതവും പ്രധാനമായി നോക്കണം.

Mr. J. John Kattakayam : നാലിലൊന്നു സ്ത്രീധനമെന്നുള്ള ഏർപ്പാടു മൂന്നിലൊന്നെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനു മെമ്പർക്കു സമ്മതമാണോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതേപ്പറ്റി പറയാം. ഓരോരാജ്യത്തേയും പരിതസ്ഥിതിയേയും അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ പൊതുസമ്മതത്തേയും അനുസരിച്ചായിരിക്കും അതാതു രാജ്യത്തു നിയമം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ കൊച്ചിയിലേയും ഇവിടത്തെയും നിയമങ്ങൾ ഒന്നുപോലെ ഇരിക്കണമെന്നില്ല. ഇവിടത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരണമായി ഇവിടത്തെ ജനഹിതപ്രകാരം ഒരു നിയമം ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുകയാണു്. ഇവിടത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കു ഈ നിയമം ഇണങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതു ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യം സമുദായത്തിനിതേവരെ നേരിട്ടിട്ടില്ല. അല്ലാതെ അവിടെ അങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടു്, ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടു്, അതുകൊണ്ടു് അങ്ങനെയും ഇങ്ങനെയും നമുക്കും വേണമെന്നുപറയുന്നതു ശരിയല്ല.

ഇത്തരം ഒരു ഭേദഗതിബില്ലിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്നതിനു മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി നോക്കണം. സാധാരണ പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ പെൺമക്കൾക്കു എന്തു സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുവാൻ ബില്ലിൻപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ എന്തുസംഖ്യകൊടുത്തുവരുന്നു, ആ തോതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം. സഹോദരന്മാർ സഹോദരികൾക്കു സ്ത്രീധനം നൽകുന്നതിനും നിയമമുണ്ടാക്കേണ്ടതു്. നടപ്പനുസരിച്ചല്ലാതെ ഒരു തോതു് നിയമത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതു സമുദായത്തിന്റെ സാമ്പത്തികാവകാശക്രമമാറ്റത്തിലെ ഒരു വൻകുഴിയായിരിക്കും. അതിനാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുൻപു് പിതാക്കന്മാരെല്ലാം പുത്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ മൂന്നിലൊന്നുസ്വത്തു പുത്രികൾക്കും കൊടുക്കുന്ന ഒരു രീതി സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ വേണ്ട പ്രചരണവേല ചെയ്തുണ്ടാക്കേണ്ടതാണു്, അതിനുശേഷം നമുക്കു അങ്ങനെ വ്യവസ്ഥ ബില്ലെഴുതാതെ പിതാവുമരിച്ച പുത്രികളെ സംബന്ധിച്ചും ഉണ്ടാക്കാം. ഒന്നാമതു, പിതാക്കന്മാർ തന്നെയാണു് മൂന്നിലൊന്നോ, സമമോ, പുത്രിമാർക്കു കൊടുത്തുതുടങ്ങേണ്ടതു്. അല്ലാതെ ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തി പിതാക്കന്മാർ മരിച്ച പുത്രികൾക്കു പിതാക്കന്മാരുടെ മരണം ആദായകരമെന്നു നിയമത്താൽ വരുത്തിവയ്ക്കുകയല്ലാ വേണ്ടതു്.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: കല്യാണസമയത്തുതന്നെ മൂന്നിലൊന്നു സ്ത്രീധനം കൊടുത്താൽ പിന്നെ ഈ വിഷമം ഉണ്ടാകയില്ലല്ലോ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അങ്ങനെയുള്ള ഒരു തോതു സ്വീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ സാധാരണ പിതാക്കന്മാർതന്നെ അത്രയും സംഖ്യ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു്.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: എന്റെ ചോദ്യമതല്ല. തക്കതായ സ്ത്രീധനം കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഈ വഴക്കിനിടവരുകയില്ലല്ലോ.

Mr. Tariatu Kunjitomman. സംഖ്യയുടെതോതാണു തർക്കത്തിനിടവരുത്തുന്നതു. പിതാക്കന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്നാൽ കിട്ടുമായിരുന്നതിൽ വളരെ കുറവായ ഒരു സംഖ്യ കൊടുക്കാനോ വാങ്ങാനോ ഇടവരുന്ന ഒരു നിയമം ഉണ്ടാകുന്നതു നടപ്പിനു യോജിച്ചതല്ല. പിതാക്കന്മാർ സാധാരണ ചെയ്തുവരുന്ന നടപ്പിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു ഇപ്പോഴത്തെ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. സാധാരണനടപ്പിനനുസരണമായിട്ടുവേണം സാമുദായിക നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: പിതാക്കന്മാർക്കു ആൺമക്കളോടും പെൺമക്കളോടും ഒരുപോലെയല്ലയോ സ്നേഹം?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോവിധത്തിലായിരിക്കാം. സാധാരണ എല്ലാമക്കളോടും ഒരുപോലെയാണ് സ്നേഹം. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടല്ല സ്വത്തു സമമായി കൊടുക്കാത്തതു്. പെൺമക്കൾ മററുകുഡുംബത്തിൽ പോകുന്നവരാണ്. അവിടെ ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്തുംഉണ്ടു്. രണ്ടുംകൂടി ചേരുമ്പോൾ പുത്രന്മാരുടെസ്വത്തിനു ഏകദേശം സമമാകും. സ്ഥാവരസ്വത്തുവീതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ ദോഷ്യം വന്നുകൂടുന്നു. ജംഗമസ്വത്താണു സാധാരണയായി വിഭജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അതു സഹോദരന്മാർതമ്മിൽ വിഭജിച്ചാൽ അവർ ഒരു സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നവരാണ്, അതുകൊണ്ടു് ആ സ്വത്തു വിലയുണ്ട, എന്നാൽ നൂറോ നൂററമ്പതോ നാഴികദൂരെയുള്ള, അതായതു കൊച്ചിയിലൊ ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിലോ ഇരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനു കോട്ടയത്തോ ചങ്ങനാശേരിയിലോ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുത്താൽ ഭാര്യക്കു കിട്ടുന്ന സ്വത്തിൽനിന്നും അയാൾക്കു ആദായമെടുക്കാൻ വിഷമമുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു ആ സ്വത്തുതന്നെ കിട്ടുന്നവിലക്കു വിൽക്കേണ്ടിവരും. അതിനാലാണ് സ്ത്രീധനത്തിന്റെ തുക പ

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ണമായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്ന നിയമം വച്ചിരിക്കുന്നതു. ഭൂമിയുംകൊണ്ട് അന്യസ്ഥലത്തു പോകാനൊക്കുകയില്ലല്ലൊ. പിടിയാവിലക്കു പലപ്പോഴും വില്ക്കേണ്ടിവരും.

Mr. E. P. Varghese: മെമ്പർ ആരെയെങ്കിലുംബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിൽ വിവാഹംചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഇല്ല.

Mr. E. P. Varghese: മെമ്പറിൻെറ മകൻ ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിൽനിന്നല്ലേ വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അതേ.

Mr. E. P. Varghese: അവിടെ സ്വത്തു വിഭജിച്ചുതരികയാണോ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അല്ല, രൂപയാണ് കൊടുത്തതു്. അതാണല്ലോ കൂടുതൽ സൗകര്യം.

Mr. Komilezhathu Sankaran: നായർവീടുകളിൽ മക്കളും മകൾക്കും തുല്യാവകാശം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ വിഷമം അനുഭവിക്കുന്നതായി അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: ഉണ്ടായിരിക്കാം; എത്രകാലം സ്ഥാവരസ്വത്തുവീതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. അതൽക്കാർക്കു, പുത്രിമാർക്കു കിട്ടിയ നിലവും പുരയിടവും ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു വാങ്ങിക്കുവാനുള്ള ഒരുമാർഗ്ഗമായിട്ടുവരും അതു്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ പരിതസ്ഥിതി അനുസരിച്ചാണു രൂപാ കൊടുത്താൽ മതി എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴും പുത്രികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന അവകാശം പുത്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന നിരക്കിൽനിന്നും വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാം ആകാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ച് സമുദായത്തെ തന്നെ ഉൽബോധിപ്പിക്കണം. അതിനു വേണ്ട പ്രചാരണവേല നടത്തി പുത്രികൾക്കും തുല്യമായ അവകാശം കൊടുക്കുന്ന ഒരു രീതി സമ്മതിപ്പിക്കണം. എന്നിട്ട് ആ നടപ്പിനു അനുരൂപമായി ബില്ലു കൊണ്ടുവരാം. അല്ലാതെ നിയമം നടപ്പിനു വളരെ വിരുദ്ധമായിവന്നാൽ വിൽ എഴുതിവയ്ക്കാതെ പിതാക്കന്മാർ മരിച്ചു പെൺകുട്ടികൾക്കു ഗുണവും അവരുടെ സഹോദരന്മാർക്കു ദോഷവും ആയിരിക്കും ഫലം. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബില്ലുകളെ രണ്ടിനേയും ഞാൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar: സ്വത്തിനനുരൂപമില്ലാത്തവിധത്തിൽ സ്ത്രീധനം ആവശ്യപ്പെട്ടുവരാറുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ചിലർ ആവശ്യപ്പെട്ടേയ്ക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് പെൺകുട്ടികളെ വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കാതെ ന്യായമായ സംഖ്യക്കു സമ്മതിക്കുന്നവർക്ക് വിവാഹംചെയ്തു കൊടുക്കാമല്ലോ.

Mr. M. Govindan : സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നതു സാധാരണ പണമായിട്ടോ, സ്ഥാവരസ്വത്തായിട്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : സാധാരണ പണമായിട്ടാണ് കൊടുക്കുന്നതു്. വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടു മാത്രമേ സ്ഥാവരസ്വത്തായിട്ടു കൊടുക്കാറുള്ളു.

Mr. E. P. Varghese : സ്ഥാവരവസ്തു പണയംവച്ചല്ലയോ സാധാരണ പണം കൊടുക്കുന്നതു്?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അങ്ങനെയും ചിലപ്പോൾ ചെയ്യും. സ്വത്തുതന്നെ വേണമെന്നു ശഠിച്ചാൽ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനാണ് അയ്യായിരം രൂപവരെ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാമെന്നു നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

Mr. C. M. Joseph: ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിനായി ഈ കൌൺസിലിന്റെ ഒട്ടധികം സമയം വ്യയം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു ബില്ലിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു സമുദായം ഇതുവരെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇന്നത്തെ നിയമം അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതു് നിമിത്തം സമുദായത്തിനു് ഉപദ്രവകരമൊ സങ്കടകരമൊ ആയൊന്നും ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ കട്ടക്കയം പറയുന്നതു് ഈ ബിൽ പെൺകുട്ടികളുടെ രക്ഷക്കാണെന്നാണ്. എന്നാൽ പെൺകുട്ടികൾക്കു ഈ ബിൽ വളരെ ദോഷകരമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ അതനുസരിച്ചു് കൊടുക്കുന്നതിനു് മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു ചുമതലയുണ്ടു്. പെൺകുട്ടികളോടുള്ള വാത്സല്യം കൊണ്ടോ സന്തോഷംകൊണ്ടോ ബന്ധുക്കൾ ആരെങ്കിലും വല്ല സംഭാവനയും ചെയ്യുന്നതിനെ സ്ത്രീധനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ വാസ്തവത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീധനത്തിന്റെ തുക കുറഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ വരുന്നതായാൽ അതു് പെൺകുട്ടികൾക്കു ദോഷമാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: ദോഷം ഉണ്ടാകുന്നതു് എങ്ങിനെയാണ്?

Mr. C. M Joseph. സംഭാവന കൊടുക്കുന്ന തുക സ്ത്രീധനം കിട്ടുന്നതിൽ കുറഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്.

Mr. J. John Kattakayam: സംഭാവന കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് എവിടെ എങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

Mr. C. M. Joseph: സംഭാവന കൊടുക്കുന്ന തുക സ്ത്രീധനത്തിൽ വകവച്ചു കൊടുക്കണം.

Mr. J. John Kattakayam: അങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കിയതിന് ഞാൻ ഉത്തരവാദി അല്ലല്ലോ!

Mr. C. M. Joseph: അങ്ങിനെയാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. മിസ്റ്റർ വർഗ്ഗീസിന്റെ ഭേദഗതിബില്ലും ഇന്നത്തെ സമുദായത്തിന് അത്യാവശ്യമാണോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്. മരണശാസനമെഴുതിവയ്ക്കാത്ത മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സംഭാവനയെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഭാഗം ചെയ്യാതെ മരിച്ചു പോകുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സന്താനങ്ങൾ അതായത് പെൺകുട്ടികൾ ഒരു സഹോദരന്റെ ചുമതലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോയാൽ ആ പെൺകുട്ടികളുടെ ക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് പുത്രനു കിട്ടുന്നതിൽ കൂടുതൽ സംഖ്യയാണ് പുത്രിക്കു കൊടുത്തു വരുന്നത്. അതിനു വിപരീതമായി എന്തെങ്കിലും നിശ്ചയം ചെയ്താൽ സഹോദരന് സഹോദരിയുടെ പേരിലുള്ള വാത്സല്യം ഇല്ലാതെ പോകുന്നതാണ്. താൻ ഏതു വിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചാലും തന്റെ സഹോദരിയെ ഉയന്ന ഒരു നിലയിൽ തന്നെ എത്തിക്കണമെന്നാണ് നല്ല കുഡുംബങ്ങളിലുള്ള പുരുഷന്മാർ വിചാരിക്കുന്നത്.

Mr. E. P. Varghese: അങ്ങിനെ ആണെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ നാലിലൊരു ഭാഗം അവകാശം സ്ത്രീക്കു കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം ആവശ്യമുണ്ടോ?

Mr. C. M. Joseph: ആവശ്യമുണ്ട്.

Mr. J. John Kattakayam: വസ്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം സഹോദരികളെ ചതിക്കുന്ന ആളുകളില്ലേ?

Mr. C. M. Joseph: മീനച്ചൽ, തൊടുപുഴ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ കാണുമായിരിക്കും. ഇവിടെ അങ്ങിനെ ഇല്ല.

Mr. J. John Kattakayam: അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയാൻ ധൈര്യമുണ്ടോ? ഈ നാലിലൊന്നു പോലും കൊടുക്കുന്നത് അക്രമമാണെന്നു പറയുന്നില്ലേ?

Mr. C. M. Joseph: സ്ത്രീധനം എന്നൊന്ന് വച്ചിരിക്കുന്നത് തന്നെ അവർക്ക് വളരെ ദോഷകരമാണ്. ഈ സ്ത്രീധനം ഏർപ്പാടു വേണ്ടെന്ന് സ്ത്രീകൾ നിലവിളിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ അഭിപ്രായം വല്ല സ്ഥലത്തും പറയാൻ സാധിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ സംഗതി അവർ തുറന്നു

പറയുന്നതാണ്. ഈ സ്ത്രീധനം ഇല്ലെങ്കിൽ യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാമായിരുന്നു എന്നു അവർ കരുതുന്നു. ഇപ്പോൾ നല്ല കുഡുംബങ്ങളുമായി ബാന്ധവം വേണമെങ്കിൽ വലിയ തുകകൾ സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ള തുകകൾ കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ബാന്ധവം തന്നെ നടക്കാതിരിക്കുന്നു.

Mr. E. P. Varghese: അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീധനം നിർത്തുന്നതു നല്ലതല്ലെ?

Mr. C. M. Joseph: പെൺകുട്ടികളുടെ താല്പര്യത്തെ രക്ഷിക്കണം.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: മിസ്ററർ വർഗ്ഗീസിന്റെ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുകയാണൊ ചെയ്യുന്നതു്?

Mr. C. M. Joseph: അല്ല.

ഇങ്ങിനെ ഒരു നിയമ ക്ലിപ്തമില്ലാതിരിക്കുന്നതായാൽ പെൺകുട്ടികൾക്കു രക്ഷ കിട്ടുന്നതാണ്.

Mr. M. Govindan: ഇതാണ് മിസ്ററർ വർഗ്ഗീസിന്റെ ബില്ലിലെ തത്വമെന്ന് അറിയാമൊ?

Mr. C. M. Joseph: മനസ്സിലായില്ല.

Mr. M. Govindan: സ്ത്രീധനം കൊടുക്കണമെന്ന നിർബന്ധമില്ലെന്നാണ് മിസ്ററർ വർഗ്ഗീസിന്റെ ബില്ലിൽ പറയുന്നതു്.

Mr. C. M. Joseph: അതിൽ സ്വത്തുക്കളുടെ വീതം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

Mr. J. John Kattakayam: ഓഹരി എന്ന പേരിനു വേറെ എന്തു പേർ പറയാം. അവകാശമെന്നു പറയാമൊ?

Mr. C. M Joseph: അത് പാടില്ല. ഓഹരിയായുള്ള അവകാശം സ്ത്രീധനമെന്നു പറയാതിരുന്നാൽ അതുനിമിത്തം സ്ത്രീകൾക്കു വളരെ രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതാണ്. പിതാവിന്റെ മരണംകഴിഞ്ഞു ഭാഗംനടക്കുന്നതായാൽ അതിനു മുമ്പു യോജിപ്പോടും സൗഹാർദ്ദത്തോടും കഴിഞ്ഞുവന്ന സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ വഴക്കും ശണ്ഠയും മത്സരവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. തൻനിമിത്തം അനേകം കുഡുംബങ്ങൾ നശിക്കാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴിരിക്കുന്നനിയമംഉണ്ടാക്കി വ ൭ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും വക്കീലന്മാൎക്ക് അതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പെൺകുട്ടികളുടെ വസ്തു അവകാശത്തെ പററിയും സ്ത്രീധനത്തെപ്പററിയുമുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾ ഇതുവരെ വളരെ കുറവാണെ

[Mr. C. M. Joseph.]

ന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മിസ്റ്റർ വർഗ്ഗീസ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ബിൽ നിയമമാക്കുകയാണെങ്കിൽ വക്കീലന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ തീരുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അപ്പോൾ അംഗങ്ങളുടെ അവകാശതർക്കം തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കോടതി കയറാതെസാധിക്കുകയില്ലെന്നു വരുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ അതില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ ബിൽകൌൺസിലിൽ ആലോചനയ്ക്കെടുക്കാതെ അതിനെപിൻവലിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ ബില്ലിനെസംബന്ധിച്ചു സമുദായത്തിലുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായം എങ്ങിനെ എന്നു അറിഞ്ഞതിനുശേഷം ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അപ്പോൾ ഒരു ബില്ല് അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

Mr. E. P. Varghese : പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്താണ്?

Mr. C. M. Joseph : ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് പൊതുജനങ്ങൾ പറയണം. ഇങ്ങിനെ ഒരു ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ബിൽ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു അവർ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ പൊതു ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു് പല സ്ഥലങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഒരു സമുദായത്തെ മുഴുവനും ബാധിക്കുന്ന ഒരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റിചർച്ച ചെയ്കയൊ പാസ്സാക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതു് ഈ കൌൺസിൽ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ അപരാധമായിരിക്കുന്നതാണ്.

Mr. J. John Kattakayam : ഒരു സമുദായത്തിനാവശ്യമുള്ള സംഗതികൾ ഈകൌൺസിലിൽ വച്ചു നടത്തുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നാണൊ അഭിപ്രായം?

Mr. C. M. Joseph : സമുദായം ആവശ്യപ്പെടാതെ, സമുദായത്തിനു ഇങ്ങിനെ ഒരു ബില്ലിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു വെളിവാക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഞാൻപറഞ്ഞതു്. പത്തുപതിനഞ്ചു് കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഒരു ബില്ല് വേണമെന്നുനിശ്ചയിച്ചു് സമുദായം പലതരത്തിലുള്ള പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ഒരു കമ്മററി ഏർപ്പെടുത്തുകയും കമ്മററിക്കാർനാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു് അതിനെപ്പററിയുള്ള പൊതു ജനാഭിപ്രായം എന്താണെന്നു ശരിയായ വിധത്തിൽ അറിയുകയും ചെയ്തശേഷമാണ് ഇന്നത്തെ നിയമംപാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളതു്.

Mr. J. John Kattakayam : അന്ന് വല്ല വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയാമൊ?

Mr. C. M. Joseph : സമുദായം ആവശ്യമെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽ ഭേദഗതി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കൗൺസിലിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പു ഇതിൻെറ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ആരും വെളിവാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതിനു ഒരവസരം ഇപ്പോൾ നൽകിയതിലേക്ക ഞാൻ കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ൨൫ കൊല്ലങ്ങളായി നടപ്പിലിരിക്കുന്ന നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു് സമുദായനന്മയ്ക്കു് പര്യാപ്തമായിരിക്കുമൊ എന്ന സംഗതി എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ സമുദായത്തിലുള്ള എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും ഇതിനെപ്പററി ചിന്തിച്ച് ആവശ്യമാണെന്ന് കണ്ടതിനുശേഷം ഇങ്ങിനെ ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതു്.

Mr. K. George : Sir, I regret that I have also to oppose both the Bills for the same reasons as were urged by my friends, Messrs. Kunjitomman and C. M. Joseph. I do not propose to go in detail into the provisions of the two Bills or to discuss at length the principles which underly them. My objection to the passing of these Bills at present is the same as stated by Mr. Kunjitomman a short while ago, namely, that there has been no indication of any kind that a measure of this kind is desired by the community at present.

As Mr. Kunjitomman described so graphically, the present Christian Succession Regulation was brought on the Statute Book after a very elaborate and careful investigation by a committee consisting of very able and responsible members of the Christian community. That investigation extended throughout the length and breadth of Travancore, and the evidence of various people was taken.

It was after a long and elaborate discussion by the public and the Legislature that the Christian Succession Bill which was introduced into the Legislative Council was passed into law. Several years have gone by since that Regulation was placed on the Statute Book, Although I am not quite familiar with what goes on in society to any great extent, of this thing I feel sure, namely, that there has been no sort of agitation or demand on the part of the Christian public to amend the existing law.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know, does not natural justice demand that something should be done on the ines now proposed by the two members?

Mr. K. George: Sir, we should remember that this is a social legislation and in matters like this, the accepted principle is that we should not run diametrically counter to the will or wish of the people to whom the law is intended to apply. No doubt, it is true that we should aim at progressive legislation. But Sir, the Christian community contains a very large number of people who are progressive in their views. They have their organisations, their leaders, their newspapers; they have also their heads of Churches and therefore it is very easy for them to ascertain what the opinion of the community is on this point. Now, so far as I see, as a matter of fact, this change has not come as of very great crucial importance to the community. There are "progressives" who would like to see some of the defects of the existing law changed. Personally, for instance, I may consider that the fixation of maximum amount for the share of a girl is a serious blemish in the existing law. An amending legislation on that point will be necessary in course of time. It may be, that, after a time the community may consider the desirability of making the amendments now proposed or something more progressive than what Mr. Varghese or Mr. John Kattakayam has brought. So that then, my point is this. All social legislations must have some sanction behind them. Neither the Bill of Mr. Varghese nor that of Mr. Kattakayam has got that necessary sanction, namely, the sanction of public opinion. Without that, I think the House would not be justified in interfering with the laws of succession of the Christian community.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Has the member any objection to the proposal regarding the Stridhanam being made the property of the husband?

Mr. K. George: Personally I have no objection to that and perhaps to certain other amendments as well. I will say that this is a matter which requires investigation. So long as the community has not demanded any amendment to the existing laws, neither in their public organs nor in public meetings, I consider that it is not necessary at this juncture to enact a law on the succession of Christians in Travancore.

Mr. N. Ramakrishna Pillai: The fact that there was no protest in the community till now, is it not a tacit admission that there is no objection to the introduction of this measure?

Mr. K. George: I cannot say that there is a tacit admission like that. On the contrary, very few people might have come across these Bills. True they might have been published. But I do not think the Christian community has realised what these two Bills which are at present under the consideration of the House aim at. If it had realised, I believe, there would have been an expression of

opinion one way or the other. The very fact that none of the leading newspapers of the country have considered the aspects of the two Bills shows to my mind that the community has not realised that the two Bills have either been introduced or proposed to be introduced even.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know, since the introduction of these Bills, whether the community has tried to formulate any public opinion in the matter?

Mr. K. George: Perhaps not. The Bill was published no doubt, but it has been only introduced just now.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I point out that the introduction was some months ago in the last session of the meeting. So the Bill must have been published before that.

Mr. K. George: I do not think anything has yet been done to ascertain the opinion of the Christian community. Sir, there are four non-official Christian members and one nominated member in this House. The Bill proposed by Mr. Varghese is opposed by all Christian members excepting himself and the Bill of Mr. John Kattakayam is also opposed by all Christian members excepting himself. (*Laughter.*) That being the case, I would ask the House to consider whether it is justified to allow any legislation on this important matter.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I also propose to make a few observations on the Bills proposed by Messrs. John Kattakayam and Varghese. There is no denying the fact that those who belong to different communities find it rather difficult to decide one way or the other regarding the Bills under discussion. Even the members of the community who are to be affected by the provisions of the Bill seem to be equally divided in the matter.

Mr. K. George: That is, one against four in both cases.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Yes Sir, and the Land Revenue Commissioner has come in to upset the balance. In those circumstances, it is very difficult to support one Bill against the other. But at the same time there are certain matters which have to be considered by this House.

I am not convinced by the arguments advanced for and against the position that there was no focussing of public opinion on the Bills now pending before the Legislature. We are aware that there was a very hot discussion about these different Bills when they were introduced here about six months back and those speeches were reported in the newspapers also. Therefore, Sir, the attention of every thinking member of the Christian community must have been drawn to the fact that Bills of a controversial nature have been in-

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

troduced in the Legislature. Now about six months have elapsed after the introduction of these Bills, and as Mr. Kunjitomman rightly observed and admitted that a lot of social conferences were conducted after these Bills were introduced in this House and these matters must have come for consideration in these social conferences also. These lead one to think that the community has not expressed against the Bills. Not only that, opinion is not expressed not even for the Bill. Then, Sir, we come to the question, what is the position of the Legislature in such matters? Of course, it is impossible to pass any measure, especially social legislation, which will have for its support the unanimous opinion of the particular community to be affected by that legislation. It is not the history of social legislation attempted anywhere in the world that a particular measure received the support of the community as a whole. The ideal legislation undertaken should be according to reasonable and progressive notions obtaining here and elsewhere. In this respect, even though we can keep that ideal before us and find our way either to support or oppose the Bills in question, it appears to me that even that ideal is not satisfied in any of these Bills. In Mr. Varghese's Bill, he claims that he attempts an advancement on the existing legislation and if he has erred, has erred only on the conservative side by not providing a clause which will enable the daughter to share equally with sons. If that is a defect according to notions about progressive legislation that is deplorable. Even that is wanting in Mr. Kattakayam's Bill, As the Law Member explained, both the Bills have not attempted any changes in radical directions. If as a matter of fact there was a keen necessity felt by the community for having similar Bills which will satisfy the aspirations of the community, they would have really felt very keenly in the matter. So far as Mr. Kattakayam's Bill is concerned, he is satisfied that almost all the provisions contained in his Bill are only those in the existing Bill Therefore, his is not at all an advance on the existing Regulation. Therefore, we find that the present attempt to amend the law is unnecessary.

Then coming to Mr. Varghese's Bill, there also he has confused all the provisions in the Bill. He says, as one of its objects, to do away with Stridhanam which is the corner-stone of Mr. Kattakayam's Bill. At the same time he will provide a clause recognising all sorts of Stridhanams made to daughter at the time of marriage whether that is advanced by the father, or mother or any relation near or distant. At the same time he would also attempt to reduce the share which the daughter may get from the maternal

property by way of patrimony. Also, he would make a half-hearted attempt to give a right to the daughter to share one third of what a son may get. Sir, if it is the progressive view which Mr. Varghese holds in the matter, he would have included in his Bill a provision to do away with Stridhanam and he would have provided for the daughter in such a way as to secure for her an equal opportunity to share with the son. That also is absent in his Bill.

Chairman: The House will now adjourn *sine die.*

The Council adjourned at 4-30 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.

Annexure.

MINUTES OF THE MEETING OF THE STANDING FINANCE COMMITTEE HELD ON THURSDAY, THE 4TH JULY 1935/20TH MITHUNAM, 1110.

The third meeting of the Standing Finance Committee of the Sri Chitra State Council and the Sri Mulam Assembly was held at 11-30 A. M., on Thursday, the 4th July, 1935/20th Mithunam 1110, in the Dewan's room, Public Offices. The following members were present.

1. Khan Bahadur Sir Muhammad Habibulla Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., KT. LL. D., Dewan—President.
2. Rao Sahib N. Kunjan Pillai Esq., M. A., B. Sc., PH. D., Chief Secretary to Government.
3. C. S. Krishnaswami Aiyar Esq. M. A., Acting Financial Secretary to Government.
4. M. N. Paramesvaran Pillai Esq., B. A., B. L., Member, Sri Chitra State Council.
5. A. S. Damodaran Asan Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.
6. K Sankaran Esq., B. A., B. L , Member, Sri Mulam Assembly.

Demands for supplementary grants in the budget of the current year were first taken up for consideration. The Committee approved the following proposals and agreed to the amounts noted against them being provided in the budget for 1110 :

(1) Purchase of articles of furniture for the use of the Income Tax Collectors at Trivandrum and Alleppey—Rs. 700.

(2) Remuneration to Mr. K. Paramu Pillai, Inspector of Co-operative Societies, for translation of the Report of the Co-operative Enquiry Committee into Malayalam—Rs. 100.

The new proposals and Part I of the budget estimates of the various departments for the year 1111 were then taken up for scrutiny.

TAXES ON INCOME.

The Committee accepted the proposal for the continuance during 1111 of the staff detailed below for the assessment of income tax with a reduction of Rs. 400 in the amount of Rs. 1,100 provided under travelling allowance and agreed to the provision of a sum of Rs. 7,648 for the purpose in the budget for 1111 as follows :

		Rs.
2 Collectors (Rs. 175) for 11 months	...	3,850
2 Head Clerks (Rs. 75) for 11 months	...	1,650
2 Head Peons (Rs. 12) for 11 months	...	264
6 Peons (Rs. 9) for 11 months	...	594

Travelling Allowance	...	700
Purchase and repair of furniture	...	20
Office expenses and miscellaneous	..	100
Tour charges	...	100
Purchase of books	...	60
Anchal charges	...	250
Remuneration to copyists	...	60
Total	...	7,648

The Committee next scrutinised and passed Part I of the budget of the Income Tax Department.

EXCISE.

The Committee then took up for consideration proposals relating to the Excise Department. The Excise Commissioner also was present. The Committee approved the proposal for the continuance during 1111 of the following temporary staff for the prevention of smuggling and the conservation of revenue and agreed to the provision of a sum of Rs. 12,276 in the budget:

Four 3rd Grade Petty Officers on Rs. 22 each per mensem.
Six 4th Grade Petty Officers on Rs. 18 each per mensem.
Twenty 4th Grade Peons on Rs. 10 each per mensem.
Eighty 5th Grade Peons on Rs. 9 each per mensem.

In this connection, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that, instead of allowing such temporary preventive staff, some effective method to prevent smuggling should be found out. He was of opinion that equalising the duty on tobacco, the chief article smuggled into the State, with that in Cochin would to a large extent combat smuggling. The Dewan said that the question of equalising duty was a hypothetical one. Mr. Paramesvaran Pillai also suggested that the collection work should be taken away from the Excise Department which should confine itself to preventive work as is being done elsewhere.

The following proposals and the amounts noted against each were approved by the Committee:

(1) Staff of one clerk on Rs. 40-2/1-70 per mensem and one clerk on Rs. 25-3/2-40 per mensem to cope with the increased work on account of the administration and collection of excise duty on matches—Rs. 715.

(2) Staff of one 2nd Grade Petty Officer on Rs. 25 per mensem.
One 1st Grade Peon on Rs. 13 per mensem.
One 2nd Grade Peon on Rs, 12 per mensem.
One 3rd Grade Peon on Rs. 11 per mensem.
One 4th Grade Peon on Rs. 10 per mensem.
One 5th Grade Peon on Rs. 9 per mensem for the additional chowkey at the Karukutty frontier—Rs. 880.

(3) Additional staff of one 4th Grade Petty Officer on Rs. 18 per mensem and two 5th Grade Peons on Rs. 9 each per mensem for the Edappalli Chowkey—Rs. 396.

(4) Staff consisting of one 4th Grade Petty Officer on Rs. 18 per mensem and one 1st Grade Peon on Rs. 13 per mensem for the Edappally Railway Chowkey to be newly opened from 1-6-1111—Rs 186.

The Committee deleted the provision for one 5th Grade Peon on Rs. 9 per mensem.

(5) The entertainment of two clerks on Rs. 25-3/2-40 each per mensem, one on a permanent footing and the other on a temporary basis, for the formation of a separate Record Section in the Excise Commissioner's office - Rs. 550.

The Committee disallowed the provision for one clerk on Rs. 40-70 and three 5th Grade Peons on Rs. 9 each per mensem.

(6) Continuance during 1111 of the following staff for statistical work in the Excise Department:

Alleppey Customs House 2 clerks on Rs. 25-3/2-40 each.
Arukutty Customs House 1 clerk on Rs. 25-3/2-40.
Aramboly Customs House 1 clerk on Rs. 25-3/2-40.
Quilon Land Entrance Customs House 1 clerk on Rs. 25-3/2-40.

Excise Commissioner's office 1 clerk on Rs. 40-2/1-70 and 1 clerk on Rs. 25-3/2-40 Rs. 2,090.

(7) Entertainment of a staff on Rs. 40-2/1-70 and one typist on Rs. 20-1/2-25 for the revision of the Excise Manual and the compilation of Customs and Salt Manuals Rs. 660.

(8) Continuance during 1111 of the following temporary staff for the prevention of smuggling of dutiable articles into the State:

	Rs.
Two 1st Grade Sub-Inspectors on a pay of Rs. 40 each per mensem ...	880
Their permanent travelling allowances at Rs. 30 each per mensem ...	660
Two 2nd Grade Peons on a pay of Rs. 12 each per mensem ...	264
Their permanent travelling allowance at Rs. 10 each per mensem ...	220
	2,024

(9) Entertainment of a temporary additional staff of one 3rd Grade Peon on Rs. 11 and one 4th Grade Peon on Rs. 10 per mensem for the Trivandrum Railway Chowkey Rs. 231.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that if the Excise Commissioner would make some retrenchment somewhere he could find means for meeting these additional demands. For example, he said that the number of highly paid Aasistant Excise Commissioners could be retrenched as it was possible to extend the territorial jurisdiction of these Assistant Commissioners. The Dewan observed that Mr. C. O. Madhavan had already submitted a scheme to Government for the reorganisation of the superior staff and for increasing the inferior staff and that it was under their consideration.

Part I of the budget of the Excise Department was then taken up for consideration.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai drew the attention of the Committee to the unsatisfactory way in which salt administration was being carried on by the department. He said that the department had introduced certain rules under which only certain factories were thrown open for the sale of salt at fixed periods, that, as a result of this, the consumer was compelled to purchase bad salt which some of the factories manufactured, and that the absence of full freedom to all the factories to throw open their sale depots at all times had indirectly affected the quality of salt they produced, as the factories which produce bad salt had no inducement to improve the quality, because they were sure that their salt also would be sold in turn for the same price. He therefore urged that, in the best interests of the public, the Government should back out of the sale of salt, thereby allowing the people to purchase the best quality at all times. He further pointed out that the import of foreign salt should be discontinued inasmuch as our country was able to manufacture the required quantity.

With regard to the restrictions in the sale of salt, the Excise Commissioner said that the department had not issued such an order as described by Mr. Paramesvaran Pillai. What the department did was to see that the old salt was sold before the new salt was offered for sale. The Dewan pointed out that there was some force in Mr. Paramesvaran Pillai's argument in respect of the manner in which sale of salt was conducted, that the import of foreign salt would gradually be stopped and that all these matters would be looked into.

Part I of the budget of the Excise Department was next scrutinised and passed.

FOREST DEPARTMENT.

The proposal for the continuance during 1111 of the temporary special staff for the disposal of kudivila claims on royal trees removed from private lands was postponed for consideration, as some of the members wanted information on certain points from the Conservator of Forests.

The Committee then took up for consideration the proposal for the provision of a sum of Rs. 10,000 in the budget for the "ASCU" treatment of timber.

The Dewan explained that this preservative treatment of timber known as the "Ascu process" consisted in the impregnation of a special compound of arsenic and copper under pressure into the wood so as to prevent it from deterioration due to the attacks of fungus and insects. It was a patent of Mr. Kamesam of the Research Institute, Dehra Dun, who was specially got down here to examine Travancore woods and he had expressed the opinion that even soft wood in our jungles could be so treated. For the construction of the Transmission Line in connection with the Pallivasal Hydro Electric Project, Government have decided to use teakwood poles treated under this process and these could very well replace steel poles. The proposal was thereupon agreed to by the Committee.

The next item considered by the Committee was the proposal for providing a sum of Rs. 1,750 on account of transport charges of 50 tons of Eatta to Calcutta for supply to the Titaghur Paper Mills, Ltd., as per the details noted below :—

Collection and transport by rafts of 50 tons of Eatta at Rs. 15 per ton to Varapuzha	...	750
Cutting into 4 Ft. lengths and crushing by hammer at Rs. 2 per ton	...	100
Bailing into one Cwt. bundles and transporting by Vallom to Cochin at Rs. 5 per ton	...	250
Sundry expenses for loading, unloading, etc. at Cochin at Rs. 2 per ton	...	100
Freight charges from Cochin to Calcutta at Rs. 11 per ton of 40 C. Ft.	...	550
Total Rs.	...	1,750

Mr. A. S. Damodaran Asan asked whether the Government have entered into any agreement with the Company. The Dewan said that there was no agreement. The Company who are the biggest paper mill controllers in India have proposed to open a Pulp and Paper Factory at Alwaye, but before they embarked on the scheme, they wanted the Eatta available in the State to be tested in their Laboratory at Calcutta. If the experiment proved successful it would be beneficial to the State. The Committee agreed to the amount of Rs. 1,750 being provided in the Budget.

While considering Part I of the budget of the Forest Department, the non-official members of the Committee took objection to the continuance of the Game Warden on the grounds that he had not been doing anything during the last two years of his existence so as to justify his continuance, that not a word of his work was made mention of in the Administration Report and that the demand under that item was a mere ornament to the budget.

In regard to the work done by the Game Warden, the Dewan explained that the main object was to develop a sanctuary in the Periyar Forests wherein wild animals to be protected could be preserved and that the initial work of surveying and planning was in

progress. A scheme forwarded by the Game Warden was under the consideration of Government and as soon as it was approved, the amount provided in the budget would be required to carry it out. Mr. S. C. H. Robinson, Game Warden, who was called in before the Committee to further elucidate his work to the non-official members, explained that he had submitted a scheme to Government, that he was doing protective work of the wild animals along with the Forest Department against the attack of gangs of poachers from outside and that he was also attending on distinguished State Guests who visited those places. The non-official members objected to the provision made in the budget for the Game Warden.

The other items in Part I of the budget of the Forest Department were scrutinised and passed by the Committee.

STAMPS.

The Committee then took up for scrutiny and approved Part I of the Budget under " 7-Stamps ".

REGISTRATION.

The proposals relating to the Registration Department were next considered. Mr. E. I. Mathew, the Director of Registration was also present. The provision of Rs. 5,467 for the continuance of the three temporary Sub-Registray Offices with staff and of the additional staff of 2 clerks and 2 peons for the Devicolam and Peermade Sub-Registry Offices, was approved by the Committee.

Part I of the budget of the Registration Department was next scrutinised and passed, subject to a reduction of Rs. 200 in the amount of Rs. 700 provided under T. A. to the Auditor of Joint Stock Companies.

The Committee adjourned at 4-15 P. M.

MINUTES OF THE MEETING OF THE STANDING FINANCE COMMITTEE HELD ON FRIDAY, THE 5TH JULY, 1935/21ST MITHUNAM, 1110.

The fourth meeting of the Standing Finance Committee of the Sri Chitra State Council and the Sri Mulam Assembly was held at 11 A. M., on Friday, the 5th July, 1935/21st Mithunam, 1110, in the Dewan's room, Public Offices. The following members were present:—

1. Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah, Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan ... President.
2. Rao Sahib N. Kunjan Pillai Esq., M. A., B. Sc., Ph. D., Chief Secretary to Government.
3. C. S. Krishnaswami Aiyar Esq., M. A., Ag. Financial Secretary to Government.
4. M. N. Paramesvaran Pillai Esq., B. A., B. L., Member, Sri Chitra State Council.
5. A. S. Damodaran Asan Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.
6. K. Sankaran Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.

The Committee resumed discussion on the Budget proposals for the year 1111.

FOREST DEPARTMENT.

The proposal for the continuance of the temporary special staff for the disposal of kudivila claims on Royal trees removed from private lands, the consideration of which was postponed the previous day, was first taken up. The Conservator of Forests was also present at the meeting. He said that there were 5019 claims pending at the beginning of 1110, that 319 claims were filed during the year and that the total number settled so far during the year was 153. Mr M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that the delay in the settlement was due to want of provision in the budget to meet kudivila claims. Mr. A. S. Damodaran Asan drew the attention of the Committee to the slackness on the part of the department to dispose of these claims. The continuance of the special staff of one clerk on Rs. 40, 2 clerks on Rs. 25 each per mensem in the Conservator's Office and 16 clerks, 8 on Rs. 25 and 8 on Rs. 20 each per mensem in the Divisional Forest Offices and the provision of a sum of Rs. 4,675 for the purpose were approved by the Committee.

ADMINISTRATION OF JUSTICE.

The proposals for the continuance of the temporary Second Judges' Courts and Munsiffs' Courts, Temporary staff for the High Court and the subordinate Courts, etc., during 1111 M. E., and the provision of a sum of Rs. 1,02,742 on account of the same, as detailed below, were next taken up for consideration and passed:—

I. High Court.

		Rs.
(a) Temporary staff	...	3,419
(b) Seven temporary Steno-typists	...	3,470
		6,889

II. District and Sessions Judges' Courts.

		Rs.
(a) Seven Temporary Second Judges	...	33,000
(b) Temporary Second Judges' Court Establishment	...	16,093
(c) Additional temporary staff for the six District Courts	...	2,848
Total	...	51,941

III. Temporary Munsiffs' Courts.

(a) Five Temporary Munsiffs	...	11,545
(b) Establishment including 18 copyists	...	15,378
(c) Additional staff for the temporary Munsiff's Court, Pattanamtitta	...	2,189
(d) Staff for the temporary Munsiff's Court at Nedumangad	...	5,765
(e) Additional temporary staff for the Munsiff's Courts	...	8,122
Total	...	42,999

IV. Village Panchayat Courts.

Temporary staff for the Village Panchayat Court, Parur	...	319

V. Magistrate's Court.

Temporary staff for the First Class Magistrate's Court, Poonjar	...	594

With regard to the Steno-typists in the High Court, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that the present men who occupied those posts were unqualified, that Judges were not in the habit of dictating judgments and that there was therefore no need for their continuance. He was of opinion that if properly qualified men had been appointed as Stenographers, there would have been no necessity for separate home clerks for the Judges. He also said that there was no improvement in the disposal of cases after the appointment of the stenographers and even after the appointment of the 7th Judge in the High Court. The Dewan observed that the member could not say with certainty that the High Court Judges were not dictating judgments, that the remarks made by him about the highest tribunal of

justice in the State were not relevant and that it was not for the Committee to judge the intrinsic merits of the High Court. But in view of what Mr. M. N. Paramesvaran Pillai had said, the Dewan promised to obtain information from the High Court in regard to the qualifications, and necessity for the continuance, of the stenographers. The provision for the Steno-typists was agreed to by the Committee, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai and Mr. A. S. Damodaran Asan were, however, against the continuance of the severn Stenographers.

The Committee then approved the proposal for the continuance of the four temporary Sirkar Vakils and their staff during 1111 and the provision of a sum of Rs. 13,101 for the purpose.

In this connection, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai observed that owing to the delay in the disposal of Land Acquisition cases, Government were losing very large sums year after year, as it invariably happened that enhanced value on land with interest thereon and cost to parties were allowed by the Courts. The Dewan said that a statement would be called for as to how much Government were losing on account of the delay in the disposal of Land Acquisition cases. Mr. M N. Paramesvaran Pillai suggested that instead of the Sirkar Vakils, who were also allowed to have private practice, being paid monthly salaries, a retainer's fee may be paid as was paid in Madras just to prevent them from taking up briefs against Government. The Dewan pointed out that Government had already made a start in that direction by making the Head Sirkar Vakil's post a tenure appointment and that the other posts also would be made tenure appointments when the present permanent men retired.

The proposal for the provision of a sum of Rs. 1,892 for the bifurcation of the Village Panchayat and Bench Magistrates' Court at Trivandrum was agreed to by the Committee.

In this connection, Mr M. N. Paramesvaran Pillai observed that the Trivandrum Municipality was losing a large amount of revenue on account of the delay in the disposal of cases charged by the Municipality against merchants for trading without licenses. Although the merchants were prosecuted they carried on trade without license till the disposal of the case. The Dewan suggested the appointment of a Municipal Magistrate to take care of the interests of the Municipality.

While scrutinising Part I of the Budget under Administration of Justice, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that the allotment under T. A. for High Court Judges could be reduced if the inspection of the Munsiffs' Courts was entrusted to the District Judges. The Dewan said that the existing practice of inspecton by High Court Judges was more effective to remove the charges of corruption so often alleged against the subordinate judiciary.

As regards the Law College Mr. M. N. Paramesvaran Pillai and Mr. A. S. Damodaran Asan pointed out that the strength of the Law College was very much lower than that in previous years and that the

posts of some Lecturers could therefore be abolished. Mr. E. Subrahmanya Aiyar, the Principal of the College, who was present at the meeting of the Committee, said that since the term of the Elective Lecturers lasted till the end of the academic year any reduction could be thought of only then. He admitted that it was possible to abolish the post of one Elective Lecturer. Part one of the Budget under Administration of Justice was then passed by the Committee.

JAILS.

Part I of the Budget under 'Jails' was next scrutinised and passed.

POLICE.

The Committee then took up for consideration the proposals relating to the Police Department. Mr. R. Pitchu Aiyangar, the Ag. Commissioner of Police, who was present explained to the Committee the necessity for and the nature of the work carried on by the various officers. The following proposals were approved, as also the provision of the amounts noted against each :—

		Rs.
1.	Continuance of the temporary offices of the Assistant Superintendent of Police, C. I. D., and the Inspector of Police, C. I. B. ...	3,641
2.	Continuance of the Photographer attached to the C. I. D. during 1111 ..	220
3.	Continuance of the one First Grade Head Constable and 10 fourth class constables sanctioned for the Thalliar and Munnar Outposts ...	2,173
4.	Making permanent the temporary place of the Palace Inspector and appointment of additional staff in the Palace Police Station ...	3,861

Part I of the Budget of the Police Department was next taken up, scrutinised and passed with the following modifications :

(1) The sum of Rs. 4,200 provided under Bus Examination allowance to Traffic Inspectors was reduced to Rs. 2,100, the monthly allowance to each Inspector being reduced from Rs 50 to Rs. 25.

(2) Omission of the whole sum of Rs. 12,000 provided for temporary constables for prevention of plague, as the Committee were of opinion that if necessity arose next year Government would not stint to spend any amount required for prevention of plague.

INDUSTRIES.

The Committee then took up the question of the continuance of the Trade Agent and the Sales Depot at Bombay. The Dewan explained to the Committee that during the first year ending the 14th Meenom 1110, the work of the Trade Agent was satisfactory and that it justified his continuance in the interests of trade of this country with foreign markets. Government also intend opening Sub-agencies at Karachi, Calcutta, Poona and Ahmedabad and to try them for short

periods in the first instance. Proposals to make the following provisions in the Budget were then considered :—

		Bh. Rs.
Trade Agent at Rs. 350 per mensem	...	3,850
Car allowance for the Trade Agent at Rs. 75 per mensem	...	825
Accountant at Rs. 75 per mensem	...	825
Salesman at Rs. 75 per mensem	...	825
Godown keeper at Rs. 75 per mensem	...	825
Typist at Rs. 50 per mensem	...	550
Peon at Rs. 18 per mensem	...	198
Total	...	7,898
Sr. Rs.	...	8,021

		Rs.
Travelling Allowance	...	2,500
Advertisement	...	600
Rent	...	3,972
Telephone and lighting	...	350
Other contingencies	...	350
Sub-Agency, Karachi at Bh. Rs. 100 per mensem for 6 months	...	611
Sub-Agency, Calcutta, for 4 months at Bh. Rs. 50 per mensem	...	204
Sub-Agency, Poona, for 3 months at Bh. Rs. 50 per mensem	...	152
Sub-Agency, Ahmedabad, for 2 months at Bh. Rs. 50 per mensem	...	102
Exhibition charges	...	1,017
Total Sr. Rs.	...	17,879

or Rs. 18,000 in round figures.

Mr. C. Kumara Das, who was in charge of the duties of the Director of Industries, was called to the Committee. He said that the total volume of sale by the Trade Agent for 11 months amounted to Rs. 12,000, that he was only just making a start and that there was ample scope for expansion. The Dewan also pointed out that the Committee ought not to judge the work of the Trade Agent rather too quickly, as the whole thing was in an embryonic stage. To the point raised by Mr. M. N. Paramesvaran Pillai that the proposed marketing officer could very well replace the Trade Agent, the Dewan observed that the functions of the marketing officer were different from those of the Trade Agent. The non-official members objected to the continuance of the Trade Agent at Bombay and the opening of Sub-Agencies at different centres.

The continuance of the Sales Depot at Trivandrum and the provision of a sum of Rs. 2,874 for the purpose was next considered. The non-official members of the Committee were against this proposal also.

The Committee agreed to the provision of a sum of one lakh of rupees as detailed below for the Rubber Factory at Trivandrum :—

		S. Rs.
Rubber Expert Bh. Rs. 500 per mensem for 12 months	...	6,108
Foreman, Machine Section, at Rs. 75 per mensem for 12 months	...	900
Foreman, Manufacturing Section, at Rs. 40 per mensem for 12 months	...	480
Boiler man at Rs. 25 per mensem for 12 months	...	300
Stokers at Rs. 15 and Rs. 12 per mensem for 12 months	...	324
Accountant at Rs. 75 per mensem for 12 months	...	900
Storekeeper at Rs. 40 per mensem for 12 months	...	480
Clerk-typist at Rs. 25 per mensem for 12 months	...	300
Attender at Rs. 15 per mensem for 12 months	...	180
Peons 2, at Rs. 9 each per mensem for 12 months	...	216
Rent	...	600
Pay of menials	...	108
Working Expenses	...	75,000
Capital Expenses	...	10,000
Contingencies and Miscellaneous	...	4,104
Total	...	1,00,000

The proposal for the provision of a sum of Rs. 126 to open additional windows in the Commercial School building at Alleppey was approved by the Committee.

Part I of the Budget of the Industries Department was then scrutinised and passed.

MEDICAL DEPARTMENT.

The proposals relating to the Medical Department were next taken up for consideration. Mr. James Simpson, Darbar Physician, was also present at the discussion. The Committee approved the following proposals and agreed to the provisions noted against each being made in the Budget :—

			Rs
1.	Formation of a Specialists' cadre in the Medical Department	...	4,050
2.	Employment and entertainments to mental patients of the Oolampara Hospital	...	200
3.	Continuance of the temporary staff of one Warder and one peon attached to the District Dispensary, Kayankulam for leprosy work	...	209
4.	Laundry arrangement in the Women and Children's Hospital, Trivandrum	...	943

		S. Rs.
5.	Appointment of one trained Nurse and a Sick Nurse in the Women and Children's Hospital Trivandrum ...	352
6.	Water Supply to the Medical Institutions in Trivandrum ..	10,400
7.	Acquisition of site for a Tuberculosis Hospital ...	12,000
8.	Temporary conversion of the Biweekly Dispensary at Vidura into a full-time institution ...	1,170
9.	Additional staff for the Leper Colony ...	870
10.	Supply of Coal Gas in the General Hospital, Trivandrum ...	1,320
11.	Continuance of 4 Sub-Assistant Surgeons employed in Leprosy Survey work ...	2,200
12.	Appointment of an additional staff of one clerk on Rs. 40-2-70 in the Darbar Physicians's office ...	480
13.	Construction of compound wall for the office premises of the Darbar Physician ...	350
14.	Additional staff for the General Hospital, Trivandrum ...	1,112
15.	Continuance on a permanent basis of the staff for the Government Tincture Factory attached to the General Medical Stores ...	2,013

Provision for one more additional clerk on Rs. 25-3/2-40 in the Darbar Physician's office was deleted by the Committee.

Part I of the Budget for the Medical Department was next scrutinised and passed.

The Committee adjourned at 4 P. M.

MINUTES OF THE MEETING OF THE STANDING, FINANCE COMMITTEE HELD ON SATURDAY THE 6TH JULY, 1935/22ND MITHUNAM, 1110.

The fifth meeting of the Standing Finance Committee of the Sri Chitra State Council and the Sri Mulam Assembly was held at 11 A. M., on Saturday, the 6th July, 1935/22nd Mithunam, 1110 in the Dewan's room, Public Offices. The following members were present :—

1. Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LLD., Dewan ... ... President
2. Rao Sahib N. Kunjan Pillai Esq., M. A., B. Sc., Ph. D, Chief Secretary to Government.
3. C. S. Krishnaswami Aiyar, Esq. M. A., Ag. Financial Secretary to Government.
4. M. N. Paramesvaran Pillai Esq., B. A., B. L., Member, Sri Chitra State Council.
5. A. S. Damodaran Asan Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.
6. K. Sankaran Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.

The Committee resumed discussion on the Budget proposals for the year 1111.

PUBLIC WORKS.

Proposals relating to the Public Works Department were taken up for consideration. Mr. G. B. E. Truscott, the Chief Engineer, who was present explained the details of the various items. The Committee accepted the following proposals and the provision of the amounts noted against each in the budget .—

		Rs
1.	Appointment of an architectural draftsman for the preparation of design and estimate for the Council Chamber ...	3,240
2.	Opening of a Leper Colony at Noornad ...	5,000
3.	Special temporary section for the Kayankulam and Kannalipalam bridges ...	1,160
4.	Continuance of the temporary Tally Clerk in the Alleppey Sub-Division Office ...	165
5.	Continuance of the temporary steward at the Cape Travellers' Bungalow ...	384
6.	Continuance of the staff for supervision of the Travancore House at New Delhi ...	2,700
7.	Continuance of the special staff for Town-Planning scheme ...	10,000
8.	The Willingdon Water Works, Trivandrum Capital expenditure not charged to revenue ...	5,67,330
9.	The Willingdon Water Works, Trivandrum Working expenses ...	91,442

		Rs.
10. Continuance of the temporary staff for the water supply installation to Government buildings in the Trivandrum town	...	3,980
11. Trivandrum Drainage Scheme	...	30,000

Mr. A. S. Damodaran Asan opposed the provision under item No. 3 as he was of opinion that the work could be attended to by the Section Officer at Kayankulam.

The Committee disallowed the proposal for the appointment of an Assistant Lock Superintendent at Thottapalli on a pay of Rs. 20 per mensem as it was considered that the work could be attended to by one man.

Part I of the Budget of the Public Works Department was then scrutinised.

Mr A. S. Damodaran Asan pointed out that in affording facilities, such as opening of canals for irrigation purposes, the department was not bestowing sufficient attention. The Chief Engineer said that the matter would be looked into.

As regards the maintenance of an old motor boat for petrol work, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that the noise produced by the boat while plying was sufficient signal to the smugglers to escape. He said that the amount should be utilised for purchasing a new boat instead of repairing the old one which might be auctioned. The Dewan said that this point would be examined.

Mr. K. Sankaran referred to the slackness on the part of the Department in the construction of the Kannankulangara Primary School towards which the public have already contributed Rs. 500. Mr. A. S. Damodaran Asan pressed the necessity for a bridge at Arattukadavu which had already been begun by Government.

Part I of the Budget was then passed. The Committee adjourned at 1 P. M.

MINUTES OF THE MEETING OF THE STANDING FINANCE COMMITTEE HELD ON SUNDAY, THE 7th JULY, 1935/23RD MITHUNAM, 1110.

The sixth meeting of the Standing Finance Committee of the Sri Chitra State Council and the Sri Mulam Assembly was held at 2 P. M., on Sunday, the 7th July, 1935/23rd Mithunam, 1110 in the Dewan's room, Public Offices. The following members were present :—

1. Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan—President.
2. Rao Sahib N. Kunjan Pillai Esq., M. A., B. Sc., Ph. D.,—Chief Secretary to Government.
3. C. S. Krishnaswami Aiyar Esq., M. A., Ag. Financial Secretary to Government.
4. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai Esq., B. A., B. L., Member, Sri Chitra State Council.
5. Mr. A. S. Damodaran Asan Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.
6. Mr. K. Sankaran Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.

Discussions on the budget proposals for 1111 were resumed.

PUBLIC HEALTH.

Dr. M. K. Gopala Pillai, Director of Public Health was also present.

The Committee took up for consideration the following proposals :—

(1) Establishment of a new Health Unit in the Shertallai taluk and three Rural Units, one each at Tovala, Shencotta and Peermade, involving a cost of Rs. 31,815.

(2) Training of two Assistant Health Officers for Shencotta and Tovala at Rs. 75 each for six months—Rs. 1,188.

(3) Grant to Public Health Laboratory for research work to the extent of Rs. 2,000.

(4) Purchase of films for health educational propaganda at a cost of Rs. 1,000.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai objected to the first two proposals and stated that the present finances of the country did not warrant further expenditure on schemes which would involve financial commitments. The Health Unit at Neyyattinkara, he added, was not doing any useful work at all from the point of view of the rural people. Only municipal and other healthy centres formed their scene of action. Mr. Damodaran Asan observed that the Government had not yet received adequate return for the money spent by them on the Neyyattinkara Health Unit, and as such he did not want to increase the expenditure from year to year. Thereupon the Director of Public Health explained that it was after the formation of the Health Department, intensive health propaganda was carried on, as a result of which

infantile mortality was reduced and small-pox eradicated. The non-official members opposed the first two proposals and the Committee rejected them.

The proposals for the grant of Rs. 2,000 to the Public Health Laboratory for research work and for the purchase of films for Rs. 1,000 for the health educational propaganda were approved by the Committee.

The Committee also agreed to the provision of a sum of Rs. 132 for the maintenance of street lights at Parassala Conservancy town.

Part I of the budget of the Public Health Department was next scrutinised and passed subject to the condition that a portion of the staff of the Neyyattinkara Health Unit would be transferred to Shertallai to carry on the work there.

SCIENTIFIC AND MISCELLANEOUS DEPARTMENTS.

The Committee rejected the proposal for the continuance of the post of the Attender Mechanic in the Astronomical Section of the Observatory from 1-1-1111.

The proposal for the continuance of the post of the Pilot Balloon Assistant for the Meteriological Section of the Observatory was next considered. The non-official members pointed out that besides the two permanent men there, a third man was superfluous. Hence this proposal was also rejected.

The Committee then approved the following proposals and agreed to the provision of the amounts noted against each in the budget :—

	Rs.
Introduction of the closed shelves system in the Trivandrum Public Library ...	8,660
Appointment of an additional staff of three attendants in the Public Library ...	363
Continuance of the post of the temporary Artist Draftsman in the Archæological Department during 1111 M. E. ...	275
Continuance of the five group Secretaries for Co-operative Societies of Depressed Classes during 1111 ...	660
Continuance of the temporary copyists and the temporary clerks in the office of the Registrar of Co-operative Societies ...	880
Entertainment of eight additional temporary Inspectors of Co-operative Societies for audit work ...	1,600
Grants to Co-operative Supervising Unions ...	3,000
Special staff in the office of the Registrar of Co-operative Societies for the work in connection with the preparation of the Annual Departmental Report for 1110.	3,540
Grants to Co-operative Conferences ...	300
Continuance of the seven temporary Inspectors of Co-operative Societies and their peons during 1111 ...	5,445
Amelioration of depressed classes ...	10,000

In this connection, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai suggested that the amounts set apart should not be allowed to lapse as was the case in previous years.

The proposal for the provision of a lump sum allotment of Rs. 10,000 in the budget for 1111 M. E., for carrying out some of the important reforms recommended by the Co-operative Enquiry Committee was rejected by the Committee on the ground that such a lump sum provision was of no use before the members of the Legislature had expressed their opinion on the recommendations of the Committee and the details of the proposals to be given effect to are known.

Then Part I of the Budget relating to the Observatory was scrutinised and passed by the Committee subject to the modification that the item ear-marked as "Honorarium to the Government Astronomer for preparing the Malayalam Almanac" should be transferred to the General Administration establishment as was done on previous occasions.

In this connection, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai suggested that the bifurcation of the Observatory as Astronomical and Meteriological Sections was unnecessary and that the question of amalgamation might be investigated so as to effect substantial savings in expenditure. The Dewan said that the matter would be considered.

Part I of the Budget of the Scientific and Miscellaneous Departments was next scrutinised and passed.

The Committee adjourned at 4-15 P. M.

MINUTES OF THE MEETING OF THE STANDING FINANCE COMMITTEE HELD ON MONDAY, THE 8TH JULY, 1935/24TH MITHUNAM, 1110.

The seventh meeting of the Standing Finance Committee of the Sri Chitra State Council and the Sri Mulam Assembly was held at 11-30 A. M. on Monday, the 8th July, 1935/24th Mithunam, 1110, in the Dewan's room, Public Offices. The following members were present :—

1. Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., Kt., LL. D., Dewan— President.
2. Rao Sahib N. Kunjan Pillai Esq., M. A., B. Sc., Ph. D., Chief Secretary to Government.
3. C. S. Krishnaswmi Aiyar Esq. M. A., Ag. Financial Secretary to Government.
4. M. N. Paramesvaran Pillai Esq., B. A., B. L., Member, Sri Chitra State Council.
5. A. S. Damodaran Asan Esq. B A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.
6. K. Sankaran Esq., B. A., B. L , Member, Sri Mulam Assembly.

The discussions on the budget proposals for the year 1111 were resumed.

ELECTRICAL DEPARTMENT.

Mr. K. P. Padmanabha Menon, Electrical Engineer to Government, was also present.

The Committee accepted the following proposals relating to the Electrical Department and agreed to the provision of the amounts noted against each in the budget for 1111 :—

		Rs
1.	Pallivasal Hydro Electric Scheme ...	16,980
2.	Continuance of the additional staff for the Trivandrum Electric supply ...	935

The Committee considered and approved the proposal for the appointment of a Revenue Inspector on Rs. 40-2-70 with a P. C. A. of Rs. 16 if he maintains a motor cycle, and Rs. 8 if he maintains a cycle, in addition to the two bill collectors on Rs. 20-1/2-25 each per mensem sanctioned during the current year, for the collection of revenue from private consumers in the Travancore Electric Supply. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai and Mr. A. S. Damodaran Asan were, however, of the opinion that the appointment of the Revenue Inspector was unnecessrry.

The proposal for the entertainment of additional staff for the Quilon Electric supply from 1-1-1111 involving a cost of Rs. 1,188 was

next considered. The non-official members opposed the proposal on the ground that the department did not yet find ways and means for increasing the receipts under Electric supply. The proposal was dropped for the time being.

Part I of the Budget of the Electrical Department was then scrutinised and passed.

The Committee agreed to the provision of one and a half lakhs of rupees for the Telephone Installation from Alleppey to Quilon, Quilon to Trivandrum and Trivandrum to Nagercoil made in the budget for 1111.

LAND REVENUE DEPARTMENT.

Mr. K. George, Land Revenue and Income Tax Commissioner was also present.

The Committee took up for consideration the following proposals relating to the Land Revenue Department and agreed to the amounts mentioned against each being provided in the budget for 1111 :—

		Rs.
1.	Appointment of an auditor of the land improvement and agricultural loans on a pay of Rs. 75-5-100 with a P. T. A. of Rs. 25 per mensem ...	1,100
2.	Entertainment of an additional clerk on Rs. 20-25 for the Divisional Treasury, Quilon ...	220
3.	Continuance of the temporary staff for attending to Puduval Sub-Division work in arrears in the taluks of Pattanamtitta, Kunnatur, Kottarakara and Pattanapuram ...	6,984
4.	Temporary staff for Jenmikaram Settlement work...	42,978
5.	Entertainment of staff to attend to the work of the recovery of Jenmikaram under Section 26A of the Jenmi-Kudiyan Regulation ...	4,560
6.	Entertainment of an additional staff for the detailed verification of Survey No. 774/1 of Karikode pakuthi covering an area of 1745 acres ...	540
7.	Temporary staff for checking Puduval Sub-Division sketches ...	1,540
8.	Do. for Survey School, Kottayam ...	1,013
9.	Temporary additional staff for the Survey Office ...	2,200
10.	For the survey of lands at Pallivasal thrown open for registry ...	11,797

In regard to item No. 10 the Committee agreed to make provision for the expenditure for 11 months of the year only according to correct calculation.

Part I of the Budget of the Land Revenue Department was then scrutinised and passed.

GENERAL ADMINISTRATION.

The budget proposals under the General Administration were next taken up. The proposal for the continuance of the temporary staff of 1 clerk on Rs. 75-5-100, 1 clerk on Rs. 40-5-70 and 1 peon on Rs. 9-1/6-11 sanctioned for the Press Room from 5-11-1110 in connection with the work relating to newspapers and publicity work in general and the provision of a sum of Rs 1,498 for the purpose in the budget were opposed by Mr. M. N. Paramesvaran Pillai and Mr. A. S. Damodaran Asan. Mr. Paramesvaran Pillai said that the Finance Committee felt insulted since, though they knew that the Committee was going to meet shortly, the temporary staff was appointed by Government without its approval. He added that for the sort of work that is now turned out by the Publicity Department, the addition of two hands was not justifiable on the ground that such useful publicity work could be efficiently carried on by experienced and duly qulified clerks of the Secretariat. Mr. K. Sankaran added that if a definite scheme had been prepared explaining the lines on which publicity work was to be improved, it would have given them at least some satisfaction. In the absence of that he was unable to agree to the proposal. The Dewan explained to them the circumstances under which the temporary staff was sanctioned. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai asked whether the men now appointed would be ranked above those who have put in longer service in the respective grades. Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai replied that it cannot and will not be done. The proposal was finally approved by the Committee. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai and Mr. A. S. Damodaran Asan were, however, opposed to it on the ground that it was not necessary.

The following proposals were approved by the Committee as also the provision of the amounts noted against each in the budget:

1. Continuance of the special staff in the Huzur English Records, consisting of 1 Special Officer on Rs. 175 per mensem for 11 months (deputation allowance at Rs 25 per mensem for Special Officer for 11 months), 2 Graduate clerks at Rs. 40 each per mensem for 11 months, 2 Typists on Rs. 25 each per mensem for 11 months, 2 peons on Rs. 9 each per mensem for 11 months and allowance to 2 Mochies and 2 peons at Rs. 3 each per mensem for 11 months ... Rs. 3,960
2. Continuance of the temporary staff for copying Neets, Sadhanams, etc. ... „ 540
3. Provision of funds for the supply of racks to the Central Vernacular Records ... „ 1,000
4. Continuance of the temporary Attender for the Legis lative Library ... „ 191

In regard to item No. 2, the non-official members observed that the out-turn of work was unsatisfactory and wanted the work to be expedited.

ACCOUNT OFFICE.

The proposal for the appointment of an additional auditor on Rs. 25-5/2-40 for the pension section of the Account Office and the provision of a sum of Rs. 275 for the purpose were postponed in view of the proposed separation of the Financial Department from the Account Office.

The Committee agreed to the provision of a sum of Rs. 500 in the budget for the appointment of additional staff for Savings Bank work in the Account Office.

The proposal for the appointment of special staff in the Account Office for giving effect to the standardisation of salaries was next considered. The non-official members opposed the standardisation scheme as the proposal for a cut in salaries recommended by the Retrenchment Committee which sat for a number of days was not accepted by Government. They pointed out that the standardisation scheme created great discontent among the officers. The non-official members said that as the Legislature was not given an opportunity to discuss the scheme, they could not agree to the appointment of a special staff for giving effect to it.

The following proposals were approved and the Committee agreed to the provisions noted against each being made in the budget:—

		Rs.
1.	Appointment of additional staff for the Provident Fund section of the Account Office ...	1,276
2.	Continuance of the temporary attender in the Account Office in connection with the audit of Anchal Hundi vouchers ...	176
3.	Appointment of a special temporary staff in the Account Office for the revision of the Account Code ...	420
4.	Provision for increase of honorarium to the Legal Adviser to the State Land Mortgage Bank ...	300

The proposal regarding the appointment of a clerk to assist the legal Adviser to the State Land Mortgage Bank and the provision of a sum of Rs. 275 therefor were then considered. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai said that it was the Legal Adviser's duty to examine the loan application files and find out the interconnection of the various documents and that therefore there was no necessity for a clerk. Secondly, since the Legal Adviser may change, it is not desirable to appoint a permanent clerk. Thirdly he referred to the Legal Adviser's work in other institutions such as the Permanent Fund, Ltd. and the Central Co-operative Bank where transactions of a heavier nature take place, and pointed out that in none of these places the Legal Advisers are given the assistance of a clerk. He also said that the existence of a clerk might lead to corruption. Mr. Damodaran Asan pointed out that this particular appointment had neither received the sanction of the Finance Committee nor of the Legislature and that no emergency had arisen for authorising such an expenditure. In

view of the increase of honorarium to the Legal Adviser, the non-official members did not allow the above provision. They added that the expenses for a clerk might, if necessary, be met by the Legal Adviser out of the increased honorarium given to him. The proposal for the appointment of a clerk was not approved by the Committee.

Part I of the Budget under Genenenal Administration including Account Office and Legislative Bodies was next scrutinised and passed, subject to a reduction of Rs. 1,000 in the allotment of Rs. 2,000 under Remuneration to Election Commissioners.

In this connection, Mr. Damodaran Asan pointed out that car allowance granted to the Publicity Officer should be shown as a separate item and not under T. A. to the Dewan. The provision for car allowance was objected to by Mr. M. N. Paramssvaran Pillai.

AGRICULTURE AND FISHERIES.

The following proposals relating to the Agriculture and Fisheries Department were approved and the Committee agreed to the provision of the amounts noted against each being made in the budget :

		Rs.
1.	Creation of a Board of Agriculture in Travancore ...	500
2.	Cost of conducting experiments on the root diseases of the cocoanut palm (subject to the condition that the land where experiments are to be conducted should not be taken on lease) ...	500

The proposal for the deputation of the Research Officers of the department to research stations outside the State and the provision of a sum of Rs. 500 for the purpose were not approved by the Committee.

The proposal for making permanent the three temporary Second Grade Agricultural Inspectors and their peons at Neyyattinkara, Mavelikara and Tiruvalla and the provision of Rs. 1,974 for the purpose were modified by the Committee. They agreed to the continuance of the staff on a temporary basis only.

The Committee approved the provision of a sum of Rs. 4,645 for the continuance of the Agricultural School at Koni during 1111-1112. In this connection, Mr. Damodaran Asan suggested the desirability of giving lands free for cultivation to those who come out of the school.

The proposals for the opening of a sugarcane farm in South Travancore and provision of a sum of Rs. 12,188 as per the following details were next considered :—

1 Second Grade Agricultural Inspector on Rs. 50-5/2-75 per mensem.
1 Clerk on Rs. 20-1/2-25 per mensem
1 Demonstrator on Rs. 20-1/2-25 per mensem
2 Peons on Rs. 9-1/6-11 each per mensem
Construction of office building, etc., Rs. 5000
Contingencies on account of wages to coolies, etc., Rs. 6000
Total Rs. 12,188

Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai explained at length the usefulness of such a scheme and added that it would to some extent solve the problem of unemployment. It was also stated that this was one of the ways of developing the sugar industry of the country. The non-official members contended that since experiments had not been conducted to prove the fitness of the area for sugarcane cultivation they would agree only to a provision of Rs, 6,000 on the understanding that the experiments should be conducted first by the local Agricultural Inspector,

The Committee adjourned at 4-20 P. M.

MINUTES OF THE MEETING OF THE STANDING FINANCE COMMITTEE HELD ON TUESDAY, THE 9TH JULY, 1935/25TH MITHUNAM, 1110.

The eighth meeting of the Standing Finance Committee of the Sri Chitra State Council and the Sri Mulam Assembly was held at 11 A. M. on Tuesday, the 9th July, 1935/25th Mithunam, 1110, in the Dewan's room, Public Offices. The following members were present :—

1. Khan Bahadur Sir Muhammad Habibullah, Sahib Bahadur, K. C. S. I., K. C. I. E., KT., LL. D., Dewan—President.
2. Rao Sahib N. Kunjan Pillai Esq., M. A., B. SC., Ph. D., Chief Secretary to Government.
3. C. S. Krishnaswami Aiyar Esq., M. A., Ag. Financial Secretary to Government
4. M. N. Paramesvaran Pillai Esq., B. A., B. L., Member, Sri Chitra State Council.
5. A. S. Damodaran Asan Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.
6. K. Sankaran Esq., B. A., B. L., Member, Sri Mulam Assembly.

Discussions on the budget proposals for the year 1111 were continued.

The Committee first took up the following proposals relating to the Department of Agriculture and Fisheries and agreed to the amounts mentioned against each being included in the budget for 1111 : —

		Rs.
1.	Purchase of microscopes, etc., to fit up a clinical laboratory for the Veterinary officers ...	2,000
2.	Continuance of the temporary Veterinary compounder at Neyyattinkara ...	280
3.	Veterinary grant of Rs. 20 per mensem to Mr. T. V. Sivasankaran Nayar, Private Veterinary Practitioner, Ayoor ...	220
4	Reorganisation of the Fisheries branch of the Department of Agriculture and Fisheries and placing the same under an officer to be designated Superintendent of Fisheries, as per the following details:—	
	Pay of the Superintendent of Fisheries on Rs. 200-10/2-250 and of his staff consisting of one Head Clerk on Rs. 40-2-70, one clerk on Rs. 25-3/2-40 one Typist on Rs. 20-1/2-25, and two peons on Rs. 9-1/6-11 each per mensem ...	3,333
	Contingencies ...	1,000
	Cost of installing a cold storage plant ...	10,000
	Total ...	14,333

	Rs.
Less pay of 1 Inspector on Rs. 200 per mensem (to be abolished) for 11 months ...	2,200
Net Total ...	12,133

5. Continuance of the temporary additional teacher in the Fisheries School at Munambom ... 165
6. Continuance of the temporary Fishery Sub-Inspector and his peon at Kumarakam ... 693
7. Survey and demonstration of the fishing stakes in the major back-waters ... 880

The proposal for the provision of a sum of Rs. 500 for the opening of a Veterinary Dispensary at Nedumangad was not accepted by the Committee on the ground that even in Neyyattinkara, a place where there is a good number of cattle, there was only a Veterinary compounder.

Part I of the Budget of the Agriculture and Fisheries Department was next scrutinised and passed.

ANCHAL.

The Committee then approved the following proposals and agreed to the provision of the amounts noted against each being made in the budget —

	Rs.
1. Additional clerk for the Piravaka Anchal Office at Alleppey ...	200
2. Vandanmettu—Udumbanchola runner line ...	594

Part I of the Budget of the Anchal Department was scrutinised and passed. In this connection, Mr. Damodaran Asan suggested that the pay of the Anchal Superintendent should not be raised, but brought back to the pre-standardised days, though he was agreeable to the present incumbent getting the rate of salary allowed to him.

REGISTRATION.

The proposal for the revision of the Registration Manual and the provision of a sum of Rs. 300 for the purpose was approved by the Committee.

CENTRAL PRISON.

The proposal for the appointment of additional staff of 1 Weaving Assistant on Rs. 20-1/2-25, 1 Loom and Machine Attender on Rs. 20-1/2-25 and 1 Mechanic on Rs. 20-1/2-25 in the Central Prison Manufactory and the provision of a sum of Rs. 660 therefor were scrutinised and passed. It was also decided to refer the scheme to the Director of Industries for remarks before giving effect to it.

STATIONERY AND PRINTING.

The following proposals relating to the Stationery and Printing Department for 1111 and the provisions noted against each were passed by the Committee:—

1.	Continuance of the temporary staff of one clerk on Rs. 60 and another on Rs. 25 per mensem in the Stationery Department ...	935
2.	Continuance of the temporary clerk for preparing Gazette indices in the Government Press ...	120
3.	Continuance of the staff for the sale of the Malayalam Readers and Copy books ...	572

The proposal for making permanent the post of computing clerk in the Central Printing Office was examined and the Committee agreed to the continuance of the clerk only on a temporary basis and the provision of a sum of Rs. 550 for the purpose.

Part I of the Budget under Stationery and Printing was next scrutinised and passed.

In this connection, Mr. Damodaran Asan suggested that the amount of Rs. 20,000 for the purchase of Malayalam Typewriters should be shown as a separate item by means of a foot note and the point was noted for consideration.

PUBLIC SERVICE COMMISSIONER,

Part I of the Budget under Public Service Commissioner was next considered by the Committee. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai suggested that the principle enunciated in the Public Service Commission G. O. in regard to recruitment should be applicable to the Devaswom Department also in making appointments from the Hindu community. The non-official members expressed their disapproval of the Service Commission G. O. in respect of the allocation of 30 per cent. of total marks for backward communities. They also declared that they must be in possession of the rules for the competitive examination before they were asked to vote for the grant. The Dewan said that the framing of the rules, etc., would take some time. Then Mr. Damodaran Asan wanted that the budget relating to Public Service Commissioner should come up at an earlier stage for discussion in the Legislature as a separate demand for grant. The Dewan replied this was a matter to be adjusted by the Financial Secretary. Finally the provision of Rs. 28,220 for the Public Service Commissioner was passed.

MARKETING OFFICERS.

The Committee approved the provision of a sum of Rs. 8,836 for Marketing Officers in Part I of the Budget.

AYURVEDA DEPARTMENT.

Part I of the Budget relating to the Ayurveda Department was next scrutinised and passed with an additional allotment of Rs. 3,800 for giving grants to Ayurvedic institutions.

Part I of the Budgets of the following departments were also approved by the Committee:—

(1) State Charities ;
(2) Victoria Jubilee Town Hall ;
(3) Railways ;
(4) Currency and Mint ;
(5) Debt Heads—Loans and Advances ;
(6) Economic Development Board

EDUCATION.

The Committee considered the following proposals relating to the Education Department and agreed to the amounts noted against each being provided in the budget:—

1.	Introduction of alternative course in the S. M. V. School, Trivandrum ...	4,000
2.	Additional staff for English Middle Schools for Boys...	480
3.	Introduction of a State Library system ...	21,300

In regard to this item, Mr. C. V. Chandrasekharan, Ag. Director of Public Instruction, who was also present, explained that it was the first step towards the State Library system and that the details have not yet been closely examined Mr. M. N. Paramesvaran Pillai then suggested that the proposal might be deferred to the next meeting of the Committee. On further consideration the Committee agreed to the amount being allotted subject to the scheme being scrutinised by Government on receipt of detailed proposals from the Director of Public Instruction.

		Rs.
4.	Additional teachers in the General list of graduate teachers ...	6,240
5.	Provision under contingencies for the purchase of iron safes for English High Schools ..	1,000
6.	Additional staff for the English High School for Boys at Thuckalai, Kanjirapalli and Todupuzha ...	3,576
7.	Temporary Arabic Munshies and Arabic Instructors...	1,224
8.	Appointment of an additional teacher in the Vernacular High School for Boys, Trivandrum ...	240
9.	Appointment of an additional Mathematics graduate teacher in the English High School for Girls ...	480
10.	Appointment of a combined Drill and Drawing Master and a peon for the Perissery Vernacular Middle School ...	336
11.	Appointment of two Arabic Instructors ...	288
12.	Appointment of two Headmasters for the Aloor and Eraviputhenkada Mahomedan Primary Schools ...	480

		Rs.
13.	Continuance of the temporary post of the store-keeper in the Women's College ...	275
14.	Continuance of the temporary undergraduate assistant in Manual training in the Training College ...	600
15.	Continuance of the temporary clerical and menial staff for the School Leaving Certificate Board ...	708
6.	Continuance of the temporary establishment of the Text-Book Committee ...	936

With regard to the prescription of text books and their choice the Dewan said that the whole thing was under the consideration of Government and with the ensuing academic year Government were determined to see that no more complaints were levelled against them in the matter of prescription of text books.

		Rs.
17.	Additional staff for the English High School for Girls ...	1,200
18.	Temporary staff for the compilation of an Education Code and an Office Manual ..	1,014
19.	Opening of the Malayalam Honours Course in the Arts College, Trivandrum ...	2,744
20.	Appointment of a Superintendent of Studies in Indian Languages in the College of Science ...	330
21.	Continuance of the Financial Assistant in the office of the Director of Public Instruction ...	2,475
22.	Study leave allowance as detailed below to the officers of the Education Department for higher studies in England ...	...

Mr. U. Sivaraman Nayar, Assistant Professor.

Study leave allowance at Rs. 150 per mensem for 11 months from 1-1-1111 including transit period for the journey ...	1,650
Lodging allowance for 10 months from 1-2-1111 the approximate date from which the study leave may commence ...	2,100
Total ...	3,750

Srimathy C. Rukmini Amma.

Study leave allowance at Rs. 100 per mensem for 11 months from 1-1-1111 ...	1,100
Lodging allowance for 10 months from 1-2-1111 ...	2,100
Total ...	3,200

Rs.

Messrs. J. Cheriyan and J. Fenn.

Stipend for 9 months and 10 days at Rs. 175 per mensem ... 3,275

approximately.

Grant Total ... 10,225

With regard to the provision of a sum of Rs. 30,000 for compensation to private managements consequent on the loss sustained by them on account of the reduction of school fees, the non-official members pointed out that as reduction was made in the course of an academic year payment of compensation during this year was justifiable. As the managements are, however, aware of this reduction, no compensation could be allowed next year. It was also pointed out that private managements are getting grants and that it is not necessary to give them compensation for the loss on account of the reduction of school fees. The non-official members were oppcsed to the payment of compensation, although they were agreeable for taking into consideration the probable loss that might be caused on account of reduction of fees in fixing the grants to private managements.

The Committee then took up for scrutiny Part I of the Budget of the Education Department.

In this connection, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai pointed out that restriction of admission to colleges created great hardship to the parents. With regard to the provision for the appointment of six Sub-Assistant Surgeons for the inspection of school children in the Primary Schools of South Travancore, Mr. M. N. Paramesvaran Pillai said that the experiment may be tried in North Travancore and that this work may be transferred to the Public Health Department. The Dewan agreed to consider the member's suggestion.

The wording 'grants to non-governmental institutions' was agreed to be changed into 'grants to private institutions' in Part I of the Budget.

Part I of the Budget of the Education Department was then passed.

INDUSTRIES.

The proposal for the opening of a clay refining and procelain factory at Kundara was next taken up for consideration. The Dewan pointed out that on an investigation by experts it was found that large areas of land in the Quilon Division, particularly the places adjoining the Kanjirode lake, and extensive areas in the Perinad pakuthi contained deposits of first class china clay suitable for the manufacture of high class porcelain. On enquiries it was also ascertained that there would be ready markets throughout India and elsewhere for the refined

clay for sizing purposes and for the porcelain articles manufactured locally, and that the approximate initial expenditure would be about 3 lakhs of rupees. The Committee welcomed the idea and agreed to the amount proposed *viz.*, Rs. 3 lakhs, being included in the Budget for 1111.

PUBLIC WORKS.

Another proposal involving a preliminary expenditure of Rs. 2,53,000 to provide facilities for the supply of water to the Municipal towns of Alleppey, Shencotta and Nagercoil by undertaking water supply schemes for these towns as in Trivandrum, was next considered by the Committee. The Dewan pointed out that the scheme could not be on as liberal a scale as that for the capital city. It would be restricted to street fountains or taps alone with no house connections. It was estimated that the three schemes would cost roughly Rs. 25 lakhs (Rs. 12 lakhs for Nagercoil, Rs. 2 lakhs for Shencotta and Rs. 10 lakhs for Alleppey) besides the cost of the staff and other expenditure which would come to about Rs. 53,000. Accordingly a sum of Rs. 2 lakhs was provided for the works next year under capital expenditure in addition to Rs. 53,000 for the preliminary investigation. The Committee agreed to the provision being made in the budget.

GENERAL ADMINISTRATION.

Separation of the Account Office and the Financial Secretariat.

The Dewan said that the bifurcation of the present Account office into the Financial Secretariat and the Account Office has been engaging the attention of Government for some time. Although in the past, the combined system worked well, the expanding activities of the Government called for a review of the existing arrangement. It was pointed out that if the two offices were separated there would be greater efficiency and it would also be possible to tap fresh sources of revenue. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai wanted to know the status of the proposed Financial Secretary. The Dewan said that his status would be that of a Secretary to Government, *i. e.*, less than that of the Chief Secretary and that he would be directly under the Dewan. The Committee, agreed to the provision of Rs. 20,000 being reduced to Rs. 15,000 and included in the budget for 1111.

Finally, Mr. A. S. Damodaran Asan requested the Dewan that in the arrangement of the Demands for grants submitted to the vote of the Assembly, the Demand under General Administration including Public Service Commissioner be placed first, followed by the Demands under Legislative Bodies, Account Office, etc. The Dewan promised to consider the matter.

The Dewan in thanking the non-official members of the Committee expressed the opinion that they had very minutely gone into the details of various items and this was of considerable assistance to Government.

The Committee adjourned *sine die* at 4-15 P. M.

A KUMARA PILLAI,

Convener,

Standing Finance Committee.

Trivandrum, 9th August 1935.

INDEX

TO THE

TRAVANCORE

SRI CHITRA STATE COUNCIL PROCEEDINGS

VOLUME VI.

19th July to 13th August 1935.

A	Pages.
Adam Sait, Mr. S.—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	297
Demands for Grants—	
Public Works ...	348
Medical ...	612
Adjournment Motions—	
Famine and pestilence in the country ...	272-307
Remission of tax ...	34
Arumukhom Pillai, Mr. V. S. –	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	284-286, 304
Bill *re*	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	654, 656-657, 662, 669-670
Budget Debates	
Agriculturists – provision for relief works for ...	153
Financial policy ...	151
Reserve Fund ...	152
Demands for Grants—	
Land Revenue ...	227, 249-250
Public Works ...	333-337
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department - Discussion on the Co-operative Enquiry Committee Report ...	47, 60-64
Medical ...	612, 618

	Pages.
Arumukham Pillai, Mr. V. S.—(*contd.*)	
Questions—	
Kodayar Project area—failure of crops in the ...	323
Kodayar Reservoir ...	639
Over-taxation on wet lands ...	628
Palkulam tank—registry of ...	422
Poramboke lands ...	628
Salt—production and consumption of in the State ...	418
Sri Chitra Tirunal V. P. School ...	313
B	
Balakrishnan Tampi, Mr. Kochikal P.,—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	275, 277-278
Budget Debates	
Accounts and Finance Departments—separation of ...	117
Cochin Harbour ...	122
Devaswom funds ...	120-121
Federation ...	122
Fisheries—separation from Agricultural Department ...	117-118
Industrial schemes ...	118
Judiciary ...	121
Public Service Commission ...	119
Responsible Government ...	120
Standardisation ...	118-119
State Library Movement ...	117
State Life Insurance Scheme ...	118
Trunk Telephone Scheme ...	118
Demands for Grants	
Education ...	360-361, 386
General Administration (Demand IV) ...	394, 397, 399-401
General Administration—Account Office ...	460
General Administration—Legislative Bodies ...	450, 451, 456
Land Revenue ...	228, 231, 238-239, 248
Public Works ...	259, 260, 262, 347
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—	
Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	74-76, 86

	Pages.
Bills—	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	672-719
The Travancore Hindu Law of inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	653-671
The Travancore Provident Insurance Societies Regulation (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	653
Budget Estimates for 1111.—	
Actuals of 1109 ...	3-4
Budget Estimates for 1111—Revenue ...	7-8
Capital Schemes—	
Drainage ...	14-15
Town Planning Scheme ...	15-17
Water Supply ...	13-14
Commercial Undertakings—	
Clay Refining Factory ...	17-18
Pallivasal Hydro-Electric Project ...	18
Quilon Electric Supply ...	18-19
Rubber Factory ...	17
Trivandrum Electric Supply ...	18
Trivandrum Telephone Scheme ...	19
Trunk Telephone Scheme ...	19
Expenditure charged to Revenue—	
Agriculture and Fisheries ...	10-11
Co-operative Department ..	11-12
Education ...	10
Forests ...	9
General Administration ...	9
Industries ...	11
Land Revenue ...	8
Medical ...	11
Public Service Commissioner ...	12
Public Works ...	13
Standardisation ...	12
Financial policy of Government ...	1-3
Financial Position ...	21
Revised estimates for 1110 ...	4-7
Savings Banks ...	20
State Life Insurance ...	20
C	
Chandrasekharan, Mr. C. V.—	
Demands for Grants	
Education ...	352, 365, 366, 371-372, 375, 387-392
Oath of office ...	23

D

	Pages.
Demands for Grants.—	
Agriculture and Fisheries ...	481-500
Ayurveda ...	619-622
Co-operative Department ...	500-509
Education ...	352-392
Electricity and Telephone ...	586-598
Excise ...	509-520, 542-550
Forest Department ...	550-566
General Administration (Demand IV) ...	392-413
„ —Account Office ...	457-463
„ —Legislative Bodies ...	413-416
Industries ...	463-481
Land Revenue ...	218-258
Medical ...	600-619
Police ...	566-586
Public Works Department ...	258-272, 330-352
Taxes on Income ...	593-600
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee Report ...	44-89
Land Revenue ...	43-44
Dhanukoti Pillai, Mr. R.—	
Demands for Grants—	
Forest Department ...	550, 559-566
Oath of office ...	521
George, Mr. K.—	
Bill *re*	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	715-717
Demands for Grants—	
Land Revenue— ...	218, 228, 233, 247, 254-258
Taxes on Income ..	593, 598-600
Medical ...	602
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	88
Land Revenue ...	43-44
Oath of office ..	23, 567
Gopala Pillai, Dr. M. K.—	
Adjournment motion *re.*	
Famine and pestilence in the country ...	273, 295-303
Oath of office ...	244, 567

	Pages
Govindan, Mr. M.—	
Budget Debates—	
Depressed classes—elevation of ...	170
Public Service recruitment to ...	171-172
Demands for Grants	
Education ...	361, 368, 372, 378, 383-385
Electricity and Telephone ...	590
General Administration (Demand IV) ...	408-409, 410, 412
,, —Legislative Bodies ...	449
Police ...	585
Public Works ...	346
Taxes on Income ...	597
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	73, 75 88-89
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	39
Govinda Pillai, Mr. M.—	
Demands for Grants.	
Co-operative Department ...	500, 504, 506-509
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	44-52, 55, 63, 75, 89
Oath of office ...	23, 625
John Kattakayam, Mr. J.—	
Adjournment motion *re.*	
Famine and pestilence in the country ...	278-283, 300
Bills *re*	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	678-679
Budget Debates	
Abolition of tolls ...	135
Defalcations in the various departments of Government ...	133
Depressed classes—elevation of ...	134
Provision for items not approved by the Finance Committee ...	132

	Pages
John Kattakayam Mr. J.—(*contd.*)	
Budget Debates—(*contd.*)	
Railway for North Travancore ...	135
Repeal of Newspapers Regulation ...	134
Travancoreans to be heads of departments ...	136
Demands for Grants	
Agriculture and Fisheries ...	481-484, 499
Ayurveda ...	619-622
Co-operative Department ...	500-502
Education ...	353-356, 375, 379
Electricity and Telephone ...	586-588, 590, 591, 593
Excise ...	509-512, 518, 550
Forest Department ...	551-554
General Administration—(Demand IV) ...	392-395
,, Account Office ...	447-459, 463
,, Legislative Bodies ...	413-415, 456
Industries ...	464-467, 481
Land Revenue ...	218-223
Medical ...	600-603, 619
Police ...	567-572, 586
Public Works ...	258-261, 266, 268, 349, 350
Taxes on Income ...	594-595
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee Report ...	76-79
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	37-39
Questions	
Acting appointments in the Secretariat ...	322
Agricultural Farms ...	429
Archaeological Department—abolition of ...	314
Beedi leaves—cultivation of ...	427
Churches—application for erection of ...	529
Co-operative Societies—loan granted to ...	29
Co-operative Societies—working of the ...	31
Grant-in-aid school, Alacode ...	30
Leakage of Income- tax ...	317
Leo XIII Reading Room—grants to ...	321
Liquor—prohibition of ...	422
Malaria in Todupuzha taluk ...	315
Mannamkantam—auction sale of ...	426
Manure—issue of on concession ...	323
Murder cases caused by drunkenness ...	212

	Pages
John Kattakayam, Mr. J. (*contd.*)	
Questions (*contd.*)	
Periyar lake—lands around the ...	433
Personal Assistant to the Chief Engineer complaint against the ...	96
Political agitators—action against ...	99
Road – Arakulam to Veliyamattam ...	98
Rubber factory building—delay in completion of ...	204
Secretariat—Higher Grade clerks, promotion of...	318
Tobacco—money spent on the purchase of ...	426
Trained and untrained V. S. L. C. Teachers—distinction between ...	96
Training Schools ...	96
Teachers—training of ...	98
Joseph, Mr. C. M.	
Bill *re*	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	711-714
Demands for Grants	
Excise ...	549, 555
Medical ...	613-610
Police ...	580-582
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	40
K.	
Kesavan Namputiripad, Mr. K N.—	
Bill *re*	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	653
Demands for Grants	
Education ...	385-386
Electricity and Telephone ...	593
Land Revenue ...	251
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	40
Krishnaswami Ayar, Mr. C. S.—	
Budget Debates	
Capital Works ...	187-189
Financial policy ...	186-187
Rural uplift ...	190,
Demands for Grants	
Education ...	374
General Administration—Account Office ...	457,460 461,,463

	Pages
Krishnaswamy Aiyer, Mr. ?. S.—(*contd*)	
Oath of office ...	23
Statement laid on the table ...	35
Satement *re* reductions made by the Assembly in the Budget for 1111 ...	104-105
Kumara Pillai Mr. A.—	
Demands for Grants	
Ayurveda ...	619
Industries ...	477
Kunjan Pillai, Rao Sahib Dr. N.—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	274,305-307
Demands for Grants	
General Administration (Demand—IV) ...	392,393 4(9418,
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	36-37
Oath of office ...	23
Kunjitomman Mr. Tariatu.—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ..	293-295,297
Bill *re*	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill-consideration of ...	699-711
Budget Debates	
Debt Redemption Committee Report-proposals—speedy adoption of ...	127-129
Economic depression ...	125-127
Institution of a debenture loan ...	130
Demands for Grants	
Agriculture and Fisheries ...	482 490-494
Education ...	354,370 373-377 378-380
Forest Department ...	556,559,560,562-566
General Administration (Demand IV) ...	403-408
„ Legislative Bodies ...	41?,452-456
Land Revenue ...	223,239-246
Medical ...	606-608,609
Police ...	577-579
Public Works ...	260,266-268
Taxes on Income ...	595,597,598-599
Demands for Supplementary Grants	
Co-operative Department	
Discussion on the Co operative Enquiry Committee Report ...	68-88
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	41-4

	Pages
Kunjitomman, Mr. Tariatu— (*contd.*)	
Questions	
Agricultural Department-appointments made in the ...	207, 641
Anchal Department appointments made in the	532
Anchal Department —statement of officers in the ...	433
Appointments made by and on the recommendation of Mr. R. M. Statham ...	100
Appointments made by the Jenmikaram Special Officer Dewan's orders thereon ...	213
Appointments made since the Public Service Commissioner's report ...	642
Co-operative Department—statement of officers in the ...	318
District Registrar appointments made by the...	640
District Registrars ...	640
Education Department—statement of clerks in the ...	32
,, statement of officers in the ...	207
Excise Department statement of officers in the ...	434
Jenmikaram Special Officer—appointments made by the ...	318
Office of the Land Revenue Commissioner — statement of clerks in the ..	207
Public Service—report *re* ...	641
Registration Department appointments made in the ...	536
Revenue Officers ..	641
Sanatorium in Devicolam taluk ...	641
Secretariat—appointments made in the ...	640
Statement of Magistrates appointed ...	37
Statement of officers in the Division Cutcherry Kottayam ...	641
Statement of Second and Third Class Magistrates ...	536
Statement of Tahsildars, Head Accountants and Proverthicars ...	434
Visvanatha Aiyar, Mr. P. appointments made by the ...	640
M	
Madhavan, Mr. C. O.—	
Demands for Grants	
Excise ..	509, 513, 544 547-550
Oath of office ...	357

	Pages.
Madhavan Pillai, Mr. K—	
Demands for Grants—	
Excise ...	549
Forest Department ...	561,562, 565
Medical ...	601, 609, 613, 615
Public Works ...	338
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	51, 52-56
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	41
Madhavan Pillai, Mr. M. P.—	
Adjournment motion *re*—	
Famine and pestilence in the country ...	282, 283
Bill *re*—	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	661, 670
Budget Debates—	
Economic depression ...	184
Unemployment and remedial measures ...	182-184
Demands for Grants	
Ayurveda ...	620
Co-operative Department ...	505
Education ...	354, 368-371 374, 378
General Administration (Demand IV) ..	403
Do. Account Office ...	459
Land Revenue ...	248
Medical ...	608-610
Police ..	578
Public Works ...	342-345
Demands for Supplementary Grants—	
Co operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	79-82
Questions	
Co-operative institutions—audited figures of the ...	642
Police Inspectors ...	643
Public Health Department—punishment of officers in the ...	642

	Pages
Marikar Mr. H. O. L.—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	286-288
Demands for Grants—	
Industries ...	474-476
Public Works ...	340-342
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	41
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I E on His Highness the Maha Raja ...	36-43
N	
Narayana Aiyar Mr. G. —	
Ajdournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ..	283-284
Bill *re*—	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	653-654, 655, 656-659, 660, 661, 664, 665-668, 669, 670, 671
Budget Debates	
Ayurveda Vaidyasalas—need for ...	141
Capital Works ...	137
Communications ...	140
Co-operative Education and propaganda ...	138-139
Devaswom Funds ...	137-138
Economic distress ...	140
Fisheries—separation from Agricultural Department ...	141
Officers—transfer of ...	142
Public Service G. O. ...	137
Rural uplift .	139
Standardisation ...	138
Travancore Sugars ...	141
Village Panchayats ...	139-140
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ...	496
Education ...	366-368
Excise ...	512-514, 516 517
Forest Department ...	559
General Administration—Account Office ..	462
Industries ...	476-478, 479
Land Revenue ...	233-238, 242

Narayana Aiyar, Mr. G.—(*contd.*) Pages

Demands for Grants—(*contd.*)

Medical ... 603-604, 605
Police ... 572-573, 585
Public Works ... 261-264, 336
Demands for Supplementary Grants -
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ... 47, 48, 82-83
Motion for offering feliciations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ... 39
Questions
Abolished holidays for civil courts ... 200
Alternative designs submission of by P. W. D. contractors ... 94
District Munsiff's Court Perumpavur—construction of a building for the ... 92
Excise cases—conduct of ... 432
Fee concessions ... 195
Kalady crossing of the Periyar river ... 538
Passengers and vehicles crossing the Periyar at Kalady ... 208
Pay wards in the General Hospital ... 527
Perumpavur Munsiff's Court—profit from ... 94
,, recommendation for a new building ... 93
Properties—attachment of ... 435
Remission of tax—petitions for the ... 200
Road 147/6 M. C. road to Cheranallur ... 538
Road—Parur to Kuriapalli ... 632
,, Vallam to Pallipuram ... 92
,, W. F. road—metalling of ... 633
Sanskrit Munshi ... 312
Undergraduate teachers who have graduated while in service ... 28

Narayana Menon, Mr. M. N.—

Adjournment motion *re*
Famine and pestilence in the country ... 291-293

Budget Debates—
Agricultural Department—working of ... 146-147
Devaswom funds ... 144
Grant of agricultural loans—special allotment for the ... 143
Public works and roads . 148-149
Working of the Co-operative Societies ... 149-150

	Pages
Narayana Menon, Mr. M. N. (*contd.*)	
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ...	485-486
Co-operative Department ...	504-506
Education ...	379-383
Excise ...	515-518
Industries ...	467-469
Land Revenue ...	223-225, 257
Public Works ...	268-270
Depressed classes—amount spent for the—in 1110 ...	325
,, acquisition of land for use of the ...	325
Grant School teachers—appointment of in Government service ...	534
Industrial loans ...	634
Lands raising the level of ...	634
V. S. L. C. Training Examination ...	100
Nilakanta Pillai, Mr. K. P.—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	274-277, 278, 298, 302, 303
Bills—	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	717-719
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly.	654, 659, 663
Budget Debates	
Economic condition of the State ..	110-111
Finance and accounts—separation of ...	109
Legislature and financial policy of Government ...	108
Reproductive works—financing of ...	109
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ...	481-490, 497
Education ...	362-364, 387, 388, 389
Excise ...	514, 517, 544-546
Forest Department ...	566
General Administration—(Demand IV) ...	411, 412, 413
,, Account Office ...	459-461
,, Legislative Bodies ...	447-450, 452
Industries ...	472-473

Nilakanta Pillai, Mr. K. P.—(*contd.*)	Psges.
Demands for Grants —(*contd.*)	
Land Revenue ...	230-233
Medical ...	604-606, 614
Police ...	583
Public Works ...	271-272, 330, 333
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	46, 52, 56-60, 75, 76, 86, 89
Questions—	
Cardamom reserves—encroachments into the ...	523
Cardamom reserves—unauthorised occupation of the ...	24
Heads of Departments—attendance of in their offices at Headquarters ...	197
Irrigation tanks—improvements to ...	625
Liquor—detection of illicit trade in ...	434
Primary schools (incomplete) ...	524
Silver coins minted in Travancore ...	24
Small-pox Hospital ...	525
Sukumaravilasam V. P. School in Chirayinkil taluk ...	26
Oath of Office.—	
Mr. C. V. Chandrasekharan ...	23
Mr. R. Dhanukoti Pillai ...	521
Mr. K. George ...	23, 567
Dr. M. K. Gopala Pillai ...	244, 567
Mr. M. Govinda Pillai ...	23, 625
Mr. C. S. Krishnaswami Aiyar ...	23
Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai ...	23
Mr. C. O. Madhavan ...	357
Mr. K. P. Padmanabha Menon ...	521
Mr. N. K. Padmanabha Pillai ...	23
Mr. K. Paramesvaran Pillai ...	23
Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai ...	23
Mr. R. Pitchu Aiyangar ...	521
Mr. James Simpson ...	521
Mr. G. B. E. Truscott ...	23, 625
Padmanabha Menon, Mr. K. P.—	
Demands for Grants	
Electricity and Telephone ...	586, 588, 590-593
Oath of office ...	521

	Pages.
Padmanabha Panickar, Mr. K.—	
Demands for Grants—	
Land Revenue ...	257
Questions	
Proverthikars—appointment of ...	311
Public Works allotment for ...	638
Road—Tondankulangara to Munro Light Road...	91
Padmanabha Pillai, Mr. N. K.—	
Adjournment motion *re*—	
Famine and pestilence in the country ...	288, 291, 299, 300, 301, 302, 303
Budget Debates—	
Cochin Harbour Scheme ...	182
Cottage Industries ...	181
Irrigation facilities ...	181
Public Health Department, working of ...	178-180
Rural needs ...	180
Rural uplift ...	176-178
Standardisation and acting service ...	182
Demands for Grants—	
Co-operative Department ...	502-503
Education ...	364-366
Electricity and Telephone ...	588
Industries ...	463, 478-481
Land Revenue ...	246-249
Medical ...	610-611
Public Works ...	264-265
Questions—	
Income and expenditure for public works ...	627
Malaria ...	534
Nadar Christians in the Revenue Department ..	28
Pakuthi staff—preferential claims of certain members of the ...	26
Road—Kundamankadavu to Malayinkil ...	27
Schools closed under orders in 1108, 1109 & 1110 ...	417
V. M. School building at Malayinkil ...	197
Padmanabha Pillai, Mr. N. K. (*Director of Industries*)—	
Oath of office ...	23

Padmanabhan Tampi, Mr. P.—	Pages.
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	272-274, 296, 297, 298, 301 302, 304, 307
Bill *re*	
The Travancore Provident Insurance Societies Regulation (Amendment) Bill as passed by the Assembly ...	653
Budget Debates	
Communal representation ...	123
Executive Council—appointment of ...	125
Financial Adviser—need for ...	124
Kodayar Project ...	123
Quilon-Shencotta Railway ...	123
Relief of the poor ...	122
Representation in the Legislature ...	123
Standardisation ...	124
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ...	493
Education ...	371-373,383-386
Excise ...	387 517
Forest Department ...	562,564
General Administration, (Demand) VI ...	412
General Administration, Account Office ...	463
,, Legislative Bodies ...	442,444,447,454
Industries ...	469-470
Land Revenue ...	228,230,240,248 256,257,258
Medical ...	613-614,616
Police ...	579-580
Public Works ...	268,345-347
Taxes on Income ...	596,597
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee Report ...	52, 83-86
Questions—	
Additional District Magistrate, Padmanabhapuram, attendance in court ...	431
Ezhavas—percentage of literates among the ...	430
Filing of C. C. No. 1110-detils *re* ...	431
Kammalas ...	631

	Pages.
Padmanabhan Tampi, Mr. P. (*contd*).	
Questions—(*contd.*)	
Kuriyan Mr. E. T. appointment of as District Munsiff, Trivandrum ...	206
,, Complaints against—enquiries *re* ...	538
,, deposits made by ...	626
O. S. No. 849 of 1101 ...	585
Poineer Motor Company—application of the *re* Putherikandom ...	315
Scope of the term—"inadequately represented communities" ...	630
Travancore Police having King's Medal— ...	213
Witnesses—depositions of—reading out ...	626
Paramesvaran Pillai, Mr. K.—	
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ..	481, 493, 496-499
Oath of office ...	23
Paramesvaran Pillai, Mr. Kayalam –	
Bills –	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly	655,656,657 661,662-663,664 665,668-669,670 671
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	690-699
Demands for Grants	
Ayurveda ...	620
General Administration, (Demand–IV) ...	400,401,402
,, Legislative Bodies ...	444,450 452
Land Revenue ...	235,237,242
Oath of office ...	23
Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	276,302,303,307
Bills—	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill as passed by the Assembly	654,661,662, 663, 664
Travancore Provident Insurance Societies Regulation (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	653
Budget Debates –	
Communalism ...	112-113
Financial stability ...	116
Industrial development ...	115

	Pages.
Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.—(*contd.*)	
Budget Debates—(*contd.*)	
Press Regulation ...	113-114
Public Service ...	114
Responsible Government ...	113
Demands for Grants.—	
Agriculture and Fisheries ...	491, 494-496
Ayurveda ...	621
Co-operative Department ...	507, 508, 509
Education ...	357-359, 360, 361, 383, 386, 391, 392
Electricity and Telephone ...	589-590
Excise ...	518-520, 542-544, 546, 547, 548, 549
Forest Department ...	554-556, 563
General Administration (Demand—IV) ...	393-395-399, 400, 401, 410, 411
„ Account Office ...	461-462
„ Legislative Bodies ...	443, 444-447, 448, 451, 452, 453, 454, 455, 456
Industries ...	470-471
Land Revenue ...	225-228, 233, 235
Medical ...	615
Police ...	573-576, 584, 585, 586
Public Works ...	262, 264, 338-340, 347, 349, 352
Taxes on Income ...	598, 599
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	64-69
Questions.	
Cardamom cultivation—registry of lands for ...	635
Electrical Department—receipt for 1109 ...	523
Export duty on cardamom ...	417
Gazetted officers punished in 1108 and 1109 ...	309
Inspection of Courts ...	194

	Pages.
Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.—(*contd.*)	
Questions—(*contd.*)	
Inspectors of Police (Ag.) reversion and re-appointment of ...	211
Judges—recruitment of— ...	191
Printing of text-books ...	521
Public Service—Communal representation in the— ...	629
,, recruitment to— ...	629
Steno-typists in the High Court ...	208
Standing Orders—amendment to— ...	671
Piraviperumal Pillai, Mr. S.—	
Adjournment motion *re*—	
Famine and pestilence in the country ...	273, 274, 298
Bill *re*—	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	653, 654-656, 658, 659, 661-662, 665, 668, 671
Budget Debates—	
Devaswom Grants—restoration of— ...	108
Industrial uplift ...	105
Paper Factory ...	106
Public Service—recruitment to— ...	108
Representation in the Legislature ...	106-107
Rubber Factory ...	106
State Forces—reorganisation of— ...	108
Demands for Grants	
Education ...	363
General Administration—Legislative Bodies ...	443, 453
Public Works ...	339
Demands for Supplementary Grants—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	47, 87
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	36
Questions	
General Hospital—particulars *re* ...	530
Police ...	566, 575, 582-586
Pitchu Aiyangar Mr. R.	
Oath of office ...	521

	Pages.
Point of order—	
Whether a debate on the summoning of the Legislature by the Dewan is admissible under the Demand for Legislative Bodies ... (Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai)	414-415
Whether a member is entitled to put questions to the official member when moving a demand (Do.) ...	586
Whether discussion on the finances of a Bank is admissible in the debate on the demand for General Administration—Account Office ... (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.)	460
Whether a member is in order if he reads lengthy extracts from journals ...	85
Whether an official member is bound to answer questions put while he is formally moving a demand (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	258
Whether the expression 'dishonest speech' was parliamentary ... (Chandrasekharan, Mr. C. V.)	225
Whether the taking of oath by a member in the middle of the proceedings is not irregular when it is not mentioned in the agenda ... (Padmanabhan Tampi, Mr. P.)	69
President—	
Adjournment motion—notice of—remission of tax ..	34
Bill *re*—	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—as passed by the Assembly ...	657, 659, 660, 661, 663, 664, 665, 667, 669, 670, 671
Announcement of Panel of Chairmen ...	36
Demands for Grants—General Administration—Legislative Bodies ...	443, 445-446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 455, 456
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	43
Standing Orders—amendment to ...	672

	Pages
Public Accounts Committee – ...	653
Questions and Answers.	
Abolished holidays for civil courts ... (Narayana Aiyar, Mr. G.)	200
Acting appointments in the Secretariat ... (John Kattakayam, Mr. J.)	322
Additional District Magistrate, Padmanabhapuram – attendance in court ... (Padmanabhan Tampi, Mr. P.)	431
Agricultural Department – appointments made in the ... (Kunjitomman, Mr. Tariatu)	207, 641
Agricultural Farms— ... (John Kattakayam, Mr. J.)	429
Alternative designs—submission of by P.W.D. contractors ... (Narayana Aiyar, Mr. G.)	94
Anchal Department—appointments made in the ... (Kunjitomman, Mr. Tariatu)	532
„—statement of officers in the ... (Do.)	435
Appointments made by the Jenmikaram Special Officer—Dewan's orders thereon ... (Do.)	213
Appointments made by and on the recommendation of Mr. R. M. Statham ... (Do.)	100
Appointments made since the Public Service Commissioner's report ... (Do.)	642
Archaeological Department—abolition of the ... (John Kattakayam, Mr. J.)	314
Beedi leaves– cultivation of ... (Do.)	427
Cardamom cultivation—registry of lands for ... (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.)	635
Cardamom reserves—encroachments into the ... (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.)	523
„ unauthorised occupation of the ... (Do.)	24
Caste system in the State ... (Sankaran, Mr. Komilezhattu)	630
Churches—application for erection of ... (John Kattakayam, Mr. J.)	529

	Pages
Questions and Answers—(*contd.*)	
Co-operative Department—statement of officers in the (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ..	318
Co-operative institutions—audited figures of the (Madhavan Pillai, Mr. M. P.) ...	642
Co-operative Societies—loan granted to (John Kattakayam, Mr. J.) ...	29
Co-operative Societies working of (John Kattakayam, Mr. J.) ...	31
Depressed classes - acquisition of lands for (Narayana Menon, Mr. M. N.) ...	325
Depressed class—amount spent for the—in 1110 (Narayana Menon, Mr. M. N.) ...	325
District Munsiff's Court Perumpavur—(Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	92
District Registrars—(Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	640
District Registrar appointments made by the (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	640
Education Department—statement of clerks in the (Kunjitomman Mr. Tariatu) ...	32
Education Department statement of officers of the (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	207
Electrical Department—receipt of the for 1109 (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ..	528
Excise cases—conduct of (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	432
Excise Department—list of persons employed in the (Varghese, Mr. E. P. ...	627
Excise Dept.—statement of officers in the (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	434
Export duty on cardamom (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	417
Ezhavas—percentage of literates among the (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	430
Fee concessions—(Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	198
Filing of C. C. No. 77 of 1110—details re (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	431
Gazetted officers punished in 1108 and 1109 (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	309
General Hospital—particulars *re* (Piraviperumal Pillai, Mr. S.) ...	530
Government Press—staff of the (Varghese, Mr. E. P.) ...	320

	Pages
Questions and Answers—(*contd.*)	
Grant-in-aid School, Alacode (John Kattakayam, Mr. J.) ...	30
Grant school teachers—appointment of in Government service (Narayana Menon, Mr. M. N.) ...	534
Heads of Departments—attendance of in their offices at Headquarters (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.) ...	197
Income and expenditure for public works (Padmanabha Pillai, Mr. N. K.) ...	627
Industrial loans (Narayana Menon, Mr. M. N.) ...	634
Inspection of courts (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	194
Inspectors of Police (Ag.)—reversion and re-appointment of (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	211
Irrigation tanks—improvements to (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.) ..	625
Jenmikaram Special Officer—appointments made by (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	318
Judges—recruitment of (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	191
Kalady crossing of the Periyar river (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	538
Kammalas (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	631
Kodayar Project area—failure of crops in the (Arumukham Pillai, Mr. V. S.) ...	323
Kodayar Reservoir (Arumukham Pillai Mr. V. S.) ...	639
Kuriyan, Mr. E. T.—appointment of as District Munsiff at Trivandrum (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	206
Kuriyan Mr. E. T.- complaints against, enquiries *re* (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	533
Kuriyan, Mr. E. T.—deposits made by (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	626
Lands—raising the level of (Narayana Menon, Mr. M. N.) ...	634
Leakage of Income-tax (John Kattakayam, Mr. J.) ...	317
Leo XIII Reading Room—grants to (John Kattakayam, Mr. J.) ...	321
Liquor—detection of illicit trade in (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.) ...	434
„ prohibition of (John Kattakayam, Mr. J.)...	422

	Pages
Questions and Answers—(*contd.*)	
Malaria epidemic (Padmanabha Pillai, Mr. N.K.)	584
Malaria in Todupuzha taluk (John Kattakayam, Mr. J.) ...	315
Mannamkantam—auction sale of (Do.) ...	426
Manure—issue of on concession (Do.) ...	323
Murder cases caused by drunkenness (Do.) ...	212
Nadar Christians in the Revenue Department (Padmanabha Pillai, Mr. N. K.) ...	28
Office of the Land Revenue Commissioner—statement of clerks in the (Kunjitomman Mr. Tariatu) ...	207
O. S. No. 849 of 1101 (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	535
Over-taxation on wet lands—(Arumukham Pillai, Mr. V. S.) ...	628
Pakuthi staff—preferential claims of certain members of the (Padmanabha Pillai, Mr. N. K.) ...	26
Palkulam tank—registry of (Arumukham Pillai, Mr. V. S.) ..	422
Passengers and Vehicles crossing the Periyar at Kalady (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	203
Pay-wards in the General Hospital (Do.) ...	527
Periyar Lake—lands around the (John Kattakayam, Mr. J.) ..	483
Perumpavur Munsiff's Court—profits from the (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	94
„ recommendation for a new building (Do.) ...	93
Personal Assistant to the Chief Engineer—complaint against the (John Kattakayam, Mr. J.) ...	96
Pioneer Motor Company—application of the re Putherikandam (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	315
Police Inspectors (Madhavan Pillai, Mr. M. P.) ...	643
Political agitators—action against (John Kattakayam, Mr. J.) ...	99
Poramboke lands (Arumukham Pillai, Mr. V. S.) ...	628
Primary Schools (incomplete) (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.) ..	524
Printing of text books (Paramesvaran Pillai, Mr. M. N.) ...	521
Proof-readers—overtime work of (Varghese, Mr. E. P.) ..	319
„ pay of (Do.) ...	318

Questions and Answers.—(*contd.*)	Pages
Properties—attachment of (Narayana Aiyar. Mr. G.) ...	435
Proverthikars—appointment of (Padmanabha Panikkar, Mr. K) ...	311
Public Health Department—punishment of officers in the (Madhavan Pillai, Mr. M.P.)...	642
Public roads—right of land -owners to (Yacoob Sait, Mr. Hajee Hassan) ..	205
Public works—allotment for (Padmanabha Panikkar, Mr. K.) ...	638
Public service communal representation in (Paramesvaran Pillai, Mr, M. N.) ...	629
,, recruitment to (Do.) ...	629
,, ,, (Varghese, Mr. E. P.) ...	630
,, report *re* (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	641
Ranganatha Aiyar, Mr. R.—District Court Sirkar Vakil, Quilon (Varghese, Mr. E. P.) ...	311
Registration Department—appointments made in the (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	636
,, statement of officers in the (Do.) ...	532
Remission of tax—petitions for the (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	200
Revenue Officers (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	641
Road—Arakulam - Veliyamattam (John Kattakayam, Mr. J.) ...	98
Road—Kundamankadavu—Malayinkil (Padmanabha Pillai, Mr. N. K.) ...	27
,, Parur to Kuriapalli (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	632
,, Tondankulangara-Munro Light (Padmanabha Panikkar, Mr. K.) ...	91
,, Vallam to Pallipuram (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	92
,, W. F. road—metalling of (Do.) ...	633
,, 147/6 M. C. road—Cheranallur—opening of (Do.) ...	538
Rubber Factory—employees in the (Varghese, Mr. E. P.) ...	196
Rubber Factory building—delay in completion of (John Kattakayam, Mr. J.) ...	204
Salt—production and consumption of in the State (Arumukham Pillai, Mr. V. S.) ...	418
Sanatorium in Devicolam taluk (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	641
Sanskrit Munshi (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	312

	Pages.
Questions and Answers—(*contd.*)	
Schools closed under orders in 1108, 1109 and 1110 (Padmanabha Pillai, Mr. N. K.) ...	417
Scope of the term "inadequately represented communities" (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	630
Secretariat—appointments made in the (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	640
,, higher grade clerks, promotion of (John Kattakayam, Mr. J.) ...	318
Silver coins minted in Travancore (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.) ...	24
Small-pox Hospital (Do.) ...	525
Sri Chitra Tirunal V. P. School (Arumukham Pillai, Mr. V. S.) ...	313
Statement of Magistrates appointed (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	537
Statement of officers in the Division Cutcherry, Kottayam (Do.) ...	641
Statement of Second and Third Class Magistrates (Kunjitommen, Mr. Tariatu) ...	536
Statement of Tahsildars, Head Accountants and Proverthikars (Do.) ...	434
Stenotypists of the High Court (Parameswaran Pillai, Mr. M. N.) ...	208
Sukumaravilasam V. P. School in the Chirayinkil taluk (Nilakanta Pillai, Mr. K. P.) ...	26
Teachers—training of (John Kattakayam, Mr. J.) ...	98
Tobacco—money spent on the purchase of (Do.) ...	426
Trained and untrained V. S. L. C. Teachers—distinction between (Do.) ...	96
Training Schools (Do.) ...	96
Travancore Police having King's medal (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	213
Undergraduate teachers who have graduated while in service (Narayana Aiyar, Mr. G.) ...	25
V. S. L. C. Training Examination (Narayana Menon, Mr. M. N.) ...	100
V. M. School building at Malayinkil (Padmanabha Pillai, Mr. N. K.) ...	197
Viswanatha Aiyar, Mr. P.—appointments made by (Kunjitomman, Mr. Tariatu) ...	640
Water supply (Varghese, Mr. E. P.) ...	311
Witnesses—depositions of—reading out (Padmanabhan Tampi, Mr. P.) ...	626

	Pages
R	
Ramakrishna Pillai Mr. N.	
Bills :—	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	684-690
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill as passed by the Assembly ...	660, 669, 671
Budget Debates :	
Cocoanut cultivation ...	174-175
Public Works Department ...	175
Demands for Grants :—	
Co-operative Department ...	509
Electricity and Telephone ...	588-589, 593
Excise ...	515, 517
Medical ...	612
Demands for Supplementary Grants :—	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee Report ...	69-73, 75
Motion for offering felicitations on the conferment of G. C. I. E. on His Highness the Maha Raja ...	39-40
Rama Varma Raja, Mr. K.	
Demands for Grants —.	
Education ...	390
Rulings	
The bearings of the context should be taken into account in allowing members to read lengthy extracts (Chairman) ...	85
Members can say anything about the appointments but not about individuals (Chairman) ...	461
The taking of oath by a member though not mentioned in the agenda is permissible in the course of the proceedings (Chairman) ...	69
No criticism should be made against the Dewan who summons the Legislature (Chairman) ...	415
No member can put questions to the official member when he is moving a demand (Chairman) ...	586
The official member need not answer questions when he is not making a speech but is only formally moving for a grant (Chairman) ...	258

	Pages
Rulings—(*contd.*)	
Discussion about the transactions of a Bank is out of order not being in the interests either of the Bank or of the Public ...	460
The use of the word "dishonest" is not only unparliamentary but offensive ...	225
S	
Sankaran Mr. Komilezhathu	
Adjournment motion *re*.—	
Famine and pestilence in the country ...	282, 298, 299 301, 304
Budget Debates	
Devaswoms ...	163-164
Public Service Commission ...	159-163
Representation in the Legislature ...	159
Demands for Grants.—	
Agriculture and Fisheries ...	487, 488, 498, 499
Ayurveda ...	622
Co-operative Department ...	501, 505, 509
Education ...	363, 379, 390
Excise ...	510, 518
General Administration, etc. —Demand IV ...	402, 403, 404
" Legislative Bodies ...	414
Industries ...	480
Land Revenue ...	220, 226, 239, 243, 252
Medical ...	606, 613
Police ...	584
Public Works ...	260, 337, 352
Demands for Supplementary Grants ...	
Co-operative Department—Discussion on the Co-operative Enquiry Committee report ...	48, 63, 64, 86, 88
Questions.—	
Caste system in the State ...	630
Sankaralingom Pillai, Mr. K.—	
Bills	
The Travancore Hindu Law of Inheritance (Amendment) Bill—(as passed by the Assembly) ...	662

	Pages
Simpson, Mr. James:—	
Demands for Grants	
Medical ...	600, 604, 616-618
Oath of office ...	521
Standing Finance Committee ...	653
Standing orders	
Amendment to ...	671-672
Statement laid on the table ...	35
Statement *re* reductions made by the Assembly in the budget for 1111 ...	104-105

T

Truscott, Mr. G. B. E. :—	
Adjournment motion *re* —	
Famine and pestilence in the country ...	304-305
Demands for Grants	
Land Revenue ...	229
Public Works ...	258, 261, 262, 271, 347-352
Oath of office ...	23, 625

V

Varghese, Mr. E. P.:—	
Bill *re*	
The Christian Succession Regulation (Amendment) Bill—consideration of ...	679-684
Budget Debates	
Agriculturists—relief to the ...	157-158
Public Service G. O. ...	154-157
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ...	487, 491, 492
Co-operative Department ...	503-504, 507
Education ...	363
Excise ...	510, 513-514
General Administration. Demand IV ...	401, 403, 404, 408, 409, 410
,, —Account Office ...	461
General Administration—Legislative Bodies ...	415, 445, 449, 453
Industries ...	470, 478, 479, 480, 481
Land Revenue ...	232, 251
Police ...	576-577, 582, 585

	Pages
Varghese, Mr. E. P —(*contd.*)	
Demands for Grants—(*contd.*)	
Public Works ...	337-338
Questions—	
Excise Department—list of persons employed in the ...	627
Government Press—staff of the ...	820
Proof Readers—overtime work of ...	819
„ — pay of ...	318
Public service—recruitment to ...	630
Ranganatha Aiyar, Mr. R.—District Court Sirkar Vakil, Quilon ...	311
Rubber Factory—employees in the ...	196
Water supply ...	311
Standing Orders—amendment to ...	671, 672
Visvanatha Pillai, Mr. A. N :—	
Adjournment motion *re*	
Famine and pestilence in the country ...	282, 283, 296 308
Budget Debate	
Cochin Harbour ...	168-169
Institution of State Library system ...	164
Rural reconstruction ...	167
Standardisation of salaries ...	168
Water supply for Nagercoil, Shencotta and Alleppey and preliminary scheme thereof	164
Demands for Grants—	
Agriculture and Fisheries ...	482, 484
Ayurveda ...	621
Education ...	377-379, 384
Forest Department ...	557, 562, 564
General Administration, Account Office ...	459
Industries ...	478, 479
Land Revenue ...	242, 243, 248, 252-254, 255
Medical ...	608, 612
Police ...	569, 585
Taxes on income ...	597
Standing Orders—amendment to ...	672
Y	
Yacoob Sait, Mr. Hajee Hassan—	
Question *re*	
Public roads—right of land-owners to ...	205

acc: 34034
Proceedings of Travancore Sri Chitra State Council
vol: 6 yea: 1936

p1 Jul 19, 1935-Presentation of the Budget for 1111
p3 Jul 19, 1935-Actuals of 1109
p4 Jul 19, 1935-Revised Estimates for 1110
p7 Jul 19, 1935-Budget Estimates for 1111
p21 Jul 19, 1935-Financial Position
p23 Aug 6, 1935-Members Sworn
p24 Aug 6, 1935-Questions and Answers
p34 Aug 6, 1935-Notice of Regulations Assented to by His Highness the Maha Raja-Adjournment Motion
p35 Aug 6, 1935-Statement Laid on the Table
p37 Aug 6, 1935-Motion for Offering Felicitations on the Conferment of G C I E on His Highness the Maha Raja
p43 Aug 6, 1935-Demands for Supplementary Grants
p44 Aug 6, 1935-Discussion of the Report of the Co-operative Enquiry Committee
p91 Aug 7, 1935-Questions and Answers
p103 Aug 7, 1935-General Discussion of the Budget
p104 Aug 7, 1935-Statement Reductions made by the Assembly in the Budget for 1111 M E
p105 Aug 7, 1935-General Discussion of the Budget
p191 Aug 8, 1935-Questions and Answers
p244 Aug 8, 1935-Members Sworn
p218 Aug 8, 1935-Land Revenue-Voting of Demands for Grants
p258 Aug 8, 1935-Public Works Department-Voting of Demands for Grants
p272 Aug 8, 1935-Famine and Pestilence in the Country-Adjournment Motion
p309 Aug 9, 1935-Questions and Answers
p330 Aug 9, 1935-Public Works Department-Voting of Demands for Grants
p352 Aug 9, 1935-Education-Voting of Demands for Grants
p392 Aug 9, 1935-General Administration-Voting of Demands for Grants
p417 Aug 10, 1935-Members Sworn in
p417 Aug 10, 1935-Questions and Answers
p442 Aug 10, 1935-General Administration-Voting of Demands for Grants
p463 Aug 10, 1935-Industries-Voting of Demands for Grants
p481 Aug 10, 1935-Agriculture and Fisheries-Voting of Demands for Grants
p500 Aug 10, 1935-Co-operative Department-Voting of Demands for Grants
p509 Aug 10, 1935-Excise-Voting of Demands for Grants
p521 Aug 12, 1935-Members Sworn in
p521 Aug 12, 1935-Questions and Answers
p542 Aug 12, 1935-Excise-Voting of Demands for Grants
p550 Aug 12, 1935-Forest Department-Voting of Demands for Grants
p566 Aug 12, 1935-Police Department-Voting of Demands for Grants
p586 Aug 12, 1935-Electricity and Telephone-Voting of Demands for Grants
p593 Aug 12, 1935-Taxes on Income-Voting of Demands for Grants
p600 Aug 12, 1935-Medical Department-Voting of Demands for Grants
p619 Aug 12, 1935-Ayurveda Department-Voting of Demands for Grants
p625 Aug 13, 1935-Members Sworn in
p625 Aug 13, 1935-Questions and Answers
p653 Aug 13, 1935-Provident Insurance Societies Regulation(Amendment)Bill
p653 Aug 13, 1935-Hindu Law of Inheritance(Amendment)Bill
p672 Aug 13, 1935-Christian Succession Regulation(Amendment)Bill
pB1 Minutes of the Meeting on 4th July 1935
pB7 Minutes of the Meeting on 5th July 1935
pB16 Minutes of the Meeting on 7th July 1935
pB19 Minutes of the Meeting on 8th July 1935
pB25 Minutes of the Meeting on 9th July 1935